

PLEIADI

~ 6.3 ~

Collana diretta da
FRANCO MONTANARI

SCHOLIA GRAECA IN ODYSSEAM

EDIDIT

FILIPPOMARIA PONTANI

III

SCHOLIA AD LIBROS ε - ζ

ROMA 2015

EDIZIONI DI STORIA E LETTERATURA

Prima edizione: dicembre 2015

Tutti i diritti riservati

ISBN 978-88-6372-803-3
eISBN 978-88-6372-804-0

EDIZIONI DI STORIA E LETTERATURA
00165 Roma - via delle Fornaci, 24
Tel. 06.39.67.03.07 - Fax 06.39.67.12.50
e-mail: redazione@storiaeletteratura.it
www.storiaeletteratura.it

SOMMARIO

Lectori	ix
<i>Auctores</i>	xi
<i>Tituli librorum</i>	xx
 Conspectus siglorum	 xxxi
 Scholia ε	 1
 Scholia ζ	 143

LECTORI

Dum occupationes semper novae urgent et circumstant, candide lector, prodigi vitae (ut Cordubensi dicto iterum abutar) editionem scholiorum negleximus, nimisque lente ad Ogygiam Scheriamque festinavimus. Veniam igitur petentes te confestim usque ad librum saltem θ perducturos esse spondemus. Sed dum scholiis consulimus, miraculum intenti exspectamus, novam scilicet *Odysseae* editionem a primipilo eorum qui in Graecorum arte poëtica versantur, v.d. M.L. West, factam¹. Interea editionibus utimur Arthuri Ludwich, Petri von der Mühl, necnon Helmutii van Thiel eheu nobis adempti postquam novam προέκδοσιν scholiorum D in Iliadem curaverat, dumque editionem fragmentorum Aristarchi et aliorum in Odysseam adhuc moliebatur².

De libris manu scriptis Odysseam sive in eam commentaria tradentibus perpauca nova, quantum scio, in lucem prodierunt: codices γ et X diligenter recentes illustraverunt dissertationes³; bifolium unum codicis membranacei scholiorum V quae dicuntur adhuc ignoti (et procul dubio a Ioanne Scutariota saec. XV med. Florentiae conscripti, nec ullius pretii

¹ Vide iam M.L. West, *The Making of the Odyssey*, Oxonii 2014. Dum corriguntur plagulae, diem obiit magnus vir.

² Vide H. van Thiel, *Aristarch, Aristophanes, Demetrios Ixion, Zenodot*, I, Berlin-Boston 2014, 40.

³ C. Torre, *La tradizione omerica medievale e l'Odissea di Grottaferrata*, diss. Urbino 2008. F. Cocchi, *Gli scolii all'Odissea del codice X (Vind. phil. gr. 133)*, diss. Venezia 2012.

quod ad textum attinet) nuper in lucem prodiit⁴. Varias lectiones in libris obvias, ut mos, non omnes recensui, nec omnes in apparatu testimoniorum pertractavi: de his rebus et de plurimis aliis, quae ad interpretationem textus Homericum attinent, te ad optimum Garvii commentarium pro libro saltem ζ delege⁵. Habemus interdum primam editionem criticam Eustathii παρεμβολῶν, quam speramus ultra libros α-β cito procedere⁶.

Restat, ut iterum Universitati Venetiarum in domo Foscari, Ministerio Universitatis Italico pro pecunia quam sub titulo “FIRB 2012” largitum est⁷, Editionibus denique Historiae et Litteraturae gratias agam, sine quorum subsidio liber hic numquam perfectus esset; item matri augustae, amicis clarissimis Claraeque Nausicae meae. Alcinoi palatium, post tot tribulationes, tutus nobis erit portus.

DABAM VENETHIS, IDIBUS IUNIIS MMXV

⁴ Curis meis et Pauli Eleuteri, qui fragmentum apud se habet (cf. infra ms. V in conspectu siglorum): vide «Codices Manuscripti» 99/100, 2015, 52-56.

⁵ De scholiis ad Calypsonis episodum spectantibus ipse nuper disserui: “Speaking and Concealing: Calypso in the Eyes of Some Ancient Interpreters”, «Symbolae Osloenses» 87, 2013, 30-60.

⁶ E. Cullhed (ed.), *Eustathios of Thessalonike. Parekbolai on Homer's Odyssey 1-2*, diss. Uppsala 2014.

⁷ RBRFR1210LN, *Omero, Esiodo, Eschilo, Pindaro: forme dell'esegesi antica ai poeti greci*. V. d. Francisco Valerio itidem gratiae agendae.

AUCTORES

- Ael. Dion. = Aelii Dionysii atticistae fragmenta, ed. H. Erbse, *Untersuchungen zu den attizistischen Lexika*, Berlin 1950, 94-151.
- Alexion = R. Berndt, *De Chaerete, Chaeride, Alexione grammaticis*, Königsberg 1906.
- Ammon. = Ammonii qui dicitur liber *De adfinium vocabulorum differentia*, ed. K. Nickau, Lipsiae 1966.
- anon. de trop. poet. = anonymi *περὶ ποιητικῶν τρόπων*, ed. L. Spengel, *Rhetores Graeci*, III, Lipsiae 1856, 207-214.
- antiattic. = Antiatticista, ed. I. Bekker, in An. Bekk. I, 75-116.
- Antim. = V. J. Matthews, *Antimachus of Colophon*, Leiden-New York-Köln 1996.
- Ap. = Apions *Γλῶσσαι Ὀμηρικαί*, hrsg. S. Neitzel, in: *Die Fragmente des Grammatikers Dionysios Thrax* etc. (SGLG 3), Berlin-New York 1977.
- Ap. gl. Hom. = A. Ludwich, *Über die homerischen Glossen Apions*, «Philologus» 74, 1917, 205-247 et 75, 1918, 95-103 (nunc in *Lexica Graeca Minora*, 283-358).
- Ap. Dyc. = Apollonii Dyscoli *Quae supersunt*, rec. R. Schneider et G. Uhlig, *Gramm. Graeci* II 1-3, Leipzig 1878-1910: ibi invenies:
- Ap. Dyc. adv. (= *περὶ ἐπιρρημάτων*, 1, 119-210)
- Ap. Dyc. coni. (= *περὶ συνδέσμων*, 1, 213-258; vide etiam Apollonius Dyscole, *Traité des conjonctions*, ed. C. Dalimier, Paris 2001)
- Ap. Dyc., pron. (= *περὶ ἀντωνυμίας*, 1, 3-116; vide etiam P. Brandenburg, *Apollonios Dyskolos. Über das Pronomen*, München-Leipzig 2005).
- Ap. Dyc. synt. (= de constructione, 2, 1-497; vide etiam Apollonius Dyscole, *De la construction*, ed. J. Lallot, I-II, Paris 1997).
- Ap. Soph. = Apollonii Sophistae *Lexicon Homericum*, ed. I. Bekker, Berolini 1833 (litterae α-δ a K. Steinicke in diss. Gottingae 1957 editae sunt, sed nos Bekkerum semper secuti sumus).
- Arcad. = Arcadii *Περὶ τόνων*, ed. E. H. Barkerus, Lipsiae 1820.
- Aristarch., fr. Matthaios = cf. Matthaios, Unters.
- Aristarch., fr. Schironi = cf. Schironi, Frammenti.
- Ar(istoph). Byz. = Aristophanis Byzantii *Fragmenta* post A. Nauck ed. W. J. Slater, SGLG 6, Berlin-New York 1986 (vide etiam Nauck, Aristophanes et nuper van Thiel, Aristarch).
- Ariston. Il. = Aristonici *Περὶ σημείων Ἰλιάδος reliquiae emendatiores*, ed L. Friedlaender, Gottingae 1853.
- Ariston. Od. = Aristonici *Περὶ σημείων Ὀδυσσεύας reliquiae emendatiores*, ed. O. Carnuth, Leipzig 1869.
- Ascl. Myrl., fr. ... Pagani = Asclepiade di Mirlea, *I frammenti degli scritti omerici*, ed. L. Pagani, Roma 2007.

- Callistr. = H.-L. Barth, *Die Fragmente aus den Schriften des Grammatikers Kallistratos zu Homers Ilias und Odyssee*, diss. Bonn 1984.
- Chaeris = R. Berndt, *De Charete, Chaeride, Alexione grammaticis eorumque reliquiis*, Regiomonti 1902, 31-50.
- Choer. de acc. = W. J. W. Koster, *De accentibus excerpta ex Choerobosco Aetherio Philopono aliis*, «Mnemosyne» 59, 1931, 151-164.
- Choer. epim. Ps. = Choerobosci *Epimerismi in Psalmos*, ed. T. Gaisford, Oxford 1842.
- Choer. in Heph. = Choerobosci scholia, in Hephaestionis *Enchiridion*, ed. M. Consbruch, Lipsiae 1906, 175-254.
- Choer. in Th. Alex. can. = Choerobosci *Scholia in Theodosi Alexandrini canones*, ed. A. Hilgard, *Grammatici Graeci* IV, 1 (pp. 103-417) et 2 (pp. 1-371), Lipsiae 1889-1894.
- Choer. orth. = Choerobosci *Orthographia*, ed. J. A. Cramer, in *An. Ox.* II, 1835, 167-281.
- Choer. τρ. ποιητ. = Choerobosci *περὶ τρόπων ποιητικῶν*, ed. L. Spengel, *Rhetores Graeci*, III, Lipsiae 1856, 244-256.
- Cocondr. trop. = Cocondrii *περὶ τρόπων*, ed. L. Spengel, *Rhetores Graeci*, III, Lipsiae 1856, 230-243.
- Corn. theol. gr. comp. = Cornuti theologiae Graecae compendium, ed. C. Lang, Lipsiae 1881 (vide etiam A. Cornuto, *Compendio di teologia greca*, a c. di I. Ramelli, Milano 2003).
- Crates, fr. = Cratete di Mallo, *I frammenti*, a c. di M. Broggiato, La Spezia 2001. Cf. tamen etiam Mette, Sphairop. et Helck, *Crat. Od.*
- Cyr. = Cyrilli *Lexicon*, ex cod. Bremensi G.11 ed. U. Hagedorn (προέκδοσις 2005) in situ Internet: http://www.ub.uni-koeln.de/digital/fachinfos/alertum/volltexte/index_ger.html
- Dem. Ix. = T. Staesche, *De Demetrio Ixione grammatico*, diss. Halis Saxonum 1883; vide nuper van Thiel, *Aristarch*
- Did. = Didymi *Περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως fragmenta*, ed. A. Ludwich, AHT, I, 175-631.
- Ps.-Did. dub. Plat. lect. = Didymi *Περὶ τῶν ἀπορουμένων παρὰ Πλάτωνι λέξεων fragmenta*, ed. E. Miller, nunc in *Lexica Graeca Minora*, 245-252.
- Dion. Thr. = *Die Fragmente des Grammatikers Dionysios Thrax*, hrsg. von K. Linke, *SGLG* 3, Berlin-New York 1977.
- Dion. Thr. ars = Dionysii Thracis *Ars grammatica*, ed. G. Uhlig, *Grammatici Graeci* I 1, Leipzig 1883.
- EGen α-β = *Etymologicum Magnum Genuinum. Symeonis Etymologicum una cum magna grammatica. Etymologicum Magnum Auctum* synoptice ediderunt F. Lasserre - N. Livadaras, I, Roma 1976; II, Athina s. d.

- EEGen λ = K. Alpers, *Bericht über Stand und Methode der Ausgabe des Etymologicum Genuinum*, København 1969.
- EGud...Stef. = *Etymologicum Gudianum quod vocatur*, I-II, glossae ἀάλιον - ζειαί, ed. A. de Stefani, Lipsiae 1909-1920.
- EGud...Sturz = *Etymologicum Graecae linguae Gudianum*, ed. F. G. Sturz, Lipsiae 1818.
- EM = *Etymologicum Magnum*, ed. Th. Gaisford, Oxonii 1848.
- Epaphrod. = B. K. Braswell – M. Billerbeck, *The grammarian Epaphroditus: testimonia and fragments*, Bern 2008.
- EParv = *Etymologicum Parvum quod vocatur*, ed. R. Pintaudi, Mediolani 1973.
- epim. Hom. A = *Epimerismi Homerici*, ed. A. R. Dyck, I, SGLG 5/1, Berlin-New York 1983.
- epim. Hom. α-ω = *Epimerismi Homerici*, ed. A. R. Dyck, II, SGLG 5/2, Berlin-New York 1995.
- Erot. voc. Hipp. = *Erotiani vocum Hippocraticarum collectio*, ed. E. Nachmanson, Göteborg 1918.
- Eust. in Dion. per. = *Eustathii Commentarii in Dionysium Periegetam*, in *Geographi Graeci Minores*, ed. C. Müllerus, II, Parisiis 1861 (rist. Hildesheim 1965), 201-407.
- Eust. in Il. = *Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis Commentarii ad Homeri Iliadem pertinentes*, ed. M. van der Valk, I - IV, Leiden - New York - Köln 1971 - 1987.
- Eust. in Od. = *Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis Commentarii ad Homeri Odysseam ad fidem exempli Romani editi* [curante G. Stallbaum], I-II, Lipsiae 1825-1826 (de prooemio vide tamen ed. meam: *Il proemio al Commento all'Odissea di Eustazio di Tessalonica (con appunti sulla tradizione del testo)*, «Bollettino dei Classici» s. III, 21, 2000, 5-58; de libris α-β vide nunc E. Cullhed, *Eustathios of Thessalonike. Parekbolai on Homer's Odyssey 1-2*, diss. Uppsala 2014).
- Gal. lex. Hipp. = *Galenii Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio*, ed. C. G. Kühn (Claudii Galeni Opera Omnia, XIX), Lipsiae 1830, 62-157.
- Glossogr. = A. R. Dyck, *The Glossographoi*, «Harvard Studies in Classical Philology» 91, 1987, 119-160.
- Greg. Cor. = *Gregorii Corinthii et aliorum grammaticorum libri de dialectis linguae Graecae*, rec. G. H. Schaefer, Lipsiae 1811.
- Heliod. = A. Dyck, *The Fragments of Heliodorus Homericus*, «Harvard Studies in Classical Philology» 95, 1993, 1-64.
- Hell. = *Hellanic fragments*, ed. F. Montanari, *I frammenti dei grammatici Agathokles, Hellanikos, Ptolemaios Epithetes*, (SGLG 7), Berlin-New York 1988, 43-73.

- Heph. = Hephaestionis *Enchiridion* cum commentariis veteribus, ed. M. Consbruch, Lipsiae 1906.
- Her. Phil. = Herennius Philo, *De diversis verborum significationibus*, ed. V. Palmieri, Napoli 1983.
- Heracl. qu. Hom. = F. Buffière, *Héraclite. Allégories d'Homère*, Paris 1962; cf. etiam Eraclito, *Questioni omeriche*, a c. di F. Pontani, Pisa 2005.
- Ps.-Heracl. de incr. = Ps.-Heracliti de Incredibilibus, ed. N. Festa, in Palaeophati *Περὶ ἀπίστων*. Heracliti qui fertur *libellus περὶ ἀπίστων*. *Excerpta Vaticana*, Lipsiae 1902.
- Heraclid. = L. Cohn, *De Heraclide Milesio grammatico*, Berlin 1884.
- Hermog. = Hermogenis *Opera*, ed. H. Rabe, Lipsiae 1913 (Stutgardiae 1969).
- hist. Odys. = A. Ludwich, *Zwei byzantinische Odysseus-Legenden*, Königsberg 1898 («Verz. der auf der Königl. Alb. Univ. zu Königsberg...vom 15.10.1898 zu haltenden Vorlesungen»).
- Hom. Il. = Homeri *Ilias*, ed. M. L. West, Monachii et Lipsiae 1998-2000.
- Hom. Od. = Homeri *Odyssea*, ed. A. Ludwich, Lipsiae 1889-1891 (Stutgardiae et Lipsiae 1998). Vide etiam: Homeri *Odyssea*, ed. J. La Roche, I-II, Lipsiae 1857-1868. *Odyssea*, ed. J. van Leeuwen, I-II, Lugduni Batavorum 1917. Homeri *Odyssea*, rec. H. van Thiel, Hildesheim-Zürich-New York 1991.
- Hrd. = Herodiani technici *Reliquiae*, ed. A. Lentz, *Grammatici Graeci* III 1-2, Lipsiae 1867-1870: in hac editione inter alia invenies:
- Hrd. cath. pros. (Περὶ καθολικῆς προσφῳδίας, 1, 1-547),
- Hrd. διχρ. (Περὶ διχρόνων, 2, 7-20),
- Hrd. Il. Pros. (Περὶ Ἰλιακῆς προσφῳδίας, 2, 22-128)
- Hrd. κλ. ὄν. (Περὶ κλίσεως ὀνομάτων 2, 634-777),
- Hrd. μον. (Περὶ μονήρους λέξεως 2, 908-952),
- Hrd. Od. pros. (Περὶ Ὀδυσσειακῆς προσφῳδίας, 2, 129-165)
- Hrd. orth. (Περὶ ὀρθογραφίας, 2, 407-611)
- Hrd. παθ. (περὶ παθῶν, 2, 166-388),
- Hrd. pron. (= Περὶ ἀντωνυμιῶν, 2, 845-846),
- Hrd. προσ. σύντ. λέξ. (Περὶ προσφῳδίας τῆς κατὰ σύνταξιν τῶν λέξεων, 1, 551-564),
- Hrd. ῥημ. (Περὶ ῥημάτων, 2, 787-824).
- Hrd. schem. Hom. = Aelii Herodiani *Schematismi Homeric*, ed. P. Egenolff, «Neue Jahrbücher für classische Philologie» 149, 1894, 337-345.
- Ps.-Hrd. de vers. = W. Studemund, *Der pseudo-herodianische Tractat über die EIAH des Hexameters*, «Jahrbücher für classische Philologie» 95, 1867, 618-619.
- Ps.-Hrd. fig. = Ps.-Herodian, *De figuris*, hrsg. von K. Hajdù, *SGLG* 8, Berlin-New York 1998.

- Ps.-Hrd. παρεκβ. μεγ. ῥήμ. = J. La Roche, *Παρεκβολαὶ τοῦ μεγάλου ῥήματος ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ*, Wien 1863.
- Ps.-Hrd. part. = Herodiani *Partitiones*, ed. J. F. Boissonade, London 1819.
- Ps.-Hrd. Philet. = A. Dain, *Le "Philétaeros" attribué à Hérodién*, Paris 1954.
- Ps.-Hrd. sol. et barb. = Ps. Herodiani *De soloecismo et barbarismo*, ed. A. Nauck pone lex. Vind. (q. v.).
- Hsch. α-ο = Hesychii Alexandrini *Lexicon*, ed. K. Latte, I-II, Kopenhagen 1953-1966
- Hsch. π-ω = Hesychii Alexandrini *Lexicon*, III-IV, rec. P. A. Hansen – I. C. Cunningham, Berlin-New York 2003-2009 (SGLG 11/3-4).
- Io. Alex. = Ioannis Philoponi Alexandrini *Τονικά παραγγέλματα*, ed. G. Dindorf, Lipsiae 1825; vide nuper Ioannis Alexandrini *Praecepta tonica*, ed. G. Xenis, Berlin-New York 2014.
- Io. Char. = Ioannis Characis περὶ ἐγκλινομένων, ed. I. Bekker, An. Bekk. III, 1149-1157
- Io. Gal. alleg. Hes. theog. = H. Flach, *Glossen und Scholien zur Hesiodeischen Theogonie*, Leipzig 1876, 295-365.
- Io. Pedias. in Hes. scut. = *Scholia Joannis Pediasimi in Hesiodi Scutum*, ed. T. Gaisford, *Poetae Minores Graeci*, II, Lipsiae 1823, 609-654.
- Lesbon. = Lesbonax *Περὶ σχημάτων*, ed. D. L. Blank, SGLG 7, Berlin-New York 1988, 129-216.
- lex. αἶμ. = *Lexicon αἰμωδεῖν*, ed. A. R. Dyck pone epim. Hom. α-ω (q. v.)
- lex. Ambr. = E. Villani, *Il lessico Ambrosiano inedito ἀντίχειρ*, Milano 2014.
- lex. Greg. Naz. = D. Ch. Kalamakis, *Λεξικά τῶν ἐπὶ τῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου*, Athina 1992.
- lex. Hom. = *Scholia minora in Homeri Iliadem*, rec. V. de Marco, I, *Λέξεις Ὀμηρικαὶ codd. Urb. CLVII et Selestadiensis CVII*, Roma 1946.
- lex. rhet. = *Λέξεις ῥητορικαί*, ed. I. Bekker, An. Bekk. I, 195-318.
- lex. spir. = *Lexicon De spiritu*, ed. L. C. Valckenaer pone editionem Ammonii (Lugd. Bat. 1739), 207-242.
- lex. synt. (Sturz) = *Lexicon syntacticum*, ed. Sturz pone Etym. Gudianum (1818), pp. 642-647.
- lex. synt. Laur. = *Lessico sintattico Laurenziano*, ed. L. Massa Positano, M. Arco Magrì, Napoli 1961.
- lex. Vind. = *Lexicon Vindobonense*, rec. A. Nauck, Petropoli 1867.
- Melet. nat. hom. = Meletii de natura hominis, ed. J. A. Cramer, in An. Ox. III, 1-57.
- Meth. = Methodius
- Moer. = *Das attizistische Lexikon des Moeris*, ed. D. U. Hansen, in Ps.-Herodian, *De figuris*, ed. K. Hajdù (SGLG 8-9), Berlin 1998.

- Mosch. in Hes. op. = Manuelis Moschopuli *Commentarium in Hesiodi Opera et dies*, ed. S. Grandolini, Roma 1991.
- Nican. Il. = Nicanoris *Περὶ Ἰλιακῆς στιγμῆς reliquiae emendatiores*, ed. L. Friedlaender, Königsberg 1850.
- Nican. Od. = Nicanoris *Περὶ Ὀδυσσειακῆς στιγμῆς reliquiae emendatiores*, ed. O. Carnuth, Berlin 1875.
- Nicias = R. Berndt, *Die Fragmente des Grammatikers Nicias*, «Berliner Philologische Wochenschriften» 30, 1910, 508-512, 540-542.
- Or. = Orionis Thebani *Etymologicum*, ed. F. G. Sturz, Lipsiae 1820.
- Or. 611-617...Sturz = Orionis lexici excerpta, ed. F. G. Sturz in calce editionis Etym. Gudiani (1818)
- Parmenisc. = M. Breithaupt, *De Parmenisco grammatico*, diss. Lipsiae 1915.
- Paus. att. = Pausaniae atticistae fragmenta, ed. H. Erbse, *Untersuchungen zu den attizistischen Lexika*, Berlin 1950, 152-221.
- Pherec. = Pherecydae fragmenta, cum aliis mythographis ed. R. L. Fowler, *Early Greek Mythography I*, Oxford 2000 (vide etiam Ferecide di Atene, *Testimonianze e frammenti*, a c. di P. Dolcetti, Alessandria 2004).
- Philop. diff. voc. = Ioannis Philoponi *De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus*, ed. L. Daly, Philadelphia 1983.
- Philox. = *Die Fragmente des Grammatikers Philoxenos*, hrsg. von Chr. Theodoridis, *SGLG 2*, Berlin-New York 1976.
- Phot. α-φ = Photii patriarchae *Lexicon*, ed. C. Theodoridis, I-III, Berlin 1982-2012.
- Phot. χ-ω = Photii *Lexicon*, ed. R. Porson, I-II, Lipsiae 1823.
- Phryn. praep. soph. = Phrynichi *Praeparatio sophistica*, ed. I. de Borries, Lipsiae 1911.
- Ps.-Plut. de Hom. = Ps. Plutarchi *De Homero*, ed. J.-F. Kindstrand, Leipzig 1990.
- Poll. = Pollucis *Onomasticon*, ed. E. Bethe, I-III, Lipsiae 1900-1937.
- Polyb. de fig. = Polybii *Περὶ σχηματισμοῦ*, ed. L. Spengel, *Rhetores Graeci*, III, Lipsiae 1856, 105-109
- Porph. qu. Il. = Porphyrii *Quaestionum Homericarum ad Iliadem pertinentium reliquiae*, ed. H. Schrader, I-II, Lipsiae 1880-1882. Vide nuper Porphyry, *Homeric Questions on the Iliad*, ed. J. A. MacPhail Jr., Berlin 2011.
- Porph. qu. Od. = Porphyrii *Quaestionum Homericarum ad Odysseam pertinentium reliquiae*, coll. disp. ed. H. Schrader, Lipsiae 1890.
- Porph. qu. Vat. = Porphyrii *Quaestionum Homericarum liber I*, ed. A. R. Sodano, Napoli 1970.
- Ptol. Ascal. = M. Baeye, *De Ptolemaeo Ascalonita*, diss. Halle 1882.
- Ptol. diff. verb. = Ptolemaei *De differentia vocum*, ed. V. Palmieri, «Annali della Facoltà di lettere di Napoli» 24, 1981-82, 191-225.

- Rhian. = L. Leurini, *L'edizione omerica di Riano di Creta*, Roma 2007. Vide tamen C. Mayhoff, *De Rhiani Cretensis studiis Homericis*, Lipsiae 1870.
- schol. Ael. Arist. = *Scholia Graeca in Aelium Aristidem*, ed. G. Dindorf, in editione orationum Aelii Aristidis, III, Lipsiae 1829.
- schol. Aesch. (Agam., Choeph., Eum., th.) = *Scholia Graeca in Aeschylum quae exstant omnia*, ed. O. L. Smith, I-II.2, Leipzig 1976-1982.
- schol. Aesch. Pers. = *Aeschyli tragoediae superstites et deperditarum fragmenta*, ed. G. Dindorf, III, Oxford 1851. *Scholia in Aeschyli Persas*, ed. O. Daehnhardt, Lipsiae 1894.
- schol. Aesch. Prom. = C. J. Herington, *The older scholia on the Prometheus Bound*, Leiden 1972.
- schol. Aeschin. = *Scholia in Aeschinem*, ed. M. R. Dilts, Stuttgart 1992.
- schol. Ap. Rhod. = *Scholia in Apollonium Rhodium vetera*, rec. C. Wendel, Berlin 1935.
- schol. Arat. = *Scholia in Aratum vetera*, ed. J. Martin, Stuttgart 1974.
- schol. (vet. et rec.) Ar. = editio Groningensis: Scholia vetera et rec. in Aristophanis Ach. (Wilson, 1975), av. (Holwerda, 1991), eccl. et thesm. (Regtuit 2007), eq. (Jones - Wilson, 1969), Lys. (Hangard 1978), nub. (vet.: Holwerda, 1977; rec.: Koster, 1974), pac. (Holwerda 1982), plut. (Chantry, 1994 et 1996), ran. (Chantry, 1999 et 2001), vesp. (Koster 1978).
- schol. Call. = scholia in Callimachi fragmenta et hymnos, ed. R. Pfeiffer in *Callimachus*, ed. R. P., I-II, Oxonii 1949-53.
- schol. Dion. per. = *Scholia in Dionysium Periegetam*, ed. G. Bernhardt I, Lipsiae 1828, 317-363.
- schol. Dion. Thr. = *Scholia in Dionysii Thracis Artem grammaticam*, ed. A. Hilgard (*Grammatici Graeci* III), Leipzig 1901.
- schol. Eur. = *Scholia in Euripidem*, coll. rec. ed. E. Schwartz, I-II, Berlin 1887-1891.
- schol. Hes. op. = *Scholia vetera in Hesiodi opera et dies*, ed. A. Pertusi, Milano s. d. [1956].
- schol. Hes. th. = *Scholia vetera in Hesiodi theogoniam*, rec. L. di Gregorio, Milano 1975.
- schol., gl. et exeg. anon. in Hes. theog. = H. Flach, *Glossen und Scholien zur Hesiodeischen Theogonie*, Leipzig 1876, 183-204; 369-413.
- scholiorum in Homeri Iliadem haec habes genera:
- schol. A et bT (scil. scholia Ariston., Did., Hrd., Nican., ex.) = *Scholia Graeca in Homeri Iliadem*, ed. H. Erbse, I-VII, Berlin 1969-1988.
- schol. D = scholia D (vel "Didymi", quae vocantur), ed. H. van Thiel (nova πρόεκδοσις 2014): <http://kups.ub.uni-koeln.de/5586/>
- schol. Ge = J. Nicole, *Les scholies genevoises de l'Iliade*, I-II, Genève 1891.

- schol. min. = glossae et scholia in papyris reperta, quorum indicem pretiosum confecit J. Lunden: <<http://www.ifa.uni-koeln.de/NRWakademie/London/ScholiaMinora.html>>
- schol. Hom. Od. α-δ = *Scholia Graeca in Homeri Odysseam*, I-II, ed. F. Pontani, Roma 2007-2010.
- schol. Hom. Od. ε-ω = *Scholia Graeca in Homeri Odysseam ex codicibus aucta et emendata* ed. G. Dindorf, Oxford 1855 (Amsterdam 1962).
- schol. V Hom. Od. α-ω = N. Ernst, *Die D-Scholien zur Odyssee*, diss. Köln 2004: vide <http://www.ub.uni-koeln.de/digital/fachinfos/altertum/volltexte/index_ger.html>
- schol. Luc. = *Scholia in Lucianum*, ed. H. Rabe, Leipzig 1906.
- schol. Lycophr. = *Scholia vetera et paraphrases in Lycophronis Alexandram*, ed. P. A. M. Leone, Galatina (Lecce) 2002.
- schol. Nic. alex. = *Scholia in Nicandri Alexipharmaca*, ed. M. Geymonat, Milano 1974.
- schol. Nic. ther. = *Scholia in Nicandri Theriaca*, ed. A. Crugnola, Milano 1971.
- schol. Opp. (cyn. et hal.) = *Scholia in Oppiani Cynegetica et Halieutica*, ed. U. C. Bussemaker in: *Scholia in Theocritum*, ed. F. Dübner, Paris 1849, 243-259 et 260-364.
- schol. Pind. = *Scholia vetera in Pindari carmina*, ed. A. B. Drachmann, I-III, Lipsiae 1903-1927.
- schol. rec. Pind. Ol. = *Scholia recentia in Pindari epinicia*, ed. E. Abel, I, Berlin 1891.
- schol. rec. Pind. Pyth. = D. Semitelos, *Πινδάρου σχόλια Πατμιακά*, Athina 1875.
- schol. Plat. = *Scholia Graeca in Platonem*, ed. D. Cufalo, I. Scholia ad dialogos tetralogiarum I-VII continens, Roma 2007. De ceteris dialogis vide *Scholia Platonica* ed. G. C. Greene, Haverfordiae 1938.
- schol. Soph. = *Scholia in Sophoclis tragoedias vetera*, ed. P. N. Papageorgius, Lipsiae 1888.
- schol. (et gl.) Soph. Ai. = G. Christodoulou, *Τὰ ἀρχαῖα σχόλια εἰς τὸν Αἴαντα τοῦ Σοφοκλέους*, Athina 1977.
- schol. Soph. El., Trach. = G.A. Xenis (ed.), *Scholia vetera in Sophoclis Electram / Trachinias*, Berlin-New York 2010
- schol. Mosch. (et thom.) Soph. OT = *Scholia byzantina in Sophoclis Oedipum Tyrannum*, ed. O. Longo, Padova 1971.
- schol. Theocr. = *Scholia in Theocritum vetera*, ed. C. Wendel, Lipsiae 1914.
- schol. Thuc. = *Scholia in Thucydidem*, ed. C. Hude, Lipsiae 1927.
- Seleuc. = M. Mueller, *De Seleuco Homérico*, Göttingen 1891.
- Serv. in Verg. Aen. = Servii grammatici qui feruntur in Vergilii carmina Commentarii, rec. G. Thilo, I-II, Lipsiae 1881-1884. Ad ll. I-VI: *Serviano-*

- rum in Vergilii carmina commentariorum* editio Harvardiana, vol. II, Lancasteriae Penn. 1946; vol. III, Oxonii 1965.
- Steph. Byz. = Stephani Byzantii *Ethnica*, I-II, litt. A-O, ed. M. Billerbeck (adi. J.-F. Gaertner, B. Wyss, Chr. Zubler, G. Lentini, A. Neumann), Berolini et Novi Eboraci 2006-2014. Cetera vide in: Stephani Byzantii *Ethnicorum quae supersunt*, ed. A. Meineke, Berlin 1849.
- Suet. βλασφ. = Suetonii περὶ βλασφημιῶν, in J. Taillardat, *Suétone*, Paris 1967, 45-113.
- Suid. = Suidae *Lexicon*, ed. A. Adler, I-V, Leipzig 1928-1938.
- Sym. α-β = *Lexicon Symeonis* α-β, cf. EGen α-β.
- Sym. γ-ε = D. Baldi (ed.), *Etymologicum Symeonis Γ-Ε*, Turnhout 2013.
- synag. = *Synagoge. Συναγωγή λέξεων χρησίμων*, ed. I. C. Cunningham, Berlin-New York 2003 (SGLG 10).
- Theogn. can. = Theognosti *Canones*, ed. J. A. Cramer, in An. Ox. II, 1-165.
- Theogn. can. 1-84 = K. Alpers, *Theognostos' Peri orthographias*, Hamburg 1964.
- Thom. ecl. voc. Att. = Thomae Magistri *Ecloga vocum Atticarum*, ed. F. Ritschl, Halis Saxonum 1832.
- Tiber. fig. Dem. = Tiberii *de figuris Demosthenicis*, ed. G. Ballaira, Romae 1968.
- Tim. lex. Plat. = S. Valente (ed.), *I lessici a Platone di Timeo Sofista e Pseudo-Didimo*, Berlin-Boston 2012 (SGLG 14).
- Tryph. = Tryphonis grammatici Alexandrini *Fragmenta*, ed. A. de Velsen, Berlin 1853.
- Tryph. παθ. = Tryphonis *Excerpta περὶ παθῶν*, ed. R. Schneider, Duisburg 1895.
- Tryph. trop. = Ps.-Tryphonis *Περὶ τρόπων*, ed. M. L. West, «Classical Quarterly» 59, 1965, 236-248.
- Tryph. τρόπ. = Tryphonis *Περὶ τρόπων*, ed. L. Spengel, in *Rhetores Graeci* III, Lipsiae 1856, 191-206.
- Tyrann. = *Die Fragmente der Grammatiker Tyrannion und Diokles*, hrsg. von W. Haas, in *Die Fragmente des Grammatikers Dionysios Thrax*, Berlin (SGLG 3), 1977.
- Tz. alleg. Od. = H. Hunger, *Johannes Tzetzes, Allegorien zur Odyssee, Buch 13-24*, «Byzantinische Zeitschrift» 48, 1955, 4-48; *Buch 1-12*, *ibid.* 49, 1956, 249-319.
- Tz. exeg. Il. = *Ἐξήγησις Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου εἰς τὴν Ὀμήρου Ἰλιάδα*, ed. M. Papathomopoulos, Athinai 2007. Vide etiam: Ioannis Tzetzae *Exegesis in Homeri Iliadem*, ed. G. Hermann, Lipsiae 1812 (pone editionem Draconis Stratonicensis).

- Tz. in Ar. = editio Groningensis commentariorum Iohannis Tzetzae in Aristophanem (cf. supra schol. Ar.): in Ar. nub. (D. Holwerda, 1960); in Ar. plut. (L. Massa Positano, 1960); in Ar. ran. et av. (W. J. W. Koster, 1962).
- Tz. in Hes. op. = Ioannis Tzetzae *Exegesis in Hesiodi Opera et Dies*, (cum scholiis Procli et Moschopuli) ed. Th. Gaisford, *Poetae Minores Graeci*, II, Lipsiae 1823, 10-447.
- Tz. in Lycophr. = *Scholia Ioannis Tzetzae in Lycophronis Alexandram*, ed. E. Scheer (in vol. II editionis Lycophronis), Berlin 1908.
- Zenodor. = Zenodori Περὶ συνηθείας ἐπιτομή, ed. E. Miller, nunc in *Lexica Graeca Minora*, 253-258.
- Zon. = Ioannis Zonarae *Lexicon* I-II, ed. I. A. H. Tittmann, Lipsiae 1808.

TITULI LIBRORUM

- An. Ba. = *Anecdota Graeca e codd. mss. Bibl. Reg. Parisin.* descr. L. Bachmannus, I-II, Leipzig 1828.
- An. Bekk. = I. Bekkeri *Anecdota Graeca*, I-III, Berlin 1814-1821.
- An. Ox. = *Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium*, ed. J. A. Cramer, I-IV, Oxford 1835-1837.
- An. Par. = *Anecdota Graeca e codicibus manuscriptis bibliothecae Regiae Parisiensis*, ed. J. A. Cramer, I-IV, Oxford 1838-1841.
- Apthorp, Evidence = M. J. Apthorp, *The Manuscript Evidence for Interpolation in Homer*, Heidelberg 1980.
- Arch. Hom. = *Archaeologia Homerica*, hrsg. von F. Matz und H.-G. Buchholz, Göttingen 1967-.
- Barth, Kallistratos = vide Callistr.
- Bechtel, Lexilogus = F. Bechtel, *Lexilogus zu Homer*, Halle 1914 (repr. Hildesheim 1964).
- Bekker, Hom. Bl. = I. Bekker, *Homerische Blätter*, I-II, Bonn 1863-1872.
- Bérard, Intr. = V. Bérard, *Introduction à l'Odyssée*, Paris 1924-25.
- Bérard, Sur les scholies = V. Bérard, *Sur les scholies et le texte de l'Odyssée*, «Revue de Philologie» n. s. 44, 1920, 173-228.
- Berndt, Alexion = R. Berndt, *De Chaerete, Chaeride, Alexione grammaticis*, Königsberg 1906.
- Blass, Interpolationen = F. Blass, *Die Interpolationen in der Odyssee*, Halle 1904.
- Bolling, Interpolation = G. M. Bolling, *The External Evidence for Interpolation in Homer*, Oxford 1925.
- Broggiato, Cratete = vide Crates.

- Buffière, Mythes = F. Buffière, *Les mythes d'Homère et la pensée grecque*, Paris 1956.
- Bühler, Beiträge = W. Bühler, *Beiträge zur Erklärung der Schrift vom Erhabenen*, Göttingen 1964.
- Buttmann = *Scholia antiqua in Homeri Odysseam*, ed. Ph. Buttmann, Berolini 1821.
- Callanan, Ar. Byz. = Chr. K. Callanan, *Die Sprachbeschreibung bei Aristophanes von Byzanz*, Göttingen 1987.
- Cameron, Greek Mythography = A. Cameron, *Greek Mythography in the Roman World*, Oxford 2004.
- Carnuth, Ariston. Od. = vide Ariston. Od.
- Carnuth, Nican. Od. = vide Nican. Od.
- Cauer, Grundfragen = P. Cauer, *Grundfragen der Homerkritik*, Leipzig 1923³.
- Cesaretti, Allegoristi = P. Cesaretti, *Allegoristi di Omero a Bisanzio*, Milano 1991.
- Clausing, Kritik = A. Clausing, *Kritik und Exegese der homerischen Gleichnisse im Altertum*, diss. Freiburg 1913.
- Cobet, Ad scholia I - II = C. G. Cobet, *Ad scholia in Odysseam*, «Mnemosyne» n. s. 3, 1875, 104-119; 7, 1879, 424-445.
- Cobet, Misc. crit. = C. G. Cobet, *Miscellanea critica*, Lugduni Batavorum 1876.
- di Benedetto, Tracce = V. di Benedetto, *Tracce di Antistene in alcuni scoli all'Odissea*, «Studi Italiani di Filologia Classica» 28, 1966, 69-116
- Dimpfl, Beiträge = Chr. Dimpfl, *Beiträge zu Aristarchs homerischer Wortforschung*, Progr. Eichstätt 1911.
- Dindorf = *Scholia Graeca in Homeri Odysseam ex codicibus aucta et emendata* ed. G. Dindorf, Oxford 1855 (Amsterdam 1962).
- Duentzer, Zenod. = H. Duentzer, *De Zenodoti studiis Homericis*, Göttingae 1848.
- Dyck, Glossogr. = vide Glossogr.
- Dyck, Heliodorus = vide Heliod.
- Erbse, Beitr. = H. Erbse, *Beiträge zur Überlieferung der Iliasscholien*, München 1960.
- Ernst = vide schol. V in Hom. Od.
- FGrHist = F. Jacoby (et alii), *Die Fragmente der griechischen Historiker*, Berlin-Leiden 1923-.
- Fowler, Early Greek Mythogr. = R.L. Fowler, *Early Greek Mythography*, I-II, Oxford 2000-2013
- Friedl., Ariston. Il. = vide Ariston. Il.
- Friedl., Nican. Il. = vide Nican. Il.
- Garvie = A.F. Garvie (ed.), *Odyssey books 6-8*, Cambridge 1994

- Grammatici Graeci = *Grammatici Graeci* I-IV, ed. A. Hilgard, A. Lentz, R. Schneider, G. Uhlig, Lipsiae 1867-1910
- Griesinger, Anschauungen = R. Griesinger, *Die ästhetischen Anschauungen der alten Homererklärer, dargestellt nach den Homerscholien*, Tübingen 1907.
- Haslam, The Homer Lexicon = M. W. Haslam, *The Homer Lexicon of Apollonius Sophista. I. Composition and Constituents*, «Classical Philology» 89, 1994, 1-45; 107-119.
- Helck, Crat. Il. = J. Helck, *De Cratetis Mallotae studiis criticis quae ad Iliadem spectant*, Lipsiae 1905.
- Helck, Crat. Od. = J. Helck, *De Cratetis Mallotae studiis criticis quae ad Odysseam spectant*, Dresden 1914.
- Hillgruber, Die pseudoplutarchische = M. Hillgruber, *Die pseudoplutarchische Schrift De Homero*, Stuttgart 1994-1999.
- Hintenlang, Untersuchungen = H. Hintenlang, *Untersuchungen zu den Homer-Aporien des Aristoteles*, diss. Heidelberg 1961
- Hofmann, Studien = P. Hofmann, *Aristarchs Studien "de cultu et victu heroum"*, München 1905.
- Hunger, Allegorische = H. Hunger, *Allegorische Mythendeutung in der Antike und bei Johannes Tzetzes*, «Jahrbuch der Österreichischen Byzantinischen Gesellschaft» 3, 1954, 35-54.
- Kirchhoff, Hom. Od. = A. Kirchhoff, *Die Homerische Odyssee und ihre Entstehung*, Berlin 1859.
- Kontos = K. S. Kontos, *Σύμμικτα κριτικά*, «Bulletin de correspondance hellénique» 1, 1877, 57-79; 4, 1880, 524-535.
- Kurt, Seemännische = C. Kurt, *Seemännische Fachausdrücke bei Homer*, Göttingen 1979.
- La Roche, HTA = J. La Roche, *Die homerische Textkritik im Alterthum*, Leipzig 1866.
- Laum, Al. Akz. = B. Laum, *Das alexandrinische Akzentuationssystem*, Paderborn 1928.
- Lehnert, De scholiis = G. Lehnert, *De scholiis ad Homerum rhetoricis*, diss. Leipzig 1896.
- Lehrs, Ar. = K. Lehrs, *De Aristarchi studiis Homericis*, Lipsiae 1882³.
- Lehrs, Qu. ep. = K. Lehrs, *Quaestiones epicae*, Regiomonti 1837.
- Leumann, Homerische Wörter = M. Leumann, *Homerische Wörter*, Basel 1950.
- Lexica Graeca Minora = *Lexica Graeca Minora*, Hildesheim 1965.
- LfGrE = *Lexikon des frühgriechischen Epos*, begr. von B. Snell, Göttingen 1955-.
- LGGA = *Lessico dei grammatici greci antichi*, <www.aristarchus.unige.it/lgga/>
- Lindberg, Hermog. = G. Lindberg, *Studies in Hermogenes and Eustathius*, Lund 1977.

- Lobeck, Paralip. = C. Lobeck, *Paralipomena grammaticae Graecae*, I-II, Lipsiae 1837.
- Ludwich, AHT = A. Ludwich, *Aristarchs Homerische Textkritik*, I-II, Lipsiae 1884-1885.
- Ludwich, suppl. = A. Ludwich, *Didymi de Aristarchea Odysseae recensione reliquiarum supplementum*, Regimonti 1887 («Index lectionum Acad. Alb. Regim.», 1887.III).
- Lührs, Athetesen = D. Lührs, *Untersuchungen zu den Athetesen Aristarchs in der Ilias und zu ihrer Behandlung im Corpus der exegetischen Scholien*, Hildesheim 1992.
- Matthaios, Unters. = S. Matthaios, *Untersuchungen zur Grammatik Aristarchs: Texte und Interpretation zur Wortartenlehre*, Göttingen 1999.
- Matthews, Antimachus = vide Antim.
- Mayhoff, Rhian. = vide Rhian.
- McNamee, Annotated = K. McNamee, *Annotated Papyri of Homer*, in M. Capasso (ed.), *Papiri letterari greci e latini*, Galatina 1992, 15-51.
- McNamee, Annotations = K. McNamee, *Annotations in Greek and Latin Texts from Egypt*, Chippenham – Wiltshire 2007.
- Meijering, Literary = R. Meijering, *Literary and Rhetorical Theories in Greek Scholia*, Groningen 1987.
- Meinel, Κατὰ τὸ σιωπ. = R. Meinel, *Κατὰ τὸ σιωπώμενον. Ein Grundsatz der Homererklärung Aristarchs*, Progr. Ansbach 1915.
- Mette, Sphairop. = H.-J. Mette, *Sphairopoia. Untersuchungen zur Kosmologie des Krates von Pergamon*, München 1936.
- Montanari, Omero tremila = F. Montanari (- P. Ascheri), ed., *Omero tremila anni dopo*, Roma 2002.
- Montanari, SFOA = F. Montanari, *Studi di filologia omerica antica*, I, Pisa 1979; II, Pisa 1995.
- Mueller, Seleucus = vide Seleuc.
- Mühmelt, Grammatik = M. Mühmelt, *Griechische Grammatik in der Vergilerklärung*, München 1965.
- Nannini, Omero e il suo pubblico = S. Nannini, *Omero e il suo pubblico nel pensiero dei commentatori antichi*, Roma 1986.
- Nauck, Aristophanes = Aristophanis Byzantii grammatici Alexandrini *Fragmenta* coll. et disp. A. Nauck, Halle 1848.
- Nickau, Zenodotos = K. Nickau, *Untersuchungen zur textkritischen Methode des Zenodotos von Ephesos*, Berlin-New York 1977.
- Nitzsch, Erkl. Anm. = G.W. Nitzsch, *Erklärende Anmerkungen zu Homers Odyssee*, Hannover 1826-40.
- Nünlist, Critic = R. Nünlist, *The Ancient Critic at Work*, Cambridge 2009.
- Page, Hom. Od. = D. L. Page, *The Homeric Odyssey*, Oxford 1955.

- Pagani, Frammenti = vide Asclep. Myrl.
- Pappag. = P. N. Pappageorgiou, *Διορθώσεις εἰς τὰ Ὅμηρου σχόλια*, «Ἀθήναιον» 10, 1881, 28-44; 158-166.
- Polak, Cur. sec. = H.-J. Polak, *Ad Odysseam eiusque scholiastas curae secundae*, Lugduni Batavorum 1881.
- Polak, Od. = H.-J. Polak, *Observationes ad scholia in Homeri Odysseam*, Lugduni Batavorum 1869.
- Pontani, Sguardi = F. Pontani, *Sguardi su Ulisse*, Roma 2005.
- Rauscher, De scholiis = G. Rauscher, *De scholiis Homericis ad rem metricam pertinentibus*, diss. Argentorati 1886 (= Diss. Philol. Argentor. selectae XI, Argent. 1894, 53-112).
- RE = Paulys *Realencyclopaedie der classischen Altertumswissenschaft*. Neue Bearbeitung begonnen von G. Wissowa, fortgeführt von W. Kroll und K. Mittelhaus, Stuttgart 1893-1972.
- Reitz., Gesch. = R. Reitzenstein, *Geschichte der griechischen Etymologika*, Leipzig 1897.
- Rengakos, Apollonios = A. Rengakos, *Apollonios Rhodios und die antike Homerexegese*, München 1994.
- Rengakos, Homertext = A. Rengakos, *Der Homertext und die hellenistischen Dichter*, Stuttgart 1993.
- Rengakos, Kallimachos = A. Rengakos, *Homerische Wörter bei Kallimachos*, «Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik» 94, 1992, 21-47
- Robert, Heldensage = C. Robert, *Die Griechische Heldensage*, I-II, Berlin 1921.
- Roemer, Arist. = A. Roemer, *Die Homerexegese Aristarchs in ihren Grundzügen dargestellt*, Paderborn 1924.
- Roemer, Aristarchea = A. Roemer, *Aristarchea* I-II, «Philologus» 70, 1911, 161-214; 321-354.
- Roemer, Athetesen = A. Roemer, *Aristarchs Athetesen in der Homerkritik*, Leipzig-Berlin 1912.
- Roemer, Einige Interpolationen = A. Roemer, *Einige Interpolationen der Odyssee und Aristarch*, «Rheinisches Museum» 61, 1906, 313-343.
- Roemer, Zu Aristarch = A. Roemer, *Zu Aristarch und den Aristonicusscholien der Odyssee*, «Blätter für das Bayerische Gymnasial-schulwesen» 21, 1885, 273-293 (quae hic 1-31 numerantur); 369-399.
- Roscher = W. H. Roscher, *Ausführliches Lexikon der Griechischen und Römischen Mythologie*, Leipzig 1883-1937.
- Schironi, Frammenti = F. Schironi, *I frammenti di Aristarco di Samotracia negli etimologici bizantini*, Göttingen 2004.
- Schmidt, Erkl. = M. Schmidt, *Die Erklärungen zum Weltbild Homers und zur Kultur der Heroenzeit in den bT-Scholien zur Ilias*, München 1976.

- Schrader, Die hexametrischen = H. Schrader, *Die hexametrischen überschritten zu den 48 Homerischen rhapsodien*, «Neue Jahrbücher für classische Philologie» 137, 1888, 590-602.
- Schrader, Porph. Il. = vide Porph. Il.
- Schrader, Porph. Od. = vide Porph. Od.
- Schulze, KS = W. Schulze, *Kleine Schriften*, Göttingen 1966².
- Schulze, Qu. ep. = G. Schulze, *Quaestiones epicae*, Gueterslohae 1892.
- Schwartz, De scholiis = E. Schwartz, *De scholiis Homericis ad historiam fabularum pertinentibus*, «Neue Jahrbücher für Phil. und Pädag.» suppl. 12, 1881, 405-463.
- Severyns, Cycle épique = A. Severyns, *Le cycle épique dans l'école d'Aristarque*, Paris 1928.
- SGLG = *Sammlung der griechischen und lateinischen Grammatiker*, Berlin-New York 1976-
- Slater, Aristophanes = vide Ar. Byz.
- Stockinger, Vorzeichen = H. Stockinger, *Die Vorzeichen im Homerischen Epos*, St. Ottilien 1959.
- SVF = *Stoicorum veterum fragmenta*, coll. I. ab Arnim, Lipsiae 1905-1924.
- Valk, Res. = M. van der Valk, *Researches on the Text and Scholia of the Iliad*, I-II, Leiden 1963-64.
- Valk, TCO = M. van der Valk, *Textual Criticism of the Odyssey*, Leiden 1949.
- van Rossum, Digest = M. van Rossum-Steenbeek, *Greek Readers' Digest? Studies on a Selection of Subliterary Papyri*, Leiden-New York-Köln 1998.
- van Thiel, Aristarch = H. van Thiel, *Aristarch, Aristophanes, Demetrios Ixion, Zenodot*, I-IV, Berlin-Boston 2014
- Wackernagel, KS = J. Wackernagel, *Kleine Schriften*, Göttingen s. d. (1952).
- S. West = S. West, *Books I-IV*, in A. Heubeck - S. West - J. B. Hainsworth, *A Commentary on Homer's Odyssey*, I, Oxford 1988, 51-245.
- West, Studies = M. L. West, *Studies in the Text and Transmission of the Iliad*, München-Leipzig 2001.
- Wil., KS = U. von Wilamowitz-Moellendorff, *Kleine Schriften*, I-IV, Berlin 1935-1962.

CONSPECTUS SIGLORUM

B = Ambr. B 99 sup. (saec. XIII ex., olim Manuelis Xanthopuli); scholia et glossas continet manu ipsius scribae (B)

C = Caesen. D.XXVII.2 (anno 1311 exaratus, olim Nicephori Moschopuli et Matthaei Ephesini); glossas et scholia continet manu ipsius scribae (C)

D = Par. Gr. 2403 (saec. XIII/XIV); scholia continet manu ipsius scribae (D) et adnotationes rariores manus aliquanto posterioris (D², saec. XIV med.)

E = Ambr. E 89 sup. (saec. XIV in.); scholia et glossas continet duorum scribarum (E) ad libros α-ι; manus E² (saec. XV in.) folia aliquot deperdita (scil. cum textu scholiisque) in ms. redintegravit; in his scholiis perpauca addidit serior manus E³

F = Laur. conv. soppr. 52 (saec. XI, olim Georgii cuiusdam - saec. XIII -, Manuelis Sguropuli, Antonii Corbinelli, Demetrii Chalcondylae); glossas et scholia continet manus saec. XIV in. (ad α 1-8 et ad totum librum ε; F) et perpauca glossas manus saec. XV (F²)

G = Laur. 32, 24 (saec. X ex.); glossas et scholia continet manu ipsius scribae et manus haud multo posterioris (G - G¹)

H = Harl. 5674 (saec. XII/XIII, in Italia Australi exaratus; olim Maximi Chrysobergae, Manuelis Chrysolorae, Antonii Seripandi); scholia et glossas continet manu ipsius scribae (H¹) et Nicolai Callipolitae (saec. XIII med.; H), necnon hypothesin libri α manu Orientali saec. XIV in. (H³) et perpauca scriptiunculas manu saec. XV (H²)

I = Mosq. (GIM) Synod. 472 (saec. XIV in.); glossas et scholia continet manu ipsius scribae et docti cuiusdam paulo posterioris (ambo I designantur); prob. ex I pendent glossae et scholia ms. Marc. Gr. 611 (saec. XV ab Andronico Callisto exarati)

J = Vat. Gr. 1320 (saec. XIV/XV, olim Ioannis Argyropuli); scholia continet manu ipsius scribae vel eius aequalis (J)

K = Cracov. Jag. 543 (anno 1469 Romae a Demetrio Trivoli Spartano exaratus); scholia et glossas continet manu ipsius scribae, e scholiis ms. H descripta

Laur^{32.30} = Laur. 32, 30 (saec. XV); argumenta continet manu ipsius scribae

M = Marc. Gr. 613 (saec. XIII, olim Ioannis Critopuli, Francisci et Hermolai Barbari); scholia et glossas continet manu scribarum (M¹ et M²) et manu eorum aequali M^a; alia scholia addiderunt manus Orientalis saec. XIV in. (M^b) et manus recentiores (M^c, M^d, M^e)

Marc⁴⁵⁶ = Marc. Gr. 456 (saec. XV a Ioanne Rhoso exaratus); raras glossas et perbrevia scholia continet ad ε 71 - ζ 8

N = Marc. Gr. IX, 4 (saec. XIII/XIV, olim cardinalis Bessarionis); in parte priore (α - ζ 190; desunt ζ 191 - ι 540) glossas et scholia continet manu ipsius scribae (N)

O = Vat. Gr. 1321 (saec. XVI in. - post 1518 et ante 1528 - ab Arsenio Apostoli exaratus); scholia sine textu Homérico continet: permulta excerpta Eustathiana (ex adnotationibus Marci Musuri in Inc. Vat. I, 50 deprompta) cum scholiis aliquot miscuit Arsenius; e ms. O rursus pendent mss. Taur. B.I.19 (saec. XVI) et Par. Gr. 2679 (editio 1488 Homeri operum cum adn. ipsius Arsenii et scribae cuiusdam anonymi)

P = Heidelb. Pal. Gr. 45 (anno 1201-1202 in terra Hydruntina a Palagano aliisque scribis exaratus, olim Nicolai-Nectarii); scholia et glossas continet manu scribarum (P), necnon scholia potiora manu scribae paulo posterioris (P¹: δ 256 - η), et paucas adnotationes manus saec. XV/XVI (P²)

Q = Ambr. Q 88 sup. (saec. XV med.); scholia et glossas continet manu ipsius scribae, e scholiis ms. Z descripta

R = Laur. 57, 32 (saec. XV med., olim. fort. Theodori Gazae); scholia continet sine textu Homérico, e scholiis ms. Z descripta

T = Hamb. 56 in scrin. (saec. XIII/XIV); scholia manu ipsius scribae (T) et eius aequalis (T²) continet, multis mendis foedata et textui Homérico sine ullo fere ordine apposita

V = corpus scholiorum "V" quae dicuntur, sive eius codex praestantissimus

V^o = Bodl. Auct. V. 1. 51 (saec. X ex., fort. a Gregorio cubuclesio exaratus; olim Nicolai de Nicolis; olim Florentiae adservatus, San Marco 231); praeter scholia scribae principalis (a manu V^{o3} saec. XV hic illic correcta) etiam scholia continet additicia manu saec. XII/XIII (V^{o1}) et manu saec. XII (V^{o2})

Interdum laudantur et alii codices huius corporis, qui omnes a V^o recta vel non recta via pendent:

V^a = editio Aldina scholiorum “Didymi” (Venetiis 1528 per Ioannem Franciscum Asulanum in lucem prodita)

V^{al} = Eton Coll., inc. sine num. (ed. 1488 Homeri operum); delectum e scholiis V in mg. manu Aloysii Alamanni exhibet

V^c = Cantabr. Corp. Chr. 81 (saec. XV med. a Demetrio Xanthopulo exaratus; olim Theodori Gazae et Matthaei Parker); delectum e scholiis V (excerptis Eustathianis commixtum) in mg. textus Odysseae manu Demetrii Chalcondylae exhibet

V^d = Par. Gr. 2691 (anno 1512 a Sebastiano Ducci exaratus)

V^g = Cantabr. Gonv.-Cai. 76/43 (saec. XV/XVI)

V^m = Mon. Gr. 233 (saec. XV med. fort. Florentiae exaratus)

V^r = Par. Gr. 2692 (saec. XVI in. a Michaelē Rosseto exaratus; olim Iani Lascaris et Nicolai Ridolfi); correctiones exhibet manu Iani Lascaris (V^{r2})

V^s = Yale Univ., Bein. 278 (anno 1453 Florentiae a Ioanne Scutariota exaratus)

V^t = bifolium codicis membranacei olim Pragense, apud v.d. Paulum Eleuteri servatum (saec. XV med. a Ioanne Scutariota exaratum)

V^u = Laur. 57, 10 (saec. XV/2)

Duo mss. huius corporis lectiones alicuius pretii necnon scholia ab ipso corpore aliena ferunt:

V^b = Marc. Gr. 610 (saec. XV ex.)

V^p = Par. Gr. 2769 (saec. XV ex.)

Scholia aliquot classis V in mg. Odysseae (pleraque Latine versa) adscripta et cum aliis scholiis commixta invenies in codice

V^l = Marc. Gr. IX, 29 (annis 1360-1365 a Leontio Pilato exaratus; olim Francisci Petrarcae)

Vat⁹ = Vat. Gr. 9 (saec. XIII/2 a Michaelē Kritakes exaratus); perpaucas glossas sine textu Homérico continet

Vat⁹⁰⁶ = Vat. Gr. 906 (anno 1421 a Georgio Chrysococca exaratus); perpauca scholia manu ipsius scribae continet, fort. e ms. Z deprompta

Vind³⁰⁷ = Vind. Gr. 307 (saec. XV med. in Italia australi exaratus); scholia rariora exhibet manu ipsius scribae, partim iis, quae ms. t tradit, similia

W = Brux. 11290 (saec. XV/2 a Michaelē Lygizo exaratus); scholia et glossas continet manu ipsius scribae (W), quae in libris α-θ prob. e scholiis ms. Z pendent

Y = Vind. phil. Gr. 56 (anno 1300 in Italia Australi exaratus; olim Simonis Atumani, Manuelis Chrysolorae, Ioannis Sambuci); scholia et glossas con-

tinet manu ipsius scribae (Y), perpauca autem manus anonymae saec. XV (Y³), brevesque notas Simonis Atumani (Y⁴); alia scholia ipse Chrysoloras (Y²) saec. XV in. in margines huius codicis e ms. H transcripsit

Z = Vat. Pal. Gr. 7 (anno 1335-36 a Georgio Chrysococca exaratus); scholia et glossas continet manu ipsius scribae (Z), pleraque e scholiis ms. H descripta (sed hypotheses et scholia aliquot e ms. M simillimo pendent)

c = Harl. 6325 (saec. XV a Ioanne Rhoso exaratus); glossas continet manu ipsius scribae (c)

f = Laur. 32, 12 (saec. XV/2 Florentiae ab Antonio Damila exaratus); perpauca glossas manu ipsius scribae (f) continet

h = Vat. Gr. 1302 (saec. XIII-XV); perpauca scholia continet manu scribae textus Homericus (saec. XIV; h) exarata

h⁸ = PRyl 1, 23 (saec. II); argumenta in libros γ et ζ praebet

h¹² = POxy 39, 2888 (saec. II); frustula commentarii continet in locos libri δ (v. 437) et ε (vv. 275, 277)

h¹⁴ = PLaur 3, 53 (saec. III ex.); argumenta in libros ε et ζ praebet

k = Mon. Gr. 519B (saec. XIII/XIV, olim Nicephori Saponopuli, Manuelis Argyropuli, Adolphi Occo); scholia et glossas continet manu ipsius scribae (k), sed etiam glossas et scholia ab Adolpho Occo saec. XV/2 exarata (k²)

m = Mutin. α.U.9.22 (Gr. 93; saec. XV med. ab Andronico Callisto exaratus); scholia manu Callisti (m) sine textu Homérico continet, quae e scholiis ms. D descripta sunt

n = Laur. 91 sup., 2 (saec. XIII ex.); glossas et perpauca scholia continet manu ipsius scribae (n)

q = Marc. Gr. IX, 21 (saec. XV med. a Demetrio Raul Cabace exaratus); glossas et scholia continet manu ipsius scribae (q)

r = Marc. Gr. IX, 34 (saec. XV/2 a Michaelē Lygizo exaratus); scholia et glossas continet manu ipsius scribae, e scholiis ms. Q descripta

s = Vat. Gr. 915 (saec. XIII/XIV, ante 1311 Constantinopoli exaratus); scholia et glossas continet manu ipsius scribae (s)

t = Vat. Ottob. Gr. 308 (anno 1486-87 Messanae a Ioachim Casulano exaratus); glossas et perpauca scholia continet manu ipsius scribae (t)

u = BAV, Ald. III, 63 (editio Aldina Homeri Odysseae, anno 1517 in lucem prodita); scholia et glossas continet manu Fulvii Orsini (u) e mss. J et Q pendentia, et cum scholiis classis V et excerpta Eustathii permixta

γ = Crypt. Z.α.XXVI (saec. XIII); scholia et glossas continet pleraque manu ipsius scribae (in codice mutilo, qui in Italia australi exaratus est, versus γ 162 – τ 497 tantum servantur)

z = Par. Gr. 2689 (saec. XV/2 ab Immanuele Rusota exaratus); glossas continet manus ipsius scribae (z)

X

 $G(\beta)$

P

$$\begin{array}{cccc} M & H & P^{\delta-\zeta} & Y \\ | & | & & \\ \hline \end{array}$$
 v^e
$$V^m \quad V^s \quad V^c \quad V^w$$
$$V^d \quad V^a$$

11

$$(V^x)$$

W I X

K

1

x

 $\frac{m}{\text{m}}$
$$W^{1-\alpha}$$
 $\hat{z}$
$$k^2$$

Stemma codicum praecipuorum, qui scholia in Odysseam continent (cf. F. Pontani, *Sguardi su Ulisse*, p. 21)

SCHOLIA AD LIBROS ε-ζ

‘Υποθέσεις a. υπόθεσις τῆς ε

V

Ἐκκλησίαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει πρὸς
Καλυψὼ κελεύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσσεά· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. τῇ
δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν
5 σχεδίαν. Ἴνῳ δὲ αὐτῷ κρήδεμνον δίδωσιν ἐντειλαμένη ἐπιβάντι τῆς γῆς
ἀπορρῖναι αὐτό. καὶ πολλὰ παθὼν εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται
διασωθεῖς. DEFHIJKM¹PVYZk²qyz

b. εἰ πλεῖ ἐπὶ σχεδῖος Ὀδυσσεὺς κεαθείσης πόντῳ BEFIM¹NPk²

hyp. metr.

ε 1 a1. Ἡὼς· σημαίνει ἕξ· ἡὼς ἢ πρωΐα· ἡὼς τὸ ἀπὸ πρωΐας μέχρι μεσημβρίας·
10 ἡὼς † τὸ ἀπὸ μέσης ἡμέρας ἕως ἑσπέρας †· ἡὼς τὸ νυχθήμερον· ἡὼς ἢ ἀπὸ
πρωΐας ἕως ἑσπέρας· καὶ Ἡὼς ἢ σωματοειδὴς θεά, ὥς ἐνταῦθα. μῦθος δὲ
ἐστὶν ὅτι ἢ Ἡὼς ἠράσθη τοῦ Τιθωνοῦ καὶ ἐμίγνυτο αὐτῷ καὶ ἐζήτησεν

ex.

hyp. a) resp. Tz. alleg. Od. 5, 1 et 10-16 b) titulum libri ἀπόπλους Ὀδυσσεύως παρὰ
Καλυψοῦς indicat Eust. in Od. 1520, 12 1 a1) ἡὼς - θεά (11): vide schol. β 1h (ubi item
sex significationes) cum app. test. (vide praes. Porph. qu. Vat. 11, p. 62, 4-63, 14 Sodano
et schol. D Θ 1 = schol. H θ 1, cf. EM 440, 40-46); unus sensus qui minime quadrat (nec
enim in ceteris definitionibus vocis ἡὼς invenitur) τὸ ἀπὸ μέσης ἡμέρας ἕως ἑσπέρας, quod
δείλη dicitur, cf. e. g. schol. bT Φ 111b cum app. Erbse; μῦθος δὲ ἐστὶν (11) Ἡμέρα (16):
de historia vide schol. D Λ 1 et Γ 151 (Hellan. fr. 140 Fowler, cf. Fowler, Early Greek
Mythogr. II, 526-27), necnon Hier. Card. fr. 15 Wehrli (schol. T Λ 1-2); hic tamen non

1 ὑπόθ. τῆς ε HV: ὑπόθ. τῆς (τοῦ P) εὐδυσσεΐας Ὀμήρου PY, aliter alii mss. 2
πρὸς Καλυψὼ ante πέμπει EF 3 ἡ δέ: ὁ δέ DPYV^bk²qz post ποιεῖ add. καὶ
δὴ ἀποπεμψάσης τῆς Καλυψοῦς ἐν σχεδίᾳ τὸν Ὀδυσσεά (αὐτὸν ἐν σχεδίᾳ mk²)
ἐπτά καὶ δέκα ἡμέρας ἔπλεε in mg. m, in textu V^bk²qz 4 ὀκτὼ καὶ δεκάτῃ
Y: ιη' I ἡμέρα om. z λύει: διαφθείρει DV^bk²qz 5 Ἴνῳ: ἰδὼν Z ἀποβάντι
DV^bk²qz 6 ἀποκρύψαι y αὐτό: τὸ κρήδεμνον DEFHIPYV^bk²qz 8 Ὀδυσσεύς
IP κεαθείσης metri causa pro κεασθείσης (scil. "fractae") in mss: κεαθοίσης
P 9 ἡ ἡὼς ἕξ σημ. D¹ 10 ἡὼς τὸ ἀπὸ - ἑσπέρας suspectum (cf. app.
test.) 12 τοῦ om. s καὶ ἐμίγνυτο αὐτῷ om. s καὶ ἐζήτησεν D¹: ἐζήτησε

ἀπαθανατισθῆναι, καὶ ἐγένετο αὐτῷ. οὐκ ἐζήτησε δὲ καὶ τὸ μὴ γηράσαι,
καὶ ἔζη πολλά ἔτη γέρων ὦν· καὶ ἀγανακτήσας τὸ γῆρας ἐζήτησε τοὺς
θεοὺς μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς ὄρνεον, καὶ μετεβλήθη εἰς τέττιγα. ἡ δ' Ἡὼς 15
ἀθάνατον ἐποίησεν αὐτόν. καλῶς δὲ τοῦ Τιθωνοῦ γυνὴ λέγεται ἡ Ἥμερα· ὁ
γὰρ Τιθωνὸς ἀλληγορεῖται εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ἡλίου μὴ ὄντος, οὐδὲ ἡμέρα·
ὅταν γὰρ δύνῃ, τρόπον τινὰ συνευνάζεται τῇ ἡμέρᾳ ἐν νυκτί, ἀνίσταται
δὲ ἡ ἡμέρα ἐκ τοῦ σκότους τοῦ ἡλίου ἀνατεῖλαντος. λέγεται δὲ καὶ ὅτι
ἡ Ἄρτεμις ἀνεῖλεν αὐτόν, ἥτοι ἡ σελήνη· τοὺς γὰρ αἰφνιδίους θανάτους 20
ταύτη καὶ τῷ ἡλίῳ ἀνεντίθουν, ἥτοι τῷ Ἀπόλλωνι. ἡ δὲ θεραπεία τοῦ μύθου,
ὅτι τοὺς ἔτι νέους ὄντας καὶ αἰφνιδίως ἀποθνήσκοντας ἔλεγον ἀρπάζεσθαι
παρὰ τῆς Ἡοῦς, καὶ σὺν τούτοις ἡρπάγη καὶ ὁ Τιθωνός, διὸ καὶ τοὺς οὕτω
θνήσκοντας ἔθαπτον πρὸ τοῦ τὴν ἡὼ παντελῶς ἀνατεῖλαι. ἔλεγον δὲ τινες 25
ὅτι ἡ πρόνοια καὶ ἡ εὐταξία ἀπὸ τῶν οὐρανίων σωμάτων ἄχρι τῆς σελήνης
ἐστὶ, τὰ δὲ ἄλλα ἀτάκτως καὶ ὥς ἔτυχε φέρονται διὰ τὰς ἀστραπάς, τοὺς
σεισμούς, τὰς ἀνεμοζάλας καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ Ὅμηρος ἄθροισιν τῶν θεῶν
τὴν ἄνω πρόνοιαν λέγει, καθεμένην ἐκεῖ καὶ τὰ τῆδε οἰκονομοῦσαν καὶ

vitae finem petit Tithonus, sed expressis verbis transformationem, ut avis fiat (idem Eust. in Il. 825, 58-60); ὁ γὰρ Τιθωνός (16) – ἀνατεῖλαντος (19): vide schol. AbT A 1-2 (unde Eust. in Il. 825, 41; in Od. 1520, 21) de hac allegoria, de cuius sensu altiori vide E. Wüst, RE VI A, 1512-14; λέγεται (19) – Ἀπόλλωνι (21): vide ad schol. γ 279d (p. 99, 93-94), praes. schol. A Z 428b; schol. bT A 64; Heracl. qu. Hom. 8, 4; Eust. in Il. 637, 14-16 cum app. Valk; ἡ δὲ θεραπεία (21) – ἀνατεῖλαι (24): vide (de Orione) Heracl. qu. Hom. 68, 3-5 (et adn. 186, p. 226 Pont.); Eust. in Od. 1527, 50-53 (ubi etiam Tithonus laudatur); ἔλεγον (24) – τὰ τοιαῦτα (27): cf. schol. bT O 192-93 (unde Eust. in Il. 1011, 58-62), sed potius Neoplatonicorum quam Stoicorum doctrina videtur, cf. e.g. Procl. in Plat. Tim. 1, 272, 22; ὁ δὲ Ὅμηρος (27) – ὁμιλοῦντας (30): allegorice dicta, de deorum ἀνθρωποπάθεια apud Homerum vide e.g. schol. bT A 2a, E 563, N 521a et saepius; Clem. strom. 5, 14, 116 et 7, 4, 22; μυθικόν / ἀλληγορικόν (31): de hac oppositione vide e. g. schol. α 22a etc., sed tota haec scholii pars Tzetzam redolet (vide Sguardi, 282); οὐτός (31) - Ἡοῦς (33): vide Tz. in Lyc. 18 (p. 19, 19-27 Scheer), de interpretatione historica huius fabulae vide partim sim. Diod. Sic. 4, 75, 4, necnon Ctes. fr. 1b, 22 de Tithono apud Persas pollente; Τιθωνός – ὦνια (33-34): cf. Tz. in Lyc. Alex. 18 (p. 19, 31 Scheer) et alleg. Od. 5, 69-70; στοιχεῖα (35): cf. schol. α 19e1, ε 2a, 3c etc.; vide de hoc loco Eust. in Od. 1520, 23; τοὺς ἄρχοντας (36): vide schol. α 44d, 14g, ε 3c; φρόνησιν: saepius, cf. schol. α 44c, 270a etc.; νεφεληγερέτην (fort. tamquam v.l. pro ε 4 ὑψιβρεμέτης positum): cf. Tz. alleg. Od. 5, 75-77; aliter schol. α 63c; de Iove nubium dominatore tamquam intellectu supremo vide Eust. in Il. 122, 14-15

δέ E: ἀλλ' ἐζήτησεν s 13 δὲ καὶ τό om. s 15 μετεβλήθη: μετέβαλον αὐτόν
s 16 Ἥμερα D's: Ἡώς E 17 καὶ ἡλίου μὴ ὄντος οὐδὲ ἡμέρα om. s 18
ὅταν δὲ δύνῃ Es 19 δὲ ὅτι καὶ D¹ 21 ταύτη Ἀπόλλωνι: ἀνεντίθουν τῇ σελήνῃ
καὶ τῷ ἡλίῳ s 25 οὐρανίων D's: ἀνθρωπίνων E 27 ἄθροισιν E

- ὑπὲρ τῶνδε βουλευομένην. ὅτι δὲ λαλεῖν αὐτοῦς φησι, τοῦ μύθου, ἐπεὶ καὶ
 30 σωματοειδῶς αὐτοὺς παριστᾷ ὁμιλοῦντας. D¹Es
 τοῦτο τὸ μυθικόν. τὸ δὲ ἀλληγορικὸν τοιοῦτόν ἐστιν· οὗτος ὁ Τιθωνὸς alleg.
 περίβλεπτος ὢν ἐπεγὰμβρευσε εἰς ἀνατολὴν καὶ διὰ τὴν εὐκρασίαν τοῦ ἀέρος
 καὶ τὸ πολυχρόνιος γενέσθαι ἐμυθεύθη ἀγαπηθῆναι παρὰ τῆς Ἥους. Τιθωνὸς
 35 δὲ λέγεται ἡ ἡμέρα παρὰ τὸ τιθέναι ἐν αὐτῇ τὰ ὄνια. ἀθανάτους δὲ θεοὺς τὰ
 στοιχεῖα νοητέον· τῆς γὰρ ἡμέρας διαυγασάσης ἅπαντα τὰ ὄντα καθοράται.
 θεοὺς δὲ πάλιν ἐνταυθοῖ τοὺς ἄρχοντας, οἵτινες βουλὴν συνεστήσαντο
 χάριν τοῦ Ὀδυσσέως· Ἀθηναῖαν δὲ περὶ τοῦ Ὀδυσσέως λέγουσαν τὴν ἐκείνων
 οἰητέον φρόνησιν. νεφεληγερέτην δὲ Δία τὸν νοῦν οἰητέον, ὅστις ἐν καιρῷ
 40 συναθροίζει ἑαυτὸν <καὶ> συλλέγει τῇ συννοίᾳ ὥσπερ νεφέλῃ τινί. D
 a2. Ἡὼς Τιθωνοῖο] ἢ ὅτι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς μὴ ἔαν ὀρᾶσθαι νέκυν
 εὐγενῇ παρὰ τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ θάπτειν τοῦτον πρὸ τοῦ θεαθῆναι παρ' αὐτοῦ
 ἡγουν πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον. ἢ λέγουσιν ὅτι ἡ Ἡὼς ἡράσθη τοῦ
 Τιθωνοῦ καὶ ἤρπαξε τοῦτον, υἱὸν ὄντα Λαομέδοντος, ἀδελφὸν ὄντα τοῦ
 Πριάμου. ἀλληγορικῶς δὲ Τιθωνὸς ἡ πρωΐα, ἐν ᾗ τίθενται τὰ ὄνια. B
 45 a3. ἡὼς] ἡὼ νῦν λέγει τὴν σωματοειδῆ θεάν DEFs / ἡ θεὰ καὶ ἡ ἡμέρα Y
 b. ἐκ λεχέων... Τιθωνοῖο] ἐκ τῆς κοίτης τοῦ Τιθωνοῦ M^a
 c. ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο] τὸν ἥλιον· ἐπίθετον γὰρ αὐτοῦ ἐστίν. M^a ex.
 d1. Τιθωνοῖο: Τιθωνὸς Λαομέδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφός, Ἡοῦς ἀνὴρ. V
 DHM^aP¹Vy
 50 d2. Τιθωνοῖο] Τιθωνὸς υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος, ἀδελφὸς Πριάμου D¹Fs /
 τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, παιδὸς Λαομέδοντος G
 e. Τιθωνοῖο] ὁ Ἐνδυμίων λέγεται συνευνᾶσθαι τῇ Σελήνῃ καὶ ὁ Τιθωνὸς alleg.
 τῇ Ἡμέρᾳ. ἀλληγορεῖται δὲ οὕτως· ὁ Ἐνδυμίων εἰς ἄνδρα κυνηγέτην, καὶ τῇ
 μὲν νυκτὶ κοιμώμενον, τῇ δὲ ἡμέρᾳ οὐδὲ ποσῶς, διὰ τὸ ἡσχολῆσθαι περὶ τὰ
 55 κυνηγέσια· ὁ δὲ Τιθωνὸς εἰς ἀστρονόμον καὶ τῇ μὲν ἡμέρᾳ κοιμώμενον, τῇ
 δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνοῦντα, διὰ τὸ ἡσχολῆσθαι περὶ τὰ ἄστρα. V^{o2}

a2) vide schol. a1 (ll. 21-24 et 31-35), necnon (de genealogia) schol. d1 b) κοίτης: cf. schol. D Λ 1, schol. α 366b et saepius c) ἥλιον: vide schol. a1, ll. 16-18; ἐπίθετον κτλ.: cf. EGud 8, 8 Stef.; Hsch. π 470; de pulchritudine vide schol. b Λ 1-2 d1) cf. Y 237; schol. D Γ 151 et Λ 1 e) de Endymione cf. e. g. schol. Theocr. 3, 49-51a-c et schol. Ap. Rhod. 4, 57; Luc. dial. deor. 19; nusquam alibi quantum scio Tithonus astronomus dicitur, sed de Endymione astronomo saepius in fontibus, cf. schol. Ap. Rhod. 4, 57 et Mnas. fr. 1 Cappelleto; Endymion et Tithonus interdum iunguntur tamquam exempla dearum lasciviae, cf. e.g. Luc. deor. conc. 8; Philostr. Heroic. 45, 3; Clem. Alex. protr. 2, 33, 8

29 post τῶνδε ob mg. resecatum deficit D¹ 38 Δία scripsi: διὰ D 39 καὶ addidi 50 Τιθωνός om. F τοῦ om. s 53 ἀλληγοροῦνται Polak 54 τοῦ δὲ ἡμέρα V^{o2}

- alleg. **ε 2** α1. ἀθανάτοισι] ἀθανάτους θεοὺς καλεῖ αἰθέρα, γῆν, θάλασσαν, ἀέρα καὶ ποταμούς. M^a
- alleg. α2. ἀθανάτοισι: τὰ στοιχεῖα· ἡγουν τοὺς ἀστέρας· ἢ τοὺς οἰκοῦντας τὸν καλούμενον τόπον Ὀλύμπον, διότι ὁμοίως τοῖς θεοῖς καὶ αὐτοὶ ἔζων. Py 60
- α3. ἴν' ἀθανάτοισι] ὅπως M^a τοῖς στοιχείοις M^dPy
- ex. b. φόως φέρη ἢ δὲ βροτοῖσιν: τοῖς μὲν βροτοῖς δεόντως, τοῖς δὲ ἀθανάτοις διὰ τί; μὴ οὐκ ἔστι τοῖς θεοῖς φῶς; ἀλλ' ἐνταῦθα τὸ ἡλιακόν φησιν. ἢ ἀθανάτους ἐνταῦθα τὰ στοιχεῖα ὑποληπτέον, ὃ καὶ κρεῖττον. EFs
- ex. **ε 3** a. οἱ δὲ θεοί] δευτέρα αὕτη περὶ Ὀδυσσέως θεῶν ἐκκλησία. ἡ μὲν γὰρ πρώτη βουλή [α 16ss.] περὶ τοῦ σώζεσθαι Ὀδυσσέα, αὕτη δὲ περὶ τοῦ πῶς. HP¹T 65
- ex. b. οἱ δὲ θεοί] κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐκκλησίαν ὁ Ζεὺς παρῆεν ἀφορμὴν τῇ Ἀθηνᾷ αὐτὸς ἐναρχόμενος τοῦ λόγου [cf. α 32], νῦν δὲ ἡ Ἀθηνᾷ κατάρχεται. καὶ οὐκ ἐκεῖνα λέγει περὶ τοῦ σώζεσθαι αὐτόν, “ἀλλὰ μοι ἄμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἥτορ / δυσμόρφω, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο τῆλ' ἀλάληται” [α 48-49], HP¹T ἀλλὰ τῶν πολιτῶν καταβοᾷ, ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον ἀμνημονοῦσι τοῦ ἄρχοντος ὥστε καὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπιβουλεύειν. ἐν μέσῳ δὲ κατετέθη τὰ περὶ τοῦ Ὀδυσσέως. HOP¹T 70
- alleg. c1. οἱ δὲ θεοί] πραγματικῶς θεοὺς νοήσεις ἐντεῦθεν τοὺς φρονίμους καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆς Ἰθάκης. Δία δὲ νοήσεις ἐντεῦθεν τὸν προέχοντα τῆς βουλῆς. Ἀθηνᾶν δὲ νοήσαις ἐνταῦθα ἓνα τινὰ ἐκ τούτων φρόνιμον μνησθέντα Ὀδυσσέως, ὅστις εἶρηκεν τῷ Δίι, εἵτουν τῷ προέχοντι τῆς 75

2 α1-3) di = στοιχεῖα persaepe (cf. schol. α 19e1 et sescenties alibi, e.g. schol. 1a1, ll. 34-35 et Eust. in Od. 1520, 22 de hoc loco); nota hic illud καὶ ποταμούς additum (58), quod fere nihil ad rem α2) ἀστέρας; cf. schol. α 17d et alibi; τοὺς οἰκοῦντας; scil. euhermeristica interpretatio, quae cum illa de regibus (e.g. schol. α 14g, ε 3c1) comparanda est b) δεόντως; nempe φαεσίμβροτος (cf. Ap. Soph. 161, 10); ἡλιακόν: de solis luce mortalibus et immortalibus allata vide schol. γ 2a cum app. test.; στοιχεῖα: cf. schol. α 3 a) hinc Eust. in Od. 1520, 29 b) vide schol. α 46a; hinc Eust. in Od. 1520, 30-32; l. 71 in clausula versus α 49 pro πῆματα πάσχει finem vv. γ 313 / ο 10 δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο / -σαι praebent HP¹ c1) θεοὺς; vide schol. ε 1a1, ll. 26ss.; alleg. historica eiusdem notae est ac schol. α 44d (vide etiam schol. α 31h, 38c); vide partim Tz. alleg. Od. 5, 18-25

60 Ὀλύμπιον P 62 Im. E μὲν om. s 63 μὴ γὰρ οὐκ F ἐνταῦθα φῶς τὸ ἡλ. Es 64 ἐνταῦθα om. EF προσληπτέον s ὃ καὶ κρεῖττον om. s 66 σώζ. Ὀδυσσέα: Ὀδυσσέως T 68 scholio a τὸ αὐτό intermisso subiungit T 69 κατάρχει δημηγορίας Eust. 70 Ὀδυσσῆι P¹: Ὀδυσσῆος T 71 δαΐφρονι om. T δέεται (sed s. l. corr.) H ὅς; ὃ HP¹: ὃ Z φίλω κάπὸ HP¹ τῆλ' ἀλάληται: πῆματα πάσχει (rectius) T 72 ἀλλὰ - καταβοᾷ: καταβοᾷ δὲ τῶν πολιτῶν O τοσοῦτων P¹ 73 αὐτοῦ om. T 74 τοῦ om. T

- 80 βουλῆς· “Ζεῦ πάτερ ἔπαρχε τῆς βουλῆς, οὐδείς βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ νῦν ἔστω
ἥπιος ἢ ἀγανός, ἐπεὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ἦν οὕτως ἥπιος ὡς πατὴρ καὶ οὐδείς αὐτοῦ
μέμνηται” [cf. ε 7-12]. Y
- d1. θῶκον δέ: εἰς συνέδριον DEFHINPTVYsy V
d2. θῶκον δέ] εἰς τὸν θρόνον M^d / ἀγοράν G
e. καθίζανον] ἐκάθισαν DEFs
- 85 f. ἐν δ’ ἄρα τοῖσι] ἐν τοῖς θεοῖς τοῖς ἄρχουσι M^d / ἐκάθητο B / ἐκάθιξε Y
ε 4 a. Ζεύς] ὁ Μέντωρ M^a / ὁ ἔκκριτος τῶν ἄλλων y alleg.
b. οὐ τε: ὁ “τε” ἀντὶ τοῦ “δή”. HO ex.
ε 5 a. τοῖσι δ’ Ἀθηναίη: ἄλλη ἢ ἄνω φρόνησις καὶ ἄλλη ἢ τῶν ἀνθρώπων· alleg.
ἡ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων πολλάκις ἀμαρτάνει τοῦ δέοντος, EFs ἡ δὲ ἄνω
90 ἦτοι τῆς προνοίας οὐδέποτε. EF
b. Ἀθηναίη] τὴν φρόνησιν τοῦ Μέντορος ἢ τοὺς φίλους M^a / ὁ Μέντωρ y alleg.
c. κήδεα] λύπας, PY μερίμνας Y
ε 6 a. μνησαμένη: ὑπομνησθεῖσα G²HM^aNPV V
b1. μέλε: διὰ φροντίδος ἦν BDEFHM^aNVy V
95 b2. μέλε γάρ οἱ] ἐν φροντίδι αὐτῇ ἦν G / ἡ βουλὴν εὐτρέπιζεν M^a
c1. μέλε γάρ οἱ] ὅτι καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νήσῳ ἐτίμα τὴν Ἀθηνᾶν, ἥγουν καὶ ex.
ἐκείσε εὐσεβῆς ἦν καὶ φιλόθεος. Y
c2. μέλε γάρ οἱ] ἐφρόντιζε Y αὐτῆς Yy / τῷ Ὀδυσσεῖ M^a
d. ἐών] ὁ Ὀδυσσεὺς BGHIy ὑπάρχων Hy / ἐκείνος Y
100 e. δώμασι νύμφης] οἰκίμασι M^d Καλυψοῦς M^a / ἐν τοῖς οἴκοις τῆς
1 Καλυψοῦς B
ε 7 a. Ζεῦ πάτερ: ἐκ τῆς ἐν Ἰλιάδι Νέστορος εὐχῆς [cf. O 372?] μετατίθεται. Did.?
HOP¹

d1) cf. schol. β 26e1, praes. (de hoc loco) Ap. Soph. 89, 12 d2) cf. schol. β 14b2 f)
ἄρχουσι: cf. schol. ε 1a1, l. 36 4 a) cf. Tz. alleg. Od. 5, 19-24; vide schol. α 63f et infra
schol. 5b; ἔκκριτος: cf. schol. ε 3c1 et Tz. alleg. Od. 5, 25 b) cf. schol. D B 754, K 409
etc.; Hsch. α 3117 5 a) φρόνησις: de Athena cf. schol. α 44c et sescenties; προνοίας: cf.
schol. γ 279e; scholium plane Christianum b) scil. allegoriam Ithacensem continuat,
de qua vide schol. ε 3c1 et 4a c) λύπας: cf. schol. α 244c; schol. Plat. Resp. 605d;
μερίμνας: cf. Hsch. κ 2452 6 a) cf. schol. A^a T 314a; vide schol. δ 527d2 b1) cf. schol. α
159b c1-2) scil. οἱ = Ulyxi, et Athenam tamquam subiectum verbi μέλε audit 7 a) ver-
sus ipse in Iliade minime exstat, sed vv. O 372-6 (Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τις τοι...) Iovi Nestor

82 εἰς (quod habet et G²) om. NPT 86 ἔκκριτος y, correxi 87 δὴ etiam
P 89 ἡ μὲν γάρ: ὅτι ἡ s 90 ἦτοι: ἥγουν ἡ F 91 accusativos praebebat M^a,
scil. λέγει subaudiens? 95 αὐτῇ i.l. etiam B 99 ὁ Ὀδυσσεύς: ὅτι αὐτὸς γ 2
ἐκ τῆς ἐν Ἰθάκησιων ἀγορᾷ Μέντορος <ὁμιλίας μὴ τις ἔτι πρόφρων καὶ ἐξ>ῆς
μετατίθεται mire rest. Bérard (Sur les Scholies 227)

- alleg. b. Ζεδ... μάκαρες θεοί] Μέντωρ ... αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις M^a
ε 8 a. μή τις... πρόφρων ... ἔστω] οὐδαμῶς τις ... πρόθυμος ... νὰ ὑπάρξει 5
M^c
b1. ἀγανός] ἄγαν τοῖς λόγοις ἰέμενος, ἤγουν ἡδυλόγος. HP^{1y}
b2. ἀγανός] ἡδύς M^a / πρᾶος NPY / προσηνής I
V c. ἥπιος: πρᾶος, HM^aV ἥσυχος M^aV
ε 9 a. αἴσιμα] δίκαια M^cY 10
ε 10 a. χαλεπός] αὐστηρός I
V b1. αἴσυλα: παράνομα HM^aNPVγ καὶ ἀμαρτωλά EHM^aPV
b2. αἴσυλα] ἄδικα· DFYk “αἴσυλον” γὰρ τὸ σεσυλημένον τῆς αἵσης. F
c. εἴη... ῥέζοι] ἔστω... DFs ῥέζέτω DEFs / νὰ πράσση M^c
Nican. **ε 11** a. ὥς οὔτις μέμνηται: ἄμεινον ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν, ἴν’ ἦ 15
θαυμαστικόν. HOP¹
b. ὥς] ὅτι M^a / ἐπεὶ HYγ
c. οὔτις μέμνηται] οὐδαμῶς τις μνεῖαν ποιεῖ καὶ ἔχει M^c
d. θείοιο] θαυμαστοῦ EM^a
ex.?
ε 12 a. λαῶν οἷσιν ἄνασσε] ἐξάλλαξις πτώσεως· “λαοῖσιν ὧν ἄνασσε”. Y 20
b. ἄνασσε] ἐβασίλευεν M^c
c. ἥπιος] πρᾶος, EM^a ἥσυχος M^a
ε 13 a. κεῖται] μένει, κακοπαθεῖ M^a / διατελεῖ Es / ἀργῶς F διατρίβει
Fy
Ariston. b. κρατέρ’ ἄλγεα πάσχων] οἰκειότερον ἐν Ἰλιάδι κεῖται περὶ Φιλοκτήτου 25
[B 721]. νῦν δὲ ἔδει “τετιημένος ἦτορ” εἶναι. H
c. κρατέρ’ ἄλγεα πάσχων] ἰσχυρὰ καὶ δεινά M^c / ἤγουν ἰσχυρῶς
ἀνεχόμενος I
ex. d. κρατέρ’ ἄλγεα πάσχων] τὸ ἄπρακτον τοῦ ἀνδρὸς παραδηλοῖ. s

precem dicit pro Argivorum reditu: structuram orationis fort. resp. scholiasta b) cf. schol. ε 4a, α 195d 8 a-c) vide schol. β 230b-f b1) ἄγαν ἰέμενος: cf. schol. γ 279c (et 280a-b) c) ἥσυχος: cf. Hsch. η 693 9 a) cf. schol. β 231d 10 b1-2) cf. schol. β 232d (τοῦ Διός: immo τῆς αἵσης) 11 d) de adi. cf. schol. α 65b, β 233d 12 a) quid de dativo λαοῖσιν? de immutatione casuum (gen. pro dat. et vice versa) saepe Aristarchus (cf. fr. 44-45 Matth.), sed nusquam ἐξάλλαξις b) cf. schol. α 117g, β 234b c) cf. schol. β 47f, 230f, ε 8c 13 a) de hoc verbo cf. Eust. in Od. 1520, 40 b) vide tamen de his doloribus schol. A B 721 et Eust. in Il. 329, 36 (καὶ τὰ εἰς ψυχὴν); τετιημένος: vide schol. β 298c; de versus athetesi (vel potius critica interpretatione) ab Aristarcho facta cogitant Causer, Grundfragen 61; Blass, Interpolationen 81; Roemer, Einige Interpolationen 334-36; vide K. Usener, Beobachtungen zum Verhältnis, Tübingen 1990, 17-22 c) ἰσχυρά: cf. schol. δ 11c; sim. ἀπηνή (de hac formula) schol. bT A 25 d) cf. «Symb. Osl.» 87, 2013,

13 αἴσυλα F τῆς αἵσης scripsi: τοῦ Διός F 15 Im. O 16 θαυμαστικῶς O 26 ἐδεῖ τητήμενος H, corr. Dind.

- 30 **ε 14** a. ἡ μιν ἀνάγκη] αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεά M^a / ἐν βία EM^c
b. ἡ μιν ἀνάγκη / ἴσχει] ὅπου αὐτὸν τῇ ἀνάγκῃ κατέχει T
ε 15 a1. ἴσχει: κατέχει, G²M^aV κωλύει M^aV V
a2. ἴσχει] κρατεῖ Y
b. ὅ δ'] οὗτος ὁ Ὀδυσσεύς M^a
35 c. ἦν] ἰδίαν M^a
ε 16 a. οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες: λεληθότως ἀφορμὴν παρέχει τῷ πατρὶ περὶ τοῦ ex.
τρόπου τῆς σωτηρίας αὐτοῦ διατάξασθαι. HOP¹T
b1. πάρα] ἀναστρεπτέον τὴν “παρά”. ἀντὶ γὰρ τοῦ “<πάρ>εισιν” ἐστί. Hrd.
HP¹
40 b2. πάρα: πάρεισιν EHVY V
b3. οἱ πάρα] αὐτῷ παρυπάρχουσιν M^a
c. ἐπῆρετμοι] κώπας ἔχουσιν M^a / ἔτοιμοι Y / εὐτρεπεῖς I
d. ἐταῖροι] καὶ φίλοι M^c
ε 17 a. οἷ] οἷτινες φίλοι M^a
45 b. εὐρέα] πλατέα M^a
ε 18 a. παῖδ'] τὸν Τηλέμαχον EM^d
b. μεμάσιν] προθυμοῦνται Y / προθυμοῦσιν M^d οἱ μνηστῆρες EM^a /
οἱ Ἰθακήσιοι B
ε 19 a. νισσόμενον] πορευόμενον M^aY / ὁρμώμενον y
50 b. ὅ] οὗτος ὁ Τηλέμαχος M^a
c. μετὰ ... ἀκουήν] εἰς D / διὰ B πεῦσιν BM^c
d. ἀκουήν: φήμην HNRPV V
e. ἀκουήν] Ἰωνικόν M^c
ε 20 a. ἡγαθέην] ἄγαν θαυμαστήν M^a
55 b. δῖαν: μεγάλην PVy V
c. δῖαν] τὴν ἐνδοξοτάτην M^c
ε 21 a. τὴν... προσέφη] πρὸς ταύτην τὴν φρόνησιν τοῦ Μέντορος... προσεῖπε
M^c
b. Ζεύς] ἤγουν ὁ Μέντωρ M^c

45; Eust. in Od. 1520, 41 **14 a)** ἐν βία: cf. schol. α 154f1 **b)** ὅπου: scil. ἡ non ἡ legebat scholiasta; κατέχει: cf. schol. ε 15a1 **15 a1)** cf. schol. δ 558a **16 b1)** cf. schol. A A 174 et Ψ 479c; Laum, Al. Akz. 173 **c)** cf. schol. β 403b, δ 559c **18 b)** de verbo cf. schol. δ 416d, 700b **19 a)** cf. schol. δ 701a **c-d)** cf. schol. β 308b et e, δ 701d **20 a)** cf. schol. β 308a **b)** cf. schol. D Ξ 347; aliter (de ipsa Lacedaemone) schol. γ 326a **c)** cf. schol. α 14f (et δ 305e) **21 a-b)** cf. schol. ε 4a, 5b

31 post finem scholii ε 25a spatio vacuo relicto subiungit T 36 lm. O: οἷ κέν μιν πέμπειεν (v. 17) lm. T 38 πάρεισι ex schol. b2 Dind.: εἰσὶν HP¹ 52 ἀκοήν lm. V 59 Μέντης M^c

ex.	ε 22 α. ποῖον - ἔρκος ὀδόντων] ὁ νοῦς· ποῖος λόγος ἐξήλθε τῶν χειλέων σου; HP ¹	60
	β. ἔρκος] καὶ φύλαγμα EM ^a	
V (Nican.)	ε 23 α. οὐ γὰρ δὴ· τοῦτο ἐν ἐρωτήσῃ προενεκτέον. D ¹ EFHM ^a P ¹ Vsy	
ex.	β. οὐ γὰρ δὴ τοῦτο<ν>· ἐρωτηματικῶς· οὐ τοῦτον τὸν νοῦν τὸν ἐμὸν καὶ τὴν βουλὴν ἔγνω, ὅτι ἐκείνους ὁ Ὀδυσσεὺς τιμωρήσεται; M ^a	65
V	γ. ἐβούλευσας· ἐβουλεύσω, ἐσκέψω. DEFM ^a Vs	
	ε 24 α. ὥς] ὅτι M ^c	
V	β. ἀποτίσεται· τιμωρήσεται M ^a Vy	
	γ. ἀποτίσεται ἐλθὼν] ἀνταποδώσει ὑποστρέψας M ^c	
ex.	ε 25 α. Τηλέμαχον δὲ σύ· ἀπαλλάττει ἀγωνίας τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ τῷ Τηλεμάχῳ. HP ¹ T	70
ex.	β. Τηλέμαχον <... ἐπισταμένως>· ἐπιμελῶς καὶ ἐπιστημόνως. ταῦτα λέγει διὰ τοὺς μνηστήρας, μὴ πως αὐτὸν παγιδεύσωσι. M ^a	
	γ. πέμψον] διάσωσον DFs / ἄγε πρὸς τὴν οἰκίαν γ	
V	d1. ἐπισταμένως· ἐπιστημόνως DEFHM ^a NVsy	75
	d2. ἐπισταμένως] ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς M ^b / φρονίμως I	
	ε. δύνασαι γάρ] πέμψαι δηλονότι B	
	ε 26 α. ὥς] ὅπως, ἵνα M ^c	
Porph.?	β. ἀσκηθῆς· σχέθω, ἀσχεθῆς καὶ “ἀσκηθῆς”, ἥγουν ἀβλαβής, ὁ μὴ παθὼν ἀεικέλια μηδ’ ἄσχετα. τοῦτω ἴσον τὸ “ἀρτεμής”. D ¹ EFs	80
V	c1. ἀσκηθῆς· ὑγιῆς ἐξ ἐπιμελείας. G ² HM ^a V	

22 α) cf. schol. α 64a, γ 230d 23 α) ἐν ἐρωτήσῃ: hinc Eust. in Od. 1520, 45 β) βουλὴν: cf. schol. δ 493b; τιμωρήσεται: cf. schol. ε 24b γ) ἐβουλεύσω: de diathesi vide schol. Eur. Andr. 807, gl. Aesch. Pers. 758a etc.; ἐσκέψω: cf. schol. D B 114 24 β-γ) cf. schol. α 268e, β 132e, γ 216c; ὑποστρέψας: cf. schol. T Ξ 504a, α 77c 25 α) cf. Nünlist, Critic 140 β, d1) ἐπιστημόνως: cf. Hsch. ε 5227; vide schol. λ 368 26 α) aliter (οὕτως) de hoc loco Hsch. ω 530, 9 Hansen β) σχέθω: de veriloquio cf. EGen α 1276 L.-L. (EM 154, 57), vide Eust. in Il. 1058, 28; sim. schol. ε 144a; ὁ μὴ παθὼν ἀεικέλια - ἀρτεμής: cf. Porph. qu. Il. Ω 22, 13-15 MacPhail (sed schol. *B Porphyrio abiudicavit Schrader, Porph. qu. Il. 335, 8), ubi ἀρτεμής (de quo cf. Philox. fr. 448 Theod.) sensu tantum adiectivi ἀσκηθῆς similis; ἀβλαβής (cf. c2): cf. schol. D K 212, Π 247; Hsch. α 7699, 7700; Or. 611, 8 W.; aliter (ex ἀσκός) Or. 6, 22 Sturz (EGud 213, 20 Stef.; EM 155, 6); aliter (ε σκήθω) Eust. in Il. 799, 26 et 1058, 27; schol. Opp. hal. 5, 623 c1) ὑγιῆς ἐξ ἐπιμελείας: scil. a verbo

60 ὁ νοῦς om. P¹ 63 οὐ τοῦτο (cf. schol. β) M^aV ἐνεργητικὸν τοῦτο περιενεκτέον s προσενεκτέον EFHM^aP¹V, correxerat Buttm.: om. γ 64 ἐρωτηματικῶς scripsi: ἕτερος M^a τὴν βουλὴν καὶ τὸν νοῦν τὸν ἐμὸν etiam i.l. praebebet M^c 65 ἔγνω etiam i.l. ad ἐβούλευσας praebebet M^c 66 ἐβουλεύσω etiam G² ἐσκέψω etiam k 68 ἀποτίσῃ Im. V 70 Im. (καὶ Τηλ.) T 79 ὥς κε μάλ’ ἀσκ. Im. E ἐκ τοῦ σχέθω s ἥγουν om. D¹Fs ἀβλαβής om. D¹s 80 τούτοις ἴσον s 81 ὑγιῆς etiam By

- c2. ἀσκηθής] ἀβλαβής BDGM^bNTYks / κοπιάσας Y
d. ἵκηται] καὶ παραγίνηται M^a
- 85 ε 27 a. παλιμπετές: ἀντὶ τοῦ “παλιμπετεῖς”, ὡς “ἐς δ’ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ex.
ἀγείρομεν” [A 142]. BHM^aOP¹Ys
b1. παλιμπετές: ἐξ ὑποστροφῆς, εἰς τὰ ὀπίσω. HM^aNV V (Ariston.)
b2. παλιμπετές] ὀπισθόρμητοι BIY / εἰς τὸ ὀπίσω CDEFG¹PYks
στρεφόμενοι P / ἐναποστρέφονται ὀπίσω γ
c. παλιμπετές] εἰς τουπίσω φερόμενοι, ἢ τὰ ἐναντία παθόντες τοῦ λογισμοῦ
90 αὐτῶν. M^c
ε 28 a. ἦ] ὄντως M^c
b. ἦ] ἔφη PY
c. Ἑρμείαν] τὸν προφορικὸν λόγον M^c alleg.
d. Ἑρμείαν] τινὰ ἔμπορον γ alleg.
95 e. ἡῦδα: ἔλεγεν M^aV V
ε 29 a. Ἑρμεία] ἐκτατέον τὸ α διὰ τὸ μέτρον, ὁμοίως τῷ “ἀποπέσησιν” [ω Hrd.
7]. HOP¹
b. Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε: ἐν μὲν Ἰλιάδι τῇ Ἰριδι χρῆται διακόνῳ, ex.
καταπληκτικὴ γὰρ καὶ τοῖς πολεμικοῖς εἰοικυῖα: ἡ δὲ Ὀδύσσεια μυθώδης
100 ἐστίν, ὡς καὶ ὁ Ἑρμῆς. παρατηρητέον δ’ ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι ἅπαξ ἐπέμφθη ἐν
1 τοῖς Λύτροις [cf. Ω 334] διασῶσαι τὸν Πρίαμον. HOP¹T
c. Ἑρμεία] ὡς συγγενὴ ὄντα τῆς Ἀτλαντίδος Καλυψοῦς αὐτὸν πέμπει. ex.
HOP¹T

ἀσκέω, vide Hsch. α 7700 (an hinc?); Eust. in Il. 1058, 26 (vide schol. bT Π 247); de ὕγις cf. etiam Ap. Soph. 45, 3; Hsch. α 5667 27 a) adverbium iudicat schol. bT Π 395; de re vide Eust. in Il. 1066, 53; in Od. 1520, 58-61; Jo. Alex. 15, 24; de ἐπιτηδὲς vide schol. bT A 142a, sed aliter epim. Hom. A 142b (EM 366, 22) b1) εἰς τὰ ὀπίσω: haec prob. Aristonici explicatio, vide schol. A B 276a, K 281a, infra schol. ε 430d (Severyns, Cycle épique, 113); schol. D Π 395; schol. Ap. Rhod. 4, 1315; Ap. Soph. 126, 34; Hsch. π 183; sed plerumque ex πίπτω ductum verbum b2) ὀπισθόρμητοι: cf. schol. T Π 395-98b cum app. Erbse; Hsch. π 184; synag. π 36 (Phot. 372, 16; Suid. π 90; EM 649, 4) 28 c) cf. schol. α 42b 29 a) διὰ τὸ μέτρον: vide schol. α 276h; ἀποπέσησιν: cf. Eust. in Il. 556, 43 b) de distinctione Iridis et Mercurii aliter schol. bT Y 4c, necnon - allegorice, per veriloquium - Heracl. qu. Hom. 28, 2; vide Eust. in Od. 1521, 8; ἐν τοῖς Λύτροις: vide schol. bT Ω 334-38; Serv. in Verg. Aen. 9, 2; Nünlist, Critic 276 c) nam Atlas pater Calypsonis et Maiae, quae Hermetis mater

84 ἀντὶ τοῦ πάλιν πετοῖς (sic) etiam T ἐπίτηδες M^a 85 ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδεῖς (prob. ex Eust.) in fine add. OM^c 86 post παλιμπετεῖς in schol. a habet M^a: aliud scholium est in H 96 lm. om. (ad vv. 27-28 adscr.) HP¹: ἐκτετατέον δὲ (sic, scholio ε 27a statim subiungens) O τῷ O: τό HP¹ 98 lm. HP¹: Ἑρμεία lm. O μὲν τῇ Ἰλιάδι OT χρῆσθαι T 99 πολεμίοις mss., corr. Buttm. 100 ὁ: γρ’ H ὅτι: ἔστι HP¹ καὶ om. T ἐν²: τῷ T, rec. Dind.: ἐπὶ τῷ ἐν Polak 2 ad hunc vs.

- ex. d. σὺ γάρ] τὸ “γὰρ” ἀντὶ τοῦ “ἐπεῖ”· οὐ γὰρ προτίθεται ὁ “γάρ” σύνδεσμος.
D¹EF 5
- e. τὰ τ’ ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι] σὺ γὰρ καὶ εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πάντα ἀπαγγελτὴρ ἄγγελος ὑπάρχεις. M^a
- f1. σὺ γὰρ αὐτε τὰ τ’ ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι] σὺ γὰρ κατὰ ἄλλα ὑπάρχεις, ἐν τοῖς θεοῖς δηλονότι, ἥτοι ὅμοιος τοῖς θεοῖς ἐσσι, εἰ δὲ καὶ ἄγγελος. ἢ ἔξωθεν τὸ “γενοῦ”, ἢ ἡ· σὺ γὰρ κατὰ ἄλλα ὅμοιος τοῖς θεοῖς, γενοῦ δὲ καὶ ἄγγελος. B 10
- f2. σὺ γάρ ... ἐσσί] λείπει “τοῖς θεοῖς”. B
- g. ἄγγελος ἐσσί] μηνυτὴς ὑπάρχεις M^c
- ε 30 a. νύμφη] τῇ Καλυψοῖ M^c
- Nican. b1. εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν: ἀφ’ ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον· HP¹ 15
- V b2. εἰπεῖν: ἀντὶ τοῦ “εἰπέ”. HM^aOP¹Vy
- b3. εἰπεῖν] τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ DEFM^a / θέλε N / θέλησον I
- Ariston.? ε 31 a. νόστον Ὀδυσσῆος: ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦ νόστου τοῦ Ὀδυσσέως. 20
- HOP¹
- V / gl. b. ταλασίφρονος: καρτερικοῦ M^aV / ὑπομονητικοῦ G²M^a
- c. ὥς] ὅπως M^a / ἵνα B
- V ε 32 a. οὔτε θεῶν πομπῇ: οὐδενὸς θεῶν παραπέμποντος DEFG²M^aVs
- alleg. b. θεῶν] ἀρχόντων M^b 25
- V c1. πομπῇ: παρακομιδῇ Vk
- c2. πομπῇ] τῇ παραπέμψει G / παρὰ τὸ “πέμπειν” γ
- c3. πομπῇ] ὁδηγία Y / διατάγματι HN
- d. θνητῶν ἀνθρώπων] οὐδαμινῶν M^b / χυδαίων γ

fuit; hinc Eust. in Od. 1522, 49-50 d) cf. Eust. in Il. 349, 29 f1) prob. lectionem τὰ τ’ ἄλλα καὶ ἄγγελός ἐσσι respicit, cf. Buttm. et Polak, Cur. sec. 277 g) μηνυτής: cf. Eud. lex. rhet. 3, 12 Niese; schol. Aesch. th. 82n, 285b; schol. Plan. Soph. OT 6 30 b) de constructione cf. Aristarch. fr. 72 Matthaios, cf. spec. schol. A Φ 294a1 31 a) cf. schol. α 87a; vide Aristarch. fr. 205 Matth. b) cf. schol. α 87c-d et γ 84b 32 b) cf. schol. ε 1a1, 3c2 etc. c2) παραπέμψει: de verbo cf. Jo. Philop. diff. voc. π 19

appingunt HP¹: ἡ ῥα καὶ Ἑρμείαν (v. 28) Im. O: ὡς μίαν (l. Ἑρμείαν) Im. T 4
τὸ γάρ om. EF οὐ γὰρ: οὕτω γὰρ Polak προστίθεται F σύνδεσμος om. EF 6
scholio ε 25b statim subiungit M^a 7 ἀπαγγέλης M^a, dubitanter correxi 8
κατὰ τὰ ἄλλα ci. Polak 15 Im. T 16 γάρ ἐστιν om. T τοῦ προστακτ. T τοῦ
εἰπέ: ἀντὶ τοῦ εἶπεν (sic) T 17 εἰπέ etiam BG²ks 18 τὸ γάρ (scholio b2
subiungens) M^a 20 Im. O τοῦ νόστου: τινος τοῦ HP¹ τοῦ Ὀδ. om. O 24
οὐδενὸς θεῶν: μηδενὸς ἀνθρώπου (-πων Fs) ἢ θεοῦ DFs

- 30 ε 33 a. ὁ γ' οὔτος ὁ Ὀδυσσεύς M^e
 b. σχεδίνης] ἡ {ὀρθή} εὐθεΐα “σχεδὴν” παροξυτόνως. HP¹ Hrd.
 c. σχεδίνης: ὥσπερ παρὰ τὸ “ἀμφαδὸν” ἐγένετο “ἀμφάδιος” καὶ “ἀμφαδία”, ex.
 οὔτω καὶ παρὰ τὸ “σχεδὸν” “σχέδιος” λόγος, ὁ μὴ ἀναβολὴν ἔχων κατασκευῆς
 ἀλλ’ ἐκ τοῦ σύνεγγυς λεγόμενος, καὶ “σχεδία” ναῦς. EHM^aOP¹TY
 35 d1. σχεδίνης: λείπει “νεώς”, τῆς αὐτοσχεδῖως πηχθείσης. G²M^aVy V
 d2. ἐπὶ σχεδίνης: λείπει “νεώς”. HOP¹T ἡ δὲ σχεδία πηδάλιον οὐκ ἔχει.
 HM^aP¹TY
 e1. σχεδία: εἶδος πλοίου. DEFHM^aNPVs V
 e2. σχεδίνης] μικρὸν πλοιάριον γ
 40 f. σχεδίνης πολυδέσμου] οὐδὲν ἔχει τῶν θεοτεύκτων, ἀλλ’ αὐτὸς δι’ ἑαυτοῦ ex.
 κατασκευάσας. M^by
 g1. πολυδέσμου: πολλοῖς ἐμπεπηγμένης γόμφοις. DEFG²HM^aNP¹Vsy V
 g2. πολυδέσμου: πολυγόμφου EHM^aP¹Tk
 h. πολυδέσμου] πολλοὺς σχοίνους ἐχούσης B
 45 i. πῆματα πάσχων] βλάβας ἔχων M^e / ταλαιπωρούμενος I
 ε 34 a. ἡματί κ’ εἰκοστῇ] χωρὶς τοῦ “κε” αἱ κοινότεραι. H Did.

33 b) nescio an accentum adi. σχέδιος (vide schol. c) et nominis Σχεδῖος respiciat, de quo vide schol. A B 495a1, Jo. Philop. diff. voc. σ 8 et Eust. in Il. 1062, 34; fort. oxytonum esse negat, aliter ac παιδία / παιδιά (Jo. Philop. diff. voc. π 16; EM 657, 51 etc.) c) vide Theogn. can. 312, 3 Cramer; de σχέδιος et σχεδία a σχεδόν ductis cf. Eust. in Il. 516, 9; 612, 1; 961, 21; in Od. 1521, 24; EGud 518, 29 Sturz; EM 739, 49; de ναῦς cf. etiam Hsch. σ 2965; Suid. σ 1771; σύνεγγυς: de (αὐτο)σχεδόν / -σχέδιος cf. schol. bT II 800b (temporaliter); schol. A Y 378a1 (Ariston.); schol. D O 746; Ap. Soph. 47, 12; schol. Nic. alexiph. 88c; Hsch. σ 2966; vide Eust. in Od. 1521, 24-28 (partim hinc) d1, e1) hinc EGud 518, 29 Sturz d2) πηδάλιον οὐκ ἔχει: hinc EGud 518, 30 Sturz; vide Ammon. 391; ns. scholium resp. Eust. in Od. 1521, 25 (φασί) g1) hinc Eust. in Od. 1521, 28 (ubi tamen ἐνδεδεμένη) g2) hinc Hsch. π 2842 i) cf. schol. α 49h 34 a) ἡματ’ ἐεικοστῇ enim ci. von der Mühl

31 ὀρθή deleui, εὐθεΐα del. Polak praeunte Dind. 32 ἀλλ’ ὁ γ’ ἐπὶ σχεδίνης Im. EHP¹ ὥσπερ δέ (scholio g1 subiungens) M^a ὥσπερ - οὔτω καὶ: ὡς ἀμφαδία παρὰ τὸ ἀμφαδὸν οὔτω καὶ σχεδία O παρὰ: γάρ T ἀμφιδόν M^a ἐγένετο om. EM^aT ἀμφάδιος καὶ: ἀμφιδός T 33 οὔτως παρὰ M^aT σχέδιος: σχεδός T 34 ἀλλ’ - ναῦς om. Y σύνεγγυς EM^aT: συνεχούς HOP¹ γενόμενος T σχεδία ἡ ναῦς M^a 35 scholio e1 subiungit M^a λείπει νεώς om. (sed νηός i. l.) G² 36 scholio d1 subiungit M^a: scholio c subiungit P¹: ἀλλ’ ὁ γ’ ἐπὶ σχεδίνης Im. T τῆς νεώς T: τῆς νηός O 38 Im. V: om. cett., ad σχεδίνης adscribentes πλοίου etiam Y 40 ad v. 32 prima verba adscr. γ οὐ (om. M^b) τεχνιτῶν νεοτεύκτων mss., correxi (possis etiam τεχνιτῶν ναυπηγούντων vel sim.) ἑαυτοῦ: αὐτοῦ M^b 42 ἐμπεπηγμένοι M^a: συμπεπηγμένοι Cobet 43 ἀντὶ τοῦ πολυγ. E

- V b. ἥματι: ἡμέρα M^aV
- V c1. Σχερίην: Σχερία ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος τῶν Φαιάκων, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη Κέρκυρα. τὸ δὲ ἀρχαιότατον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη. HM^aP¹VYy
- c2. Σχερίην] τὴν Φαιακίαν D¹EFI / τὴν νῆσον τῶν Φαιάκων M^aY / ἡ νῆσος ἡ μεταταῦτα Κέρκυρα CN / ὄνομα νήσου· Bk ἡ Κέρκυρα, νῆσος τῶν Φαιάκων, Gk ἡ Δρεπάνη ἐκαλεῖτο G / πρῶτον Δρεπάνην, Φαιακίαν, ἡ μετὰ ταῦτα Κέρκυρα s 50
- ex. d. Σχερίην] αὕτη τὸ μὲν πρῶτον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη διὰ τὸ ἐκεῖ φυλάττεσθαι τὴν δρεπάνην τὴν τμητικὴν τῶν τοῦ Κρόνου αἰδοίων. ἐκλήθη δὲ Σχερία διὰ τὸ δεηθῆναι τὴν Δήμητραν τοῦ Ποσειδῶνος ὥστε στήναι τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων τῶν μελλόντων προσχῶσαι αὐτὴν ὡς πολλῶν ἐπεισευσάντων· σχεθέντων οὖν τῶν ὑδάτων Σχερία ἐκλήθη. μετὰ δὲ ταῦτα μετωνομάσθη, Κέρκυρα καλουμένη. D¹E 55
- v.l. e. Σχερίην] γρ. καὶ “Ἀχερίην”. Y² 60
- V f1. ἐρίβωλον: μεγαλόβωλον, εὔγειον M^aV
- f2. ἐρίβωλον] μεγάλας βώλους ἔχουσιν, τὴν λιπαρὰν καὶ εὔγειον. HP¹
- g. ἴκοιτο] τὸ “ἴνα” ἀπὸ κοινοῦ. B
- ex. ε 35 a. Φαιήκων ἐς γαίαν] Κέρκυραν τὴν Ἀσωπίδα ἀγαγὼν αὐτόθι Ποσειδῶν καὶ μιγῆς ἴσχει παῖδα Φαίακα, ἀφ’ οὗ οἱ Φαίακες. HP¹Ty 65
- V b1. οἱ ἀγχίθιοι: ἦτοι καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς

c1) hinc Eust. in Od. 1521, 30 (φασιν); vide Hellenic. fr. 77 Fowler (St. Byz. 654, 14) cum Fowler, Early Greek Mythogr. II, 555; schol. Ap. Rhod. 4, 982-92d; cf. praes. Aristot. fr. 512 Rose et Timae. FG^rHist 566F79 (vide schol. Ap. Rhod. 4, 982-92g; St. Byz. 595, 14); aliter Aristonicus in schol. ζ 8c, et vide schol. ζ 195b et 204b-c d) cf. Eust. in Od. 1521, 32-34; Κρόνου: cf. Timae. FG^rHist 566F79 (schol. Ap. Rhod. 4, 982-92g) et EGen s.v. δρεπάνη (unde EM 287, 32); alibi positam Drepanen dicunt St. Byz. 238, 18 (Bithyniae), Lycophr. 869 et EM 287, 35 (Siciliae), Paus. 7, 23, 4 (Achaiae); ἐκλήθη κτλ.: cf. Aristot. fr. 512 Rose (schol. Ap. Rhod. 4, 982-92g) e) nescio unde f1) cf. schol. D Φ 154 (saepius de ἐριβόλαξ, cf. schol. D A 155, Γ 74 etc.); vide Hsch. ε 5806 f2) λιπαράν: cf. schol. D B 841; Eust. in Il. 385, 37 g) scil. ad ὥς in v. 31 refert optativum 35 a) hinc Eust. in Od. 1521, 35-36; de historia fabulari cf. Hellen. fr. 77 Fowler (St. Byz. 654, 14); vide Ap. Rhod. 4, 566-69 cum schol.; Diod. Sic. 4, 72, 3-4; Paus. 2, 5, 2; Fowler, Early Greek Mythogr. II, 442-43; vide schol. v 130 b1) hinc fere ad verbum Hsch. α 909; scholium resp. Eust. in Od. 1521, 36; τρίτου: nempe Alcinous filius Phaeacis filii Posidonis, cf. Diod. Sic. 4, 72; Eust. in Od. 1568, 21;

47 deinde εἰκοστή i. l. M^e 48 ἡ νῆσος τ. Φ. ἐκαλ. M^a νῆσος: πόλις Y μετὰ δὲ ταῦτα HM^aP¹ (sed vide etiam schol. c2); μετὰ τοῦτο γ 49 ἀρχαιότερον M^aY 51 ἡ: τὰ k 54 αὕτη: ἡ Σχερία E 55 ἦγουν τὴν τμ. E 56 ὥστε στήναι: ὡς τιμῆσαι D¹ 57 ἐπεισευσάντων D¹ γοῦν D¹ 60 Ἀχερίην etiam Y i. l. 62 τὴν et καὶ om. P¹ λιπαράν etiam G² 65 μιγῆς ἔχει T ἀφ’ οὗ οἱ Φ.: καὶ ἐξ αὐτοῦ Φαίακας T 66 ἀγχ. Im. V ἡ καθό (sic) – Ποσειδῶνος in fine scholii conl. et

- αὐτῶν, ἢ ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν, ἢ καθὸ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς καὶ εὐωχοῦνται. M^aVYy
- 70 b2. ἀγχίθεοι: διὰ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν εὐπάθειαν· ἢ διὰ τὴν εὐγένειαν, ἀπὸ γὰρ Ποσειδῶνος τρίτοι εἰσὶν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· ἢ καθὸ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς καὶ εὐωχοῦνται διὰ τὴν φιλοξενίαν. D¹E
- c. ἀγχίθεοι: ἐγγὺς αἵματος θεῶν. BHPT / οἱ ἐγγὺς αἵματος, <ἦ> διὰ τὴν ἀρετὴν M^a ex.
- d. ἀγχίθεοι] εὐδαίμονες M^eY / ἰσόθεοι DEFG / ἴσοι θεοῖς I
- 75 ε 36 a. οἱ κεν] περιττὸς ὁ “κεν”. HP¹ Ariston.?
- b1. περὶ κῆρι: περισσῶς καὶ λίαν τῇ ψυχῇ, ἐκθύμως G²M^aV V
- b2. περὶ κῆρι] περισσῶς, DEFsy ἐκ ψυχῆς DEFIsy / ἐν τῇ ψυχῇ Y
- c. θεὸν ὥς] ὥσπερ θεόν M^e
- ε 38 a1. ἄλις: ἱκανῶς, αὐτάρκως HM^aP¹Vy V
- 80 a2. ἄλις] ἀρκούντως D / δαψιλῶς I
- b. ἐσθῆτά τε δόντες: ψιλωτέον τὸ “ἐσθῆτα”. πᾶν γὰρ φωνῆεν τὸ “σ” ἔχον ἐπιφερόμενον μετὰ δασέως ψιλοῦται. “ἀσχάλλων”, “ἄσθμα”, “ἐσθλός”, “ὄσχεος”. BHM^aP¹ Hrd.
- ε 39 a. Τροίης: δισυλλάβως, ἵνα ἐπὶ τῆς χώρας ἀκούσωμεν. HP¹ Hrd.
- 85 b. Τροίης: διαιρετέον. τὸ γὰρ ἐξῆς “Τροίης ἀπὸ ληϊδος”, ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς λείας. HM^aP¹Vy V

vide tamen de hac genealogia ad η 56; de re cf. etiam schol. Ap. Rhod. 4, 982/921; Athen. 1, 16e etc. c) ἀρετὴν: cf. Eust. in Od. 1521, 37 d) ἰσόθεοι: cf. Hsch. α 889 et 909 36 a) cf. ad schol. δ 29f1 b1) περισσῶς: cf. schol. bT N 430 et Π 1a (p. 155, 15 Erbse), schol. A Δ 46a (etiam de accentu) b2) cf. schol. D Δ 46 (ἐκ ψυχῆς); sim. schol. D et T N 119 et Hsch. π 1733 (κατὰ ψυχὴν) 38 a) cf. schol. β 312a1 b) vide schol. A Ω 94b et quae disputavi Thoughts on editing Greek scholia (sub prelo), 13-14 nihil in nostris scholiis de ἐσθῆτα singulari pro plurali (cf. Eust. in Od. 1521, 45) in mg. scholium huc non spectans αἰτῶ ἐπὶ τῶν μὴ (μέν B, corr. Dind.) ἀντιστρεφόμενων, αἰτοῦμαι δὲ ἐπὶ τῶν ἀντιστρεφόμενων (cf. Ammon. adf. voc. 16 = Her. Phil. 20 Palm.; perperam ad ε 40 αἴσαν traxit Dind.) praebebat ms. B 39 a) est doctrina Aristarchi: cf. schol. A A 129c b) scil. Τροίης adi. esse vult, quod Herodianus vehementer negat

οἱ βασιλεῖς αὐτῶν om. Y τρίτοι γὰρ ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος etiam G² 67 ἢ καθό - αὐτοῖς bis praebebat Y καθότι M^a: om. Y*: ὅτι Hsch. συνδιέτριβον Hsch. 68 εὐωχοῦνται: εὖ χρόνεται Y 69 Im. E ἢ διὰ D¹ καὶ διὰ τὴν εὐγ. D¹ 73 τὸ δὲ ἀγχ. (scholio a subiungens) T: ἢ “ἀγχίθεοι” (scholio b1 subiungens) M^a ἐγγὺς etiam N τῶν θεῶν P ἢ supplevi 75 περισσός P¹ 76 καὶ λίαν om. G² ἐκ θυμοῦ M^a 81 τε in Im. om. M^a ἐσθῆτα Im. HP¹ 82 ἐπιφ. μ. δασ.: ἐπιφερομένου δασέος HP¹ ἀσχαλῶ HP¹ 83 ὄσχεος (sic) M^a: ὄσχος P¹ et ut vid. H: ἐσθῆς B 84 τρισυλλάβως ci. Cobet de urbe audiens (schol. λ 510), sed hic subst. πόλις minime occurrit ἐπὶ τῆς χώρας: γὰρ τὴν χώραν H 85 ἐκ τροίης Im. M^a: Τροίης ἐξήρατο Im. V: ἐξήρατ’ Ὀδυσσεύς Im. HP¹ ληϊδος M^a τῆς

V	c1. ἐξήρατο: ἐξαίρετα ἔλαβεν EFG ² HM ^a PVγ c2. ἐξήρατο] ἢ πλείονα τῶν ἄλλων EF ε 40 a. ἀπήμων] ἀβλαβής M ^c	
V	b1. λαχών: κληρωσάμενος. DEFGHM ^a NP ¹ Vsy b2. λαχών] λαβών M ^a	90
Hrd.	c. ἀπὸ ληΐδος] ἢ “ἀπὸ” παρέλκει. διὸ τηρεῖ τὸν τόνον. HP ¹ d. ληΐδος] λείας GN / λαφυραγωγίας Y e. αἶσαν] καὶ μοῖραν M ^e Y	
V	ε 41 a. μοῖρα: εἰμαρμένη EHM ^a PV ε 42 a. ὑπόροφον] τὸν ὑψηλὴν στέγην ἔχοντα M ^c	95
Did.	ε 43 a. ὥς ἔφατ’ <- ἀνέμοιο (46)>: μετηνέχθησαν οὐ δεόντως ἐντεῦθεν εἰς τὰ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ α’ λεγόμενα [α 96-98] καὶ εἰς τὰ περὶ Ἑρμοῦ ἡνίκα ἀπ’ Ὀλύμπου εἰς τὴν Τροίαν κάτεισιν [Ω 339-42]. HP ¹	
V	b. διάκτορος: ἄγγελος σαφής, M ^a Vγ ὁ διάγων τὰς ἀγγελίας, M ^a NVY	100
ex.	c. διάκτορος: ἐκ τοῦ “διάκτωρ, διάκτορος”, καὶ μετὰγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεΐαν. ἢ παρὰ τὸ “διάτορος” ὁ μεγάλως φωνῶν, πλεονασμῷ τοῦ κ. EF d. Ἀργεῖφόντης] ὁ Ἑρμῆς M ^c	1
alleg.	ε 44 a. πέδιλα] τὸν χάρτην τὸν γεγραμμένον M ^a ε 45 a. ἀμβρόσια] τὰ θαυμαστά M ^c	5
alleg.	b. τά μιν φέρον] ὁ λόγος γὰρ ἐν χάρταις γραφόμενος φέρεται διὰ τε θαλάσσης καὶ ξηρᾶς καὶ πανταχοῦ. τοῦτο γὰρ αἰνίττεται τὸ “καὶ ἐφ’ ὕγρην καὶ ἐπ’ ἀπεύρονα γαῖαν”. B	

c1) cf. schol. v 137; hinc Eust. in Od. 1521, 49 **40 a)** cf. schol. δ 487d b1) κληρωσάμενος: hinc Hsch. λ 461 (vide 459) et synag. λ 45 (Suid. λ 171); saepius de verbo (schol. Aesch. th. 55k, Hsch. ε 1928), sed de re vide Ammon. diff. voc. 292 b2) potius glossa (cf. schol. D K 430 etc.) quam v. l. c) παρέλκει: scil. non ad verbum per anastrophe spectat, vide epim. Hom. α 296 (de α 75); cf. Lehrs, Qu. ep. 92-93; Laum, Al. Akz. 212; de accentu vide ad schol. α 49f et 75f, γ 313e d) cf. schol. γ 106c cum app. test. e) persaepe, cf. schol. D A 416; Hsch. α 2095; Suid. α 315 etc. **41 a)** cf. schol. γ 269c; vide Eust. in Od. 1521, 18 **42 a)** cf. schol. β 337f **43 a)** cf. schol. α 97b cum app. test.; textum valde immutavit Roemer, Einige Interpolationen 333; ad solos vv. 45-46 refert Nitzsch, Erkl. Anm. 10 b) cf. schol. α 84d1-2 c) μετὰγεται ἡ γενικὴ: cf. EM 268, 11; Eust. in Il. 182, 8; διάτορος: cf. schol. D B 103; Corn. theol. gr. comp. 21, 1; Or. 50, 1; Hsch. δ 1095; EGud 357, 18 Stef. **44 a)** cf. schol. α 104f de ἔγχος, et allegorice α 96d; vide infra schol. ε 45b; sed de Herma = γράμμα vide Tz. alleg. Od. 5, 28 et 85-92; valde aliter de Mercurii calceamentis Eust. in Od. 1521, 52-62 **45 a)** cf. θεῖα schol. α 97a1 (vide Paus. α 84; Hsch. α 3521; synag. α 368) b) de Herma = λόγος cf. schol. α 38b cum app. test.; cf. schol. ε 44a et Tz. alleg. Od. 5, 28-31 et praes. 90-92

Τρωϊκῆς λείας etiam i.l. H 97 ὥς ἔφατο Im. mss., integravi 98 εἰς τὰ: ἐκ τῶν ci. Roemer ἔμοῦ HP¹, corr. Buttm. 100 ad v. 47 praebebat M^a σαφής: ἀληθῆς γ' διάγων: κομίζων Y

- c. τὰ μιν φέρον... ἐφ' ὑγρὴν] ἅτινα αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἔφερον ἐπὶ τὴν
 10 θάλασσαν M^c
 ε 46 a. ἀπείρονα] πλατεῖαν Y
 b. ἅμα] ἀντὶ τῆς “ἐν” ἢ ἀντὶ τοῦ “ἴσα”. M^a
 ε 47 a1. εἴλετο δὲ ῥάβδον: ὀρθοτάτου λόγου σημεῖον ἢ ῥάβδος: τοὺς μὲν alleg.
 νήφοντας κηλεῖ, τοὺς δὲ κατερριμμένους ὀρθοῖ, καὶ ψυχὰς παραγομένας
 15 παύει, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρει. HP¹T
 a2. εἴλετο δὲ ῥάβδον: λόγου ὀρθότητα νοητέον τὴν τοῦ Ἑρμοῦ ῥάβδον, ὥστε V
 ψυχὰς μὲν τεταραγμένας παύειν, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρειν. D¹EM^aVX_γ
 a3. εἴλετο δὲ ῥάβδον] λόγος γὰρ ὢν τοὺς μὲν λυσσῶντας καταπραΰνει, ex.
 τοὺς δὲ χαλίφρονας μεριμνητὰς λόγων ἐργάζεται. BD¹HM^aP¹TX
 20 b1. εἴλετο δὲ ῥάβδον: οὐδὲν δέ φασιν ὄφελος ἐνθάδε ῥάβδου, ὥσπερ ἐν ex.
 Ἰλιάδι [Ω 445] πρὸς τὸ κοιμῆσαι τοὺς πυλωρούς. οὐ συνορῶσι δὲ ὅτι ἴδια
 ἐστὶ τινα θεῶν φορήματα, ὡς εἴ τις μέφοιτο ὅτι Ποσειδῶν εἰς Αἰθιοπίαν
 πορευόμενος τὴν τρίαῖναν ἔχει [cf. ε 292]. HP¹T

46 b) ἴσα: cf. schol. α 98e 47 a1) hinc Eust. in Od. 1522, 23; de baculo = λόγος vide schol. bT Ω 343c (cum app. Erbse) et Eust. in Il. 1353, 34; de Hermetis allegoria cf. Procl. in Plat. remp. 2, 351, 8 (vide etiam Olympiod. in Plat. Phaed. 190, 20 West.) et Tz. alleg. Od. 5, 95-97; de hasta Mercurii vide schol. α 96d; de virga κλητική in ns. loco vide schol. Pind. Ol. 9, 50b (et aliter Luc. salt. 85); Corn. theol. gr. comp. 16, p. 22, 10 Lang; vide Buffière, Mythes, 293; monendum hanc allegoriam etiam apud Christianos frequenter inveniri, cf. Cyrill. Glaph. in Pent. PG 69, 469, 38; Did. Caec. in Job 267, 30 Hagedorn etc. a3) μεριμνητὰς λόγων fort. ex Eur. Med. 1226 laudat; scholium resp. Eust. in Od. 1522, 30 b1) Porphyrio tribuit Schrader, at cf. Valk, Res. II, 464-65, qui hic vestigia commentatorum adversus Aristarchi athetesis disputantium agnoscit; τρίαῖναν: cf. schol. ε 292a

12 ἐν πνοαῖς i.l. etiam M^c 13 ὀρθότητα λόγου σημαίνει T 14 κατερριμμένους scripsi: εἰκὴ ἐρριμμένους T: ἡκαιρημένους HP¹: καθηρημένους Eust. ψυχὴν παραγομένην T παραγενομένης P¹: τεταραγμένας ex schol. a2 post Buttm. reposuit Polak 15 ἐγείρει T 16 lm. EVX λόγου – νοητέον etiam s ὀρθότητα (quod ci. Barnes; vide etiam lectionem ms. T in schol. a1) Latine (*rectitudinem*) praebeet V¹: σαθρότητα M^a: ἀθρότητα Vy (ἀκρότητα V^c): ἀθροότητα ci. Clarke: παραίνεσιν D¹EX ὥστε – διεγείρειν in altero mg. fere evanida γ 17 ψυχὰς τεταραγμένας (ad ὅμματα) etiam G² ἐγείρειν D¹ 18 scholio a2 (ἄλλως interiecto M^a) subiungunt M^aX: scholio b2 statim subiungunt HP¹T ὁ λόγος T: λόγιος perperam Cobet λυποῦντας T 19 λόγων om. HP¹ 20 lm. P¹: scholio a1 (post signum scholii finiti) subiungit H τῆς ῥάβδου T 21 κατακοιμῆσαι T: κοιμῆσαι P¹ οὐς νῦν ὀρῶσι T 22 ἐστὶ τινα: εἰς τινῶν T φρονήματα H μέφοιτο: μ' ἔφατο T 23 ἔχει τὴν τρίαῖναν T, mutato ordine rec. Dind. Polak Schrader: διατὶ τρίαῖναν ἔχει HP¹

ex.	b2. ῥάβδον] κατὰ τὰς κοινὰς ἐννοίας Ἀθηνᾶ μὲν ἔγχος, Ποσειδῶνι δὲ τρίαينαν, Ἑρμῇ δὲ ῥάβδον παρατίθησιν. HP ¹ T	25
alleg.	c. ῥάβδον] τὸν πληκτικὸν λόγον γ	
Hrd.	d. ῥάβδον] βραχὺ τὸ α τοῦ “ῥάβδον”. HP ¹	
	e. τῇ] ἦτινι, τῇ ῥάβδῳ M ^c	
V	f1. θέλγει: ἄμαυροῖ. νῦν δὲ M ^a V κοιμίζει. BG ² HM ^a NP ¹ Vy	
	f2. θέλγει] καταπραύνει T	30
	ε 48 a. ὦν] ἀπὸ M ^c	
V	b. ὑπνώνοντας: κοιμωμένους, καθεύδοντας M ^a V	
	c. ὑπνώνοντας] τοὺς ῥαθύμους Y / ῥαθυμοῦντας D ¹ Xs / ἐκλελυμένους G ²	
	d. ἐγείρει] καὶ τῷ τι κέντρον ταῖς ψυχαῖς ἐνιέναι Y	
	ε 49 a. τὴν μετὰ χερσίν... πέτετο] τὴν ῥάβδον ἐν χερσίν... ἐπέτετο M ^c	35
	b. κρατύς] ὁ φρονιμώτατος HP ¹	
	c. κρατύς] ὁ ἰσχυρὸς BHINP ¹ Ty / κρατερός Yh / κραταιός D ¹ FXs / ὁ δυνατὸς δ’ Ἑρμῆς M ^c	
Ariston. /	ε 50 a. Πιερίην δ’ ἐπιβάς: ἀναγκαῖον τὸ ἔπος, ὅτι ὄρος Ὀλυμπος θεῶν	
Nican.	οἰκητήριον κατὰ τὸν ποιητήν. / εἰς δὲ τὸ “ἐξ αἰθέρος” βραχὺ διασταλτέον. HP ¹	40
V	b1. Πιερίην: Πιερία ὄρος Μακεδονίας ἱερὸν Μουσῶν. DEFG ² HM ^a NOVXsy	
	b2. Πιερίην] ὄνομα ὄρους ἐν τῇ Θράκῃ B / ὄνομα ὄρους Μακεδονίας Y	
	b3. Πιερίην] ἐπίηρος γὰρ ὁ λόγος. EFXs	45

b2) hinc Eust. in Od. 1522, 15 c) πληκτικόν: cf. schol. α 96d d) cf. schol. A Ω 343a; Arcad. 221, 6 Schmidt; Laum, Al. Akz. 375 f1) ἄμαυροῖ: cf. Ap. fr. 41 N. (Ap. Soph. 86, 30) cum app. Neitzel, et praes. schol. D Ω 343; synag. θ 29; κοιμίζει: hinc (οἱ παλαιοί) Eust. in Od. 1522, 34; cf. (de hoc loco) Procl. in Plat. remp. 2, 351, 11 K.; aliter de verbo schol. α 57a, γ 264c 48 b) cf. schol. Opp. hal. 2, 657 c) ἐκλελ.: vide Eust. in Il. 163, 41 49 c) ἰσχυρὸς, κρατερός: cf. schol. D Π 181, Hsch. κ 4021; vide de ἰσχύς etiam Ap. Soph. 148, 37 (Ap. fr. 133 N.); κραταιός: cf. Ap. Soph. 103, 29 50 a) ἀναγκαῖον – ποιητήν: est doctrina Aristonici, cf. schol. A Ξ 226a; de re vide etiam schol. ε 55a et Schmidt, Erkl. 82-83; non bene Roemer, Einige Interpolationen 322 b1) cf. schol. D Ξ 226; schol. Hes. th. 53; schol. A (Ariston.) Ξ 226a (ubi ns. locus laudatur); Suid. π 1564 b2) Θράκη: cf. schol. Ap. Rhod. 1, 31-34a; schol. Hes. th. 53 b3) ἐπίηρος: scil. sermo Musarum: est veriloquium apud Eust. in Od. 1522, 44 (unde fort. ns. schol.); de Pieria et libris tamquam Musarum

24 ἄλλως (scholio a1 subiungens) in princ. praebent HT Ποσειδῶν δὲ τρίαينا T 25 Ἑρμείαν T ῥάβδῳ HP¹ διὰ τὸ ὀρθὸν καὶ παιδευτικὸν τοῦ λόγου in paraphrasi sua add. Y² 26 λόγον etiam G² 32 ὑπνώνοντας Im. V 34 ad v. 47 adscr. Y τῷ incertum 39 Im. HP¹ (hic δ’ om.) ἀναγκάζει (quod iam Buttm.) τὸ ἔπος ἐκδέξασθαι ὅτι ci. Roemer 42 Πιερία om. DEFG²NOXsy Μουσῶν ἱερὸν EFNX 45 ἐπίηρος EFXs, ex Eust. corr. Dind.

- c. ἐπιβάς: κατὰ Ὅμηρον αἰτιατικῇ. T ex.
d. ἔμπεσε πόντῳ: δαίμονίως ἀντιτέταχε· ἐπὶ μὲν τοῦ ἐδάφους “ἐπιβῆναι”, ex.
ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης “ἐμπεσεῖν” φησι. HP¹T
e. ἔμπεσε: ἀθρόως κατῆλθεν DEFHVXsy V
50 f. ἔμπεσε] οἰκιοθελῶς, ὥς οἱ νήχοντες. EFX ex.
g. ἵκετο] γρ. “ἔμπεσε”. G v. l.
ε 51 a. σεύατ’] ὠρμήθη M^c / ὠρμάτο Y
b. λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς] κατὰ τὴν πτῆσιν· τοῦτο δὲ τὸ ὄρνεον ἐν τῷ ex.
πέτεσθαι ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν κυμάτων φέρεται, ἐποχούμενον
55 αὐτοῖς, ὅθεν οὐδὲ δεόντως εἴρηται τῷ ποιητῇ· βραδύτερον γὰρ πορεύεται,
μὴ χρώμενος οἰκείῳ τάχει. Y
c1. λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς: τὴν ὀρμήν, οὐ τὸ σῶμα. DFHM^aVXsy λάρος δὲ V
ὄρνεον θαλάσσιον. HM^aVYy
c2. λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς] ὁμοῖος λάρῳ κατὰ τὴν ὀρμήν, “λάρῳ ὄρνιθι
60 ἐοικώς”, <οὐ> κατὰ τὴν μορφήν. T
c3. λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς] κατὰ τὴν ὀρμήν, ὥς καὶ Ἱρις “μολυβδαίνῃ ἱκέλη” ex.
[Ω 80]. HM^aP¹
c4. λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς] ἐπικυματίζων ὥς οἱ λάροι FX
d. λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς: διὰ τί λάρῳ καὶ μὴ ἀετῷ ἐοικώς ἢ ἄλλῳ τινὶ ex.
65 τοιούτῳ; διότι οὗτ’ ἀετὸς οὗτ’ ἄλλο τι χερσαῖον ὄρνεον δύναται πλέειν ὥς
τῶν πετρῶν ἡραιωμένων ὄντων, ὁ δὲ λάρος θαλάσσιος καὶ πυκνότερος.

refugio cf. Tz. alleg. Od. 5, 104-5 c) de re vide Eust. in Il. 980, 31 et 1522, 48; accusativum, dativum et genetivum admittit schol. rec. Soph. Ai. 138d d) resp. Eust. in Od. 1522, 47 f) scil. νήχῳ sensu in aquam se immergendi 51 a) ὠρμήθη sim.: cf. schol. D Z 505, H 208, E 227 b) vide schol. c1-4 et ε 54a, nam praesertim de v. 54 (οὐδὲ δεόντως κτλ.) hic agitur c1) cf. schol. ε 337d (de hoc loco); vide schol. bT E 778; ὄρνεον θαλάσσιον: cf. Philoxen. fr. 538 cum app. Theodoridis; Aristarcho tribuit ut vid. Valk, TCO 118 c3) de re minus diserte schol. bT Ω 80a; Eust. in Il. 1340, 25; κατὰ τὴν μορφήν (vide app. crit. et schol. c1) minime potest legi: sic enim interpretatur transformationem Procl. in Plat. remp. 1, 113, 29 K. d) de aquila (eiusque pennis) ad hunc loc. verba facit Eust. in Od. 1522, 50-54; διὰ τὸ λαμπρὸν κτλ.; cf. Eust. in Il. 87, 15 (fort. hinc?); λόγος: cf. Phil. leg. alleg. 3, 171, 6; Orig. in Deut. 12, 809, 2 etc.; ὥς – ἀνατίθεται: vide schol. γ 372a2 cum app. test.

47 scholio a statim subiungunt HP¹ ἀντιτέταχε: δέ HP¹ 48 φησι om. P¹T
49 ἐξ αἰθέρος in Im. add. E κατῆλθεν om. H 50 καὶ οἰκ. post νήχοντες F 57
τὴν ὀρμήν: κατὰ τὴν μορφήν M^a τὸ σῶμα οὕτως ὁμοῖος M^a 58 ὄρν. θαλ.: εἶδος
ὄρνέου θαλάσσιου M^aYy, fort. rectius 59 scholio ε 50d statim subiungit T
ὁμοῖος δὲ λ. T, correxī ὀρμήν scripsi: μορφήν T 60 οὐ addidi 61 scholio
c1 ἄλλως interiecto subiungit M^a ὀρμήν scripsi (vide schol. c2): μορφήν mss.:
<κατὰ τὴν ὀρμήν, οὐ> κατὰ τὴν μορφήν ci. Butt. ἢ Ἱρης (sic) M^a 66 ὥς
θαλάσσιος Polak

	καὶ οὐκ ἦν ὁμοιωθῆναι ἄλλω τινὶ θαλασσίῳ δι' εἶδος ἀλλὰ <τούτῳ>, διὰ τὸ λαμπρὸν καὶ λευκὸν τοῦ θεοῦ (τοιούτος γὰρ καὶ ὁ λόγος), ὥς τῷ ἡλίῳ ὁ κύκνος ἀνατίθεται. EX	
	ε 52 a. ὅς... δεινούς] ὅστις, ἦτοι ὁ λάρος,... χαλεπούς M ^c	70
V	b. κόλπους ἁλός: τὰ κοιλώματα DFHM ^a NVX τῆς θαλάσσης HM ^a V	
ex.	c1. ἀτρυγέτοιο] ἢ τὴν μὴ τρυγωμένην διὰ τὸ πικρὸν τοῦ ὕδατος, ἢ τὴν ἣν οὐ δύναται τις τρυγῆσαι διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος. B	
	c2. ἀτρυγέτοιο] τῆς ἀκαταπονήτου, ἢ ἀφ' ἧς τις μὴ δύναται τι γεωργῆσαι M ^c	75
Nican.	ε 53 a. ἰχθύς ἀγρώσσω: ἡ ἀμφιβολία τῆς διαστολῆς οὐδὲ τοὺς ἐξηγησαμένους ἔλαθεν· ἦτοι γὰρ “<ἀ>γρώσσω πυκινῶς”, ἢ πυκνότερα ἢ πτέρωσις τυγχάνει, τῆς φύσεως πρὸς τὴν χρεῖαν αὐτοῖς ταύτην σκέπην πορισαμένης, ὥς μὴ ῥαδίως πρὸς τὴν σάρκα διικνουμένον τὸ ὕγρὸν πημαίνει. HP ¹	
V / gl.	b. ἀγρώσσω: θηρεύων, M ^a VY ἀγρεύων HM ^a NV / κυνηγῶν PY	80
ex.	c. πυκινά] τὸ “πυκινά” δύναται καὶ τὸ “πυκνῶς” καὶ τὸ “πυκνά” σημαίνειν. HP ¹	
V	d1. πυκινά: πυκνῶς, FM ^a NVXs συνεχῶς. M ^a V	
	d2. πυκινά] συνεχῇ, πολλά B / πυκνά D	
ex.	e. περὰ] ἦτοι τὰς κόπας ἢ τὰ περὰ τῶν ὀρνέων M ^a	85
V	f1. δεύεται: βρέχεται GVV	
	f2. δεύεται] βρέχει BTz / ὑγραίνεται V ^p	

52 b) κοιλώματα: cf. (etymologic) Or. 80, 18; Hsch. κ 3394; EM 526, 6 c) cf. schol. α 72 d 1-2 **53** a) e ll. 77-79 Eust. in Od. 1522, 59-61 (sed e scholio plenior: τοῦτο δὲ ἴδιον τῶν ἐναλίων ὀρνίθων, οἷα τῆς φύσεως, ὥς φησι Πίος, τὴν πύκνωσιν παρεσχημένης τοῖς ἐξ ὕγρων ποριζομένοις τὸ ζῆν: vide Valk, Res. I, 437 adn. 120); de schemate (dubium scil. erat utrum cum ἀγρώσσω an cum περὰ iungendum verbum πυκινά) vide Tryph. trop. 21, 1 West; Greg. Cor. trop. 20, p. 223, 19-24 Spengel, et infra schol. c b) θηρεύων: cf. Hsch. α 842; schol. Opp. hal. 3, 75; ἀγρεύων: de hoc loco cf. Ap. Soph. 6, 14; Eud. lex. rhet. 4b, 38; cf. schol. Call. hymn. 2, 60; Hsch. α 843; Suid. α 373; schol. Opp. hal. 3, 75, 337 etc.; κυνηγῶν: vide schol. Ap. Rhod. 4, 175a c) de constructione vide schol. α d1-2) cf. schol. α 279b-c e) κόπας: cf. λ 124 cum schol.; schol. Pind. Ol. 9, 36c; schol. vet. Ar. av. 1203b f1-2)

67 δι' εἶδος: οὐδὲ ἦν X: οὐδενί ci. Schrader ἀλλὰ: ἅμα Polak τούτῳ add. Schrader 68 τοῦ θεοῦ: τῆς θεάς X, rec. Schrader et post hoc verbum lacunam (ubi olim quae Eust. ad hunc loc. praebet perierant) indicavit λόγος EX: λάρος corr. Struve 72 τὴν² del. Polak 76 ἐξηγησαμένους H 77 γρώσσω HP¹, rectum habet Z ἀγρώσσω <πυκινὰ τουτέστι> πυκινῶς ἢ <πυκινὰ περὰ. τῶν γὰρ ἐναλίων ὀρνίθων, ὥς φησι Πίος> πυκνότερα partim ex Eust. rest. Cobet πυκινῶς P¹ πυκνωτέρα HP¹ πτέρωσις Cobet: πύκνωσις mss. 78 φύσεως: χρήσεως H 79 πημαίνει ex Eust. reposui: ποιμαίνει HP¹: πημαίνει Dindl.: πημαίνειν iam Buttm. 81 σημαίνειν om. P¹

- ε 54 a. <τῷ ἵκελος>: εἰπόντος τοῦ ποιητοῦ “λάρῳ ὄρνιθι” εἰκέναι τὸν Ariston.
 Ἑρμῆν κατὰ τὴν πτήσεως ὁμοιότητα M^a προσέθηκέ τις οὐ δεόντως τὸν
 90 στίχον· καὶ μέντοι καὶ βραδύτερον πορεύεται μὴ τῷ ἰδίῳ χρώμενος τάχει,
 ἀλλ’ ἐποχούμενος κύμασι καὶ μιμούμενος λάρον κατὰ τὸ ἔπος. HM^aP¹
 b. τῷ ἵκελος... πολέεσσι] τούτῳ τῷ λάρῳ M^eY ὅμοιος... πολλοῖς M^c
 c1. ὀχήσατο: ἐπωχήσατο, M^aV ἐπέδραμεν FG²M^aVXs V
 c2. ὀχήσατο κύμασιν] ἐπέβη HN / ἐκάθισε T / ἐφέρετο ἐπὶ τῶν
 95 κυμάτων ὀχούμενος I
 ε 55 a. ἀλλ’ ὅτε δὴ τὴν νῆσον: πρὸς τὰ περὶ τῆς πλάνης, ὅτι πόρρω που καὶ Ariston.
 ἐν ἐκτετοπισμένοις τόποις ἀορίστοις· φησὶ γοῦν “τηλόθι” που τὴν νῆσον
 εἶναι. καὶ πρὸς τὰ περὶ Ὀλύμπου σεσημειώται· εἰ γὰρ μὴ ἀπὸ Μακεδονίας ὁ
 100 θεὸς ἐξορμᾷ, ἀλλ’ ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ, οὐκ ἂν πολλὴν ἐπῆλθεν, ἕως εἰς τὴν
 νῆσον παραγένηται, ἀλλ’ εὐθὺς βουληθεὶς κατὰ κάθετον γενόμενος. HP¹
 1 b. τὴν νῆσον] εἰς ἣν ἡ Καλυψὼ κατῴκει M^a
 ε 56 a. βάς: ἐκβάς, ἐξελθὼν HM^aV V
 b1. ἰοειδέος: μέλανος BDEFHM^aNPVXYs V
 b2. ἰοειδέος] ἡ μελανοειδοῦς M^a / μελανοτάτου G / ἐκ μεταφορᾶς τοῦ
 5 ἴου DEFX
 c. ἥπειρον δέ] τὸ “ἥπειρον” ἄμεινον τοῖς ἄνω συνάπτειν· ἐκβάς ἐπὶ τὴν Nican. /
 ἥπειρον ἐκ τῆς θαλάσσης, HP¹ / καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ξηρόν, ὥς ex.

cf. schol. α 254b, de passivo vide Hsch. δ 719, fort. hinc; ad hunc loc. vide epim. Hom. δ 70 54 a) cf. schol. ε 51b et c; de scholio huc pertinente (cf. Eust. in Od. 1522, 62, qui verum ἐπεμβληθέντα καὶ τὸ τῆς πτήσεως ἀχρειοῦντα τάχος dicit) vide Ludw. AHT I, 550-51; Roemer, Athetesen, 65, qui Aristarchum contra athetesen scripsisse contendit b) ὅμοιος; cf. schol. δ 249c c1) ἐπωχήσατο: de verbo cf. schol. bT Ω 731 c2) ἐπέβη: cf. schol. D Ω 731 55 a) ἐκτετοπισμένοις: vide ad schol. δ 558b, necnon locos quos Polak, Cur. sec. 280-81 congressit (schol. ζ 204, η 321, θ 557, κ 1, κ 20, κ 189); περὶ Ὀλύμπου: cf. schol. ε 50a et Schmidt, Erkl. 82-83 56 a) sim. schol. γ 11f, 12a b1) μέλανος: hinc Ap. Soph. 91, 21 et Hsch. ι 735; cf. schol. A Ψ 850b et bT Ψ 850c; schol. D Λ 298 b2) τοῦ ἴου: cf. schol. Hes. th. 3b; Hsch. ι 734; Eust. in Il. 845, 23; EM 473, 14; schol. Opp. hal. 1, 43 c) de voce ἥπειρος pro terra καταχρηστικῶς usurpata vide praes. Ap. Soph. 84, 20; schol. Ap. Rhod. 4, 71 cum app. Wendel; synag. η 96; τὸ ξηρόν: cf. schol. ε 402c et κ 55

88 σεύατ’ ἔπειτα (ad v. 51) Im. H et (σ. ἕ. ἐπὶ κῆμα) P¹: scholio ε 51d subiungit M^a: huc conlato Eust. in Od. 1522, 62 transtulit post Porson Dind.: ad v. 49 πέτετο male rettulit Polak (Cur. sec. 278-79) 89 πτήσεως Cobet: ποιήσεως M^a οὐδὲ ὄντα M^a 90 πορεύσεται M^a χρώμενος post μὴ conl. HP¹: χρώματος M^a τάχῃ P¹ 91 ἔπος suspensum: an ἐποχεῖσθαι? τάχος? 92 τούτῳ: ὅτινι M^c 96 ποῦ (idem l. 97) P¹ καὶ del. Dind. 97 ἀορίστοις del. Polak 99 ἕως ἂν εἰς κτλ. Polak 100 παραγίνεται P¹ 6 ἐνθ’ ἐκ πόντου βάς Im. T 7 καταχρηστικῶς om. P¹: ἥπειρον δὲ καταχρ. H ἐπὶ τό om. H ὥς om. HP¹

	καὶ ἐπὶ τῆς Ἰθάκης “ἡπεῖρφ ἐπέκελσεν” [v 114]· HP ¹ T πᾶσαν οὖν στερεὰν καλῶς ἥπειρον καλεῖ. T	
V	d. ἡπειρόνδε: εἰς τὴν γῆν M ^a V	10
	ε 57 a. ἦεν] ἐπορεύετο Y	
	b. ὄφρα] ὅπως M ^c / ἔως P	
V	c1. ὦ ἔνι: ἐν ὦ V	
	c2. τῶ] ὦτινι, τῶ σπηλαίῳ M ^c Y	
	d. νύμφη] Καλυψώ M ^c	15
V / gl.	ε 58 a. ναῖεν: ὥκει M ^a V / ἔμενεν M ^a	
V	b. ἐϋπλόκαμος: καλοὺς πλοκάμους ἔχουσα M ^a V	
V	c1. τέτμεν: κατέλαβεν CGM ^a TVYs	
ex.	c2. τέτμεν: κατέλαβεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὴν ὁδὸν τεμνόντων καὶ καταλαμβανόντων τὸ διωκόμενον. τὸ δὲ “τέτμεν” “τέτομέν” ἐστὶ καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο “τέτμεν”, ὡς τὸ “ἴδομεν”, “ἴδμεν”. D ¹ EFX	20
	d. τέτμεν: ἀντὶ τοῦ μετὰ σπουδῆς καὶ συντομίας κατέλαβεν. “ἔτεμε” γὰρ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, προσθήσει δὲ τοῦ τ, “τέτμε”. B	
V	ε 59 a. ἐπ’ ἐσχαρόφιν: ἐπὶ τῆς ἐστίας M ^a VY ἢ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας DG ² HM ^a NV	
	b. δαίετο] ἀνήπτετο IM ^c / ἐκαίετο Y	25
V	c. τηλόσε: πόρρω M ^a V	
	d. ὁδμή] ὁσμὴ Y / εὐωδία DEXs / ἡ ὄσφρησις M ^c	
V	ε 60 a1. κέδρου: εἴδους δένδρου DEIM ^a VXs	
	a2. κέδρου] εἶδος κυπαρίσσου G	
V	b1. εὐκαέτοιο: εὐκατακαύστου HM ^a NVY, εὐκλάστου G ² M ^a V, εὐσχίστου. DEFIM ^a VXs	30

57 c1) cf. de accentu schol. ζ 15c **58 a)** ὥκει: cf. Hsch. ε 2606 (ubi etiam ἔμενεν); Suid. ε 1198; sim. schol. D E 543; de verbo vide schol. α 51g1 **b)** vide schol. β 120c **c1)** cf. schol. α 218e; schol. D Z 374 **c2)** ἐκβολῇ κτλ.: scil. syncopa, sicut epim. Hom. A 124b de ἴδμεν; cf. Eust. in Il. 648, 22 cum app. Valk; de τέτμεν a τέμω et sim. cf. etiam Eust. in Od. 1412, 39-40 et 1466, 23 **59 a)** ἐπὶ τῆς ἐσχ.: hinc Hsch. ε 4471; vide Ap. Soph. 37, 36 et schol. η 169; de subst. vide Ap. Soph. 78, 2; Ammon. 113; Phot. ε 2041; Eust. in Od. 1523, 28 **b)** cf. schol. α 48e **c)** cf. schol. D Δ 455; synag. τ 155 **d)** cf. schol. δ 406e-f; ὄσφρησις: cf. Hsch. ο 89 **60 b1-2)** paulo aliter (ξηρᾶς) de hoc loco Hsch. ε 6915; hinc fort. Hsch. ε 6916 (εὐσχιστον, εὐκαυστον), Suid. ε 3530 (εὐσχιστον); e verbo κεᾶσαι “rumpere” ducit etiam Eust. in Od. 1523, 35; εὐκλάστου: de εὐκέαστος cf. Eust. in Il. 1241, 48

10 ἥπειρον δέ Im. V post corr. 13 sic (non τῶ ἔνι) Im. V 18 male ad v. 57 ἦεν adscr. GT 19 τεμνόντων F 20 καταλαβόντων D¹EX, correxi: καταλαμβανομένων F τὸ δὲ τέτμεν om. D¹F τέτομεν: τότεμεν D¹ ἐστὶ E: ὄν X: om. D¹F 21 ὡς τὸ ἴδμεν ἴσμεν D¹F 26 τηλόθι in textu M^a 30 εὐκατακαύστου corr. V¹² (Ianus Lascaris): εὐκατασκευάστου mss.: εὐκατακεάστου Struve: εὐκαύστου (cf. schol. b2 et c) Ernst εὐκλάστου: εὐκάστου a.c. V

- b2. κέδρου τ'εὐκεάτοιο: εὐσχίστου, ἢ καλῶς καιομένου. T / ἢ εὐκαύστου CDEFM^aXs
- 35 c. εὐκεάτοιο] ἢ εὐτρίπτου ἢ εὐκαύστου. ἔστι γὰρ τοῦ “κάω” πρωτότυπον ex.
τὸ διὰ τοῦ ε ψιλῶς “κέω”, ὃ σημαίνει τὸ φλέγω· τούτου τραπέντος εἰς α, προστεθέντος δὲ καὶ τοῦ ι, τὸ διφθογογραφούμενον γίνεται “καίω”. B
- d. θύου: εἴδους δένδρου FGM^aNVY ἢ φυτοῦ M^aVY V
- e. θύου] θυμιάματος BHNK
- f. ἀνὰ νήσον: κατὰ τὴν νήσον M^aV V
- 40 g. ὁδῶδει: ἔπνεεν, EG¹M^aNVXs ἀνεδίδοτο, DEM^aVXs ὥζεν V V
h. ὁρῶρει] γρ. “ὁδῶδει”. k v.l.
- ε 61 a. δαιομένων - ὅπλι καλῇ] γράφεται καὶ οὕτως· “δαιομένων· νύμφη δὲ Did.
ἐϋπλοκαμοῦσα Καλυψώ”. HP¹
- b1. δαιομένων: καιομένων M^aVY V
- 45 b2. δαιομένων] φλεγομένων B
- c. ἔνδον] τοῦ σπηλαίου I
- d1. ἀοιδιάουσα: ἄδουσα G²IM^aVk V
- d2. ἀοιδιάουσα] τραγωδοῦσα CDEFHM^cXYs / μελωδοῦσα B
- e. ὀπί] φωνῇ M^aY
- 50 ε 62 a. ἰστόν ἐποιχομένη] διότι μέγα<ς> ἦν, ἐπορεύετο κάμνουσα αὐτόν. ex.
D¹EFX
- b. ἰστόν] ἰστουργία ἢ νῆμα M^c
- c. ἐποιχομένη: ἐπιπορευομένη G²M^aV V
- d. ἐποιχομένη] ἐπιβαίνουσα Y
- 55 e. ὕφαιεν] ἔκαμνεν ἢ ἔκλωθεν M^c
- ε 63 a. ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ κτλ.] ἔκφρασις HM^a ex.

c) de κείω et καίω cf. EM 508, 3, ubi ns. locus laudatur; vide etiam schol. T Ω 168 cum app. Erbse d) cf. Hsch. θ 915 (de hoc loco); Eust. in Dion. 933, 8 Müller et in Od. 1523, 36 e) de hoc versu cf. schol. T I 219d (et O 153b); vide EM 458, 36 (et EGud 46, 18 Stef.); Eust. in Il. 975, 2; Macr. sat. 3, 19, 5 g) ἔπνεεν, ὥζεν: de verbo cf. e. g. Ap. Soph. 118, 29; Hsch. o 115 61 a) nusquam alibi invenitur verbum ἐϋπλοκαμέω vel sim. b1) de verbo cf. schol. α 48d1, vide praes. schol. D H 75 et Hsch. δ 93; nescio an hinc EGud 329, 23 Stef. d1) de verbo vide ad κ 227 (Ap. Soph. 37, 18); epim. Hom. A 1b1; ESym. α 1112 (p. 96, 28 L.-L.) e) φωνῇ: cf. Hsch. o 2062; de dativo vide schol. D A 604; Eust. in Od. 1953, 60 62 a) cf. Hsch. ε 5482, de antiquis heroinis quae ὀρθαὶ ὕφαινον; de re vide etiam schol. h A 31; Eust. in Od. 1523, 49 (οὐκ εὐτελὴς ὁ ἰστός) 63 a) cf. Ps.-Plut. de Hom. 76, 1-2 (διήγησις

34 εὐπίπτου B, corr. Buttm. 37 εἶδος mss. praeter V 38 θυμιαματικός N: θύματος k 40 ὁδῶδει lm. V^o 47 fort. hoc verbum resp. nota καὶ ἀοιδὸς M^c 50 μέγα mss., correxi: ἦν μέγα D¹ κάμνουσα cum acc., scil. potius de textura (cf. schol. e) quam de instrumento cogitat αὐτό EFX

V	b1. σπέος ἀμφί: περὶ τὸ σπήλαιον M ^a V	
	b2. σπέος ἀμφί] περὶ τὸ οἶκημα T	
V	c1. πεφύκει: πεφύτευτο, DEFHM ^a P ¹ VXs ἦν FM ^a V	
	c2. πεφύκει] ἐβεβλαστήκει GI	60
V	d1. τηλεθόωσα: ἄγαν θάλλουσα G ² HM ^a NVY	
	d2. τηλεθόωσα] αὔξουσα M ^c	
ex.	e. τηλεθόωσα] “θαλεθόωσα”, “θηλεθόωσα”, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ “τηλεθόωσα” ἢ εἰς ὕψος ἀνατρέχουσα, τουτέστιν ὑψηλή. D ¹	
V	ε 64 a. κλήθρη τ’ αἴγειρός τε: εἶδη δένδρων CEFHM ^a NVXYs	65
ex.	b. αἴγειρος: εὔρηται “ὁ αἴγειρος” καὶ “ὁ πρίνος”, τὸ δὲ “κυπάρισσος” μόνον θηλυκῶς. HM ^b P ¹ T	
	c. εὐώδης] ἀρσενικόν FX	
	ε 65 a. ἐνθα] ἐν τοῖς δένδροις DEFXs / ὅταν M ^c	
V	b. τανυσίπτεροι: οἱ ἐν τῇ πτήσει τείνοντες τὰ πτερά. EFG ² HNP ¹ M ^a VXs	70
	c. εὐνάζοντο] κατῳκοῦντο M ^c / διέτριβον I	
V / gl.	ε 66 a. σκῶπες: ὄρνεα νυκτονόμα κακόφωνα. HM ^a NP ¹ V “σκαίopes” οὖν τινες, M ^a V / οἶονεἰ σκαίοι τὴν ὅπα. M ^a	
ex.	b1. σκῶπες: παρὰ τὸ σκαῖαν ὅπα ἔχειν, ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ σκιᾷ, ἥγουν τῇ νυκτί, τὴν ὅπα ἔχειν. T	75
ex.	b2. σκῶπες] “σκῶψ” ἐστὶν ἡ ἰδιωτικῶς λεγομένη κουκουβάγια, παρὰ τὸ	

τόπου); Polyb. fig. 109, 9 Spengel b1) σπήλαιον: cf. schol. α 15a c2) ἐβεβλ.: cf. schol. D Δ 109 d1) cf. schol. D Z 148 et X 423 (ad ambos locos cf. etiam schol. bT) et P 55; schol. v 196; Hsch. τ 761 e) de derivatione ex θαλέθω (non tamen contracto) cf. Moschop. in Hes. op. 179; EM 756, 49; Eust. in Il. 630, 62; 1094, 63 64 a) de κλήθρη in hoc versu cf. Ap. Soph. 100, 13 b) de genere vocis πρίνος vide EGud 479, 26 Sturz; de cupresso aliter schol. c 65 b) sim. schol. Hes. op. 212a 66 a) κακόφωνα... σκαίοι τὴν ὅπα: cf. schol. Theocr. 1, 136 (post Wendelii supplementa): est veriloquium Alexandri Myndii, qui tamen apud Homerum κῶπες legebat (cf. fr. I, 12 Wellmann = Athen. 9, 391c, unde Eust. in Od. 1523, 59; vide Arist. hist. anim. 592b11, 617b31), eandemque lectionem Aristoteli (fr. 349 Rose) adscripsit; cf. EM 719, 51 (scil. EGen, ex Oro); Eust. in Od. 1523, 56 b1) σκαῖαν ὅπα: cf. schol. a; ἐν σκιᾷ τὴν ὅπα: scil. visum nocturnum ἐνεργόν indicat, ut Eust. in Od. 1523, 57; si vero ὅπα legitur, est veriloquium Tyrannionis (vel Dioclis), cf. fr. 62 Haas (schol. Theocr. 1, 136) cum commentario b2-4) κουκουβάγια: verbum recentius, cf. Eust. in Od. 1523, 57

59 ἐπεφύτευτο HP¹: πεφντευμένη a.c. M^a 61 ἄγαν om. Y 63 θαλεθόωσα habet s: θαλεθοῦσα D¹ 65 αἴγειρος adscr. εἶδος δένδρου EM^cX εἶδη F 66 κλήθρη τ’ αἴγειρος Im. T καὶ ὁ αἴγειρος T καὶ ὁ πρίνος om. T τὸ δὲ κυπ.: κυπ. δὲ M^bT 70 ἐν om. Es 72 σκῶπες δὲ (scholio ε 65b subiungentes) HP¹ νυκτότομα M^a 74 σκιᾷ T 75 ὅπα possis (cf. app. test.) 76 ἐστίν: κυρίως C ὁ λεγόμενος F ἰδιωτικῶς ante λεγομένη transposui: om. Cs: κοινῶς m ἡ κοκοβάγια Cs: κεμνοβάγια- F

- σκαιαν ὅπα ἔχειν, ἢ παρα τὸ “σκόπτω”, CD¹Fs “σκόψω”, “σκόψ”. D¹F
 b3. σκῶπές θ’ ἴρηκές τε] τὸ “σκῶπες” ἐτυμολογοῦσιν ἀπὸ τοῦ σκαιαν ὅπα
 80 ἔχειν, “σκαίωψ” καὶ “σκῶψ” καὶ περισπῶσιν αὐτό. τινὲς δὲ ἐκ τοῦ “σκόψω”
 “σκόψ”, καὶ ὀξύνουσιν αὐτό· καὶ γὰρ σκωπτική ἐστὶν ἡ φωνή. φυσικῶς δὲ
 λέγεται ἡ κουκουβάγια. EX
 b4. σκῶπες] εἶδη ὀρνέων. αἱ σκόπ<τ>ουσαι μμητικαὶ γάρ εἰσιν. M^a / τὰ
 μιμητικά s
 b5. σκῶπες: τῷ σκαιαν τὴν ὅπα ἔχειν T / σκαιαν ἔχοντες ὅπα, ὄρνιθες
 85 νυκτονόμοι Y / νυκτικόρακες, Bk οἱ σκαίω τὴν ὅπα B / βοῦφονες M^b /
 οἱ κόρακες M^c / κουκουβάγια T
 c. ἴρηκες: ἰέρακες M^aV V
 d1. τανύγλωσσοι: μεγαλόγλωσσοι· τὰς αἰθυσίας δέ φησι. BHM^aP¹T ex.
 d2. τανύγλωσσοι: πλατύγλωσσοι G²HNV V
 90 d3. κορῶναι εἰνάλια] κορῶναι τῆς θαλάσσης M^c / αἱ αἰθυσίαι GM^cNY
 ε 67 a. εἰνάλια: θαλάσσαι HM^aVY V
 b1. τῆσιν: αἵσισι GHM^cV V
 b2. τῆσιν] ταῖς αἰθυσίαις M^c
 c. θαλάσσια ἔργα: αἱ ἐν τῇ θαλάσῃ διατριβαί. DFHM^aNP¹V V
 95 d. μέμηλεν] γρ. “μεμήλει”. H v.l.
 e. μέμηλεν] διαφέροντα εἰσὶν M^c
 ε 68 a. ἡ δ’ αὐτοῦ τετάνυστο] διὰ τοῦ “ἡ” ἐμφαίνει τὴν ἀναφορὰν καὶ ἐξοχὴν ex.
 τῆς ἀμπέλου πρὸς τὰ ἄλλα δένδρα. H

κουκούβαι; derivatio παρὰ τὸ σκόπτω est veriloquium Callimachi (fr. 418 Pf., apud schol. Theocr. 1, 136; vide etiam EM 719, 48, scil. EGen ex Oro; Eust. in Od. 1523, 58); cf. etiam Ael. nat. anim. 15, 28, 9; Athen. 9, 391b-c b4) εἶδη ὀρνέων: cf. Hsch. σ 1216, Suid. σ 694; μιμητικά: vide ad schol. b2 et EM 719, 49 b5) βοῦφονες: cf. βοῦφον avem nocturnam apud Cyn. 3, 8 Kaimakis c) saepius, cf. schol. D N 62, 819, O 237, Σ 615 etc.; Hsch. ι 882-83; EGud 273, 21 Sturz d1) de linguis extensis cf. Ap. Soph. 149, 18 et Hsch. τ 142 (cum ci. Baumert); de voce vero vide Ap. fr. 134 N. (apud Ap. Soph. ibid.) cum comm. Neitzel ad loc.; αἰθυσίαι: scil. de κορῶναι ἐνάλια, cf. Ap. fr. 57 Neitzel (Ap. Soph. 102, 22); schol. α 441d1 cum app. test.; Hsch. ε 2628 (ad hunc loc.); Eust. in Od. 1524, 16 (κατὰ τοὺς παλαιούς d2) πλατύγλωττα et μιμητικά sunt animalia γαμψώνυχα secundum Arist. hist. anim. 597b26; vide Athen. 9, 391b 67 a) de adi. cf. schol. δ 443b; vide de his avibus schol. Arat. 949 c) sim. schol. D B 614; aliter Hsch. θ 25; de hoc versu et de κορώναις quae προσμαίνουσι τοὺς χειμῶνας vide Hsch. τ 817 68 a) scil. per articuli hyperbaton, ut vid.

77 ὅπα: ὁπὴν D¹ 78 παρὰ τὸ σκαιαν ὅπαν X 81 κουκούβα X 82 scholio a statim subiungit M^a σκόπουσιν M^a, correxi μιμητικοί M^a 88 ταν. δέ (schol. a subiungentes) HP¹ μεγαλόγλωσσοι etiam Y: μεγάλην γλῶσσαν T 89 -ττ- HN 94 αἱ om. M^aN τῷ θαλάμῳ (sic) F διατριβαί etiam G² 97 διατί ἡ H, tacite corr. Dind. 98 δένδρη H, correxi

ex.	b. ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο: τὴν ἄμπελον περιτετάσθαι τῷ σπηλαίῳ φησὶν ὥσπερ στέφανόν τινα. εὐμορφοτέρα δὲ γίνεται ἄμπελος βότρυσιν ἀνθοῦσα, δὲ δηλοῖ διὰ τοῦ “ἡβώωσα”. HOP ¹	100 1
	c. αὐτοῦ] ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ M ^b / ἐκεῖ BM ^a	
V	d1. τετάνυστο: ἐξετέτατο GHM ^a NPV	
	d2. τετάνυστο] ἐξήπλωτο M ^d	
V	e. περὶ σπείους: πέριξ τοῦ σπηλαίου G ² M ^a NV	5
	f. περὶ] κύκλῳ BDFXs	
V	g. γλαφυροῖο: τοῦ κοίλου M ^a V	
Ariston.	ε 69 a. ἡμερίς] τὴν ἄμπελον οὕτως εἶπεν· ἅπαξ δὲ ἐνταῦθα τὸ ὄνομα. HP ¹	
V	b1. ἡμερίς ἡβώωσα: ἄμπελος, εἰς διαστολὴν τῆς ἀγρίας, D ¹ FG ² M ^a V ἀκμάζουσα G ² HM ^a NPV	10
	b2. ἡμερίς: τὴν ἄμπελον εἶπεν, H πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἀγρίας. HNP ¹ XY	
	c. τεθήλει: ἔθαλλεν DFG ² HM ^a VXYs	
V	d. τεθήλει] ἔβριθεν DGIXs / ἐβρίθετο F	
	ε 70 a. κρῆναι] πηγαί G	
	b. πίσυρες: τέσσαρες BDFHM ^a P ¹ TVXYks	15
V	c. ῥέον ὕδατι λευκῷ] ἀντὶ τοῦ ῥεῦμα ὕδατος λευκοῦ εἶχον I	
	d. λευκῷ] καθαρῷ, διειδεῖ M ^c	
	ε 71 a1. τετραμμένοι: ἀπεστραμμένοι G ² HM ^a NPV	
V	a2. τετραμμένοι] ἀφορῶσαι M ^d / κινούμεναι Y	

b) τῷ σπηλαίῳ: scil. tamquam dativus gen. σπείους interpretandus, vide Ps.-Plut. de Hom. 48, 2 de hoc loco d1) hinc Ap. Soph. 151, 24, vide Hsch. τ 576 (aliter schol. δ 135b) d2) cf. schol. Nic. alex. 190e; schol. Opp. hal. 2, 113 e, g) cf. schol. α 15a-b 69 a) ἄμπελον: cf. Ap. Soph. 84, 1, ubi et veriloquium (ἀπὸ τοῦ ἡμερῶν ἡμᾶς, cf. schol. b): vide Ap. fr. 38 cum app. Neitzel; schol. Ar. Ach. 997a; Hsch. η 464; Phot. η 68; Suid. η 304; EM 429, 9 (ad hunc loc., cum veriloquio a verbo ἡμερῶν); Ps.-Hrd. part. 49, 8; de hoc versu et de explicatione a poëta ipso allata (σταφυλαί scil. vitis) vide schol. Dion. Thr. 469, 16 Hilg.; vide Plut. amat. 757e; aliter ex antiquis commentariis in Iliadem Eust. in Od. 1524, 25 b1) τῆς ἀγρίας: scil. tamquam vitis ἡμερος (vide app. test. ad schol. a, necnon Eust. in Od. 1524, 18); ἀκμάζουσα: hinc Hsch. η 23; cf. e. g. schol. D I 446, M 382; schol. bT N 484a; Ap. Soph. 115, 27; Suid. η 27; Zon. 972, 17 70 a) saepius, cf. Hsch. κ 4068; Suid. κ 2393; EM 537, 43 b) cf. schol. D O 680, Ψ 171; Ap. Soph. 131, 30; Hsch. π 2378 etc.; vide schol. Dion. Thr. 469, 16 Hilg. c) καθαρῷ: vide e. g. schol. Ap. Rhod. 2, 367-38b; de hoc loco Athen. 2, 41a; διειδεῖ: cf. Porph. qu. Vat. 9, p. 50, 13 Sod. (vide schol. α 44j) 71 a1) hinc Ap. Soph. 151, 25; Hsch. τ 628

99 περιτετάσθαι HP¹ τὸ σπήλαιον mss., correxi 100 εὐμορφοτέρα H 3 ἐκτέτατο corr. V¹² (Ianus Lascaris) 5 πέριξ: περὶ M^a et ante corr. V^o 9 ἡβώωσα in Im. om. D¹M^a: Im. om. G² ἄμπελος om. G², habent etiam GIPXYk et Marc.⁴⁵⁶ εἰς: πρὸς F 10 ἀντὶ τοῦ ἀκμ. (aliud scholium faciens) H 18 ἐπεστρ- G²

20	b1. ἄλλυδις ἄλλη: ἄλλη ἀλλαχοῦ. DFHM ^a PVs τὸ “ἄλλη” εὐθεΐα ἐστίν, ὅθεν ἄνευ τοῦ ι γραπτέον. M ^a V	V
	b2. ἄλλυδις ἄλλη] “ἄλλυδις” ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ. τὸ δὲ “ἄλλη” εὐθεΐα, ὅθεν οὐδὲ τὸ ἰῶτα προσγραπτέον. HP ¹	Did.? Hrd.?
	ε 72 a. <ἀμφὶ δὲ λειμώνες>: ὄρα τὴν τάξιν. οὐ γὰρ τῷ περὶ τῶν δένδρων λόγῳ καὶ τοὺς λειμῶνας ὑπέθηκεν, ἀλλ’ εἰπὼν περὶ τοῦ ὕδατος, τοὺς ὑπ’ αὐτοῦ ἀνθοῦντας λειμῶνας δείκνυσιν. HP ¹ T	ex.
25	b1. ἀμφὶ δὲ λειμώνες μαλακοί: ἄμεινον οὕτως, ἐπεὶ καὶ ἀλλαχοῦ “ὑδρηλοὶ μαλακοί” [ι 133]. / τινὲς δὲ περισπῶσιν, ἴν’ ἢ κατὰ συναλοιφήν τὸ “μαλακοί”, οὐκ εἶ. τινὲς δὲ “μαλακοῦ” γράφουσιν. H	Did. / Hrd.
30	b2. λειμώνες μαλακοί: κακῶς τινες περιέσπασαν, ἴν’ ἢ “μαλακοί”, ἀπαλοῦ. ἀλλαχοῦ γὰρ λέγει “ὑδρηλοὶ μαλακοί” [ι 133]. M ^a V	V
	c. μαλακοί] μαλακαῖς πόαις θάλλοντες I / ἀπαλοὶ Y	
	d. ἴου ἢ δὲ σελίνου] τὸ ἴον εἶδος βοτάνης πλατυφύλλου, ὅμοιον σελίνῳ. T / εἶδη βοτανῶν Y	ex.
35	e. ἴου: ἴον εἶδος ἄνθους M ^a V	V
	f. σελίνου] τὸ “σέλινόν” τινες ἐτυμολογοῦσιν ὅτι “σευόμενον ἐξ ἔλους” ἐστίν· ὅθεν καὶ τὸν Ὀμηρον ἐτυμολογοῦντα προσθεῖναι “ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον” [B 776] (δυνάμει γὰρ τὸ τρέφεσθαι σημαίνει τὸ σεύεσθαι, διώκεται γὰρ ὑπὸ τῆς αὔξης τὰ τρεφόμενα). λύειν δὲ τὴν στραγγουρίαν τῶν ἵππων τὴν ἐκ τάσεως πολλῆς ἢ ἀργίας γινομένην τὸ σέλινον. ὅθεν καὶ τὸν Ὀμηρον	ex.
40		

b1-2) ἀλλαχοῦ: cf. schol. D Λ 486 (vide EGen α 518 L.-L.); Hsch. α 3159; εὐθεΐα: est doctrina Aristarchi (Didymo schol. tribuit Ludw.), vide schol. ζ 138c; de ἄλλη cum iota subscr. vide schol. A A 120 72 b1) περισπῶσιν: scil. μαλακοῖ ἴου (gen.); de re cf. schol. A Λ 35a1; de ceteris vv.ll. vide ad schol. d d) de ἴον vide EM 473, 10; aliter (σία) legit schol. Theocr. 5, 125e; de lectione Ptolemaei Evergetae σίου pro ἴου cf. Athen. 2, 61c (vide Speusipp. fr. 6 Tarán; Eust. in Od. 1524, 40 et 52) e) cf. e.g. schol. Hes. th. 3b f) σευόμενον ἐξ ἔλους: de veriloquio cf. schol. A B 776 cum app. Erbse; vide Or. 141, 8 (EM 709, 27; Erbse, Beitr. 100); EGud 498, 28 Sturz; Eust. in Il. 344, 42; στραγγουρίαν κτλ.: cf. schol. Ab B 776

20 ἀλλαχοῦ etiam G¹M^bXY εὐθέως M^aV (δι’εὐθεῶς corr. V^{r2}), corr. Barnes: εὐθείας Ernst: ἐπίρρημα V^a 22 ἄλλυδις δέ (scholio b1 subiungens) H 24 πλησίαι ἀλλήλων (ad v. 71) Im. HP¹T, huc transposui ὑπ’αὐτοὺς ἀνθιστάς T 28 συναλοιφήν H, corr. Ludw. 29 μαλακοί H, corr. Cobet 30 περιέπεσαν M^a μαλακοῖ post Cobet corr. Ernst: μαλακοί mss. ἀπαλοὶ mss., post Buttm. corr. Ernst 33 εἶδος βοτάνης etiam k ὁμοίας σελίνου T, corr. Preller 35 ἄνθους etiam G² 36 τὸ σελίνου X 37 ὅθεν: ὅτε Es 38 διώ- breuiatum X 39 ὑπό: ἀπό Es δέ: γάρ Es

- τεχνικῶς φάναι ἐπὶ τῶν Ἀχιλλέως ἵππων “λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον / ἔστασαν” [B 776-77]. EXs
- V ε 73 a. θήλεον: ἔθαλλον DFM^aVXYs
- b. ἔνθα κ’ ἔπειτα] καὶ ἐκεῖ ἂν μεταταῦτα M^c
- c. καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν θηήσαιο] καὶ θεός τις ἐλθὼν ἐκείσε 45
θαυμάσειεν B
- alleg. d. ἀθάνατος] ἄρχων M^a / ἡγεμών M^c
- ex. ε 74 a. θηήσαιο] ἀντὶ τοῦ “θαυμάσειεν”. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ἡμῖν συνήθως
“ἔνθα στὰς θηεῖτο.” HP¹
- V b. θηήσατο: ἐθεάσατο, HM^aV ἐθαύμασεν G²HM^aNTV 50
- ex. ε 75 a. ἔνθα στὰς θηεῖτο] διατί παριστᾷ ὁ Ὅμηρος θαυμάζοντα τὸν Ἑρμῆν
τὴν νῆσον; οὐ τὰ ἐν οὐρανῷ τῶν ἐπὶ γῆς κρείττω; οὐχ ἁπλῶς τοῦτο, ἀλλὰ
προκατασκευάσας εἴρηκε· φησὶ γὰρ “ἔνθα δ’ ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ
ἐπελθὼν” [ε 73] καὶ τὰ λοιπά. M^a
- ex. b. ἔνθα στὰς θηεῖτο] ἐπίτασις τῆς Ὀδυσσέως ἐγκρατείας, εἴ γε τὰ οὕτως 55
ἐπαγωγὰ περιορᾷ. ἔοικε δὲ καὶ ὁ ποιητὴς ἐφ’ ἑαυτῷ ἐπιφθέγξασθαι, ὥς
τοιοῦτον ἀναπλάσας τῷ λόγῳ χωρίον ὥστε κρατεῖν καὶ θεῶν ὀψεως. δύο δὲ
τρόποι ἐμφάσεως, ὁ μὲν διὰ τῆς καθ’ ἕκαστον ἐπεξεργασίας, ὁ δὲ διὰ τοῦ
συμπεράσματος. HP¹T
- c. ἔνθα στὰς] ἐκεῖ σταθεῖς M^c 60
- V / gl. d. θηεῖτο: ἐθεᾶτο, HM^aV ἐθαύμαζεν IM^aVY / ἔβλεπεν I
- e. κρατὺς Ἀργειφόντης] ὁ ἰσχυρὸς Ἑρμῆς M^c
- ex. ε 76 a1. θηήσατο] ἐθαύμασεν· HM^aY πρόσκειται γὰρ “τῷ θυμῷ”. HP¹
- a2. ἐφ’ ἡγήσατο θυμῷ] ἐν τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ ἐθαύμασεν D¹

73 c) θαυμάσειεν: cf. schol. ε 74a d) cf. schol. δ 364c et ε 3c-f, 89c 74 a-b) θαυμάσειεν: de verbo cf. schol. β 13b1, ω 90 et Aristonici schol. θ 17; schol. T Ω 418b; vide schol. Ap. Rhod. 1, 436 (de usu Homérico, cf. κ 180); schol. D X 370; Zenod. 257, 9 Miller; Hsch. θ 470; schol. Opp. hal. 1, 670; ἡμῖν συνήθως scil. ut verbum videndi non admirandi; de iteratione verbi cf. Eust. in Od. 1523, 24 75 a) de hyperbola cf. Eust. in Od. 1715, 11; 1569, 52 b) ἔοικε δὲ κτλ.: haec resp. Eust. in Od. 1524, 55; de hoc scholio vide Nannini, Omero e il suo pubblico, 61-62; τρόποι ἐμφάσεως: cf. Nünlist, Critic 206 adn. 38; haec ad v. 83 potius spectare iudicat Polak, Cur. sec. 281 d-e) cf. ad schol. ε 74a-b et 49c 76 a) vide schol. η 134 (de θυμῷ = διανοία), θ 17, ε 74a

41 τεχνικῶς φάναι (φῆναι EXs, correxi: φῆσαι Dind.) post ἵππων conl. s 42 ἔστωσαν X 43 ἔθαλον DM^as 46 θαυμάσιος B 50 sic Im. V (ut H in textu ante corr.) 51 ad v. 73 adscr. M^a 55 Im. T (qui tamen εἶσα): ἄλλως (scholio ε 82d subiungentes) Im. HP¹ ἐτέρα ἐπίτασις H 56 ὑπερορᾷ ci. Polak καὶ om. P¹T 57 τὸ τοιοῦτον HP¹ κρατῶν καὶ θεόν T 58 τῆς ἐμφάσεως T ἐργασίας T 63 ad v. 75 θηεῖτο i. l. adscr. H: ad v. 74 θηήσαιο in mg. adscr. P¹ τῷ: τὸ Cobet, fort. recte (ἐφ’ possis) 64 ἰδίᾳ ψυχῇ etiam M^c

- 65 ε 77 a. εὐρὺ σπέος] πλατὺ σπήλαιον M^c
 b. μιν] αὐτόν M^a
 c. ἄντην] ἐξ ἐναντίας M^c
 ε 78 a. ἡγνοίησεν ἰδοῦσα] ἡγνόησεν DM^c θεασαμένη M^c
 ε 79 a. οὐ γάρ τ' ἀγνώτες; οὐ γὰρ τῷ προεωρακέναι, ἀλλὰ κατὰ τινα θείαν Ariston.?
 70 δύνανιν ἐγνώρισεν ἰδοῦσα ἡ Καλυψὼ τὸν Ἑρμῆν. ψεύδεται οὖν Ὀδυσσεὺς
 ὅταν λέγῃ “ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἡϋκόμοιο· / ἡ δ' ἔφη Ἑρμείας
 διάκτορος αὐτῇ ἀκοῦσαι” [μ 389-90]· οὐδέπω γὰρ αὐτὸν ἐωράκει. τὸ δ'
 “οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει” [89], πρὸς τὰ περὶ τοῦ θεῶν οἰκητηρίου
 75 συμβάλλεται· ὥς γὰρ ἐπὶ ὑποκειμένων τόπων τὰ τῶν διαστημάτων
 λαμβάνει. HOP¹
 b1. ἀγνώτες; ἄγνωστοι G²M^aNVκ V
 b2. ἀγνώτες] ἡγνοημένοι I
 c. θεοί] ἄρχοντες M^a alleg.
 d. πέλονται: εἰσίν, ὑπάρχουσι M^aV V
 80 e. οὐ γάρ - πέλονται] γνωμικόν DY
 ε 80 a. οὐδ' εἴ τις] Ἀρίσταρχος “οὐδ' ἦτις”. HP¹ Did.
 b. ἀπόπροθι] καὶ πόρρωθεν καὶ μακρόθεν M^c / πόρρω DY
 c. ναίοι] Ἀρίσταρχος “ναίει”, ὀριστικῶς. HP¹ Did.
 d. ναίει] κατοικεῖ M^c
 85 ε 81 a. μεγαλήτορα] μεγαλόψυχον M^c
 b. ἔτετμεν] κατέλαβεν DM^cX
 ε 82 a. ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς] τὸ μὲν εἰς τὸ περιπαθές, οἷος Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ ex.
 νήσῳ ἀπειλημμένος καὶ διημερεύων ἐπὶ τῇ ἀκτῇ σιωπᾷ· τὸ δὲ τοῦ εὐπρεποῦς

77 a) cf. schol. α 62a, β 20a c) cf. schol. β 5f 78 a) ἡγνόησεν: cf. schol. D A 537 (sed vide Ariston. apud schol. A B 807); vide Hsch. η 81 79 a) ψεύδεται κτλ.: vide Ariston. ad μ 374-90; τὸ δ' κτλ. (ll. 72-74): de re vide iam schol. ε 50a cum app. test. b1) de adi. cf. schol. Aesch. Ag. 1051; Suid. α 287; EM 11, 54; Ps-Hrd. part. 193, 11 c) vide ad δ 364c, ε 3c2 etc.; aliter (φρόνιμοι) Tz. alleg. Od. 5, 111 80 b) cf. schol. δ 811d-e c) ναίοι (quod Im. restituit Porson) pauci mss. praebent, quorum non HP d) cf. schol. α 51g 81 a) cf. schol. γ 432b b) cf. schol. α 218e, ε 58c 82 a) de Ulixis pietate cf. schol. bT A 350c; de absentia Ulixis in hoc dialogo cf. Eust. in Od. 1524, 61

71 ὅτε λέγει P¹ 72 οὐδέποτε O 73 περί om. P¹: παρά O: del. Polak τοῦ scripsi: τῶν mss. οἰκητηρίους HP¹, correxi: οἰκητήρια O 74 ὥς: οὐ O 81 οὐδὲ ἦτις HP¹ 87 scholio ε 75a ἄλλως interiecto subiungunt mss. τὸ μὲν ἀναφώνημα εἰς τὸ κτλ. (schol. d respiciens) ci. Polak 88 ἀπειλημμένως HP¹ ἀκτῆσίφ (ἀκτῆσίφ P¹) περὶ δὲ τοῦ εὐπρεποῦς (sic) HP¹: ἀκτῇ σιωπᾷ δὲ τοῦ εὐπρεποῦς corr. Buttin.: ἀκτῇ ποιεῖ δὲ τοῦτο εὐπρεποῦς (ex Eust.) Bérard

	χάριν· οὐ γὰρ ἔδει περὶ {τοῦ} παρόντος {τοῦ} ἀνδρὸς ἀπερικαλύπτως θεοὺς ἀλλήλοισι διαλέγεσθαι. HP ¹	90
V	b. ἐπ' ἀκτῆς: ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ G ² M ^a V	
	c. καθήμενος ἔνθα πάρος περ] παρακαθήμενος ὅπου πρόην καὶ ἔμπροσθεν M ^c	
Nican.	d. ἔνθα πάρος περ: τὸ “ἔνθα πάρος περ” μεταξὺ ἀναπεφώνηται. καὶ ἔστι πλήρης ὁ λόγος μέχρι τοῦ “θυμὸν ἐρέχθων” [83], ὡς μάτην προσκεῖσθαι τὸν μετ' αὐτὸν ἐξῆς “πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.” HOP ¹	95
alleg.	e. ἔνθα πάρος περ] κατὰ μὲν τὴν νύκτα συνῆν τῇ Καλυψοῖ, ἥγουν τῷ σώματι, τρώγων, πίνων, κοιμώμενος. τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐχωρίζετο τῆς τῶν σωμάτων προσπαθείας καὶ ἐζήτει φιλοσοφεῖν. X	
Did.	ε 83 a. στοναχῇσι] διὰ τοῦ ε “στεναχῇσιν” αἱ Ἀριστοφάνους [p. 197 Sl.]. HP ¹	100 1
V	b. στοναχῇσι: στεναγμοῖς M ^a V	
V	c1. ἄλγεσι: κακοῖς M ^a V	
	c2. ἄλγεσι] λύπαις M ^a	
ex.	d1. ἐρέχθων: κατατέμνων, διασχίζων· ὅθεν καὶ ἐρικτὰ ὄσπρια, D ¹ EHOP ¹ TXys ἥγουν σχιστά. Y	5

b) cf. schol. D Ψ 125 (et Σ 68); schol. Eur. Hipp. 1173; Hsch. α 2669; synag. α 282 et saepius c) ἔμπροσθεν: cf. Ap. Soph. 128, 2; Hsch. π 990; synag. π 226 d) καὶ ἔστι πλήρης: cf. schol. ε 84a e) de Calypsone = corpore cf. Eust. in Od. 1389, 42 et 1579, 57-59 (vide «Symb. Osl.» 87, 2013, 46-50) 83 a) στεναχῇσιν: scil. eadem lectio ac Zenodotus, vide schol. A Ω 512a et Duentzer, Zenod. 52; αἱ Ἀριστοφάνους: duae editiones Aristophanis hic tantum laudantur et in schol. A Θ 513a, vide Ludw. AHT I, 5; Callanan, Ar. Byz. 23; West, Studies 59 b) de subst. cf. schol. D B 39, 590; Hsch. σ 1921; synag. σ 237 c2) cf. schol. α 4g d1) διασχίζων: cf. Choer. orth. 201, 33 Cramer; EM 371, 26 (= Hrd. cath. pros. 510, 16 Lentz, e commentario ad hunc loc.); schol. Opp. hal. 1, 714; Eust. in Od. 1524, 63; vide (procul dubio ad hunc loc.) Ap. fr. 34 N. (ex EGen = EM 371, 28) et Hsch. ε 5765 (ἐρέχθων = διακόπτων); de veriloquio vide Tyrann. fr. 35 Haas (ex ἐρεκτός); aliter (ἐρεθίζω) schol. AbT Ψ 317a; ἐρικτὰ ὄσπρια: scil. e verbo ἐρεῖκω, cf. schol. bT et D N 441 (cum app. Erbse); vide schol. vet. Ar. ran. 505bβ; Paus. ε 63 cum app. Erbse (vide Eust. in Il. 941, 22); Suid. ε 2952, vide Hsch. κ 1669 et Phot. κ 435 (cum adn. Theodoridis etiam de v.l. -εικτά sive -ικτά)

89 τοῦ bis delevi: περὶ τοῦ del. Polak (Od., 47): περὶ τοῦ ἔρωτος παρόντος τοῦ ἀνδρὸς Cobet: περὶ τούτου παρόντος τοῦ ἀνδρὸς Dind. ἀπερικαλύπτως: παρὰ τῇ Καλυψοῖ Bérard 90 ἀλλήλους HP¹ 94 περ (in lm.): δε H: γε P¹ ἀλλ' ὁ γ' ἐπ' ἀκτῆς lm. O 95 μάτην: μέντοι O 96 δερδέσκετο H: δέρκετο O 97 ante schol. ε 72f sine lm. conl. X: huc reposui Καλυψῶ X 100 αἱ def. Slater: ἡ Nauck, probante Ludw. (vide app. test.) 5 τὸ δὲ “ἐρέχθων” (scholio a subiungentes) HP¹T κατατέμνων om. Y διασχίζων om. D¹EXs ἐρεικτά Buttm. (rectius, sed -ρικ- saepius apud seniores; cf. app. test.): ἐρεχθά H: ἐρυκτά D's

- d2. ἐρέχθων] ἢ κατατέμνων, BDM^aNY διασχίζων BM^aN / φθείρων G ex.
e. ἐρέχθων] πλεονασμός τοῦ χί. T
f. ἐρέχθων: ὡς “κατέσθων”. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ, “νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην Hrd.
10 ἀνέμοισι” [Ψ 317]. HP¹ / παροξυτόνως M^a
g1. θυμὸν ἐρέχθων: καταπίνων ἐν ἑαυτῷ. στένων, λυπούμενος βαρέως. V
H¹M^aV
g2. θυμὸν ἐρέχθων] ἢ ἐν ἑαυτῷ λυπούμενος καὶ στένων. D¹EXs / στένων,
λυπούμενος βαρέως, δαμάζων τὴν ψυχὴν. P¹ / ἢ λυπούμενος τὴν ψυχὴν Y
15 g3. ἐρέχθων] μίμημα φωνῆς μετὰ στεναγμοῦ ἐξερχομένης. D¹EXs ex.
h. ἐρέχθων: κατατέμνων, ὅθεν καὶ “ἥρεικται”, ἔσχισται κατὰ τὴν ψυχὴν. Y ex.
ε 84 a. πόντον ἐπ’ ἀτρύγετον - λείβων] ὁ στίχος οὗτος περιττός· ὁ γὰρ Ariston.
προκειμένος ἀρκεῖ. HP¹
b. ἀτρύγετον] τὸν ἀκαταπόνητον M^c
20 c. δερκέσκετο: ἐώρα, HM^aV ἔβλεπεν DFGM^aVXYs V
ε 85 a1. ἐρέεινεν: ἠρώτα M^aV V
a2. ἐρέεινε] ἠρώτησε D
ε 86 a. ἰδρύσασα: καθίσασα G²HM^aNV V
b. σιγαλόεντι: ποικίλῳ M^aNV V
25 c. σιγαλόεντι] θαυμαστῷ, τῷ σιγὴν ἐμποιοῦντι D¹FXs / λαμπρῷ G

e) scil. ex ἐρέθω (ἐρεθίζω), cf. schol. AT Ψ 317a1; Eust. in Od. 1525, 1 f) cf. schol. A N 809a cum app. Erbse (etiam de voce ἐρέχθω); schol. Ap. Rhod. 1, 275b (ἐρέχθω vs. ὀρεχθῶ); de Aristarchi lectione secundum Etymologica (praes. EM 371, 24) vide Schironi, Frammenti, 479-83 g) στένων, στενάζων: cf. EM 371, 26 (= Hrd. orth. 510, 16); est scil. alia explicatio ac schol. d-f, scil. planctus (onomatopeice, cf. schol. g3) non laceratio, vide Schironi, Frammenti 475-78 et 482-83, quae Aristarcho hoc interpretamentum adscribit; vide ad schol. d1 h) ἥρεικται e verbo ἐρείκω ductum (vide ad schol. d1 de ὄσπρια), cuius aor. ἥρεικον (Suid. η 498; EM 436, 52), et perfectum (μέσος κοινὸς παρακειμένος) ἥρεικα (unde pass. nostrum ἥρειγμα) unus laudat Eust. in Il. 655, 52; ceterum ἐρήρικται debuit, quae forma indicativi apud auctores non invenitur, sed participium saepe usitatum (e.g. Hippocr. nat. mul. 103, 2; Arist. hist. anim. 595b; Athen. 3, 114c etc.) 84 a) cf. schol. ε 82d et 158a; vide de hoc pleonasmo Tryph. trop. 11, 2 West; de athetesi Valk, TCO 221 b) cf. schol. α 72d 86 a) de verbo cf. schol. γ 37c b) cf. schol. ζ 26b et π 449; schol. D (et min.) E 226; Ap. Soph. 141, 21; Or. 141, 10; Hsch. σ 574-75; Eust. in Od. 1525, 22 c) cf. schol. D et Ge E 226 (de eodem loco etiam schol. Aesch. th. 542e); Eust. in Il. 542, 19 et 703, 26 cum app. Valk; in Od. 1522, 22 (διὰ τὸ ἀξιοθέατον); λαμπρῷ: cf. schol. D E 226 et Θ 137; schol. ζ 26b-c; Hsch. σ 574-75; Suid. σ

7 scholio g1 subiungit M^a 8 scholio d1 δὲ post πλεον. interiecto statim subiungit T 11 καταπίνων: κατατέμνων (cf. schol. h) Polak 13 αὐτῷ E 15 ἔστι δὲ μίμ. (scholio g2 subiungens) D¹: μίμημα δὲ s ἐπὶ στεν. E 16 ἥρεικται ut vid. Y: ἐρήρικται debuit, sed cf. app. test. 20 ἀφεώρα qz 25 θαυμαστῷ (ad φαεινῷ adscr.) etiam M^a τό D¹: om. F

- ε 87** a. τίπτε] διατί M^eT ποτε M^e
- V b1. χρυσόρραπι: χρυσήν ῥάβδον ἔχων HM^aNVY
b2. χρυσόρραπι] χρυσόρραβδε G²P
c. χρυσόρραπι] χρυσοπέδιλε Y
- V **ε 88** a1. αἰδοῖος: αἰδοῦς ἄξιος, τίμιος M^aV 30
a2. αἰδοῖος] σεβάσμιος N
- ex. b. οὔτι θαμίζεις: ἀντὶ τοῦ ἐθάμιζες οὐδ' ὅλως. BHM^aP¹Y οὐ λέγει δὲ ὅτι παραγίνη μέν, οὐ θαμὰ δέ, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὅλως παραγίνη. ὥς ἐπὶ τοῦ “ἐπεὶ οὔτι κοιμίζομενός γε θάμιζεν, / ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς” [θ 451-52]. HM^aP¹TY 35
- V c1. θαμίζειν: συνεχῶς ἐπιφοιτᾶν V καὶ ἔρχεσθαι H¹V
c2. θαμίζεις] συνεχῶς ἐπιφοιτᾶς DEFH¹Xs / συνεχῶς ἔρχη G²z
c3. θαμίζεις] ἐθάμιζες M^aNP / συνεχῶς παρεγένου Y / ἀντὶ τοῦ συχνῶς ἥρχου, ἐπορεύου M^e
- ε 89** a. αὐδα ὅ τι φρονεῖς] εἰπὲ εἴ τι θέλεις M^a / λέγε D / ὅπερ τι P / 40
κατὰ τὴν ψυχὴν ἔχεις I
- ex. b1. τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν: πληρῶσαι δέ με ἡ ψυχὴ παρεκέλευσε. T
b2. θυμός] ἡ ψυχὴ καὶ ἡ διάνοια M^e
- V b3. ἄνωγεν: ἐκέλευεν G²M^aV
- ex. **ε 90** a. εἰ δύναιμι - ἐστίν] τοῦτο προθύστερον. ὥφειλε γὰρ πρῶτον εἰπεῖν τὸ 45
“εἰ τετελεσμένον ἐστίν,” εἶτα καὶ “εἰ δύναιμι τελέσαι.” D¹EFXs
- V b1. καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί: εἰ φύσιν ἔχει τοῦ δύνασθαι τελειωθῆναι, ἢ
(Ariston.) δυνατόν ἐστι γενέσθαι. M^aTV

365 **87 a)** cf. schol. α 225i2 *b1)* idem veriloquium praebent schol. D O 256; Ap. Soph. 168, 34 (Hsch. χ 799); Suid. χ 580; EM 815, 55; Procl. in Plat. remp. 2, 351, 10; Ps.-Hrd. part. 154, 3; aliter (ex ῥάπτω) Heracl. qu. Hom. 73, 7; aliter etiam (ex ῥαπισμός) Corn. theol. gr. comp. 21, 15 *c)* cf. Eust. in Od. 1658, 58 **88 a1)** cf. schol. α 139c *b)* cf. schol. bT Σ 386a (ubi fort. οὐδόλως pro οὐδένα ὡς legendum); de impf. ἐθάμιζες vide ad schol. c3 *c1-2)* συνεχῶς: cf. Ap. Soph. 86, 15; Hsch. θ 79; EGud 254, 33 Sturz; EM 442, 21; lex. αἰμ. θ 1-2; de notione saepe aliquid faciendi vide Eust. in Od. 1605, 17 *c3)* nota imperfectum: an v.l. θάμιζες (quam ci. Barnes) resp.? παρεγένου: cf. schol. D Σ 386 **89 b1)** ψυχὴ: cf. schol. α 4h; πληρῶσαι: cf. schol. α 201f et saep.; παρεκέλευσε: cf. schol. α 269c2 *b2)* διάνοια: cf. schol. α 29d etc. *b3)* cf. schol. α 269c1 **90 a)** cf. Eust. in Il. 976, 62; in Od. 1524, 24 *b1)* δυνατόν (non ergo ad praeteritum tempus spectat, sed ad

30 τίμιος: τιμῆς M^a 32 θαμίζεις Im. Y: αἰδοῖός τε φίλος τε Im. T οὐδ' ὅλως om. M^aY: παρεγένου οὐδ' ὅλως B δέ om. HP¹T 33 θαμὰ: θαμίζη T οὐδόλου M^a: om. B 34 γε: τε HP¹T θαμίζη T ἐπεὶ - Καλυψοῦς om. M^aTY 36 sic infinitive V 45 προθύστερον etiam M^e πρῶτον om. s 47 καὶ in Im. om. V φησὶν M^a τοῦ δύνασθαι: δυναμένην V^bV^p ἦ: καὶ εἰ T

- 50 b2. καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν] εἰ καὶ ἄλλω ἐτελέσθη καὶ μὴ ἐστι τῶν
ἀδυνάτων διὰ τὸ μὴ ὑπὸ μηδενός ποτε τελεσθῆναι. D¹F
- b3. εἰ τετελεσμένον ἐστίν] εἰ προσήκει πέρας λαβεῖν DEX / καὶ εἰ ἔχει
φύσιν τελεσθῆναι M^c / εἰ δυνατόν τελέσαι G² / εἰ εἴμαρται τελεσθῆναι Y
- ε 91 a. ἔσπε πρότερον] ἀκολουθεῖ πρῶτον D
- b. παρ ... θεῖω] Αἰολικῶς E
- 55 c. ξείνια] ξενίσματα M¹
- ε 93 a1. ἀμβροσίης: τοῦ τῶν θεῶν βρώματος EFM^aVX V
- a2. ἀμβροσίης] τοῦ ἐδέσματος τῶν θεῶν GP¹ / θείας βρώσεως Y
- b1. πλήσασα: πληρώσασα M^aV V
- b2. πλήσασα] τὴν τράπεζαν I
- 60 c1. κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν: ἀντὶ τοῦ ἐνέχεεν· οὐ γὰρ κινῶται τὸ
νέκταρ. BEHM^aNX ex.
- c2. κέρασσε δὲ νέκταρ: εἰ μηδὲν ἄλλο πίνουσιν οἱ θεοὶ ἢ νέκταρ, πῶς αὐτὸ
κινῶ ὕδατι ἢ Καλυψῷ; ἔστιν οὖν ψιλῶς ἀντὶ τοῦ ἐνέχεεν. BEHM^aP¹X
- d. κέρασσε δὲ νέκταρ: νῦν ἐνέχεεν, ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας· εἰς κέρας V
- 65 γὰρ ἐγχείοντες ἔπινον. EM^aVX

possibilitatem): vide schol. A Ξ 196a cum app. Erbse, necnon schol. D Ξ 196; Ap. Soph. 151, 26 (de hoc loco: cf. Haslam, The Homer Lexicon 12); Eust. in Od. 1524, 28 (τὸ τελεσθῆναι πεφυκὸς καὶ δυνάμενον); vide Thom. mag. ecl. voc. Att. 38, 15; vide de hoc loco (τετελεσμένον = τελεσθισόμενον, scil. perfectum pro futuro) schol. Arat. 12-13 et schol. bT Ξ 196b b2) cf. schol. b1 et praes. schol. bT Ξ 196b 91 b) Αἰολ.: cf. schol. α 89h c) nusquam alibi; vide schol. δ 33f 93 a1) cf. Ap. Soph. 25, 1 (sim. schol. D T 347); Ap. gl. Hom. 74, 217, 8; Or. 19, 11; EGud 110, 24 Stef., vide epim. Hom. A 598a; aliter (ἔλαιον) schol. δ 445a (vide app. test.) b1) cf. schol. D I 224 etc. c1) ἐνέχεεν: hinc Philox. fr. 124b, ll. 8-9 (ἐπέχεεν: EGud 345, 57 Sturz) et 127b (EM 541, 30) cum app. Theod.; EGen 196, 32 Miller (EM 537, 50); Eust. in Od. 1524, 39-40; vide schol. η 164 et infra ad schol. e1; scholl. c1-c2-d conlato schol. e1 Porphyrio tribuit Schrader, sed potius ex ipsa Aristotelis doctrina (fr. 170 Rose) fluxisse possunt d) εἰς κέρας: cf. schol. D (et *B) Θ 189 (vide Schrader, qu. Od. p. 50, 16); Athen. 11, 476a; Eust. in Il. 707, 44 cum app. Valk et in Od. 1524, 41; EM 504, 28; Polak, Cur. sec. 199

49 ἄλλο D¹ μὴν ἔστι D¹ 50 ὑπ' οὐ(δενός) s. l. corr. D¹ ποτε om. F 53 sic ἔσπε πρότ. textum Hom. praebet D 57 ἐδέσματος: πόματος (scil. cum νέκταρ confudit) P¹ 60 lm. EX: ἄλλως (scholio a1 subiungens) lm. M^a ἀντὶ τοῦ: ἡγουν H ἔχεεν X: habet etiam I ὕδατι κινῶται conlatis Etymologicis possis τό om. N 62 lm. H (qui et ἐρυθρόν) P¹: scholio c1 statim subiungunt BEX et (εἰ δὲ μηδὲν) M^a μηδὲν γάρ BM^a: οὐδὲν γάρ EX αὐτοῦ EX 63 ἢ Καλυψῷ post πῶς conl. E ψιλῶς om. EX ἐνέχευε BE: ἐνέχει M^a 64 νῦν ἐνέχεεν om. EX (scholio c2 statim subiungentes) ἀπό: ἐκ M^a εἰς κέρας γὰρ ἔπινον etiam G² 65 ἐκχείοντες M^a

- Porph. e1. κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν: εἰ μηδὲν ἄλλο πίνουσιν οἱ θεοὶ ἢ τὸ νέκταρ, διὰ τί αὐτὸ ἡ Καλυψὼ τῷ Ἑρμῇ κεράσασα δίδωσιν; εἰ γὰρ κεκέρασται σὺν ὕδατι, οὐ μόνον τὸ νέκταρ, ἀλλὰ καὶ ὕδωρ πίνουσιν. καίτοι, φησί, ψιλὴν ἀμβροσίαν παρέθηκε, “κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.” λύων οὖν ὁ Ἀριστοτέλης [fr. 170 Rose] τὸ “κέρασσε”, φησίν, ἥτοι τὸ μῖζαι {τὸ ἐγγέαι} ἄλλο ἄλλω ὕγρῳ 70
δηλοῖ, <ῆ> τὸ ἐγγέαι ἄμφω <γάρ> δηλοῖ τὸ “κεράσαι”. νῦν οὖν τὸ “κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν” οὐ τὸ μῖζαι δηλοῖ, ἀλλὰ ψιλῶς ἐγγέαι. T
e2. κέρασσε] ἢ ὅτι τὸ “κέρασσε” κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, ὥς ὁ Πορφύριος λέγει, οὐ μόνον δηλοῖ τὸ μῖζαι ἄλλω ὕγρῳ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐγγέαι ψιλῶς. EX
f. νέκταρ ἐρυθρόν: οὐ τὸ καθαρὸν πόμα ἀλλὰ τὸ συγκεκριασμένον M^a 75
g. νέκταρ] θεῖαν πόσιν Y / θεῖον G πόμα GM^c
h. ἐρυθρόν] ζωηρόν M^b
- Ariston. ε 94 a. αὐτὰρ ὁ πῖνε - ἐδωδῇ (95)] εὐτελεῖς κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν οἱ στίχοι. HP¹
b. αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε] καὶ δὴ οὗτος ὁ Ἑρμῆς ἔπινε καὶ εὐώχει M^c 80
- V/ex. c1. ἦσθε: ἦσθιε CDEHNVXks / κατὰ συγκοπὴν CEXs
c2. ἦσθε] ἔτρωγε Y
v.l. d. ἦσθιε] γρ. “ἦσθε” G²
V ε 95 a. ἦραρε: ἀρεσθῆναι ἐποίησε, HM^aNPV τουτέστιν ἦρμοσεν. M^aVY
b. ἦραρε] ἐκόρεσεν GM^a / εὐφραине D / ἠρέσθη G² 85
c. ἐδωδῇ] τροφῇ M^cP
- ex. ε 96 a. καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν: δαιμονίως οὐκ εὐθὺς ἀποκρίνεται τῆς παρουσίας τὴν αἰτίαν, ἀλλ’ ὥς ἀναγκαζόμενος ὑπ’ ἐκείνης ἦκεν ἐπὶ τὴν ἀπόκρισιν· οἷόν ἐστι καὶ τὸ ἐπιφερόμενον “κέλεαι γάρ” [ε 98], ὥς οὐχ ἡδέως λέγων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐρώτησιν. HP¹ 90

e1) vide B. Breitenberger, Aristoteles Fragmente 1, Berlin 2006, 415-417 g) θεῖον πόμα: vide e. g. schol. D A 598, Δ 3, T 347; Ap. Soph. 115, 20; Hsch. v 256; synag. v 38 h) vide Eust. in Il. 1170, 16 (vide schol. T T 38); mel vero intelligit Porph. antr. nymph. 16, 5 94 a) cf. schol. T Ω 476b de versuum “humilitate”, qui ad realia cotidiana spectant; Aristonico scholium tribuit Carnuth, qui hanc causam atheteseos iudicat; ad vv. 97-98 athetesisin reducit (συνθήκην pro σύνθεσιν scribens) Eust. in Od. 1524, 34 c) de verbo cf. schol. T Ω 476b (ubi ε 197 laudatur); schol. ζ 249b 95 a) de verbo cf. schol. δ 777b-c c) cf. schol. γ 70d

67 αὐτό Dind.: αὐτῷ T 70 τὸ ἐγγέαι del. Dind. ἄλλο del. Polak (“non de liquoribus in universum miscendis hic agitur, sed de vino aqua temperando”) 71 ἢ add. Dind. ἄμφω - κεράσαι del. Polak γάρ add. Dind. κεράσσαι T 73 scholio d statim subiungunt EX 74 ἄλλω ὕγρῳ ἄλλο ἀλλὰ κτλ. X 78 in mg. ad vv. 95-96 seu 96-97 adscr. HP¹, huc reduxerunt Porson et Dind., ad vv. 101-2 vero Cobet; ad vv. 97-98 cl. Eust. 1524, 33 rettulerunt Buttm., Blass, Carnuth et Ludw. (necnon Bérard, Sur les scholies 224-25) 80 εὐώχει scripsi: ἐπαύχει M^c 84 ἦραρεν Im. V 89 οὐχ ὥς hoc ordine HP¹, corr. Polak

- b. μιν... ἀμειβόμενος] αὐτὴν M^a προσειπὼν M^c
ε 98 a. νημερτέως· ἀληθῶς M^aVY / ἄψευδῶς M^c V / gl.
b1. ἐνισπήσω: εἴπω, EFG²M^aVX λέξω M^aNV V
b2. ἐνισπήσω] λαλήσω M^a / ἀπολέξω H
95 c. κέλει] προστάσεις M^c / κελεύεις P^p
ε 99 a. ἠνώγει] ἐκέλευσεν M^c
b. οὐκ ἐθέλοντα: ἐκ τούτου ἐμφαίνεται ἀκουσίως ἀφίχθαι. M^aV V
c. Ζεὺς μ' ἠνώγει] γρ.' "Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει". s v.l.
ε 100 a. τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε] πρόσκειται καὶ τῆς ἀκουσίῳ παρουσίας ἡ ex.
100 αἰτία, τὸ μήκος τῆς ὁδοῦ. HP¹
1 b. τίς δ' ἂν ἐκὼν] ἐπὶ διορθώσει s ex.
c. ἄλμυρὸν ὕδωρ: σαφῶς δεδήλωκεν Ὅμηρος ὅτι ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς Ariston.
θαλάσσης ἢ τῆς Καλυψοῦς νήσος τυγχάνει. BEHM^aP¹TXYs
ε 101 a. ἄσπετον: τοῦτο δύναται κομματικῶς ἀναπεφωνήσθαι κατ' εὐθείαν, Nican.
5 ὥς ἐκεῖ "νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη" [B 38]. εἰ δὲ συνάπτοιτο τοῖς ἄνω, αἰτιατικῇ
ἐστίν. HP¹
b. ἄσπετον: πολὺν M^aV V
c. ἄγχι] πλησίον M^cY / ἐν τῇδε τῇ νήσῳ Y
ε 102 a. ῥέζουσι] πρᾶσσουσι M^c
10 b. ῥέζουσι] γρ.' "ῥέζουσι". Y v.l.
c. ἐξαίτους: ἐξαιρέτους IM^aNPVYk V
d. ἐκατόμβας] θυσίας M^a
e. ἐκατόμβας] λείπει ἔξωθεν, ἵνα μεταλήψεται τις βρώσεως τοσοῦτον ex.
τόπον ἐρχόμενος. B
15 **ε 103** a. ἀλλὰ μάλ' οὐπὼς <ἔστι>: τῷ μὲν δοκεῖν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖται, ex.
ὅτι ἀναγκαῖον ἦν ἐπακοῦσαι Διί, ἔργῳ δὲ κάκείνη<ν> παρασκευάζει
δέξασθαι τὰ πράγματα· οὐ γὰρ δυνατόν παρακούειν Διός. HP¹

98 a) cf. schol. α 86d **b)** cf. schol. γ 93c-d, 101g, δ 331c; de verbo in hoc versu cf. Porph. qu. Hom. 15, p. 93, 10-15 Sod.; Eust. in Od. 1525, 52 **c)** cf. schol. γ 317d, δ 812a **99 a)** cf. schol. α 269c1-2, γ 174b **b)** cf. schol. (b)T O 174-75 ubi noster locus laudatur **100 a)** vide ad schol. ε 99b **c)** hinc Eust. in Od. 1525, 63 (ἐκτετοπίσθαι); de re cf. schol. δ 558b, ε 55a etc. **101 a)** κομματικῶς: cf. schol. A B 112a (etiam de B 38) cum app. Erbse **b)** cf. schol. δ 75c, schol. Hes. op. 379b etc. **c)** cf. schol. α 157a3, δ 170c **102 a)** cf. schol. α 47g **c)** cf. schol. β 307b **d)** cf. schol. α 25c **103 a)** de re cf. «Symb. Osl.» 87, 2013, 38

97 ἀφίχθαι V 99 ἡ del. Polak 2 τίς δ' ἂν ἐκὼν τόσσονδε διαδράμοι ἄλμυρὸν ὕδωρ Im. T ἐδήλωσεν EXs Ὅμηρος M^aT 3 ἦ τις Καλυψοῦς T τυγχάνει: ἐστὶ s 5 ὥς ἐκεῖ νήπιος Buttm.: ὥς ἐκενηϊός H: ὥς ἐκενηϊός P¹ εἶδη HP¹, corr. Buttm. 13 ἔξωθεν (scil. e contextu): ἐξῆς Mai μεταλήψεται B, corr. Dind. 16 ὑπακοῦσαι ci. Polak κάκείνη mss., corr. Buttm. 17 προστάγματα ci. Polak, nescio an recte

- V **ε 104** a. οὔτε παρεξελθεῖν... οὔθ' ἀλιῶσαι: οὔτε μάταιον ἡγήσασθαι, οὔτε παρελθεῖν καὶ ἀπειθήσαι. HM^aV
- b. παρεξελθεῖν] παραδραμεῖν GIM^a / παρακοῦσαι GM^b / ἀπειθήσαι 20
DEFXs / ὡς μάταιον C παραλογίσασθαι BCs καὶ ἀποτρέψαι Cs
- c. ἀλιῶσαι] ματαιῶσαι BG²M^aPYk / ματαιοποιῆσαι M^aNY
- Did. d. οὔθ' ἀλιῶσαι] ἐκ πλήρους ὁ “τε”, “οὔτε ἀλιῶσαι”. HP¹
- Nican.?
ex. e. ἀλιῶσαι: ἡ ὑποστικτέον εἰς τὸ “ἀλιῶσαι” λείποντος τοῦ “ἐρῶ”· ἡ στικτέον, ἴν' ἡ ἀπόδοσις τῶν ἀνωτέρω. HP¹ 25
- ε 105** a. φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρότερον: ἐξ ἀμοφῖν πρὸς πειθὸν παρασκευάζει, ἕκ τε τοῦ ἀποσεμνύνειν τὸν Διὸς φόβον καὶ ἐκ τοῦ καθυβρίζειν τὴν περὶ τὸν οὔτως ταπεινὸν σπουδὴν. διὸ οὐχ ἥρωα, οὐκ ἀριστεά, ἀλλὰ “ὀϊζυρότατον” αὐτὸν καλεῖ. HP¹T
- ex. b. φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι κτλ.] προκατάστασις M^a 30
c. παρεῖναι] παρουσιάζειν, ἐνεῖναι B
- V d. ὀϊζυρότατον: καταπεπονημένον, M^aV τεταλαιπωρημένον
EFG²M^aVXs
- Nican.?
V **ε 106** a1. τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἄστῳ] ἄνδρα τινὰ ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἐν Ἰλίου ἐμάχοντο. HM^aP¹T 35
- V a2. τῶν: ἐκείνων V
- Hrd. b. ἄστῳ πέρι] ἀναστρεπτέον· ἔστι γὰρ “περὶ ἄστῳ”, ὡς “ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα” [I 530]. HP¹
- Ariston. **ε 107** a. εἰνάετε· πέλασσε (111)] περιττοὶ οἱ στίχοι καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν μαχόμενοι· οὐ γὰρ καθ' ὃν καιρὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ὁ ἄνεμος ἐκινήθη καὶ 40

104 a) μάταιον ἡγήσασθαι (de ἀλιῶσαι): hinc Ap. Soph. 23, 21; Hsch. α 3083; EM α 874 L.-L.; vide schol. D Π 737 (EGen α 474 L.-L. etc.); Eust. in Od. 1526, 5 b) παραδραμεῖν: cf. schol. κ 573; sim. lex. Vind. π 57; μάταιον: proprie de ἀλιῶσαι, cf. schol. α c) ματαιῶσαι: vide ad schol. α, necnon Hsch. α 3083 d) cf. schol. A X 470, ubi identidem de scriptione plena in textu recepto efficienda agit scholium, quae “memoratu indiga erat; ergo de varia quadam lectione auctor vid. egisse” (Erbse ad loc.) e) scil. ἀλλὰ μάλ' οὐ πῶς ἐστι seorsum respicit (num Nicanor haec cogitare potuit?) **105 d)** de ὀϊζύς vide schol. γ 103e; τεταλαιπ.: sim. schol. D A 417, P 446 etc. **106 a1-2)** scil. genetivus partitivus “unus virorum”, non ad ἄλλων spectat b) cf. schol. A E 739b; vide schol. A B 699a1 cum app. Erbse **107 a)** ad vv. 110-11 tantum rettulit Porson, ad 108-111 Kirchhoff (Hom. Od.

18 lm. V: παρεξελθεῖν lm. M^a οὔτε - ἡγήσασθαι etiam P 19 παρεξελθεῖν H 22 μάταιον ποιῆσαι Y: ματαίους ποιῆσασθαι N 24 lm. recte distinctxit Ludw. 26 ὀϊζυρότερον in lm. HP¹ ἄλλως: φησί τοι ἄνδρα (scholio ε 107a subiungens) lm. T 28 περὶ τῶν οὔτως ταπεινῶν T διὸ - οὐκ spat. vac. rel. om. T 29 ὀϊζυρότατον HP¹ 34 φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι (ad. v. 105) lm. T: signo ad hunc v. refert H 37 ἔστι γάρ om. P¹ 39 scholio ε 103a statim subiungit H: scholio ε 110b subiungit P¹

- οἱ ἄλλοι ἀπώλοντο, Ὀδυσσεὺς τῇ νήσῳ προσηνέχθη. οἱ δὲ τελευταῖοι δύο
[110-11] ἐκ τῶν μετὰ ταῦτά εἰσι μετενηνεγμένοι [cf. ε 133-134]. HP¹
- b. πέρσαντες: πορθήσαντες M^aV V
- c. ἔβησαν: ἐπορεύθησαν, FHM^aVXY ἀπέπλευσαν G²M^aV V
- 45 ε 108 a. νόστον: τὴν οἴκαδε ἐπάνοδον M^aV V
- b1. Ἀθηναῖν ἀλίτοντο] ἡ ἱστορία ἔχει οὕτως, ὥς ὁ Λοκρὸς Αἴας τὴν alleg.
Κασάνδραν προσφυγοῦσαν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐβιάσατο· [Ἀθηνᾶν οὖν
ἔστιν] ἡμῖν νοῆσαι ἐνταῦθα τὸν ἀέρα, ὅφ' οὐ χειμάσαντες ἐναυάγησαν. k
- b2. Ἀθηναῖν] τὸν ἀέρα M^a
- 50 c. Ἀθηναῖν ἀλίτοντο] ἡγουν ὅτι ἀλόγως καὶ μωρῶς καὶ ἀτάκτως alleg.
ἐκινήθησαν καὶ οὐ κατὰ τάξιν καὶ φρόνησιν. Y
- d. ἀλίτοντο: ἥμαρτον BCDFGG²HIM^aNVns V
- ε 109 a. ἦ σφιν] Ἀθηνᾶ Y / αὐτοῖς M^c
- b1. ἐπῶρσε: ἐπήγαγεν FM^aVX V
- 55 b2. ἐπῶρσ'] ἔπεμψε G / ἐπαγαγοῦσα s
- ε 110 a. ἔνθα] τότε M^a
- b. ἀπέφθιθεν: ὥς “κόσμηθεν” [Γ 1]. / δαιμονίως τὰ τοῦ ἔρωτος ἐσιώπησεν· Did. / ex.
οὐ γὰρ ὅτι τοῦτον τὸν μάταιον ἄκοντα φησὶν ἀγαπᾶς, ἀλλ' ἀπλῶς τέθεικε τὴν
παρουσίαν αὐτοῦ. HP¹
- 60 c. ἀπέφθιθεν: ἐφθάρησαν GM^aNVY V
- ε 112 a. ἡνώγει: “ἡνώγειν” σὺν τῷ ν ἀντὶ τοῦ “ἡνώγεεν”, ὥς τὸ “ἥσκειν εἴρια Did.
καλά” [Γ 388]. HP¹

201), ad 105-11 post Maium Buttmann, ad 107-11 Cobet, Roemer, Valk; de athetesi vide Valk, TCO 228-29 et Res. II, 417 b) hinc (et fort. ex aliis glossis deperditis) Hsch. π 2000; de verbo cf. schol. α 2g, γ 130a; schol. D B 660 c) ἐπορεύθησαν: cf. schol. D A 327, 391, B 339 108 a) cf. schol. α 5h1 b1) de Aiakis historia (quae hic, ut decet, non laudatur: cf. Eust. in Od. 1526, 14) vide schol. γ 135a-b; ἀέρα: cf. schol. α 327k, δ 341c et saepius c) scil. Athenam tamquam sapientiam intellegit, cf. schol. α 44c, 270a etc. d) de verbo vide ad schol. δ 378b 109 b2) ἔπεμψε: de verbo cf. schol. D O 613 110 a) cf. schol. α 11c1 b) ὥς κόσμηθεν: scil. διὰ τοῦ ε, cf. schol. A A 273a, Π 354a et 507b (vide schol. bT (ex.) Θ 74b); a verbo *φθίω minime usitato formam ἀπέφθιθον in ns. versu ducunt Hrd. συντ. στοιχ. fr. 27 (GG II, 404, 3 Lentz); Choer. in Th. Alex. can. 146, 35 Hilg. (vide 251, 17 et prol. 257, 37); EGen α 989 L.-L.; vide epim. Hom. φ 17 et EM 532, 44; Greg. Cor. in Herm. μεθ. δειν. VII, 1137, 13 Walz; Eust. in Od. 1526, 15 c) ad hunc loc. glossam ἀπεφθάρησαν praebeant Ap. Soph. 38, 13; Hsch. α 6100 112 a) est doctrina Aristarchi: cf.

42 μετενηνεγμένοι HP¹, corr. Buttm. 45 lm. sic casu accusativo praebeet V: ad ἐν νόστῳ adscr. M^a 47 lacunam in ms. exempli gratia supplevi 48 χειμάσας p.c. (punctis sub -ντ- signatis) k 48 ἐναυάγησε k, correxi 51 κατὰ scripsi: μετὰ Y 52 ἡμάρτησαν B: ἡμάρτανον C 57 ἐσιώπησεν post οὐ γάρ habent HP¹, transp. Buttm. 58 τὸν del. Polak ἄκοντα om. P¹, del. Polak φασὶν HP¹ 61

- b. ἡνώγει] προστάσσει ὁ Ζεύς Y
- V **ε 113** a. τῆδε: ἐνθάδε M^aV 65
- b. τῆδε] ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ BHM^aNP¹TY / ἐνταῦθα I
- V c1. αἶσα: πεπρωμένη GM^aV
- c2. αἶσα] μοῖρα N
- V d. ὀλέσθαι: ἀπολέσθαι M^aV
- ex. **ε 114** a. ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους: καὶ τοῦτο π<ε>ιστικόν, ἵνα καὶ αὐτὴ εἴξῃ τῇ εἰμαρμένῃ. ὑπερφυῶς δὲ ἐξεῖλε τοῦ λόγου τὴν Πηνελόπην, οὐ βουλόμενος λυπεῖν τὴν ἀγαπῶσαν ἐκ τῆς ζηλοτυπίας. H 70
- Nican. b. ἰδέειν] βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ "ἰδέειν" πρὸς τὸ σαφέστερον. H
- ex. c. ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι] προθύστερον E
- ex. **ε 116** a. ῥίγησεν] "ῥιγῶ, ῥιγῶσω" ἐπὶ κρύους, "ῥιγῶ" δὲ "ῥιγῆσω" ἐπὶ φόβου. EFs 75
- ex. b. ῥίγησεν] ἐφοβήθη· φρικτὸν γὰρ ἡγήσατο τὸ τὸν Δία χολῶσαι. M^a
- ex. **ε 118** a1. σχέτλιοι ἐστε, θεοί: οὐ πάθος ἐρωτικὸν κατηγοροῦσιν οἱ λόγοι τῆς Καλυψούς· οὐ γὰρ ἀσχάλλει τῷ ἔρωτι, δέδιδε δὲ μὴ κατακληθεὶς ἀνὴρ αὐτῆς Ὀδυσσεὺς ἀναιρεθεῖν παρὰ τῶν θεῶν. ἄμφω γὰρ οἶδε, καὶ τὸν Δία κεραυνοβ<ο>λήσαντα τὴν ναῦν Ὀδυσσέως, καὶ τοὺς θεοὺς ζηλήμονας ὄντας 80
- τοῖς ἀνδράσι τῶν θεαινῶν καὶ θάνατον αὐτοῖς ἀντὶ γάμων ἀλλασσομένους. τοῦτο δὲ δείκνυται διὰ τε τοῦ μὴ δακρῦσαι τὴν θεόν, ἀλλὰ καὶ προθυμότερον ἀποστεῖλαι τὸν ἄνδρα, διὰ τε τοῦ λέγειν "ἀλλ' ἐπεὶ οὐπὼς ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο... <ἀλιῶσαι>, καὶ ἔξαπατήσαι, ἐρρέτω" [ε 137-39], ὡς τοῦ Διὸς ἐθέλοντος αὐτὸν κακῶσαι κατὰ θάλασσαν, καὶ διὰ τοῦ "αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι" [ε 143]. HP¹T 85

schol. A Z 170a et La Roche, HTA 194; vide schol. T et Ge Γ 388a, et praes. app. Erbse ad loc.; schol. p 359 b) de verbo cf. schol. α 316g 113 a) cf. schol. bT Ω 139a; Hsch. τ 1076; synag. τ 144 c1-2) cf. Ap. Soph. 15, 21; vide schol. D A 416; Hsch. α 2095; cf. Suid. α 315 114 a) de re cf. «Symb. Osl.» 87, 2013, 40 116 a) cf. Eust. in Il. 412, 26 cum app. Valk; EGud 492, 37 Sturz; EM 703, 55; Tz. in Ar. plut. 846 b) ἐφοβήθη: de verbo cf. schol. D Δ 148, 279; Ps.-Plut. de Hom. 131, 4; Hsch. ρ 304 118 a1) Il. 78-79 et 82-84: resp. Eust. in Od. 1526, 22 et 1527, 2

Im. ἡνώγει (idem habent in textu) HP¹ σὺν τῷ ν om. P¹ 64 τῆδ' αἶσα Im. M^a 66 ἢ ἐν (scholio a subiungens) M^a 69 πιστικόν H, corr. Dind. αὐτὴ p.c. Z: αὐτῇ H 74 δὲ om. E 77 Im. HT: σχέτλιοι Im. P¹ ἐρωτικοῦ HP¹T, corr. Schrader: serv. Dind. (πάθους corrigens) 78 δέδιδε γὰρ HT κληθεὶς T, fort. rectius: καθὰ κληθεὶς ci. Schrader 79 ἄμφω spat. vac. rel. om. T οἶδας T καὶ Δία καὶ κεραυνοβ. T 80 κεραυνοβλήσαντα HP¹T, corr. Dind. ναῦν: νῦν P¹ δηλήμονας T 81 ἀντὶ τῶν γάμων T 82 τὸν θεόν T 83 τόν: δέ T διατὶ τοῦ T ἀλλ' om. HP¹ οὕτως T νόος T 84 αἰγ. - ἔξαπ. om. T ἀλιῶσαι addidi 85 κακῶσαι: κακῶς T ἀτάρ HP¹

- a2. σχέτλιοί ἐστε, θεοί] ἐπιλαμβάνονταί τινες τῆς Καλυψοῦς διαρρήδην ἀπαναισχυντούσης· ἀναισχύντου γὰρ χαλεπαίνειν μὴ ἐωμένην ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τούτῳ αὐτῷ σχετλιάζειν. φαίνεται δὲ ὅτι οὐ διὰ τὸ κωλύεσθαι εὐνάζεσθαι σχετλιάζει, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐλαβεῖσθαι μὴ ζήλῳ τῷ πρὸς αὐτὴν ἀποκτείνωσι τὸν Ὀδυσσεά. δηλοῖ δὲ τὰ παραδείγματα τὴν γνώμην αὐτῆς. ὑπομνήσκει δὲ ὅτι· “ἐγὼ διὰ φιλάνθρωπίαν σαώσασα κατεῖχον, εἰ καὶ ὁ Ζεὺς νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ βαλὼν ἐκέασεν ἐν μέσῳ πόντῳ” [ε 130-32]. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ φάναι “α<ὕ>τάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι” [ε 143] τὸ πρόθυμον αὐτῆς εἰς τὸ σῶζεσθαι τὸν Ὀδυσσεά, καὶ οὐδαμῶς διὰ τὸ ἐρωτικὸν πάθος σχετλιάζειν· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ δακρύουσαν πεποίηκε. “σχέτλιοι” οὖν, ὅτι γάμων φθοноοῦσι θεαῖς φανερώων, οὐ κρυφίων, καὶ “ζηλήμονες” ὅτι ἀναιροῦσι τοὺς εἰς γάμους προκριθέντας· καὶ σχετλιασμοῦ ἄξιον ὅτι πείσεται καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς τὰ ὅμοια. καὶ τούτου πίστις· ἥδη γὰρ κεραυνῷ βληθεὶς ἀφίκετο. καὶ πίστις τοῦ μὴ διὰ πάθος αἰσχυρὸν σχετλιάζειν, τὸ ἐτοίμως ἔχειν ἀποπέμπειν καὶ ὑποτίθεσθαι τότε τὰ σωτήρια [cf. ε 140-43], καὶ <λέγειν> ὅτι δι’ ἔλεον κατεῖχεν ἐκ τοῦ ναυαγὸν λαβοῦσα<ν> τρέφειν καὶ φιλεῖν, καὶ ὅτι εἰ καὶ ἀπολέσθαι αὐτὸν κεκρίκασιν, “ἐρρέτω” [cf. ε 135-139]. EX
- b. σχέτλιοί ἐστε θεοὶ ζηλήμονες· βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ “θεοί”· ἐμφαντικώτερον γὰρ οὕτως. ἀμφίβολον δὲ τὸ “ζηλήμονες”, πότερον ὀρθῆς ἐστὶν ἢ κλητικῆς. ἴσως δ’ ἂν τις καὶ μετὰ τὸ “ἐστέ” βραχὺ διαστελλοί, συνάπτων οὕτως, “θεοὶ ζηλήμονες”, ὥς οὐ δεῖ θεοὺς ὄντας ζηλοτυπεῖν. HP¹
- c. σχέτλιοί ἐστε, θεοί: μὴ κρατοῦντες ἑαυτοὺς τῆς ὁρμῆς τοῦ θυμοῦ, ἀπὸ τοῦ “σχῶ” τὸ κρατῶ. ἢ οἱ σχετλιάζειν ἡμᾶς ποιοῦντες. EFXs
- d. σχέτλιοι] παρεκτικοὶ κακῶν ἅτινα οὐ δύναται τις σχέσθαι καὶ τλῆναι. B
- e. σχέτλιοι: ἀγνώμονες M^aV

Porph.

Nican

ex.

ex.

V

c) cf. schol. γ 161a; vide Eust. in Il. 188, 33 et schol. D B 112; a verbo σχεῖν, sed alio sensu, ducunt etiam EGud 518, 33 Sturz; Eust. in Il. 562, 25; 796, 28; vide Ap. fr. 132 N. et Ap. Soph. 148, 1; σχετλιάζειν: cf. (paulo aliter, vide schol. d) Ap. Soph. 148, 5 σχετλιασμοῦ ἄξια πράττοντα d) cf. schol. b Ω 33a (δυσανάσχετα πράσσοντες); ex eodem verbo, sed paulo aliter, Eust. in Il. 562, 25 et 796, 28 e) cf. schol. γ 161b, δ 729b; vide schol. A (Ariston.) Θ 361a et K 164b; schol. D E 403, K 164, Σ 13; Ap. fr. 132 N.; Ap. gl. Hom. 75, 101, 5; synag. σ 429; EGud 518, 35 Sturz; EM 740, 27

87 hic illic lacunosum in folio saepe lacero schol. X ὡς διαρρήδην Polak 88 ἀναισχυντούσης E 89 τό: τι X 90 σχετλιάζειν E 92 εἰ καὶ: ἐπεὶ καὶ Polak 94 φάναι: φράσαι E ἀτάρ EX, corr. Dind. πόφρων X 96 οὖν: γοῦν E 99 ὁ om. E ἥδη - πίστις om. E κεραυνοῦ X, corr. Schrader (κεραυνοβοληθεὶς etiam possis) 1 τά om. E λέγειν (cf. schol. a1, l. 83) addidi 2 -ν addidi 3 ἀπολέσαι X 5 ἐμφατικώτερον P¹ 6 διαστελλοί Z (e ci.?): διατέλοι HP¹ 8 τῆς ὁρμῆς om. s: ante ἑαυτοὺς conl. F ἢ τοῦ θυμοῦ F ἀπὸ - κρατῶ om. s

	f. σχέτλιοι] ἄδικοι G ² M ^a / δεινοί B	
V	g1. ζηλήμονες: ζηλότυποι BDG ² HM ^a P ¹ VXY ἢ “δηλήμονες”, βλαπτικοί. M ^a VX	
	g2. ζηλήμονες] φθονεροί IM ^a NY	15
v.l. / ex.	h. ζηλήμονες] ζηλότυποι γράφεται “δηλήμονες”. EX / ἄλλο “ζηλωτής” καὶ ἄλλο “ζηλήμων”. τὸ μὲν γὰρ “ζηλωτής” ἐπὶ καλοῦ, τὸ δὲ “ζηλήμων” ἐπὶ κακοῦ. EFX	
	i. ἄλλων] τῶν καταχθονίων G	
alleg.	ε 119 a. θεαίς] ταῖς βασιλίσσαις M ^b	20
V	b1. ἀγάσθε: φθονεῖτε BDGHM ^a NPTVYhk	
	b2. ἀγάσθε] μέμφεσθε D / νεμεσᾶσθε X	
V	c1. εὐνάζεσθαι: κοιμᾶσθαι EM ^a VXs	
	c2. εὐνάζεσθαι] καθεύδειν EM ^a Xs	
Nican.	ε 120 a1. ἀμπαδίην] τὸ “ἀμπαδίην” ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι. HP ¹	25
	a2. ἀμπαδίην] τοῦτο ἐν ἑκατέροις δύναται νοεῖσθαι. N	
	b. ἀμπαδίην] ἀντὶ τοῦ ἀναφανδόν, B φανερώς BDM ^a NPY	
	c. ἥτις] ὅποια H / ἀπὸ τῶν θεῶν Y	
v.l.	d. ἥν τις] γράφεται “ἥτις”, ἥτοι ὅποια. Z	
ex.	e. ἀκοίτην: ἐκ τοῦ “α” τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ καὶ τοῦ “κοίτη” ἢ στρωμνή. M ^b	30
ex.	ε 121 a. ὥς μὲν: ὁ “μὲν” ἀντὶ τοῦ “δή”. ὁ δὲ νοῦς· ὥσπερ δὴ ὅτε Ὁρίωνα ἔλαβεν ἢ Ἡμέρα. HM ^a T	

f) ἄδικοι: cf. schol. γ 161b, δ 729b; vide praes. Hsch. σ 2990, 2994; schol. Soph. Ai. 888d; synag. σ 429; Eust. in Il. 796, 30 cum app. Valk; EM 740, 27; positive schol. μ 279, cf. schol. A K 164b; δεινοί: de adi. cf. schol. D K 164 g1) cf. Hsch. ζ 135; δηλήμονες: scil. ut Ω 33 (vide schol. D ad loc.; Ap. Soph. 58, 14); hinc Eust. in Od. 1527, 30; de v.l. quae fort. Callimacho (hymn. Dian. 30) innotuit cf. Rengakos, Homertext 35; K. Usener, Beobachtungen zum Verhältnis, Tübingen 1990, 148-52 g2) hinc Zon. 956, 3; Ps.-Hrd. part. 41, 1 h) de verbis ζηλόω et ζηλέω vide Eust. in Il. 412, 32; sim. fragm. lex. (Par. gr. 3027) p. 135, 15-16 Hermann; vide etiam Ps.-Hrd. part. 40, 12 - 41, 1 Boiss. 119 b1-2) vide schol. α 389e2; β 67c, d, f, g; de νεμεσᾶσθε cf. etiam schol. α 389d c1-2) cf. schol. δ 449b 120 a) scil. cum v. 119 et cum v. 120 iungi potest adverbium b) cf. Ap. Soph. 28, 32; Hsch. α 3888; EGen α 706 L.-L.; schol. Opp. hal. 1, 14; vide schol. α 296b; de accusativo defectivo (subaudit scil. εὐνήν) verba facit Eust. in Od. 1527, 39-40 d) Didymo tribuit Ludw., vix recte e) cf. Poll. 2, 221; idem Jo. Pedias. in Hes. scut. 9, p. 610, 29 Gaisf.; vide EGen α 342 (altera expl.) 121 a) ἀντὶ τοῦ δή: cf. schol. δ 376a cum app.

13 θεοὶ ζηλ. Im. M^a βλαπτικοί etiam k 15 φανεροί M^a 25 προσδίδοσθαι P¹ 32 Im. M^aT: om. H bis habet T, semel sub Im. εἰς μὴν (sic) ἐν Ὀρτυγίῃ τὸ μὲν T: ὁ μὴν T* ἀντὶ τοῦ δή etiam P¹, δή i. l. etiam M^aY ὥσπερ οὖν T

- 35 b. ὥς μέν] ἐὰν μετὰ τὸ <"μέν"> βραχὺ διαστείλωμεν, μᾶλλον τὴν τάξιν τοῦ λόγου σώσομεν. HP¹ Nican.
 c1. ὥς μέν] καθά DYs / ὥσπερ CFM^cT δὴ FM^c / καθὼς G
 c2. ὥς μέν] οὕτως ἐφθονήσατε B
 d. ὥς μέν ὅτ' Ὠρίωνα: τούτου ἐρασθεῖσα ἡ Ἡμέρα ἤρπασεν ἀπὸ Τανάγρας εἰς Δῆλον, ἔνθα τὴν ἀμαλλοφόρον Οὐπιν ἰδὼν ἠθέλησε βιάσασθαι. ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσα ἡ θεὸς ἀναιρεῖ αὐτόν, ὥς Εὐφορίων [fr. 103 Powell = 133 Cusset]. HP¹T ex.
 40 e. ὥς μέν ὅτ' Ὠρίωνα: οἱ πλείονες ὑπὸ σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι βιαζόμενον τὴν Ἄρτεμιν. EFG²M^aVXY ὁ γὰρ Ἀπόλλων οὐκ ἀνεῖλεν, ἴσως μὴ παρὼν τότε. M^aVY V
 45 f. ὥς μέν ὅτ' Ὠρίωνα: πρὸς τὸ ξένον τῆς ἱστορίας· Τιθωνὸς γὰρ αἰὲς συνοικεῖ παρ' αὐτῇ. H ex.
 g1. ὥς μέν ὅτ' Ὠρίωνα] οὗτος ὁ Ὠρίων ἦν μέγας ἀγρευτὴς καὶ καθ' ἡμέραν ἡγείρετο λίαν πρῶτ' καὶ ἐκ τούτου ἠρρώστησεν καὶ τὸ τέλος ἀπέθανεν. Vind³⁰⁷ alleg.
 50 g2. ὥς μέν ὅτ' Ὠρίωνα] ὁ Ὠρίων ἦν θηρευτής, ὃς καθ' ἐκάστην νύκτα ἀνιστάμενος θηρεύειν κακοπάθειαν μεγάλην νήσας ἐτελεύτησεν. t
 h. ἔλετο] ἔλαβεν, BC ἐξελέξατο εἰς ἄνδρα B

b) scholium Nicanoris aliter restituit (scholio ε 120a1 coniungens) Carnuth, Nican. Od. 44 (qui ms. H ignorabat); de hoc ὥς μέν = ὡσαύτως vide Eust. in Od. 1527, 43 c) παράδειγμα hunc locum iudicat Polyb. de fig. 107, 20 Spengel d) ἀπὸ Τανάγρας; cf. schol. D Σ 486; schol. Nic. ther. 15a; Strab. 9, 2, 12; Οὐπὶς nomen Dianae (cf. schol. Call. hymn. 3, 204; EM 641, 56), et re vera Dianam adgreditur Orion apud Arat. 636-46 (cf. schol. Arat. 636), vide praes. schol. D Σ 486 (Euphor. fr. 101 Powell = 132 Cusset) et schol. e, necnon schol. ε 124d; sed potius de virgine Ὠπὶς / Οὐπὶς vocata, Dianae sectatrice et manipulos gestante (epithetum ἀμαλλοφόρος Cereri pertinens; vide etiam v.l. ms. T μαλλοφόρος) verba facit Apollod. bibl. 1, 4, 5 (27); ἀναιρεῖ: scil. per scorpionem latentem in herba, cf. schol. e cum app. test.; de Euphorie vide Valk, Res. I, 355; J.-M. Renaud, Le mythe d'Orion, Liège 2004, 71 et 311-13 e) de historia cf. Arat. phaen. 637-44; Eratosth. catast. 7 Pámias; Apollod. bibl. 1, 4, 5 (27); vide ad schol. d et praes. schol. D Σ 486; schol. Nic. ther. 15a; Eust. in Il. 1156, 4 et 1527, 46-48 (partim hinc); schol. Arat. 83, 89-90, 634, 636 Martin; Serv. in Verg. Aen. 1, 535 f) de Tithono vide supra schol. ε 1d g1-2) semper venator Orion, sed nusquam alibi hanc allegoriam invenio; fort. cum schol. ε 125d conflata historia; vide Sguardi, 405-6 h) cf. schol. D Δ 116; Hsch. ε 2017 ad hunc versum Ps.-Nonn. schol. myth. in Greg. Naz. 5,

34 μέν temptavit Buttm.: ἀμφαδίην (120), quod idem Buttm. temptaverit, malit Carnuth: τὸ βραχὺ nullo spatio vacuo relicto HP¹ 38 Ὠρίωνος in Im. T τούτου γὰρ T 39 μαλλοφόρον ὅπιν T Οὐπὶν P¹: Ὠπὶν ci. Mai 40 ὥς ἱστορεῖ Εὐφορίων T 42 ὑπό: ἀπὸ M^aY αὐτόν om. G² 43 βιαζόμενον: διώκοντα (post Ἄρτεμιν conl.) EX: om. F ἀνεῖλεν - τότε: ἀνήρεν Y 45 Τιθωνῶ H, correxi 46 αὐτῷ H, correxi 48 ἐγείρετο et ἀρρώστησεν ms., correxi

	ε 122 a. τόφρα οἷ] ἐν τοσούτῳ M ^a / αὐτῇ E	
V	b. ἡγάασθε: ἐφθονεῖτε BM ^a NVY	
ex.	ε 123 a. ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ: ἡ ἐν τῇ Ὀρτυγίῃ τῇ νῦν Δήλῳ γεννηθεῖσα. “Ὀρτυγίῃ” δὲ ἐκαλεῖτο πρῶν διὰ τὸ χθαμαλὸν καὶ οἶον χαμαιπετέες πρὸ τοῦ ἀναδοθῆναι καὶ φανῆναι. τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ ὄρνεον, οὐχ ὕψιπετές, ἀλλὰ πρόσγειον. EX	55
	b. ἕως μιν] καὶ τότε Y / τὸν Ὠρίωνα T	
V	c1. Ὀρτυγίῃ: τῇ Δήλῳ. EG ² M ^a NVTY νῆσος δὲ ἡ Δήλός ἐστιν ἀνὰ μέσον τῶν Κυκλάδων. EFG ² M ^a M ^b NVX	60
	c2. ἐν Ὀρτυγίῃ] ἐν νήσῳ BPY / ὄνομα νήσου k / ὄνομα τόπου I	
ex.	d. χρυσόθρονος Ἄρτεμις: ἄκαιρον τὸ ἐπίθετον ἐπὶ κυνηγετικῆς θεοῦ. H	
	e. χρυσόθρονος] ἡ λαμπρά F	
Hrd.	f. ἀγνὴ] Ἀπίων τὸ “ἀγνή” περισπᾶ κατὰ δοτικὴν ἀκούων “ἐν Ὀρτυγίῃ ἀγνῇ”. HP ¹ Marc ⁴⁵⁶	65
ex.	ε 124 a. οἷς ἀγανοῖς] ἢ τοῖς ταχυτάτοις παρὰ τὸ “ἄγαν νεῖσθαι”, ἢ τοῖς μὴ γάνος ἐμποιοῦσιν. EFXs	
	b. ἀγανοῖς] ἐκπληκτικοῖς M ^c	
Nican.	c. βελέεσσιν ἐποικομένη κατέπεφνεν] τὸ ἐξῆς· “βελέεσσι κατέπεφνεν αὐτὴ ἐποικομένη”. HP ¹	70
Ariston.?	d. κατέπεφνεν] οὐδέποτε παρ’ Ὀμήρῳ ἡ Ἄρτεμις ἄρσενας φονεῖ·	

37 Nimmo-Smith de Orione praebent mss. HNP¹ (vide p. 254, 28 - 255, 8 Dind.); ad hunc versus Heracl. qu. Hom. 68, 1-9 (T) vel 2-5 (EX) de historiis Orionis et Iasionis praebent mss. ETX (vide p. 255, 16 - 256, 15 Dind.; vide etiam Eust. in Od. 1527, 51) **122 b)** cf. schol. ε 119b; de forma vide ad schol. ε 129a **123 a)** nescio an ἐνορτυγίῃ vel sim. respiciat, cum de Latona sive de eius partu hic minime agatur; τῇ νῦν Δήλῳ: vide ad schol. c1; διὰ τὸ χθαμαλόν: aliter (scil. propter transformationem Latonae) schol. Call. hymn. 2, 59 (vide app. Pfeiffer) et Tat. or. ad Gr. 10, 1 (vide app. Marcovich); aliter (scil. ex animalibus ipsis) Athen. 9, 392d; aliter (ex Asteria sorore Latonae) plerique, e.g. schol. Ap. Rhod. 1, 308a (vide opinionem reiectam apud schol. Ap. Rhod. 1, 419); schol. Pind. Nem. 1, 4a; schol. Lyc. 401b; vide ad o 404 *c1)* hinc Eust. in Od. 1528, 3; Δήλος: cf. schol. Ap. Rhod. 1, 308a et 536-41a; Strab. 10, 5, 5; Hsch. o 1339; Tz. alleg. Od. 5, 126 *d)* de epitheto (quod de Diana etiam apud I 533 dictum) vide Eust. in Il. 770, 47; 772, 19; allegorice de Hera schol. D A 611 **124 a)** de adi. cf. schol. γ 279b, 280a; veriloquium ex ἄγαν νεῖσθαι potius ad αἰγανέη (cf. schol. δ 626g) spectat; μὴ γάνος ἐμποιοῦσιν: ex eodem verbo, sed aliter Eust. in Il. 200, 1 *b)* nescio an ex ἄγαμα, cf. schol. bT Ω 759b *d)* hinc Eust. in Od. 1527, 49; τοὺς στίχους: scil. 123-24 (sed vide Roemer, Athetesen, 72-73, qui de toto Orionis mytho cogitat); de Orionis stupro vide schol.

54 ἐφθονήσατε Y 55 εἰς in Im. mss. 60 νῆσος -ἀνά: ἥτις διὰ N δὲ ἡ Δήλός ἐστιν om. EFG²M^bNX 65 ἀκούω P¹ Ὀρτυγίᾳ Marc⁴⁵⁶ 67 ἢ τοῖς: καὶ s νεῖσθαι om. E: νέεσθαι F 68 ἐμπ. γάνος s 72 scholio ε 123d statim subiungit H: ὥς δ’ ὁπότ’ Ἰασίῳνι (125) Im. P¹

- 75 δίο τινες ἀθετοῦσι τοὺς στίχους. εἰ μὴ ἄρα τῆς ἱστορίας μέμνηται ὡς τὸν
 Ὠρίωνα πλημμελοῦντα εἰς αὐτὴν ἡμύνατο ἢ Ἄρτεμις. HP¹
 ε 125 a. ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι: οὗτος Κρῆς τὸ γένος Κατρέος καὶ Φρονίας
 υἱός, ὡς δὲ Ἑλλάνικος [fr. 135 Fowler], Ἠλέκτρας καὶ Διός· παρ' ᾧ μόνῳ
 μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εὐρέθη σπέρματα· οὗ καὶ Δήμητρος ὁ Πλούτος κατὰ
 Ἡσίοδον [theog. 969-70], πάντα γὰρ ἰάται ὁ πλούτος. HP¹
 b1. ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι: τούτου καὶ Δήμητρος ὁ Πλούτος. ἦν δὲ Κρῆς V
 80 ὁ Ἰασίων. Ἑλλάνικος δὲ [vide fr. 135 Fowler] Ἠλέκτρας καὶ Διὸς αὐτὸν
 γενεαλογεῖ. ἔνιοι δὲ φασιν αὐτὸν γεωργικώτατον ὄντα δόξαν ἔχειν ὅτι τῇ
 Δήμητρὶ συνώκει. τινὲς δὲ φασὶ μετὰ τὸν ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνῳ Ἰασίωνι
 σπέρμα πυρῶν εὐρεθῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν διαδοθῆναι φήμην ὅτι ἡ Δημήτηρ
 αὐτῷ συνώκει καὶ ἐγέννησε Πλούτον. HM^aNP¹VY
 85 b2. Ἰασίωνι] ὁ Ἰασίων γεωργός ἦν καὶ ἐδίδου αὐτῷ ἡ γῆ καρπὸν περιττὸν
 εἰσαεῖ εὐφοροῦσα, καὶ ἦν πλούσιος. ἔλεγον οὖν αὐτὸν συνευνάεσθαι τῇ γῇ,
 καὶ διὰ τοῦτο διδόναι αὐτῷ τὴν εὐφορίαν. EXs
 b3. Ἰασίωνι - Δημήτρῃ] ἐξ οὗ εἶχεν τὸν Πλούτον. ἦν δὲ γεωργικώτατος,
 ὅθεν καὶ ἡ δόξα ὅτι αὐτῇ συνευνάσθη. ἢ ὅτι ἐν τῷ κατακλυσμῷ παρὰ μόνῳ
 90 αὐτῷ εὐρέθη ἐν Κρήτῃ σπέρμα πυρῶν. G²
 c. ὥς] ὡσαύτως M^bX / οὕτως BD δὲ ἐφθονεῖτε B

ε 121d-e; ἄρσενας; cf. e.g. de Niobae liberis Apollod. bibl. 3, 5, 6 (46); schol. D Ω 602
 (cf. Euphor. fr. 102 Powell = 131 Cusset); vide Hsch. μ 1178; de re vide Severyns, Cycle
 épique, 199 125 a) hinc Eust. in Od. 1528, 5-9 (qui tamen Ἡμέρας pro Ἠλέκτρας);
 nusquam alibi Catreus (Minois filius et genitor aliorum, cf. Apollod. bibl. 3, 2, 1 [12])
 Iasionis est pater, sed Iasion Cretensis apud schol. Theocr. 3, 49-51d (ubi filius Minois
 et Phroniaē); ex Electra et Iove eum natum ferunt post Hellanicum (cf. Fowler, Early
 Greek Mythography II, 522-23; Gantz, Early Greek Myth 560-61) Conon narr. 21; Ps.-
 Scymn. 682-86; Diod. Sic. 5, 48, 2; Apollod. bibl. 3, 12, 1 (138; vide app. Scarpi ad loc.);
 schol. Ap. Rhod. 1, 916-18a; schol. Hes. th. 969 (vide app. di Gregorio); Πλούτος; cf. e.g.
 Diod. Sic. 5, 77 (Epimenid. fr. 4 Fowler); schol. Theocr. 10, 19a b1) hinc Eust. in Od.
 1528, 11; de Pluto vide ad schol. a; γεωργικώτατον; cf. e.g. Diod. Sic. 5, 49; Heracl. qu.
 Hom. 68, 7; Nonn. Dion. 48, 677-78; schol. Hes. th. 969; Jo. Gal. alleg. in Hes. th. 362,
 22 Flach; Tz. alleg. Od. 5, 129 b2) cf. Eust. in Od. 1528, 15

73 μέμνηται P¹ 74 ἡμύνατο HP¹, corr. Dind. 75 κατρέος Cramer: καὶ ἀτρέος
 H: κρατέος P¹ 77 ἡρέθη P¹ 79 τούτου - δὲ φασιν (81): οὗτος Κρῆς τὸ γένος,
 φασὶ δὲ (cf. schol. a) N Δημήτερος Y Κρῆς: κρείσσων Y (corr. Y²) 80 Ἰάσων
 HP¹ 81 δὲ post ἔνιοι om. P¹ 82 τινὲς δὲ φασιν ὅτι παρὰ μόνῳ τούτῳ τῷ
 Ἰάσωνι σπέρμα κτλ. N Ἰάσωνι HM^aP¹NVY (sed recte in domo Iasionis V¹), corr.
 Barnes 83 πυρὸν HM^aV: πυροῦ V^{o2}Y ὅθεν καὶ N Δήμητρα P¹Y 85 ὁ Ἰασίων
 om. Xs 86 ἐμφοροῦσα EXs, correxi 87 διδόναι - εὐφορίαν: καρποφορεῖν
 s 90 πυρός G²

alleg.	d1. ὥς δ' ὅποτ' Ἰασίωνι οὗτος ὁ Ἰασίων ἦν μέγας ἀστρολόγος, ὃς ἦν πρῶτος ὅστις ἔγνω τὴν δύναμιν τῆς σελήνης. οὐποτε ἐκοιμάτο τὴν νύκτα διὰ ἀγρυπνίαν καὶ οὕτως ὁ Ζεὺς πέμψας κεραυνὸν {καὶ} ἀπέκτεινεν αὐτόν. Vind ³⁰⁷	95
	d2. ὥς δ' ὅποτ' Ἰασίωνι οὗτος ὁ Ἰασίων ἦν μέγας ἀστρολόγος, ὃς ἔγνω πρῶτος τὴν τῆς σελήνης δύναμιν. κατὰ νύκτα δὲ φανταζόμενος αὐτὴν ἐκεραυνοβ<ο>λήθη καὶ τέθνηκεν. t	
ex.	ε 126 a1. ᾧ θυμῷ εἶζασα: οὐκ ἀντιστᾶσα τῇ ἐπιθυμίᾳ, ἀλλὰ πεισθεῖσα καὶ ὑποχωρήσασα. BHM ^a P ¹ TY	100
V	a2. ᾧ θυμῷ εἶζασα: ἐπιθυμήσασα V	1
	a3. ᾧ θυμῷ εἶζασα] πεισθεῖσα τῇ ἐπιθυμίᾳ EFXs / κινουμένη Y	
Did.	ε 127 a1. νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ: τῇ νεωστὶ ἠροτριασμένη γῇ. τινὲς δὲ γράφουσι “νειῶ ἐνὶ τριπύλῳ”, οὐκ εὖ. HP ¹	
V	a2. νειῶ: νενεασμένη γῇ, BEFVXs ἠρομένη. V	5
V	b1. τριπόλῳ: τρίτον ἐστραμμένη BM ^a NVY	
	b2. τριπόλῳ] ἐκ τρίτου ἠροτριασμένη EM ^a M ^b Xks	
	b3. τριπόλῳ] ἐν ἠροτριασμένη BDNYh τρις h γῇ NYh / τρίπολος ἢ τρίτον ἐστραμμένη καὶ ἠροτριασμένη: “πολεῖν” γὰρ τὸ ἀναστρέφειν. V ^b V ^p / ἐκ τρίτου τῷ ἀρότρῳ ἀναρραγεῖσα I / τῇ ἐκ τρίτου εἰργασμένη F	10
V	c. ἄπυστος: ἀνήκουστος HM ^a VY	
	ε 128 a. ἀργῇτι ταχυτάτῳ M ^b	
	b. ἀργῇτι λευκῷ DE <ῆ> κατ' ἀντίφρασιν D	
	c. ἀργῇτι καυστικῷ Y	

d) vide schol. ε 121g; historia de Iasione et Cerere narratur, non de Luna: plane cum Endymione confudit noster, de cuius studiis astronomicis vide ad schol. ε 1e, necnon Artemid. 4, 47, 57 (p. 74, 25 Pack) et Olympiod. in Plat. Phaed. 10, 4, 10 West. 126 a) ἐπιθυμία: cf. schol. A et D I 598a; schol. D A 173 (de hoc versu); Eust. in Od. 1528, 30; πεισθεῖσα: cf. schol. Ap. Rhod. 2, 295; schol. ξ 262 127 a1) τῇ νεωστὶ κτλ.: cf. schol. D K 353, Σ 541; Ap. Soph. 115, 18; Or. 110, 9; Hsch. v 240 (de hoc loco); Suid. v 291; EGud 404, 42 Sturz; EM 602, 39; vide EGen α 431 b1-2) cf. schol. D Σ 542; e schol. b1 Eust. in Od. 1528, 33; sim. Ap. Soph. 155, 3; Poll. 1, 223 et schol. Hes. op. 462-64 (etiam de πολεῖν = στρέφειν, cf. schol. b3); Hsch. τ 1418 c) cf. schol. α 242e 128 a-b) cf. Eust. in Od. 1527, 12; vide de adi. ἀργός schol. β 11h et ε 131b; de hoc loco Or. 60, 23 (Philoxen. fr. 489 Theod.); λευκῷ: cf. Hsch. α 7039 c) aliter Olympiod. in Arist. meteor. 12, 27 Stüve, vide Arist. meteor. 371a; Tz. in Lycophr. 382 (schol. Aesch. Prom. 359 Herington)

94 καὶ deleui 96 Ἰάσων t 97 νύκταν t 99 Im. T καὶ ὑποχωρήσασα om. Y 5 ἠρομένη Buttm.: ἠροτριασμένη V^p 6 ἐραμένη Y: ἐστρεμμένη B 8 τριπόλῳ δὲ τρίτῃ κτλ. V^p 10 τρίτου scripsi: τριῶν F 13 ἢ inserui (potius ad ταχύς spectare puto, cl. schol. β 11h2)

- 15 **ε 129** a. ἄγασθε] ὡς “δύνασθε”, τοῦ δευτέρου α συστελλομένου. δύναται Hrd.
δὲ καὶ ὡς “νικᾶσθε”. οἶδε γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ διαίρεσιν, ὡς τὸ “θεαῖς
ἀγάσθε” [ε 119], καὶ “τόφρα οἱ ἡγάσθε θεοί” [ε 122]. HP¹
b. ἄγασθε] ἐφθονήσατε ἢ M^aV^p φθονεῖτε CDEFM^aXs
c. παρεῖναι] συνεῖναι EXs
- 20 **ε 130** a. τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα: ὅρα τὴν δικαιολογίαν, ὅτι ὄν ἔσωσα, εἰμὶ ex.
δικαία τοῦτον κατέχειν, ὑμεῖς δὲ διαφθείραντες ἄλλως βουλευέσθε. T
b. ἐσάωσα: ἔσωσα M^aV V
c1. περὶ τρόπιος βεβαῶτα: ὅτι καὶ γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς, “περὶ τρόπιος Ariston.
βεβαῶτα” BHM^aP¹T ἀντὶ τοῦ περιβεβηκότα τῇ τρόπιδι. BCEFHM^aP¹TXs
c2. περὶ τρόπιος βεβαῶτα: περιβεβηκότα τὴν τρώπιν. G²HM^aV V
d. τρώπιος] πλοίου Y / ἐπὶ τῇ στείρᾳ τῆς νηός B
- 25 **ε 131** a. οἶον] μόνον Y
b. ἀργῇτι] ταχέως διικνουμένῳ διὰ λεπτότητα. EFXs ex.
ε 132 a1. ἔλσας] Ζηνόδοτος “ἐλάσας” γράφει. οἱ δὲ “ἔλσας”. ποιητικώτερον Ariston.
γάρ. “ἔλσας” μὲν τὸ συστρέψας, “ἐλάσας” δὲ τὸ ἐκ χειρὸς πλήξας. HP¹
a2. ἐλάσας] γρ. καὶ “ἔλσας”, ἥτοι πλήξας κεραυνῶ. EFXs
a3. ἔλσας: πλήξας, BG¹M^aNV κεραυνώσας. BHM^aNV V
a4. ἔλσας] ἀντὶ τοῦ συστρέψας καὶ ἐλάσας Y / διελάσας B / βαλὼν T
b1. ἐκέασσε: ἔκαυσε, BG²HM^aVY διέσχισεν HM^aNVY V

129 a) τοῦ δευτ. α συστ.: cf. schol. α 39d et γ 35c cum app. test.; vide schol. ζ 200b et Laum, Al. Akz. 374 **b)** cf. schol. ε 119b; de hoc loco ζηλοῦν Ap. Soph. 4, 34-35 **130 b)** cf. e. g. schol. D Λ 751; Hsch. ε 6170 **c)** cf. Aristarch. fr. 44 Matth.; vide Eust. in Od. 1528, 36 (περιβάδην ἐποχοῦμενον τῇ τρώπιδι) **d)** στείρα: cf. schol. D A 482; Suid. σ 1080; Eust. in Il. 139, 39 cum app. Valk **131 b)** cf. schol. η 249; Ap. Soph. 42, 28; Alex. Aphr. in Arist. meteor. 137, 26 Hayd.; Tz. in Lycophr. 382 (p. 144, 5 Scheer) **132 a1)** οἱ δὲ ad Aristarchum recte rettulit Lehrs, Ar. 66; vide ad schol. η 250; idem sentit (scil. illud δεῖ ipsi Aristonico tribuens) Polak, Cur. sec. 285; συστρέψας: cf. Ap. Soph. 67, 3; ἔλσαν ex ἔλσαν flui negat schol. T Λ 413c; de Aristarchi lectione (de more, severius) Valk, TCO 100 **a2-3)** cf. Eust. in Od. 1528, 41 **b1)** cf. schol. η 250, μ 388, ο 322 (cf. Ap. Soph. 97, 17); vide Hsch. κ 1954

15 δύνασθε Lobeck: δύνασθαι mss. 16 νικᾶσθε cl. schol. ζ 200b scripsi: η κ spat. vac. 5 circ. litt. relicto H: η spat. vac. 7-8 litt. relicto P¹: ἡγάσθε Lentz: τιμάσθε dub. Buttmann probante Polak ὡς νῦν μοι ἀγάσθε possis, sive ὡς ἡ κατὰ... 17 ἀγάσθαι P¹ 18 φθονεῖσθε F 23 ὅτι καί: ἡ T: ἢ (scholio c2 subiungens) M^a: om. B: ὅτι καὶ νῦν ci. Polak περὶ - βεβαῶτα om. BM^aP¹T 24 τρώπη M^a 25 περιτρώπιος in Im. V παραβεβ. G² 26 στείρη B 28 διὰ τὴν λ. F 29 οἱ δὲ (quod iam Z) ἔλσας Buttm.: ἡ δὲ ἔλσας H: ἡ δὲ ἐλέας P¹: ἡ δὲ <Ἀριστοφάνους> ἔλσας Schmidt (sim. Porson): δεῖ δὲ ἔλσας Polak 30 καὶ ante ἔλσας add. Polak ἔλσας μὲν HP¹ ἐκ τῆς χειρὸς etiam N 31 ἥτοι om. F κεραυνώσας (cf. schol. a3) F

	b2. ἐκέασσε] ἔσχισε BCDEFPs Vat ⁹ / συνέτριψεν M ^a / ἔθραυσε EFs	35
	c. ἐκέασσε] τὸ θέμα “κεάζω”. M ^b	
	ε 133 a. ἀπέφθιθεν] ἐφθάρησαν DEFX	
	ε 134 a. πέλασσεν] ἐπλησίασεν D	
ex.	ε 135 a. τὸν μὲν ἐγὼ φίλεον: οὐκ ἀλόγως οἶται τὰς εἰς αὐτὸν εὐεργεσίας καταριθμεῖν, ἀποδεικνύσα ὅτι δίκαιον τὸν εὐπαθοῦντα συνεῖναι αὐτῇ. HP ¹	40
	b. ἔφασκον] ἔλεγον M ^a	
Did.	ε 136 a. ἀγήραον] Ἀρίσταρχος “ἀγήρων”. H	
V	b. ἀγήραον: μὴ γηρῶντα EFM ^a VX	
	ε 137 a. ἀλλ’ ἐπεὶ - ἀλιῶσαι (138)] γνωμικόν k	
	ε 138 a. παρεξελεθῆν] παραλογίσασθαι B / παραδραμεῖν Fs	45
	b. ἀλιῶσαι] μάταιον ἡγήσασθαι M ^a / ματαιῶσαι BV ^b Ys	
Nican.	ε 139 a1. ἐρρέτω] τὸ ἐξῆς “ἐρρέτω πόντον ἐπ’ ἀτρύγετον”. τὰ δὲ ἄλλα ὡς διὰ μέσου διορθωτέον. HP ¹	
	a2. ἐρρέτω] τὸ ἐξῆς M ^a “ἐρρέτω πόντον ἐπ’ ἀτρύγετον, εἰ ὁ Ζεὺς ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει αὐτὸν διαφθαρήναι”. HM ^a P ¹ T	50
	b. ἐρρέτω] μετὰ φθορᾶς ἀπίτω ὁ Ὀδυσσεύς FXs	
	c. κείνος] ὁ Ζεὺς FYs	
V	d. ἐποτρύνει: παρορμᾷ M ^a V	
V	ε 140 a. οὗ πη: οὐδαμῶς M ^a V	
V	ε 141 a. πάρα: πάρεισιν M ^a V	55
Ariston.	b. καὶ ἑταῖροι] ὅτι ἐπὶ τῶν συμπλεόντων τίθησι τὸ “ἑταῖροι” πολλάκις. HP ¹	
	ε 142 a. πέμποιεν] διακομίσουσιν EFXs	
V	ε 143 a. πρόφρων: πρόθυμος HM ^a P ¹ V ἢ προθύμως HM ^a V	
V	b. ὑποθήσομαι: συμβουλεύσω DG ² HM ^a NP ¹ V	60

b2) ἔσχισε: prob. hinc Hsch. ε 1351; Eust. in Od. 1528, 42; συνέτριψεν: cf. schol. D Π 347; EM 498, 30; schol. Nic. ther. 644b 133 a) cf. schol. α 111c 134 a) cf. schol. δ 500f2 135 a) de re cf. schol. ε 130a; hinc Eust. in Od. 1535, 30 136 a) idem de Aristarchi lectione iam schol. A B 447b et bT B 447c; vide La Roche, HTA 177 b) cf. Hsch. α 494 (fort. hinc) et 492; synag. α 59; Phot. α 168; EGen α 36 L.-L. 138 a-b) cf. schol. ε 104b-c 139 b) μετὰ φθορᾶς: cf. schol. Ar. ran. 1190; Eust. in Od. 1647, 62 (Heraclid. fr. 19 Cohn); ὁ Ὀδυσσεύς: ad hunc vs. scholium inauditum (cf. Bérard, Intr. II, 313; vide «Symb. Osl.» 87, 2013, 34-35) ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δία ἢ εἰς Ὀδυσσεά non e mss. desumptum sed suo Marte confictum edidit Barnes d) cf. schol. α 85d, 89b 141 a) cf. schol. γ 324c; ε 16b1 b) de re cf. schol. α 9g1 143 a) cf. schol. β 230b cum app. test. b) cf. schol. α 279d

39 ἐργασίας mss., corr. Polak 40 εὖ παθόντα cl. Eust. ci. Cobet 49 ἐποτρύνει spat. vac. rel. om. T 56 τοὺς ἑταίρους mss., post Carnuth (τό) correxi

- c1. ὑποθήσομαι: τὸ ἐξῆς, “ὑποθήσομαι ὥς κε μάλ’ ἀσκηθῆς”. τὸ δὲ “οὐδ’ ἐπικεύσω” διὰ μέσου. δύναται καὶ ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκεισθαι “οὐδ’ ἐπικεύσω ὥς κε μάλ’ ἀσκηθῆς”, οὐκ ἀποκρύπτομαι πῶς ἂν σωθεῖη. HM^aP¹Ty Nican.
- 65 c2. ἐπικεύσω] τὴν βουλὴν ἐμοῦ X
 ε 144 a. ἀσκηθῆς: ὑγιῆς FHM^aNV^{bs} ἐξ ἐπιμελείας M^a / ἀβλαβῆς DFV^bXkn
- b. ἀσκηθῆς] ἀβλαβῆς, ἀπὸ τοῦ “σχῶ” τὸ κρατῶ, ἥτοι ὁ μὴ κρατούμενος τῇ βλάβῃ. καὶ κλίνεται “τοῦ ἀσκηθοῦς”. B ex.
- 70 ε 145 a. τήν] πρὸς τὴν Καλυψώ M^c
 ε 146 a. νῦν] τὸ “νῦν” ἔφαμεν ἐκτείνεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ, εἰ μὴ μέτρον κωλύοι. HP¹ Hrd.
- b1. ἐποπίζεο: ἐπιστρέφου, BCM^aNP¹Vsy φρόντιζε M^aVy V
 b2. ἐποπίζεο] ἀπὸ τοῦ “ὅπις” ἢ ἐπιστροφή EFXs / διὰ φροντίδος ἔχε CI
 75 c. ἐποπίζεο] ἀποτρέπου, φυλάττου Y
 ε 147 a. κοτεσσάμενος] ὀργισθεῖς M^c
 b. χαλεπήνη: ὀργισθεῖη M^aV V
 ε 148 a. κρατύς] ἰσχυρός M^c / κρατερός EX / κραταιός F
 ε 149 a. πότνια] σεβασμία M^c
 80 ε 150 a. ἦι] ἐπορεύετο Y / ἐπορεύθη B
 ε 151 a. καθήμενον] κείμενον M^a
 b. οὐδὲ ποτ’ ὅσσε... τέρσοντο (152)] ἐν ἄλλοις φησὶν “αἰψηρὸς δὲ κόρος πέλεται κρυεροῖο γόοιο” [δ 103]. HP¹ εἰ τοίνυν οὗτος ἀδιαλείπτως κλαίει, ὅρα τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης. HP¹T ex.
- 85 ε 152 a. δακρυόφιν] ἀπὸ τῶν δακρύων FM^a / διὰ τῶν δακρύων X

144 a-b) cf. schol. ε 26b-c 146 a) saepius in scholiis, vide schol. A A 421-22 cum app. Erbse; Rauscher, De scholiis 35 b1-2) ἐπιστρέφου, ἐπιστροφή: schol. Pind. Pyth 2, 34 et 4, 152b-c et Isthm. 3, 7a; vide schol. ξ 82, schol. bT II 388 cum app. Erbse; Eust. in II. 938, 42 et in Od. 1528, 50 (ad hunc loc.); Zon. 1460, 14; φρόντιζε: cf. schol. ν 148; sim. de hoc loco (προόρα, sed e voce ὀπή) Melet. nat. hom. 68, 27 Cramer (= EM 627, 49) c) cf. Hsch. ε 5490; de ὀπίζεσθαι vide schol. ν 148 et Hsch. ο 1001 ἀπόφευγε (prob. ad hunc loc.; an quod apud Hsch. invenitur †πονηρεύου tamquam ἀποτρέπου legendum?) 147 a) cf. schol. D E 177, schol. α 101e b) de verbo cf. schol. β 189e 148 a) cf. schol. ε 49c 149 a) cf. schol. α 14a 150 a) cf. schol. β 289e, δ 427a 152 a) cf. schol. δ 705a

61 lm. T ὑποθήσομαι om. M^a τὸ - διὰ μέσου etiam Y 62 διὰ μέσου - οὐδ’ ἐπικεύσω om. (per *saut*) M^a ἀφ’ ἐτέρας - μάλ’ om. T 63 ὥς τε μάλ’ H ἐπικρύψω (sic) - σωθεῖη etiam M^b ἀποκρύψω γ 73 ὀπίζεο lm. M^a 74 ἢ ἐπιστροφή: ἐπιστροφὴν ἐποίει (immo ποίει) F 82 φασίν P¹ 83 εἰ - κλαίει post ὅρα - λύπης conl. T οὕτως T et (post ἀδιαλείπτως conl.) p. c. P¹ 85 τῶν δακρύων etiam Y

- V b. τέρσοντο: ἐξηραίνοντο BDEFG²HM^aNPVXYksy
 ex. c. τέρσοντο] ἐξ οὗ καὶ “ταρσός”, ὁ καλαθίσκος. EXs
 V d1. κατεΐβετο: ἐν δάκρυσιν ἦν αὐτῷ ὁ τοῦ βίου χρόνος καὶ κατετήκετο. M^aVy
 d2. κατεΐβετο δὲ γλυκὺς αἰών: ὁ δὲ γλυκὺς τοῦ βίου χρόνος G²HY ἐν 90
 δάκρυσιν ἀνηλίσκετο. FHTXY
 d3. κατεΐβετο] ἔσταζε, ἔδαπανᾶτο ὁ γλυκὺς αἰών, X ἡ ζωὴ M^bX /
 ἀνηλίσκετο BCEsy ἡ ζωὴ αὐτοῦ C / κατέρρει, BP ἐφθείρετο B / ἐτήκετο
 G¹ / τοῖς σταλαγμοῖς τῶν δακρύνων ἐφθείρετο I
 d4. κατεΐβετο] λείπει τὸ “δάκρυσιν” M^a 95
 ex. ε 153 a. νόστον ὁδυρομένῳ: θρηνοῦντι τὴν ἐπάνοδον τὴν μὴ γινομένην
 αὐτῷ. BHM^aP¹T
 V b1. ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη: κατ’ οὐδὲν ἥρεσκεν ἀποπέμπειν ἔτι αὐτόν·
 G²HM^aP¹Vy ἦ τὸ μὲν πρῶτον ὡς σώσασαν ἔστερξεν, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα
 οὐκέτι. HM^aP¹V 100
 b2. ἦνδανε] ἦ αὐτὴ τῷ Ὀδυσσεὶ οὐχ ἦνδανε. γ / αὐτῷ FXs 1
 ex. c. ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη] δύναται κυρίως κείσθαι τὸ “ἔτι”· ἥρεσκε γὰρ
 αὐτῷ πρότερον ἀναλαβοῦσα αὐτὸν ἐκ τοῦ ναυαγίου, κατέχουσα δὲ οὐκέτι.
 HP¹
 V ε 154 a. ἰαύεσκεν: διενυκτέρευεν, ἦ ἐκοιμάτο. H¹M^aNVy 5
 b. ἰαύεσκεν] διεβίβαζε X / ὁ Ὀδυσσεύς B
 c. ἰαύεσκεν] ἐπλησίαζεν D / παρεκοιμάτο αὐτῇ I

b) cf. Hsch. τ 555-57; schol. D et bT Π 519 c) vide schol. ι 219; EGud 523, 12 Sturz; Eust. in Il. 843, 35 cum app. Valk; cf. schol. ζ 98d d1) κατετήκετο: cf. schol. Ap. Rhod. 3, 290 et 1131; ὁ τοῦ βίου χρόνος: cf. schol. D Ω 725; schol. T X 58 cum app. Erbse; Hsch. α 2216 etc.; vide schol. ε 160c d3) ἔσταζε, κατέρρει: cf. schol. D O 37, Ω 794; Ap. Soph. 96, 11; schol. Nic. ther. 307a; schol. Opp. hal. 1, 518; ἐφθείρετο: de hoc loco vide Ap. Soph. 96, 12; Hsch. κ 1578 153 a) θρηνοῦντι τὴν ἐπάνοδον: cf. schol. α 244e et 5h3 b1) scil. altera explicatio nominativum νύμφη (vide schol. b2 et c), prior vero dativum νύμφη requirit c) aliter, scil. de voce ἔτι in hoc versu redundante, vide schol. A Δ 539a 154 a) vide ad schol. ι 184; ἐκοιμάτο (vide etiam schol. c) de ἰαύω saepius, e. g. schol. A B 2a (Porph.); schol. D Ξ 213; schol. β 20f; Ap. gl. Hom. 74, 241, 26; Hsch. ι 97 et 99

88 καί: ἦ ἀνηλίσκετο ἦ (cf. schol. d2) M^a κατετήκετο etiam N: om. γ 90 lm. (καί pro δέ) TX ὁ δέ - χρόνος: αὐτῷ ὁ χρόνος (post ἀνγλ. conl.) Y δὲ γλυκὺς om. G² 96 bis habet T lm. T γενομένην M^a 98 ἐπεὶ in lm om. H: νύμφη in lm. om. P¹ ἦνδανε νύμφη lm. M^a κατ’ οὐδέν: οὐδαμῶς G² αὐτόν ἔτι γ: αὐτόν G² 99 ἦτοι τὸ μὲν HP¹ σώσας ἀνέστερξεν M^aV, corr. Barnes: στέρξασαν ἔστερξεν H, rec. Buttm.: στέρξασαν ἔσωσε V^b: ἔστερξεν (ὡς omissio) P¹ 1 οὐκ ἦνδανε γ, correxi 2 scholio b1 (δυν. δέ) subiungunt mss. 5 διεν. i.l. etiam Y: διενυκτέρευσε M^aN et a.c. V ἐκοιμάτο etiam BG²

	d. καί] παρέλκει NP ¹ ὁ “καί”. P ¹	ex.
	ε 155 a. παρ’ οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ] ἀναστροφή Ἰωνική. M ^b Py	ex.
10	ε 156 a. ἐν πέτρῃσι] “ἄμ πέτρῃσι” αἱ Ἀριστάρχου. HP ¹	Did.
	b. ἡϊόνεσσι] αἰγιαλοῖς EX	
	ε 157 a. ἐρέχθων] φθείρων M ^a / κατατέμνων Ds	
	ε 158 a. πόντον - λείβων] ἐντεῦθεν εἰς τὰ ὀλίγον ἀνωτέρω [ε 84] μετάκειται	Ariston.
	ὁ στίχος. H	
15	b. δερκέσκειτο: ἔβλεπε DM ^a V	V
	ε 160 a. κάμμορε, μή μοι ἔτ’ ἐνθάδ’ ὀδύρεο] δαιμονίως ἀποκρύπτεται τὸ πρόσταγμα ἐξειδιοποιουμένη τὴν εὐεργεσίαν. HP ¹	ex.
	b1. κάμμορε: κακόμορε BM ^a VYy καὶ ταλαίπωρε HM ^a NP ¹ VYk	V
	b2. κάμμορε] κακόμοιρε G ² HINP ¹ / καταμεμορημένε HP ¹ / ἄθλιε Y /	
20	κατατεταλαιπωρηένε V ^b V ^p / δυστυχέστατε C	
	c1. αἰών: ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου, τουτέστι ὁ τῆς ζωῆς χρόνος HM ^a V	V
	c2. αἰών] ἡ ζωὴ σου PY / “αἰῶνα” δὲ τὴν ζωὴν λέγει B	
	ε 161 a. φθινέτω: φθειρέσθω IM ^a Vy	V
	b. πρόφρασσ’] προθύμως NX / προθυμοῦσα Y / προνοήσασα,	
25	προβουλευσαμένη B	
	ε 162 a. δούρατα: νῦν ξύλα G ² M ^a V	V
	b. δούρατα] σανίδια γ	
	c. ταμών: κόψας G ² M ^a V	V
	d. ἀρμόζω] συντίθει I	
30	ε 163 a. σχεδὴν: τὴν εἰκαίως κατασκευασθεῖσαν ναὺν λέγει. M ^a Vy	V
	b. ἐν δ’] γρ. “ἀτάρ”. H	v.l.

d) cf. schol. δ 832d 155 a) de constructionis inversione “Ionica” cf. schol. Dion. Thr. 467, 32; schol. Theocr. 1, 39a 156 a) sic saepe, vide schol. A Θ 441b b) de subst. saepe, cf. schol. D B 92, M 31, Y 148; Hsch. η 262 etc. 157 a) cf. schol. ε 83d-f 158 a) est Aristonici doctrina (scil. asteriscum explicat), cf. schol. ε 84a 160 b1) κακόμορε: hinc Ap. Soph. 95, 7; κακόμοιρε (cf. schol. b2) ad hunc loc. Hsch. κ 604 (utraque forma, et -μορ- et -μοιρ-, pro adiectivis huius notae, κάμμορος ἄμμορος αἰνόμορος etc., saepius occurrit); ταλαίπωρε: cf. Suid. κ 289; vide etiam schol. β 351e c1) cf. schol. ε 152d1-2; vide Hsch. α 2216; Eust. in Od. 1528, 52 161 a) cf. schol. α 250c, δ 742e b) de forma disseruit Philoxen. fr. 18 Theod.; vide Hsch. π 4073 et schol. D et AT K 290 162 a) ξύλα: de hoc sensu cf. schol. D B 135, Ω 450; Ap. Soph. 60, 8; Hsch. δ 2265 etc. c) cf. schol. Nic. alex. 46a; de verbo saepius d) de hoc verbo ad artem nauticam spectante cf. Eust. in Od. 1528, 55 163 a) vide supra schol. ε 33c-e et Eust. in Od. 1528, 56

9 ἀντιστροφή mss., dubitanter correxi Αἰολική γ 10 ἀμπέτρῃσι mss., corr. Ludw. 17 ἐξειδοποιουμένη HP¹, corr. J.G. Schneider apud Buttm. 18 ἦτοι κακ. M^aV 21 ὁ βίος etiam N τουτέστι om. H ὁ - χρόνος etiam γ 31 αὐτάρ H, v.l. aliorum codicum conlata correxi

V	c. ἴκρια: τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ τῆς νεῶς καταστρώματα προσπῆγνυται, τὰ “ἐγκοῖλια” λεγόμενα EG ² HM ^a NP ¹ VXYγ παρ' ἡμῖν. M ^a Vγ	
Hrd.	d1. ἴκρια] ὡς “ἴχνια”. HP ¹	
	d2. ἴκρια] “ἴκριον” καὶ “ἴκρίον” διαφέρει· ὅτε μὲν δέξῃ τὸ ι βραχύ, προπαροξύνεται, ὅτε δὲ μακρόν, παροξύνεται. M ^b P ¹ γ	35
V	e. πῆξαι: σύμπηξον HM ^a V	
v.l.	f. ἐν αὐτῇ] γρ. “ἐπ' αὐτῆς”. H ¹ s	
Nican.	ε 164 a. ὕψου: βέλτιον τὸ “ὕψου” τοῖς ἄνω συνάπτειν· ἐπεὶ γὰρ περὶ τοῦ πλάτους εἶπεν “εὐρεῖαν σχεδίην”, ἀναγκαῖον καὶ περὶ τοῦ βάθους εἶπεῖν. HM ^b P ¹ γ	40
ex.	ε 165 a. σῖτον καὶ ὕδωρ] ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ παρεπόμενον M ^b γ	
V	ε 166 a1. μενοεικέα: τῷ μένει ἀρμόζοντα M ^a Vγ	
	a2. μενοεικέα] τῇ ψυχῇ ἀρμόζοντα N / ἀρμόζοντα τῇ δυνάμει M ^b P / ἀρμόζοντα τῇ ἐπιθυμίᾳ I	45
ex.	b. μενοεικέ'] ἢ ἐντιθέντα μένος, ἢ πρέποντα τῷ μένει· ἢ ἀρκετόν. B	
	c. μενοεικέ'] θυμῆρη B / δαψιλῇ M ^a / †ἀνδρεῖον Y	
Ariston.?	d1. λιμόν] ὅτι καὶ ἐπὶ δίψης ὁ λιμός. HP ¹ Y	
	d2. λιμόν: τὴν δίψαν νοητέον M ^a	
V	e1. ἐρύκοι: κωλύοι HM ^a V	50

c) hinc Eust. in Od. 1528, 58 et 1533, 22; vide Nitzsch, Erkl. Anm. 37-38; de ἴκριον cf. schol. γ 353a-b; ὀρθὰ ξύλα: cf. schol. Lycophr. 751a; Hsch. π 513; synag. ι 55 (cum app. Cunningham); EGud 275, 25 Sturz d1) cf. schol. A O 676 cum app. Erbse d2) paulo aliter de accentu et diff. verborum Eust. in Il. 233, 41-45 (cf. EGud 434, 48 Sturz; EM 631, 22-28) 164 a) hinc Eust. in Od. 1528, 62 165 a) scil. ad v. 166 λιμόν spectat, qui non ὕδωρ sive οἶνον resp. sed illum σῖτον (aliter schol. ε 166d) 166 a1-2) cf. Ap. Soph. 111, 7; sim. schol. D I 90; aliud veriloquium in schol. A Ψ 139a; vide schol. A^a T 144b; schol. Opp. hal. 2, 567; ἀρμόζοντα τῇ δυνάμει: hinc Hsch. μ 854, vide schol. v 409, ξ 232, π 429, schol. min. (PSI 1733v, 11-12) I 90 b) de hac explicatione vide Rengakos, Apollonios 115; ἀρκετόν: cf. αὐτάρκης schol. D I 90 et 227; Suid. μ 614 c) θυμῆρη: cf. schol. D Ψ 29 et schol. a; δαψιλῇ: cf. Hsch. μ 853, vide schol. A (et D) Ψ 139a d1-2) nusquam alibi quantum video e1) de verbo cf. schol. α 14b1

32 τὰ ὀρθὰ ξύλα bis habet H ἀφ' ὧν EX πῆγνυται Yγ 33 τὰ λεγ. ἐγκ. hoc ordine EX: om. Y: ἦτοι τὰ ἐγκοῖλια G² ἐγκύλια V: ἀγκοῖλια H: ἐγκύκλια V^bV^p ἡμῶν γ 35 ἴκρια καὶ ἴκρια γ δέξῃ P¹γ, serv. Polak (secundam personam audiens, cf. Cur. sec. 286-88) et iam Dindl.: δέξεται (quod δέξεται legere possis, ὅταν modo corrigens) M^b 36 προπ.: παροξύνεται M^b παροξ.: προπαροξύνεται M^b 38 γρ. om. s 39 τοῦ ὕψου γ 40 ἀναγκαῖον post βάθους conl. P¹ 42 scholio ε 164a praemittit, sed proprie ad v. 168 adscr. γ: ad v. 165 adscr. M^b προηγουμένου scripsi: ἐπομένου mss. 44 τὴν ἀρμόζουσαν M^b 47 δαψιλῇ M^a 48 ὅτι καὶ om. Y 49 λιμόν δέ (scholio e2 subiungens) M^a 50 κωλύει H (qui indic. in textu habet)

- ε2. ἐρύκοι] ἀποδιώξοι, ἀποσοβήσοι τὸν λιμόν M^a
ε 167 a. ἀμφιέσω] ἐνδύσω M^aγ
ε 168 a. ἀσκηθής] φυλαχθείς γ
 55 b. ἴκηαι] Ἀριστοφάνης “ἴκοιο” [p. 197 Sl.]. HP¹ Did.
ε 169 a. αἶ κε] ἐπειδή Υ
 b. θεοί] τὰ στοιχεῖα γ alleg.
 c. ἐθέλωσι] Δωρικόν γ
ε 170 a1. κρήναι: τελειῶσαι BM^aV V
 a2. κρήναι] πληρῶσαι M^a
 60 **ε 171** a. ὧς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς: κινεῖ αὐτὸν πρὸς τὸ ex.
 δεδιέναι καὶ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους καὶ ὁ τρόπος τῆς πορείας. ὅτι γὰρ τοιοῦτον ἦν
 τὸ κατάστημα δῆλον καὶ τοῦ παρὰ Καλυβοῖ πῦρ καίεσθαι ἐπὶ τῆς ἐσχάρας
 καὶ παρὰ Φαίαξ καὶ παρὰ Εὐμαῖω. HP¹T
 b. ῥίγησεν: ἔφριξεν, ἐφοβήθη HM^aV / ἐξεπλάγη γ V / gl.
 65 c. πολύτλας: πολλὰ ὑπομείνας M^aV V
ε 172 a. μιν] αὐτὴν τὴν Καλυψώ M^c
ε 173 a1. ἄλλο τι δὴ σύ - πομπήν] ἄλλο τι βουλεύη, καὶ οὐ τὴν πομπήν.
 HP¹TY
 a2. ἄλλο τι δὴ σύ - πομπήν] ἄλλο τι βουλεύη, ὧ θεά, καὶ σκέπτη, καὶ
 70 οὐδαμῶς τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον καὶ τὴν πομπήν. M^a
 b. μήδεα: βουλευματα V V
 c. πομπή: ἔφοδος, ἐξαποστολή G²M^aV V
ε 174 a. σχεδὶν] ἐν HY πλοῖω Υ
 b. λαῖτμα] κῶμα M^cγ
 75 **ε 175** a. εἴσαι] πλεονασμός ἐστι τοῦ ε, οὐ διαίρεσις. HP¹γ Hrd.?
 b. εἴσαι] ἰσοταχεῖς, B ἰσόπλευροι BM^c

167 a) de verbo cf. Hsch. α 4013; EParv α 14; EGud 123, 6 Stef. et alibi **169** b) cf. schol. a 19e et saepius; vide Tz. alleg. Od. 5, 142 c) nescio an ad τοί potius spectet (cf. Eust. in Il. 1306, 25, sed non idem), vel immo ad v. 170 μεν (epim. Hom. A 37b etc.) **170** a1-2) de verbo cf. schol. γ 418d **171** a) cf. Eust. in Od. 1526, 34 (hinc) et 1716, 9; vide Valk, TCO 121 b) cf. schol. D Γ 259, Δ 148; Ap. Soph. 138, 32; Hsch. ρ 304; Cyrill. ρ 40 Hag.; vide schol. β 52f et ε 116b c) cf. Hsch. π 2931; synag. π 549; Cyrill. π 430 Hag.; vide schol. D H 152 **173** a1-2) βουλεύη: de verbo cf. schol. γ 160d b) cf. schol. β 38b c) cf. Hsch. π 2963 (prob. hinc, item nominativum exhibens) **174** b) cf. schol. δ 504d **175** a) πλεονασμός: cf. Eust. in Il. 108, 11 b) cf. schol. γ 10e-f cum app. test.

51 ἀποδιώκοι etiam G¹ 60 ὧς φάτο et δῖος in lm. om. T ῥίγησε P¹ 61 καί om. T 65 ὁ πολλὰς ὑπομ. M^a 67 Im. ἀλλ' ὅτι δὴ σύ T τὴν om. HP¹ 71 μήδεαι textus Hom., corruptum lemma in schol. V 72 πομπήν in textu mss., -ή V in lm. ἔφοδον M^a; om. G² ἐξαποστολήν G²M^a 75 τοῦ: τό P¹ 76 ἰσότοιχοι malim

V	ε 176 a. ὠκύποροι: ταχέως πλέουσαι M ^a Vy	
V	b. περώσιν: διαπερώσιν G ² M ^a Vy	
V	c. ἀγαλλόμεναι: τερπόμεναι G ² M ^a Vy	
V	ε 177 a1. ἀέκητι: ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην M ^a V	80
v.l.	b. ἐπιβαίην] γρ. “ἐπιβῆναι”. M ^b	
	ε 178 a. μέγαν] ὃν οὐκ ἔστιν τὴν νύμφην ψεύσασθαι I	
V	ε 179 a. βουλευσέμεν: βουλευσασθαι, FM ^a VXy ἐπινοῆσαι FHM ^a NVXsy	
Did.	b. ἄλλο] Ἀριστοφάνης [p. 197 Sl.] “ἄλλοις” γράφει· οἶον σῶζειν μὲν ἐμέ, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις κακόν μοί τι <μὴ> βουλεύειν. HP ¹	85
	ε 181 a. κατέρεξεν] κατέψησεν FM ^{cs} / ὠμάλισεν Y	
Hrd.	ε 182 a. ἡ δὴ] περισπαστέον τὸν “ἡ”· ἔστι γὰρ βεβαιωτικός. HP ¹	
Porph.	b1. ἡ δὴ ἀλιτρός γ’ ἐσσί καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς: “ἀλιτρός” ὁ ἀλιτήριος καὶ ἀμαρτωλός· “ἀποφώλια” δὲ τὰ ἀπαίδευτα. πῶς οὖν “ἀμαρτωλός τε εἶ <καὶ> οὐκ ἀπαίδευτος” φησίν; οὐκ ἔστιν οὕτως, ἀλλὰ λέγει· “πάνυ ἡμαρτες, HP ¹ καίπερ οὐκ ὦν ἀπαίδευτος”. HM ^a P ¹	90
	b2. ἡ δὴ - εἰδώς] καίτοι οὐκ ἀποφώλια εἰδὼς οὐδὲ ἀπαίδευτος ὦν ἀλιτρός γέγονας καὶ ἡμαρτες τοῦτο εἰπών. HM ^a y	
ex. / ex.	c1. ἡ δὴ ἀλιτρός γ’ ἐσσί: “ἀλιτρός” λέγεται ὁ κατὰ ψυχὴν ἀμαρτωλός, λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς ἀληθείας ἀποτυχὼν καὶ ἀμαρτῶν, ὥς καὶ νῦν Ὀδυσσεύς. τὸ ἐξῆς δὲ οὕτως· “ἡ δὴ ἀλιτρός γ’ ἐσσί, καίτοι οὐκ ἀποφώλια εἰδὼς”, ἦτοι	95

176 a) sim. schol. D A 421, 488; sim. Hsch. ω 137 etc. b) de verbo cf. schol. D B 613; Hsch. π 1531 etc. c) de verbo cf. e. g. Hsch. α 293; lex. rhet. 209, 18 Bekk. nihil in nostris scholiis de metonymia (τὴν τοῦ βαλόντος προθυμίαν εἰς τὸ βληθὲν μετήγαγεν) quam in hoc versu (scil. in navibus ἀγαλλομέναις hominum more) invenit schol. bT Δ 126b; de hac re vide etiam Eust. in Od. 1529, 13 177 a1) hinc Hsch. α 1324; cf. schol. α 79c et praes. γ 28c 179 a) de diathesi cf. schol. α 444a b) more solito Aristophanis lectionem reprehendit Valk, TCO 105 181 a) cf. schol. δ 610a 182 a) de hoc loco (βεβαιωτικός ἐν ἀρχῇ) vide schol. A A 518a; de re vide e. g. schol. β 60g, 325a, γ 172a, α 175a, 253b b1) est Porph. qu. Vat. 16, p. 108, 6-11 Sodano (vide app. test.), unde (scil. e scholio Porphyriano ad ns. loc. pleniore potius quam ex ipsis quaestionibus Homericis: cf. Sguardi, 153) EGen α 1038 (p. 144, 10-14 L.-L.); ἀλιτήριος (scil. de veriloquio a verbo ἀλίτω - ἀλιτῶ - ἀλιτών - ἀλιτήριος sive λιτή): cf. Hsch. α 3070; Choer. orth. 169, 21 Cramer (EGud 90, 22 Stef.); EGen α 478 L.-L.; EGud 84, 9 Stef.; Eust. in Il. 717, 21-22 et in Od. 1529, 40; ἀμαρτωλός: cf. schol. D Θ 361, Ψ 595; schol. Theocr. 10, 17a; Hsch. α 1666, 3069; ἀμαρτάνων: schol. Opp. hal. 5, 572 c1) de sensu vocis ἀλιτρός et de constructione (καίπερ) vide schol. b (l. 94 κατὰ ψυχὴν Christianum redolet, cf. Sguardi 275); Porphyrio scholium tribuit Schrader (qu. Od. p. 53, 12-16); πολύπειρος (l. 99): nusquam alibi; de φωλέος cf. schol. e1 cum app. test.

77 ταχεῖαι i.l. etiam I 84 ἄλλως ci. Nauck ζώζειν (sic) H 85 μὴ add. Ludw. 87 τὸ η P¹ 90 καὶ spat. vac. rel. om. HP¹, rest. Dind. (vide testimonia) 92 καίτοι - οὐδέ om. γ 94 scholii minima lacerta praebet s (e.g. l. 94 κατὰ

- ὄντως ἀμαρτάνεις τῆς ἀληθείας, καίτοι οὐκ εἰδὼς ἀπαίδευτα. εἰ μὴ γὰρ
 συννοοῖτο τὸ “καίτοι” ἄλλως οὐκ ἂν ἀκολουθήσαι. ἢ “ἀλιτρός” ἀντὶ τοῦ
 100 πολυπείρος, πολλὰ προσκρούσας. / “καίτοι μὴ εἰδὼς ἀποφώλια, <τουτέστιν>
 1 ἀπαίδευτα, ἀλλ’ ὅμως ἥμαρτες”. “φωλεὸς” δὲ λέγεται τὸ σχολεῖον· ὁ γοῦν μὴ
 φοιτῶν εἰς τὸ ᾧδεῖον λέγεται “ἀποφώλιος”. EX
 c2. ἢ δὴ - εἰδὼς] ὄντως ἀμαρτάνεις τῆς ἀληθείας καίπερ οὐκ ἀπαίδευτος
 ὢν. I
 d1. ἀλιτρός: ὁ μὴ ἀπηλλαγμένος πανουργίας, HM^aVYy ὁ ἀμαρτωλός V
 5 M^aNVY
 d2. ἀλιτρός] καὶ πονηρός PY / ὁ τοῦ δέοντος ἀμαρτάνων D / ὁ ἀμαρτῶν
 τοῦ λῶονος γ / ἄδικος G¹
 e1. ἀποφώλια: ἀπαίδευτα· “φωλεοὶ” γὰρ τὰ παιδευτήρια. ἢ ἂ οὐκ ἂν τις V
 ἀποφῆναιτο ὡς ἄρρητα ἢ ἀσύνετα. HM^aP¹VYy
 10 e2. ἀποφώλια] “φωλεοὺς” ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ παιδευτήρια. “ἀποφώλια”
 οὖν τὰ ἀπαίδευτα· καίτοι οὐκ ἀποφώλια εἰδὼς οὐδὲ ἀπαίδευτος ὢν, ἀλιτρός
 γέγονας καὶ ἥμαρτες τοῦτο εἰπών. B
 e3. ἀποφώλια εἰδὼς] καίπερ οὐκ εἰδὼς B ἀπαίδευτα BCDNYk / μάταια h
 f. ἢ δὴ ἀλιτρός τ’ ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδὼς: τῷ Ὀδυσσεὶ Ἀθηνᾶ μὲν Porph.
 15 ἐμαρτύρησε φιλεῖσθαι αὐτὸν καίπερ “δύστηνον ἐόντα, / οὐνεκ’ ἐπητής ἐστιν
 καὶ ἀγχίνους καὶ ἐχέφρων” [v 331-332]. Καλυψὼ δὲ ἰδοῦσα τὸ δύστηνον
 αὐτοῦ, ὅτ’ “ἄλλοι μὲν ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι, / τὸν δ’ ἄρα δεῦρ’ ἀνεμός τε
 φέρων καὶ κύμ’ ἐπέλασσαν / οἶον” [ε 110-12], καὶ διὰ τούτων ἐξηγησαμένη

d1-2) vide schol. b; πονηρός: cf. EM α 868 L-L.; ἄδικος: cf. schol. D Θ 361; Hsch. α 3069 (3073) e1) utramque explicationem praebeo (procul dubio e scholiis ad hunc loc.) Ap. Soph. 39, 7-10, vide Or. 11, 1; ἀπαίδευτα et veril. ex παιδευτήρια (cf. etiam schol. e2-3): vide schol. b-c, necnon praes. schol. θ 177; Suid. α 3641 et φ 646 (synag. φ 243); EGEn α 1038 (EGud 178, 21 Stef.); EGud 178, 13 et 19-20 Stef.; Eust. in Od. 1529, 52; sensus complures enumerat synag. α (cod. B) 2031 (Phot. α 2719) e3) μάταια: cf. Hsch. ο 1651 οὐκ ἀδίδακτα, οὐ μάταια (ad hunc loc.) et α 6798; Phot. α 2719 f) est Porphyrii quaestionis fragmentum, vide app. Schrader (ubi etiam de Porphyrii consuetudine cum Stoicorum doctrinis de ἀμαρτία et ἀγχίνοια agitur); de ἐπητής et λόγιος vide ad v 332, σ 128; Ap. Soph. 71, 34 etc.

τὴν ψυχὴν) 98 ἀκολουθήσῃ E 98-1 rubricatum et tamquam aliud scholium praebeo X 99 καίτοι - ἥμαρτες habet et F: del. Polak τουτέστιν addidi, ἀλλ’ ὅμως vero (quod ante ἀπαίδευτα conl. mss.) ante ἥμαρτες transposui 4 ἀλ. λέγεται M^a πονηρίας καὶ πανουργίας Y ἢ ὁ ἀμ. M^a 6 ὁ scripsi: μὴ γ 8 φωλαιοὶ γὰρ λέγονται M^a ἄ om. M^a 9 ἢ: καὶ M^a 15 φιλεῖσθαι: φιλοφρονεῖσθαι ci. Polak ἐσσί Hom. 17 αὐτοῦ Polak: αὐτὸν ἐόντα T: αὐτὸν εἶναι possis ἀπέφθιθον (quod in mss. aliquot Homeri) T, corr. Polak 18 οἶον T, corr. Preller τούτων Preller: τοῦτο T ἐξηγήσατο p. c. T, serv. Polak (προσεῖπε post ὄντα addens)

- πῶς “δύστηνον”, λέγει πάλιν “ἡ δὲ ἀλιτρὸν” ὄντα· πῶς οὖν ἀλιτρός τε ὁ
 αὐτὸς καὶ <οὐκ ἀπο>φώλια εἰδώς, καὶ οὗτος ἀγχίνους καὶ ἐχέφρων; καὶ πῶς 20
 ὁ ἀλιτρός εἴρηται; ῥητέον οὖν ὅτι εἰς ὄρκον προκαλουμένου τὴν Καλυψὸν
 τοῦ Ὀδυσσέως “μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο” [ε 179],
 φησὶν ἐκείνη ἀλιτρὸν ὄντα, τουτέστι διαμαρτάνοντα τῆς ἀληθείας καὶ
 σφαλλόμενον, καίπερ οὐκ ἀπαίδευτα εἰδότα· τὸν γὰρ ἀπαίδευτον ὄντα οὐκ 25
 ἀπεικὸς σφάλλῃσθαι, τὸν δὲ πεπαιδευμένον ὄντα θαυμαστὸν σφαλῆναι.
 θαυμάζουσα οὖν λέγει “ἡ δὲ ἀλιτρός <τ’> ἐσσί”, ἀντὶ τοῦ· “εἰ ἄρα σφαλερός,
 καίπερ οὐκ ἀπαίδευτος ὢν”. τὸ δὲ ἀμφίβολον ἐποίησεν ὁ πλεονασμὸς τοῦ
 “τε” καὶ <ή> ἔλλειψις τοῦ “περ”. <προσ>ρηθεὶς γὰρ οὕτω “ἡ δὲ ἀλιτρός ἐσσί,
 καίπερ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς”, οὕτως ἂν εἴη ὁ αὐτὸς ὃς “ἐπητής { δ’ } ἐστίν” 30
 [ν 332], <δ’> παρὰ τὸ “ἔπος” γέγονεν, ὥσπερ παρὰ τὸν “λόγον” “λόγιος”.
 λόγιος δὲ ὁ πεπαιδευμένος καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἔπει χρησθαι δυνάμενος διὰ
 τὴν παιδευσιν, λόγῳ δὲ οὐ τῷ προφορικῷ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐνδιαθέτῳ· ὁ
 δ’ αὐτὸς ἂν εἴη ἄριστος ἐν μύθοις, ὥσπερ “ἀγχίνους” καὶ “ἐχέφρων” ὁ ἐν 35
 βουλῇ ἄριστος· καὶ γὰρ ἀγχίνοια καὶ φρόνησις συνήρηται λογιότητι, ὃ καὶ
 ἐξηγεῖται συλλαβῶν {περὶ} λογιότητα καὶ ἀγχίνοιαν καὶ φρόνησιν ἐν οἷς
 φησι πρὸς τὸν αὐτόν “ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσι βροτῶν ὄχ’ ἄριστος ἀπάντων / βουλῇ
 καὶ μύθοισιν” [ν 297-8]· ὁ γὰρ ἄριστος ἐν βουλῇ ὁ φρόνιμος καὶ ἀγχίνους, ὁ
 δὲ ἄριστος ἐν μύθοις ὁ ἐπητής καὶ λόγιος· τοιοῦτος δ’ ἂν εἴη ὁ οὐκ ἀποφώλια
 εἰδὼς μόνος. T
 Nican. ε 183 a1. οἶον δὲ τὸν μῦθον] ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν βέλτιον, ἵνα 40
 θαυμασμὸν μᾶλλον παραστήσωμεν. HP¹
 a2. οἶον] ὁποῖον, θαυμαστικόν B

183 a) doctrina Nicanoris, cf. e. g. schol. δ 143a1 et saepe alibi

19 πῶς τὸ δύστηνον, εἰποῦσα δὲ φιλεῖν αὐτόν, λέγει κτλ. temptavit Schrader ὄντα
 καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδότα Schrader 20 καὶ φώλια εἰδότος καὶ τοῦ ἀγχίνου καὶ
 ἐχέφρονος T: καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς Polak (qui deinde τὸ γὰρ οὐκ ἀποφώλια
 σαφῶς τίθεται ἐπὶ τοῦ οὐκ ἀπαίδευτα εἰδότος καὶ τοῦ ἀγχίνου κτλ.), cett. ipse
 correxi: aliter Schrader 23 διὰ ἀμαρτάνοντα T, corr. Preller 24-25 ὄντα
 post ἀπεικός et mox post θαυμαστὸν conl. T, illud transposuit alterum dele-
 vit Schrader: ὄν utrobique ci. Polak 26 τ’ add. Schrader εἰ Preller: ἥς
 T 28 τε: γε Hom. ἡ add. Polak προσ- add. Polak 29 post αὐτὸς suppl.
 ἐπητής Schrader ὃς scripsi: τό T δ’ delevi 30 ὃ addidi 31 καὶ τῷ ἔπει del.
 Schrader 34 ἀγχινοῖα καὶ φρονήσει ci. Schrader, in T legit Ludw. συνήρηται
 T, corr. Preller λογιότητι ὃ scripsi (λογιότης ὃ iam Schr. et Ludw.): λογιότητος
 T: λογιότητι ci. Polak 35 περὶ del. Polak συλλ. περὶ αὐτοῦ ci. Schr. 36
 Ἀθηνᾶ post πρὸς τὸν αὐτόν suppl. Polak 40 ad v. 180 sine lm. adscr. P¹ 41
 παραστήσωμεν P¹

- b1. ἐπεφράσθης; ἐβουλεύσω, M^aV ἐπενόησας BM^aV V
 b2. ἐπεφράσθης] συνεβουλεύσω Y / ἐπενόησας G² / ἐσκόπησας, εἰς
 45 νοῦν ἔβαλες qz
ε 184 a. ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανός; ἡ γῆ μετέχει ἀέρος, ὕδατος καὶ ex.
 πυρός. ἡ γοῦν Καλυψὼ πρὸς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα τὸν ὄρκον ποιεῖται, ἃ
 καὶ συνεκτικώτατα πάντων. κέντρον γάρ ἐστιν ἡ γῆ, περὶ δὲ τὸν οὐρανὸν
 50 ἄφθαρτα τὰ σώματα, περὶ δὲ τὴν γῆν φθαρτά. διὸ καὶ αὐτὸ περὶ τοῦ τῆς ἐν
 τῷ Ἄϊδι Στυγὸς ὕδατος λέγουσιν, ὡς “ἐὰν ψευσώμεθα, ἐκεῖ κατέλθωμεν”,
 ὥσπερ καὶ βασιλεὺς βουλόμενος ὁμόσαι φησὶν “ἐκπέσοιμι τῆς ἀρχῆς, εἰ μὴ
 τόδε γένηται”, ὡς καὶ αὐτὴ τῆς ζωῆς. EX
 b. ἴστω] γνωσκέτω Y
 c. ὑπερθε] ὑπεράνω M^cY
 55 **ε 185** a. κατειβόμενον] σταλασσόμενον M^bP / σταζόμενον D
 b. Στυγός] Στυγὸς τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἡράσθη ὁ Ζεὺς καὶ μὴ δυνηθεὶς ex.
 αὐτῇ συγγενέσθαι διὰ τὸ ταύτην ὑετὸν γενέσθαι, οἱ θεοὶ ταύτην ὄρκον
 ἔθεντο. Y
 c. Στυγός] ἀπό M^c
 60 d. ὕδωρ] γράφεται καὶ “ὕδατος”, πρὸς δὲ ἐσημειοῦτο Ἀριστοφάνης [p. 197
 Sl.]. HP¹ Did.
ε 188 a. ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω: ἀλλὰ ταῦτά σοι μηνύσω, ὅσα φρονῶ καὶ ὅσα ἂν V
 ἐμαυτῇ συνεβούλευσα ἐν τούτῳ τῆς χρείας καταστάσα. EFM^aVXy

b1) ἐβουλεύσω: cf. Eust. in Il. 592, 25; gl. Hes. th. 74; ἐπενόησας: de verbo cf. schol. D B 282, N 741; schol. Nic. alex. 74d; Hsch. ε 5397; schol. Opp. hal. 3, 476 **184 a)** de iureiurando per Stygem vide schol. T Ξ 271b (sim. Eust. in Il. 985, 3-8) et Hes. theog. 793-804; ἡ γῆ μετέχει κτλ.: cf. Ps.-Plut. de Hom. 107, 1; de quattuor elementis vide schol. bT O 36-37 cum app. Erbse (praes. Heracl. qu. Hom. 41); συνεκτικώτατα: cf. Phil. virt. 73; Cedren. hist. 1, 6, 14 Bekk.; κέντρον: cf. schol. bT Θ 16b; schol. Hes. th. 126; de mundo tripartito (terra / caelum / Hades) vide Hainsworth ad ns. versum b) cf. schol. A K 329; schol. Pind. Ol. 6, 12d; Hsch. ι 1039; Suid. ι 702 c) cf. schol. δ 299e **185 a)** σταζόμενον: cf. schol. Nic. ther. 307a; schol. Opp. hal. 1, 518; schol. ε 152c3 b) de Styge a Iove honorata (deque eius auxilio in bello contra Titanas, cf. Hes. theog. 397-401) vide schol. D Θ 369 et Apollod. bibl. 1, 2 (9), necnon Tz. in Lycophr. 706 (cum plurimis versionibus); de Stygis Iovisque concubitu (e quo nata Proserpina) vide Apollod. bibl. 1, 3 (13); nusquam tamen historia fabularis de eius metamorphosi post Iovis insidias **188 a-b)** hinc Eust. in Od. 1529, 60, vide

47 τέσσαρα: δ' X 49 τὰ ἀφθαρτα EX, ordinem mutavi 52 αὐτή: αὐτό X 57 ὑετῷ Y, correxi 60 γράφει P¹ Ἀρίσταρχος susp. Ludw. 62 καὶ φράσσομαι in Im. add. E μηνύσω Vy: μηνύσω καὶ συμβουλεύσω M^a: εἶπω EFX ὅσα ἂν φρονῶ EX: ὅσα καὶ φρονῶ F ὅσα etiam G² 63 ἐν τοσούτῳ τῆς χρείας M^a: ἐν χρεῖα τούτου EFX εἰς τοῦτο τῆς χρείας καταστ- (sic) etiam G² καθεστάσα M^a: καταστάση (-άσει EX) EFX, fort. recte (coniecerat Barnes)

- ex. b. ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι] ἀλλὰ ταῦτά σοι νοῶ καὶ συμβουλεύσω,
ὅσα ἂν καὶ ἐμαντῇ συνεβούλευσα ἐν τούτῳ τῆς χρείας καθεστηκυία. 65
BHP¹Y
- Ariston. c. ὅσσ' ἂν ἐμοί περ] ὁ δὲ “περ” παρέλκει. HP¹
- V ε 189 a1. μηδοίμην: βουλευσοίμην DG¹M^aVy
a2. μηδοίμην] εἶχον βουλεύσασθαι M^a / συμβουλεύσαιμι z /
ἐβούλευσα N 70
b1. ὅτε με χρεῖω τόσον ἵκοι] ὅτε με τοσοῦτον χρεῖα καταλάβοι ὅσον καὶ
σέ. BHM^aP¹y
- V b2. χρεῖω τόσον] χρεῖα τοσοῦτον M^c / χρεῖα τοσαύτη qz
c1. ἵκοι: ἔλθοι G²M^aV
c2. ἵκοι] καταλάβοι Yqz 75
- ε 190 a. ἐμοί] ἐμοῦ M^c
- V b. ἐναΐσιμος: ἀγαθός BEFG²M^aNPVXsy
c. ἐναΐσιμος] δίκαιος BY / καλός I / ἐπιεικής z
- ε 191 a. σιδήρεος] σκληρός BIM^c
- ε 192 a. ἡγήσατο] ἐπορεύθη M^c 80
- ex. ε 193 a. καρπαλίμως] οὐχ ὅτι ταχέως βαδίζει (ποῖαν γὰρ εἶχεν αἰτίαν
ἐπείξεως;), ἀλλὰ μετὰ τὰ εἰρημένα καρπαλίμως ἐτράπετο. HP¹
b. καρπαλίμως] ταχέως DM^c
c. μετ'] μετόπισθεν B
d. θεοῖο] τῆς M^a 85
- V ε 194 a. ἵξον: ἀφίκοντο, M^aV ἦλθον GM^aV
b. ἵξον] κατέλαβον

Nitzsch, Erkl. Anm. 32; ὅσα φρονῶ: scil. lectionem ὅσσα resp. (de lectione ἄσσα in hoc versu vide schol. A A 554b; Ptol. Ascal. p. 41 et 62 Baege) et prob. τὰ μὲν νοέω tamquam propositionem relativam audit; de φράζομαι = συμβουλεύω cf. schol. α 205b; de μήδομαι = (συμ)βουλεύομαι cf. schol. ε 189a; schol. D B 38; Hsch. μ 1148 et 1154; Suid. μ 888; Eust. in Il. 702, 23; de χρεῖω = χρεῖα vide ad schol. α 225i; de ἐμοί = ἐμαντῇ in hoc versu cf. Ap. Dysc. pron. 114, 15-16 c) sim. in variis locis et variis de causis (vide app. Erbse) schol. A N 317, O 372-4, Φ 185a; schol. T Y 21c1, Ω 750; vide Aristarch. fr. 178 Matth. (et Matthaios, Untersuchungen 581) 189 a-c) vide schol. ε 188a-b cum app. test., et praes. schol. β 28g-i c) vide schol. β 28i 190 b) cf. de adi. Hsch. ε 2617 c) δίκαιος: cf. schol. β 122f, vide schol. Opp. hal. 3, 636 191 a) cf. Ps.-Plut. de Hom. 20, 3; schol. D Ω 205; schol. Opp. hal. 5, 574 193 b) cf. schol. β 406b 194 a-b) cf. schol. γ 5a, 31a

64 ταῦτα Y: τοιαῦτα BHP¹ 65 συμβουλεύω BHP¹ ἐν - καθεστηκυία: τοσαύτης μοι χρείας καθεστῶσης Y τούτῳ: τοσοῦτῳ B 67 scholio b statim subiungunt mss. 71 scholiis ε 188a-b in fine subiungunt (φησι post με interiecto) BM^a 82 ἐπιδείξεως HP¹, corr. Buttm.

- c. ἴξον] δύο θέματά εἰσιν, “ἦκω” διὰ τοῦ η, καὶ “ἴκω” διὰ τοῦ ι, σεσιγημένον
 90 δέ. εἰ γὰρ μὴ ἦ διὰ τοῦ ι, οὐκ ἂν ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν, ᾧ προστεθέντος τοῦ
 σ “ἴξον” γίνεται (τὸ γὰρ ξ ἐκ τοῦ κ καὶ σ σύγκειται). B
 d. γλαφυρόν: κοῖλον διὰ τὸ γεγλύφθαι. EFG²HM^aNP¹VXsy V
ε 195 a. ὁ μὲν] Ὀδυσσεύς H
 b. ἔνθα] ἐκεῖ M^a
 c. ἔνθεν] ὅθεν Y
 95 **ε 196** a. ἐτίθει πάρα πᾶσαν] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν. HP¹ Hrd.
 b. πάρα] πλησίον M^a
 c. ἐδωδήν] τροφήν DM^c
ε 197 a. ἔσθειν: ὡς “λέγειν”. H Hrd.
ε 198 a. αὐτὴ δ’ ἀντίον ἴξεν] ἥδιστον τοῖς ἐρώσιν ἢ καταντικρὺ καθέδρα.
 100 HP¹ ex.
 1 b. ἀντίον] ἐξεναντίας M^c / ἀντικρὺ E
 c. ἴξεν] γρ. “ἴξεν” Y v.l.
ε 199 a. ἀμβροσίην... νέκταρ] πιθανῶς καὶ περὶ τροφῶν διέστειλεν, ἵνα μὴ
 ἐπιζητῶμεν εἰ ταῦτα προσεφέροντο. HP¹ ex.
 5 b. ἀμβροσίην] βρώμα ὃ οἱ θεοὶ τρώγουσιν, “νέκταρ” ὃ οἱ θεοὶ πίνουσιν
 Vind³⁰⁷
 c. δμφαί] αἰ δοῦλαι M^b
 d1. ἐρυθρόν] γρ. “ἔθηκαν”. P² v.l.
 d2. ἔθηκαν] “ἐρυθρόν” γ
 10 **ε 200** a. ἵαλλον] ἔβαλλον M^c
ε 201 a. τάρπησαν] ἠφράνθησαν EM^a
ε 202 a. τοῖς] ὅτι ἐνὸς πρὸς ἓνα διαλεγομένου φησί “τοῖς ἄρα μύθων ἦρχεν”. Ariston.
 HP¹
 b. τοῖς] Ὀδυσσεὶ καὶ Ἑρμῇ M^c

c) de verbis cf. Choer. orth. 222, 32 Cramer; vide schol. δ 1b cum app.; σεσιγημένον scil. grammaticis tantum notum d) hinc EGud 313, 20 Stef.; cf. schol. α 15b1; διὰ τὸ γεγλ.: cf. Eust. in Od. 1504, 22 ad hunc versum aliunde petita apposuit καὶ γὰρ τοὺς ἀπὸ ξένης χώρας ιδιώτας ἐκάλουν M^a **196** a) cf. schol. β 174d, vide schol. A B 699a1 c) cf. schol. γ 70d **197** a) scil. de accentu; de verbo in hoc versu vide schol. bT Ω 476b **198** b) ἐξεναντίας; cf. schol. α 78e, 230b; ἀντικρὺ: cf. Eust. in Il. 749, 16; in Od. 1442, 4 **199** b) cf. schol. ε 93a, f c) cf. schol. α 147b **200** a) cf. schol. α 149d-e, δ 67c **201** a) de verbo cf. schol. α 26e **202** a) cf. schol. T P 628; schol. A Φ 287; schol. η 47

89 τοῦ σ Buttm.: τοῦ ι B 91 κοῖλον om. Ns: βαθύ γ ἀπὸ τοῦ γεγλ. EFXs γεγλύφθαι: γλύφεσθαι HP¹ 1 Ἀτικῶς ut vid. E, correxi 3 περιτροφῶν HP¹ 4 ταῦτα προσεφέροντο HP¹, corr. Buttm. 12 φασί HP¹, corr. Buttm. 14 oblitteratum praebet ms.

	ε 203 a. διογενὲς Λαερτιάδη...Ὀδυσσεῦ] γενικόν... πατρωνυμικόν... κύριον B	15
ex.	b. πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ] ἠθικόν B	
ex.	ε 204 a1. οὕτω δὴ] ἦτοι ἐν καιρῷ χειμῶνος. προῆκται δὲ ὁ λόγος ἐν ἐπερωτήσῃ. EFXs	
	a2. οὕτω δὴ] οὕτως ἐλεεινῶς ὥς ἔχεις, M ^a ἐν χειμῶνι δηλονότι BM ^a	20
	b. οὕτω... αὐτίκα] συντόμως I	
V (Nican.?)	ε 205 a. αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι: ἐν ἐπερωτήσῃ HM ^a P ¹ V	
ex.	b. σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης] ἠθικῶς ἐντρέπει αὐτὸν ταῖς φιλοφρονήσεσι. HM ^b P ¹	
	c. χαῖρε] χαίρεις M ^a	25
	ε 206 a. εἴ γε μὲν εἰδείης] ἂν δὲ BPY ἐγίνωσκες BDHNPY	
V	b. εἰδείης: ἦδεις, EFM ^a VXs ἠπίστασο G ¹ M ^a V	
	c. ὅσσα τοι αἶσα κήδε' ἀναπλήσαι] ὅσα σοι κήδεα μεμοιραμένον ἐστὶν ἀναπληρῶσαι M ^a / μοῖρα BY ἐστὶ B	
ex.	d. ὅσσα τοι αἶσα] προλέγει αὐτῷ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι. B	30
v.l.	e. ὅσσα] γρ. "ἄσσα". M ^b	
V	ε 207 a1. κήδεα: λύπαι, ἀνία M ^a V	
	a2. κήδε'] μερίμνας HP ¹ / λύπας G ² HP ¹ / ἀνίας H	
V	b. ἀναπλήσαι: ἀναπληρῶσαι HM ^a NV	
	c. ἀναπλήσαι] λείπει Y "μέλλει" HY	35
v.l.	d. ἀναπλήσαι] γρ. M ^b "ἀνατλήναι" HM ^b P ¹	
	e. πρίν... ἰκέσθαι] πρὸ τοῦ... EM ^a ἐλθεῖν M ^c	
	ε 208 a. αὐθι] αὐτόθι M ^a	

203 b) cf. schol. ε 205b **204 a1)** ἐν ἐπερωτήσῃ: vide schol. ε 205a; de δὴ in hoc versu vide Dem. de eloc. 57; Greg. Cor. in Hermog. μεθ. δειν. VII, 1213, 15 Walz **b)** de αὐτίκα cf. synag. α 1107 etc.; schol. Ar. plut. 432 etc. **205 a)** cf. schol. ε 204a1 nihil in scholiis de ἔμπης = ὅμως, quamquam nostrum versum laudant Ap. Soph. 67, 24, EM 335, 34, et praes. schol. T Ξ 1e (ὁμοίως παρών τε καὶ ἀπών); ex EM 335, 30-34 pendet scholium ad hunc versum de adv. ἔμπης a Barnesio confictum, quod perperam Carnuth (Ariston. Od. 58) Aristonico tribuit **206 c)** μεμοιραμένον, μοῖρα: cf. schol. ε 113c2; ἀναπληρῶσαι: vide schol. ε 207b **207 a1-2)** cf. schol. α 244c; ἀνία: cf. Ap. Soph. 98, 27; Hsch. κ 2452 **b)** de verbo cf. schol. D Δ 170, Θ 34, O 132; synag. α 509; Phot. α 1605 **d)** cf. Eust. in Od. 1542, 18; 1742, 39 **208** ad hunc versum schol. Herodiani de ἔνθα δέ fort. olim exstabat, cf. schol. A I 398 et Y 390 cum app. Erbse; vide etiam Ammon. 170 **a)** cf. schol. γ 156a1 cum app. test.

18 προσῆκται EFX, correxerat Pappag. ἐν ἐπ.: εἰ ἐπ' ἐρωτήσῃ F: ἐν ἐρωτήσῃ s ἐρωτηματικῶς i.l. etiam G² 22 sub lm. οὕτω δὴ (v. 204) praebeant HP¹ 23 ad v. 206 adscr. HP¹ ἐκτρέπει a. c. P¹ 34 πληρῶσαι etiam B

- 40 b. σὺν ἐμοί] τὸ “σὺν ἐμοί” τοῖς ἐξῆς συναπτέον, ἐπὶ δὲ τὸ “φυλάσσοις” Nican.
 βραχὺ διασταλτέον. HP¹
 c1. σὺν ἐμοί] “σὺν ἐμοί”, οὐ “παρ’ ἐμοί”. HM^aY Did.
 c2. σύν] παρά B
 d. δῶμα: καταχρηστικῶς τὸ σπήλαιον M^aV V
 e. δῶμα φυλάσσοις] ἀντὶ τοῦ οἰκίαν M^aY διακατέχοις M^a / ἐφύλασσε
 45 D / ἐφυλάκιζε B
 ε 209 a. ἀθάνατός τ’ εἷς: ὅρα ποῦ τὴν τῆς ἀθανασίας ὑπόσχεσιν παρέλαβεν, ex.
 ὅτι οὗ τῆς Πηνελόπης μνημονεύειν ἔμελλεν, ἀντιθεῖσα τῷ μεγέθει τῆς
 ὑποσχέσεως τὴν περὶ τὴν γυναῖκα σπουδήν. HP¹
 b. εἷς: γένοιο G²M^aV V
 50 c. ἰμειρόμενος: ἐπιθυμῶν G²M^aV V
 d. περ] καίπερ G¹HY ὑπῆρχες Y
 e. ἀθάνατός τ’ εἷς κτλ.] ὑπέσχετο ἡ Καλυψὼ Ὀδυσσεὶ ἀθάνατον ποιῆσαι
 εἰ σὺν αὐτῇ ἔθελεν μένειν. Y⁴
 ε 210 a. τῆς] ἥστινος Y
 55 b. ἐέλδεαι: ἐπιθυμεῖς BM^aPV V
 c1. ἥματα πάντα: πάντα τὸν χρόνον M^aV V
 c2. ἥματα πάντα] κατὰ Y / διηνεκῶς I
 ε 211 a. οὐ μὲν θὴν κείνης γε χερσίων: Ἀντισθένης [fr. 52A Decl. = SSR Porph.
 V A 188 G.] φησὶν εἰδέναι σοφὸν ὄντα τὸν Ὀδυσσεά ὅτι οἱ ἐρῶντες
 60 πολλὰ ψεύδονται καὶ τὰ ἀδύνατα ἐπαγγέλλονται. ἐπισημαίνεται δὲ καὶ
 τὴν παραίτησιν {δι’} ἣν πεποιήται τῆς θεοῦ· ἐκείνης μὲν γὰρ ἐπὶ σώματος
 εὐμορφία καὶ μεγέθει μεγαλαυχούσης καὶ τὰ καθ’ ἑαυτὴν προκρινούσης τῆς
 Πηνελόπης, συγχωρήσας μὲν τοῦτο καὶ τῷ ἀδήλῳ εἶζας (ἀδηλον μὲν γὰρ
 αὐτῷ εἰ “ἀθάνατος καὶ ἀγήρως” [ε 218]), ἐπισημήνασθαι ὅτι τὴν γαμετὴν
 65 ζητεῖ διὰ τὸ εἶναι περίφρονα, ὡς καὶ ἐκείνης ἂν ἀμελήσας, εἰ τῷ σώματι καὶ
 μόνῳ τῷ κάλλει κεκόσμητο. τοῦτο γὰρ καὶ τοὺς μνηστήρας εἰρηκέναι
 πολλάκις λέγοντας· “οὐδ’ ἐπὶ ἄλλας / ἐρχόμεθ’ ἅς ἐπεικὲς ὀπιέμεν ἐστὶν

d) cf. Hsch. δ 2701 (partim ad hunc loc.); vide schol. ε 242a e) οἰκίαν: cf. schol. α 176e; de verbo in hoc versu (= ἔχω) cf. schol. Theocr. 7, 64a; Eust. in Od. 1530, 26 (ἐπιμελῶς κατέχοις) 209 b) cf. schol. σ 79 c) cf. schol. α 41f 210 b) cf. schol. δ 162e c1) cf. schol. β 55e, δ 592b 211 a) cf. Porph. qu. Od. η 258; vide di Benedetto, Tracce, 223-26, qui totum scholium Antistheni vindicavit; vide etiam infra schol. ε 212a

41 σὺν ἐμοὶ δέ (scholio e subiungentes) M^aY 43 σπήλαιον i.l. etiam G²Y 44 οἰκίαν: οἰκεῖως Y 46 Im. H που H παρέβαλεν ci. Buttm. 47 οὐ scripsi (cf. e.g. schol. ζ 86b1): οὐ mss. ἔμελλον P¹ 55 ἐπιθυμίαν ἔχεις i.l. Y 58 γε in Im. om. E 61 δι’ del. Polak: δι’ ἣν αἰτίαν τὴν παραίτησιν πεποιήται τῆς θεοῦ fort. rectius ci. Di Benedetto 66 κεκόσμηται E et a.c. X 67 ὀπιέμεν E: ὀπιέμεν X

- ἐκάστω [β 207-8], ταύτης δὲ ἔνεκα τῆς ἀρετῆς ἐπιδικαζόμεθα [cf. β 206].
 τὰ δὲ τῆς Καλυψοῦς ἐστὶ τοιαῦτα· “οὐ μὲν ἐγὼ κείνης χερείων εὐχομαι εἶναι,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, οὐδὲ ἔοικε θνητὰς ἀθανάτησι δέμας ἐρίζειν καὶ εἶδος”, 70
 τὰ σωματικὰ μόνον παραβαλλούσης. τοῦ δὲ Ὀδυσσεώς· “οἶδα καὶ αὐτὸς /
 πάντα μάλ’ οὐνεκα σείο περίφρων Πηνελόπεια / εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός
 τ’ εἰς ἅντα ἰδέσθαι / ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ’ ἀθάνατος καὶ ἀγήρω”
 [ε 215-18]. τὸ γὰρ “περίφρων Πηνελόπεια” ἔμφασιν ἔχει τῆς κατ’ ὄρεξιν
 προκρίσεως. EX 75
- V b. οὐ μὲν θην· οὐ μὲν δὴ HV
 c. εὐχομαι εἶναι] λέγομαι M^a
- ex. ε 212 a. οὐ δέμας <οὐδὲ φυήν>· ἐν ἄλλοις μὲν ὁ ποιητὴς ὅταν ἐγκωμιάζειν
 γυναῖκα βούληται, εἶδος καὶ ἔργα ἐπαινεῖ [cf. A 115 al.]. αὕτη δὲ ἄμφω ἀπὸ
 τῆς μορφῆς ἔλαβεν. HM^bP¹ 80
 b. δέμας] κατὰ τὸ σῶμα Y
 c. φυήν] τὴν εὐφυΐαν, τὴν ἡλικίαν M^a / φύσιν ἐπιτηδειοτάτην M^b
 d. ἐπεὶ οὐ πως οὐδὲ ἔοικε - ἐρίζειν (213)] γνωμικόν DXks
- ex. ε 213 a. θνητὰς ἀθανάτησιν· ἄκρως αὐτὸ συνέλαβεν ἐπὶ τῇ γνωμολογίᾳ. καὶ
 γὰρ καταβαίνειν εἰς ἔριν εὐμορφίας οὐκ ἐχρῆν τὴν θεάν. HP¹ 85
- V b. ἐρίζειν· φιλονεικεῖν M^aV
 c. ἐρίζειν] ἐξισοῦσθαι G²M^aY
- ex. ε 215 a. πότνια θεά] ἄριστον τὸ περὶ πρώτης ἀπολογήσασθαι τῆς περὶ τὴν
 Πηνελόπην φιλοστοργίας. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἥπτετο τῆς Καλυψοῦς ὥς ἡ
 παρευδοκίμησις. HP¹ 90
- V b. πότνια· σεβασμία, τιμία. M^aV
 c. πότνια] ὥσπερ γὰρ τὸ “πότνια” ἀπὸ τοῦ “πότνια” κατὰ συγκοπὴν,
 καὶ τὸ “πρέσβα” ἀπὸ τοῦ “πρέσβειρα”, οὕτω καὶ τὸ “αὐγούστα” ἀπὸ τοῦ

b) de θην cf. schol. γ 352b c) de hoc sensu cf. schol. rec. Ge A 43 212 a) cf. schol. ε 211a;
 schol. fort. resp. Eust. in Od. 1530, 30 b) de subst. cf. schol. δ 795d c) εὐφυΐα, φύσιν:
 vide schol. D A 115, B 58, Γ 208; Hsch. ο 1577 d) cf. schol. ε 213a 213 b-c) cf. schol.
 δ 78e1-2 215 b) cf. de πότνια schol. α 14a, vide Hsch. π 3151; schol. ν 391; Eust. in Od.
 1530, 37 c) de πρέσβειρα cf. schol. D Ξ 194; Eust. in Il. 977, 2 et 1173, 38 cum app. Valk;
 vide lex. Ambr. π 5 Villani; αὐγούστηρα nusquam alibi, sed quod de genetivo in -ας dicit
 scholium plane ad Αὐγούστας tantum spectat (minime enim πρέσβας vel πότνας inveni-
 tur), cf. Choer. in Th. Alex. can. 304, 1 Hilg. (vide Hrd. κλ. ὄν. 753, 12 Lentz)

70 οὐ φυήν E 76 οὐδὲν δὴ etiam M^a 78 Im. HP¹, integravi 79 βούλεται
 P¹ αὐτὴ HM^bP¹, corr. Buttm. 84 παρέλαβεν possis (sed cf. schol. ε 224a
 σύλληψις) καὶ scripsi, ut Cobetii ἐχρῆν accommodarem: τὸ mss. 85 ἐχρῆν
 Cobet: εὐχρῆν HP¹: εὐχερ(ές) ut vid. Z (εὐχερῶς legit Buttm.) 88 Im. om. (sed
 inter scholia ad vv. 209 et 212 conl.) HP¹, huc rettulit Buttm. 93 πρέσβυρα B,
 tacite corr. Mai αὐγούστα B, corr. Dind.

- 95 “ταυγούστηρα” (διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς οὐ τρέπουνσι τὸ α εἰς η, ἀλλὰ κλίνονται ἄτρεπτα). B
- d. χῶεο: ὀργίζου DEFG²HM^aNVXYs V
- ε 216 a. οὔνεκα] ὅτι DNP
- b. περίφρων: διὰ τοῦ “περίφρων” δηλοῖ ὥς εἰ καὶ σώματι, ἀλλὰ φρονήσει ex. οὐκ ἔστιν ἐλάττων αὐτῆς. HM^bP¹
- 100 ε 217 a. εἶδος ἀκιδνοτέρη] ἐπιμελῶς τὸ “ἀκιδνόν” ἐπὶ τοῦ κατὰ εἶδος ex. τίθησιν. HP¹
- 1 b1. ἀκιδνοτέρη: οἱ μὲν γλωσσογράφοι [fr. 3 Dyck] ἀσθενεστέρα, οἱ δὲ V εὐτελεστέρα· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις “οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιον” [σ 130], ἀντὶ τοῦ εὐτελέστερον (οἱ μέντοι γλωσσογράφοι ἀπέδωσαν πάλιν ἀσθενέστερον). M^aV
- 5 b2. ἀκιδνοτέρη] εὐτελεστέρα G²M^ak / ἀσθενεστέρα BG²DM^aY / ἐλαττοτέρα N
- c. ἀκιδνοτέρη] ἀμορφοτέρα, Fs ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ “κίω” καὶ τοῦ “δεινόν”. s ex.
- d. εἰς ἄντα] Ἀρίσταρχος “εἰς ἄντα”· αἱ κοινότεραι “εἰς ὅπα”. HP¹ Did.
- 10 e. εἰς ἄντα] εἰς ὅσιν EFXs / κατὰ πρόσωπον N / μορφήν M^a
- f. ἰδέσθαι] θεαθῆναι M^a
- ε 218 a. ἡ μὲν] ἡ Πηνελόπη M^a
- b. ἀγήρως: μὴ γηρώσα G²M^aV V
- 15 ε 220 a. οἴκαδ’ εἰς ἐλθέμεναι] ἐπ’ ἄλλα τρέπει τὸν πόθον. ἡ μὲν γὰρ ἔφη ex. “ἡμεῖρόμενός περ ἰδέσθαι / σὴν ἄλοχον” [ε 109-10], ὁ δὲ ὁμολογῶν τὴν ἐπιθυμίαν, οὐκ ἐπὶ τὴν Πηνελόπην πεποιήται τὴν ἀπόστασιν, ἀλλ’ ἐπὶ τὰ οἴκοι. HP¹

d) de verbo sescenties, cf. schol. D A 44, 46, 80 etc.; schol. β 315f 216 b) haec resp. Eust. in Od. 1530, 38 217 b1) hinc Ap. Soph. 20, 10 et Eust. in Od. 1530, 46; ἀσθενεστέρα, εὐτελεστέρα: utramque expl. praebent Ap. gl. Hom. 74, 215, 14; Hsch. α 2398; illud tantum synag. (cod. B) α 788; Hsch. α 2399; Suid. α 877; schol. Opp. hal. 1, 610 c) e verbo κίω (sed nusquam de δεινόν, potius διὰ τὴν ἀσθένειαν immobilis ὁ ἀκιδνός) ducit Or. 8, 12 (Herodiani veriloquium), vide Phot. α 752 cum app. Theod. necnon schol. θ 169 (aliter EGen α 327 L.-L. etc.); ἄμορφος hic tantum, procul dubio ex autoschediasmo d) de coniectura (more solito Aristarchum increpans) Valk, TCO 158; de scriptura adverbii vide La Roche, HTA 243 e) εἰς ὅσιν: scil. prob. v.l. ὅπα (quam nullus codex praebet; cf. schol. d) resp., cf. schol. D I 373, O 147 etc.; κατὰ πρόσωπον: cf. Hsch. α 5300 218 b) cf. schol. ε 136b 220 a) haec resp. Eust. in Od. 1530, 39-40

94 αὐγούστηρα tempt. Dind. 98 Im. H τοῦτο M^b δηλοῖ om. P¹ 3 ἀνθρώποις V 4 καὶ εὐτελέστερον V οἱ μέντοι V: νῦν δὲ οἱ M^a πάλιν: αὐτὸ M^a 9 ὅπα corr. Porson, cl. Eust. 1530, 34 et 47 qui bis ὅπα praebet (vide schol. e et e.g. I 373): σώμα HP¹ 13 γηρώσαι V 15 σὴν: ἦν HP¹ 16 τὴν om. P¹ ὑπόστασιν H: ἀπότασιν (cl. schol. β 39d) ci. Cobet

V	b. νόστιμον ἡμαρ: τὴν τῆς ἀνακομιδῆς ἡμέραν M ^a V	
	c. οἴκαδε - ἰδέσθαι] ἐφίεμαι ἰδεῖν ἡμέραν καθ' ἣν νοστήσαιμ' ἂν εἰς τὴν πατρίδα I	20
V	ε 221 a. εἰ δ' αὖ τις: εἰ δέ τις M ^a V	
V	b1. ῥαίησι: διαφθείρη HM ^a NV	
	b2. ῥαίησι] φθείρει BCG ¹ PY / ἐπέλθοι μετὰ φθορᾶς k	
ex.	c. ῥαίησι] μὴ τὸ “φθείρει”, ἀλλὰ βασανίσει καὶ εἰς τέλος ἄξει. M ^a	
	ε 222 a. τλήσομαι] ὑπομενῶ D	25
V / gl.	b1. ταλαπενθέα: ὑπομονητικὸν πένθους BCEFHM ^a NVXs / καὶ κακοπαθείας B / καὶ κακοῦ HM ^a	
	b2. ταλαπενθέα] καρτεροῦντα πένθος P / καρτερικόν TY	
V	ε 223 a. ἐμόγησα: ἐκακοπάθησα M ^a V	
ex.	ε 224 a. κύμασι καὶ πολέμῳ] δαιμονίως σύλληψιν τῶν κινδύνων πεποίηται. HP ¹	30
	b. μετὰ... τοῖσι] πρὸς E / τοῖς μέλλουσι γενέσθαι Y / οἷς ἔπαθον B	
	ε 225 a. κνέφας] τὸ σκότος ἤγουν ἡ νύξ Y	
	b. κνέφας] “κενέφας” E	
	ε 226 a. τῶ] οὔτοι EY	35
V	b. μυχῶ: τελευταίῳ, ἐσχάτῳ M ^a V	
V	c. σπείους: σπηλαίου G ² M ^a V	
	d. σπείους] ἀπὸ τοῦ “σπῶ”, “σπέος” καὶ “σπεῖος”. B	
	ε 227 a. φιλότητι] συνουσία IM ^c	
	b. παρ' ἀλλήλοισι μένοντες] παρακεῖμενοι ἀλλήλοις I	40
Ariston.	ε 229 a. χλαῖνάν τε χιτῶνά τε] ἐνήλλαξε τὴν τάξιν. HP ¹	
V	b1. ἔννυτο: ἐνεδύσατο G ² V	

b) cf. schol. α 5h 221 a) scil. τὸ αὖ περιττόν (cf. e.g. synag. (cod. B) α 2387; Phot. α 3147, schol. Soph. Ai. 1118c etc.)? b1-2) de verbo cf. e.g. Ap. Soph. 88, 31; Hsch. ρ 53, 62, 65, 70, 77; EGen α 233; Suid. ρ 79 etc.; vide schol. Theocr. 11, 45 c) nusquam alibi hae significationes 222 a) cf. e. g. schol. D Γ 306; vide schol. α 288g b1) hinc Hsch. τ 65 (ὑπομένοντα τὰ πένθη) 223 a) cf. schol. δ 106e 224 a) haec resp. Eust. in Od. 1530, 19 et 25 225 a-b) cf. schol. γ 329b1-3 226 a) scil. dualis pro plurali, cf. schol. Dion. Thr. 382, 4 b) sim. de adi. cf. schol. γ 263e-f; ἐσχάτῳ: cf. schol. Dion. per. 12; Hsch. μ 2008 c) cf. schol. α 15a; Hsch. σ 1444; Suid. σ 929 d) a verbo σπῶ nemo ducit; de σπέος et σπεῖος cf. Choer. in Th. Alex. can. 358, 23-30 Hilg.; EM 262, 20 227 a) saepius, cf. schol. D B 232 et Γ 445; Ap. Soph. 163, 8; Hsch. ε 3448, φ 528 229 a) nam χιτῶν intimum, χλαῖνα vero exterius vestimentum: cf. e.g. Poll. 7, 46; Tz. in Hes. op. 543 b) cf. Hsch. ε 3229 ἐνεδύετο, prob. ad hunc loc. (de verbo vide Hsch. ε 3221 etc.)

26 ὑπομενητικόν V, rec. Ernst τοῦ πένθους CEFM^a: om. V 27 τοῦ κακοῦ M^a 30 Im. om. mss., ad v. 226 adscr. P¹ 41 scholio ε 230c praemittunt mss.: huc reposui

- b2. ἔννυτ'] ἐνεδύετο Y / ἐνεδύθη B
- ε 230 a1. ἀργύφειον: λευκόν BFG²HINVXYs V
- 45 a2. ἀργύφειον] λαμπρόν Y / καθαρόν, M^bs φαεινόν s / τὸ ἔχον ἀργὸν
καὶ λευκὸν ὕφασμα B
- b. ἀργύφειον] γρ. “ἀργύφειον”, ἀντὶ τοῦ λευκόν M⁴ v.l.
- c. φᾶρος] ὅτι κοινότερον νῦν τὸν πέπλον “φᾶρος” εἴρηκεν. HP¹ Ariston.
- d. φᾶρος] ἱμάτιον H
- 50 ε 231 a1. ἱξυῖ: ῥάχης ἢ ὅλη, ἱξὺς τὸ ἄνω, ὁσφὺς τὸ κάτω. “ἱξὺς” οἶον ἄξυς ex.
τις οὔσα, ἦν οὐχ οἶόν τε ξύσαι καὶ κνήσασθαι τῇ χειρί, ἦν ἀλλαχοῦ λέγει
“ἄκνηστιν”. καὶ ἐρμηνεύων τὴν λέξιν φησὶ “κατ’ ἄκνηστιν μέσα νῶτα” [κ
161]. “ῥάχης” δὲ καλεῖται ἡ σύμψηξις τῶν εἰκοσιτεσσάρων σπονδύλων, ὧν οἱ
πρῶτοι ἑπτὰ συμπληροῦσι τὸν τράχηλον, οἱ δὲ τελευταῖοι πέντε τὴν ὁσφύν,
55 οἱ δὲ μέσοι δώδεκα ὄντες τὸν νῶτον, ὃν νῦν “ἱξύν” ἐκάλεσεν ὁ ποιητής.
BEHM^aP¹Xs
- a2. ἱξυῖ] καταχρηστικῶς “ἱξὺς” τὸ ἀνώτερον, ὅπερ λέγεται καὶ ἄκνηστις,
“ὁσφὺς” τὸ κατώτερον. “κνήστις” δὲ τὸ μέσον. FX
- b. ἱξυῖ: ὁσφύι BEFGM^aPVXY V

230 a1-2) λευκόν, λαμπρόν, καθαρόν: cf. Hsch. α 7081-7083; EGen α 1127; vide Eust. in Il. 1131, 27 cum app. Valk; in Od. 1530, 55 (λευκοῦφές); vide Ap. Soph. 41, 30; aliter (μέλαν) e.g. Suid. α 3802 c) de peplo vide schol. A Ω 229a et schol. bT Ω 229-31a, necnon schol. Ab B 43c, ubi de usu verbi φᾶρος pro vesti muliebri in hoc versu disseritur; vide ad schol. β 3h, γ 467e; Roemer, Ar. 199 231 a1) hinc Eust. in Od. 1530, 63 - 1561, 3 (οἱ παλαιοί; ipse ἄκνηστις contendit ἐπὶ ἀλόγων dici); ἱξὺς οἶον - νῶτα: hinc Or. 75, 16 (vide Melet. nat. hom. 91, 31); EGud 279, 36-38 Sturz; EM 472, 6-9; vide schol. Arat. 28, 6; σύμψηξις: cf. Gal. usu part. 4, 65, 3 Helmr., sed v. l. σύνταξις (cf. app. crit.) minime spernenda (cf. Gal. in Hipp. de artic. 18a, 493, 2 K.); de 24 vertebrae (ergo 7 / 12 / 5, ut ferunt HP¹: mirus error in cett. mss.) cf. Aristoph. hist. anim. 2, 9, 1; Gal. de oss. 2, 755, 7-18 K.; Ps.-Gal. introd. 14, 722, 13 K.; Orib. coll. med. 25, 9, 1; Theoph. Prot. corp. hum. fabr. 5, 5 Greenh.; de tribus partibus columnae cf. EM 636, 25; vide Poll. 2, 183; Ps.-Gal. introd. 14, 707, 10 K.; ἱξὺς = ῥάχης cf. Melet. nat. hom. 91, 30 Cramer; Choer. prol. Th. Alex. can. 231, 25 a2) cf. schol. κ 161; Poll. 2, 179; de κνήστις = ῥάχης vide Ap. Soph. 18, 32 et Hsch. κ 3118 b) cf. Erotian. voc. Hipp. 79,

47 ἀργύφειον M⁴, correxī 48 scholio ε 229a statim subiungunt mss. 50 Im. BH: περι - ἱξυῖ Im. EX ῥάχης - κάτω tamquam alterum scholium (ἢ omisso) praebent HP¹ ῥάχει ὅλη B: ῥάχης ὅλη M^a ἱξὺς δὲ B τό: τὸ M^a ὁσφὺς τὸ κάτω post νῶτα (l. 52) conl. s ἱξὺς - κάτω habet etiam N ἄξυς τις cl. Etymol. scripsi: ἄξυστις mss., praeter ἄκνηστις τις HP¹ 51 καί - χειρί om. M^a κνήθεσθαι HP¹ 52 ἄκνηστιν: ἄξυστιν M^a: ἄκνηστις X μέσα: μέγα X 53 ῥάχης: ἱξὺς ῥάχης, ῥάχης δὲ (scil. novum Im. et novum schol.) HP¹: ῥάχης ῥάχης δὲ M^a σύμψηξις: σύνταξις HP¹ εἰκοσιτεσσάρων HP¹: λδ' BM^a (sicut Eust.): τριάκοντα τριῶν E: λγ' Xs σπονδύλων EM^aX 54 ἑπτὰ: ζ' BM^as πέντε HP¹: δέκα καὶ πέντε M^a (sicut Eust.): ιε' Bs δεκαπέντε EXs 55 δώδεκα: ἔνδεκα E: ια' Xs: ιβ' M^a ἐκάλεσεν ἱξύν hoc ordine s 58 δὲ om. F

Did.	ε 232 a1. ἐφύπερθε] <αί> Ἀριστάρχου “ἐφύπερθε”, αἱ <δὲ> εἰκαιότεραι “ἐπέθηκε”. H	60
	a2. ἐφύπερθε] γρ. “ἐπέθηκε”. M ⁴	
V	b. καλύπτρην: τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. EFG ² HM ^a NVXY	
	ε 233 a. μήδετο] ἐβουλεύετο IM ^a	
V	b. πομπήν: παράπεμψιν M ^a V	65
V	ε 234 a. ἄρμενον: ἡρμοσμένον EFG ² HM ^a NP ¹ VX	
	b. ἄρμενον] ἐπιτήδειον P	
	ε 235 a. ἀκαχμένον] ἡκονημένον EFM ^a PXs/ δίστομον FXs/ ἐστομωμένον EFXs	
ex.	b. ἀκαχμένον] ἀπὸ τοῦ “ἀκῶ” τὸ ἀκονῶ “ἀκάζω” B	
Hrd. /	ε 236 a. στείλειόν: ὀξυτονητέον τὸν “στείλειόν”. / λείπει δὲ τὸ “ἦ<ν>”, ἢ ἀπὸ	70
Nican.?	κοινοῦ τὸ “ἔδωκεν” [234]. HP ¹	
ex.	b1. στείλειόν] “στελεᾶ” ἢ τρύπη τοῦ πελέκεως, “στελεδόν” δὲ τὸ ξύλον. BEFHP ¹ Xs	
V	b2. στείλειόν: “στείλειός” ἢ λαβὴ τοῦ πελέκεως. G ² HM ^a PV	
	c. στείλειόν] ἀξινομάνικον G ¹ Xs	75
	d. στείλειόν] οὐδέτερον B	
V	e. περικαλλές: πάνυ καλόν M ^a V	
	f. ἐλάϊνον] ἀπὸ τῆς ἐλάτης δένδρου M ^a / ἐλάτινον G ¹ / εἶδος δένδρου P	
V	g1. ἐναρηρός: ἐνηρμοσμένον G ² HM ^a NV	
	g2. ἐναρηρός] ἡρμοσμένον EY / τῷ πελέκει δηλαδὴ I	80

6; Hsch. ι 720 (ad hunc loc.), 721-22; synag. ι 87; schol. Opp. cyn. 2, 6 232 a1) de v.l. vide Rengakos, Homertext, 101 b) cf. Hsch. κ 547; Zon. 1151, 2; schol. Aesch. Pers. 537 233 a) de verbo cf. schol. ε 188a b) cf. Jo. Philop. diff. voc. π 19 Daly 234 a) cf. schol. D Σ 600; Ap. Soph. 42, 14; synag. α 970; de voce cf. Leumann, Hom. Wörter 311 b) cf. schol. Hes. op. 407b; Hsch. α 7308; Suid. α 3972 235 a) cf. schol. α 99f-g; sed δίστομον nusquam alibi, prob. propter verbum πέλεκυν (cf. Hsch. α 5623, π 1313) hic dictum; cf. ἀμφίστομον Eust. in Od. 1531, 35 b) potius ex ἀκάζω ducit EM 45, 46 (vide ESym 1, 200, 18 L.-L.) 236 a) Nicanoris scholium plenius (ad imaginem scholii A B 446b) restituit Carnuth, Nican. Od. 45 b1-2) hinc Eust. in Od. 1531, 35; cf. EM 726, 53; de masculino cf. Suid. σ 1079, EM 725, 50, et scholia ad N 612; de neutro cf. Hsch. σ 1719; synag. σ 206; de feminino (= ὀπή) cf. Ap. Soph. 144, 34; Hsch. σ 1702; schol. Nic. ther. 387a, vide ad φ 422 c) verbum recentius nusquam invenio, sed cf. Zon. 1669, 9 ἀξιοκράτημα d) scil. neut. generis (aliter ac schol. b2), cf. Phryn. praep. soph. 110, 19 (de hoc versu); Hsch. σ 1719 (cum app. Hansen); Eust. in Od. 1915, 38 e) cf. e. g. schol. α 425e f) aliter (ex ἐλαία) schol. bT N 612a; Eust. in Il. 949, 46 vel (ex λάας) Eust. in Od. 1631, 24 gl-2) vide schol. β 342c

60 αἱ add. Porson, δέ ego 61 ἐπέθηκεν H 63 τῆς κεφ. om. G²N κεφ. λέγει F 65 πέμψιν V^b 69 in mg. interiori ἀκάχ] ut vd. B 70 scholium bis habet P¹ τὸ Lentz: τὸν mss. ἦν Buttm.: η HP¹ 72 scholio a ἄλλως interiecto statim subiungunt HP¹ στελεδόν τὸ ξύλον, στελεᾶ ἢ τρύπα habet etiam N στελειός F τρύπα FX στελεδόν: στελειόν EFXs δέ om. P¹ 74 στείλειός om. P λέγεται ἢ H 79 καλῶς add. H

- ε 237 a. σκέπαρνον] τὸ σ ὡς ἄσημον ὄν οὐκ ἐκτείνει. Y
 b. ἐύξοον] καλῶς ξέοντα EHM^cN / τὸ δυνάμενον εὖ ξέειν I ex.
 c. ἦρχε] ἡγεμόνευε M^a
- 85 ε 238 a. νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς: οὐχ ὅτι ἡγνόμενος τοσοῦτον χρόνον διατρίβων ἐν τῇ ex.
 νήσῳ, ἀλλ' ὅτι διὰ τὸν ἔρωτα ἐτοιμῶς ὑπουργεῖ. ἐξῆς γοῦν μυρίας ἀφορμὰς
 εὐρίσκει τοῦ συνεῖναι καὶ ἐντυγχάνειν αὐτῷ· ἐξὸν γὰρ ἅμα πάντα δοῦναι, ἡ δὲ
 ἕκαστον πρὸς τὴν χρεῖαν κομίζει. HP¹
- 90 b. νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς: τὸ πρὸς τοῖς ἐσχάτοις τῆς νήσου εἶναι τὰ ξηρὰ παθάνον, ex.
 ὧν κατεφρόνει ἡ θεός· ἀμελούμενα οὖν τοιαῦτα ἦν. ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ
 ἀχθοφόρον τὸν ἥρωα φαίνεσθαι μακρόθεν φέροντα τὰ ξύλα εἰς θάλασσαν. HOP¹
- c1. ἐπ' ἐσχατιῆς: ἐπὶ τῶν ἐσχάτων μερῶν EFG²M^aVXs V
 c2. ἐπ' ἐσχατιῆς] ἐπὶ τῆς ἄκρας τῆς νήσου H / ἐπὶ τὸ ἔσχατον μέρος Y
 d. πεφύκει] βεβλαστήκει M^a
- 95 ε 239 a. ἦν] ὑπῆρχον· τὰ δένδρα δὲ ἐκεῖνα, κλήθρη καὶ τὰ λοιπά. H²
 b. οὐρανομήκει] ὑψηλαί M^a
- ε 240 a1. αὐὰ πάλαι: κατάξηρα G¹HM^aNP¹V καὶ ἐξαυασμένα. HM^aP¹V ἢ V
 δι' εὐφωρίαν ἔγκειται τὸ α. M^aV
 a2. αὐὰ] ξηρά G²M^cTY
 b. περίκηλα: Ἀρίσταρχος ὥσπερ ξηρὰ ἐκδεχόμενος, τὰ περικεκαυμένα Ariston.
 100 ὑπὸ ἡλίου. Χρῦσιππος δὲ [SVF III, 776 = FDS 620] διήρει “περὶ κῆλα”,
 1 περισσῶς ξηρά. HM^bP¹
 c1. περίκηλα] διχῶς, “περίκηλα” καὶ “περὶ κῆλα”, περισσῶς κεκαυμένα Did.?
 ὑπὸ ἡλίου, οὐκέτι θάλλοντα οὐδὲ γλωρά. EHM^bP¹X

237 a) de sigmate ἄφωνον cf. schol. Dion. Thr. 333, 10 et 33 Hilg. (ubi tamen nihil ad metrum); cf. de Σκάμανδρος schol. A A li et Z 402; schol. T Z 4; schol. Dion. Thr. 506, 4-12; Eust. in Il. 255, 28-34 b) scil. non passive (e. g. schol. α 128 e cum app. test.), sed active, ut Eust. in Od. 1531, 47 238 a) hinc Eust. in Od. 1531, 18 (οἱ παλαιοὶ) c1-2) cf. schol. γ 294a, β 391b; hinc Eust. in Od. 1532, 36 d) cf. Eust. in Il. 451, 5 nihil in scholiis de adi. μακρά (vs. καλά), cf. Eust. in Od. 1532, 40 239 b) cf. Hsch. ο 1839 240 a1-2) ξηρά: cf. Hsch. α 8215; EM 168, 30; schol. Opp. hal. 5, 411; de forma cf. schol. A M 160a; δι' εὐφωρίαν scil. fort. αὖ re vera intellegendum? ipse Buttmann aiebat se nescire “quid hoc inficetiarum” b) de

82 ξέον M^c 84 νήσου δ' ἐπ' ἐσχ. Im. H 86 ἅμα πάντα: ἅπαντα H 87 τὴν om. H 88 Im. O: scholio a ἄλλως interiecto subiungit P¹: scholio ε 246a ἄλλως interiecto subiungit H πρό HP¹ τοῖς ἐσχάτοις: τὴν ἐσχατιάν δέ O ξηρά HP¹: ξύλα O 89 καταφρόνει H τοιαῦτα ἦν ὅθεν ἐκεῖ ἀπέρχεται. ἅμα δὲ κτλ. O 91 ἐπ' ἐσχατιήν (sicut mss. aliquot) Im. V 96 ἐξαυασμένα Cobet: ἐξουλισμένα mss.: ἐξηυλισμένα (cl. Hsch. ε 3884) ci. Barnes: ἐξηλιασμένα (cl. Hsch. ε 3846) tempt. Ernst 99 ὑποκεκαυμένα M^b περικεκαυμένα 100 ὑπὸ ἡλίου etiam i. l. M^bP¹ περὶ κῆλα P¹: περικῆλα M^b: περίκηλα H 2 scholio b ἄλλως interiecto subiungunt HM^bP¹ περισσῶς ὑπὸ ἡλίου om. E: i. l. habent CXs 3 γλωρά: ὑγρά Dind.

- c2. περίκηλα] κεκαυμένα BF / κατάξηρα Bk / ἀπὸ ἡλίου ξηρά I /
 πυρὶ κηλέῳ B 5
- V d. περίκηλα: περισσῶς κατεσκληκότα G²V
- e. τά οἱ πλώοιεν] ἄτινα B / πλεύσειαν Y / πλεύσοι FX / ἂ γένοιτ' ἂν
 πρὸς πλεῦσιν ἐλαφρά I
- Ariston. ε 242 a. πρὸς δῶμα] ὅτι τὸ σπέος “δῶμα” εἴρηκεν. HP¹
- ε 243 a. ὅ] οὗτος ὁ Ὀδυσσεύς M^a 10
- b. τάμνετο] παθητικόν E / ἔτεμε I
- c. δοῦρα] ξύλα HIY
- V d. ἥνυτο: ἥνυετο, V ἐτελειοῦτο M^aV
- Ariston. ε 244 a. εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα: παρέλκει τὸ “πάντα”, ὥς ἐν τῷ “τριχθὰ δὲ
 πάντα δέδασται” [O 189]. HOP¹ ἐπιφέρει γὰρ “γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων καὶ
 μακρὸς Ὀλυμπος” [O 193]. H 15
- V b. ἔκβαλε: κατέβαλε M^aV
- c. ἔκβαλε] ἔταμεν G¹
- d. πάντα] ξύλα M^a
- ε 245 a. ἐπισταμένως] ἐντέχνως M^a / τεκτονικῶς I 20
- V b1. στάθμην: κανόνα, ὑπομεμιλωμένον σχοινίον HM^aP¹VY ἢ τεκτονικὴν
 σπάρτον. EFHM^aP¹Vs
- b2. στάθμην] ὁ λεγόμενος πῆχυς M^a / μεμιλωμένον σπάρτον G² / τὸν σχοῖνον
 τοῦ τέκτονος, κανόνα G¹
- c. ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν] πρὸς τὴν στάθμην ἴθυνεν H / κατ' ὀρθὸν ἀπέξεσε
 πρὸς στάθμην I 25

usu praep. περί cf. Aristarch. fr. 179 Matth. (et Matthaios, Untersuchungen, 590 de Chrysippi lectione); περικεκαυμένα: vide Philox. fr. 112 Theod. (Or. 84, 27); Hsch. π 1732; EM 510, 30; schol. σ 309; aliter e verbo καίω Eust. in Od. 1532, 49; περισσῶς ξηρά: hinc Ap. Soph. 130, 32; Hsch. π 1732 c2) πυρὶ κηλέῳ: vide schol. σ 309; Or. 84, 27 d) hinc Eust. in Od. 1532, 48 242 a) est doctrina Aristonici: vide schol. A Ω 512a et 572a; cf. schol. ε 208d 243 c) cf. e.g. schol. D B 135, Ω 450; schol. Eur. Tr. 14; Hsch. δ 2265 d) de forma cf. schol. A Π 542a; de verbo e. g. schol. β 58f de constructione ratis et de sensu huius σχεδῆς cf. D. Gray, Arch. Hom. G (Seewesen), 109-14 244 a) cf. schol. A O 189b; vide schol. A H 161a cum app. Erbse et praes. schol. T Σ 373b; Porphyrio tribuit Schrader 245 b1) hinc Eust. in Od. 1531, 62; κανόνα: cf. Eust. in Il. 1022, 60 (Paus. att. σ 23); ὑπομεμιλτ. σχοινίον: cf. schol. D B 765; τεκτ. σπάρτον: cf. schol. ψ 197; vide schol. Plat. Charm. 154b (Zenob. paroem. 4, 89, 4; Paus. Att. λ 14; Hsch. λ 729; Suid. λ 325); de σπάρτη Hsch. σ 1422 b2) πῆχυς: cf. Poll. 10, 147 d) cf. e.g. schol. D Δ 132, Z 3, Θ 110, Λ 528, Ω 362

nescio unde 6 περισσῶς om. G² 14 πάντα in Im. om. P¹ 15 δέ τι H, ex Hom. corr. Dind. 21 Im. V πρὸς κανόνα i.l. etiam N κάλονα M^a ἢ om. P¹: πρὸς Fs τεκτονικόν EHP¹

- d. ἴθυνε: ἐπ' εὐθείας ἤγαγεν G²HM^aNV V
 ε 246 a. τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα: "τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ δῖα θεάων" [258]. H ex.
 30 b1. τόφρα: τηνικαῦτα G²HM^aNP¹V V
 b2. τόφρα] ἐν τοσοῦτῳ EFXms
 c1. ἔνεικε: ἤνεγκεν, HM^aNV ἤγαγεν M^aP¹V V
 c2. ἔνεικε] ἐκόμισεν B / ἔφερεν FXs / ἀντὶ τοῦ ἔδωκεν Y
 d1. τέρετρα: πάντα τὰ διατρήσαι δυνάμενα, γομφωτήρια καὶ τρύπανα. V
 35 M^aV
 d2. τέρετρα] τρύπανα EFG¹HM^aNP¹XYs ἥ καὶ πάντα τὰ τρήσαι δυνάμενα BEFHP¹Xk
 e. τέρετρα] ἀπὸ τοῦ "τορῶ" τὸ τρυπῶ. B
 40 ε 247 a. τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα – καὶ ἀρμονίῃσιν ἄρασσεν (248): Ἀριστοφάνης Ariston.
 [p. 197 Sl.] τὸ αὐτὸ ᾧετο περιέχειν ἄμφω. διὸ τῷ μὲν C, τῷ δὲ ἀντίσιγμα ἐπιτίθησιν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φησι διὰ μὲν τοῦ πρώτου τὸ τέλειον τῆς ἀρμογῆς μὴ εἶναι, HP¹ ἀλλ', ὡς ἂν τις εἴποι, ἀρμόζοντα κατεσκεύασε, καὶ πρὸς ἄλληλα συγκαταγαγὼν ἐσκέπαστο εἰ ἀρμόζει ἀλλήλοισι· τῷ δὲ ἐξῆς συνέκλεισε καὶ κατεγόμεφωσε, διὰ γὰρ τοῦ "ἄρασσε" τὸ τέλος τῆς ἀρμογῆς παρέστηκεν. BHM^aP¹T
 45 b. τέτρηνεν] ἐτρύπησεν M^aY

246 a) scil. spectat ad similitudinem constructionum in principio et fine descriptionis ad ratis constructionem spectantis; v. 258 hoc probare quod in schol. ε 238a legitur credit Buttm., qui Eustathium in simili scholio antiquo eundem versum legisse censet b) cf. schol. β 77a; Eust. in Od. 1532, 20 c1-2) ἤνεγκεν, ἔφερεν: cf. Hsch. ε 3104; Eust. in Od. 1532, 32; ἐκόμισεν: cf. schol. δ 436a d1-2) τρύπανα: prob. hinc Ap. Soph. 151, 12; Hsch. τ 515; synag. τ 106; διατρήσαι, τρήσαι: a verbo τρῶ ducit (non ergo ἀπὸ τοῦ τορῶ, ut hic schol. e) Philox. fr. 184 Theod. (Or. 152, 21; EGen = EM 752, 43), sed ex τρῶσαι ut vid. non τρήσαι (vide Theodoridis ad loc.); de veriloquio vide etiam Eust. in Od. 1532, 1 e) de verbo τορῶ cf. Suid. τ 797; schol. Opp. hal. 1, 59 etc.; nusquam tamen in veriloquio subst. τέρετρον (cf. ad schol. d1-2) ad hoc verbum schol. ε 252e2 de σταμίνας perperam refert ms. T 247 a) cf. Roemer, Ar. 51 b) ἐτρύπησεν: cf. schol. D X 396; Hsch. τ 644; Zon. τ 1725

27 ὑπ' M^a 28 δὲ φάρε' ἔνεικε Hom.: δ' ἔνεικε φάρεα H 36 τρυπάνους EHP¹X ἥ καὶ om. BP¹ πάντα om. k διατρήσαι FXk 39 τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα Im. HP¹: καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισιν Im. M^a: γόμεφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἀρμονίῃσιν ἄρασσεν (248) Im. T 40 περιέχειν suspectum C malit Dindl.: σ mss. τῷ δέ: τὸ δέ P¹ 41 φασί P¹ μὲν ante τέλειον praebent mss., transposui 42 εἶναι: ἐμφῆναι ci. Polak ἀλλ' om. BM^aT ἥ ὡς ἂν τις εἴποι ἀρμόζοντα κατεσκεύασεν ἀλλήλοισι etiam in fine scholii ε 246d1 praebet M^a εἴπη HP¹ ἀρμόζοντος κατεσκεύασεν M^a κατεσκεύαζεν T προσάλληλα HP¹ 43 συγκαταγὰν M^aT: καταγαγὼν B ἀρμόζοι M^a τὸ δὲ ἐξῆς BHM^aP¹T, corr. Buttm. 44 διὰ γὰρ - παρέστηκεν scholio ε 248a statim praemittit

- c. τέτρηνεν] ὑπὸ τεκτονικὸν σπαρτίον N ἤρμοσε HN
 ex. **ε 248** a. γόμφοισιν... ἄρασσεν: ἀντὶ τοῦ κατεγόμεφωσεν. “ἄρμονιῇσιν
 ἄρασσεν” ἀντὶ τοῦ συνήρμοσε καὶ συνέκλεισεν. BHM^aP¹T
 V b1. γόμφοισιν: οἷς ἀρμόζεται τὰ ξύλα πρὸς ἄλληλα. ἢ πασσάλους, ἢ
 πλατέσιν ἐπιούροις, ἢ σφηναρίοις. V 50
 b2. γόμφοισιν] πασσάλους ἢ σφηνώμασιν EFXs / ξυλοπύροις PY /
 καρφίοις G¹
 c. τήν] τὴν σχεδίαν M^a
 Hrd. d. ἄρμονιῇσι: προπερισπωμένως. ἔστι γὰρ Ἰώνων ὁ καταβιβασμός. HP¹
 V e1. ἄρμονιῇσιν: ἄρμονίαις M^aV 55
 e2. ἄρμονιῇσιν] ἄρμογαῖς G¹
 V f. ἄρασσεν: ἤρμοσεν. BEG¹M^aP¹VY^{*} γράφεται καὶ “ἄρηρεν”.
 M^aM^{a*}VY^{*}
 g. ἄρασσεν] κατεσκεύασεν EXs / ἔκρυψεν X
 h. ἄρασσεν] τὰ ἱκρία M^a 60
 ex. **ε 249** a. ὅσσον τίς τ’ ἔδαφος...] τὸ σχῆμα παραβολή M^c
 V / ex. b1. ἔδαφος νηός: τὸ κατώτατον κύτος τῆς νεώς, HM^aNTV / ἦν νῦν
 καλοῦσι “γάστραν”. HM^aT
 b2. ἔδαφος νηός] ἀλλαχοῦ “γαστέρα” λέγει τὴν τρόπιν τῆς νηός. EXs
 b3. ἔδαφος] τὸ κάτω μέρος G¹ / τὸ κοῦλον M^aP¹ / κοῦλωμα, γάστραν B 65
 ex. c1. τορνῶσεται ἀνὴρ: περιγράφεται καὶ περιορίζεται, BEFH^aM^aP¹TXs ὡς
 ἐπὶ τοῦ “τορνῶσαντο δὲ σῆμα” [Ψ 255]. BHM^aT

248 a) de verbis cf. schol. ε 247a; Nitzsch, Erkl. Anm. 36 b1) ἐπιούροις: cf. schol. D O 678; σφῆναις: cf. Hsch. γ 810; synag. γ 75; schol. Ar. eq. 463a b2) καρφίοις: cf. EGud 319, 5 Stef.; EM 238, 4; schol. Aesch. th. 542b; schol. Opp. hal. 1, 58 d) accentus καταβιβασμὸν Ionicum dicit epim. Hom. ε 55 (EGud 432, 17 Stef.; vide Lentz ad Hrd. ὄνομ. 613, 26) e2) de hoc versu cf. Ap. Soph. 41, 9 f) aliter explicant verbum ἄρασσεν (= τέμνειν); potius lectio ἄρηρεν hic respicitur (vide schol. β 342c), cf. de hoc versu Ap. Soph. 44, 17; Hsch. α 7166; Suid. α 3850; Rengakos, Homertext, 138-39 **249** b1) κατώτατον: cf. Poll. 1, 92; Eust. in Od. 1532, 61 (τὸ κατωτάτω περὶ αὐτὴν γῆν, suspectum); κύτος, γάστρα: cf. Poll. 1, 87; Suid. σ 543 (= schol. Thuc. 1, 50, 1) b2) γαστέρα: numquam apud Homerum hoc sensu, fort. de γάστρα - sic iam Buttm. - cogitandum (cf. schol. b1 et TGL s.v.), quod verbum tamen apud Homerum alio sensu occurrit (cf. Σ 348, θ 437); γαστήρ νηός tamquam exemplum καταχρήσεως laudant rhetores (cf. Choer. tr. ποιητ. 247, 5 Spengel et Rhet. Anon. 3, 208, 26 Sp.) b3) κοῦλον, κοῦλωμα: cf. Suid. σ 543 c1-2) περιγράφεται, περιορίζεται: de verbo cf. schol. D Ψ 255; schol.

B 50 σφῆναις V, correxi (σφησίν debuit) 51 σφῆνωσιν (σφῆνεσιν tempt. Ernst) FX 57 γρ. ante ἤρμοσεν (ad v. 243 appictum) conl. Y^{*} (oblitt. Y^{*}): om. M^{a*} 59 ἄραρεν in textu EX 62 ὅσσον τίς τ’ ἔδαφος Im. T κύτος HM^a ἢ γάστρα λέγεται etiam P¹ νῦν om. H 63 γαστέρα (cf. schol. b2) T 66 ἀντὶ τοῦ s περιγράφηται HP¹ περιορίζεται HP¹: περιορίζεται M^a

	c2. τορνώσεται: περιγράψειεν G ² M ^a NV	V
	d. τορνώσεται] κατασκευάσει M ^a	
70	ε 250 a. φορτίδος: φορταγωγού, τῆς καὶ ὀλκάδος καλουμένης. EHM ^a NP ¹ VXs	V
	b. φορτίδος] ἐμπορικῆς B	
	c. εὐ εἰδώς] ἄριστος τέκτων ὦν I	
	d. τεκτοσυνάων: τῆς περὶ τὴν τεκτονικὴν ἐμπειρίας M ^a V	V
75	ε 251 a. τόσσον - ποιήσατ'] ἐπὶ τοσοῦτον BEFM ^a Xs ἐπλάτυνε τὴν σχεδίαν EFXs b. τόσσον] τόσον καὶ τὸ περίμετρον τῆς σχεδίας ὅσον τέκτων ἐπιστήμων φορτίδα ἐπιλέξας νῆα κατασκευάσαιο ἄν. I	
	c. ποιήσατ' Ὀδυσσεύς] ἔνιοι “τορνώσατ' Ὀδυσσεύς”. H	Did.
80	ε 252 a. ἴκρια δὲ στήσας: ἴκρια τὰ σανιδώματα, παρὰ τὸ δι' αὐτῶν ἰκνεῖσθαι καὶ διαβαίνειν. BHM ^a P ¹ T	ex.
	b. ἴκρια] τὰ ἐπιτεταμένα ξύλα ἀπὸ πρύμνης ἕως πῤῥας. EFX / καταστρώματα G ¹	
	c. ἀραρὼν: ἀρμόσας G ² M ^a P ¹ VYk	V
	d1. θαμέσι: πυκνοῖς, M ^a Vn συνεχέσι HM ^a P ¹ V	V
85	d2. θαμέσι] πολλοῖς G ¹	
	e1. σταμίνεσσι: τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις καὶ στήμονος τάξιν ἐπέχουσιν, ἃ παρατίθεται τοῖς ἰκρίοις ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ ἐστάναι· ἢ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια ἐμπήσεται. EG ² HM ^a P ¹ VXYs	V

Pind. Ol. 1, 14b; Hsch. τ 1171-1173; EM 762, 25; Eust. in Il. 1298, 42 et in Od. 1533, 8; in Dion. per. 1166 (p. 406, 45 Müller); sim. (ἐπέγραψαν) Ap. Soph. 154, 2 d) cf. synag. τ 227; EM 762, 25 250 a) vide ad hunc loc. Ap. Soph. 164, 33; cf. Zon. 1819, 19; Thom. Mag. ecl. 388, 14; vide etiam Poll. 1, 83; Hsch. φ 792; synag. φ 186 etc.; ὀλκάδος: cf. schol. Thuc. 6, 1, 2 b) cf. Eust. in Od. 1533, 13 d) de genetivo in hoc versu vide schol. Arat. 529 (p. 316, 3 M.) 252 a-b) de substantivo vide schol. γ 353a-b et ε 163c; Schironi, Frammenti 487 adn. 12; Kurt, Seemännische Fachausdrücke, 128-32; aliter (scil. ὀρθὰ ξύλα) Eust. in Od. 1533, 20; παρὰ τὸ δι' αὐτῶν ἰκν. καὶ διαβ.: hinc Or. 75, 14 (EGud 275, 23 Sturz); EM 470*, 83-86; Eust. in Il. 1037, 32 et in Od. 1533, 21; vide infra schol. ε 254b-c c) hinc Ap. Soph. 44, 19; de verbo vide schol. α 280b, δ 777b d1) cf. schol. α 143c-d, de adi. vide Ap. Soph. 86, 13; schol. D A 52; Hsch. θ 77 et saepius e1) τοῖς - ἐπέχουσιν: est doctrina Aristarchi, vide fr. 63

70 τοῦ M^a φορταγωγού ὀλκάδος etiam FG²Y καλουμένης om. EXs 74 τέκτονος ἐμπειρίας etiam G² 75 τὴν σχεδίαν om. s 77 ἐπιλέξας incertum 78 in fine schol. ε 249c1 conl. H 79 Im. T σανιδώματα etiam i.l. P¹ δι' om. T 80 διαβαίνειν τὸν κυβερνήτην T 81 τῆς πῤῥας F 86 σταμ. δέ (scholio a subiungens) H: ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσι Im. E καὶ - ἐπέχουσιν om. VY καί: ἃ s τάξιν: τρόπον EG²M^aV^bV^pXs ἔχουσιν EG²V^bV^pX: om. s ἃ om. M^as 87 παρατίθεται Y: περιτίθεται EX: παρὰ τὸ τίθεσθαι M^a ἑκατέρων: ἑκατέρωθεν EXs πρὸς τὸ ἐστάναι om. EX ἐξεστάναι s 88 οἷς: εἰς ἃ M^a ἐμπήσεται G²VX: πῆσεται HP¹

- e2. σταμίνεσσι] σταμίνες δὲ τὰ ὀρθὰ ξύλα, BM^aT οἶον στήμονος τάξιν ἐπέχοντα BT / ἐκ τοῦ ἴστασθαι M^a / τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις M^bs / ὀρθοῖς ξύλοις G¹Nz / στημοναρίοις G¹X 90
- e3. σταμίνεσσι] πλαγίοις ξύλοις k / ξύλοις, n σανίσι M^cn / ξύλοις ἐφ' ὧν κεῖνται αἱ σανίδες ἐκ τῶν ἄκρων Vind³⁰⁷
- Did. ε 253 a. ἐπηκενίδεσσι: οὕτως Ἀρίσταρχος. Ῥιανὸς δὲ [fr. 26 Leur. = 30 Mayh.] “ἐπητανίδεσσι”, ἤγουν ταῖς μακραῖς καὶ ἐπεκτεταμέναις. P¹ 95
- V b. ἐπηκενίδεσσι: ταῖς διατεταμέναις σανίσι, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ν, οἶον “ἐπηνεγκίδεσσι”, ταῖς ἐπικειμέναις δοκοῖς. EHM^aP¹VXY
- ex. c1. ἐπηκενίδεσσι: τὸ δ' “ἐπηκενίς” οὕτω σχηματίζει ὁ Ἀπολλώνιος· EHM^bP¹X “ἐνέγκω”, “ἐνεγκίς” καὶ “ἐπενεγκίς”, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ καὶ ἐκτάσει “ἐπηνεγκίς” καὶ “ἐπηκενίς”, ἢ ἀπὸ πρόφρας ἕως πρῶτης ἐπενεχθεῖσα σανίς. BEHM^aP¹TX 100
1

Schironi (EM 724, 55 et Zon. 1667, 19); hinc ut vid. Or. 142, 20; Hsch. σ 1633; Suid. σ 1003; Eust. in Od. 1533, 25; πρὸς τὸ ἐστάναι: tamquam veriloquium (παρὰ τὸ ἐστάναι; vide etiam hic v.l. ms. M^a et schol. e2) Hsch. σ 1633; οἷς τὰ πηδάλια ἐμπήσεται: nescio an Aristarchi (sicut Carnuth putat, sed cf. Schironi, Frammenti, 488); de tota re, scil. de rate Ulixis vide Schironi, Frammenti, 485-89 cum commentariis ibi laudatis; Hainsworth ad vv. 243-61; Nitzsch, Erkl. Anm. 37-39; praes. Kurt, Seemännische Fachausdrücke, 21-24 et 126 e2) στημοναρίοις: cf. Eust. in Od. 1533, 26 253 a) ἐπητανίδεσσι: cf. fort. Hsch. ε 4530 (ἐπηγανίδες: †ἐπινύγματα): scil. Rhianus adi. ἐπητανός respicit (tempus indicans potius quam spatium), quod tamen Homerus numquam contrahit (cf. Valk, TCO 107; vide Leurini ad Rhiani fr.) b) σανίσι: cf. Hsch. ε 4533; Or. 53, 3; EGud 500, 12; et vide infra schol. c1; κατὰ μετάθεσιν: scil. ex ἐπενεγκίς (subaudita aequatione ἐπενεγκεῖν = διατείνειν), vide schol. c1; οἶον – δοκοῖς scil. de permutatione litterarum (ut putat Ernst) potius quam de forma substantivi (ἐπενδοκίς, quod in ms. P, verbum novum, sed cf. διαδοκίς apud Hsch. δ 995 et Phot. δ 306) c1) auctor veriloquii (cf. schol. b) Apollonius quidam, vel Chaeridis filius (RE 78; vide F. Montana, apud LGGA; Berndt,

89 Im. τέρετρα (v. 246) T στίμονος T 94 scholio c2 ἄλλως interiecto subiungit P¹ οὕτως P¹ 95 ἐπιτανίδες P¹, corr. Lobeck: ἐπεκτανίδες Buttm., fort. nimis ingeniosum 96 scholio a ἄλλως interiecto subi. P¹ ἐπηκενίδεσσι Im. M^a οἶον ἐπενδ. om. Y 97 ἐπηνδοκίδεσσι (sic) - δοκοῖς etiam G² ἐπηνεγκίδεσσι (cf. schol. c1) corr. Ernst: ἐπενδοκίδεσσι P¹, rec. Buttm. et (-δεσσι) Dind.: ἐπενεκήδεσι E: ἐπινεκήδεσσι X: ἐπινεκίδεσσι H: ἐπηνοκήδεσσι M^aV ἐπικ. τοῖς δοκοῖς EG²X 98 τὸ δ' ἐπ. om. (in mg. haec addens) M^b δ' om. P¹ οὕτως δὲ σχηματίζει ὁ Ἀπολλώνιος EX 99 ἐνέκω EX: ἐκ τοῦ ἐνέγκω (scholio c2 statim subiungentes) BM^aT ἐνέγκις (sic) καὶ B: ἐνέκις (sic) καὶ M^aT (sim. mss. aliquot in app. crit. ad EGud): om. cett. ἐπενεκίς EX: ἐπένεκις M^aT: ἐπένεγκις B καὶ (om. M^a) μεθ' ὑπερβιβασμοῦ καὶ ἐκτάσεως BM^aT et (μεθ' omissio) P¹ 100 ἐπηνεγκίς καὶ om. BEM^aTX (in M in mg. redintegritatē M^b), fort. recte (variat enim ordinem ὑπερβιβασμὸς καὶ ἔκτασις: debuit enim prius ἐπεγκενίς, deinde ἐπηκενίς) ἢ M^a εἰς πρῶτην BM^aP¹T

- c2. ἐπηγκενίδεσσι] ἐπηγκενίδες τὰ παρατεταμένα ξύλα καὶ οἶον ἀντὶ κρόκης. BEHM^a P¹TX οἶονεὶ ταῖς μακραῖς καὶ ἐπιτεταμέναις. BM^aT
- c3. ἐπηγκενίδεσσι] σανίσι ταῖς ἀπὸ πρῶρας ἕως πρύμνης Cs /
 5 διατεταμέναις N σανίσι G¹Nk / ταῖς ἄνω κειμέναις G¹
- d. τελεύτα: ἐτελείου, ἐπλήρου M^aV V
- ε 254 a. ἐπίκριον: τὸ κερατάριον. καὶ ἐξῆς γοῦν φησι “τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ” [ε 318]. BEHP¹TX ex.
- b1. ἐπίκριον: τὴν κεραΐαν, τὸ πλάγιον ξύλον τοῦ ἱστοῦ, ᾧ προσδέδεται τὰ ἄρμενα. G²HM^aP¹VY V
- b2. ἐπίκριον] τὸ καλούμενον κατάρτιον M^a / κερατάριον BG¹M^cXs / ἱκρίον δὲ ἀπὸ τοῦ ἰκνεῖσθαι εἰς τὸν ἀέρα B
- c. ἱκρίον: τὸ περὶ τὴν πρύμναν κατάστρομα, ὡς αὐτὸς ἐτέρωθι ἐξηγεῖται· BM^aP¹T “ἱστός δ’ ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα / εἰς ἄντλον κατέχυνθ’, ὃ δ’ ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηὶ / πληῆξε κυβερνήτεω κεφαλὴν” [μ 410-12]· εἶτα ἐξῆς ex.
 15 “κάππεσ’ ἀπ’ ἱκρίοφιν” [414]. καὶ ὃ “πρύμναν” ὠνόμασεν ὑποκατιών, “ἱκρίον” ἐκάλεσεν διὰ τὸ ἐπ’ αὐτοῦ ἰκνεῖσθαι καὶ διαβαίνειν τὸν κυβερνήτην. M^aP¹T
- d. ἄρμενον] συνηρμοσμένον M^a / ἀρμόζον HP / ἀρμόδιον, Bz ἐπάνω τοῦ ἱκρίου B
- e. αὐτῷ] τῷ ἱστῷ N
- ε 255 a. πρὸς] αὐτοῖς E
- b. πηδάλιον: κώπην M^aPVY / τὴν κυβερνῶσαν M^a

Alexion, 48-54) vel sophista Archibii filius, qui λέξεις ad Homeri carmina scripsit (in scholiis tamen nusquam laudatur, cf. La Roche, HTA 113-14): vide Or. 53, 3-9, cf. EGud 500, 14-7 Stef. et EM 357, 3-7; hinc Eust. in Od. 1533, 39; vide ad hunc loc. (sed paulo aliter) Hsch. ε 4533 c2) vide ad hunc loc. Ap. Soph. 71, 26 τῆς σχεδίας τὰ διηνεκῆ ξύλα d) cf. schol. α 293c1, δ 585a1 254 a) κερατάριον: cf. schol. γ 353b et ε 318a; lex. Ambr. ε 66 Villani b1) κεραΐαν: cf. schol. Ap. Rhod. 1, 564-67c; vide Eust. in Od. 1533, 44 (τὸ κέρας); πλάγιον: de ἱκρίον e.g. Hsch. ι 501 b2) cf. schol. α et schol. ο 283; ἀπὸ τοῦ ἰκνεῖσθαι: vide schol. c et schol. ε 252a c) cf. schol. ε 252a (ad v. 252 scholium referre malit Butt.); vide schol. γ 353a-b et ε 163c d) cf. schol. ε 234a 255 b) κώπην: vide

2 ἐπηγκενίδεσι τελεύτα ut Im. T: ἄλλως (scholio c1 subi.) BHP¹: om. EX ἐπηγκενίδες om. T περιτεταμένα P¹: περιτεταμένα T: ἐπιτετμημένα E: ἐπιτετ[μημένα] X 3 ἐπιτεταμέναις T 6 ἐτελειούτο i.l. G² 7 ἐπ. ἄρμενον αὐτῷ Im. T: ἐπίκριον δὲ τὸ (scholio ε 253c2 subiungentes) EX ἐπίκρια τὰ κερατάρια B κερατάριον i.l. etiam F καὶ ἐξῆς γοῦν: ἐξ ἧς EX 9 κεραΐαν i.l. etiam N πλάγιον i.l. etiam T ᾧ - ἄρμενα om. Y τὸ ἄρμενον HP¹ 13 scholio b1 ἄλλως interiecto subiungunt mss.: scholio ε 236b1 subiungit B Im. BP¹: ἐπίκριον Im. M^a: ἱκρία τὰ περὶ κτλ. T κατάσταθμα T ὡς αὐτὸς: ὡσαύτως T ἐξηγεῖται αὐτό BM^a: ἐξηγήσατο P¹ 14 εἰς spat. vac. rel. om. T ἄντλα T ὃ δ’ ἄρ’ ἐν πρύμνῃ ἐπὶ νηὶ T 15 πληῆξει T 16 ἀπὸ κριόφιν P¹ ὃ om. T ὠνόμασεν P¹: ὄνομα T ἱκρία T 17 ὑπ’ αὐτῶν T κύβερνον M^a

- c. *πηδάλιον*] *αὐχένιον* G¹
V d. *ἰθύνουι*: ἐπ' εὐθείας ἄγοι, EM^aVXs κυβερνᾷ G²M^aV
ε 256 a. φράζε] ἐστερέωσε Y / ἔφραττε G¹ 25
b. *μιν*] τὴν νῆα H²
V c1. *ρίπεσσι*: *πλέγμασι* ψιαθοειδέσι M^aVY
c2. *ρίπεσσι*: *ψιαθώδεσι* *πλέγμασι* BCEFHNP¹TXs / γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ
“ρίπτω”. B
d. *ρίπεσσι*] οὐδὲσι *πεπλεγμένοις* HP¹ / *καλαμωταῖς* B / *ψιαθίοις* m 30
ex. e. οἰσύνῃσι: ἱμαντῶδες δὲ φυτὸν ἢ οἰσύα, θρύφ ὁμοία. BM^aT
V f1. οἰσύνῃσι: τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις, ἢ ἀπὸ οἰσύας· ἔστι δὲ ἱμαντῶδες
φυτόν. EFG²HM^aP¹VXY
f2. οἰσύνῃσι] ἐκ ψιάθου κατεσκευασμένοις· οἰσύα γὰρ ψίαθος ἢ εἶδος 35
ἰτέας. qz
g. οἰσύνῃσι] εἶδος φυτοῦ B / βρούλλοις Cs / βρουλίνοις n
V h. *διαμπερές*: διὰ παντός, διόλου M^aV
V ε 257 a. εἶλαρ: ἀσφάλειαν G¹HM^aNV ἢ κώλυμα BEFHM^aVXY καὶ φυλακὴν
HM^aVY
b. εἶλαρ] φύλαγμα Pm / περίφραγμα ns / φράγμα, ἔρυμα, παρὰ τὸ εἰλῶ 40
τὸ συγκλείω qz / ἀπὸ τοῦ εἶλω τὸ λαμβάνω B

ad η 328; Eust. in Il. 1170, 32 cum app. Valk; schol. Arat. 155 (p. 158, 4 Martin); schol. Eur. Andr. 854; EGud 465, 13 Sturz c) vide schol. Ar. pac. 142; synag. π 2156; Ps.-Hrd. part. 110, 1; Zon. 1547, 4; ad hunc loc. Eust. in Od. 1533, 46 d) cf. schol. ε 245d cum app. test.; κυβερνᾷ: cf. Hsch. ι 408; Zon. 1099, 14 256 c1-2) cf. (ad hunc loc.) Ap. Soph. 139, 8 et Hsch. ρ 352; EM 704, 40; vide Poll. 10, 175 (de hoc loco); Theogn. can. 814 (p. 135, 31 Cramer); Eust. in Od. 1533, 51-53; ἀπὸ τοῦ ῥίπτω: cf. schol. Luc. 70, 28; EM 704, 41 e) vide Ap. Soph. 119, 19; Hsch. ο 420; ἱμαντῶδες φυτόν: cf. schol. Thuc. 4, 9, 1 f1) hinc Eust. in Od. 1533, 62 (ἐν τοῖς σχολιασταῖς); ἰτέας: cf. Suid. oi 182-183; EM 619, 20; schol. Opp. hal. 3, 372; de οἰσύα tamquam γένος σχοινίου ἢ λύγου vide Ap. fr. 83 Neitzel (Ap. Soph. 119, 19); vide etiam schol. bT Ω 190b g) βρούλλοις: vide schol. ε 463c; schol. rec. Pind. Ol. 6, 90; schol. Opp. hal. 4, 510 h) cf. schol. δ 209b 257 a) cf. Hsch. ε 856; ἀσφάλειαν: schol. D H 338 et Ξ 56; Suid. ει 98; Eust. in Od. 1533, 62; φυλακὴν: cf. Ap. Soph. 63, 32 b) de significatu et veriloquio cf. Or. 54, 10; Choer. orth. 208, 17 Cramer (EGud 415, 1 Stef.; EM 298, 5); schol. T Ξ 56c

24 an κυβερνήη? 28 scholio f1 subiungunt EX: ῥίπεσσι διαμπερές οἰς. Im. BT (qui scholium e statim subiungunt) πλ. ψιαθ. HNP¹ πλέγμασι etiam n 30 scholio c2 statim subiungunt HP¹ 31 de Im. vide ad schol. c2 οἰσύα B 32 οἰς. δέ (scholio d subiungentes) HP¹: ῥίπεσσι λέγει τοῖς κτλ. EX τοῖς ἰτέας κλάδοις etiam CNs τοῖς τῆς om. G² κλάδοις: ῥάβδοις ὅ ἐστι κλάδοις M^aV, rec. Ernst: ῥάβδοις Y οἰσύας: τοῦ οἰσύνου HP¹: σὺνών M^aV (οἰσύνων Barnes, οἰσυνῶν Clarke) ἔστι δέ: ἢ G²: ὅ ἐστιν EFM^aVX, rec. Ernst 38 κάλυμμα EM^aX

- c. πολλήν... ὕλην: λίθους, ξύλα, ψάμμον, πρὸς τὸ μὴ εὐρίπιστον εἶναι τοῖς ex.
πνεύμασιν ἐλαφρὰν οὖσαν. BEFHM^aP¹TXY
- d. ὕλην: ἔρεισμα M^aVY τῆς σχεδίας M^aV V
- 45 e. ὕλην] σαβούραν G¹
- ε 258 a1. φάρεα: ὀθόνας M^aPV V
- a2. φάρε] ἱμάτια G¹ / πανία s
- ε 259 a. ἰστία] ἄρμενα G¹
- b. τεχνήσατο: εἰργάσατο HM^aNV V
- 50 c. καὶ τά] ἐμφαντικόν E
- ε 260 a1. ὑπέρας: τοὺς ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ὀθόνης ἐξημμένους κάλους. ἢ τὰς V
τροχιλίας. GM^aV
- a2. ὑπέρας] σχοινία EFs / τὰς τροχαλίας M^aNYs / τοὺς πίνακας G
- a3. ὑπέρας] ὀθόνας Y / τὰ κερατάρια D / κρυπτάς k
- 55 b. ὑπέρας τε: “ὑπέρας” τὰς τροχαλίας, ἢ σχοινία οἷς μετáγεται τὸ κέρασ. / ex. / ex.
ἄλλως: τὰ ἄνω εἰς ἄκρον ἐκατέρωθεν τοῦ κέρατος δύο σχοινία, δι’ ὧν μετáγεται
τὸ κέρασ, “ὑπέρας” καλεῖ. “κάλους” δὲ τὰ ἐν μέσῳ τοῦ κέρατος ἀνάγοντα καὶ
κατάγοντα τὸ ἄρμενον. BEHM^aP¹TX “πόδας” δὲ τὰ κάτω ἐκατέρωθεν δύο
σχοινία πρὸς πρῶραν καὶ πρύμναν δεσμεύοντα τὸ ἄρμενον. BEM^aTX

c) haec resp. Eust. in Od. 1534, 2 258 a2) ἱμάτια: cf. schol. β 3h 259 a) cf. schol. β 424b1 260 a1) hinc (οἱ παλαιοί) Eust. in Od. 1534, 8 (qui in fine τοὺς τροχιλούς); vide ad schol. b, praes. Or. 154, 3; EM 778, 10 etc. a2) σχοινία: cf. Hsch. v 327, 336 (ad hunc loc.) b) οἷς μετáγεται τὸ κέρασ: hinc Eust. in Od. 1534, 4; cf. Harpocr. 69, 11 Dind. (Phot. α 3320; Suid. α 4599; Mich. Apost. paroem. 4, 52, 3); cf. Paus. att. v 6 (Phot. v 99 cum app. Theod.); Or. 154, 3 (παρὰ τὸ ὑπεράνω εἶναι) et EM 778, 10 (quod ad ns. ver-sum excerptum praebent mss. qz); Suid. v 213; vide etiam ad μ 423; ἀνάγοντα – ἄρμενον (57-58): sim. Hsch. κ 507 et Eust. in Od. 1534, 9 (παρὰ τὸ χαλᾶν); vide schol. Ap. Rhod. 1, 564-67c; πρὸς πρῶραν καὶ πρύμναν: hinc Eust. in Od. 1534, 25; de πόδες et πρότονοι agitur, cf. Luc. Jupp. trag. 47; schol. β 425c1

42 Im. H: πολλήν δ’ ἐπ. ὕλην T: ὕλην δὲ νοητέον Y ξύλα, λίθους (quod habet et s) hoc ordine BFY ψάμμον om. EFX λίθους ξύλα ψάμμον etiam N εὐρύπιστον T: εὐρίπιστος F 43 ἐλαφρὰν οὖσαν om. EFP¹X 44 ἐπεχεύατο ὕλην Im. V ἔρμα vel εἰς ἔρμα possis (cf. Theocr. 21, 12) 51 ἐξημμένους om. G κάλωας M^a 52 τροχολίας (-ίδας s. l. corr. ut vid.) M^a: τροχηλίας V, serv. Ernst (de variis scripturis cf. schol. a2 et b) 53 τροχαλίδας M^a: τραχηλίας Y τοὺς πίν. in schol. a1 inseruit G 55 ἐνθ’ ὑπέρας τε Im. ETX, om. cett. ὑπέρας δέ (scholio e1 subiungentes) HP¹: ὑπέρας τε E τροχαλαίᾶς HP¹: τροχαλίας T: om. M^a: τροχιλίας Dind. 57 βαλεῖ M^a inter καλεῖ et κάλους schol. a1 et d praebet M^a κάλους - ἄρμενον (58) iam ad v. 254 scripserat deinde oblitt. M^a ἀνάγοντα: τὰ ἄγοντα (sed cf. schol. d) HP¹ καὶ κατάγοντα om. EX 58 κάτω om. M^a ἑκατ. δὲ δύο EX 59 πύρμναν X ἀναδεσμοῦντα EX

ex.	c. ὑπέρας: οἷς μετὰγεται τὸ κέρας. “κάλους” οἷς συσπᾶται καὶ ἀνίεται τὸ ἰστίον. “πόδας” οἷς μετὰγεται τὸ ἰστίον. BHP ¹ Y	60
V/gl.	d. κάλους: τὰ σχοινία DEG ² M ^a V δι’ ὧν ἀνάγεται καὶ κατάγεται ἡ κεραία, G ² M ^a V / τὸ λεγόμενον κατάρτιον. M ^a	
V	e1. πόδας τε: “πόδας” λέγει τοὺς σχοίνους τοὺς κάτωθεν συνέχοντας τὴν ὀθόνην, ἢ τοὺς μεταγωγούς τοῦ κέρατος. ἕτεροι δέ φασι σχοινία οἷς συνέχεται ἀπὸ πρῶρας καὶ ἀπὸ πρύμνης ὁ ἰστός· ἢ τὰ ἐκατέρωθεν δεδεμένα τοῖς ἀρμένοις σχοινία. HM ^a P ¹ V	65
	e2. πόδας] ἢ “πόδας” λέγει τοὺς εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ ἀρμένου δεδεμένους σχοίνους, ἢ “πόδας” οἷς μετὰγεται τὸ ἰστίον. M ^a	
ex.	ε 261 a1. μοχλοῖσιν] μοχλὸς λέγεται τὸ ἀπεξεσμένον ξύλον· ὧδε δὲ λέγει τὰ λεγόμενα φαλάγγια. M ^a	70
	a2. μοχλοῖσιν] διὰ φαλαγγίων D / φαλαγγίους, ξύλους EFXs	
	b. μοχλοῖσι] σφαίραις Y / λισγαρίους G ¹ N / ἀπὸ τοῦ “ὄχλω” “ὄχλος” καὶ “μοχλὸς” B	
V	c. κατεῖρυσεν: καθεῖλκυσεν DG ² M ^a PVY	75
	ε 262 a. τῶ] τῶ Ὀδυσσεῖ BG ¹ P	
	b. τῶ] τῶ τετάρτῳ ἡματι Y	
	c. τετέλεστο] ἦνυστο D	
	ε 263 a. τῶ... πέμπτῳ] ἡματι EFXs / ἐν τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ Y	
Ariston.	ε 264 a. ἀμφιέσασα... λούσασα] ὅτι ἐνήλλακται ἡ τάξις H / πρωθύστερον M ^c	80
V	b. ἀμφιέσασα: ἐνδύσασα DG ² M ^a VY	
V	c. θυώδεα: εὐώδη BG ² M ^a VY	
	d. θυώδεα] τεθυμιασμένα BDEFXsz / κεκαπνισμένα N / μυριστικά Py	
	ε 265 a. οἷ] αὐτῶ M ^a	

c-d) vide ad schol. b; Eust. in Od. 1534, 8-9; de κάλος cf. Serv. in Verg. Aen. 6, 1 (Mühmelt, Grammatik, 71) e1) hinc Eust. in Od. 1534, 7-8; μεταγωγούς τοῦ κέρατος: vide schol. κ 32; σχοινία – ὁ ἰστός: vide ad schol. b e2) cf. schol. e1 et c 261 a) nusquam alibi b) cf. Philox. fr. 549 Th., etiam de veriloquio ἀπὸ τοῦ ὄχλω: vide EGud 317 et 398, 14 Sturz; EM 592, 18 et 645, 36; Choer. in Th. Alex. can. 297, 1 (aliter, ἀπὸ τοῦ μολῶ, Philox. fr. 550 Th. = Or. 103, 6 et 615, 19 Sturz) c) de verbo vide ad schol. δ 577a 264 a) cf. schol. γ 467b2 (ubi ns. versus laudatur) cum app. (adde schol. b A 251c, ubi ns. locus laudatur); vide hyp. Eur. Med. p. 138, 14 Schwartz (Timachid. fr. 30 Matijasic); Tryph. trop. 26 West; Porph. qu. II. Z 80-81, 5 MacPhail; Eust. in Od. 1534, 41 b) de verbo saepius, e.g. Hsch. α 4013; EGen α 730 L.-L.; EGud 122, 14 Stef. c-d) cf. schol. δ 121c-d; εὐώδεα in versu Hom. legit Plut. vit. aer. al. 831d

60 κάλους - ἰστίον habet etiam M^a συσπᾶται καὶ ἀνίεται: συνίσταται Y 61 πόδας δὲ Y 62 κάλωας (κάλως in textu Hom. ci. Cobet) Im. M^aV 64 Im. H: ἄλλως Im. M^a λέγει τοὺς σχοίνους om. M^aV (sed σχοίνους praebent etiam NP) τοὺς - ὀθόνην etiam G¹ 66 ἀπὸ om. HP¹ δεδεμένα M^a 68 scholio e1 statim subiungit M^a 80 ὅτι ἐνήλλ. scripsi (cf. e.g. schol. ε 229a): ὀνόματι ἡλλ. H

- 85 b. μέλανος] τοῦ αἵματος γεννητικοῦ M^by ex.
c. μέλανος] πεπληρωμένον E / ἀπό B / κρυεροῦ Y
ε 266 a. ἔτερον, ἔτερον] σχῆμα E ex.
b. μέγαν: διὰ τὸ τριπλάσιον τοῦ οἴνου δεῖν εἶναι· οὐκ εἰκὴ οὖν τὸ ἐπίθετον. ex.
BHM^aP¹TY
90 c. ἐν... ἔθηκε] ἐνέβαλε P¹
d. ἦα: ἐφόδια, BEFGHM^aNP¹VYhky ἄλφιστα GHM^aNP¹Vy / βρώματα B V / gl.
ε 267 a1. κωρύκω] “κώρυκος” κυρίως λέγεται ὁ θύλακος, δηλαδὴ ὁ ἀσκός, ex.
οἶον “χώρυκός” τις ὢν. HP¹ καταχρηστικῶς δὲ λέγεται καὶ πᾶν εἶδος
σακκίου. HM^bP¹
95 a2. κωρύκω] “κώρυκος” ὁ θύλακος, HM^a οἶονεὶ “χώρυκός” τις ὢν, παρὰ ex.
τὸ χωρεῖν. BHM^aY
a3. κωρύκω] θυλάκω, τῷ ἀσκῷ, ἀπὸ τοῦ “χῶ” τὸ χωρῶ, CEFXs “χωρύκω”
καὶ “κωρύκω”. C
a4. κωρύκω: τῷ θυλάκω DG²M^aNVy V
100 b. κωρύκω] δισακίω, κοφίνω Py / ἥτοι καλάθω M^a / δέρματι h /
1 ἀγγεῖον ἐν ᾧ βάλλομεν τὰ ὀψώνια Vind³⁰⁷
c. ὄψα] ἐδέσματα G¹
d1. μενοεικέα: προσηνῇ, ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ, M^aVy ἀγαθά. V V
d2. μενοεικέα] θυμήρη D / ἀρμόδια E / πολλά, τῷ μένει ἀρκοῦντα G¹
5 ε 268 a. οὔρον: “οὔρος” ὁ ἄνεμος παρὰ τὸ “ὀρούειν” καὶ ὀρμῆς αἴτιον εἶναι. ex.
HM^aP¹T

265 b) cf. Athen. 1, 32d-f; schol. bT Λ 624 (p. 241, 49-51 Erbse); de re cf. Gal. vict. atten. 88, 2 etc. 266 a) scil. epanalepsis (cf. schol. β 160b, γ 223a et saep.) b) τριπλάσιον: saepius vini et aquae proportiones sic indicantur inde ab Hes. op. 596, cf. e.g. Poll. 6, 18, 8 et vide ad Ar. eq. 1187; paraenetice audit Eust. in Od. 1534, 44 d) cf. schol. β 289c-e cum app. test. (praes. Ap. Soph. 83, 3; EM 423, 22; schol. e ἦα tamquam ἄλευρα glossat in ns. versu) 267 a1-4) θυλάκω, θυλακίω: hinc (scil. e schol. a4) Ap. Soph. 106, 11; vide Hsch. κ 4884 (etiam de ἀσκός); synag. κ 546; Eust. in Od. 1534, 46 et praes. 53, qui solus veriloquium e χῶ / χωρέω proponit, procul dubio ns. scholia secutus b) ἀγγεῖον: cf. Hsch. κ 4884 d1-2) cf. schol. ε 166a-c 268 a) prob. hinc Or. 115, 9 (unde EGud 442, 15-16 Sturz et EM 642, 33); cf. schol. D et T Ξ 19b (cum app. Erbse); de

88 lm. H: ἔτ. δ' ὕδ. μέγαν T: ἔτ. δ' ὕδατος lm. M^aY τοῦ οἴνου om. Y: οἴνου B οὐκ - ἐπίθετον om. Y: οὐ τὸ ἐπίθετον HP¹: οὐ κατ' ἐπίθετον (cf. schol. A B 111b et Λ 186b) possis 91 ἄλφιστα τὰ ἐφόδια H 93 χωρικός a. c. P¹ δὲ λέγεται om. M^b 95 κώρυκος δέ (scholio ε 266b subiungens) H σημαίνει δὲ τὸν θύλακον in fine scholii praebeet B χωρικός Y 97 θυλάκω om. s ἀσκῷ etiam i.l. C 99 perperam tamquam v.l. (γρ. “θυλάκω”) intellexit P 100 δισακίω Py 4 θεραπεύοντα τὴν δρ[vel sim. praebeet Vind³⁰⁷ 5 ἄνεμον i.l. etiam Ny οὔρος ὁ ἄνεμος om. P¹ οὔρουειν P¹ αἴτιος M^a

- b. λιαρὸν τε] ἢ χλιαρόν, ἢ καὶ ὁμαλόν, ἀπὸ τοῦ “λεῖον” τὸ ὁμαλόν. B / ὁμαλόν Py / χλιαρόν, ἡδύ M^d
- c. λιαρὸν] ἀπαλλακτικὸν ψύχους B
- ε 269 a. γηθόσυνος δ’ οὐρῷ] καὶ λίαν χαίρων M^a / χαίρων ἐν τῷ ἀνέμῳ γ 10
- V b. πέτασεν: ἥπλωσεν G¹M^aV
- ε 270 a. ὁ] οὗτος E
- b. πηδαλίῳ] τῇ κόπῃ M^a
- V c1. ἰθύνετο: ἐπ’ εὐθείας ἦγεν, HM^aNP¹Vγ ἐκυβέρνηα. BHM^aPVγ
- c2. ἰθύνετο] ὠδηγεῖτο D / ἀντὶ τοῦ ἴθυνε τὴν νῆα FXs 15
- V d. τεχνήντως: ἐπιστημόνως DHM^aVγ
- e. τεχνήντως] τεχνικῶς HP¹
- V ε 271 a. ἥμενος: καθήμενος M^aV
- V ε 272 a1. Πληϊάδας: ἐπὶ ἀστέρας συνεχεῖς κατ’ οὐρὰν τοῦ Ταύρου 20
κειμένους, ὧν οἱ ἕξ μόνοι φαίνονται. EHM^aP¹VXγ
- a2. Πληϊάδας] αἱ ἐπὶ μέν, ἀλλὰ αἱ σ’ μόνοι ὀρῶνται. G²
- ex. b. Πληϊάδας: Πληϊόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Ἄτλαντος θυγατέρας. HP¹
- ex. c. Πληϊάδας: τοὺς κατ’ οὐρανὸν ὄντας πλανήτας. HNP¹
- Did. d. ἐσορῶντι] γρ. καὶ “εἰσορόωντα”· διχῶς αἱ Ἀριστάρχου. H

οὐρος cf. schol. β 420g b) χλιαρόν: cf. schol. D Δ 477; Ap. gl. Hom. 74, 245, 29; Or. 92, 23; Hsch. λ 927; vide EM 812, 28; λεῖον, ὁμαλόν: cf. EGen λ 99; Zon. 1310, 8 c) vide schol. T Δ 380b; νότον ab antiquis hunc ventum nominari dicit Eust. in Od. 1534, 57 269 a) χαίρων: cf. e.g. schol. D Δ 272, H 122 etc.; Hsch. γ 496-97; synag. γ 45 b) de verbo cf. schol. α 130h 270 b) cf. schol. ε 255b c1) de verbo cf. schol. D Δ 132, Θ 110, Π 475 etc.; Hsch. ι 414 c2) ἴθυνε: cf. Eust. in Od. 1534, 64 271 a) cf. schol. D A 498, schol. α 108b etc. 272 ad hunc versum excerptum e Ps.-Plut. de Hom. 106, 1107-117 Kindstrand (in mg. Πλουτάρχου notantes et fere nullam v.l. praebentes, praeter ἡ μέγιστος pro καὶ ὁ μέγιστος l. 1112 et πεπτοκῶς pro πεπτοκότα l. 1115) exhibent EX a1) ἐπὶ - κειμένους: cf. schol. D et Ge Σ 486a (vide schol. Arat. p. 552, 1 Martin); Athen. 11, 490e-f; schol. Pind. Nem. 2, 17c; schol. Hes. op. 383-87; Hsch. π 2550; Tz. in Hes. op. 382 (vide schol. Arat. p. 551, 19 Martin); ὧν οἱ ἕξ cf. etiam Arat. 257-58; Attal. in Arat. fr. 13 Maass (Hipparch. 1, 6, 14 Manitius) etc. b) cf. schol. D Σ 486a; schol. Ap. Rhod. 3, 225-27a (p. 225, 1 cum app. Wendel); schol. Hes. op. 383; Apollod. bibl. 3, 10, 1 (110) cum app. Scarpi; Serv. in Georg. 1, 138 (Mühmelt, Grammatik, 96-97); Eust. in Il. 1155, 48; Tz. de Pleiad. (apud schol. Arat. p. 547, 2-6 Martin) c) scil. Pleiades loco astrorum omnium ponit (nisi κατ’ οὐρὰν <Ταύρου> legendum, cf. schol. a1) d) scil. Πληϊάδας legebatur (vide Porph. qu. Il. K 252-53, 53 MacPhail = 1, 150, 35 Schr.); aliter tamen qui ἐσορῶντα (scil. acc. pro dat.) in scholio coniciunt, vide Nitzsch, Erkl. Anm. 41

14 ἦγαγε N ἦγουν ἐκ. H ἐκυβερνεῖτο B 16 ἐπιστήμως P¹ 19 ἄλλως HP¹ (scholio b subiungentes) et EX Πληϊάδας M^a οὐρανόν V (vide tamen schol. c) 20 ὧν: ὡς E 21 αἱ scripsi: τ. G² 22 Πληϊόνης HP¹ θυγατρός P¹ 23 Πληϊάδας λέγει τοὺς H ὄντας: λέγει N 24 ἐσορῶντα Nitzsch et Cobet, probante

- 25 ε. καὶ ὁψὲ δύνοντα Βοώτην: σημειοῦνται τινες ὅτι ὁ αὐτὸς καὶ Ἀρκτοῦρος Ariston.?
λέγεται. HM^bP¹T
- f. Βοώτην: ὁ Βοώτης καὶ Ἀρκτοφύλαξ καλεῖται, καὶ δοκεῖ εἶναι ὁ V
Ἰκάριος. Βοώτης δὲ λέγεται ὅτι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτοῦ βοηλατοῦσι
καὶ ἀροτριῶσιν. ἢ ἐπεὶ ὁ Ἰκάριος ἐπὶ ἀμαξῶν παρεκόμεζε τὸν οἶνον.
- 30 EHM^aP¹VXYZy
- g1. ὁψὲ δύνοντα Βοώτην: τότε γὰρ μάλιστα τοῦ ἔργου ἀπολύονται οἱ βόες. V
BEM^aVXy
- g2. Βοώτην: ἀστέρα λέγει, οὗ φαινομένου περὶ τὴν ἐσπέραν οἱ βόες ex.
ἐλευθεροῦνται τῆς ζεύγλης καὶ πρὸς μονὰς ἀπολύονται. HP¹
- 35 h1. ὁψὲ δύνοντα: μετὰ πολλὸν χρόνον τῶν συνανατειλάντων δύνοντα. κατὰ V
γὰρ τὸν Ἄρατον [phaen. 581-82] “τέτρασι γὰρ μοίραις ἄμυδις κατιόντα
Βοώτην / ὠκεανὸς δέχεται.” συγκαταφέρεται δὲ τέτρασι ζῳδίοις, σκορπίῳ, ἄφ’
οὗ ἄρχεται, τοξότηι, αἰγοκέρῳ καὶ ὑδροχόῳ, ἐφ’ οὗ λήγει. EHM^aM^bP¹VXy

e) cf. schol. Hes. op. 566c; Harpocr. α 236 K. = 58, 10 Dind. (synag. α 2128; Phot. α 2827); Eus. pr. ev. 11, 7, 8; vide Serv. in Verg. georg. 1, 67 (Mühmelt, Grammatik, 97-99); aliter Arat. 90-93 et schol. Arat. 581 (p. 335, 20 Martin) f) Ἀρκτοφύλαξ; cf. Arat. 92 (et schol. Arat. 91 [p. 121, 1 Martin] de ns. loco, et 94), necnon locos ad schol. e laudatos; synag. β 86 cum app. Cunningham; Ἰκάριος: scil. pater Erigoneae, cf. schol. D X 29 (vide Eratosth. fr. 22 Powell); e ns. scholio Eust. in Od. 1535, 38-40; de veriloquio ex βοῦς aliter Arat. 91 cum schol. (p. 120, 5-7 Martin) et 94 (p. 121, 11-13), vide etiam infra schol. j1 et Eust. in Od. 1535, 28; vide tamen schol. g1 g1-2) vide Arat. 581-83 (βουλτοῦ) et schol. Arat. 583 (p. 337, 8 M.) καθ’ ὃν καιρὸν λύονται οἱ βόες h1) est Crat. fr. 24s Mette; hinc fere ad verbum Eust. in Od. 1535, 31-33; μετὰ πολλὸν χρόνον: scil. βραδέως δυόμενον, vide schol. Arat. 585 (de hoc loco: cf. Crat. fr. 24r Mette) et Ps.-Plut. de Hom. 106 (ll. 1113-17 K.) cum comm. Hillgruber; ζῳδίοις: a Scorpione incipientem dicunt Parmeniscus (schol. Eur. Rhes. 528, p. 340, 17-20 S.) et Hipparchus (in Arat. et Eudox. 2, 2, 19 Manitius, vide etiam 2, 6, 1b), a quibus vehementer dissentit (nempe a Χηλαῖς incipere et ad Capricornum declinare astrum) Attalus (fr. 24 Maass), sicut etiam schol. Arat. 581 et 721

Ludw. 25 ὁ om. M^b 27 lm. EH: om. M^a: scholio h1 subiungit γ ὃν Βοώτην Ἀρκτοφύλακα λέγουσιν etiam i.l. M^d δὴ καὶ EX ὁ om. P¹ 29 ἀροτριῶσιν HM^aP¹VYy ἢ - οἶνον om. γ: in fine scholii ε 273a transp. Ernst ἐκόμεζε HP¹ 33 scholio f subiungunt HP¹ τὸν ἀστέρα etiam EFs, ἀνατέλλοντα ἀστέρα etiam Y 35 scholio g1 ἄλλως interiecto subiungit M^a, scholio e vero HP¹ (ibi, sine ἄλλως, conl. etiam M^b) ὁψὲ δύνοντα Βοώτην lm. γ πολλὸν: πλείονα ci. Polak δύνοντα Vy, rec. Ernst 36 γάρ om. M^b μύραις X ἄμυδις om. EX κατατιόντα HP¹ 37 ὠκεανὸς - λήγει ut alterum scholium (cum lm. λοετρῶν ὠκεανοῖο, v. 275) EX ὁ ὠκεανὸς M^b δέχεται om. EX δέ om. EX τέτρασι EX 38 ἄρχεται <δύεσθαι> ex Eust. suppl. Dind. αἰγοκέρῳ M^aVy: αἰγοκέρῳ EX: αἰγοκέρῳ τε HM^bP¹ καὶ om. EM^aVXy ἐφ’ οὗ καὶ λήγει M^b ὑφ’ οὗ γ (ἀφ’ οὗ Eust.)

- h2. ὁψὲ δύνοντα Βοώτην] τὸν μετὰ πολὺν χρόνον τῶν συνανατειλάντων δύνοντα· τότε γὰρ μάλιστα οἱ βόες τοῦ ἔργου ἀπολύονται. ἢ ὅτι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτοῦ βοηλατοῦσι. G² 40
- ex. i. ὁψὲ δύνοντα Βοώτην] διατί ὁψὲ ὁ Βοώτης δύνει; διότι πλάγιος ἀνατέλλων ὀρθὸς δύνει. M^a
- ex. j1. ὁψὲ δύνοντα Βοώτην] “ὁψὲ” δὲ “δύνοντα” τὸν Ὠρίωνα εἶπεν ὡς πρὸς τὰς Πλειάδας· μετὰ γὰρ τὸ δῦσαι ταύτας καιροῦ παραρρυέντος ἐπιδύεται καὶ οὗτος. “Βοώτην” δὲ αὐτὸν ἐκάλεσε διὰ τὸ πλησίον φέρεσθαι τῶν Ἄρκτων τῶν ἐοικυῶν βουσί φευγούσαις διὰ φόβον τὸν βουκόλον, ὡς αὐταὶ τὸν Ὠρίωνα φεύγειν δοκοῦσι διὰ τὴν ἀπόστασιν. B 45
- j2. Βοώτην] ἀρσενικῶς τὸν Ὠρίωνα B
- ex. k. ὁψὲ δύνοντα Βοώτην] κατὰ τὴν Παλαμήδους ἀστρονομίαν καὶ Σιβύλ<λ>ης παρέκβασιν, ὡς καὶ ἐν †Κοχλίδαις φησὶν “Ἀρκτοῦρου τε καὶ καταδύοντος Βοώτου / Πληιάδων τε καὶ Ἀμάξης ἐραν<ν>ῆς” [fragm. lgr. novum?]. f 50
- V ε 273 a. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν: “ἄμαξα” καλεῖται ἢ Ἄρκτος ἐπεὶ ἐκ τεσσάρων ἀστέρων σύγκειται τρόπον ἐχόντων πλινθίου, καὶ ἄλλων τριῶν δίκην ἐχόντων ῥυμοῦ. ἐξ ἀμφοτέρων δὲ ὥσπερ ἐκ τροχῶν καὶ ῥυμοῦ ἀμάξης σχῆμα ἀποτελεῖται. EFG²HM^aP¹TVXY 55
- Ariston. b. Ἄρκτον θ' ἣν καὶ ἄμαξαν] ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι [Σ 487] τὰ αὐτὰ περὶ τῆς Ἄρκτου καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων φησὶν. HP¹

h2) schol. h1, g1, f in unum connessit i) ὀρθός; vide Hipparch. in Arat. et Eudoxi phaen. 2, 2, 29 Manitius j1) μετὰ γὰρ κτλ.: cf. schol. h1; διὰ τὸ πλησίον κτλ.: vide schol. Arat. 94 et 91-95 (p. 121, 11-13 et 17-19 M.), et supra ad schol. f k) de hoc scholio subobscurum, quod in uno ms. recentiori invenitur et potius ad astronomicam Homeri doctrinam quam ad ns. versum spectat (sed quid ad rem Sibyllae digressio?), vide quae disputavi apud F. Guidetti (ed.), Poesia delle stelle, Pisa 2015, sub prelo ad hunc versum schol. Herodiani de ὁψὲ δύνοντα non ὁψεδύνοντα scribendo prob. olim exstabat, cf. schol. A Φ 232b1 273 a) hinc (e schol. V) Eust. in Od. 1535, 8 (φασιν); ἐπεὶ - ῥυμοῦ: vide Arat. 27 et de descriptione Ursae schol. Arat. 27 (p. 76, 7-12 et p. 77, 10-12 Martin; ἐκ τροχῶν: vide schol. Arat. 27, p. 77, 2-4 Martin) b) vide schol. D Σ 487; app. Erbse ad schol. Σ 487-89; Schmidt, Erkl. 148 adn. 57

42 scholio h1 ἄλλως interiecto subiungit M^a 44 ἦγουν ὁ Ὠρίων etiam k 45 δύναι Polak (recte, sed cf. e.g. Tz. in Lyc. 351) 47 ὡς αἱ αὐταὶ Buttm. 51 ἐν Κοχλίδαις corruptum: ἐν Κοχλίσι (scil. Sophocles) possis: Βακχυλίδης minus suadet 53 Im. M^a: ἣν καὶ ἄμαξαν Im. HP¹ καὶ ἄμαξα V, rec. Ernst ἄμαξα - Ἄρκτος: Ἄρκτον T: om. G² 54 ἄστρων EX: om. T σύγκειται- ἐξ ἀμφοτέρων δέ: τῶν ἐν πλινθίου σχήματι (-μασι X) κειμένων καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν EFG²M^aVXY τρόπον: τριῶν T ἄλλως T 55 ἐξ ἀμφοτέρων - ἀποτελεῖται om. T ὥσπερ: ὡς EX τροχοῦ G²M^a ῥυμοῦ καὶ ἀμάξης Y 56 ἀποτελεῖ H: ἀποτελεῖν EX: ἀποτελ- F 58 φασὶν HP¹

- 60 c. Ἄρκτον] ὁ ἀρκτικός κύκλος περιέχει τὰς Ἄρκτους καὶ τὸν Δράκοντα, schol.
περὶ ὧν φέρεται ἱστορία ἥδε. τὸν Δία ἐν Κρήτῃ τεχθέντα δύο νύμφαι ἐκείσε
Arat.
ἀνέτρεφον, καὶ ἡ μὲν Ἑλίκη ὠνομάζετο, ἡ δὲ Κυνόσουρα. Κρόνου δέ
ποτε ἐπελθόντος ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα παραλογισάμενος τὰς νύμφας
μετέβαλεν εἰς ἄρκτους, αὐτὸς δὲ εἰς δράκοντα μετεβλήθη. εἶτα τῆς βασιλείας
ἀντιλαβόμενος τὸ σχῆμα ἀνηστέρισε, φημὶ τὰς νύμφας καὶ ἑαυτόν. “ἄζων” δὲ
65 λέγεται ἐπεὶ περὶ αὐτὸν ἄγεται ὁ οὐρανός. HM^b
d. Ἄρκτον θ’ ἦν καὶ Ἄμαξαν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ “ἐσορῶντι”. B ex.
e1. ἐπὶ κλησιν: ἐπωνυμίαν EM^aNVX V
e2. ἐπὶ κλησιν] κατὰ Y τὸ ἐπώνυμον G¹Y
ε 274 a. αὐτοῦ στρέφεται] ἦτοι περὶ τὸν βόρειον πόλον EFXs / ἐν ἐνὶ
70 τόπῳ BI ἔνθα ἴσταιται B / ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ γ / ἀμετακίνητός ἐστι I
b. Ὠρίωνα] ἄστρον Y
c. δοκεύει] ἐπιτηρεῖ DM^aY / ἐπιβλέπει Y / σκοπεῖ N
ε 275 a1. οἷν δ’ ἄμμορός ἐστι: μόνη δέ, φησὶν, ἡ ἄμαξα τῶν λοιπῶν ex.
ἀστέρων ἐστὶν ἄμμοιρος τῶν λοετρῶν τοῦ ὠκεανοῦ. HM^bP¹ “λοετρῶν”
75 λέγει τούτων: ἐπειδὴ γάρ, ὡς οἶμαι, ὁ περὶ τὸν ὠκεανὸν τόπος οὐκ
ἀναδίδωσιν ἀτμοὺς παχεῖς, ὡς ἐπισκοτίζεσθαι τοὺς ἐπανατέλλοντας
ἀστέρας ἐκείσε τούτοις, ἀλλὰ μένειν αὐτοὺς εἰλικρινεῖς καὶ φαιδρούς,
λέγει πως τούτους λούεσθαι καὶ καθαίρεσθαι ἐν τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ
λουτροῖς, τῇ τούτου καθαριότητι. ταύτην οὖν μοι λέγειν δοκεῖ ἔννοιαν
80 τοῦ λουτροῦ. HP¹

c) ex Arateis procul dubio haec sumpta: sunt enim excerpta ex Hipparchi Σπόρος (versio ms. M Arati), vide exc. de phaen. Arati 5a-b (p. 543, 11 - 544, 10 Martin; sim. proll. in Arat. (ex ms. Par. suppl. gr. 607A) 22 Martin); ex Arateis fluxit etiam veriloquium nominis ἄζων, quod hic nihil ad rem e1) hinc synag. ε 687 (Suid. ε 2386) et Cyrill. ε 443 Hag.; vide schol. Nic. ther. 632b 274 a) βόρειον πόλον: cf. Ps.-Plut. de Hom. 106; schol. D Σ 488 etc. c) ἐπιτηρεῖ: cf. schol. D Ψ 325; Ap. Soph. 60, 14; Hsch. δ 2113; Suid. δ 1322 275 a-b) est quaestio vexatissima in Homeri carminibus, tam hic quam ad Σ 489 (cf. Gell. NA 2, 21, 3; de tota re vide Schmidt, Erkl. 147-51): explicatio scholii a1 (scil. de vaporibus et stellarum ablutione) nusquam alibi invenitur; partim sim. (scil. cetera astra

59 ὁ om. M^b: τὸ H 60 ἥδε: τοίαδε M^b 61 Κυνόσαρα HM^b 62 αὐτοῦ M^b ὑπολογισάμενος M^b 64 τὸ σχῆμα e schol. Arat. restitui (iam ci. Polak): τὸ σχεῖν HM^b: τῷ ἄρκτῳ (suo Marte in spatio quod vacuum reliquerat) Z ἀνηστέρισε scripsi (verbum ἀνασπερίζω latet fort. in v.l. schol. D Σ 486): ἀνεστήριξε mss.: κατηστέρισε Maass (iam Buttm.), rec. Polak (Od., 90): τῷ οὐρανῷ ἀνεστήριξε Polak (Cur. sec., 162): (τῇ ἄρκτῳ) ἐνεστήριξε Pappag. ἄζων Z: ἔζω M^b: ἔζων H 66 εἰσορῶντι B, correxi 73 Im. HP¹ (hic δ’ om.) 74 λοετρῶν H 75 τούτων susp. Dind. 77 ἀστέρας: φωστήρας Z εἰλικρινεῖς P¹ 78 πῶς H: περὶ P¹ καθαίρεσθαι a. c. P¹ 79 τούτου: τούτων P¹ 80 τοῦ

- ex. a2. οἷη] μόνη M^aP ἡ Ἄρκτος, ἥτις καὶ ἅμαξα καλεῖται M^a
 ex. b1. οἷη] μόνη τῶν κατειλεγμένων Hy
 ex. b2. τὸ δ' ἀμμόρ[ους εἶναι τοῦ Ὠ]κεανοῦ ἀπ[ασιν συ]μβέβηκε. μόνη γὰρ
 τῶν ἄλλων ἄστρον τέτραπ[ται] πρ[ὸς τ]ὸν Ὠρίωνα καὶ τοῦτ[ον] ἀ[ποβλέπο]υ- 85
 σα τῇ τούτου κ[ιν]ήσῃ συμπεριφέρεται. τ[οῦτο] δ' εὐηθες· γελοῖ[ο]ν γὰρ τ[ὸ
 ὑπο]λαμ[βάνει]ν ἐκ πάντω[ν τ]ῶν ἀντιγράφων καθάπ[ερ ἀ]πὸ προστάγματος
 τοὺς κα[ινόν τ]ι μεταγράψαντα[ς ἐ]ξελ[εῖν...]τα ἐκπ[...]ειδε....
 ...Ἄ[δ]ραστος [Πο]λυ[νείκης Κα]πανεὺς Ἀμφ[ι]άρ[αος Ἐτέοκ]λος
 Παρθενοπαῖος καὶ [Τ]υδε[ὺς] “μόνος Αἰτωλός”, οὐκ [ἀ]ν ὑπελά[μ]βανε 90
 λέγειν ἀ[ὕτ]ὸν μόνον τῶν ὄντων ἀ[ν]θρώπων Αἰτωλὸν τὸν Τυδέ[α], ἀλλὰ
 τῶν κατηριθμη[έν]ων μόνον Αἰτωλόν, οὗτ[ω] καὶ τὴν ἄρκτον ἐν τοῖς
 εἰρημένοις ἄστροις μόνην μὴ δοῦσθαι. h¹²

vel tota vel partim dūetai) schol. Arat. 26 (p. 70, 14-16); secundum Arist. poet. 1461a20 sola Ursa hic laudatur quia notissima est stellarum (τὸ γνωριμώτατον μόνον); aliter Strab. 1, 1, 6 (34 C.), qui ἄρκτος tamquam ἀρκτικός κύκλος intelligit (cf. Tz. ex. Il. p. 44, 12 Papath.; sic Cratetis putativam lectionem οἶος interpretatur etiam Hainsworth ad ε 275, praeceunte Casaubon; sed de Cratete vide infra); aliter Ap. Soph. 29, 10-17 (ad hunc loc.; vide Haslam, The Homer Lexicon 5), scil. Homerus per ἄγνωιαν nescit alia etiam sidera nusquam in mare incidere (sic Heliodorus, fr. 12 Dyck, fort. Aristarchi solutionem complectens: cf. Helck, Crat. Il. 40-46), vel οἷη dictum per comparisonem cum astris modo laudatis (cf. schol. b1 et b2; schol. bT Σ 489a, cf. Porph. qu. Il. Σ 489, 1, 225, 25 Schrader; vide schol. min. [PAphrodLit II.13, 12-15] Σ 489); aliter Crates (fr. 27 Broggiato = 25 Mette = 8 Helck), qui textum corripbat (οἶ', ἢ δ' ut Porph., sive οἶ' ἢ δ' ut Maassii Strabo, potius quam οἶος δ': vide ad schol. b2 et iterum Helck, Crat. Il. 43-45, necnon Mette, Sphairop. 50-51); aliter infra schol. b2 b1) vide ad schol. a; fere idem schol. bT et A Σ 489a1-2; vide Ap. Soph. 29, 12-13; Porph. qu. Il. Σ 489, 1, 225, 25 Schrader b2) patet Il. 83-87 tamquam εὐηθες iudicium criticorum refelli, qui lectionem immutare volebant (scil. οἷη cum v. 274 coniungentes, deinde fort. versum post nostrum excidisse putantes: de re cf. Mette, «Lustrum» 26, 1984, 95-97; vide etiam Luppe, «Gnomon» 46, 1974, 649;

λουτροῦ etiam i.l. H 83 col. ii, 7-18 et 28-39 (quae col. i et in media col. ii exhibet papyrus perpauca sunt vixque intelligenda); supplementa Lobel praeter l. 83 (Mette, partim praeceunte Lobel) et quae notantur 84 τοῦτ[ον ἀποβλέπ]ουσα Mette (προσβλέπουσα iam Lobel) 85 γὰρ s.l. supra δὲ scripsit h¹² 86 τ[ὸ ὑπολ]αμ[βάνειν] Mette 87 κα[ινόν τ]ι Luppe: κα[τὰ <τὴν> νῦν] Mette μεταγράψαντας primus legi (μεταγράφοντας cett. edd.) ἐ[ξε]λ[εῖν ταῦ]τα Luppe 87-88 perierunt multa in lacuna 8 linearum, ubi rarae litterae discernuntur; quae ante Ἄδραστος in papyro fere perierunt exempli gratia (sed vix belle) rest. Mette: [ὥς εἴ τις ἔλεγεν ἐπ]ὶ τῶν ἄ[μ]α Ἀδράστῳ τῷ Ἀργεῖ]φ καὶ [τῷ Αἰτωλῷ Τυδε]εῖ καὶ [Πο]λυ[ν]εῖκει ἐπὶ Θ[η]βας [ἐξ]ιό[ν]τω[ν ἐπτά ἡγ]εμ[όν]ων, [ὅτι δ'] ἄρ[α τῶν συστ]ρατευ[σάντων ἦσαν 88 Ἐτέοκ]λος vel Μηκιστεύ[ς, ut bene vidit Lobel, possis 91 καταριθμημένων h¹², corr. Lobel

- c. ἄμμορος] ἀμέτοχος CG¹M^aNPY / ἄμοιρος Y / ἀκοινώνητος EFXs /
 ἐστερημένη D
 95 ε 276 a. τὴν γὰρ δὴ μιν: πρὸς ταύτην γὰρ δὴ αὐτόν M^aVy V
 b. τὴν] ταύτην τὴν Ἄρκτον Y
 c. μιν] τὸν Ὀδυσσέα HN
 ε 277 a1. ποντοπορευέμεναι: πρὸς τὴν θάλασσαν διαπεραιοῦσθαι καὶ πλέειν V
 M^aVy
 100 a2. ποντοπορευέμεναι] διὰ τοῦ πόντου περᾶν I
 1 b. ἐπ' ἀριστερὰ χειρός: τὸ ἐξῆς "τὴν γὰρ ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα". / τὸ Nican. /
 δὲ "ἐπ' ἀριστερὰ" δύο μέρη λόγου. HM^a Hrd.
 c. ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα] πρὸς τὸ περὶ τῆς πλάνης, ὅτι ὡς ἀπὸ τῶν Ariston.
 περὶ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος φέρεται ἐπ' ἀνατολάς. H
 5 d. ...νήσος ὑπ[±12] κεῖται. ἀ[πὸ δὲ] ταύτης τ[ὸν] Ὀδυσσέα, [εἰ δεῖ ex.
 π]λέοντα[α τὴν] ἄρκτον [ἀριστε]ρὰν ἔχει[ν, οὐ]δέποτ' ἄ[ν] ἐλθεῖν] πρὸς τ[ὴν]
 καθ' ἥμ[ας καλο]υμένην[ν] θάλασσα[ν ±4].ποι τις α[]τὴν φέ[ρεσθαι ἀ]πὸ

cave credas A. Giampaglia, «Rend. Ist. Lombardo» 132, 1998, 503-10, qui lectionem οἷ' ἢ [scil. οἷη ἢ!] in ns. versu excogitat Cratetique tribuit, vide app. ad schol. a), ll. 88-92 autem eandem explicationem dari ac in schol. b1 (exemplum catalogi heroum Argivorum prob. ab auctore ipso confictum: deest Hippomedon, sicut apud catalogum Epigonorum apud Apollod. bibl. 3, 82; alii catalogi e.g. apud Apollod. bibl. 3, 63; schol. bT Δ 406a, ubi octo) c) ἀμέτοχος: cf. schol. D Σ 489; Ap. Soph. 29, 9; Hsch. α 3705 et 3707 (hinc) et γ 122; ἄμοιρος: cf. schol. D Σ 489; Ap. Soph. 29, 9; Ap. gl. Hom. 74, 218, 4; Hsch. α 3705; schol. Nic. ther. 322c; schol. Opp. hal. 2, 144; ἐστερημένη: cf. Hsch. γ 122 276 a) scil. pron. τὴν aliter ac Nicanor (schol. ε 277b) intellegit 277 b) δύο μέρη: scil. non ἐπαρίστερα (quod alium sensum habet) c) scil. ab occidente ad orientem, vide partem priorem scholii d; vide ad schol. δ 558b; hinc Eust. in Od. 1536, 5 d) cf. Crat. fr. 44 Brogg.: putat Crates (secundum Mette, «Lustrum» 26, 1984, 95-97: valde aliter Luppe, «APF» 24/25, 1976, 39-46; prorsus negligenda E. Gangutia, «Philologus» 130, 1986, 187-90; vide L. Pérez Vilatela, «Cuad. de Fil. Clásica» 5, 1995, 332; de Cratetis

98 διαπεραιοῦσθαι καὶ om. γ πλέειν etiam D¹GN 1 Im. (sed χεῖρας) M^a τήν: τὸν μὲν M^a δέ om. H 2 ἐπ' ἀριστερά (sic) M^a 5 col. iii ll. 9-40 hic dedi, supplementa pleraque Lobel: habebat columna in ll. 1-8 versus 277-78 tamquam Im. praefixos, deinde prima verba commentarii (ἐν η... Κρατητο[ς...]) fere deperdita 5...[“Ὠγγίη τις] νήσος ὑπ[ό]προθεν εἰν ἀλλῇ] κεῖται” Mette, cui tamen vestigia obstant ἀπὸ γὰρ Luppe 6 λέ[π]οντ h¹² εἰ δεῖ π]λέοντα[α scripsi: [λέγει π]λέοντα[α Mette: [διὰ τὸ π]λέοντα[α Luppe ἂν ἐλθεῖν] Luppe: ἄ[ν] οὕτω] Mette 7 ἦν εἴποι τις ἄ[ν] αὐ]τὴν φ[έ]ρεσθαι Luppe (qui mire αὐτὴν = θάλασσαν intelligit), rec. Mette (qui mire αὐτὴν = τὴν ναῦν intelligit): οὐδ' εἴποι τις ἄ[ν] αὐ]τὴν φέ[ρεσθαι] possis (scil. αὐτὴν = ἄρκτον) 8-9 κα[ῖ] ἐκ τοῦ x μεσημβρι] νοῦ κύκλου [μέχρι τοῦ x. τὸ α]ὐτὸ δὲ καὶ Σέλ[ευκός] φησιν ἀντιλέγων Κράτητι[ι μὴ ἐν τῇ ἕξω] τόπους ἀνασκ[οπεῖν] (scil. “x” numeri cycli meridiani) Luppe κα[ῖ]

- τῆς δύ[σεως] ἐπὶ τὴν ἀνατολήν κα[±12]νου κυκλου[±12]το δὲ καὶ Σέλ[ευκος 6]γων Κράτη[ι 6]τόπους ἀνασκ[ευάζει.
- ἀγ[νοοῦσιν δ' ὅτι [βούλεται ἡ Κ]αλυψὼ τάχ[ε]ιον [αὐτὸν περι]πεσεῖν τοῖς 10
κ[ατὰ τὴν ἡμ]ετέραν οἴκουμ[έ]νην τόποις, ἵνα προσεν[ε]χθῇς ἡμέροις τόποις
κ[αὶ] ὑπ' ἀνθρώπων κατοικο[υ]μένους οὐκ ἀγρίων οὐδὲ [θη]ριωδῶν, παρ'
ἄκτῃν πλέω[ν] καὶ τροφῆς εὐπορῶν κα[ὶ] τῶν παραπεμψόντων ἀφίκη[τα]ι
πρὸς τὸν καθ' Ἡρακλείων στηλῶν διέκπλου[ν] καὶ οὕτως εἰς ἐπιγνωσκόμενον
τόπον ἐλθὼν ποιήσεται τὴν εἰς οἶκον ἀπαλλαγὴν. συμβουλεύει οὖν αὐτῷ 15
λοξὸν ποιήσασθαι τὸν πλοῦν, οὕτω γὰρ ἀρισ[τε]ρὰν ἔξει τὴν ἄρκτον λα[h¹²
- v.l. e. χειρὸς] γρ. “νηός”. HM^eP
- ε 279 a. σκιδόντα] μακρά M^a / ὑψηλά I
- ex. ε 280 a. γαίης Φαιήκων] ἐν μέρει εἶδεν τὴν τῶν Φαιάκων γῆν M^a
- Ariston. / b. ὅθι τ' ἄγχιστον: τὸ “ὅθι” χρονικῶς αἱ Ἀριστάρχου, ἀντὶ τοῦ “ὅτι”, ἢ 20
ex.? “ὅτι ἐγγὺς γέγονεν”. / ἄλλως “ὅθι” ἀντὶ τοῦ “ὅτι”, ὡς τὸ “ὅ τέ με σχεδὴς
ἀποβῆναι ἀνώγει” [ε 357]. HP¹ “ἄγχιστον” δέ φησι καθὸ τούτους ὑφίσταται
τῆς γῆς ἐσχάτους οἰκοῦντας. καὶ ἡ Ναυσικάα φησὶν “οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε
πολυκύστῳ ἐνὶ πόντῳ / ἔσχατοι” [ζ 204-5]. HP¹T
- c. ὅθι] ὅπου M^a / ὅτε Y 25
- d. ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ] ὅπου τόπος πλησιαιάτος τῷ Ὀδυσσεὶ ἦν
εἰς τὸ ἐλλιμενίσαι I / ἡ γῆ P / γνωρίσαι δηλονότι B
- V e. ἄγχιστον: ἐγγύτερον HM^aV
- Porph. ε 281 a1. εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινόν: πολλάκις ἀπὸ διαφόρων κλίσεων 30
συνέμπτωσις γινομένη πλανᾷ τοὺς πολλοὺς, ὡς ἐνὸς ὄντος τοῦ σηματομένου,

geographia vide nuper T. Bilic, «TAPA» 142, 2012, 295-328) conlato versu η 244 Ogygiam extra Oceanum poni debere, et Ulyxem ex occidente orientem petivisse; Seleucus vel Homericus Alexandrinus est, vel potius astronomus ἀντιγεγραφὸς Κράτητι (Stob. 1, 38, 9); scribit contra commentator iter Ulyxis λοξὸν ex septentrione occidentali ad meridiem orientalem procedisse (prorsus aliter Giampaglia [vide ad schol. ε 275b2, pp. 510-17], qui secundum Cratetem Ogygiam ad lineam Aequatoris positam putat, unde iter Ulyxis ex meridione occidentali ad septentrionem orientalem ponit) 279 a) cf. schol. α 365d, δ 768f 280 b) hic tantum de ὅθι disserunt scholiastae; de ὅ τε cf. schol. ε 357a; vide schol. ζ 35a e) cf. Eust. in Il. 173, 4; de adv. schol. α 157a 281 a1) ll. 29-35 fere eadem continent

ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ κύκλου [εἰς τὸν τροπικόν] (spatio longius) Giampaglia 9
ὁμολογῶν (quod et Mette probavit) vel ἀντιλέγων Lobel [ὅς τοὺς τόπους pos-
sis 10 suppl. Mette 13 ἄκτῃν ci. Mette: αὐτὴν h¹² 20 οἱ Ἀριστάρχου HP¹,
correxī: οἱ Ἀριστάρχειοι Buttm. ὅτι: de ὅτε cogitabat Buttm., sed fort. ὅτι =
“quandoquidem” servandum 21 ὅθι: ὅθι τ' ἄγχιστον H τὸ ὅ τε Buttm.:
τότε mss. 22 ἄγχ. φασὶ δὲ T 23 ἐσχάτους om. T φασὶ T 24 ἔσχατοι om.
T 28 ἄγχ. δὲ τὸ ἐγγύτ. (scholio ε 277a statim subiungens) V ἐγγύς i.l. etiam
N 29 ἄλλως εἴσατο δ' ὡς (scholio c subiungentes) Im. HP¹ κλίσεων: πτώσεων

- ὥσπερ ἔχει τὸ “εἴσατο”. σημαίνει γὰρ καὶ τὸ ὑπέλαβε καὶ τὸ ἐπορεύθη καὶ τὸ ἴσος καὶ ὅμοιος ἐγίνετο. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ “εἶδω”, τὸ δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ “ἔω” τὸ πορεύομαι, τὸ δὲ ὁμοιώθη ἀπὸ τοῦ “εἴσκω”. τὸ μὲν οὖν ὑπέλαβεν “εἴσατο δ’ ὥς ὅτε ῥινόν,” ἀντὶ τοῦ “ὥς δέρμα ὑπέλαβε τὰ ὄρη τῶν Φαιάκων”, HM^bP¹T καὶ “εἴσομαι αἶ κε τύχοιμι” [χ 7], ἀντὶ τοῦ νοήσω, ὑπολάβω, ἀπὸ τοῦ “εἶδω”. “εἴσατο” ἀντὶ τοῦ ὁμοιώθη, ἀπὸ τοῦ “εἴσκω”, ὥς τὸ “εἴσατο φθογγήν” [B 791], καὶ τὸ “εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας” [N 45]· “εἴσατο” ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ “ἔω”, ὥς τὸ “εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ’ ἀριστερά” [M 119]. HP¹
- 40 a2. εἴσατο: ὑπέλαβεν, ἀπὸ τοῦ “εἶδω”, ὥς τὸ “εἴσομαι αἶ κε τύχοιμι” [χ 7] καὶ “εἴσατο” τὸ ὁμοιώθη ἀπὸ τοῦ “εἴσκω”, ὥς τὸ “εἰσάμενος φθογγήν Ἀνδραίμονος” [N 216] καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ “ἔω” ὥς τὸ “εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ’ ἀριστερά” [M 119]. EFM^aXs τὸ δὲ “εἴσατο” ἐστὶν ἀπὸ διαφόρων κλίσεων συνέμπτωσις, ἐξ οὗ γίνεται καὶ τὸ “ὅθι οἱ καταεἴσατο γαίῃ” [Λ 358] ἀντὶ τοῦ κατεπορεύθη. M^a
- 45 a3. εἴσατο] ὑπέλαβεν CDEHNs / ἐνόησε T / ἔγνωσεν γ

ac Porph. qu. Il. M 103 (I, 175, 4-10 Schrader); Il. 35-39 sim. ac Porph. ibid. p. 175, 10-16 Schr. (versio codicis T - cf. app. crit. - propius accedit ad Porphyrii verba in qu. Il.); de variis significatibus verbi εἴσατο cf. schol. A et bT M 118a1-3, necnon schol. D M 118; vide schol. A Θ 532; de verbo vide etiam Ap. Soph. 62, 25-29 (ὁμοιώθη / φανήναι / διελθεῖν / γνῶσσομαι); ὑπέλαβεν: cf. etiam lex. αἶμ. ε 16 (EGud 433, 15-22 Stef.); ὁμοιώθη: schol. D B 791 et Φ 81; Hsch. ε 1085-86 a2) vide Porph. qu. Il. M 103 (praes. p. 175, 18-25

HP¹: συμπτώσεων M^b 30 συνέκπτωσις M^b: σύμπτωσις T 31 ὥσπερ: ὅπερ ci. Polak καὶ τὸ ἴσος - ἐπορεύθη (32) per *saut* om. M^bT 32 ἴσος P¹ 33 ἔω: ἴω T, rec. Dind. 34 ὑπέλαβεν: δηλοῦν (δηλοῖ Porph. Il.) τὰ τοιαῦτα T, cf. Porph. Il.: ante ἀπὸ τοῦ εἶδω transp. Polak εἴσατο δ’ ὥς - ὑπέλαβε sine interruptione iteravit H (qui scilicet antigrapho 37 litteras pro linea habente utebatur) ἀντὶ τοῦ om. M^b: οἱ μερικὸν ὑπέλαβε τὸ ὥς ῥινός T 35-39 haec (cum quibus conferas quaesio Porph. qu. Il. M 103, p. 175, 10-15 Schrader) praebeet T: οὐ γὰρ ἐστὶν ὥς ἐρινεός· ἦν γὰρ ἂν ὥς ὅτε ῥινός. καὶ τὸ “ε<ἴ>σομαι αἶ κε τύχοιμι” ἀπὸ τοῦ εἰδησ{θ} αι, τὸ δὲ “εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας” ὁμοιώσας, καὶ τὸ μιν εἰσάμενος [ἐσκαμερος ms.]. εἴσατο ὑπέλαβεν [-ες ms.] ἀπὸ τοῦ εἶδω “εἴσομαι αἶ κε τύχωμ{α}ι”, ἴσως α ὁμοίωσα ἀπὸ τοῦ εἴσκω “εἴσατο φθογγήν”, ἴσατο ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ ἴω “εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπαριστερά” 38 ἔω: ἴω corr. Dind. νηῶν: νῆ’ HP¹ 40 ἀντὶ τοῦ ὑπέλ. F εἶδω τὸ γινώσκω s ὥς τὸ scripsi: καὶ τὸ M^a: om. EXs εἴσομαι - τύχοιμι om. s 41 καὶ om. EFXs τὸ om. F ἀπὸ τοῦ εἴσκω om. M^a ὥς τὸ om. Fs εἰσάμενος Ἀνδραίμονος: εἴσατο (quod et M^a) φθογγήν EF (in hac voce desinit schol. F) Xs 42 Ἀνδρέμονος M^a καὶ ἀντὶ τοῦ: εἴσατο EXs ἀπὸ τοῦ εἶω om. M^a ὥς τὸ - ἀριστερά om. s εἴσατο - ἀριστερά: οἷη τ’ Ἀρτεμις εἶσι κατ’ οὐρεος ἰοχέαιρα [ζ 102] EX, deleverat Polak 44 κατὰ εἴσατο M^a

- V b1. εἴσατο: ἐφάνη, CIM^aPVγ ἔδοξεν G²M^aVγ
 b2. εἴσατο] ἡ Φαιακία τῷ Ὀδυσσεὶ I / τῷ Ποσειδῶνι C
 ex. b3. εἴσατο: τρία σημαίνει· ἀντὶ τοῦ ἐφάνη (δοτικῇ), καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπέλαβε
 (αἰτιατικῇ) καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοιώθη. D¹ 50
 ex. c. εἴσατο δ' ὥς ὅτε ῥινόν: ἀντὶ τοῦ βύρσαν, ὥς καὶ ἐν Ἰλιάδι [K 155-
 56] “ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο· / αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης
 τετάνυστο φαεινός.” ἢ “ἔρινόν” τὴν ἐρινεὸν εἴρηκεν. HP¹
 ex. (Hrd.) d1. εἴσατο δ' ὥς ὅτε ῥινόν: ὥσανεὶ δέρμα βοὸς ἐφηπλωμένον τοῖς ὕδασι,
 οὕτως εἶδε τὰ ὄρη. τινὲς δὲ κακῶς “ῥινόν” φασιν ἀντὶ τοῦ τὴν ἀσπίδα. οἱ 55
 δὲ “ἔρινόν” τὸν καρπὸν τῆς ἀγρίας συκῆς. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος “ἔρινόν”
 αὐτὴν τὴν συκὴν κατὰ μεταβολὴν γένους, ὥς “ὁ δίφρος, τὸ δίφρον”.
 HM^aP¹T ἔνιοι δὲ “ῥινόν” κατὰ Οἰνώτρους τὸ νέφος. οὐ μέντοι Ἡρωδιανὸς
 Ἀριστάρχῳ συγκατατίθεται. HP¹
 d2. εἴσατο δ' ὥς ὅτε ῥινόν] ἴν' ἢ ὥς δέρμα ὑπέλαβε τὰ ὄρη τῶν Φαιάκων. 60
 EXs Ἀρίσταρχος ἀποδίδωσι σύκινον δένδρον, καὶ ἔστι μεταβολὴ γένους, ὥς
 “δίφρος δίφρον”, “κύκλος κύκλον”, “ἔρινός ἐρινόν”. EX
 Ariston. e. εἴσατο δ' ὥς ὅτ' ἐρινόν: “ἔρινόν” οὐδετέρως ὁ καρπός, τὸ δὲ ἀρσενικῶς
 λεγόμενον “ἔρινός” τὸ δένδρον σημαίνει, ὥσπερ ἡ κέδρος θηλυκῶς τὸ

Schrader), sed non ad verbum; κατεπορεύθη (45): cf. schol. bT Λ 358b b1-3) ἐφάνη: de hoc loco Aristarchus, cf. schol. A M 118a1 et schol. A (Ariston.) Θ 532, N 45c, vide etiam ad N 191d; schol. D M 118; epim. Hom. ε 57 (EGud 433, 10-12 Stef.); Cyrill. ε 1128 Hag.; Suid. ε 235; Eust. in Od. 1536, 7; EM 306, 37 c) βύρσαν (sive δέρμα, cf. schol. d et schol. ε 426b1): vide schol. α 108c-d et Eust. in Od. 1536, 8; τὴν ἐρινεόν: scil. arborem (vide Aristot. hist. anim. 557b25-31: ἐρινεός arbor, ἐρινός fructus); de genere nominis (scil. plerumque arbor mascul., fructus neutrum, cf. infra schol. e) cf. Athen. 3, 76e; Poll. 1, 242; Paus. att. ε 68; Hsch. ε 5866; Jo. Philop. ε 13 et 20 Daly; Suid. ε 2993 (cum app. Adler); Eust. in Il. 653, 52 cum app. Valk d1) hinc Eust. in Od. 1536, 12; vide ad schol. c; scholium Herodiani ex schol. c, d1 et e suo Marte concinnavit Lentz; ἀσπίδα (de ῥινός): cf. schol. D Δ 447; schol. A Θ 62a cum app. Erbse; Ap. Soph. 139, 3; Hsch. ρ 341; EM 704, 25; ἀγρίας συκῆς: persaepe de ἐρινεός, cf. schol. D Z 433, Λ 167, Φ 37; schol. Lyc. 741; vide ad μ 431; Choer. orth. 199, 17 Cramer (EGud 523, 3 Stef.); κατὰ μεταβολὴν γένους: cf. schol. A A 464a, et vide ad schol. c; νέφος: vide Hsch. ε 5865, et cf. schol. fl de hoc verbi significato apud Illyrios; οὐ μέντοι κτλ.: scil. ῥινὸν non ἐρινόν legebat e) vide app. test. ad schol. c et d1; Il. 63-65: hinc Eust. in

47 ἢ ἔδοξεν M^aγ 50 ὁμοιώθη D¹, correxi 51-53 τὴν βύρσαν, ὥς τὸ “ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοός” habet et M^a 53 φαεινόν HP¹ τὸν ἐρινεόν P¹ 54 scholio a1 (ἄλλως addito H) subiungunt HP¹T ὥς τὸ ὑποδέεσθαι τὸ ῥινὸν βοὸς ὥσανεὶ κτλ. (cf. schol. c, nonnullis corruptis) T ὥσανεὶ - ἀσπίδα (quae verbis ῥινὸν τὰς βύρσας ὥς τὸ ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοός [cf. schol. c] statim subiunxit) etiam B 55 οἶδε P¹ ὄρη: ὄρνεα T τινὲς δὲ ῥινόν (om. M^a) φασὶ τὴν ἀσπίδα κακῶς BM^aT 56 ἐρινόν¹ (procul dubio recte, cf. ad schol. c) M^a: ἐρινεόν HP¹: εὔρεινον T 57 τοῦ γένους T 58 Οἰνώτρους HP¹ 60 ἴν' ἢ om. s 63 lm. M^aT: scholio d1 ἄλλως interiecto subiun-

- 65 φυτόν, τὸ δὲ κέδρον οὐδετέρως τὸν καρπὸν. Ἀρίσταρχος δὲ “ἐρινόν” αὐτὴν
τὴν συκὴν κατὰ μεταβολὴν γένους· τὸν γὰρ καρπὸν μὴ νοεῖσθαι, ἐπεὶ
βραχύς ἐστι πάνυ. HM^aP¹T
f1. εἴσατο δ’ ὡς ὅτε ῥινόν· εἰ μὲν “ῥινόν” ἀναγνωστέον, ἔσται “ἐφάνη ὡς
ἀσπίς”, ὃ ἐστι βύρσα· εἰ δὲ “ἐρινόν”, ἔσται συκὴ. M^aVYy οἱ δὲ λέγουσιν V
70 Ἰλλυριοὺς “ῥινόν” λέγειν τὴν ἀχλύν· ἐφάνη οὖν ὡς ἀχλὺς ἢ γῆ. HM^aP¹Vy
f2. εἴσατο δ’ ὡς ὅτε ῥινόν] ἐφάνη ἢ γῆ ὡς βύρσα ἢ ὡς ἀχλὺς κατὰ τοὺς
Ἰλλυριοὺς G²
f3. εἴσατο δ’ ὡς <ὅτε ῥινόν>· ἐρμηνεία· ὁμοίωσεν καὶ ἀπέεικασε τὴν γῆν ἢ
ὡς ῥινὸν ἢ ὡς ἐρινεόν. M^a
75 g. ῥινόν] τὴν ἀχλύν M^aY ἢ τὴν ἀσπίδα, G¹M^a δέρμα, CM^aT βύρσαν
M^aNP / ἀσκόν γ
ε 282 a1. τὸν δ’ ἐξ Αἰθιοπῶν· ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς Αἰθιοπῶν ἀνιὼν τὸν ex.
ἀπὸ δυσμῶν ἀντίον προσιόντα ὄρῳ Ὀδυσσέα. HP¹
a2. τὸν δ’ ἐξ Αἰθιοπῶν· ποίῳ; τῶν ἀνατολικῶν. ἐκεῖθεν γὰρ τὸν ἀπὸ
80 δυσμῶν ἐρχόμενον εὐχερῶς ὄρῳ. HM^aP¹TY
b. ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιὼν· καὶ γενόμενος ἐν Σολύμοις. HM^aP¹TYy ex.
c. ἐνοσίχθων] ὁ Ποσειδῶν γ
ε 283 a. ἐκ Σολύμων· τῆς Κιλικίας εἰσί, ὅθεν καὶ οἱ Σόλυμοι. HP¹ ex.
ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Σολύμου τοῦ Διὸς καὶ Χελιδονίας, ὡς Ἀντίμαχος λέγει
85 [fr. 81 Matthews]. HP¹T

Od. 1536, 12-15 (οἱ παλαιοί) f1) ἀσπίς: cf. schol. d1; συκὴ: cf. schol. e; ll. 2-3: cf. schol. d1 (ubi de Oenotris dicitur), hinc Eust. in Od. 1536, 16 282 a1-2) idem schol. T Z 184; de Aethiopiis cf. schol. a 23a cum apparatu; vide tamen ad schol. ε 283a b) vide ad schol. ε 283a 283 a) de re cf. schol. T Z 184 cum app. Erbse; Κιλικίας: immo Pisidiae (cf. schol. b), sed vide EM 721, 43 et schol. T Z 184 ἀπὸ Πισιδίας καὶ Κιλικίας (de Λυκίας, quod prop. Matthews ad Antim. fr. 81, vide Strab. 12, 8, 5 [573 C.] et 14, 3, 10 [667 C.]); de Ulyxis periplo valde aliter Strabo (1, 2, 10 et 28 [21 et 34 C.]), qui fort. Polybio secutus Solymos ab Homero ἐξωκεανισθῆναι dicit (e Strabone de Σόλυμοι

gunt HP¹ ἐρινόν om. M^aP¹T ἐρινόν - σημαίνει (64): οὐδετέρως δὲ λέγεται ὁ καρπός, ἀρσενικῶς δὲ τὸ δένδρον ἐρινόν M^aT 65 δέ² om. HP¹ 66 τοῦ γένους T 68 εἰ μέν - ἔσται om. Y 69 ἀσπίς: ἀχλὺς Y ἐρινεόν M^aVYy, corr. Barnes συκὴ M^aV: συκίῳ Y 70 ῥινόν: ἐρινον (cl. Hsch. ε 5865) Barnes ῥινὸν δὲ λέγειν γ οὖν om. HP¹ ὡς ἢ ἀχλὺς γ 73 in principio scholii a2 haec praebebat M^a ἐρμηνεία explicavi: ἐρμ- M^a 74 ἐρινεάν M^a, correxi 78 τὸν Ὀδυσσῆα etiam i.l. γ 79 Im. Y: τηλόθεν ἐκ Σολύμων (283) Im. T: τὸν δ’ ἐξ Αἰθ. Im. M^a: ἄλλως (scholio a1 subiungentes) HP¹ ποίῳ: ἐξ Αἰθ. δὲ M^aTY τὴν... ἐρχομένην Y 80 δυσμόν T ὄρῳ M^a 81 scholio a2 praeponunt M^aTY γὰρ οἱ (283) Im. γ γινόμενος Y 83 scholio ε 282a2 subiungit T Κιλικίας: Λυκίας Matthews, cf. app. test. 84 δὲ del. Dind., propositionem unicam (ὅθεν καὶ οἱ Σόλυμοι ὠνομάσθησαν κτλ.) faciens Χελιδονίας

V	b. Σολύμων: Σόλυμα ὄρη τῆς Πισιδίας. EFG ² M ^a NPVXYs c. εἶσατο] ἐφάνη BEM ^a Psy / ἐγνώσθη BEXs / ἐθεάθη N d. οἱ] αὐτῶ M ^a τῶ Ποσειδῶνι BEFM ^a X ε 284 a. ἐπιπλείων] ὁ Ὀδυσσεύς BM ^a	
alleg.	b. ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μάλλον] νοητέον ὅτι εἰκὸς ἦν τότε πλημμυρῆσαι τὸν ὠκεανόν. Hy c. ἐχώσατο] ὠργίσθη M ^a / τεθύμωτο I d. κηρόθι] ἐκ ψυχῆς BDIM ^a / εἰς τὸ κῆρ T	90
ex.	ε 285 a. κινήσας δὲ κάρη] ὅτι μὴ ἀντιμηχανώμενον ἐώρα τῇ βουλήσει αὐτοῦ τὸν Ὀδυσσεά. P ¹	95
V	b. κάρη: τὴν κεφαλὴν G ² M ^a Vy	
V	c1. προτὶ ὄν: πρὸς τὸν ἑαυτοῦ M ^a Vy c2. προτὶ ὄν] πρὸς ἴδιον G ² d. προτὶ ὄν... θυμόν] ἐφ' ἑαυτόν Es / καθ' ἑαυτόν F	
V	e. μυθήσατο: εἶπεν EFG ² M ^a Vs f. προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν] προσωποποιία γ	100 1
ex.	ε 286 a1. μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως: μετεμελήθησαν, μετέγνωσαν· HM ^a NP ¹ Ty πρώην γὰρ οἱ θεοὶ ἡμέλουν αὐτοῦ. G ² HP ¹ γ	
V	a2. μετεβούλευσαν: μετέγνωσαν DEFG ² VXs b. μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως] ἀλλοιωθέντες οἱ θεοὶ ἄλλην βουλὴν ἐβουλεύσαντο I	5
ex.	c. μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως: εἰς τὸ νοστήσαι δηλονότι, ἐπεὶ συνέθεντό μοι τοῦτον ἐκτοπίσαι. B	

pendet Eust. in Od. 1536, 26-32); Χελιδονίας: cf. St. Byz. 524, 3 (ubi mater Χαλδῆνη), EM 721, 43 (Καλδῆνη); Antimachi Lyde hic laudatur, cf. Matthews, Antimachus, 234-37 (comm. ad Antim. fr. 80-81), etiam de ci. Χελιδονίας (quae ad insulas Chelidonias spectat) b) Ap. Soph. 143, 23; vide Eust. in Il. 635, 32; schol. Pind. Ol. 13, 128b (cum integr. Drachmann); aliter Strabo, cf. locos ad schol. a laudatos c) vide ad schol. ε 281a-b 284 c) de verbo cf. schol. β 80b d) ἐκ ψυχῆς: cf. schol. D I 300 et Φ 136; Hsch. κ 2552; Suid. κ 1536; EM 511, 21; εἰς τὸ κῆρ: cf. schol. A I 300c 285 a) scil. quia Ulixi insidias Neptunus in absentia non paraverat b) persaepe, e.g. schol. D B 259, Δ 443 etc.; Ap. Soph. 95, 15; Hsch. κ 776 et 806 etc. c1-2) cf. schol. D P 200 etc. e) de verbo cf. schol. D A 74; schol. γ 114b etc. 286 a1-2) de verbis cf. e.g. schol. Thuc. 1, 44, 1

Huxley: Καλχηδονίας mss. λέγει: δηλοῖ T 86 Σόλυμα habet unus V, om. cett. ὅρος τῆς Πιδίας P τῆς om. EFYs 90 ad v. 287 μετ' Αἰθίοπεσσιν ἐόντος i. l. habet H: ad v. 277 rettulit Dind., huc reduxi γ secutus 94 ἀντιμηχανόμενον ms., corr. Buttin. 1 ad v. 287, sed plane Neptuni orationem respiciens, appinxit γ 2 lm. T (qui tamen ἐβουλεύσαντο pro μετεβ. praebet) ἀντὶ τοῦ μετεμ. T: μετεβουλήθησαν P¹: om. γ μετέγνωσαν om. NT 3 πρώην: πρότερον G²γ οἱ θεοὶ om. G²γ

- d. ἄλλως] ἄλλοτρόπως D
- 10 ε 287 a. ἀμφ' Ὀδυσῆϊ] ἀντὶ τοῦ περὶ Ὀδυσσεώς EFHXs
 b. μετ'] ἐν H / καὶ ἐν τοῖς M^c
 ε 288 a. γαίης σχεδόν] πλησίον M^a ἐστί HP
 b. ἔνθα οἱ αἶσα... ὀϊζύος (289)] ἔνθα ἐστὶ πεπρωμένον ἐκφυγεῖν τὴν οἰζύν D
 c. ἔνθα] ὅπου M^a
- 15 d. αἶσα] ἡ μοῖρα DI
 ε 289 a1. πείραρ: ἦτοι τὸ πέραρ, τὸ τέλος. EFM^aP¹Vy {ἦ τὸ λιπαρὸν καὶ V
 ἀκμάζον} EFM^aP¹VXsy
 a2. πείραρ] τέλος BCHM^cPY / τὸ μέγα τέλος D / τέλος τοῦ κινδύνου G¹
 b. ἦ] ἡ οἰζύς B
- 20 c. ἰκάνει] καταλαμβάνει M^d
 ε 290 a. φημὶ ἄδην ἐλάαν κακότητος: δασέως τὸ “ἄδην” ἀντὶ τοῦ λίαν Hrd. / ex.
 ἀθρόως. HP¹ / τὸ δὲ “ἐλάαν κακότητος” δηλοῖ τὸ κόρον σχεῖν τῆς
 κακίας. ὁ δὲ νοῦς· HM^aP¹ οἶμαι αὐτὸν ἐμφορηθήσεσθαι δυστυχίας ἐτέρας.
 BEFHM^aP¹TXys
- 25 b1. φημὶ ἄδην ἐλάαν κακότητος] ἀλλὰ φημὶ ἐλάσειν αὐτὸν εἰς δαψιλῇ ex.
 κακότητα, ὥς τὸ “τόξων εὖ εἰδώς” [B 718]. D¹
 b2. ἄδην ἐλάαν κακότητος] ἀλλ' οὐκέτι ἐκφεύζεται· ἐλάσω γὰρ αὐτὸν εἰς
 δαψιλῇ καὶ πολυτελεῇ κακότητα. I

287 a) de constructione saepius, cf. schol. D Γ 157, N 382 etc. 288 a) πλησίον: cf. schol. β 267c b) πεπρωμένον: saepius de αἶσα, cf. Ap. Soph. 15, 21; Hsch. α 2095 etc. d) cf. schol. D A 416, Hsch. α 2095 et persaepe 289 a) cf. schol. D N 359; EM 667, 52 et 55; πέραρ: de hoc loco Ap. Soph. 129, 16; cf. schol. D Σ 501; vide Eust. in Il. 937, 14; τὸ λιπαρὸν καὶ ἀκμάζον: scil., ut optime vidit Ernst, vocabulum πῖαρ resp. (cf. Ap. Soph. 131, 23; Ap. fr. 106 N.; Hsch. π 2243; schol. D Λ 549) c) cf. schol. α 21g 290 exstabat olim scholium Didymi de v.l. ἐάαν pro ἐλάαν secundum ἔνια τῶν ὑπομνημάτων (cf. schol. A N 315a) a) δασέως: cf. schol. AbT E 203a; hinc Eust. in Od. 1536, 60; ἀθρόως: schol. bT T 423; Hsch. α 1091; infra schol. e; κόρον σχεῖν: vide schol. bT T 423, schol. A N 315b et schol. T N 315-7a cum app. Erbse, nec non infra schol. f (scil. passive audit, ut schol. d); κακίας: cf. schol. γ 175d; ἐμφορηθήσεσθαι: etiam de hoc loco cf. schol. Eur. Rhes. 480 b1) τόξων εὖ εἰδώς: scil. de usu genetivi, cf. schol. D B 827; Eust. in Il. 1329, 21 cum app. Valk; in Od. 1536, 55; δαψιλῇ: cf. schol. d

10 περὶ τοῦ i.l. M^d περὶ τοῦ Ὀδ. F 13 τὴν οἰζύν: τὸ τέλος τῆς οἰζύος m 16 τὸ τέλος τὸ πέραρ P¹: τέλος EF πέραρ etiam N ἦ - ἀκμάζον post Ernst (cf. app. test.) delevi 21 Im. TY ἄδην HP¹ 22 τὸ δὲ - δηλοῖ τό: ἄλλως (scholio d subiungens) M^a ἐλάαν: ἐάαν cl. schol. A N 315a et schol. D T 402 ci. Cobet τὸν κόρον P¹ 23 ὁ δὲ νοῦς: ἦ M^a οἶμαι: μόν (sic, scholio ε 281a2 statim subiungentes) EX: οἶμαι M^a: ἦτοι s αὐτόν: ἀθρόως Y ἐμφορήσεσθαι T καὶ ἐτ. δυστυχίας hoc ordine Y δυστυχίας ἐτέρας ci. Polak 25 ἐλάσειν D¹

ex.	c. φημί] ὑπολαμβάνω M ^a / οἶμαι N	
	d. ἄδην ἐλάαν κακότητος: ἀθρόως ἢ δαψιλῶς ὑπὸ ταλαιπωρίας ἐλαύνεσθαι. 30	
	M ^a / ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς ταλαιπωρίας B	
V	e1. ἄδην: ἀθρόως G ² HV	
	e2. ἄδην] δαψιλῶς G ¹ M ^a NPγ / κατακόρως T / αὐτάρκως C / τὸ ἔσχατον F	
V	f. ἐλάαν κακότητος: κόρον σχεῖν G ¹ HNVγ τῆς κακίας BG ¹ HVγ	35
	g. ἐλάαν] ἐλάσαι Pγ	
	h. κακότητος] δυστυχίας N / διὰ γ	
ex.?(V)	ε 291 a. σύναγεν νεφέλας: εἰ καὶ οὐ νεφεληγερέτης ἐστὶν ὁ Ποσειδῶν, ἀλλ' οὖν γε HP ¹ T πρὸς ἀνθρώπους πάντες οἱ θεοὶ πάντων ἐξουσίαν ἔχουσιν. HM ^a P ¹ TVγ ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐν τοῖς ἐξῆς [cf. ε 304] κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν εἰς Δία ἀναφέρει τὴν αἰτίαν. HP ¹ T	40
	b. σύναγεν] ὁ Ποσειδῶν DY	
V	ε 292 a. τρίαῖναν ἐλών: εὐτρεπίσας πρὸς τὸ κινήσαι. φόρημα γὰρ αὐτῷ ἐστὶν ἀχώριστον ἢ τρίαῖνα. HM ^a P ¹ Vγ	
	b. τρίαῖναν] τὸν τριόδοντα EFXs	45
V	c1. ὀρόθυεν: ἐτάραξε, G ² HM ^a Vγ συνήγαγεν M ^a V	
	c2. ὀρόθυεν] διήγειρε M ^a Y	
	d. ἀέλλας: τὰς σφοδρότητας καὶ ἐμπνεύσεις M ^a	
	ε 294 a. ὁμοῦ] ἐν ἐνὶ καιρῷ D	
ex. /	b1. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ: σκότος ἐγένετο ὡς νύξ· HP ¹ Ty / οὐκ εἶπε	50
Ariston.	δὲ “ὀρώρει Ὀλυμπόθεν”. HTγ	

d) ἀθρόως: cf. ad schol. a; δαψιλῶς: cf. Ael. Dion. α 35; Hsch. α 1091; EGud 21, 22 Stef.; schol. Aesch. Agam. 828; schol. Opp. hal. 1, 164 etc.; ταλαιπωρίας: vide schol. ε 379c1; ἐλαύνεσθαι: scil. passive, cf. schol. a, f e1) cf. schol. a; hinc Cyrill. α 697 Hag. e2) κατακόρως: cf. Suid. α 463; αὐτάρκως: cf. schol. Opp. hal. 1, 164 f) cf. ad schol. a, d 291 a) vide schol. ε 304a; de re et de Neptuno nubium coactore allegorice Eust. in Od. 1538, 5-12; Porphyrio tribuit Schrader, nescio an recte 292 a) hinc Eust. in Od. 1537, 22; cf. schol. δ 506b, ubi tamen εὐτρεπισθείς; de hoc loco vide schol. T P 593 b) cf. Hsch. τ 1404 c1) de verbo cf. Hsch. ο 1279 c2) de verbo cf. schol. D Φ 312; Ap. gl. Hom. 75, 98, 1; Eust. in Il. 436, 45; EM 633, 8 294 b) vide ad ι 69, et infra schol. c1; οὐκ εἶπε δέ: est nota Aristonici de Olympo, vide de re Schmidt, Erkl. 83

32 ἀθρόον H 35 κακίας: κακότητος H 38 Im. M^aTVγ σὺν δὲ νεφέεσσι (293) Im. HP¹ εἰ καὶ: εἰκαίως HP¹, rec. Dind. et Schrader (γὰρ post οὐ addito) 39 οὖν: εἰ T πάντες: πάντως HP¹ οἱ θεοὶ om. M^aVγ πάντων post ἔχουσιν conl. T 40 τῶν om. T 41 τὴν αἰτίαν om. T 43 εὐτρεπίσας: εὐπρεπῶς Vγ: ἀπρεπῶς M^a αὐτῷ ἐστὶν: εἶχεν M^aVγ αὐτῷ om. P¹ 44 ἀχώρητον H: ἀχώρηστον P¹ ἢ τρίαῖνα om. M^aVγ 48 σφοδρότατας ἐμπν. possis, sed prob. ἀνέμων subaudiendum 50 Im. T: i. l. ad v. 293 habet P¹ 51 Ὀλυμπόθεν: δι' Ὀλύμπου T: Οὐλυμπόθεν γ

- b2. νύξ: σκότος EG²Vs V
 c1. ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ] τοῦτό ἐστιν ἐπιφώνημα. ἴδιον δὲ τοῦ ex.
 ἐπιφωνήματος τὸ ἔχασθαι μὲν τῶν ἀνωτέρω προσεχῶς ῥηθέντων κατὰ τι,
 55 ἀφίστασθαι δὲ τούτων κατὰ τι καὶ δοκεῖν ἀλλότριον εἶναι, ὥς καὶ ἐνταῦθα.
 σκότος μὲν γὰρ ἐγένετο ἀπὸ τῆς συναγωγῆς νεφελῶν καὶ τοῦ παραγμοῦ τοῦ
 πόντου καὶ τῶν ἀελλῶν, οὐ μὴν καθόλου· ἡ δὲ νύξ σκότος ἐστὶ καθόλου.
 καὶ ἔχεται μὲν ἡ νύξ τοῦ μερικοῦ σκότους, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ σκότος, ἀφίσταται
 δὲ τούτου εἰ γοῦν συγκρίνεται πρὸς τοῦτο ὥς σκότος οὐσα καθόλου. αὕτη ἡ
 60 φύσις τοῦ ἐπιφωνήματος. B
 c2. ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ] τοῦτο τόλμης παρὰ τῷ ῥήτορι. EFXs / ex.
 τολμηρῶς τοῦτο εἶπε B
 d. ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ: ἀπὸ δὲ τοῦ οὐρανοῦ ἀορασία διηγείρετο· ὁ ex.
 γὰρ ἥλιος ὑπὸ νεφῶν ἐκεκάλυπτο. M^a
 65 e1. ὁρώρει: ἐκινεῖτο, HM^aNV παρωρμάτο G²M^aV V
 e2. ὁρώρει] ἐκινήθη DFXy
 ε 295 a. ἔπεσον: ὁμοῦ πάντες Y
 b. πέσεν] συνήλθεν B / ἐπήλθε E
 c. ζέφυρός τε δυσαῆς: οὐχὶ ἐν τῷ καθόλου, ἀλλὰ τότε γενόμενος. ex.
 70 HM^aP¹T
 d. ζέφυρός τε δυσαῆς] ζέφυρος ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. BHM^aP¹T ἀλλαχοῦ ex.
 φησι “ζεφύριοι λιγὺ πνεύοντες ἀήτας” [δ 567]. HP¹
 e. δυσαῆς: δύσπνους, ἡ ἀπὸ δυσμῶν πνέων· DEG²M^aM^cNP¹VXsy ἡ V
 διπλοῦς κατὰ τὸ πνεῖν· καὶ γὰρ ἀναψύχει τοὺς ἀνθρώπους. G²HM^aP¹Vy

c1) de obscuritate diurna cf. Eust. in Od. 1538, 18 c1-2) vide (de hoc loco) Hermog. inv. 4, 9, 17 (unde Mich. Psell. poem 7, 321-28 West.); anon. de fig. 117, 1 Spengel; de re et de ns. loco vide Eust. in Il. 517, 5; schol. (Porph.) λ 16 e1) cf. gl. Hes. th. 849; vide schol. δ 712c 295 ad hunc verum Ps.-Plut. de Hom. 109-10 (Il. 1167-86 K.) fere ad verbum exscribunt EX c) fere idem schol. AbT Y 200 (cf. Eust. in Il. 1296, 29); de Zephyro δυσαῆς vide Strab. 1, 2, 21 (29 C. = Posid. fr. 137a Kidd) d) ἀπὸ δυσμῶν: cf. Arist. probl. 944a16; schol. D B 147; de hoc loco Hsch. δ 2511 et EM 291, 33; vide etiam EM 408, 44 etc.; cf. schol. δ 567b e) hinc Eust. in Od. 1538, 24; δύσπνους: cf. Hsch. δ 2511-12; EM 291, 30; ἀπὸ δυσμῶν πνέων: cf. schol. d; aliter (ὁ δεινῶς πνέων) EM 776, 7; διπλοῦς: scil. e lectione δισαῆς, vide Eust. in Od. 1538, 25; ἀναψύχει: vide ad Ψ 200 et δ 567-68; cf. Theophr. fr. 5, 37 Wimmel

55 τῷ κατὰ τι Buttm. 56 τῶν νεφελῶν Dind. 59 γοῦν Polak: οὖν οὐ B: del. Buttm. ὥς Polak: οὐ B: del Buttm. 61 τοῦτο om. E 69 σὺν δ' εὐρός τε νότος τ' ἔπεσον ζέφυρός τε δυσαῆς Im. T: σὺν δ' εὐρός τε Im. M^a: οὐρανόθεν νύξ (ad v. 294) Im. P¹ τῷ: τό M^a γενόμενοι M^a 71 ζέφυρος δὲ (scholio c subiungentes) M^aT δυσμῶν: ἀνατολῆς T πνέων om. M^a 73 δυσαῆς δὲ ἦτοι δύσπνους (scholio d subiungentes) HP¹ τῶν δυσμῶν EM^cXs

Did.	ε 296 a. αἰθρηγενέτης: Ῥιανὸς [fr. 27 Leur. = 15 Mayh.] καὶ Ἀριστοφάνης [p. 197 Sl.] “αἰθρηγενεής” λέγουσιν. HP ¹	75
V	b1. αἰθρηγενέτης: αἰθρίαν καὶ εὐδίαν ποιῶν, ἢ αἶθρον ποιῶν, τουτέστι πάγον. G ² HM ^a P ¹ Vy	
	b2. αἰθρηγενέτης] εὐδίαν ἄγων, ἢ πάγον EXs	
	c. αἰθρηγενέτης] ἀπὸ τῆς Θράκης γεγεννημένος Y	80
v.l.	d1. κῶμα] γρ. “πῆμα”. M ^b	
	d2. πῆμα] “κῶμα”. I	
V	ε 297 a. λύτο: ἐλύθη G ² M ^a VYy	
	a2. λύτο] λελυμένα ἦν P ¹	
	ε 298 a. ὀχθήσας] ἀγανακτήσας HP ¹	85
V / gl.	ε 299 a1. δειλός: δειλαιο, G ² M ^a V δυστυχής M ^a V / ἄθλιος D	
ex.	a2. δειλός] δυστυχής, κατὰ συγκοπὴν τοῦ “δειλαιο”. EFXs	
V (Did.?)	b1. τί νύ μοι μήκιστα γένηται: τίνα μοι τούτων δύναται γενέσθαι μείζονα κακά; τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ “μήχιστα”, ἴν’ ἢ “τίς μοι γένηται μηχανή”; HM ^a P ¹ VXY οἱ δὲ τὸ “τί νυ” ἀντὶ τοῦ “πῶς”, “πῶς μοι τούτων δύναται μείζω γενέσθαι κακά;”, ὥς κακεῖ “τί νυ βίομαι” [X 431]. HM ^a P ¹ VY	90

296 a) cf. O 171 et T 358; de αἰθρηγεν(ε)ής (sensu activo) vide schol. T T 358a et infra schol. b1; schol. Ap. Rhod. 761-65d; fort. critici antiqui adiectivum in -έτης sensu activo praeditum desiderabant (vide Mayhoff, Rhian. 50-52 et infra schol. c) b1) hinc Eust. in Od. 1538, 35; αἰθρίαν καὶ εὐδίαν ποιῶν: de hoc loco Ap. Soph. 16, 26; Jo. Diac. Gal. in Hes. theog. 378 (p. 325, 5 Flach); Hsch. α 1886; αἶθρον: cf. schol. bT O 171b; schol. bT et D T 358; EGen α 200; Eust. in Od. 1534, 59 (κατὰ τοὺς παλαιούς); vide de utraque explicatione Eust. in Il. 101, 59; cf. Jo. Lyd. de ost. 9b, 35 c) Thrax nempe Boreas, sed nescio an ἀπὸ τοῦ αἰθέρος (cf. Jo. Lyd. de ost. 9b, 35 et Jo. Diac. Gal. in Hes. theog. 378) legendum; de adiectivi vi passiva vide Eust. in Od. 1538, 36; cf. de Aquilone a septentrione orto (in hoc loco) Heracl. qu. Hom. 47, 1; Serv. in Verg. Aen. 1, 84 (vide iam Gal. de hum. 3, pp. 406-7 K.) et de undis ab ipso excitatis Gell. 2, 30, 8 297 ad vv. 297-299 lineae tamquam obeli in mg. apponuntur in ms. P 298 a) cf. schol. δ 30b 299 a1-2) de signif. cf. schol. D X 76 et, de hoc loco, Ap. Soph. 56, 30; Hsch. δ 470; Choer. epim. Ps. 136, 15 (EGud 338, 22 Stef.); κατὰ συγκοπήν: vide schol. A (Ariston.) P 38c, X 31 b1) τίνα: de hoc loco schol. T I 197c; μείζονα: cf. schol. e1; aliter (scil. μέγιστα) Ap. Soph. 112, 15; schol. Eur. Hipp. 818; Hsch. μ 1175; μήχιστα (cf. schol. d) hic 75 τὸ δ’ αἶθρ. (scholio ε 295c subiungentes) HP¹ ἥριανός HP¹, corr. Porson 76 αἰθρηγενέτης mss., corr. Dind.: αἰθρηγενέτης Buttm. 77 εὐδίαν ποιῶν etiam N ποιῶν¹ post αἰθρίαν conl. G²: ποιῶν μεγάλην γ αἶθραν (sic) - πάγον i.l. iteravit P¹ ποιῶν² om. G² τουτέστι: ὅ ἐστι M^aV: καὶ G² 83 λῦτο Im. V ἀντὶ τοῦ ἐλ. V ἐλύθησαν γ 88 Im. VX τίνα - μείζονα κακά etiam γ τίνα: πῶς X γενέσθαι τὰ κακά μείζονα H μείζονα: μείζω τούτων X 89 διὰ τοῦ χ γρ. ἴν’ ἢ μήχιστα, ἀντὶ τοῦ τίς κτλ. M^aVY μήχιστα om. X 90 τό om. M^aVY τί νυ ἀντὶ τοῦ πῶς Y: τί νυ πῶς HM^aP¹V, rec. Dind. Ernst (sed cf. Buttm. ad loc., qui τὸ τί νῦν πῶς scribit): πῶς del. Polak 91 γενέσθαι μείζω hoc ordine M^a κακά om. HP¹ ὥς - βίομαι ante πῶς μοι

- b2. τί νυ] ἢ τὸ “τί νυ” ἀντὶ τοῦ “πῶς”. G² / ἀντὶ τοῦ τί πάσχω Y / ἄλλο κακόν G²
- 95 c. τί νυ μοι μήκιστα γένηται: τί μείζον ἔσται τούτων, οἶον ἐπὶ τί προκόψει ex.
τὰ κακά; HP¹T / τί μοι μείζον κακὸν γένοιτ’ ἂν ἐμοί; D¹
- d. μήκιστα] τινὲς “μήχιστα”, ἵν’ ἢ ἀνυσιμώτατα. Hy Did.?
- e1. μήκιστα: μείζονα G²M^aV V
- e2. μήκιστα] μείζονα ἢ χείρονα ἢ χαλεπώτερα M^a / περισσότερα B / κακὰ G²N τῶν προτέρων N / μεγάλα Y / μακρά γ
- 100 ε 300 a. δέιδω] φοβοῦμαι BM^eY
- 1 b. θεά] ἡ βασίλισσα Καλυψώ γ alleg.
c. εἶπῃ] ἀντὶ τοῦ BHy “εἶπεν” BEHNP¹γ ex.
- ε 301 a. ἔφατο: εἶπεν M^aV V
- ε 302 a. ἄλγε] κακά FX
- 5 b. ἀναπλήσειν] γράφεται “ἀναπλήσαι”. T v.l.
c. ἀναπλήσειν: ἀναπληρώσειν G²M^aVγ V
d. <ἀνατλήσαι>] ὑπομείναι EFM^aNX
- ε 303 a. οἷοισιν: ὁποίοις HM^aVYγ V
b. οἷοισιν] θαυμαστικόν D¹EFXs ex.
- 10 c1. περιστρέφει: περιλαμβάνει, M^aNV περικαλύπτει EFM^aVXs V
c2. περιστρέφει] περικυκλοῖ D
- ε 304 a. Ζεύς: κατὰ τὴν κοινὴν δόξαν εἰς Δία ἀναφέρει τὴν αἰτίαν τοῦ χειμῶνος. HP¹Ty ex.
- b. Ζεύς] ὁ ἀήρ M^a
- 15 c1. ἐπισπέρχουσι: κατεπείγουσι DG²HM^aNVγ alleg.
c2. ἐπισπέρχουσι] ἐπισπεύδουσιν, ἐπείγονται B / κινῶνται Y / ἐπεγείρονται V
M^a / συγκρούουσι γ

tantum 300 c) de hoc loco cf. Ps.-Plut. de Hom. 54, 4 (ll. 598-99 Kindstrand) 301 a) cf. schol. D A 43, Hsch. α 7348 et saepius 302 a) cf. schol. D A 2, B 39; Hsch. α 2796; synag. α 292 etc. c) de verbo cf. e.g. schol. D Δ 170, Θ 34, O 132; schol. vet. Ar. nub. 995e; Phot. α 1605; EM 98, 7 d) procul dubio non ad ἀναπλήσαι sed ad ἀνατλήναι vel ἀνατλήσαι spectat (ἀνατλήσειν in mss. aliquot, et novit etiam Eust. in Od. 1542, 18), cf. Hsch. α 4642; synag. α 541; schol. Opp. hal. 1, 708 303 b) cf. schol. α 32b etc. 304 a) cf. supra schol. ε 291a b) cf. schol. α 63c c1) de verbo cf. synag. ε 735; Suid. ε 2597; schol. Opp. hal. 2, 512 (vide 1, 613) c2) ἐπισπεύδουσιν, κινῶνται: cf. schol. Aesch. th. 689c-g; schol. Nic. ther. 144c (cum

τούτων conl. M^aV: om. Y βίωμα: μοι βῶσθαι HP¹ 94 τί: τὸ HP¹ τούτων οἶον: τούτων δν T τί: τοῦ T προκόψειν T 96 μήκιστα Hy, corr. Porson ἀνύσματα mss., correxi 6 ἀναπληρώσαι G²M^a: πληρώσειν γ 9 θαυμαστοῖς D¹ 10 περιστρέφει lm. V καλύπτει etiam G¹ 12 lm. P¹T εἰς Δία ὁ Ποσειδῶν ἀναφέρει γ ἀναφ. τὴν δόξαν καὶ τὴν αἰτίαν T 15 περισπέρχουσι lm. V

- ε 305** a. σῶς; τέλειος, ἀναμφίβολος BHM^aP¹TY / ἀκέραιος M^a / ὀλόκληρος DEFXP / βέβαιος h / φανερός G¹ / αὐτάρκης C
 V b. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος; τοῦτό ἐστι ἀντὶ τοῦ “ἀποθανοῦμαι”. VYy 20
 ex. c. σῶς αἰπὺς ὄλεθρος] οὐκέτι ὀρῶ ἐλπίδα σωτηρίας. EFXs
ε 306 a. τρὶς μάκαρες] ἦσαν Y
 V **ε 307** a. χάριν φέροντες; χαριζόμενοι DG²M^aVy
 b. Ἀτρεΐδῃσι] ἤγουν τῷ Μενελάῳ καὶ τῷ Ἀγαμέμνονι Y
 v.l. **ε 308** a. καὶ δὴ] “ὥς δὴ” P 25
 b. ὥς... ὄφελον] εἶθε... ἔμελλον D
ε 309 a. ἤματι] ἐν Y ἐκείνῳ M^a Y
 b. δοῦρα] οἰστούς H / βέλη HN
 Ariston. **ε 310** a. Τρῶες ἀπέρριψαν: ὅτι ὑπερεμάχησαν τοῦ σώματος Ἀχιλλέως 30
 Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴας· καὶ ὁ μὲν ἐβάστασεν, ὁ δ’ Αἴας ὑπερήσπισεν, ὥς καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ [cf. P 123-37]. BFHM^aP¹XYy
 Porph. b. περὶ Πηλεΐωνι θανόντι: διατὶ Ἀχιλλέως ἀποθανόντος μάλιστα τοῦ 35
 νεκροῦ προὔστησαν Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴας; φαίνονται οὗτοι φίλτατοι γεγονότες Ἀχιλλεῖ. διὰ τοῦτο ὑβρίζων Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλλέα καὶ τούτους ὑβρίζει λέγων “ἦ τεὸν ἦ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἦ Ὀδυσῆος” [A 138]. καὶ εἰς τὴν Χρῦσαν ἐκ τούτων μάλιστα ἡγεμόνα προαιρεῖται ἐκπέμπειν, “εἷς δέ τις ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω, / ἦ Αἴας, ἦ Ἰδομενεύς, ἦ δῖος Ὀδυσσεύς, / ἥ ἐ σὺ Πηλεΐδῃ” [A 144-46]. καὶ εἰς τὴν πρεσβείαν τούτους ἀποστέλλει, ὅτε Αἴας

app. Crugnola); Hsch. ε 5207-8; schol. Opp. hal. 1, 230 etc.; vide schol. D Ψ 430 etc. **305** extabat olim scholium Didymi de Aristarchi lectione σῶς pro σόος, cf. schol. A A 117b a) de hoc versu et N 773 vide Hsch. σ 3091 (πρόδηλος, φανερός, τέλειος), necnon interpretationes varias (ἰσχυρός, πλήρης) apud schol. bT N773b; τέλειος, ὀλόκληρος; Hsch. σ 3087; Eust. in Il. 959,9 **307** a) cf. schol. bT E 874b; locus laudatur in schol. Thuc. 1, 9, 3 **308** b) cf. schol. α 217b et f **310** a) hinc Eust. in Od. 1542, 9; de re cf. schol. A (Ariston.) P 719 cum app. Erbse; de Aiace fortitudine ns. locum laudat schol. Pind. Nem. 8, 48; Aristonico scholium abiudicaverunt Carnuth et Polak, sed cf. Severyns, Cycle épique, 320-21 b) φίλτατοι (33): vide Eust. in Il. 67, 22

18 σῶς αἰπὺς ὄλεθρος Im. T τέλειος etiam N 20 τοῦτό ἐστι om. γ θανοῦμαι etiam G² 29 Im. M^a (ἀπέρριψαν) X (ὑπέρριψαν): Im. om. BFHP¹y ὅτε BM^aY: om. FX ὑπερεμ. γὰρ τοῦ (γ.τ. om. X) Ἀχ. σώμ. FX ὑπερεμάχησαν τοῖς τοῦ Ἀχιλλέως ὅπλοις αὐτὸς καὶ Αἴας (sic) ad v. 309 praebebat s Ἀχιλλέως γ 30 ὁ μὲν (ὅμοις ms.) ἐβάστασεν etiam i.l. ad v. 312 praebebat E ὁ μὲν: Ὀδυσσεύς F ὑπερήσπισεν: ὑπερεμάχησεν FX ὥς καὶ ἐπὶ Π. om. FXY 32 Τρῶες ἐπέρριψαν π. Π. θ. Im. X 34 καὶ διὰ τοῦτο Schrader 35 Ὀδυσσεύς EX, corr. Mai 36 προαιρεῖσθαι EX, corr. Mai 37 <ἀρχὸς> ἀνὴρ ex Hom. suppl. Schrader

- 40 φησὶν Ἀχιλλεῖ “μέμαμεν δέ <τοι> ἔξοχον ἄλλων / κύδιστοί τ’ ἔμμεναι καὶ
φίλτατοι” [I 641-42]. EX
c1. περὶ Πηλείωνι θανόντι: ἴσως διὰ τὴν Θέτιν τοῦ Ἀχιλλέως ἐμνήσθη. V
FG²HM^aP¹VX_{sy}
c2. Πηλείωνι] τῷ Ἀχιλλεῖ BNPY
d. περὶ Πηλείωνι θανόντι] ὁ Δηϊφοβος καὶ ὁ Πάρις ἀπέκτειναν τὸν ex. (rec.)
45 Ἀχιλλέα. Vind³⁰⁷
ε 311 a. τῷ κε: οὕτως ἄν DEFG²M^aVX_{sy} V
b. τῷ] διατοῦτο N / καὶ τούτου χάριν B
c. ἔλαχον: ἔτυχον, Vy ἡξιώθην EFG²M^aVX V
d. κτερέων] ἐνταφίων DEFHM^aNP¹V^pXY_{sy} / ἐνταφιασμοῦ z
50 e. κλέος ἦγον] δόξης ἡξίωσαν EFXs
f. ἦγον: διέφερον, G²M^aV διεδίδοσαν M^aV V
g. κλέος] γρ. “κλαῖος”. H⁴ v.l.
ε 312 a. λευγαλέω θανάτῳ: ὅτι “λευγαλέον θάνατον” οἱ γλωσσογράφοι [fr. Ariston.
18 Dyck] ἀποδεδώκασιν τὸν ἐν ὑγρῷ, ἕκ τε τούτων καὶ ἕκ τῶν ὑπ’ Ἀχιλλέως
55 ἐν τῇ πρὸς τὸν ποταμὸν μάχῃ λεγομένων [cf. Φ 281]. ἄμεινον δὲ ὀλέθριον,
παρὰ τὸν “λοιγόν”. HP¹
b1. λευγαλέω: ἀδόξῳ, DEFG²M^aVXY_{sy} ἢ ἀδυνάτῳ, M^aV ἢ τῷ δι’ ὕδατος. V
G²M^aV
b2. λευγαλέω] ἢ ὀλεθρίῳ BM^aY
60 c1. εἵμαρτο: πέπρωτο BG²HM^aVy V
c2. εἵμαρτο] πεπρωμένον ὑπάρχει D / μεμοίρατο M^aPY
d. ἀλῶναι] ὁ Ἰξίων “ἀ<πο>λέσθαι” [fr. 22 Staesche]. H Did.
e. ἀλῶναι: ἀποθανεῖν G²HM^aVy V
f. ἀλῶναι] κρατηθῆναι P
65 g. <ἀλᾶσθαι>] πλανηθῆναι γ

d) cf. Jo. Mal. chron. 5, 28 Thurn 311 a) de hoc loco cf. Ap. fr. 140 Neitzel (Ap. Soph. 156, 13) c) ἔτυχον: cf. schol. D O 190; Eust. in Od. 1542, 59 d) cf. schol. α 291g cum app. e-f) de hoc loco paulo aliter (μεγαλύνειν) synag. (cod. B) α 252; cf. Paus. att. α 11; Phot. α 136; δόξης: cf. schol. α 283e1 312 a) τὸν ἐν ὑγρῷ: explicatio νεωτέρων fort. iam Sophocli innotuit, vide app. Dyck ad Glossogr. fr. 18, necnon schol. A I 119a, Y 109b, Φ 281a; schol. rec. Hes. op. 523; ὀλέθριον παρὰ τὸν λοιγόν: cf. schol. β 61a1 cum app. test. b1) ἀδόξῳ: cf. schol. D Φ 281 et EM 561, 30; ἀδυνάτῳ: cf. schol. β 61c; τῷ δι’ ὕδατος: cf. schol. a b2) cf. schol. a c) vide schol. D Γ 309, Σ 329 e) cf. Hsch. α 3360 f) de verbo cf. e.g. Hsch. ε 19; Suid. ε 6 etc. g) πλανηθῆναι procul dubio e confusione cum verbo ἀλάομαι

39 Ἀχιλλεύς EX, corr. Mai τοι ex Hom. add. Mai ἔμμεναι EX, corr. Mai 41 τοῦ om. FHP¹Xs Ἀχιλλέως Vy μέμνηται HP¹ 44 Περήφοβος ms., correxi 46 ἄν: οὖν M^a 62 ἀπολέσθαι Nauck (cf. Hsch. α 3360): ἀλέσθαι H: ὀλέσθαι Buttmann (rec. Ludw.)

V	ε 313 a1. ἔλασεν: ἔπαισεν, ἐνέκρουσεν, ἔπληξεν M ^a V	
	a2. ἔλασεν] ἔτυψε D	
ex.	b. ἔλασεν μέγα κῶμα κατ' ἄκρης: ὥς φαμεν “κατάκρας πόλιν ἐλεῖν”. BHM ^a P ¹	
ex. / Nican.	c1. κατ' ἄκρης] κατὰ παράλειψιν τοῦ “κεφαλῆς”, EFHP ¹ X ὥς τὸ “νῦν ὄλετο πᾶσα κατ' ἄκρης” [N 772]. / ἐκατέροις δὲ δύναται προσδίδοσθαι. HP ¹	70
V	c2. κατ' ἄκρης: κατὰ κεφαλῆς. BDM ^a PVYsy ἢ ἀντὶ τοῦ “ὅλον”: καὶ γὰρ “κατ' ἄκρας πόλιν ἐλεῖν” φαμεν. M ^a V	
	d1. κατ' ἄκρης] ἢ ἀντὶ τοῦ ὅλως συνέστρεψεν· ἢ “νηός”. EFX / διόλου M ^a / ὅλον k / ὀλοκλήρως γ	75
	d2. κατ' ἄκρης] λείπει τὸ “κεφαλῆς”, ἢ “σχεδίας”. M ^a / “σχεδίας” δηλαδὴ I	
Did.	ε 314 a. δεινόν] καταπληκτικόν M ^a / χαλεπῶς Y	
	b. ἐπεσσύμενον] Ἀρίσταρχος “ἐπισσύμενον” διὰ τοῦ ι. HP ¹	
	c. ἐπεσσύμενον] κινούμενον Y / ἐλθόν D / πορευόμενον k	80
V	d1. ἐλέλιξεν: ἔσεισεν HM ^a NVγ	
	d2. ἐλέλιξε] ἐκίνησεν k	
	e. ἐλέλιξε] συνέστρεψε BEG ¹ NXs / περιετύλιξεν Y	
	ε 315 a. τῆλε] πόρρω D	

ortum (de verbo saepius, cf. e.g. schol. D Z 201, K 141 etc.; sed v.l. ἀλάσθαι, vel potius ἀλάσθαι, nusquam in libris) 313 a1-2) de verbo vide schol. σ 91, χ 97 etc.; Ap. Soph. 65, 34 et 83, 14; synag. η 54; Eust. in Od. 1538, 47 b) cf. schol. c2; de iunctura vide Hdt. 6, 18 et 82, Thuc. 4, 112, 3; cf. schol. b N 772a2; Hsch. κ 1181; Eust. in Il. 959, 33-34 c1-2) κεφαλῆς: cf. schol. D O 557 (e v.l. κεφαλὴν de lectione κατὰ κράς cogitat Buttm., non quidem necessarie, cf. Polak Od., 41); Eust. in Od. 1538, 48 (hinc); ὅλον, ὀλοκλήρως (cf. d1): cf. schol. b N 772a2; schol. T O 557 et Eust. in Il. 959, 34 (de hoc loco); schol. ε 367a; Suid. κ 598-99; πόλιν: cf. schol. b 314 a) καταπλ.: de adi. cf. Hsch. δ 493 b) de ratione Aristarchi non constat, cf. Ludw. AHT 555-56, utrum scil. hoc ἐπισσύμενον tamquam praesentis participium iudicarit (sic Valk, TCO 128-29) an de aoristo ἐσσύμην, part. σύμενος (sic Buttm.) cogitaverit; nescio an v.l. ἀπεσσύμενον in schol. A Δ 527a1 (cf. schol. ε 431a) respicienda c) πορευόμενον: cf. Hsch. ε 4462 d) cf. schol. D A 530, Θ 199; Hsch. ε 1983; EM 328, 41; vide Ap. Soph. 66, 5 συνέσεισεν e) συνέστρεψε: cf. Ap. Soph. 66, 5 (ad hunc loc.?), sic legendum etiam in schol. D P 278 315 a) cf. schol. β 183b

68 ὥς φαμεν: ὥς ἄρα μιν εἰπόντα (scholio ε 315b1 haec praemittens) M^a ἔλα M^a 70 scholio b ἄλλως interiecto subiungunt HP¹ παράληψιν EX τοῦ: τῆς P¹ 71 προδίδοσθαι P¹ 73 κατὰ κεφαλῆς ἢ κατὰ ὅλον etiam G² κατὰ: τῆς Ds κεφαλῆν PYγ 75 scholio c1 subiungunt EFX ὅλον F 79 διὰ τοῦ ι om. P¹ 81 ἔσειεν (habet enim ἐλέλιξεν in textu) H 83 συνέτριψε G¹N

- 85 b1. αὐτὸς πέσε] Ῥιανὸς “αὐτὸν βάλε” [fr. 28 Leur. = 31 Mayh.], τὸ κῦμα Did. /
 δηλονότι, <δ> καὶ ἄμεινον. / ἀντιστροφῶς δὲ ἡρμήνευσεν· οὐ γὰρ πρότερον Ariston.
 ἔπεσεν, εἴτα ἀφῆκε τὸ πηδάλιον. BHM^aP¹
 b2. αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δέ] πρωθύστερον N
 c. αὐτός] ὁ Ὀδυσσεύς Y
- 90 ε 316 a. προέηκεν: ἀφῆκεν, DEFG²M^aPVXks ἐξείασεν M^aV V
 b. ἔαξε] ἔκλασεν, ἔθλασεν, M^a ἢ συνέτριψεν DM^akz
 ε 317 a1. δεινὴ μισγομένων: τινὲς οὕτως “δίνη”, ἴν’ ἦ· σὺν τῇ δίνῃ τῶν Did.
 ὑδάτων ἐλθοῦσα ἢ τῆς συμμίζεως τῶν ἀνέμων θύελλα. BHM^aP¹TY
 a2. δεινὴ] γράφεται “δίνη”. B
- 95 b. μισγομένων] συμπνεόντων I
 c. θύελλα] συστροφή ἀνέμων Y
 ε 318 a. τηλοῦ δὲ σπείρον καὶ ἐπίκριον: σπείρον τὸ ἰστίον, ἐπίκριον δὲ τὸ ex.
 κερατάριον. M^aP¹T
 b1. σπείρον: νῦν G²M^aV τὸ ἄρμενον BCDFG²HM^aNPTVYks V
 100 b2. σπείρον] τὸ ἰστίον Hz / τὸ λαῖφος EX
 1 c. σπείρον: λέγεται τὸ ἱμάτιον, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἄρμενον. Y
 d. ἐπίκριον] τὸ κερατάριον BCDEFG¹HM^aNTXks / ἡ κεραία z / τὸ
 ἄρμενον M^a
 e. ἔμπεσε πόντῳ] ἐν πόντῳ ἔπεσεν M^a
- 5 ε 319 a. ὑπόβρυχα: εἴτε ἐπίρρημα εἴτε ἀπὸ τοῦ “ὑπόβρυξ”, προπα- Hrd. / ex.
 ροξυνθήσεται. HM^aP¹ / τὸ δ’ “ἐδυνάσθη” ἀπὸ τοῦ “δυναζω”, ὡς “πελάζω”.
 HM^bNP¹T
 b1. ὑπόβρυχα: ὑποβρύχιον. βούλεται δὲ λέγειν τὸν καταδεδυκότα εἰς τὸ V
 ὕδωρ. EFHM^aP¹VX

316 a) de verbo cf. e.g. Hsch. π 3451 etc. b) cf. schol. γ 298e1-2 317 a1) ad v.l. δίνη spectat, unde ci. Polak c) cf. schol. δ 515d1, γ 320f 318 a) κερατάριον (vide schol. d): cf. schol. ε 254a-b b1) ἄρμενον: cf. Ap. Soph. 144, 5 (de hoc loco, ἐκ τῶν ἱματίων πεποιημένον ἄρμενον) c) ἱμάτιον: cf. schol. δ 245a-b 319 a) εἴτε κτλ.: de forma et accentu cf. schol. bT A 461a; de ὑπόβρυξ cogitat Eust. in Od. 1538, 53; de βρύξ (cf. app. crit.) vide schol. Opp. hal. 2, 437; δυναζω: cf. Hrd. παρεκβ. μεγ. ῥήμ. 33, 34 La Roche; Choer. in Th. can. 354, 28; Eust. in Il. 1311, 12; EGud 381, 12-14; EM 312, 10 b1) ὑποβρύχιον: cf. (de hoc loco) Ap. Soph. 160, 6; Hsch. υ 578 (vide app. Hansen-Cunningham); schol. Soph. Ant. 336 (ubi locus laudatur)

85 male legitur schol. B Ῥιανός om. M^a βάλε: δὲ βάλον (scholio ε 313b subiungens) M^a 86 δ add. Dind. καὶ ἄμεινον om. BM^a 91 συνέτριβεν M^a 92 ἀνέμων in lm. add. T τινές: τήν T οὕτως om. Y δίνη (ci. Polak) om. BHM^aP¹T: δίνη γράφουσι Y ἴν’ ἦ om. BHM^aP¹T 93 ὑδάτων: ῥευμάτων T τῆς: ἐκ malit Polak μίξεως T 97 lm. T ἰστίον: ἄρμενον M^a δέ om. P¹T 5 τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόβρυχα lm. P¹ ὑπόβρυξ (coniecerat Lentz) M^a: βρύξ HP¹ προπαροξύνεται M^a 6 τὸ δ’ ἐδ. om. NT τὸ δὲ δυνάσθη M^b ἀπό: ἐκ T ὡς: τό M^b 8 ὑποβρύχιον

- b2. ὑπόβρυχα] ὑποδεδυκότα D / βρύχιον Py / βεβυθισμένον Y / εἰς 10
τὸ βάθος I
c. θῆκε] ὁ Ποσειδῶν Y
d. πολὺν χρόνον] πολὺν καιρόν M^a / μετὰ διάστημα ὥρας Y
e. οὐδ' ἐδυνάσθη: ἐδυνήθη D / “δυναζώ”, τὸ θέμα “δύνημι”. E
ε 320 a. αἶψα] ταχέως D 15
V b. ἀνσχεθέειν: ἤτοι ἀντισχεῖν EFM^aVXs ἢ ἀνελθεῖν EFG²M^aPVXs
c. ἀνσχεθέειν] κρατηθῆναι Y / καρτερῆσαι k / ἀνατείνειν τὴν κεφαλὴν D
/ ἤγουν ἀναπνεῦσαι, κουφισθῆναι B
ε 321 a. εἴματα] ἱμάτια Y / ἐσθῆτες k
ε 322 a. ἀνέδω] ἀντὶ τοῦ ἀνήλθε, ἢ ἐφάνη Y 20
ε 323 a. πικρὴν] ἄλμυρήν I
v.l. b. πολλή] γρ. “πολλόν”. M^a
V c1. κρατός: κεφαλῆς DM^aV
c2. κρατός] τοῦ στόματος δηλαδή B
V d1. κελάρυζεν: μετὰ ἤχου ἔρρει EFG²HM^aNPVksy 25
d2. κελάρυζεν] κατέρρεεν Y / ἤχει D
ex. **ε 324** a. ἀλλ' οὐδ' ὥς σχεδίας: μεγάλη τῆς συνέσεως ὑπερβολὴ τὸ ἐν τοιοῦτῳ
καιρῷ μνημονεῦσαι καὶ τῶν δεινῶν κρείσσων γενέσθαι καὶ ἐπὶ τὴν μόνην
ἐλπίδα τῆς σωτηρίας καταφυγεῖν. HP¹
b. ὥς] οὕτως ἔχων Y 30
V c. τειρόμενός περ: καὶ καταπονούμενος G²M^aV
ε 325 a. μεθορμηθεῖς] μετακινήθεις D
V b1. ἐλλάβετο: ἐπελάβετο, κατέσχευεν M^aV
b2. ἐλλάβετ' αὐτῆς] ἐπελάβετο ἀπὸ μέρους αὐτῆς. γ
V **ε 326** a. τέλος θανάτοιο: τὸν θάνατον V 35
b. ἀλεείνων] ἐκφεύγων D / τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο M^a
ε 327 a. ἐφόρει] ἔφερεν DM^a

e) δυναζώ: cf. Eust. in Od. 1538, 57 et schol. α 320 a) cf. schol. a 392f b) de apocope cf. schol. b A 305a; de verbo cf. Eust. in Od. 1538, 60 c) ἀνατείνειν: cf. schol. Eur. Med. 1027 321 a) ἱμάτια: cf. schol. β 3a 322 a) ἀνήλθε: cf. e.g. schol. D A 359; EGen α 850 323 c1) cf. schol. D A 530; Hsch. α 5013 etc. d1) de verbo cf. synag. κ 264; Phot. κ 552; EM 501, 39; vide schol. D A 813 et Φ 261; Hsch. κ 2139 324 a) cf. Eust. in Od. 1539, 1 c) de verbo cf. schol. α 342a, vide schol. D E 391; Hsch. τ 363 326 a) cf. schol. D Γ 309, I 411 b) de verbo cf. schol. α 433f 327 a) cf. schol. δ 510a; Eust. in Od. 1539, etiam BDM^c δὲ λέγειν: εἰπεῖν EFX κάτω δεδυκότα εἰς ὕδωρ FX καταδεδυκότα εἰς τὸ ὕδωρ etiam G² 10 ὑποδεδεικότα D 16 ἀνσχεθέειν Im. V 25 ἔρρεεν P 28 an σχεδίας μνημονεῦσαι? κρείσσω P¹ 31 καὶ om. M^a 33 κατεῖχε M^a 35 sic (non τ. θανάτου) Im. V τοῦ θανάτου V, corr. Ernst cl. schol. D P 502

- b1. κατὰ ῥόον: κατὰ τὸ ῥεῦμα EFG²HM^aNVXs V
b2. κατὰ ῥόον] κατὰ τὸ ῥεῖθρον P¹
- 40 ε 328 a. ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινός...] παραβολή NY
b. ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινός: ὥσπερ ὁ βορέας φέρει τὰς ἀκάνθας, φέρονται ex.
δὲ συνεχόμεναι ἀλλήλαις, οὕτω καὶ τὴν σχεδίαν ἔφερεν ὁ ἄνεμος
συγκεκολλημένην. BHM^aP¹TY ἅμα δὲ ὅτι καὶ πρὸς τὸ εὐκόλον τῆς
κινήσεως ἢ εἰκόν. HP¹
- 45 c1. ὀπωρινός: ὁ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ θέρει, πνέων. V
M^aVy
c2. ὀπωρινός] ὀπώρα τὸ θέρος, ἐν ᾧ πεπαίνονται αἱ ὀπῶραι, καὶ “ὀπωρινός”
βορέας ὁ θερινός. B
- d1. φορέησιν ἀκάνθας] σφοδρότατοι οἱ ἐτήσιοι, ἢ δὲ ἄκανθα ὑπεξηραμμένη ex.
50 ὑπὸ τοῦ θέρους ἐλαφροτάτη γίνεται. BHM^aP¹
d2. φορέησιν ἀκάνθας] αἱ ἄκανθαι γὰρ οἷα ὑπὸ τοῦ θέρους ἐξηραμμέναι
ῥαδίως ὑπὸ τοῦ ὀπωρινοῦ βορέου φέρονται. Y
- e. φορέησιν: φέροι, κουφίζοι G²M^aVy V
ε 329 a. ἀμπεδίον] καὶ τὸ “ἀμπεδίον” καὶ τὸ “ἀμπέλαγος” [330] διὰ τοῦ “μ” Did.
55 γραπτέον. HP¹y
- b. ἀμ πεδίον] ἀνὰ τὸ πεδίον EFXM^a
c. πυκιναί] συμπεπλεγμέναι EFXs
d1. ἔχονται: ἀντέχονται G²M^aVy V
d2. ἔχονται] κρατοῦνται G¹ / συνέχονται B / ἐπέχονται V^b
- 60 ε 331 a. βορέη] ὑπὸ τῷ Βορέα M^c
b1. προβάλεσκε: προεβάλλετο, ὥθει G²HM^aNP¹Vy V

5 b1) ῥεῦμα: cf. e.g. Hsch. κ 889, p 442; exstabat fort. schol. de lectione Aristarchi, vide ad schol. ε 461b 328 c1-2) cf. schol. D Φ 346 et Hsch. ο 1081; ὃ ἐστὶν ἐν τῷ θέρει: cf. schol. bT Φ 346a cum app. Erbse (vide praes. Hsch. ο 1077-79); schol. Opp. hal. 1, 46 et 152 exstabat fort. schol. Hrd. de prosodia vocis ὀπωρινός, vide Hrd. διγρ. 15, 4 Lentz d1) σφοδρότατοι: cf. schol. bT Φ 346a; ἐτήσιοι: cf. Eust. in Od. 1539, 8 ἐτησίας κατὰ τοὺς παλαιούς e) paulo aliter ad hunc loc. Ap. Soph. 164, 34 329 a) cf. schol. A Θ 441a-b cum app. Erbse; Herodiano scholium tribuit Lentz b) partim aliter (διά sive κατὰ) schol. D E 87 et Hsch. α 3773 c) cf. schol. ε 328b 331 b1-2) cf. Eust. in Od. 1539, 15

38 ῥεῦμα etiam γ 41 lm. HT 42 συνεχόμενος TY ὁ om. M^aT ἄνεμος om. T 43 συγκεκολλημένην M^a: om. TY ἅμα δὲ ὅτι scripsi: ὅτι ἅμα ἔτι δὲ mss. 45 ὁ ἐν τῇ ὀπῶρᾳ πνέων G² 48 θερινός etiam Y 49 σφοδρ. δέ (scholio b subiungentes) M^aP¹: σφοδρ. γάρ H ὑπεξηραμμένη M^aP¹: ἀπεξηραμμένη Pappag. ἄκανθαι ὥς ὑπεξηραμμέναι ὑπὸ τοῦ θέρους nec plura etiam T μοι ὑπὸ M^a 51 scholio b subiungit Y 53 φέρει (sic) etiam DH 56 ἀνὰ etiam ad ἀν πέλαγος (330) i.l. praebeo M^a 61 προεβάλλετο M^aV, rec. Ernst

- b2. προβάλεσκε] παρεχώραι M^b / ἐδίδου D
V **ε 332** a1. εἴασκε: παρεχώραι G²M^aNVγ
a2. εἴασκε] ὑπεχώρει BDEFXns / ἐκίνει Y
b. διώκειν] ὥστε M^a 65
- Porph. **ε 333** a. τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ: διὰ τί αὕτη μόνη οἰκτεῖρει τὸν
'Οδυσσέα; λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως· φησὶ γὰρ αὐτὴν ἄνθρωπον εἶναι τὸ
πρότερον· HM^bP¹ ὡς ὁμοιοπαθῆς οὖν ἀνθρώποις εἰκότως οἰκτεῖρει τὸν
'Οδυσσέα. HM^bP¹T
- V b1. τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ: ἐλεεῖ αὐτὸν ὡς ἄνθρωπος γενομένη 70
'Ινώ. G²M^aVYγ ἡ ὅτι ἦν φιλογύνης ὁ 'Οδυσσεύς, ἡ δὲ διὰ τὸν Ἀθάμαντα
ἐδυστύχησεν. M^aVYγ
b2. <τὸν δὲ - > Λευκοθέη (334): μόνη αὕτη ὥκτειρε τὸν 'Οδυσσέα, ὅτι
φασὶν ἄνθρωπον αὐτὴν εἶναι ὁμοιοπαθῆ τὸ πρότερον. ἡ ὅτι ἦν φιλογύνης ὁ
'Οδυσσεύς. EXs 75
- V c. τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ] οὐκ ἐναντιοῦται τῷ Ποσειδῶνι· κάκεινος
γὰρ οἶδεν ὅτι δεῖ σωθῆναι αὐτόν. G²HM^aM^bP¹TVYγ
- V d. καλλίσφυρος: καλὰ σφυρὰ ἔχουσα, ὃ ἐστὶ πόδας M^aV
e. καλλίσφυρος] συνεκδοχικῶς Y
- ex. f. 'Ινὼ Λευκοθέη: τὴν αἰτίαν τῆς διωνυμίας ἀπέδωκεν, 'Ινὼ μὲν ὅτε 80
ἄνθρωπος ἦν, ὅτε δὲ ἀπεθεώθη, Λευκοθέα. BEFHM^aP¹TXs
g. 'Ινώ] τὴν αἴθυσιν M^a

332 a) de verbo cf. e.g. schol. D Δ 509, E 348 etc.; hinc Eust. in Od. 1537, 33 333 a) hinc (a et b1) Eust. in Od. 1543, 39; Porphyrio (qu. Od. 55, 17-20, scholio c cumulado) tribuit Schrader; de Inus natura humana cf. Athenag. leg. 29, 2; Apollod. bibl. 3, 4 (28-29) etc. b1) Porphyrio (qu. Od. p. 55, 21-23) tribuit Schrader; Ἀθάμαντα: de historia fabulari vide infra ad schol. ε 334b; schol. Hes. th. 993a c) hinc Eust. in Od. 1543, 46 (φασι); Porphyrio tribuit Schrader (vide ad schol. a) d) vide ad λ 603 e) cf. Ap. Soph. 94, 21; schol. D Ξ 319; Hsch. κ 492 g) cf. Tz. alleg. Od. 5, 50; vide infra schol. ε 337c

67 εἶναι ἄνθρωπον hoc ordine M^b εἶναι: γεγενέναι ci. Polak τὸ om. H 68 ὡς om. T οὖν: ἦν T ἄνθρωποις scripsi: ἄνθρωπος mss. (quod servare possis, cl. e.g. NT Act. ap. 14, 15 vel ep. Jac. 5, 17): del. Polak εἰκότως om. T 70 ἡλέει Y γινομένη ἡ'Ινώ Y 71 ante ἡ δὲ lacunam "in qua ὁμοιοπάθεια Inus et Ulixis commemorata fuisse videtur" indicavit Schrader 74 αὐτὴν Schrader: αὐτὸν EX: om. s τὸ πρότ. ὁμοιοπ. s ὁ om. EX 76 scholio b1 sine lm. subiungunt G²M^aVYγ, scholio a cett. τῷ Ποσειδῶνι G²M^b: οὖν Ποσειδῶνι HP¹: δὲ τῷ Π. M^aVYγ: δὲ ὁ Ποσειδῶν T 77 δεῖ om. M^bT αὐτόν om. G² 80 lm. HP¹: καλλίσφυρος'Ινώ lm. EX: Λευκοθέη ἡ πρὶν μὲν ἦν βροτὸς αὐδήεσσα (334) lm. T: scholio ε 334b subiungit M^a παρέδωκεν T ὅτι ἄνθρωπος FM^aP¹X 81 ἀπεθέωτο M^a: ἀπεθέωτο HP¹T (unde ἀπετεθέωτο possis): ἀπεθεώθη X Λευκοθέη ETX

- ε 334 a. Λευκοθέη: Λευκοθέα ἐκλήθη ἡ Ἰνώ ἀπὸ τοῦ “θεῦσαι”, ὃ ἐστὶ V
 δραμεῖν, διὰ τοῦ Λευκοῦ λεγομένου πεδίου τῆς Μεγαρίδος. EM^aVXYy
 85 b. Λευκοθέη] τὰ δὲ περὶ τὴν Λευκοθέαν οὕτως ἔχει Ἀθάμαντι συνώκει, ex.
 καὶ παῖδες αὐτῇ γίνονται Λέαρχος καὶ Μελικέρτης. μανεῖς δὲ Ἀθάμας διὰ
 τὴν μῆνιν Ἥρας, ὅτι ἔθρεψε τὸν Διόνυσον, τὸν μὲν Λέαρχον ἀναιρεῖ,
 ἔμελλε δὲ καὶ τὸν ἕτερον. ἀναλαβοῦσα δὲ αὐτὸν ἡ Ἰνώ φεύγει καὶ ἐαντὴν
 90 εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτει. διὰ δὲ τὴν Διονύσου τροφὴν σὺν τῷ παιδί ἰσοθέου
 τιμῆς ἔτυχε, καὶ τὰ ὀνόματα μετέβαλεν, ἡ μὲν “Λευκοθέα” κληθεῖσα διὰ
 τὸ τὴν φυγὴν πεποιῆσθαι διὰ τοῦ Λευκοῦ πεδίου τῆς Μεγαρίδος, ὃ δὲ
 “Παλαίμων” διὰ τὸ συλλαμβάνεσθαι τοῖς παλαίουσι κατὰ θάλασσαν.
 BHM^aOP¹TY
 c1. βροτὸς αὐδήεσσα: ὁ μὲν Ἀριστοφάνης [p. 197 Slater] τὰς
 95 ἀνθρωποειδεῖς θεὰς “αὐδήεσσας” φησὶν οἶονεῖ φωνὴν μετεिल्φύας, ὃ δὲ
 Ἀριστοτέλης [fr. 171a R.] “οὐδήεσσαν” γράφει οἶονεῖ ἐπίγειον. οὕτως καὶ
 Χαμαιλέων [fr. 24A Martano]. HM^bOP¹

Did.

334 a) e scholio nostri simili hausit EGen λ 77 Alpers; vide de re schol. Pind. Ol. 2, 51b-d et 52b; Zenob. prov. 4, 38 b) hinc Eust. in Od. 1543, 20-31; de historia fabulari cf. Apollod. bibl. 1, 9 (80 et 84) et praes. 3, 4 (28-29) cum app. Scarpi; vide schol. D H 86; hypoth. Pind. Isthm. a, c, d; Tz. in Lycophr. 22; κληθεῖσα (90): cf. schol. a; Παλαίμων: cf. Eust. in Il. 1325, 2 cum app. Valk (sed e verbo πλέειν, cf. ms. O in app. crit., ducit Apollod. bibl. 3, 4, 29) c1-2) hinc Eust. in Od. 1543, 49-52; αὐδήεσσα scil. “humana voce praedita” voluit Aristophanes (fort. iam Chrysippus SVF II/1, 144 de T 407, cf. infra schol.

83 scholio ε 333b2 statim subiungunt EX Λευκοθέη EX παρὰ τὸ θεῦσαι Y 84
 λεγομένου ante Λευκοῦ M^aVy: om. Y ἔθευσε γὰρ καὶ ἔδραμε τὸ λευκὸν λεγόμενον
 πεδῖον τῆς Μεγαρίδος (sic) habet etiam G² 85 τῆς Εἰδοθέας (sic, pro Λευκοθέας)
 τὸ ζήτημα τὸ διατί ἔλεεῖ τὸν Ὀδυσσεά scholio praemittit M^a τὰ δὲ - ἔχει BM^aO et
 (scholio ε 338i subiungentes) HP¹: om. TY τὴν om. BO αὕτη Ἀθάμαντι O: αὕτη
 γὰρ ἡ Λευκοθέη φησὶ Ἀθάμαντι T: αὕτη ἡ Ἀ. Ἀθ. συνοικεῖ Y συνοικεῖ M^aOY: συνοικεῖν
 T: συνοικεῖ ἡ Ἰνώ B 86 Λέαρχος: Μελέαρχος O (Λέαρχος ἢ Κλέαρχος Eust.)
 Μελικράτης T ὁ Ἀθ. TY 87 μῆνιν τῆς Ἥρας M^a ἔθρεψε: ἤθρα μὲν T post
 Διόνυσον add. i.l. ἦγουν ὅτι ἐμεθύσθη Y τὸν μὲν Λέαρχον om. HP¹: τὸν Μελέαρχον
 M^aOY 88 ὃν ἀναλ. ἡ Ἰνώ κτλ. O λαβοῦσα M^a ἡ om. BHM^aP¹ Ἰώ HP¹ 89
 τήν! om. M^aT τήν²: τοῦ T 90 ἔλαχεν HP¹ μετέβαλλεν HT Λευκοθέη Y διὰ τὸ
 φυγὴν πεποιῆσθαι H: τῷ τὴν πεποιῆται φυγὴν T 91 φυγεῖν P¹ πεποιεῖσθαι M^a διὰ
 om. P¹ διὰ τὸ τοῦ Λευκοῦ παιδίου T: διὰ τῆς Λευκῆς πεδιάδος Y 92 Παλαίμων
 τουτέστιν ὁ Μελικέρτης M^a παλαίονσι: πλέουσι O θάλατταν M^a 94 Im. H (qui
 tamen θεὸς pro βροτός), om. cett. Ἀριστοφάνης: Ἀρίσταρχος O 95 οἶονεῖ -
 μετεिल्φύας om. O φωνῆς malim ὁ δὲ Ἀριστοτέλης: Ἀριστοφάνης O 96
 οὐδήεσσαν γρ. O (habet etiam Eust.; coniecerat Buttm.): αὐδήεσσαν λέγει (partim
 detrita) M^b: αὐδήεσσαν γράφει HP¹ ἐπίγειος M^b οὕτως καὶ Χαμαιλέων om. O

- V c2. αὐδήεσσα: ἦτοι διαβόητος διὰ τὰ συμβάντα, ἢ ἐπεὶ οἱ ἄνθρωποι
φωνήεντες πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα. <ἦ> “οὐδήεσσα” ἢ ἐπίγειός ποτε. M^aV
- c3. αὐδήεσσα] φωνητική πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα... ἢ ἐπίγειός ποτε ἢ ἡ διαβόητος 100
διὰ τὰ συμβάντα G² / καθ’ ἡμᾶς λέγουσα ἀνθρωπίνως I / ὀνομαστή M^a ἢ 1
περίφημος M^aP¹Yns / φωνὴν ἔχουσα N
- Porph. d. βροτὸς αὐδήεσσα: φωνῇ ἀνθρωπίνη χρωμένη, ἀλλ’ οὐχὶ θεία. διὰ
σημείων γὰρ καὶ οἰωνῶν καὶ ἱερείων καὶ θυσιῶν καὶ δι’ ὀνείρων, οὐκ αὐδῆς,
φθέγγονται οἱ θεοί. καὶ ἐφετμαὶ αὐταί· “οἱ δ’ αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι 5
ἐφετμέων” [δ 353], τῶν θεοπροπιῶν λέγει. EX
- Porph. e. βροτὸς αὐδήεσσα] ζητεῖ Ἀριστοτέλης [fr. 171a R.], διὰ τί τὴν
Καλυψὶ καὶ τὴν Κίρκην καὶ τὴν Ἰνώ “αὐδηέσσας” λέγει μόνας. πᾶσαι
γὰρ καὶ αἱ ἄλλαι φωνὴν εἶχον. καὶ λῦσαι μὲν οὐ βεβούληται, μεταγράφει
δὲ ποτὲ μὲν εἰς τὸ “αὐλήεσσα”, ἐξ οὗ δηλοῦσθαί φησιν ὅτι μονώδεις 10
ἦσαν, ἐπὶ δὲ τῆς Ἰνοῦς “οὐδήεσσα”· τοῦτο γὰρ πᾶσαις ὑπῆρχεν αὐταῖς καὶ
μόναις, πᾶσαι γὰρ αὐταὶ ἐπὶ γῆς ὄκουν. μήποτε δὲ τὸ “αὐδήεσσα” οὐ τὸ
φωνῇ μόνον χρῆσθαι δηλοῖ, ὥς τὸ “αὐδήεντα δ’ ἔθηκε” [T 407], σημαίνει
δὲ καὶ τὸν ἔνδοξον καὶ ἐπίφημον. καὶ ἐκάστη δὲ τούτων ἔνδοξος, ὥσπερ ἡ 15
Ἰνώ· ὅτε γὰρ ἐν ἀνθρώποις ἦν, ἔνδοξος καὶ ἐπίφημος ἐν πᾶσιν ἐτύγχανεν.
EHP¹TX

e) et τινὲς apud Ap. Soph. 48, 13 (cf. Pfeiffer ad Call. fr. 745); vide ad schol. ζ 125d-e et λ 8; synag. α 1079 (unde Phot. α 3153); Eust. in Il. 56, 18-19; “celebris” vero (ἔνδοξος, διαβόητος) interpretatur Apio, cf. fr. 25 Neitzel: vide schol. κ 136 et λ 8; schol. Ap. Rhod. 4, 1322; Hsch. α 8239; synag. α 1079 (unde Phot. α 3153); EM α 2074 L.-L. (169, 10); οὐδήεσσα scil. “terrestris” suo Marte Aristoteles (cf. schol. e), vide schol. κ 136; EM α 2074 L.-L. (169, 11); de tota re vide Rengakos, Homertext 91-92 d) Porphyrio tribuit Schrader (qu. Od. 58, 4-7), cf. schol. ζ 125e1; de ἐφετμαὶ vide ad schol. δ 353d-e e) scil. Aristoteles contra Aristophanem

99 ἢ add. Ernesti praeunte Clarke (prob. Buttm. et Polak) οὐδήεσσα: αὐδήεσσα
V 3 ἢ φωνῇ ἀνθρωπίνη χρωμένη etiam Ds 4 καὶ¹ om. E ὀρείρων X 5 αὐταὶ
EX, corr. Buttm. βούλοιντο EX, ex Hom. corr. Dind. 7 ἄλλως· προσκείσθω δὲ
καὶ τὸ καὶ “ἢ πρὶν μὲν ἔσω βροτὸς αὐδήεσσα” (sic) ante scholium (et post schol. ε
337c1) praebebat T: ἄλλως (scholio c1 subiungens) Im. H ζητεῖ γὰρ ὁ Ἄρ. T: ζητεῖ
δὲ ὁ Ἄρ. (scholio d subiungentes) EX τὴν om. T 9 καὶ αἱ om. T βούλεται
EX 10 αὐλήεσσα: ἀλήεσσα T: αὐλήεσσα X φασὶν EX μονοῦδοί (cl. Arist. probl.
19.9 et 43) ci. Schrader: μονώδης T 11 Ἰοῦς H οὐδήεσσα Porson: αὐδήεσσα
EHP¹TX: αὐλήεσσα <οὐχ ἀρμόττει διὸ οὐδήεσσα ἐν πᾶσαις> Roemer τοῦτο: ἐκεῖνο
EX 12 ἐπὶ γῆς: ἐπὶ αὐλᾶς EX μήποτε δ’ οὐδὲν HP¹ φωνὴν P¹: ἀνθρωπίνη φωνῇ
EX, rec. Schrader et Polak 13 μόνον EX: μόνην P¹: μόνη H: μόναι T κεχρησθαι
HP¹ 14 καὶ om. EX τὸν: τὸ Polak, rec. Schrader καὶ³ om. E 15 ὅτε ἐν
ἀνθρώποις ἔνδοξος ἦν καὶ πᾶσι περίφημος nec plura EX γὰρ om. T ἐν πᾶσιν post
ἔνδοξος concl. T ἐτύγχανεν om. T: ἢ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα T

- ε 335** a. θεῶν] ἀπό B
 b. ἐξέμμορε] δύναται πρὸς ἀμφοτέρω χωρεῖν ἢ “ἐξ”. HP¹ Hrd.
 c. ἐξέμμορε: μεμοίραται καὶ μετέχει. BEFHMP¹TXs ex.
 20 d1. ἐξέμμορε τιμῆς: μοῖραν ἔχει τιμῆς G²M^aVky V
 d2. ἐξέμμορε] ἐπέτυχε IM^ak / μοῖραν ἔλαβεν D / ἔλαχε n
ε 336 a. ἡ ῥ’ Ὀδυσῆ’ ἐλέησε: δαιμονίως τῷ ἐπεισοδίῳ. ἅμα γὰρ ἀρχαίαν ἱστορίαν ex.
 ἐνδεδεικται ἔξω τῆς ὑποθέσεως, καὶ τῷ τόπῳ ἀρμόζον πρόσωπον παρέλαβεν.
 ἔθος τε Ὀμήρῳ ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις θεῶν βοήθειαν εἰσάγειν. H
 25 b. ἀλώμενον] πλανώμενον M^c
 c. ἄλγε’] κακοπαθείας, θλίψεις M^c
ε 337 a. αἰθυίη δ’ εἰκυῖα, <ποτὴ ἀνεδύσατο λίμνης>: οὐκ ἐφέρετο ἐν τοῖς Did. /
 πλείοσιν. Ἀρίσταρχος δὲ περὶ μὲν τῆς ἀθετήσεως διστάζει, γράφει δὲ διὰ τοῦ Ariston.
 υ “ὑπεδύσατο”. ἐν δὲ τισιν “ἀνεδύσατο”. / ἔοικε δὲ ὁ στίχος ἐκ τῶν ὕστερον
 30 εἰρημένων ὑπὸ τινος παρεμβεβλήσθαι “αὐτὴ δ’ ἄψ ἐς πόντον ἐδύσατο
 κυμαίνοντα / αἰθυίη εἰκυῖα” [ε 352-53]. HP¹
 b. αἰθυίη δ’ εἰκυῖα: τινὲς εἰς τὸ “εἰκυῖα” στίζουσιν, ἵν’ ἢ “πετομένη ἀνήλθεν Nican.
 ἐκ τῆς λίμνης”. HM^aP¹T
 c1. αἰθυίη δ’ εἰκυῖα] οὐ τῷ σώματι, ἀλλὰ τῷ τάχει τῇ αἰθυίᾳ εἰκυῖα, οὐ ex.
 35 μεταβαλοῦσα τὸ σῶμα πρὸς τὸ ὄρνεον, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀνάδυσιν ἢ εἰκῶν.
 HM^aP¹T
 c2. αἰθυίη δ’ εἰκυῖα: οὐ μεταμεμόρφωται ἄρα εἰς αἰθυίαν, ἀλλὰ δίκην ex.
 αἰθυίας ἀνήλθεν. οὐ γὰρ ἂν διελέγετο τῷ Ὀδυσσεὶ οὐδὲ ἐδίδου αὐτῷ τὸ
 κρήδεμνον. BHM^aP¹T

et Apionem (vide schol. c de significatu vocis αὐδήσσεια, de quo etiam ll. 11-15) textum immutare maluit, vide Hintenlang, Untersuchungen, 89-93; B. Breitenberger, Aristoteles Fragmente I, Berlin 2006, 417-418; Nünlist, Critic 276-77; vide ad κ 136 (cum Ludw., AHT I, 580) et schol. ζ 125e (Porph. qu. Od. 57, 11 - 58, 7); μονώδεις (10): scil. fort. adi. novum αὐλήεις e verbo αὐλή / αῦλις / αῦλιον (spelunca, rustica domus vel sim.) traxit **335 b)** scil. sive per anastrophēn θεῶν ἐξ ἔμμορε sive uno verbo θεῶν ἐξέμμορε legere licet (de re cf. e.g. ad schol. α 247d, γ 137d) *d1)* de ἔμμορε vide schol. λ 338; Ap. Soph. 67, 17 *d2)* ἔλαχε: cf. Hsch. ε 3706 (ad hunc loc.) **336 a)** ἔθος τε κτλ.: cf. schol. bT A 195b; Eust. in Od. 1543, 7; vide Hillgruber 425; Nünlist, Critic 267; Griesinger, Anschauungen 54 et 69 *b)* cf. schol. β 333c **337 a)** de athetesi cf. Bolling, Interpolation 234 et Apthorp, Evidence 50 et 52; διὰ τοῦ υ: scil. v.l. ἀπεδύσατο vel ἐπεδύσατο (Buttm.) resp., vide schol. ζ 127b *b)* cf. Eust. in Od.

18 ἀμφοτέρω P¹ 24 βοηθείας τυγχάνειν suo Marte Z 27 ἐνεφέρετο HP¹, corr. Dind. 29 ὑστέρων P¹ 31 κυμαίνοντα Hom.: κωδίνοντα HP¹ 32 in altero mg. habet H πετομένη: τεταμομένη T: πεταμένη M^a 34 ἄλλως H (scholio a subiungens; scholio b subiungunt M^aT, scholio f1 vero M^a) σώματι δέ T τῇ - εἰκυῖα: ἀλλ’ HP¹ 35 μεταβάλλουσι T πρὸς¹: εἰς ci. Polak πρὸς²: καί T 37 Im. T: τῇδε τόδε κρήδεμνον (v. 346) Im. HP¹ μεταμεμόρφωται P¹: μεμόρφωται T: μεταμόρφωται M^a ἄρα T 38 ἄν om. M^a τῷ om. M^a αὐτῷ: αὐτὸ M^a

- c3. αἰθυίη εἰκυῖα] ὁμοιωθεῖσα M^a / κατὰ τὸ τάχος EFXs 40
- Porph. d. αἰθυίη δ' εἰκυῖα: πρὸς τὴν ἀνάδυσιν ἔστιν ἡ εἰκὼν καὶ τὸ παράδειγμα, οὐ κατὰ σῶμα. οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς “σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρφ' ὄρνιθι ἐοικώς” [ε 51]. EX οὕτω καὶ ἐπὶ Ἑρας καὶ Ἀθηνᾶς, “αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι” [E 778], οὐ περιστεραὶ γενόμεναι, ἀλλ' ὁμοῖαι τοῖς ἴθμασι τῶν περιστερῶν εἰς τὸ στρατόπεδον ἔρχονται. “ἴθματα” δὲ οὐκ ἔστιν ἴχνια, ἀλλ' ὀρμήματα καὶ πτήσεις ἀπὸ τοῦ ἵεναι καὶ ἀπὸ τοῦ “ἴθι, ἰθμός”· καὶ γὰρ καὶ τὴν εἴσοδον “εἰσίθμην” [ζ 264] καλεῖ. EXs 45
- e. αἰθυίη] εἶδος ὀρνέου BCDHM^bNP¹Yy θαλασσίου HM^bNP¹Yy
- V f1. ποτήν: σὺν τῷ ν γραπτέον, ἴν' ἢ “πτῆσιν”, ὥς “τὴν ὀρμήν”. ἀπαλλασσομένη μέντοι εἵκασται τῇ αἰθυίᾳ [cf. ε 353], ὥς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, 50
- “ὄρνις δ' ὥς ἀνόπαια διέπτατο” [α 320] καὶ “φῆνη εἰδομένη” [γ 372]. αἰθυῖα δὲ εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. EM^aVXy
- V f2. ποτήν: κατὰ τὴν πτήσιν. Vy
- Did. g. ποτή: γράφεται καὶ “ποτήν”, πτήσιν· ἄμεινον δὲ χωρὶς τοῦ ν ἐν δοτικῇ. δύναται δὲ καὶ τοῦτο “ποτήν” σὺν τῷ ν εἶναι καὶ ἀπὸ τοῦ “πέτω” γεγενῆσθαι, 55
- ὥς “νέμω, νομή”, “στρέφω, στροφή”, “σκέπω, σκοπή”. HM^bP¹

1543, 53 c1-2) de re cf. schol. ε 51c-d et ad hunc loc. Eust. in Od. 1543, 45; aliter Tz. alleg. Od. 5, 39-50, qui more Palaephateo sub Inus specie avem cernit; ἀνάδυσιν: cf. schol. d c3) ὁμοιωθεῖσα: cf. schol. β 383b d) Porphyrio tribuit Schrader (qu. Od. 56, 1-8) conlata particula scholii codicum B*, L et Scor. ad E 778 (qu. Il. p. 86, 14-19), quae in codd. Iliadis nominatim fertur (sed proprie Il. 43-47 tantum procul dubio Porphyrio ascribendae); de re vide schol. ε 51c-d; de ἴθματα = βήματα, ἴχνη cf. schol. D E 778; Ap. Soph. 90, 18; EGud 274, 20 Sturz; ὀρμήματα: cf. Hsch. ι 396; de εἰσίθμη cf. schol. ζ 264a; de ποτήν vide infra schol. f-g e) de αἰθυῖα vide Cyrill. α 1009 Hag. f1) partim hinc Eust. in Od. 1543, 54-56; Porphyrio scholium EX tribuit Schrader (qu. Od. p. 56, 8-11); πτήσιν: cf. Hsch. π 3128; Suid. π 2132; de avibus earumque velocitate vide schol. α 320b et γ 372a-b g) Didymo abiudicavit Ludw.; πετῶ etc.: cf. EM 685, 11; de “ποτή” a “ποτός” (scil. πετόμενος) in hoc loco cf. Eust. in Il. 229, 31-33; 905, 34-35

41 πρὸς τὸν ἀναδυσμόν Dind. καὶ: κατὰ ci. Polak 42 κατὰ τὸ σῶμα Polak, fort. recte ἔπειτ' om. X 44 ἴθμαδ' X 45 ἴσθματα E 46 ἴθι ἰθμός καὶ ἴθματα s 47 εἰσίθμην s (εἰσιθμὴν coniecerat Buttm.): ἴθμην EX 48 ὀρνέω θαλασσίῳ etiam G² 49 Im. γ: ποτήν ἀνεδύσσατο Im. M^a: αἰθυίη δ' εἰκυῖα ποτήν Im. V: scholio d statim subiungunt EX σὺν τῷ ν γραπτέον: τὸ δὲ ποτήν EX κατὰ τὴν πτήσιν EX ὥς: καὶ EX 50 ἀπαλλασσομένη M^aVy ἡ om. E 51 ἀνόπαια γ: ἀνόπαια X 53 κατὰ om. V (sed cf. app. crit. l. 49) ἢ ποτή... τῇ πτήσιν in mg. add. V^{o2} πέτασιν i.l. habet h 54 Im. HP¹ γρ. - πτήσιν habet et k 55 δύναται - εἶναι καὶ: γεγενῆσθαι δὲ (γεγενῆσθαι omisso) M^b ποτήν σὺν τῷ ν scripsi: ὑπὸ τὴν συγκοπήν (sed ubi syncopam invenias?) mss. πέτω scripsi: πετῶ mss. 56 σκεπή a. c. P¹

- h1. ποτῇ] προσπετομένη, πετώση M^a / πτερωτῇ Y / πεταστῇ Nk /
 πετομένη DG²
- h2. ποτῇ] πετάσματι B
- 60 i. ἀνεδύσατο λίμνης: πῶς τὸ τεταραγμένον πέλαγος “λίμνην” φησί; ὅτι ex.
 πρὸς τιμὴν τῆς θεοῦ πρὸς τὸ παρὸν ἐγαληνίασε. HP¹ (Porph.?)
- j. ἀνεδύσατο λίμνης] ἀνήλθε M^a / θαλάσσης Ik
- k1. λίμνης] “λίμνην” δὲ τὸ πέλαγος Ὅμηρος ὀνομάζει. H Ariston.
- k2. λίμνης] νῦν τὸ πέλαγος λέγει. Ny
- 65 ε 339 a. κάμμορε, τίπτε τοι ὦδε] πρὸς ἑαυτὸν ὁ Ὀδυσσεύς M^a alleg.
 b. κάμμορε] κακόμοιρε M^c / δυστυχέστατε M^c / κακοθάνατε Y /
 κακότυχε I
 c. τίπτε] διατί ποτε M^c / τίνος ἔνεκεν D
 d. ὦδε] οὕτως DH
- 70 ε 340 a. ὠδύσατο: ὠργίσθη DEFG²HM^aNPVXYγ V
 b1. ἐκπάγλως: πάνυ, M^aV ἐξόχως G²HM^aV V
 b2. ἐκπάγλως] ἐκπληκτικῶς Y / λίαν EF
 c. ὅτι τοι] ἐπειδὴ M⁴ / σοι E
 d. φυτεύει] ἐπέρχονται M^c / κατασκευάζεται DI
- 75 ε 341 a1. καταφθίσει: φθαρῆναι ποιήσει M^aV V
 a2. καταφθίσει] φθερεῖ G²I / φθείρει D / καταφθείρη γ
 b. μενεαίνων: προθυμούμενος BHP¹Y σημαίνει γὰρ ἐκάτερον ἢ λέξις. Ariston.
 HP¹
- 80 ε 342 a1. ὦδ' ἔρξαι] τὸ “ὦδ' ἔρξαι” ἀντὶ τοῦ “οὕτως ἔρδε”. H Ariston.
 a2. ἔρξαι: πρᾶξον. ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ. M^aV V
 a3. ἔρξαι] πρᾶξον G²HNYγ / ῥέξον M^a / θέλησον DI πράττειν D

h1) πετομένη: cf. Eust. in Od. 1543, 53 i) Porphyrio tribuit Schrader (qu. Od. 58, 11-12); de hoc loco vide schol. T Φ 246c cum app. Erbse; aliter Aristarchus, cf. schol. k k) vide ad schol. γ 1d; de hoc versu cf. schol. Soph. Trach. 636 339 b) cf. schol. ε 160b1-2; κακοθάνατε: cf. Eust. in Od. 1389, 24 c) cf. schol. β 363a 340 a) cf. schol. α 62d cum app. test. b1) cf. schol. Opp. hal. 1, 613; 2, 451 etc. b2) ἐκπληκτικῶς: cf. schol. D A 268, B 223; Hsch. ε 1570; epim. Hom. ε 60 (EGud 446, 12 Stef.); aliter (ὑβριστικῶς) schol. T B 222-23 et 357 d) scil. non transitive cum Neptuno subiecto (cf. schol. β 165e-f) 341 a) de verbo cf. schol. β 183g b) ἐκάτερον: scil. vel θυμοῦσθαι vel προθυμεῖσθαι: est doctrina Aristonici, vide e.g. schol. A Π 491a cum app. Erbse; Ap. Soph. 111, 10 etc.; de verbo cf. schol. δ 282b 342 a1-2) cf. Aristarch. fr. 72 Matthaios; vide schol. ζ 258a a3) de verbo cf. schol. α 293d

57 πετωμένων D 64 νῦν om. N λέγει: ὀνομάζει γ 70 ὠδύσατο Im. V 76 φθαρῆ G² 77 προθυμῶν M^c <ἢ θυμούμενος> post προθυμ. suppl. Polak (cf. app. test.) λίαν (ad μάλα) i.l. praebet Y 79 τὸ δὲ (scholio ε 341b statim subiungens) H 80 ἀντὶ τοῦ M^a

	a4. ὦδ' ἔρξαι] οὕτω πράξεις ὥς εἴπω σοι Y	
V	b. δοκέεις; δοκεῖς, νομίζεις M ^a V	
V	c1. οὐκ ἀπινύσσειν: οὐκ εἶναι ἀσύνετος HM ^a NP ¹ VY	
	c2. οὐκ ἀπινύσσειν] ἀντὶ τοῦ P ¹ οὐκ ἀφρονεῖν G ¹ P ¹ / οὐκ ἀσυνετεῖν Vat ⁹	85
	c3. ἀπινύσσειν] μωραίνειν DEXky / ἔξω φρονήσεως εἶναι T / ἀσυνετεῖν nsy	
ex.	d1. ἀπινύσσειν] “πινυτὸς” γὰρ ὁ φρόνιμος, “ἀπινυτος” δὲ ὁ ἀσύνετος. EXs	
	d2. ἀπινύσσειν] μωραίνειν, ἀπὸ τοῦ “πινυτός” ὁ φρόνιμος. “πινύσσω” ῥῆμα καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α “ἀπινύσσω”, τὸ μωραίνω. B	90
	ε 343 a. ἀποδύς] ἐκβαλὼν M ^a	
	b. ἀνέμοισι] ἀπὸ τῶν ἀνέμων Y	
V	ε 344 a. κάλλιπε: κατάλιπε, M ^a Vy ἔασον M ^a V	
	b. κάλλιπε] δὸς δηλονότι D / ἄφες Y	
V	c. νέων: νηχόμενος, FIM ^a Vs κολυμβῶν G ¹ M ^a NVYy	95
	d. νέων] πλέων EX	
ex.	e1. ἐπιμαίεο νόστου: ἐφίεσο τοῦ νόστου τῆς γῆς τῶν Φαιάκων. HP ¹ T	
V	e2. ἐπιμαίεο: ἐφίεσο, IM ^a NVXYsy ἐφικνοῦ EM ^a VXY	
	f. ἐπιμαίεο] ἐφάπτου DM ^a XY / ἐπιθύμει Y / προθυμοῦ BDsy / φρόντιζε G ¹ / μνείαν ποιοῦ EXk	100
	ε 345 a. ὅθι τοι μοῖρ' ἐστίν] ἐν ᾧ τόπῳ D / σοὶ πεπρωμένον M ^c	1
V	b. ἀλύξαι: ἐκφυγεῖν G ² M ^a NVY	
ex.	ε 346 a. τῇ δέ, τόδε κρήδεμνον: τὸ μὲν ἵνα ἀξιόπιστος ὁ λόγος γένηται ἐπὶ τοσοῦτον διανηχομένου τοῦ Ὀδυσσέως, τὸ δὲ πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῷ ἔμελλεν <εἶναι>, ὥσπερ σύμβολον τῆς θείας βοηθείας. HM ^b P ¹ T	5

b) cf. schol. α 376a c1-2) ἀσύνετος: est doctrina Aristarchi, cf. (etiam de ns. loco) schol. A (Hrd.) O 10e (cum app. Erbse) et schol. T O 10f, vide etiam schol. D O 10 et schol. ζ 258a-b; cf. Hrd. schem. Hom. 8 Egen.; Eust. in Il. 595, 20 et in Od. 1543, 62; ἀφρονεῖν, ἔξω φρονήσεως: vide Ap. Soph. 38, 27 d1-2) cf. Or. 26, 30 (unde EGen α 1017 L.-L.), fort. e comm. Od. ad ns. loc.; epim. Hom. α 287 fort. olim schol. Didymi exstabat de lectione Aristarchi ἀπινύσσειν (vs. Aristophanis ἀπινύσκειν), cf. schol. A O 10g 344 a) aliter (scil. indic. aor.) schol. α 243a-b c) νηχόμενος: prob. hinc Ap. Soph. 115, 5; Hsch. v 411; vide epim. Hom. v 2 et 38 d) an v.l.? e) de verbo sim. Hsch. ε 4953; Eust. in Il. 3, 99, 1 f) ἐφάπτου, ἐπιθύμει: de verbo cf. schol. D E 748; schol. A^bT P 430; schol. λ 531; Ap. Soph. 71, 7; schol. Arat. 127; Hsch. ε 4391; Eust. in Od. 1543, 64; μνείαν ποιοῦ: nescio an rectius de ἐμπάξω (cf. schol. α 271f) 345 b) de verbo cf. schol. β 352c 346 a) cf. Griesinger, Anschauungen 56

83 προσδοκεῖς M^a 84 οὐκ om. HM^aN 86 ἀσυνετίσειν s 88 γάρ om. s 89 πινύσσω Buttmi.: πινύω B 97 ἐπιβαίεο T νόστου in lm. om. HP¹ Φαίηκων P¹ 99 προθύμει Bs: προθυμίας D 100 ἐποιοῦ X 3 lm. T: scholio ε 337c2 ἄλλως interposito subiungunt HM^bP¹ καὶ ἀξιόπ. T 4 τὸ σοῦτον P¹ αὐτό M^bT 5 εἶναι addidi (etiam e.g. ἔδωκεν possis)

- b. τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον: ἀπορία· διατί κρήδεμνον αὐτῷ δίδωσιν; λύσις·
 ἵνα μὴ ἐντυχὼν κήτει ὑπ' αὐτοῦ καταποθῇ· γνῶριμον δὲ τοῖς ἰχθύσι τῆς θεοῦ
 τὸ κρήδεμνον. M^a ex.
- c. τῇ: λαβέ, BCDEFG¹M^aNPTVXYknsy Δωρικῶς M^aVy V
- 10 d. κρήδεμνον: κεφαλοδέσμον M^aNV V
- e. στέρνοιο] “στέρνοισι”, διχῶς αἱ Ἀριστάρχαιοι. / τὸ δὲ “τανύσσαι” Did. /
 ἀπαρέμφατον διὰ τὸ “βαλέειν” [349]. HP¹ Hrd.
- f. τανύσσαι: ἀπλώσαι, HM^aNVY ἀντὶ τοῦ “ἄπλωσον”. M^aVy V
- g. τανύσσας] ἀπλώσας G² / ἐκτεταμένον ὑποθεῖς I
- 15 ε 347 a. ἄμβροτον] θεῖον, M^as ἀθάνατον EFX
- b. κακόν] γρ. “δέος”. H v.l.
- ε 348 a. ἐπὴν] ὀπηνίκα M^a / ἐάν X / ἐπάν F
- b. ἐφάψαι: ἐπιλάβη G²HM^aVy V
- ε 349 a. ἄψ] γρ. καὶ “αἶψα”. HM^b v.l.
- 20 b. ἄψ ἀπολυσάμενος] εἰς τοῦπίσω M^e
- c. ἀπολυσάμενος] ἀφείς Y τὸ κρήδεμνον BM^aY
- d1. βαλέειν: πάλιν τοῖς ἀπαρεμφότοις ἀντὶ προστακτικῶν χρήται. / λέγει Ariston. /
 δὲ ὅτι “ρίπτων τὸ ἱμάτιον ἀποστραφήσῃ”. HP¹ ex.
- d2. βαλέειν] ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ N / βάλε Y / θέλησον D
- 25 ε 350 a1. πολλὸν ἀπ' ἡπείρου] μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς HM^bP¹T ex.
- a2. πολλὸν ἀπ' ἡπείρου: ἵνα μὴ τὸ κῦμα ἐκβράσῃ BG²HM^aP¹TVy αὐτὸ
 εἰς τὴν γῆν. BHM^aP¹T V
- b. ἀπὸ νόσφι] χωρὶς M^e / πόρρωθεν Y
- c. τραπέσθαι] τράπηθι BM^e
- 30 ε 352 a. ἄψ] γρ. καὶ “αἶψα”. HP¹ v.l.

c) cf. schol. A Ξ 219a cum app. Erbse; schol. D A 299; Ap. Soph. 152, 3 et saepius; Δωρικῶς: cf. EGud 528, 2 Sturz; EM 756, 23 d) cf. schol. α 334m3 e) διχῶς: στέρνοισι legisse videtur Hrd. in schol. A A 302 et O 159b; ἀπαρέμφατον: cf. schol. A (Hrd.) A 302a et O 159b, necnon schol. ε 349d (non ergo participium, cf. schol. g) f) de verbo cf. e.g. Hsch. τ 155; de infinitivo pro imperativo cf. schol. e et Aristarch. fr. 72 Matth. 347 a) cf. schol. D E 339; Hsch. α 3526 et 3528 349 a) cf. schol. δ 283b, 520a, et infra ε 352a b) cf. schol. δ 520a; α 276a1 d1) cf. Aristarch. fr. 72 Matthaios 350 b) vide schol. α 20a, 185i et saep. 352 a) vide ad schol. α 392f, δ 520a

9 λάβε mss. nonnulli et V, rec. Ernst: λάμβανε i.l. habet h 10 κεφαλοδέσμιον M^a τὸ ἱμάτιον i.l. praebet Y, qui glossam κεφαλοδέσμιον ad v. 351 praebet 11 ἀριστάρχαι HP¹, corr. Butt. 18 ἐπιλάβης HM^a 19 καὶ om. M^b 23 δὲ ὅτι Butt.:: διότι mss. ἀποστραφήσῃ scripsi: ἀποστραφήσεται Dind.:: ἀπογραφῇ HP¹: ἀποστραφῇ Butt. 25 ἄψ ἀπολυσάμενος Im. P¹: τραπέσθαι Im. T ἀπὸ om. M^b 26 scholio a1 statim subiungunt mss.

- ex. **ε 353** a. αἰθυῖα εἰκυῖα: ἵνα λάθῃ τὸν Ποσειδῶνα αἰθυῖα ὁμοιοῦται. καὶ διατὶ ὁμοιοῦται ὀρνέῳ, καὶ ταῦτα αἰθυῖα καὶ οὐκ ἄλλῳ; ὥς θαλασσίῳ θαλασσία οὔσα. M^a
- ex. b. εἰκυῖα] οὐ μεταμορφωθεῖσα HP¹
- ex. c. αἰθυῖα] αἴθυια εἶδος ὀρνέου θαλασσίῳ HP¹ 35
- d. ἐ] τὴν Λευκοθέαν M^c
- ex. **ε 354** a. αὐτὰρ ὁ μερμήριξε: οἱ μὲν δειλοὶ καὶ τὰ εὐηθέστατα προσίενται ὑπὸ φιλοψυχίας, ὁ δὲ χαίρειν ἐάσας τὰς ὑποθήκας τῆς θεᾶς τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ προσέχει, πείρα μαθὼν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν συμπτωμάτων καὶ τὰ φιλανθρωπότατα ὑποπτεύειν. HP¹T 40
- ε 356** a. μή τις] δέδοικα M^c / φοβοῦμαι E
- V b. ὑφαίνησιν: κατασκευάζει G²M^aVy
- v.l. c1. αὖτε] γρ. καὶ “ἄλλον”. M^a
- c2. αὖτε] γρ. “ἄλλος”. γ
- Hrd.?
ex. **ε 357** a1. ὅτε] χωρίζει Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ “δι’ ὅ τε” [p. 197 Sl.]. HP¹ 45
- a2. ὅτε με] γρ. “ὅ τε με”. P²
- b. ὅτε] ἐπειδὴ M^cP¹ / ἐπεὶ D / ὅτι BH / ἢ ὅστις BY
- c. σχεδὴς] ἀπὸ τοῦ πλοίου Y
- d. ἀποβῆναι] ἀποστῆναι EFXs
- V **ε 358** a. πείσομαι: πεισθήσομαι G²M^aVy 50
- ex. b. πείσομ’] εἶναι τοῦτο δόλον θεῶν M^b
- ε 359** a. ὅθι] ὅπου M^c
- V b. φύξιμον: φευκτόν EG²HM^aNPVXsy
- c. φύξιμον εἶναι] ἢ ἐκφυγὴν γενέσθαι M^a / φυγεῖν Yk ἄξιον Y / δυνατόν ἐκφυγεῖν D / σωτήριον, ἀπὸ τοῦ “φεύγω” B / φυγήσιμον G¹ 55
- ex. **ε 360** a. ὧδ’ ἔρξω: οὐκ εἰς ἅπαντα καταφρονεῖ τῆς ὑποθήκης, ἀλλ’ εἰς δευτέραν ἐλπίδα αὐτῷ χρήσεται τῷ κρηδέμῳ. HP¹T

353 a-c) cf. schol. ε 337a-e **356 b)** cf. schol. D I 93; Hsch. v 862 etc. *c1)* vide lectionem apud Z 187, β 93 **357 a1)** de ὅ causali cf. e.g. schol. α 382a1, γ 146d, ε 280b (de hoc loco) etc.; “explicasse videtur ὅ τε ut διὰ τὸ ὅ τε” (Slater ad loc.); ὅ τε tamquam ὅς τε Aristophanem intellexisse putat Nitzsch, Erkl. Anm. 55; de signo ab Aristophane usurpato cf. Laum, Al. Akz. 407 *b)* scil. tamquam unum verbum (ἐπεὶ, ὅτι) vel duo (ὅστις) legendum **358 a)** de verbo cf. schol. D I 74 etc. **359 b)** cf. schol. Nic. ther. 54b (φευκτικόν) **360 a)** cf. Eust. in Od. 1544, 8 et 17

32 διατὶ correxi: δία M^a 35 θαλάσσιον ὀρνεον etiam Y 37 προίενται T 39 πείρα T 45 χαρίζει HP¹, corr. Buttm. ἀντὶ τοῦ διό τε Lentz praeceunte Buttm.: διὰ τὸ ὅτε mss.: ἴν’ ἢ δι’ ὅ τε ci. Polak 53 φεύξιμον Im. V (cf. schol. θ 299) 56 Im. HP¹: ad v. 358 ut vid. T οὐκ εἰς ἅπαντα: ὥς κατὰ πάντα T 57 δευτέραν αὐτοῦ ἐλπίδα ταύτην χρῆσθαι (sic) T χρῆσασθαι mss., correxi

- b. ἔρξω: πράξω M^aVy V
 c. ἔρξω] ἀντὶ τοῦ “ῥέξω” s
- 60 ε 361 a. ὅφρ’ ἄν] ἕως ἄν HIM^aNY / ἕως οὐ D
 b. δούρατ’] τὰ ὀρθὰ ξύλα. NY “δούρατα” λέγεται τὰ ξύλα τὰ ἀπὸ τῆς ex.
 δρυός· ἐτυμολογεῖται δὲ ἐκ τοῦ “δρυς, δρυός” καὶ ἐκβολῇ τοῦ ος “δρῦ” καὶ
 πλεονασμῷ τοῦ ο “δόρυ”. καὶ γὰρ τὸ παλαιὸν τὰ δόρατα ἀπὸ τῶν δρυῶν
 κατεσκευάζον διὰ τὸ στερεόν. N
- 65 c. ἀρμονίῃσιν] ξυλοπύροις, ξυλίνοις καρφίοις Y
 d1. ἀρήρη: ἥρμοστο Vy V
 d2. ἀρήρη] ἥρμοσμένα ἢ HM^aNP / προσήρμοσται EFXs / ἀρμόδια εἴη
 G² / ἢ ἡ σχεδία ἥρμοσμένη I
- ε 362 a. τόφρ’] ἐν τοσοῦτῳ DM^c / ἄχρι τόσοῦ H
- 70 ε 363 a. διὰ... τινάξῃ] διαλύσῃ τὸ κῦμα EFXs / διατινάσσει D
 ε 364 a. νήξομαι: κολυμβήσω G²M^aVy V
 b1. ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα: ἀναστρεπτέον τὴν “πάρα”. δηλοῖ γὰρ τὸ Hrd.
 “πάρεστιν”. HM^aP¹TY “ἐπεὶ οὐδὲν μοι πάρεστιν ἄμεινον προνοήσασθαι”.
 HM^aY
- 75 b2. πάρα προνοῆσαι ἄμεινον: τούτου κρεῖττον πάρεστι νοῆσαι. M^aVy V
 b3. πάρα] πάρεστι DG²M^aNY
- ε 365 a. ἕως ὃ ταῦθ’ ὥρμαινε: ὧδε ἐνὶ συνίζησις τοῦ ε καὶ ω, καὶ τὸ ο δέχεται ex.
 μακρὸν ὃ ποιητής. ὅταν γὰρ τινα καταλήγωσιν εἰς μέρος λόγου, εἰ μὲν ὧσι
 βραχέα δέχεται ταῦτα μακρὰ διὰ τὸ μέτρον, εἰ δὲ μακρὰ πάλιν βραχέα. καὶ
 80 τότε ἐνὶ ὃ στίχος ἡρωϊκὸς ἄριστος ὅταν ἄρχηται ἀπὸ μακροῦ· καλεῖται δὲ
 τὸ σχῆμα τούτου τοῦ μέτρου τοῦ στίχου περιοδικόν. περιοδικόν δὲ καλεῖται
 ἐκ μεταφορᾶς τῆς περιόδου τοῦ χρόνου· ὃ γὰρ χρόνος περιοδικὸς ἐνὶ ἧτοι

b) cf. schol. α 293d, ε 342a 361 b) de veriloquio a voce δρυς cf. Or. 44, 14; epim. Hom. δ 9 (EGud 377, 15 Stef.); EGud 376, 19 Stef. (e Theonis commentario in Odysseam, p. 39 Giese); EM 283, 25; vide etiam schol. T Γ 61; at hic tantum veriloquium tam fuse illustratur c) de γόμοις proprie dicto, cf. EGud 319, 5 Stef. et schol. ε 248b2 d1) ἥρμοστο: schol. D Γ 338; Suid. α 3850; EM 141, 23; de verbo cf. schol. β 342c et vide ad ε 248f; Ap. Soph. 42, 3; Hsch. α 7166-68 364 a) de verbo saepius, cf. Philox. fr. 154 Th.; Hsch. α 5072; v 467, 550; synag. v 91 b1) vide ad schol. ε 16b 365 a) de synizesi cf. Choerob. in Heph. 205, 11-16 Consbr. (Heliodori doctrina); Eust. in Il. 80, 43; de versu προκέφαλος et de ὃ longo cf. schol. Dion. Thr. 54, 5; versus periodicos aliter definiunt schol. Heph. p. 293, 9 Consbr. (vide app. rhet. p. 340, 17 C. et comm. de hexametro p. 351, 15 C.; cf. etiam Drac. metr. p. 139, 16 Herm.) et Ps.-Plut. de metr. 467, 8 Bern. (scil. a dactylo et spondeo incipientes), noster prob. cum hexametro, quod Σαπφικόν dicitur (quodque periodicum statim insequi-

67 ἢ om. P: ὑπάρχουσιν M^a 72 Im. T τὴν om. T παρα πρόθεσιν Y παραδηλοῖ
 T 73 πάρεστιν προνοήσασθαι T 75 ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα Im. M^a ἀπὸ (λείπει
 τὸ Ernst) τούτου etiam i.l. M^a τούτου: οὐ γ κρεῖττον i.l. etiam D

	κυκλικός, καὶ οὕτως καὶ οἱ στίχοι καλοῦνται περιοδικοὶ οἱ ἀρχόμενοι ἀπὸ σπονδείου καὶ λήγοντες πάλιν εἰς σπονδεῖον καὶ οἱ ἀρχόμενοι ἀπὸ τροχαίου καὶ πάλιν λήγοντες εἰς τροχαῖον, ὥς φησι καὶ εἰς τὸ τῆς Ἰλιάδος ἄλφα “οἶωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ’ ἐτέλειετο βουλή” [A 5]. N	85
V	b. ὥρμαινε: διενοεῖτο G ² M ^a Vy	
v.l.	c. καὶ κατὰ θυμόν] γρ. “δῖος Ὀδυσσεύς”. EXYs Marc ⁴⁵⁶	
	ε 366 a. δ’] ἀργόν DM ^a	
ex.	ε 367 a. κατηρεφές: ὅρα δὴ πῶς ἐαυτῷ ἐπαγωνίζεται ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ ὁ ποιητής: ἄνω γὰρ εἰπὼν “ἔλασεν μέγα κῦμα κατ’ ἄκρης” [ε 313] ἤγουν ὁλοκλήρως, νῦν “κατηρεφές” τὸ κῦμα εἶπεν, HM ^b P ¹ οἰονεῖ τὸ καταστεγάζον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν. HM ^b NP ¹	90
ex.	b1. κατηρεφές: ὑψηλόν, ὥστε σκεπάσαι αὐτόν. BHM ^a P ¹ TY	
V	b2. κατηρεφές: ὑψηλόν, ἐπεστεγασμένον καὶ κατακαλύψαν αὐτόν. M ^a Vy	95
	b3. κατηρεφές] κατωφερές ἢ κατακαλύπτον EFXs / ἢ τὸ ὑψηλόν N / σκιάσαν αὐτόν V ^b / ἠϋξημένον δίκην ὀροφῆς I	
	c. κατηρεφές] κυρτόν BD ἢ σκοτεινόν B	
	d. ἤλασε] ἔκρουσε M ^a / ἔτυψε DI	
Hrd.	ε 368 a. ζαῆς: ὀξυτόνως τὸ “ζαῆς”. BHP ¹ T	100
V	b1. ζαῆς: μεγάλως πνέων, G ² M ^a Vy πολύπνους M ^a V	1
	b2. ζαῆς] ἰσχυρός Nh / σφοδρός CD / λίαν πνέων, μέγας Y	
ex.	c. ζαῆς] ἐκ τοῦ “ζα” ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ “ἄω” τὸ πνέω. M ^b y	
ex.	d. ἥϊων θημῶνα: πάντα κοινῶς τὰ σιτία τινῶν “ἥϊα” Ὅμηρος καλεῖ.	

tur p. 340, 20 et 351, 18 C., necnon p. 467, 10 Bern.), confudit b) cf. schol. D A 193, Ξ 20, Φ 64; Hsch. ω 356; de hoc loco (praes. φρήν et θυμός) Ps.-Plut. de Hom. 129,1 367 a) ἐαυτῷ ἐπαγ.: cf. Nannini, Omero e il suo pubblico 43; Griesinger, Anschauungen 66; κατ’ ἄκρης: cf. schol. ε 313c; καταστεγάζον: vide ad schol. b b1) vide ad ι 183 et ν 349 b2) ἐπεστεγασμένον: fort. hinc Hsch. κ 1777 et Phot. κ 471-72 cum app. Theod. κατεστεγασμένον; cf. schol. Hes. th. 778b; synag. κ 229, vide schol. D Σ 589; Ap. Soph. 96, 18, Hsch. κ 1776 et 1778 b3) sim. Eust. in Od. 1539, 15; σκιάσαν: vide schol. Theocr. 7, 5-9p; Eust. in Od. 1621, 39 c) aliter ταπεινόν Eust. in Od. 1621, 40 (ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ) d) vide schol. γ 449a, δ 507a et ε 313a 368 a) cf. schol. A M 157 (cum app. Erbse) et schol. T M 157-58; Arcad. 24, 10 et 26, 14 Schmidt b1) fort. hinc Hsch. ζ 16; vide schol. D M 157; Ap. Soph. 80, 29 (μεγαλόπνους); hinc Eust. in Od. 1539, 16 b2) σφοδρός: cf. EM 406, 57 c) cf. EM 406, 57-58 (Philoxen. fr. 657 Theod.) d) de re vide schol. β 289c cum app. test., praes. schol.

90 δὴ om. M^b: δέ tempt. Buttm. ἐπαγγελία mss., correxi 91 ἔλασε P¹ κατάκρης HP¹ ἤγουν ὁλοκλήρως om. M^b: s. l. habet H 92 καταστέγον N 94 scholio b2 ἢ interiecto subiungit M^a ψιλόν H: ὑψηλός Y αὐτήν T 95 ἐστεγασμένον ὑψηλόν etiam G² ἐστεγασμένον M^a 96 κατωφερές scripsi: κατωφερές s: καταφέρων EFX 100 ζαῆς ἥϊων θημῶνα τινάξῃ Im. T: Im. om. cett. 1 μεγάλως (ante schol. a) etiam H 4 Im. H: om. M^b πάντα δὲ τὰ σιτία Ὅμηρος ἦα καλεῖ M^b ζῶων

- 5 οὕτως γοῦν καὶ τὰς ἐλάφους εἵρηκεν “αἶ τε καθ’ ὕλην / θώων παρδαλίων
τε λύκων τ’ ἦϊα πέλονται” [N 102-3]. καὶ τὰ ἄχρυρα δὲ σιτία ζῶων τινῶν εἴη.
HM^bP¹
e1. ἦϊων] “ἦϊα” τὰ ἄχρυρα παρὰ τὸ πανταχόθεν “ἰέναι” διὰ τὴν ἀσθένειαν. ex.
BM^aP¹TY
- 10 e2. ἦϊων: ἀχύρων, παρὰ τὸ “ἰέναι” καὶ φέρεσθαι ταχέως EFG²M^aVXsy τὸ V
ἄχρυρον. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ βρώματα καὶ τὰ ἐφόδια. M^aVs
e3. ἦϊων] τῶν ἀχύρων BCEIM^aNXYh
f. θημῶνα: σωρόν EFG¹HM^aVXY V
g. τινάξῃ] σκεδάσῃ EX / διασκεδάσῃ F
- 15 ε 369 a. καρφαλέων... μακρά (370)] ἐκάτερον τῷ ἐπιθέτῳ ἐπέτεινεν. HP¹ ex.
b1. καρφαλέων: ξηρῶν BEG¹HM^aVk V
b2. καρφαλέων] καταξήρων DFI
c. διεσκεδάσεν: διεσκορπίσεν M^aV V
d1. ἄλλυδις ἄλλῃ: ἄλλα ἀλλαχόσε M^aVt V
20 d2. ἄλλυδις ἄλλῃ] ὁμοῦ HM^aP / ἀλλαχοῦ EFXs
ε 370 a. τῆς] τῆς σχεδίας M^aY
b. δούρατα] ξύλα M^a
- ε 371 a. <ἀμφ’ -> βαῖνε: περιέβαινεν M^ay / περιέβη EFX
b. κέληθ’ ὡς ἵππον ἐλαύνων] οἶδε μὲν ὁ ποιητὴς τὸν κέλητα, οὐκ εἰσάγει Ariston.
25 δὲ τοὺς ἥρωας αὐτῷ χρωμένους, εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης ἐν τῇ Δολωνείᾳ τὸν
Διομήδην [cf. K 513-14]. HP¹T
c1. κέληθ’ ὡς: “ὡς κέλητα”, “κέλης” δὲ ὁ ἄζευκτος ἵππος. G²M^{a1}M^{a2}Vk V

Ap. Rhod. 1, 1180; schol. D N 103; Ap. Soph. 82, 33 – 83, 2; Hsch. η 247; de hoc loco
vide Suid. η 144 *el-3*) cf. schol. β 289e1-2 cum app. test. (saepe ex ἰέναι veriloquium,
sed plerumque alio sensu; ἀπὸ τοῦ κινεῖσθαι τῷ ἀνέμῳ, sicut hic, e.g. schol. D N 103,
unde EM 423, 31) *f*) prob. hinc Ap. Soph. 88, 1; vide synag. θ 73 369 b1-2) de adi. cf.
schol. D N 409, Φ 541; Hsch. κ 927-8; synag. κ 85; Eust. in Od. 1539, 17 *c*) cf. schol. γ
131e; Hsch. δ 1658 *d*) vide ad ε 71c1-2 370 b) cf. schol. ε 361b 371 a) cf. schol. D E
299, P 4 *b*) hinc Eust. in Od. 1539, 31; cf. schol. AT O 679a cum app. Erbse; Severyns,
Cycle épique, 128; Schmidt, Erkl. 229 *c1*) cf. schol. D O 679; Suid. κ 1300; Eust. in Il.
884, 13; 1038, 10

τινῶν Polak 6 σιτία: σιτῶν M^b σιτία - εἴη del. Polak 8 ἦϊα δέ (scholio d vel a
subiungentes) P¹T ἦϊα - ἄχρυρα: ἦϊων ἀχύρων M^a ἰέναι πανταχόθεν M^a ἰέναι spat.
vac. rel. om. T διὰ τὸ κοῦφον καὶ τὴν ἀσθένειαν haud male Y 10 καὶ φέρεσθαι
om. M^a ἀχύρων - ἰέναι: καὶ φέρεσθαι scholio e1 subiungens M^a 11 δηλοῖ δὲ
ἡ λέξις τὸ ἄχρυρον καὶ τὰ βρ. κτλ. s 12 ἄχρυρα etiam G¹ 13 τὸ σῶρευμα add.
G¹ 17 i.l. ad 370 διεσκεδάσ’ praebebet G² 19 ἀλλαχόσε i. l. etiam G²N 23
παρέβη E 24 κέλητα Im. T ἐξανάγκης P¹ 27 κέληθ’ ὡς ἵππον ἐλαύνων Im.
M^{a2} ὡς om. G² κέλητα M^{a1}M^{a2}k: κέλης G²V κέλης δὲ M^{a1}k: ὅ ἐστιν M^{a2}V: om.

V	c2. κέλητα: μόνον ἵππον M ^a Vγ	
ex.	c3. κέληθ' ἢ “κέλης” ὁ ἵππος ἕνα ἐπιβάτην ἔχων, ἄζευκτος δὲ ὢν. M ^a	
	c4. κέληθ' ἄζευκτον ἵππον γ / ἄζυγα EXs / εἷς ἵππος ἄζευκτος Y /	30
	μονοκάβαλον G ¹ HNP ¹ / μονάμπυκα B / †συρτόν Y	
V	ε 372 a. ἐξαπέδυνεν: ἀπεδύσατο G ² M ^a Vγ	
	b. τά] ἄ H	
V	ε 374 a. πρηνής: ἐπὶ πρόσωπον G ² HM ^a P ¹ Vγ	
	b. πρηνής...κάππεσε] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ στόμα αὐτὸν κατέβαλεν EFXs	35
ex.	c. κάππεσεν] ἡνίκα τὸ α τῆς προθέσεως ἐκβληθῇ, τότε εἰ μὲν σύμφωνόν ἐστιν ἔμπροσθεν, τὸ τῆς προθέσεως τ εἰς τὸ τοιοῦτον μεταβάλλει σύμφωνον, οἶον “κατέπεσε - κάππεσε”, “καταλιπεῖν - καλλιπεῖν”, “καταβαλεῖν - καββαλεῖν”. εἰ δὲ δασύ ἐστιν ἔμπροσθεν, τὸ ψιλὸν τ πάλιν ἢ “κατὰ” κέκτηται ὥς τὸ “καταθανεῖν - κατθανεῖν”, “καταθῆσαι - κατθῆσαι”, “καταχῶσαι - κατχῶσαι”. N	40
V	ε 375 a. νηχέμεναι: νήχεσθαι, κολυμβᾶν G ² HM ^a P ¹ Vγ	
ex.	b. μεμαώς] “μῶ” τὸ προθυμῶ καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν “μαμῶ” καὶ προσθήκη τοῦ ι “μαιμῶ”. τὸ δὲ “μεμαώς” οὕτως “μῶ”, ὁ μέλλων “μάσω”, ὁ παρακείμενος “μέμακα”, ὁ μέσος “μέμαα”, ἡ μετοχή “ὁ μεμαώς”. N	
v.l.	ε 376 a. ῥα] “δέ” H	45
	b. ὄν] ἴδιον P	
ex.	c. προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν] προσωποποιία γ	
Hrd.	ε 377 a. ἄλῳ κατὰ πόντον: διαίρεσίς ἐστι τοῦ “ἄλῳ”, διὸ βαρυτόνως ἀναγνωστέον. HM ^a P ¹ Tγ	
V	b1. ἄλῳ: πλανῶ DEIM ^a NVγky σύ. M ^a N	50
	b2. ἄλῳ] πλανήθητι P ¹ προστακτικὸν ῥήμά ἐστι. HP ¹	
ex.	c. ἄλῳ] “ἄλάω, ἄλῳ” καὶ τὸ παθητικὸν “ἄλάομαι, ἄλῶμαι” καὶ ὁ	

c3-4) ἄζευκτος: cf. ἄζυγον Eust. in Od. 1539, 19 (quod post schol. η 49 nescio cur exscripsit ms. T); μονοκάβαλον: cf. Zon. 1182, 2; μονάμπυκα: cf. schol. D O 679; schol. Pind. Ol. 5, 15a-b; Eust. in Il. 1038, 10; EM 502, 36; de subst. eiusque veriloquio (etiam apud EGen) vide Epaphrodit. fr. 47 Braswell-Billerbeck, fort. e commentario ad hunc loc. 374 a-b) ἐπὶ πρόσωπον, ἐπὶ στόμα: cf. schol. D B 418, Δ 544, E 58, Z 43, necnon schol. AT Z 43; Ap. Soph. 134, 19; Hsch. π 3266-67 c) cf. Eust. in Il. 162, 11-13 (de assimilationibus etiam 632, 19-23), et praes. (de κάτθανεν et sim.) 900, 14 et 1048, 26-30 cum app. Valk (mire tamen κατχῶσαι, cum potius κατχῶσαι debuit: cf. e.g. Ps.-Theodos. gramm. 64, 32 Göttling) 375 a) de verbo vide schol. ε 364a; Eust. in Od. 1539, 35 b) cf. Zon. 1351, 13; EM 578, 26; de μαιμῶ vide Philox. fr. 143 cum app. Theod. (Or. 106, 3); Eust. in Il. 661, 25; aliter (e verbo μένω) e.g. schol. A Z 261b 377 a) de his formis cf. schol. A P 65a; vide Hainsworth ad loc. b1) hinc Hsch. α 3265; de verbo schol. β 370f c) de coniugatione verbi vide Zon. 136, 14

G² 29 scholio c1 statim subiungit M^a 31 μονοκάβαλλον P¹ μονάμπυκα B, correxi 41 κολυμβοῦν M^a 48 ἄλῳ Im. T ἐστι om. HM^a ἄλῳ M^a: ἄλῳ γ 51 πλανῶμαι (scil. verbum) i.l. praebet s

- παρατατικὸς “ἡλαόμην, ἡλώμην - ἡλαοῦ, ἡλώ”, καὶ τὸ προστακτικὸν
 “ἄλαοῦ, ἄλω” ὡς τὸ “βοάου βοῶ”, παρενθέσει δὲ τοῦ ο “ἄλόω”. B
- 55 d. ἄλόω] περισσὸν τὸ “ο”. E
- ε 378 a. εἰσόκεν] μέχρι ἄν M^c / ἕως οὔ Y
 b1. ἀνθρώποισι] γράφεται “Φαιήκεσσι”. Bs v.l.
 b2. Φαιήκεσσι] γρ. “ἀνθρώποισι”. EX
 c. διοτρεφέεσσι] εὐγενέσι M^a
- 60 ε 379 a. ἀλλ’ οὐδ’ ὥς σε ἕολπα] πάλιν ἄλλων δεινῶν ὑποβάλλει προσδοκίαν, ex.
 κινῶν ἀγῶνας τῷ ἀκροατῇ. EHP¹Xs
 b. ἀλλ’ οὐδ’ ὥς σε ἕολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος] ἀλλ’ οὐδ’ ἐλπίζω σε ex.
 μέμψασθαι τοῦ πῶς σε κακοποιῶ· σφοδρῶς γὰρ πάνυ ἀπολῶ σε. Py
 c1. <ἀλλ’ οὐδ’ ὥς σε> ἕολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος: “ἀλλ’ οὐδαμῶς
 65 ἐλπίζω μεμψθῆναι χάριν τῆς κακότητος”. ἢ οὕτως· “ἀλλ’ οὐδαμῶς σε ἐλπίζω
 ὠφελθῆναι ἐκ ταύτης τῆς ταλαιπωρίας καὶ ἀνακτηθῆναι”. M^a
 c2. ὀνόσσεσθαι κακότητος] διχῶς νοεῖται, ἢ ὀνόσσεσθαι καὶ μέμψασθαι
 σε τῆς κακότητος ἥτοι τῆς ταλαιπωρίας ἥς ἔπαθες, ἢ ὀνόσσεσθαι καὶ
 ἀπόνασθαι σε, ἥτοι ὠφελθῆναι σε τῆς κακότητος τῆς σῆς ἔνεκα, ἥτοι τῆς
 70 κακουργίας, ὅτι ἐφόνευσας τὸν ἐμὸν υἱόν. B
 d1. ὀνόσσεσθαι κακότητος: ἐξευτελίσειν τὴν κάκωσιν, ἢ μέμψασθαι. V
 FM^aVsy
 d2. ὀνόσσεσθαι κακότητος] ἐκφυγεῖν, ἢ ἐξευτελίζειν τὴν κάκωσιν EX /
 μέμψιν λαβεῖν N / μέμψαι τὸν κίνδυνον G¹
- 75 e. ὀνόσσεσθαι κακότητος] ὠφέλειαν σχεῖν τῆς κακοπαθείας M^a /
 ὠφελθῆναι Y
 f. κακότητος] ἔνεκα PYy
- ε 380 a. φωνήσας] ὁ Ποσειδῶν D
 b. ἵμασεν] ἐμάστιξεν M^cV^bY

378 c) de adi. cf. schol. γ 480e 379 a) de ἀγωνία cf. Nünlist, Critic 141 b) μέμψασθαι: de verbo cf. ad schol. d c1-2) de priori constructione (sed partim alio sensu) vide Eust. in Od. 1537, 15 et infra schol. d-e d1) hinc Eust. in Od. 1544, 28; cf. schol. D Δ 539, I 55, N 127; schol. T et A^c Ω 439b-c; Ap. Soph. 121, 17; Ap. gl. Hom. 75, 97, 1; Hsch. o 914 d2) κίνδυνον: cf. schol. γ 175d e) vide schol. ρ 378 et schol. β 33d-e; Hsch. o 918 etc. 380 b) cf. schol. D

55 τὸ ο scripsi: τὸ “λο” E 60 ἄλλην s προσδ. ὑποβ. EXs 61 κινῶν - ἀκροατῇ om. s ἀνακινῶν ἀγῶνα EX ἀγωνίαν male Polak 62 in mg. resecato multa desunt P: in mg. detrito multa evanida γ μέμψασθαί [σε] hoc ordine P 63 [σε κακο] deperd. P [σφο] deperd. P πα[...]¹πολῶ σε γ: πάνυ ...οῖσε P: restitui 64 scholio d1 subiungit M^a 70 ἐφόνευσας B 71 ἐξευτελήσειν M^aV (habet etiam G²), rec. Ernst μέμψεσθαι γ (fort. rectius, sed cf. schol. b-c et d2): om. Fs 75 gl. oblitt. M^a

V	ε 381 a. εἰς Αἰγὰς: Αἰγαὶ πόλις τῆς Ἀχαΐας. EFG ² HM ^a P ¹ VXY οἱ δὲ νῆσον	80
ex.	b. εἰς Αἰγὰς] Αἰγὴ νήσος πέραν Εὐβοίας ἱερὰ Ποσειδῶνος, ἥτις νῦν ἐπεκλύσθη. οἱ δέ, πλησίον Σαμοθράκης. HP ¹	
ex.	c. Αἰγὰς] τόπος, ἐξ οὗ καὶ “Αἰγαῖον πέλαγος”. B	
	d. Αἰγὰς] περὶ Κιλικίαν I	85
alleg.	ε 382 a. Ἀθηναίη] ὁ ἀήρ M ^a	
V	ε 383 a1. κατέδησε: κατέσχευ, HM ^a NP ¹ Vy ἔπαυσεν M ^a Vy	
	a2. κατέδησε] κατέπαυσε EFG ¹ Xs	
V	b. κελεύθους: νῦν τὰς πνοάς EFG ² HM ^a P ¹ VXsy	
ex. / Did.	ε 385 a1. ὦρσε δ’ ἐπὶ κραιπνὸν βορέην] καὶ πῶς “κύματι πηγῶ / πλάζετο” [388-89]; δῆλον οὖν ὅτι τὰ τῶν ἄλλων ἀνέμων κύματα ἔπαυσε, μόνον δὲ βορρᾶν ἀφῆκε πνεῖν. BHM ^a P ¹ T / τινὲς δὲ μεταγράφουσιν “πρὸ δὲ κύματ’ ἔαγεν”. HP ¹	90
Porph.?	a2. ὦρσε δ’ ἐπὶ κραιπνὸν βορέην, πρὸ δὲ κύματ’ ἔαξε: τοῦτο δοκεῖ μάχεσθαι τῷ ἐπιφερομένῳ “ἐνθα δύο νύκτας, δύο δ’ ἡματα κύματι πηγῶ / πλάζετο” [388-89]. λύοιτο δ’ ἂν ἐκ τῆς λέξεως τὰ γὰρ πρότερα, φησί,	95

E 589; Hsch. ι 613; Phot. ι 124 381 a) πόλις τῆς Ἀχαΐας: cf. schol. D N 21 et Strab. 8, 7, 4 (386 C.); νῆσον - Ποσειδῶνος: hinc Hsch. α 1680 (ubi non πρὸ τῆς sed πρὸς τῇ, et ἱερὸν - cf. ns. app. crit. et Strab. 9, 2, 13 [405 C.] - non ἱερὰν); vide schol. T Θ 203b; EGen α 163 et 167 (vide app. crit. L.-L.; cf. schol. Ap. Rhod. 1, 831); de re, praesertim de Aegis Euboicis et mari Aegaeo (cf. schol. c) vide schol. b N 21b2; schol. Pind. Nem. 5, 67a, schol. Soph. Ai. 461b; Strab. 9, 2, 13 (405 C.); Eust. in Il. 708, 38-39 cum app. Valk; vide St. Byz. α 94 Billerbeck c) cf. Eust. in Od. 1544, 33 (et vide ad schol. a) d) cf. St. Byz. α 94; Zon. 77, 21 382 a) cf. schol. α 327k; vide Tz. alleg. Od. 5, 187 383 a) sim. schol. γ 269d b) nescio an huc resp. Ap. gl. Hom. 74, 243, 4 (ἡ δὲ ἀνέμου πνοή) 385 a2) Porphyrion tribuit Schrader (qu. Od. 58, 14 - 59, 3), interpretationibus de κύματι πηγῶ (cf. schol. I 124 et ψ 235; qu. Il. Γ 197 MacPhail = 1, 57, 21 Schr.) fort. nimis confusus

80 Im. M^a: Αἰγὰς Im. V Αἰγαὶ om. M^aV: Αἰγὴ HP¹ πόλιν V, rec. Ernst τῆς om. EFG²Xy ὁ δὲ M^a: οἱ δὲ κτλ. aliud schol. faciunt in H νησίον Buttm. 81 πρὸ: πέραν H ἱερὸν EFHX (vide etiam schol. b; legit fort. Eust., serv. Buttm., l. 80 νησίον legens) Ποσειδῶνός φασι τὰς Αἰγὰς H 82 πόλις τῆς Εὐβοίας etiam N ἱερὸν HP¹, corr. Dind. (cf. schol. a) 84 ἐξ οὗ ex corr. (prob. ex εἰς τό) B 89 νῦν om. EFG²Xs πνοάς M^aV 90 scholio ε 385c2 statim subiungit M^a πρὸ δὲ κύματ’ ἔαξεν Im. P¹: Im. om. cett. καί - οὖν ὅτι om. H καὶ πῶς: ὅπως T πηγῶ: κωφῶ (cf. Ξ 16 et schol. ε 388c) P¹ ἐπλάζετο HP¹T 91 δηλονότι T οὖν om. M^a ἀνέμων δηλονότι H μόνον βορρᾶν πνεῖν ἀφίεισα M^a 92 βορρᾶν: βορέαν H πρὸ: πρὸς P¹ 94 Im. T: κύματ’ ἔαξεν Im. EX τοῦτο om. T 95 δύο τ’ ἡματα s 96 δ’ ἂν: γάρ T

- κύματα κατέαξε τὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἀνέμων, μόνον δὲ τὸν βορέαν εἶασε πνεῖν.
 τινὲς δὲ μεταγράφουσιν “πρὸ δὲ κύματ’ ἔαγεν.” ETXs
- 100 b. κραιπνόν: ταχὺν DFG²HM^aP¹VXYsy ἢ ὀξύν HM^aVy V
- 1 c1. πρὸ δὲ κύματ’ ἔαξεν: κατέαξε τὰ τῶν ἄλλων κύματα. ἐπιφέρει γὰρ V
 “μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς” [393]. G²M^aVy
 c2. κύματ’] τὰ τῶν ἄλλων ἀνέμων δηλονότι. BM^aP¹T
 d. ἔαξεν] συνέτριπεν EXM^a / ἔπαισεν M^a / ἔκλασε ἢ ἐγαλήνισε Y /
 κατεπράυνεν D
- 5 ε 386 a1. ἕως ὃ γε Φαιήκεσσι: τὸ “ἕως” ἀντὶ τοῦ “ἵνα”, ὥς καὶ ἀλλαχοῦ ex. ? /
 “εἵως χυτλώσaiτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιζί” [ζ 80]. BHM^aP¹Ty / τινὲς δὲ Did.
 γράφουσιν “ὄ<π>πως Φαιήκεσσιν”. HM^bP¹y
 a2. ἕως ὃ] ἵνα BEHP¹Xs οὗτος B
 b. φιληρέτμοισι] φιλοκώποισι P
- 10 ε 388 a. δύω] τὸ “δύω” “ω” γράφει Όμηρος διότι ἐνι τελικὸν δυικοῦ· τὰ γὰρ ex.
 τελικὰ τῶν δυικῶν διὰ τοῦ “ω” μεγάλου γράφεται. N
 b1. πηγῶ: οἱ μὲν γλωσσογράφοι [fr. 25 Dyck] μέλανι καὶ ἰσχυρῶ. τινὲς δὲ V
 γαληναίῳ. κρεῖσσον δὲ εὐπαγεῖ καὶ εὐτραφεῖ καὶ εὐμεγέθει. HM^aP¹VYy
 b2. πηγῶ] εὐτραφεῖ, BCG²Ma γαληναίῳ ἢ μέλανι M^a / εὐπαγεῖ HN /
 15 μελανῶ D / ἀδιαλύτῳ Fs / μεγάλῳ CD¹G²s / εὐμεγέθει D¹EFX μέλανι
 BEFX ψυχρῶ CEFXs
 c. πηγῶ] “κωφῶ” H v.l.?

b) cf. Hsch. κ 3927-30; schol. D Ψ 590; ταχύς saepius, cf. schol. D E 223, Z 505 etc. d) de verbo cf. schol. γ 298e 386 a1) de ἕως / εἵως sensu finali vide schol. δ 800a (Hrd.) et praes. ζ 80a b) cf. schol. α 181f 388 a) scil. litterae finales dualium hae tantum: α, ε, ω (cf. schol. Dion. Thr. 343, 34 et 507, 27); de δύο et δύω apud Homerum vide fuse Eust. in Il. 802, 28-30 (cum app. Valk) b1) hinc Eust. in Od. 1539, 41-43; vide ad ψ 235 et de re Dyck, Glossographoi 153; μέλανι: vide (etiam de ns. loco) praes. schol. bT I 124a; schol. D et Porph. qu. Il. Γ 197 (1 MacPhail = 1, 57, 21 Schr.); schol. Call. Aet. 2a, 52; Hsch. π 2151 cum app. Hansen; Eust. in Il. 403, 43; EGen, unde EM 669, 25; ἰσχυρῶ, εὐπαγεῖ, εὐμεγέθει, μεγάλῳ (cf. schol. b2): vide schol. D et bT I 124; EGud 466, 51 Sturz; EM 669, 29; Ps.-Hrd. part. 110, 2; Hrd. schem. Hom. 84 Egen.; εὐτραφεῖ: cf. Hsch. π 2150; de adi. vide Rengakos, Kallimachos 24 c) fort. v.l., cf. schol. T Ξ 16e; vide schol. ε 391a2

97 ἔασε EX 98 πρὸ δὲ κύματος ἔαγεν EXs 99 ταχύ F 100 κατέαξε τῶ
 αἰγιαλῶ M^a ἄλλων ἀνέμων M^a, rec. Ernst (ex Eust. reposuerat Barnes) 2
 huc adscr. P¹: ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων (383) Im. M^a: τῶν ἄλλων- κελεύθους (383)
 Im. T τά om. BP¹ ἀνέμων om. M^a 5 Im. HT: ἕως ὅτε Im. M^a τὸ ἕως om. BM^a
 ὥς om. BT καὶ ἀλλαχοῦ: ἐν τῶ M^a 6 ἕως HP¹y σὺν ἀμφ. γυναιζί om. T 7
 ὅπως (quod etiam i.l. G¹) mss., corr. Dind.: ὅπερ γ Φαιήκεσσιν om. γ 10
 ω: διὰ τοῦ ω debuit 12 κύμ. πηγῶ Im. M^a οἱ μὲν γλ. om. P¹Y μελανῶ (-ὥς
 H) ἰσχυρῶ HP¹ 13 γαληναίῳ etiam i.l. N καὶ¹ om. HP¹Y εὐτρ. καὶ εὐπ. hoc
 ordine Y καὶ εὐμεγέθει om. HP¹Y 14 γαληνῶ M^a 15 εὐδιαλύτῳ ut vid. F

- Hrd. **ε 389** a. πλάζετο: ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὸ “πλάζετο”, Αἰολικῶς ἐκτείνων τὸ α, ἐπὶ τοῦ “ἐπλήσσετο” λαμβάνει, ἔνιοι δὲ ἐπὶ τοῦ “ἐπλανᾶτο”. HP¹
- V b. πλάζετο: ἐπλανᾶτο, G²M^aVy προσεπέλαζε τῇ γῇ. EFM^aVXsy 20
- ex. c1. πολλὰ δέ οἱ κραδίη <προτιόσσετ’ ὄλεθρον>: πολλαχῶς ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ προεμαντεύετο τὸν ὄλεθρον. M^a
- c2. προτιόσσετ’] προεμαντεύετο, BI προέβλεπε BD¹NYs / προσεδόκα, ἐμαντεύετο D¹M^a / προσεδέχετο γ
- V d1. προτιόσσετ’ ὄλεθρον: ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ φανερώς ἑώρα τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν. HM^aP¹Vy 25
- d2. προτιόσσετ’ ὄλεθρον] ἐπιστροφὴν ἐποίει καὶ ἔβλεπε EX / ἑώρα τὸν θάνατον G² / ἔμπροσθεν τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν θάνατον Vind³⁰⁷
- ε 390** a. τρίτον ἡμῶν] τρίτην ἡμέραν M^a
- b. εὐπλόκαμος] καλλίθριξ M^a 30
- ex. c. εὐπλόκαμος] εὐπλόκαμος ἡ ἡμέρα· ὃν γὰρ τρόπον ἔχει ἡ κόρη τὰς (alleg.?) τρίχας ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ διατοῦτο “εὐπλόκαμος” καλεῖται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ ἡμέρα τὸ ἑαυτῆς φῶς ἔχει τεινόμενον καὶ διαλάμπον ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως καὶ φωτίζον πάντα τόπον. N
- d. τέλεσ’] ἐτέλεσε s / ἐτελείωσε M^a 35
- ex. e. ἡώς] ἡ σωματοειδὴς θεὸς M^a
- ex. **ε 391** a1. ἡδὲ γαλήνη / ἔπλετο νηνεμία: ἡ γαλήνη οὐ τῶν κυμάτων ἦν ἀλλὰ τῶν ἀνέμων. ἐπάγει οὖν “μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς” [393]. πολλάκις δὲ μετὰ τὴν τῶν ἀνέμων λήξιν τὸ ἐνδόσιμον τοῦ πνεύματος ἔτι ἐπεγείρει κύματα. BEHM^aP¹TXy 40
- a2. ἡδὲ γαλήνη] ἡ γαλήνη οὖν οὐ τῶν κυμάτων ἦν, ἀλλὰ τῶν ἀνέμων. Ἡ πολλάκις δὲ παυσαμένων τῶν ἀνέμων μένει τὸ πέλαγος “κύματι κωφῷ” [cf. Ξ 16, sed vide ad ε 388] κυλινδούμενον. HT

389 a) etiam de ns. versu schol. T (ex.) Φ 269b cum app. Erbse, necnon epim. Hom. ε 104 b) ἐπλανᾶτο: de verbo cf. schol. α 75d; προσεπέλαζε: vide schol. D Φ 269; Ap. Soph. 132, 6; schol. A^a P 751a c-d) de verbo προτιόσσομαι cf. schol. β 152fi cum app. test.; vide praes. Hsch. π 3995 et 3996 (προσεδόκα); schol. Ap. Rhod. 1, 895; schol. D et AbT X 356 (cf. Suid. π 2887) **390 b)** cf. schol. α 86c c) scil. radii = comae, cf. e.g. de Sole Jo. diac. Galen. alleg. in Hes. theog. 322, 25 Flach; Man. Phil. 4, 33, 14 Miller e) vide schol. β 1g-h et ε 1a cum app. test.; de hoc loco Eust. in Od. 1539, 48 **391 a1)** τῶν ἀνέμων: de

18 ὁ om. H 20 post ἐπλ. addiderit ἢ Ernst, prob. recte 23 προσέβλεπε s 25 Im. V: scholio c1 ἢ interiecto subiungit M^a ἐν ὀφθαλμοῖς i.l. F καὶ om. γ 37 ἡδε γαλ. ἔπλετο Im. H: ἔπλετο νηνεμία Im. P¹: καὶ τότε - νηνεμία Im. T ἡ γαλ. - ἀνέμων: γαλήνη ἔπλετο ἀνέμων, οὐ κύματος HP¹ 38 οὖν BM^aP¹: γὰρ EX κυμάτων T 39 δὲ ante ἐνδόσιμον conl. T an ἐπιδόσιμον? ἐγείρει HP¹ 41 ad v. 393 sub Im. μεγάλου ὑπὸ κύματος adscr. H 42 δὲ om.

- 45 b. ἡδὲ γαλήνη] Ἀρίσταρχος “ἡ δέ”, ἄρθρον δεχόμενος τὸ “ἡ”. H ἔνιοι δὲ “ἡδὲ” ἀντὶ τοῦ “καί”. HP¹ Did.
- ε 392 a. νηνεμία: ἥσυχος, G¹M^aVYy χωρὶς πνευμάτων M^aVy V
- b. ὁ δ’] ὁ Ὀδυσσεύς M^a
- ε 393 a. ὑπὸ κύματος] ἐν τῇ Ἀριστοφάνους [p. 197 Sl.] καὶ Ῥιανού [fr. 29 Leur. = 16 Mayh.] “ἐπὶ κύματος”. H Did.
- 50 b. ἀρθεῖς: ἐπαρθεῖς, M^aVy κουφισθεῖς EFG²M^aVXsy V
- c. ἀρθεῖς] μικρόν B
- ε 394 a. ὥς δ’ ὅταν ἀσπάσιος: κάλλιστα παραδείγματα περὶ γονέων χρηστῶς ex.
- ἐκτίθεται ὁ ποιητὴς παιδεύων, πῶς ἔχειν πρὸς γονέας δίκαιον· καὶ “ζῶειν μὲν ἔτι φασὶ Μενoitιον,... / ζῶει δ’ Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι, / τῶν κε μάλ’ ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα” [Π 14-16]. HP¹
- 55 b. ὥς δ’ ὅταν ἀσπάσιος] οὐ μόνον πρὸς τὴν χαρὰν καὶ τὸ ἀνέλπιστον ἢ ex.
- παραβολή, ἀλλὰ καὶ τὸ χρόνιον τῶν πρόσθεν δεινῶν. HP¹T
- c. ἀσπάσιος] ἐπιθυμητή M^ak / ἐνήδονος D / ὑγῆς Nk / εὖ φερόμενος I
- d. βίोटος: βίος, G²M^aV ζωή BG¹HM^aVYy V
- 60 ε 395 a. κρατερὰ: ἰσχυρά M^aV V
- b. κρατέρ’] ὀδυνηρά D
- c. ἄλγεα: νῦν ὀδύνας G²M^aV / λύπας γ V / gl.
- ε 396 a. στυγερὸς δέ οἱ <ἔχραε δαίμων>: μισητὸς δὲ αὐτὸν τὸν πατέρα ex.
- ἐπεβάρησεν καὶ ἐλύπησεν θεός, ὃς αὐτὸν τιμωρεῖ. αἰνίττεται δὲ διὰ τοῦ ἐνὸς
- 65 θεοῦ τὸν Ποσειδῶνα. M^a

sensu vocis νηνεμία vide Ammon. improp. 46 Nickau (EGud 408, 20 Sturz); Hsch. v 487; de hoc loco vide Eust. in Od. 1539, 50 b) vide schol. A O 127a (cum app. Erbse), etiam de ns. loco, necnon Laum, Al. Akz. 357; Herodiano scholium tribuit Lentz; sim. de v.l. vide schol. α 240a-b 392 a) potius subst. (cf. Hsch. v 488-89 et app. crit.), sed de adi. νήνεμος cf. e.g. schol. Lyc. 255; Hsch. v 489 393 a) de Rhiani lectione (fort. e rhapsodis vel exemplaribus derivata, potius quam grammatica ratione excogitata) vide Leurini ad loc. b) ἐπαρθεῖς: cf. schol. D N 63; lex. Gr. Naz. α 399 Kalamakis 394 a) cf. schol. bT Π 14-16; de hac comparatione (πάθος πρὸς πάθος) cf. Cocondr. fig. 240, 10 Spengel b) paulo aliter Eust. in Od. 1544, 56 (πρὸς μόνον τὸ πολὺ τῆς ἡδονῆς) d) cf. schol. α 287c 395 a) de adi. cf. schol. δ 11c c) cf. schol. α 4g 396 a) μισητός: cf. schol. α 249e; de ἔχραε vide schol. b

T κύματι κωφῶ κυλινδούμενον: κυμάτων [] ἐκμαινόμενον (spat. vac. circ. 8 litt. rel.: κινήσει? κυλισμῶ?) T 44 ἔνιοι δὲ ἡδὲ: οἱ δὲ H 46 ἥσυχία γ 48 Ἀρειανού ut vid. H, corr. Porson 49 ἐπὶ i.l. habet etiam γ 52 καλλίστω παραδείγματι... χρησάμενος Polak παρὰ γονέων P¹ 53 ζῶει μ’ ἄν HP¹ 54 φησί H Μυρμιδόνεσι P¹ κε: καί HP¹ 56 ἀσπάσιον δέ (v. 397) Im. T, nescio an rectius 64 ὅς ego: ᾧ M^a

- V b. ἔχραε: ἐπέσκηψε, ἢ μετὰ βλάβης ἐπῆλθεν, ἢ ἐπεβάρησε. G¹HM^aP¹Vy
 c. ἔχραε] καὶ ἐπέθετο G²HM^a / ἐπῆλθεν BDEFH / ἐνέπεσε Y /
 προσεπέλασεν M^a / ἐπλησίασε D / καὶ ἐμόλυνε M^a
 ε 397 a. ἀσπάσιον] ἐπιθυμητόν, G¹y ἀσπαστόν y / τοῖς παισὶ M^b / διὰ
 φιλίας Y 70
 b. ἀσπάσιον] ἀσπασίως θέλοντα ἐκεῖνον B / ἐπιθυμοῦντα αὐτὸν τὸ ζῆν M^a
 c. κακότητος] τοῦ κινδύνου, G²M^as τῆς νόσου M^asy
 ex. ε 398 a. ἀσπαστόν εἰσατο γαῖα] παρὰ Καλυψοῖ μὲν διατρίβων Ἰθάκην ποθεῖ,
 ἐν θαλάττῃ δ' ὦν οὐχ ὅπως πόλιν, ἀλλ' αὐτὸ μόνον, τὴν ξηρὰν οὐσίαν. HP¹
 V b. ἀσπαστόν: ἐπιθυμητόν EFG¹M^aVXks 75
 c. εἰσατο] ἐφάνη, DEFM^aPXYs ἔδοξε BDM^ay
 V ε 399 a. νῆχε: ἐνήχετο, DM^aV ἐκολύμβη M^aVy
 ex. ε 400 a. ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν] ὅτι <έν> πᾶσι καλῶς ἐδόκει ἔχειν τὰ
 πεπονημένα Ὀδυσσεῖ, ἕτερα ὑπεκκαύματα καὶ φιλοτιμίας ἀρχὴν καινήs
 ἐξεῦδρεν ὁ ποιητὴς ἐπαγωνιζόμενος ἑαυτῶ. HP¹ 80
 V b1. ἀπῆν: ἀφειστήκει G²M^aVy
 b2. ἀπῆν] ἀφέστηκε DEFXs
 V c1. ὅσον τε γέγωνε βοήσας: ὥστε ἐξάκουστον γενέσθαι βοήσαντα.
 (Ariston.) DEFM^aVXYy
 c2. ὅσον τε γέγωνε βοήσας] παρὰ τὸ βοήσαντα ἐξάκουστον γενέσθαι G² 85
 / ἢ ὅπόσον βοήσας τις ἀκούεται M^a
 c3. γέγωνε] ἠκούσθη EIGHM^aPfs ἄν I / ἐγνώσθη P / ἀκουστὸς Yk
 γένοιτο Y
 ex. d. γέγωνε βοήσας] ὅστις γεγωνὼς ἐβόησε. τὸ δὲ “ἐγεγώνει” ἀντὶ τοῦ εἰς
 ἀκοὰς ἐγένετο βοήσας τις. B 90

b) ἐπεβάρησε: hinc Hsch. ε 7665 et prob. Philoxen. fr. 3 Theod. (cf. Or. 22, 5); cf. Suid. ε 4040; de verbo cf. schol. β 50c-d; vide ad κ 64 397 a) ἐπιθυμητόν: cf. schol. Opp. hal. 2, 261; ἀσπαστόν: de adi. cf. e.g. schol. D Θ 488; Hsch. α 7758 c) κινδύνου: cf. schol. ε 379b2 398 b) hinc Hsch. α 7762 (et Zon. 324, 13); vide schol. ε 397a c) cf. schol. ε 364a, 375a 399 a) cf. schol. ε 364a, 375a 400 a) cf. Nannini, Omero e il suo pubblico, 43-44 c1) est doctrina Aristonici: cf. schol. A Θ 223 ἀκουστόν φθέγγεσθαι cum app. Erbse; de γεγωνεῖν cf. etiam schol. D M 337; Hsch. γ 251 et 254; synag. γ 16; ad hunc loc. Hsch. ο 1443 ὅσον δ' ἐβόησε κραυγᾶς τις ἀνὴρ; Eust. in Od. 1539, 63; vide schol. bT Γ 12a et schol. ζ 294b-c (praesertim de v.l. τινά, cf. app. crit. ad l. 83 et schol. c2), ι 491 et μ 181

66 ἔχθραεν Im. H ἐπέσκηψε etiam i. l. HM^b μετὰ βλάβης ἐπέσκηψε P¹ ἢ¹ om. HP¹y μετὰ βλάβης ἐπῆλθε etiam NXs βλάβης: βίας G¹ ἢ ἐπεβ. ante ἢ μετὰ βλ. ἐπ. conl. V: partes scholii separavit y 67 καὶ ἐπέθ. scholio b statim subiungunt mss. 73 an ἐπόθει? 74 θαλάττει P¹ 78 ἐν addidi 79 κενῆς HP¹, corr. Cobet 83 ἐξάκουστόν DEX βοήσαντά τινα DEFX

- ε 401 α. σπιλάδεσσι: ὑφάλις πέτραις G¹⁺²M^aVYy V
- ε 402 α. ῥόχθει γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείριοι: τὴν πρὸς τὰς πέτρας ex.
ἀντίκρουσιν τοῦ κύματος διὰ τοῦ ῥήματος παρεστήσατο· οὐ γὰρ ἐκχεῖται
ἐπ' αἰγιαλόν, ἀλλ' ἔστιν ἀγχιβαθὴς ἢ ἐκβολή, ὥστε προσπελάζον τὸ κύμα
95 τοιοῦτόν τινα ἀποτελεῖν ἦχον HM^aP¹T διὰ τῶν πετρῶν. HP¹
b1. ῥόχθει: ποιὸν ἦχον ἀπετέλει. EM^aNVXYy V
b2. ῥόχθει] τῶν πεποιημένων ἢ λέξις· τραχὺ γὰρ τὸ ρ, τὸ θ, τὸ χ. τὸ
δὲ “ἄχνη” [403] ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ “ἔχω”, “ἀέχνη”,
<“ἀέχνη”> καὶ “ἄχνη”. EX ex.
100 b3. ῥόχθει] ἦχει DG¹M^aY / κτυπᾷ D
1 c1. ποτὶ ξερὸν ἠπείριοι: πρὸς τὸ ξηρὸν τῆς γῆς. λέγει δὲ τὸ πετρῶδες τῆς V
ἀκτῆς. M^aVy
c2. ποτὶ ξερὸν ἠπείριοι: πρὸς τὸ πετρῶδες τῆς ἀκτῆς. EFG¹M^aTXs
d. ξερὸν] συστολὴ τοῦ η εἰς ε. EX / ἐν συστολῇ s Hrd.
5 ε 403 α. ἐρευγόμενον: μετὰ ἦχου ἀποβάλλον, ἐκβρασσόμενον EFM^aVXYy V
b. δεινὸν ἐρευγόμενον] χαλεπῶς κτυποῦντα Y / ἐξερχόμενον M^a / ὥς
ἔρευγμα ἀποπεμπόμενον I / γρ. “ἐρευγόμενον” M^a
c. εἴλυτο δέ: προπαροξυτόνως ἐν παρατατικῷ ἐκτεταμένου τοῦ “λυ”, ὥς ἐν Hrd.
τῷ “θοῶς δέ οἱ ἦνυτο ἔργον” [ε 243]. H
10 d1. εἴλυτο: ἐκεκάλυπτο DEFG¹M^aNVXYs V

401 α) cf. schol. γ 298c; vide schol. ε 405c 402 α) vide schol. b1-2; τὴν - ἀντίκρουσιν: cf. EM 705, 30 b1) hinc Ap. Soph. 139, 13; de onomatopoea cf. Dion. Hal. comp. verb. 16, 7 (p. 62, 5 Us.-Rad.); Eust. in Od. 1540, 5; EM 705, 35 (ῥόχθ ῥόχθ); vide Zosim. vita Dem. p. 299, 69 Westernm. b2) πεποιημένων: de verbo ab Homero fabricato cf. Ps.-Plut. de Hom. 16, 2 (cum Hillgruber, Die pseudoplutarchische 127-28); vide schol. β 421g; de veriloquio cf. Hsch. ρ 461; Suid. ρ 236; ἀέχνη: cf. schol. Eur. Or. 115; EGud 251, 16 Stef.; Eust. in Il. 492, 7 d) cf. Ap. Dysc. constr. 401, 10 Uhlig; de hoc loco vide Choer. prol. in Th. Al. can. 309, 15; schol. Dion. Thr. 493, 29; Eust. in Il. 32, 12 cum app. Valk 403 α) ἀποβάλλον: cf. schol. Nic. ther. 232b, sed dubia hic forma activa; ἐκβρασσόμενον: de verbo cf. schol. D P 265; vide schol. Ap. Rhod. 2, 367-38a b) v.l. M^a nescio quo spectet c) est doctrina Herodiani: de re (et de ns. versu) cf. schol. A Π 542a1; ὥς ἐν τῷ κτλ.: scil. de accentu, non de syllaba producta d1-2)

92 scholio c2 (post ἀκτῆς) statim subiungunt M^aT ξηρόν in Im. HP¹ ἠπείριοι in Im. om. P¹ ῥόχθει - κύμα in Im. om. T τὴν: τὸ δέ M^aT 93 ἀντίκρουσιν: ἄντικρυς ὁ T 94 προσπελάζον: καὶ πελάζον M^a 95 διὰ: κατὰ Polak 96 Im. V: ῥόχθει γὰρ μέγα κύμα Im. EX ποιόν om. Y 97 τῶν δὲ πεπ. (scholio b1 subiungentes) EX 99 ἀέχνη addidi 1 πρὸς - γῆς etiam k: πρὸς τὴν ξηρὴν ἠπειρον i. l. praebet I ξηρόν: ξένον M^a: ξερὸν (in mg. corr.) V, rec. Ernst 2 ἀκτῆς pro θαλάσσης (quod scripserat) corr. γ 3 πρὸς - ἀκτῆς: παρὰ τὸ πέτρας διὰ τῶν ἀκτῶν T τῆς ἀκτῆς om. G¹ 5 δεινὸν ἐρευγ. Im. M^a ἀποβάλλον om. EFX ἐκβρασσόμενον etiam G²: βρασσόμενον γ 8 λυ scripsi: το H

- d2. εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλδος ἄχνη] ἐκέκρυπτο D / ἐκρύπτετο B
 e. πάνθ'] τὰ ὄντα ἐν τῇ ἡπείρῳ M^b
- V f1. ἄλδος ἄχνη: τῷ λεπτομερεστάτῳ τοῦ ἀφροῦ HM^aP¹TVYy ἢ τῇ ἀκαθαρσίᾳ. HM^aP¹V
 f2. ἄχνη] τῷ ῥύπῳ M^a / ἀφρῶ EG²X / φορυτῷ M^c 15
- ε 404 a. λιμένες] ἀπάνεμοι τόποι M^a
- ex. b1. νηῶν ὀχοί: διὰ τὸ “ὀχεῖσθαι” ἐν αὐτοῖς τὰς ναῦς. ἢ οἱ “ἔχοντες” καὶ φυλάσσοντες τὰς ναῦς. EM^aP¹X
- V b2. νηῶν ὀχοί: οἱ “συνέχοντες” τὰς ναῦς, G¹M^aNVky ἢ ἐφ' ὧν “ὀχοῦνται” καὶ ἀναπαύονται αἱ νῆες. M^aVy 20
- ex. c. ὀχοί] βαστακτικοί Cs / βαστακτῆρες B / βαστακταί n / φύλακες D
- d1. ἐπιωγαί: τόποι σκέπην ἀνέμων ἔχοντες, παρὰ τὴν “ἰωὴν” καὶ τὸ “ἄγνυσθαι”, ἔνθα κλᾶται ὁ ἄνεμος διὰ τὸ μὴ εὐρίσκειν δίοδον. EM^aP¹TX
- V d2. ἐπιωγαί: οἱ ἀνέμου σκέπην ἔχοντες VYky τόποι. V
- e. ἐπιωγαί] σκέπται, BM^a συγκλεισμοί, ἢ ἀγκάλαι καὶ αἰγιαλοί. M^a 25
- Porph. f1. ἐπιωγαί: τίνι διενηνόχασιν αἱ ἐπιωγαὶ τῶν λιμένων καὶ πόθεν τοῦνομα προσέβαλέ τις; φημὶ οὖν ὅτι “ἰωὴν” τὴν πνοὴν λέγει, ὥς που εἴρηκεν “ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς” [Λ 308] ποιήσας ἐκ τοῦ “ἄειν”, ὃ σημαίνει

de verbo εἴλυτο cf. schol. D Π 640; Hsch. ε 933 f1) hinc Hsch. α 3246 (vide α 8891), cf. synag. α 338; cf. schol. D E 499, Λ 307, O 625; EGen α 531 L.-L.; sim. Eust. in Od. 1540, 22; vide etiam scriptores medicos, e.g. Dioscorid. 5, 110, 1 et Gal. simpl. med. 12, 374, 17 K. 404 b1-2) hinc (b2) Eust. in Od. 1540, 23; de utraque significatione (accentu mutato) cf. Ap. Soph. 125, 25, ad hunc loc. (idem de γαῖοχος, vide schol. α 68b cum app. test.); cf. Hsch. ο 2053 et 2054; vide etiam schol. f d1-2) hinc (κατὰ τοὺς παλαιούς) Eust. in Od. 1540, 24; τόποι – ἔχοντες: ad hunc loc. Ap. Soph. 75, 1 (sed ἀλίμενοι cf. schol. f) et Hsch. ε 5449-50; de σκέπη cf. schol. Opp. hal. 1, 602 et Suid. ε 2502; ἰωὴν + ἄγνυσθαι: cf. schol. f1, necnon schol. Ap. Rhod. 4, 1640; EM 362, 40; aliter Hsch. ε 5450 et EGud 513, 9 Stef. e) συγκλεισμοί: cf. EGud 512, 26 Stef. (Or. 53, 11; EM 362, 41; ad hunc loc.), cum veriloquio ex ἐποῖσαι, quod in nostris scholiis minime invenitur f1) est Porphyrii qu. Hom. 19, p. 130-31 Sod.; ἰωὴν = πνοήν: cf. schol. D Δ 276 et Λ 308; Ap. gl. Hom. 74, 242, 19; Ap. Soph.

13 εἴλετο δὲ πάνθ' ἄλδος ἄχνη (sic) Im. T λεπτομ. om. T τοῦ ἀφροῦ: ἀφρῶ HP¹T post ἀφροῦ praebeant τῆς ἄλδος (θαλάσσης T) πάντα ἐκεκάλυπτο (cf. schol. d1) HP¹T 17 ὥς λόγος in princ. scholii praebeant P¹ νῆας EX οἱ om. P¹ 18 νῆας M^a 19 συνέχοντες etiam i.l. Y ἐν οἷς παύονται αἱ νῆες i.l. G² 22 ἄλλως οὐδ' ἐπιωγαί (scholio f1 subiungens) Im. T ἐπιωγαὶ δέ (scholio b1 subiungens) E παρὰ τὸ ἰώ EX 23 ἔνθα κλᾶται ὁ ἄνεμος M^aP¹T: ἔνθα κλῶνται τὰ κύματα ἢ ὁ ἄνεμος (cf. schol. f2) EX διὰ τό: τῷ T 24 οἱ ἀνέμου: ἐξοχαὶ ἀνέμων k huc rettulit V etiam schol. ε 405a1 26 οὐ γάρ - ἐπιωγαί Im. T τίνι: τί T αἱ om. T καὶ πόθεν - τις om. HP¹ 27 φημί: ἔφη T πνωήν P¹ 28 ποιῶν ἀπὸ τοῦ ἄειν T σημ. γὰρ τὸ T

30 τὸ πνεῖν. ὅθεν, ἐπειδὴ καὶ ἀντὶ τοῦ φωνεῖν καταχρηστικῶς εἶπεν “αἶε δ’
 ἑταῖρους” [Λ 461], καὶ τὴν φωνὴν “ἰωὴν” κέκληκε “τὸν δ’ αἶψα περὶ φρένας
 ἦλυθ’ ἰωὴ” [Κ 139], {καὶ τὸ “ἦϋσε” παρὰ τὸ ἄειν} καὶ μεταφορικῶς “λεύσσω
 δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἰωὴν” [Π 127], κυρίως οὖν τῆς πνοῆς “ἰωῆς”
 οὔσης, ἐκ ταύτης καὶ τοῦ “ἄγνυσθαι” τοῦ σημαίνοντος τὸ κλᾶσθαι εἴρηται
 “βορέω ἐπιωγή” [ξ 533], ὅπου ἄγνυται ἡ πνοὴ τοῦ βορέου. αἱ “ἐπιωγαί”
 35 οὖν ῥηθῆσονται τόποι ἀλίμενοι μὲν, δυνάμενοι δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνέμων
 σκέπην δέξασθαι νῆας. HP¹T

f2. ἐπιωγαί: καταδόσεις. CEFNXnsy διενηνόχασι τῶν λιμένων, ὅτι τόποι
 εἰσὶν ἀλίμενες μὲν, δυνάμενοι δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνέμων σκέπην δέξασθαι
 νῆας. D¹EX γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ “ἰωὴ” ἡ κραυγὴ καὶ ἡ πνοὴ καὶ τοῦ “ἄγω”
 40 τὸ κλῶ, ἐν ᾧ κλῶνται τὰ κύματα. EX

ε 405 a1. ἀλλ’ ἀκταὶ προβλήητες: οἱ προνευκότες εἰς θάλασσαν πετρώδεις
 τόποι. HM^aP¹T / ἢ αἱ ἐξοχαὶ καὶ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί. M^aV

ex. / V

a2. προβλήητες: αἱ προβεβλημένοι τῆς θαλάσσης πέτραι. Vy

V

a3. ἀκταί: ἐξοχαί. HNVy

V

45 a4. ἀκταὶ προβλήητες] προβεβλημένοι καὶ ἐξέχουσαι τῆς θαλάσσης,
 “λεπιδωταὶ πέτραι ὀξυβελεῖς”, EFXs τὰ λεγόμενα βράχη. EFX

ex.

a5. ἀκταὶ προβλήητες] πετρώδεις Dy αἰγιαλοὶ y / αἱ πέτραι G² /
 προβεβλημένοι ἐκ τῆς ἡπείρου εἰς τὴν θάλασσαν I

93, 30; Hsch. ι 1178; αἶε (29): cf. schol. A Λ 461b; φωνήν (30): persaepe, cf. e.g. schol. D B 323, Γ 84; Ap. Soph. 93, 29 etc.; ἰωὴ et ἄγνυσθαι (32-33): cf. schol. ξ 533 f2) καταδόσεις: cf. schol. Opp. hal. 1, 602 et Zon. 803, 6; τὰ κύματα (40): cf. schol. d1 cum app. crit. l. 23 405 a1-2) προβεβλημένοι, προνευκότες εἰς θάλασσαν et sim.: cf. schol. V κ 89 et n 97; schol. D B 396; Ps.-Plut. de Hom. 90, 2 Kindstr.; Eust. in Od. 1540, 28-31; EM 688, 30; Zon. 1573, 14; de adi. cf. Ap. Soph. 135, 3; vide schol. D M 259; synag. π 609 a1, 3) ἐξοχαί: vide schol. (Porph.) η 104; Moschop. in Hes. op. 32 a4) λεπιδ. - ὀξυβελ. e textu adhuc ignoto (fort. poëtico) sumpta, nec bene ad verba Homerica pertinere videntur (ὀξυβελής enim potius de saxo missili quam de scopulo); βράχη verbum recentius

29 ἀντὶ τοῦ φωνεῖν: ἐπὶ τῆς φωνῆς T: ἐπὶ τοῦ φωνεῖν Porph. qu. Vat. εἶπεν: ἔφη T 30 ἑτέρους HP¹: ἑταῖρον T τὸ δ’ αἶψα παραφρένας HP¹ 31 ἦλυθ: ἦλθε T καὶ - ἄειν del. Schrader λεύσω HP¹T 32 δηΐο H 33 οὔσης καὶ τὸ ἄγνυσθαι σημ. τὸ κλᾶσθαι βορέω ὑπίωγε T 34 ἐπιωγή: ὑπιωγή cl. T ci. Sodano βορέου ἡ τῆς φωνῆς κλᾶσις αἱ ἐπιωγαὶ κληθῆσονται τόποι κτλ. (vide Porph. qu. Vat. p. 131, 5-6 Sod., recens. V) T αἱ om. P¹ 35 ἀλίμενες HP¹ τὴν ἀπό: τὸ ἐκ T 36 δέξ. νῆας om. T 37 οὐδ’ ἐπιωγαί Im. EX 38 ἀπό om. D¹ 41 Im. M^a προνευκότες P¹ 42 ἦ - αἰγιαλοὶ scholio ε 404d2 (scil. ad ἐπιωγαί, ubi legit etiam Eust.) subiunxit V, huc ms. M^a secuta rettulit Ernst 43 τῆς θαλάσσης om. y 45 scholio d ἄλλως interiecto subiungunt EX προβεβλημένοι ἐξέχουσai etiam G¹ τῆς θαλάσσης om. s 46 καὶ ὀξυβ. F

- ex. b1. ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες; ἀκταὶ προβλήτες, πέτραι αἱ ἐν αἰγιαλῷ πεπηγμένοι ἐν ὕψει. EX 50
- b2. ἀκταί] πέτραι διερρηγμένοι M^d / κρημνητικοὶ τόποι Y
- V c. σπιλάδες; αἱ διεσχισμένοι καὶ κεκοιλωμένοι πέτραι ὑπὸ τῆς συνεχοῦς πλήξεως τῶν κυμάτων, EG²HM^aNTVXYy σπηλυγοειδεῖς τινες οὔσαι. HP¹
- d. σπιλάδες] οἱ δέ, ὕφαλοι πέτραι. EX / οἱ ὕφαλοι M^a
- V e1. πάγοι: οἱ ὀξεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαί. M^aVy ἢ ὀξεῖαι πέτραι, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι πέτραι ἢ ἀνατεταμένοι τόποι. M^aV 55
- e2. πάγοι: αἱ εἰς ὕψος διήκουσαι πέτραι, HPT ἢ ὀξεῖαι πέτραι ἢ HP πετρώδεις ἐξοχαί. HN
- f. πάγοι: ὀξεῖς, πετρώδεις τόποι Y / ὕψηλαὶ πέτραι ἢ τόποι ἢ κρημνοὶ M^a / ἢ μάλλον τόποι ἀλίμενες μέν, ἀνέμων δίχα M^a 60
- V ε 408 a1. ἀελπέα: ἀνελπιστον EFG²HM^aNVXksy
- a2. ἀελπέα] ἀνελπίστω P¹T / ἐμέ B
- v.l. b. ἰκέσθαι] καὶ “ἰδέσθαι” Y
- Nican. ε 409 a. Ζεὺς - ἐπέρασσα] ὑποστικτέον εἰς τὸ “Ζεὺς” καὶ “ἐπέρασσα”· ἡ γὰρ ἀνταπόδοσις εἰς τὸ “ἔκβασις οὗ πη φαίνεται” [410]. H 65
- b. τόδε] μέγα E
- c. λαῖτμα] κύμα M^aY
- d. διατμήξας] διακόψας N / διαχωρίσας Y
- e1. ἐπέρασσα] γρ. “ἐτέλεσσα” M^b
- ex. e2. ἐτέλεσσα] γρ. “ἐπέρασσα” HP¹ 70
- ε 410 a. ἔκβασις οὗ πη φαίνεθ'] πρὸ πολλοῦ τὸ δεινὸν σκοπεῖ, οὐχ ἅμα τῷ πλησιάζει. HP¹

b1) πεπηγμένοι ἐν ὕψει: an potius ad πάγοι spectat, cf. schol. e1? c) hinc EGud 508, 58 Sturz et (λέγουσι τὰ σχόλια) Eust. in Od. 1540, 33 c-d) cf. schol. γ 298b cum app. test. e1-2) hinc Eust. in Od. 1540, 34; ὀξεῖς, ὀξεῖαι: cf. schol. Soph. Trach. 634; de hoc versu vide Ap. Soph. 126, 4 (cf. Hsch. π 27; synag. π 27) αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν καὶ τῶν πετρῶν; εἰς ὕψος ἀνέχουσαι: cf. schol. Luc. 29, 9 Rabe; EM 646, 53-54 408 a1) hinc Ap. Soph. 10, 27 (altera pars); Hsch. α 1358 a2) cf. schol. Nic. Alex. 125d 409 b) an v.l. (cf. δ 504 al.)? c) cf. schol. δ 504d, ε 174a; an v.l. (ut in mss. aliquot)? d) cf. schol. γ 291b; adde Hsch. δ 1386; schol. Opp. hal. 1, 318

49 αἱ om. X 50 ἐν τῷ ὕψει X 52 scholium bis habet M^a σπ. δέ (scholio a1 vel b1 subiungentes) ET: ad v. 401 praebet P¹: scholio ε 401a ἢ interiecto subiungit M^a καὶ κεκ. om. EG²HM^aM^{a*}NTXY (sed habent testimonia) τῆς συν. πλήξεως om. Y συνεχοῦς om. G²V 53 κυμάτων ἢ αἱ κεκοιλωμένοι M^a σπηλυγοειδεῖς Struve: ἐπεὶ λυγοειδεῖς P¹: ἐπεὶ λογοειδεῖς H 55 ὀξεῖς τόποι etiam P ἢ λιθώδεις καὶ ὀξεῖαι M^a ὀξεῖαι: ὀξεῖς V, cruce signavit Ernst 56 ἀνέχουσαι: διήκουσαι M^a ἢ om. V 57 πέτραι ἢ om. P 60 scholio e1 subiungit M^a 72 πλησιάζει P¹

- b. ἔκβασις οὗ πη φαίνεθ'] αὐτός ἐστιν ἑαυτοῦ συναισθανόμενος Ὅμηρος ex.
 εἰς ὅσον ἀγωνίας προήγαγε τὸν λόγον. HP¹
- 75 c. ἔκβασις] ἐκβολή N / τέλος B / ἔξοδος D
 d. θύραζε] ἔξω EY / ἔξωθεν B
- ε 411 a. πάγοι] πέτραι M^aN / πετρώδεις ἔξοχαί P¹
 b. ἀμφί] περὶ αὐταῖς ταῖς πέτραις M^c
- 80 ε 412 a. βέβρυχεν: ἡχεῖ, βοᾷ, HM^aV βρέμει, βρυχᾷται M^aV V
 b1. ῥόθιον: ἐκ τοῦ γινομένου ἤχου τὸ σημαινόμενον, EFHM^aP¹VXy τὸ V
 μετὰ πολλοῦ “ῥοίζου” φερόμενον BEFG²HM^aNP¹TVXsy καὶ ὀρμητικόν.
 EG¹HM^aP¹VXs
- b2. ῥόθιον] τὸ ἦχον ποιοῦν B / ἠχητικόν D
 c. λισσὴ] ἡ λεία G¹M^aNY καὶ ὁμαλή DG¹M^aPYy / γλίσχρη B
- 85 d1. ἀναδέδρομε: ἀνατείνει, ἀνήκεν εἰς ὕψος G²HM^aVXYksy V
 d2. ἀναδέδρομε] ἀνατρέχει M^bX / ἀνέτρεχεν N / ἀνετείνετο Y
- ε 413 a1. ἀγχιβαθής: ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βάθος ἔχουσα. G²HM^aP¹Vy V
 a2. ἀγχιβαθής] ἡ ἄγχι στερεᾶς βάθος ἔχουσα EFX / ἡ πλησιοβαθής G¹
 / βαθεῖα B
- 90 ε 415 a. μή πώς μ' ἐκβαίνοντα] ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον· μᾶλλον γὰρ Nican.
 αὐτοῦ τὴν εὐλάβειαν κομματικῶς λεγόμενον παρίστησι. HP¹
 b. μή πως] λείπει s “δέδοικα” EFM^cXs / δεῖδω B ex.
 c. μή πώς μ' ἐκβαίνοντα: μήπως με πρὸς τῇ ἄνω πέτρᾳ ἐξερχόμενον τοῖς ex.
 μικροῖς καὶ κάτω οὔσι λιθιδίοις βάλη {με}. M^a
- 95 d. βάλη] προσκρούσει G¹ ex.

410 b) scil. poëta de se ipso loquitur: cf. Nannini, Omero e il suo pubblico, 44 (Nünlist, Critic, 140 et 229) d) cf. schol. D E 694; Π 408; Φ 237 etc.; Eust. in Od. 1540, 41 411 a) cf. schol. ε 405e1-2 412 a) ἡχεῖ: hinc Cyrill. β 64 Hag.; de verbo cf. Hsch. β 442 et synag. β 40; vide schol. μ 242; de onomatopoea schol. bT et D P 264a, vide schol. D Π 486 b1) de onomatopoea vide Eust. in Od. 1540, 42; ὀρμητικόν: cf. Hsch. ρ 412; EGud 493, 56 Sturz; EM 705, 10; nusquam quantum video veriloquium e subst. ῥοίζος, aliter (e ῥόθος) e.g. schol. Hes. op. 220-21 cum app. Pertusi c) λεία, ὁμαλή: cf. schol. γ 293a et d cum app. test. d1) hinc Hsch. α 4265 (ubi tamen ἀνήλθεν pro ἀνήκεν); vide schol. Nic. ther. 237d 413 a1) hinc Ap. Soph. 5, 29 et Hsch. α 883; vide etiam Suid. α 397; EM α 217 L.-L.; vide Eust. in Od. 1540, 49 415 c) cf. Eust. in Od. 1540, 62

73 ad v. 411 adscr. H 79 τρέμει M^a 80 βεβρ. ῥόθιον Im. M^a ἐκ τοῦ: ἀπό EX: ἀπὸ τοῦ FVy, rec. Ernst ἐκ - σημαινόμενον post μετὰ - ὀρμητικόν conl. HP¹ γενομένου HM^aP¹ τὸ μετὰ πολλοῦ ῥοίζου: ῥοίζω FG²NVy, rec. Ernst: ἐν ῥοίζω s 81 πολλοῦ om. EX φερόμενον om. F 85 ἀνατείνει om. G²y ἀνήκεν om. Ys 90 μάλα P¹

- e1. λίθακι ποτὶ πέτρῃ] ἐφερμηνευτικόν· HP¹ πρὸς τῇ τραχείᾳ πέτρᾳ. P¹
 e2. λίθακι ποτὶ πέτρῃ: τῇ μικροῦς λίθους ἐχούσῃ ἐξέχοντας. EFM^a
 V e3. λίθακι: λιθώδει πέτρα ὑποπεπτωκυία τῇ θαλάσῃ EM^aVXsy ἢ
 ἐξεχούσῃ. M^aV
 e4. λίθακι] ἢ ὀξεῖα IM^a / λιθώδει, BG²NYy ὅ ἐστι τὸ αὐτό. B / τῇ μεγάλῃ 100
 D / στερεᾷ M^b 1
 V ε 416 a. μελέη: ματαία HM^aPVYy
 b. μελέη] ἀθλία M^c
 Ariston. ε 417 a. εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω: ἀντὶ τοῦ “εἴ που ἔμπροσθεν”. καὶ περισσὸς ὁ
 “κε”. HM^aP¹T 5
 b. προτέρω] ἔμπροσθεν EM^a / ἐσωτέρω G¹
 ex. c. προτέρω] “προσωτέρω” καὶ ἐκβολῇ τῆς “σω”, “προτέρω”. B
 d. ἥν που] ὅπως P
 V ε 418 a1. ἡϊόνας: αἰγιαλοῦς HNVy
 ex. a2. ἡϊόνας... παραπλήγας: αἰγιαλοῦς κοιλώματα ἔχοντας, πεπληγμένους 10
 καὶ μὴ προσάντεις. M^a
 V b1. παραπλήγας: τοὺς ἐκ πλαγίου καὶ οὐχὶ ἀντικρὺ παραπλησσομένους
 ἢ ὁμαλοῦς τόπους. τινὲς δὲ τοὺς ἀπὸ τῶν κυμάτων παραπλησσομένους
 λιμένας, ἐπιθετικῶς. M^aVy

e1) τραχεία: cf. de hoc loco Ap. Soph. 109, 1 et Hsch. λ 992 (ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος); de subst. vide etiam schol. Nic. ther. 150b e2) vide Eust. in Od. 1540, 52; μικροῦς: cf. schol. c (λιθοῖς), scil. λίθαξ tamquam ὑποκοριστικόν audit, cf. schol. Dion. Thr. 376, 4-5 (de hoc loco) et Eust. in Od. 1540, 54 ε 416 a) est doctrina Aristonici: de adi. cf. schol. A K 480a, Π 336a1 cum app. Erbse b) cf. e.g. schol. Aesch. th. 779a, 877k; schol. Soph. Ai. 621; synag. μ 95 ε 417 a) ἔμπροσθεν: cf. schol. δ 36c1; περισσός: cf. schol. A A 175a, A 523a, δ 29f1 b) cf. schol. δ 36c1 et 667c c) cf. schol. δ 667c1-2 ε 418 a1) saepius, cf. schol. D B 92, E 36, synag. η 47; Hsch. η 262; prob. hinc Cyrill. α 63 Haged. a2) πεπληγμένους καὶ μὴ προσάντεις: idem (prob. hinc) EM 652, 1; vide schol. b1 b1) fusius ad hunc loc. Ap. Soph. 128, 16 πέτρας τὰς παραλίας πλησσομένας ἀπὸ τῆς ἁλός (sim. synag. π 135), et sim. habet (κατὰ τοὺς παλαιούς, ergo prob. e scholiis nunc deperditis) Eust. in Od. 1540, 56 (cui etiam altera pars scholii b2 innotuit); vide Eust. in Il. 109, 5 (τύπτουσι τὰ κύματα πλήττοντα) et 821, 15 (ἐκ πλαγίου); aliter (de hoc loco) Hsch. π 628; vide ad schol. ε 440a1

96 ἐφερμηνευτέον male Polak 97 ἐξέχοντας om. M^a 98 βάλλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ Im. M^a scholio e2 τουτέστι interiecto subiungit E λιθώδει: τῇ τραχείᾳ (cf. schol. e1) EXs: τῇ στερεᾷ τῇ τραχείᾳ γ πέτρα om. γ ὑποπεπτωκυή M^aV, rec. Ernst: ὑποπεπτωκυία X λιθώδεις πέτραι ἐξέχουσαι (sic) in altero mg. praebet M^a 100 scholio e2 statim subiungit M^a 4 εἴ που ἐφεύρω ἡϊόνας τε παραπλήγας τε (sic) Im. T περιττός M^a 5 καὶ T 12 scholio a1 ἢ interiecto subiungit M^a τοὺς ἐκ πλαγίου (- παραπλησσομένους G²) etiam G²Yy i.l. 13 ἢ ὁμαλοῦς τόπους om. γ

- 15 b2. παραπλήγας: τὰς μὴ ῥαδίως πλησσομένας, διὰ τὸ μὴ ἀντιδέρειν τῷ κύματι. ἢ τὰς μὴ κατὰ τὸ ἐναντίον, ἀλλ' ἐκ πλαγίου πλησσομένας. HM^aP¹T ex.
- b3. παραπλήγας] νῦν τὰς μὴ ῥαδίως πλησσομένας, ἢ τὰς ἐκ πλαγίου D / οὐ σφοδρῶς πλησσομένους ὑπὸ τῶν κυμάτων EFX / τοὺς πλησσομένους ὑπὸ τῆς θαλάσσης G¹
- 20 b4. παραπλήγας] οὐ γὰρ ἦσαν λιμένες ὁμαλοὶ ἐκ πλαγίου, ἀλλὰ κρημνοειδεῖς. Y
- c. παραπλήγας: ὀξυτόνως τὸ “παραπλήξ”. HM^aP¹T Hrd.
- ε 419 a. δεῖδω] φοβοῦμαι Y
- 25 b. θύελλα: ἀνέμων συστροφὴ EFG²M^aVX V
- ε 420 a. στενάχοντα: στενάζοντα M^aVy V
- ε 421 a. ἢ ἔτι μοι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ “δεῖδω” καὶ τὸ “μή”. M^b ex.
- b. καὶ κῆτος: διὰ γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ ἐπήρειαν πάντα δεινὰ προσδοκᾷ. ex.
- HP¹T
- 30 c. ἐπισσεύη] ἐπιτέμψη G¹ / ἐπενέγκη N / ὁρμήση B / ἐφορμᾷ EFXs
- d. δαίμων] ἡ τύχη B
- ε 422 a. ἐξ ἁλός, οἶά τε πολλά] Ἀρίσταρχος γράφει “εἰνάλιον, ἅτε πολλά τρέφει κλυτός”. H Did.
- b1. Ἀμφιτρίτη: ἡ μεγάλη θάλασσα. ἡ δὲ διπλὴ πρὸς τὸ σχῆμα. καὶ ὅτι ἐν θανάτῃ ὧν λέγει “ἐξ ἁλός”. HP¹ Ariston.
- 35 b2. κλυτὸς Ἀμφιτρίτη] ὡς τὸ “κλυτὸς Ἰπποδάμεια” [B 742] ἀντὶ τοῦ “κλυτή”. EFXs / Ἀττικῶς γ

c) cf. schol. A Z 135a cum app. Erbse 419 b) cf. schol. δ 515d 421 c) vide ad ξ 399, necnon (de ἐφορμᾷ) schol. D O 347 et Hsch. ε 5215; cf. Eust. in Od. 1537, 52 (ἐφορμήση, ἐπιτέμψη) d) cf. schol. β 134e 422 b1) θάλασσα (cf. schol. b3, d); vide schol. γ 91b cum app. test.; σχῆμα: de figura generis (cf. schol. b2), vide schol. δ 442c et β 214c cum app. test. (Aristarch. fr. 33 Matthaios), necnon de hoc loco schol. bT O 626c et schol. Eur. Med. 63; ἐν θανάτῃ ὧν: de hac figura cf. schol. δ 10a (alt. pars) cum app. test.

15 παραπλήγας δέ T μὴ ῥαδίως: μετρίως Polak: μὴ ῥαδίως ἢ οὐ σφοδρῶς πλησσομένας T πλησσομένας ὑπὸ τῶν κυμάτων (e schol. ε 440a1; cf. etiam schol. b3) Dind. ἀντιδέρειν scripsi: ἀντιδαίρειν M^a: ἀντιδιαρεῖν HP¹: ἀντικρυς διαρεῖν T 16 ἢ τὰς μή: παραπλήγας τὰς μὴ (aliud schol. facientes) HP¹ 19 παραπλησσομένους F 23 τὸ δὲ παρ. ὀξυτ. (scholio ε 417a subiungens) M^a: Im. om. HP¹ τὸ om. (i. l. glossam habet) H 25 συστροφὴν M^a: ὑποστροφὴ F 28 Im. T 32 εἰνάλιον ἅτε Porson: εἰν ἁλὶ ἅτε mss.: εἰν ἁλὶ, οἶά τε Buttm., rec. Ludw. 35 ἐξ ἁλός Dind.: ἔξοδος H: ἐξόδος P¹: ἐξ, ἡ διὰ Buttm. 36 ὡς τὸ: οὕτως F Ἰπποδάμεια F ἀντὶ τοῦ κλ. om. s

- V b3. Ἀμφιτρίτη: ἀπὸ τῆς δαίμονος ἢ θάλασσα. EFG²M^aVXy
Porph.?
c. κλυτὸς Ἀμφιτρίτη: πῶς οὖν ἀλλαχοῦ φησι “κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη” [μ 97]; ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ στοιχείου. HP¹T 40
- ex. d. κλυτὸς Ἀμφιτρίτη] “Ἀμφιτρίτη” λέγεται ἢ θάλασσα. ἀδελφὰ γάρ εἰσι τὰ στοιχεῖα· ὁ Ποσειδῶν, ὁ Ζεὺς, καὶ ὁ Πλούτων. τῷ μὲν Διὶ ἔλαχεν ἡ τρίτη μοῖρα, ἦγουν τὰ οὐράνια, τῷ δὲ Ποσειδῶνι ὡσαύτως ἡ θάλασσα, τῷ δὲ Πλούτωνι ὡσαύτως ἡ τρίτη, ἦγουν τὰ καταχθόνια. ἡ γῆ δὲ ἐστὶ καὶ τῶν τριῶν. EX 45
- ex. e. Ἀμφιτρίτη] διὰ τὸ ἔχειν τρίτον μέρος· ἀ’ αἰθήρ, β’ ἀήρ, τρίτον ἢ θάλασσα. N
- ex. ε 423 a. ὁδῶδυσται: τὸ θέμα “ὁδύω” (ὡς “τανύω”), “ῶδυσται” καὶ Ἀττικῶς “ὁδῶδυσται”. BHM^aP¹Ty 50
- V b1. ὁδῶδυσται: κεχόλωται, EFG¹M^aNVXy ὥργισται EFG²M^aPVXYkny
b2. ὁδῶδυσται] ὥργισθη B / ὥργιζετο C
c. γὰρ ὥς μοι] †γὰρ μοι ὡς† M^a / ὅτι P¹
d. κλυτὸς ἐννοσίγαιος] ἦγουν ἢ θάλασσα Y
ε 425 a. τόφρα] ἐν τοσοῦτῳ M^a 55
- ex. ε 426 a. ἀπὸ ῥινούς δρῦφθη...] ἐμφαντικῶς διέτεμε τὰς λέξεις. HP¹
ex. b1. ῥινούς] “ῥινὸς” τὸ δέρμα, ὡς ἀλλαχοῦ ὁ ποιητὴς “ὑπὸ δ’ ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραλύοιο” [K 155]. M^a
- V b2. ῥινόν: τὸ δέρμα G¹NV
b3. ῥινούς] τὰ δέρματα HM^aP¹Y ἢ τὰς σάρκας αὐτοῦ M^a 60
- ex. c. ῥινούς] “ῥινὸς” ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ “ῥέω”, “ῥινός”. B
- V d1. δρῦφθη: ἀπεδάρη, DHM^aP¹Vy περιεσπαράχθη, M^aVy ἐξέσθη M^aNVYy
d2. δρῦφθη] ἀπεξέσθη DEFks / ἐσπαράχθη G² Marc⁴⁵⁶
- ex. e. δρῦφθη] ἀπεδρῦφθη, ἀπεξύσθη. ἀπὸ τοῦ “δέρας”, “δρῦπτω”. B

c) vide Porph. qu. Il. Θ 1, 21-23 MacPhail (1, 114, 4-11 Schrader), scil. ἀγάστονος de aqua, κλυτός vero de dea sive elemento d) de divisione mundi cf. O 189-93 et e.g. Ps.-Plut. de Hom. 97, 2 - 98, 1; de veriloquio ex τρίτος cf. schol. γ 91d cum app. test. e) cf. schol. γ 91d 423 a) de verbo ὁδύω = ὀργίζομαι cf. Choer. orth. 247, 2 Cramer; EM 179, 47; vide Eust. in Od. 1543, 58 b1) ὥργισται: hinc Hsch. o 118 426 a) cf. Nünlist, Critic, 216-17 b1-2) cf. schol. ε 281c c) prob. confusio orta cum voce ῥίς, de qua cf. EM 704, 23-26 d1) περιεσπαράχθη: sim. de verbo Hsch. δ 2437 et EM 288, 52 (de περισπαράζει sive ξέσαι vide ad Hsch. α 3998); ἐξέσθη: de verbo cf. Hsch. δ 2436, synag. δ 370, 376; Phot. δ 779

38 θάλασσα etiam Y 39 πῶς ἀλλαχοῦ γοῦν H βόσκει: τρέφει T 44 τρίτου E 45 τρίτη: γ’ X καὶ: κοινόν ci. Polak 46 τριῶν X 49 τανύω: ἀνύω B: τὸ ἀνύω γ ὥδυσται - ὁδῶδυσται om. γ 57 ῥινὸν βοός: ῥινὸς ἢ M^a 59 sic Im. V 61 ῥινόν alterum B, correxi 62 διεσπαράχθη M^a

- 65 f. δρύφθη] ἀπεκόπη G¹ / συνέτριψεν M^aP / ἀπεσπάσθη M^c
 g1. ἀράχθη: συνετρίβη BHM^aVy ἢ Vy ἐρράγη BG²HM^aNVy V
 g2. ἀράχθη] ἐτρίβη G¹ / ἐκλάσθη E / συνεκλάσθη I
 ε 427 a. Ἀθήνη] ἡ φρόνησις M^ay / ἡ οἰκεία φρόνησις EFs / νοῦς B alleg.
 ε 428 a. ἐπεσσύμενος: ἐφορμήσας G²HM^aNV V
 70 b. λάβε: ἐπελάβετο BM^aV V
 ε 429 a. στενάχων: στενάζων M^aV V
 ε 430 a. τὸ μέν] καὶ τοῦτο Y τὸ κύμα EYs
 b1. ὧς ὑπάλυξε: τινὲς περιέσπασαν τὸ “ὧς”, ἵνα σημαίνῃ τὸ “ὅμως”, Hrd.
 BHP¹TM^a ἔνιοι δὲ ὥζυναν. HP¹
 75 b2. ὧς] ἀντὶ τοῦ “ὅμως”, καὶ περισπᾶται. D
 c. ὑπάλυξε: ἐξέφυγεν G²M^aP¹Vy V
 d1. παλιρρόθιον: παλινόρμητον, εἰς τοῦπίσω φερόμενον, ἐκ τοῦ ἀντικρὺ V (Ariston.)
 ῥέον. M^aVy
 d2. παλιρρόθιον <- πόντω (431)>: παλινόρμητως ὑποστρέψαν τὸ κύμα ex.
 80 πάλιν ἀπήνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς τὸ πέλαγος. BM^aP¹T
 d3. παλιρρόθιον] τὸ εἰς τοῦπίσω ἔλκον κύμα G¹ / ἐκ πλαγίου κύμα Y /
 παλιννοστήσαν I / ὀπισθόρμητον Dk / τὸ κύμα F
 e. παλιρρόθιον] ἢ ἐκ δευτέρου πάλιν ὀρμητικόν, ἢ εἰς τοῦπίσω ἐπερχόμενον.
 M^a / ἐκ δευτέρου φερόμενον N
 85 ε 431 a. ἐπεσσύμενον: ὁ Ἰζίων “ἀπεσσύμενον”, καὶ μᾶλλον τὸ “παλιρρόθιον” Did.
 [fr. 23 Staesche]. HP¹
 b1. ἐ<πε>σσύμενον: ἐπελθόν, τὸ κύμα G²M^aV V
 b2. ἐπεσσύμενον] ἢ ἐφορμῶν M^a / καὶ ἕτερον ὀρμώμενον Y

e) aliter Eust. in Il. 243, 5 (δόρυ) et EM 288, 53 (δρῶς) g1) συνετρίβη sim.: cf. Hsch. α 6980 427 a) cf. schol. α 44c, 270a et saepius 428 a) cf. schol. δ 454c, vide schol. D M 388; Hsch. ε 4461 430 b1) vide schol. β 23a cum app. test. c) cf. schol. β 352c, vide Hsch. υ 230; synag. υ 36 d1) εἰς τοῦπίσω φερόμενον: hinc Hsch. π 221 et synag. π 46 (vide etiam Ap. Soph. 127, 11 ἐκ τοῦ ὀπισθεν ὀρμηκός); EGud 449, 30 Sturz; est doctrina Aristonici, vide ad schol. ε 27b; partim aliter Eust. in Od. 1541, 5 τὸ ῥοθοῦν κατὰ τὴν παλῖρροιαν e) ἐκ δευτέρου: scil. πάλιν alio sensu (“iterum”) audit 431 a) de varia lectione vide schol. A Δ 527a; καὶ μᾶλλον: scil. non ad Ulixem sed potius ad fluctum participium spectat b1-2) vide schol. δ 45c et ε 428a

73 καὶ - δέ μιν αὐτόν Im. T τὸ ὧς περιέσπασαν hoc ordine M^a περιεσπάσαντο τὸ HT ἵνα σημαίνῃ τό: ἀντὶ τοῦ T 77 ἐκ δευτέρου παλινόρμητον (cf. schol. e) y 78 καὶ (delendum) ῥέον y: ῥέοντος M^aV 79 scholio d1+e ἄλλως interiecto subiungit M^a τὸ δὲ παλιρρόθιον ἀντὶ τοῦ παλινόρμ. κτλ. (scholio b1 subiungens) T παλινόρμητον δὲ τὸ κύμα etiam i.l. M^a τὸ κύμα αὐτόν T 83 scholio d1 statim subiungit M^a 85 Ἰζίων P¹ ὧ καὶ μᾶλλον (scil. ἀρμόζει) ci. Polak μᾶλλον ἐμφαίνει διὰ τὸ παλ. vel sim.? 87 Im. V, corr. Ernst 88 ἐφορμῶν M^a

- ex. c. τηλοῦ] μακρὰν ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ EFXs
- ex. ε 432 a1. ὥς δ' ὅτε πουλύποδος: οὐκ ἔξωθεν ἢ εἰκόν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνύδρων. 90
 δύσριγον δὲ ὃν τὸ ζῶον ἀντέχεται τῆς πέτρας θερμαῖνον αὐτὴν καὶ
 ἀντιθερμαινόμενον ὑπ' αὐτῆς. HM^bP¹T
 a2. ὥς δ' ὅτε πουλύποδος: ὥσπερ οἱ πολύποδες ἀποσπώμενοι τῶν πετρῶν
 ἀντιλαμβάνεσθαι εἰώθασιν ταῖς κοτυληδόσι καρτερῶς, οὕτως ἀντεῖχεται ταῖς 95
 χερσὶ καὶ προσεπεφύκει ὁ Ὀδυσσεύς, ὥστε καὶ ἀποξέεσθαι αὐτοῦ μέρος τι
 τοῦ δέρματος, καὶ προσείχεται τῇ πέτρᾳ. EX
- ex. b. ὥς δ' ὅτε πουλύποδος: καθὼς δὲ ἐκ θαλάμης πολύποδος ἐλκομένου
 πυκνοὶ καὶ συνεχεῖς λίθοι πρὸς τὰς κοτύλας συνέχονται. T
 c. ὅτε] περισσόν E
- V d. πολύποδος: τοῦ ὀκτάποδος: M^aVY εἶδος δὲ ἰχθύος ὁ ὀκτάπους. M^aV 100
 e. πουλύποδος] Ἰωνικῶς M^c 1
- V f. θαλάμης: φωλεοῦ, G²HM^aP¹NNy καταδύσεως HM^aV
 g. θαλάμης: ἀπὸ τοῦ ταμείου, ἦγουν ἀπὸ τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ Y
- Hrd. / ex. ε 433 a. πρὸς κοτυληδονόφιν] ὥς “χαλκόφιν” [cf. A 351]. / “λάιγγες” δὲ τὰ 5
 μικρὰ λιθάρια, ἢ μικρὰ ψηφίδια. HP¹
- V b1. πρὸς κοτυληδονόφιν: πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. κοτυληδόνες δὲ εἰσιν αἱ
 τοῦ πολύποδος πλεκτάναι. ἐναντίως δὲ προβέβληνται. M^aVy
 b2. πρὸς κοτυληδονόφιν] “κοτυληδόνες” λέγονται τοῦ πολύποδος αἱ
 πλεκτάναι. EFXYs

c) μακράν: cf. schol. Eur. Andr. 889; schol. Opp. hal. 1, 180 et 402 etc. 432 a) hinc (a1) Eust. in Od. 1541, 18 (ἐκ τῶν παλαιῶν); de vi comparationis (scil. πρὸς μόνον τὸ στερρὸν τῆς ἀντοχῆς) cf. Eust. in Od. 1541, 13-18, qui τοὺς παλαιούς (ergo fort. scholia uberiora nunc deperdita) laudat; de comparatione cf. Ps.-Plut. de Hom. 88, cum Hillgruber, Die pseudoplutarchische 206 et Clausen, Kritik 65 d) cf. e.g. Eust. in Il. 223, 13; in Od. 1541, 8 e) nescio utrum de declinatione (cf. Ael. Dion. π 53) an (quod veri similis) de forma πουλ- (cf. Eust. in Il. 697, 24 cum adn. Valk) agatur f) φωλεοῦ: cf. schol. Opp. hal. 1, 264; 445 etc.; καταδύσεως: hinc Ap. Soph. 85, 28 et Hsch. θ 15; vide Eust. in Il. 640, 9-10 (de hoc loco) g) cf. Hsch. τ 105 433 a) χαλκόφιν: cf. Ap. Soph. 87, 12-13; vide schol. A A 151b (Choer.); λάιγγες δέ: cf. infra schol. d b1) πρὸς – πλεκτάναι: ad hunc loc. Ap. Soph. 103, 22 et Hsch. κ 3816; vide Eust. in Od. 1541, 52; de subst. vide etiam schol. b Ψ 34c2/d2; Hsch. κ 3815; synag. κ 440; schol. Opp. hal. 2, 282, 312 etc.; ἐναντίως: cf. schol. ε 434a

90 Im. H et (πολύπ.) P¹ ἐνύδρων T et H a.c. 91 θερμαῖνον ex -νων corr. H: θερμένον P¹ 92 ἀντιθαλπόμενον T (idem prob. legit Eust. in Od. 1541, 19): θερμαινόμενον M^b 95 ἀποξέεσθαι EX, correxi: ἀποξέσαι Mai 97 θαλάσσης T, correxi 100 τὸ ὀκτ. V ὁ om. V 6 πρὸς τ. κοτ. om. y: habent etiam i.l. NY 7 προβέβληται M^aV (-νται iam ci. Barnes): παραβέβληνται Butt., rec. Dind.: παραβέβληται (“scil. ἢ παραβολὴ γεγένηται”) fort. recte Polak, rec. Ernst 8 λέγονται: ἀντὶ τοῦ E: om. F αἱ τοῦ πολ. πλ. Fs

- 10 b3. πρὸς κοτυληδονόφιν] πρὸς ταῖς στρογγυλοειδέσι φολίσιν M^a / ταῖς
πλεκτάναις G¹ / ταῖς πλοκαμίσιν M^γMarc⁴⁵⁶
b4. πρὸς κοτυληδονόφιν] πρὸς ταῖς κοτύλαις αὐτοῦ ἢ πρὸς κοτυλῶν αὐτοῦ
B
- c. πυκιναί: πυκναί, M^aV συνεχεῖς M^aVk V
- 15 d1. λάϊγγες: μικρὰ λιθάρια G²M^aNVYk ἢ μικραὶ ψῆφοι V V
d2. λάϊγγες] λίθοι μικροί, CEFs ἀπὸ τοῦ “λᾶας” ὁ λίθος C / ἐνικὸν
“λάιγξ” E
e. λάϊγγες ἔχονται] λίθοι κρατοῦνται καὶ συνέχονται B
- ε 434 a. ὥς τοῦ πρὸς πέτρῃσι: σημειοῦνται τινες ὅτι οὐ κατὰ πᾶν ὁμοίωται ex.
20 τὰ τῆς παραβολῆς. ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ σῶμα λίθακας ἀποσπᾷ, ὧδε δὲ πρὸς ταῖς
πέτραις ἐναπομένει μέρος τοῦ δέρματος. HP¹
b. θρασειάων] στιβαρῶν Y
- ε 435 a1. ῥινοί: τὰ δέρματα NV V
a2. ῥινοί] τὸ δέρμα τῆς σαρκός M^a
- 25 b1. ἀπέδρυφθεν: ἀπεδρύφθησαν, M^aV ἀπεσπᾶσθησαν, G¹HM^aNPV V
ἀπεξέσθησαν DM^aVs
b2. ἀπέδρυφθεν] ἐσπαράχθησαν M^a / ἐδάρθησαν Y
- ε 436 a. δύστηνος: ἄθλιος M^aV V
b. ὑπὲρ μόρον: δύο εἰςὶ μέρη λόγου. HP¹ Hrd.
- 30 c. ὑπὲρ μόρον] ὑπὲρ τὸ εἵμαρμένον M^a / ὑπὲρ τὸ μεμοιραμένον BI /
ὑπὲρ τὸ προσῆκον EFXs / ἔξω τοῦ πρέποντος Y / παρὰ τὸ πρέπον I
- ε 437 a1. ἐπιφροσύνην: σύνεσιν, BEFHM^aNP¹Vsy ἐπίνουαν EFHM^aVs V
a2. ἐπιφροσύνην] φρόνησιν Y
- b. εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε] γρ. “εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε” [cf. 427]. HM^bP¹ v.l.
35 c. γλαυκῶπις] ὅτι ὥσπερ ἡ γλαυῆξ ὄρᾳ ἐν τῷ σκότει, οὕτω καὶ ἡ φρόνησις alleg.
τὰ βαθέα καὶ ἐν σκότει κεκρυμμένα νοεῖ. N

b3) φολίσιν, πλοκαμίσιν: cf. schol. b Ψ 34c2, ubi noster locus laudatur; schol. Opp. hal. 2, 282 et 312 c) cf. schol. α 279b-c etc. d1) cf. Hsch. λ 118 (altera pars); Suid. λ 37; vide schol. d2 et ζ 95a d2) cf. Ap. Soph. 106, 29; λᾶας: cf. Philox. fr. 274 Theod. (Or. 149, 14; EGen λ 12 Alpers); vide Philox. fr. 622 Theod. 434 a) cf. de hoc versu schol. Lycophr. 759; de comparatione vide schol. ε 433b1; Hainsworth ad loc.; Nünlist, Critic 289 435 a1) cf. schol. ε 426b b1-2) de verbo cf. schol. ε 426d-e 436 a) cf. schol. α 55d b) de re cf. schol. α 34d cum app. test. c) cf. schol. α 34e-g 437 a1) σύνεσιν: vide synag. ε 773; Suid. ε 2755; schol. Opp. hal. 2, 16 et 169; non e nostris scholiis Hsch. ε 5403 c) vide Eust. in Il. 86, 45 - 87, 1 (fort. e Demone); aliter schol. α 69j (p. 54, 84-86)

10 scholio b1 ἄλλως interiecto subiungit M^a 15 ψῆφοι etiam G² μικραὶ ψηφίδες praebent y et Marc⁴⁵⁶ 20 πρὸς deleverim, sed hic pedestris paraphrasis textus Homerici 34 φρεσσί H ἔθηκε pro δῶκε praebet etiam y

- ex. **ε 438** a. <κύματος> ἐξαναδύς· ὁ δὺς ἐκ τοῦ κύματος, τῶν κυμάτων ἐκείνων ἅτινα ἀποπτύονται καὶ ἐξερεύγονται εἰς τὴν ἡπειρον. B
- V b. ἐξαναδύς: ἀνελθὼν G²M^aV
- ex. c. τὰ τ' ἐρεύγεται] ἔθος τοῖς ποιηταῖς τὸ ἀπὸ ἐνικῶν ἄγειν τὸν λόγον εἰς τὰ πληθυντικά, οἷον “κύματος ἅτινα” καὶ ἀπὸ πληθυντικῶν εἰς ἐνικά, οἷον “πάντες ἄνθρωποι ὅστις”. N
- d. τὰ] ἄπερ M^a / κύματα M^eγ
- V e1. ἐρεύγεται: μετὰ ἤχου προσρήγνυται EFG²HM^aP¹Vs
- e2. τό τ' ἐρεύγεται] ὅπερ ἐξέρχεται P¹
- e3. ἐρεύγεται] ὡς ἐρεύγματα ἀποπέμπονται I / ἐρεύγονται ἢ ἐξέρχονται γ
- ex. **ε 439** a. νῆχε ... ὀρώμενος] ἄμφω εἰς τὴν καρτερίαν Ὀδυσσέως· {ὡς} νηχόμενος γὰρ τῆς παρατηρήσεως οὐκ ἡμέλει. HP¹
- b. νῆχε] ἐνήχετο M^e / ἐκολύμβη M^eY
- Hrd. / c. παρέξ] ὀξυτόνως τὸ “παρέξ”, / μεθ' ὃ βραχὺ διασταλτέον. δηλοῖ τὸ Nican. παρενήχετο. P¹
- d. παρέξ] οὔτε πλησίον πάνυ, ὅπερ δηλοῖ ἡ “παρά”, οὔτε πόρρω, ὅπερ δηλοῖ τὸ “ἐξ”. EFX
- e. παρέξ] ἔξω Y / ἐκτός, χωρίς V^b
- f. ὀρώμενος] βλέπων Y
- ex. **ε 440** a1. παραπλήγας· παραπλαγιαζομένας τῇ πληγῇ, οὐκ ἐξ ἐναντίου πλησσομένας ὑπὸ τῶν κυμάτων, BDEFHM^aP²TXs πλαγίως δέ. HP²
- a2. παραπλήγας] τὰς μὴ ῥαδίως πλησσομένας Y / τὰς ἐκ πλαγίου καὶ μὴ κατεναντίαν πλησσομένας Y
- ex. **ε 441** a1. ποταμοῖο] Σώσωνά φασι τοῦτον λέγεσθαι τὸν ποταμόν. HM^aP¹Ty
- a2. ποταμοῖο] ὄνομα ποταμοῦ Σώσων M^a

438 a) ἀποπτύονται: vide schol. AbT Δ 426b b) cf. schol. δ 405e c) de schemate vide Aristarch. fr. 85 Matthaios et schol. β 195a; de hoc loco Eust. in Od. 1541, 54; πάντες κτλ.: nescio an Greg. Naz. carm. mor. 1, 2, 2, 450 (PG 37, 613, 12) respiciat **439** b) cf. schol. ε 399a c) ὀξυτόνως: vide Eust. in Il. 732, 41 et schol. A I 7a (epim. Hom. π 187) d) cf. schol. δ 348c; vide Eust. in Od. 1541, 61 e) cf. schol. δ 348b f) cf. schol. δ 47c **440** a1-2) de adi. vide schol. ε 418b **441** a1) nusquam alibi fluvium nomine Soson invenio: procul dubio a verbo σώζω sic appellatum (Schwartz, De scholiis, 409)

37-38 ἀπὸ τῶν κυμάτων et ἀποπτύονται etiam D 44 Im. H 47 ὡς del. Polak (Od., 55) 52 ὃ δηλοῖ τὸ ἐξ (sic) post πάνυ, et invicem ὅπερ ἢ παρά post πόρρω conl. F 56 ad v. 418 (post schol. b2) praebeet T παραπλησιαζομένας ETXs ταῖς πληγαῖς EXs: τῇ γῇ DM^aT καὶ οὐκ D οὐκ - κυμάτων om. s 57 παρά τῶν κ. D: ὑπὸ τοῦ κύματος F 60 ἔγνω δὲ προσρέοντα (sic: v. 444) Im. M^a σώσσοντα δέ M^a Σώσσονα δέ T

- b. στόμα: τὴν εἴσοδον EG²M^aNVXs V
 c. καλλιρόιοι: καλὰ ρεύματα ἔχοντος M^aV V
 65 ε 442 a1. ἴξε: ἀφίκετο, παρεγένετο G²M^aV V
 a2. ἴξε] ὥρμησε γ
 b. νέων: κολυμβῶν M^aVYy V
 c. νέων] πλέων BP
 d. τη] ἐκεῖ BEFIM^aN / ἐνταῦθα Y / ἐνθάδε V^b
 70 e. εἰσατο] ἐφάνη BDEFNXYs / ἐγνώσθη D / ἀπεικάσθη M^by Marc⁴⁵⁶
 f. χῶρος ἄριστος: ἢ ὅτι πέτρας οὐκ εἶχεν, ἢ ὅτι εἶχε μὲν, λείας δὲ ὅμως ex.
 αὐτὰς εἶχεν. BHM^aP¹T
 g. χῶρος: τόπος M^aVY V
 h. ἄριστος] ἡγουν ὁ ἐν τῷ πολέμῳ φανεῖς μέγας, ἀπὸ τοῦ Ἄρης ὁ πόλεμος. ex.
 75 N
 ε 443 a. λείος] ἀμέτοχος I
 b. σκέπας: σκέπη EFG²M^aNVXsy V
 c. σκέπας] οὐδέτερον B
 d. σκέπας] κατὰσκεπος Y
 80 ε 444 a. ἔγνω δὲ προρέοντα: ἡ ἀνταπόδοσις εἰς τὸ “ἔγνω δὲ προρέοντα,” ἵνα Nican.
 περιττεύῃ ὁ σύνδεσμος. HP¹T εἶτα - φησὶν ὁ ποιητής - “ἠῦξατο”. HP¹
 b. ἔγνω: ἐθεάσατο, ἢ ἥσθετο M^aV V
 c. ἔγνω δέ: ἐκ τῆς γλυκύτητος τοῦτον προέγνω. M^a ex.
 d. ἔγνω] τὸν ποταμόν Y
 85 e. καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν: οἰκεῖον γὰρ τῷ νηχομένῳ μὴ φθέγγεσθαι, ex.
 ἀλλὰ τῷ λογισμῷ τὴν εὐχὴν ἐκφέρειν. BHM^aP¹T

c) ad hunc loc. Hsch. κ 488 καλῶς ῥέοντος; vide etiam schol. D B 52 et synag. κ 54 442 a1) cf. schol. γ 5a-b b-c) vide ad schol. ε 344c-d d) cf. schol. T Θ 396, schol. D O 448 etc.; de constructione vide ad schol. ε 444a e) ἐφάνη: cf. schol. β 320g g) saepe, cf. Hsch. χ 880; synag. χ 142; Cyrill. χ 107 etc. h) de veriloquio cf. EGud 196, 11 Stef. (epim. Hom. α 4); schol. Ge A 69; EGen α 1178 L.-L. (EM 143, 6) 443 b) σκέπη: hinc Ap. Soph. 142, 28 et Hsch. σ 915; vide ad μ 336 d) de subst. cf. schol. Opp. hal. 3, 636; sin κατὰσκεπος pro κατὰσκοπος erratum putes, cum ἐπίσκοπος confusio orta est, vide e.g. schol. D et A K 38; Hsch. ε 5188 etc. 444 a) vide schol. ε 442d, nam τη illic tamquam adverbium, hic vero tamquam relativum (cf. schol. δ 229b) auditur, ergo περιττεύει ὁ δέ (cf. schol. α 83d1 cum app. test.); nimis severe Valk, TCO 146 c) scil. ex aquae dulcedine e) cf. Eust. in Od. 1542, 13

67 per errorem inter schol. ε 426g1 et 428a conl. V 71 lm. HP¹ λείος πετράων (443) lm. M^aT ἢ ὅτι om. B μὲν - εἶχεν: μὴ λείας M^a 80 τῇ δὴ οἱ εἰσατο χῶρος ἄριστος in lm. add. T: om. cett. προρέοντες T ἵνα - σύνδεσμος om. T 81 εἶτα - ἠῦξατο (quod οὐτω... ἠῦξατο correxerat Polak, scil. de augmento audiens) scholio e subiungunt mss., huc transposui 85 lm. P¹T: καὶ εὔξατο lm. BM^a οἰκεῖον: οὐκ ἔστι B μή: τό B

- Porph. **ε 445** a1. κλῦθι ἄναξ ὅτις ἐσσί, πολύλλιστον δέ σ' ἰκάνω: εὔχεται τῷ ποταμῷ ὡς ἂν ἐκάστου ἔχοντος δαίμονα. ὁ δὲ <ποιητῆς> καὶ ἐν ταῖς κρήναις οἶδεν θεάς, ἃς Νύμφας καλεῖ· “Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός” [ρ 240], καὶ ἄλλαι “Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διός” [Ζ 420]. οὕτω πεπληρῶσθαι θείων δυνάμεων Ὅμηρος ἡγεῖται ἅπαντα. T 90
- ex. a2. κλῦθι ἄναξ: δαίμονας καὶ ποταμαίους καὶ κρηναίους καὶ ὀρεστιάδας καλεῖ ὁ Ὅμηρος, διότι θείας δυνάμεως πεπληρῶσθαι τὰ πάντα ἡγεῖτο. M^a
- ex. b. κλῦθι ἄναξ] πρὸς τὸν ποταμὸν τὸ “κλῦθι ἄναξ”. BM^b
- c. ἄναξ] ὧ θεέ Y 95
- Did. d. πολύλλιστον: οὕτω “πολύλλιστον” κατ' αἰτιατικὴν, ἀντὶ τοῦ “πολυλίστως”. HP¹T
- V e1. πολύλλιστον: πολυλιτάνευτον BCDEFG¹HM^aNP¹VXsy Vat⁹
- e2. πολύλλιστον] ἀπὸ τοῦ “λιτή”, ἢ παράκλησις. B / πολυπόθητον Y / πολύευκτον G¹ 100
- V f. ἰκάνω: ἰκετεύω GVy 1
- g. ἰκάνω] παρακαλῶ Y
- V **ε 446** a. ἐνιπὰς: ἀπειλὰς BEFG¹M^aNVYky
- b. ἐνιπὰς] ἐπιπλήξεις BCDEFHM^bNP¹Xs / βλάβας CXns / ὀργάς CFXs 5
- ex. **ε 447** a. αἰδοῖος μὲν τ' ἐστί: ὁ “μὲν” παρέλκει. ὁ δὲ νοῦς: “ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, αἰδοῖός ἐστι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι”. καὶ παρὰ θεοῖς - φησὶν - ὁ ἰκέτης αἰδέσιμος καὶ προσδεκτός ἐστι. BHM^aP¹
- ex. b. αἰδοῖος μὲν τ' ἐστί] οἶμαι διὰ τὸν ἰκέσιον Δία, ὅς ἐστι “πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε” [A 544 al.]. EXs 10

445 a1) excerptum quaestionis Porphyrianae ad Θ 1 (27-29 MacPhail = 1, 114, 20-23 Schr.) pertinentis; πεπληρῶσθαι: est dogma (neo)platonikum (cf. Plat. leg. 10, 899b), scil. πάντα πλήρη θεῶν: cf. Thal. 1F22-23 D.-K. et saepius apud Proclum d) vide schol. β 257c1 cum app. test.; Eust. in Od. 1545, 41 e1) hinc Hsch. π 2882; Suid. π 1984; Eust. in Dion. per. 483, 16 f) cf. schol. γ 92b2; Eust. in Od. 1545, 42 **446 a)** cf. Hsch. ε 3118; EGud 477, 2 Stef.; schol. Opp. hal. 2, 113; vide ad υ 266 b) ἐπιπλήξεις: cf. schol. β 137g3; βλάβας: cf. schol. Opp. hal. 1, 133; ὀργάς: cf. Hsch. ε 3117 **447 a)** μὲν: cf. schol. ε 486a, ζ 13c; προσδεκτός (8): de hoc loco cf. EM α 445 L.-L.; de re vide schol. T Ω 486c

87 ὅστις T 88 ποιητῆς add. Polak (Od., 68) 89 Νύμφαι Dind.: νύμφαιαι T 92 ὀρεστιάδας femininum proprie de nymphis non daemonibus dictum 94 τὸ κλ. ἄναξ: τοῦτο (ante πρὸς conl.) M^b 96 πολύλλιστος T 98 -τος in textu et in glossa codd. aliquot 1 ἰκάνω δὲ ἀντὶ τοῦ ἰκ. (scholio e1 subiungens) V 6 ὅστ' ἵκηται M^a 7 καὶ παρὰ κτλ. in altero mg. praebet H: i. l. P¹ τοῖς θεοῖς P¹ 8 φησὶν om. P¹ προσδεκτικός HP¹

- c. αἰδοῖος] αἰδοῦς ἄξιος DE
d. αἰδοῖος] ἐλέους ἄξιος γ
e. ἐστί] <οὕτως> γραπτέον, οὐκ “ἐσσί”. HP¹ v.l.
f. ἀθανάτοισι θεοῖσι] τοῖς στοιχείοις γ alleg.
15 ε 448 a. ὅστις] ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος B
b. ἴκηται: ἱκετεύσει DEFG¹HM^aPVXsy V
ε 449 a. σὸν τε ρόον σά τε γούναθ’ ἰκάνω] μιᾷ δεήσει καὶ τὴν φύσιν τοῦ ex.
ρεύματος καὶ τὸ σῶμα συνέπλεξεν. HP¹Ty
b. ἰκάνω] ἱκετεύω HN
20 ε 450 a. ἐλέαιρε: ἐλέησον M^aV V
b. ἀλλ’ ἐλέαιρε, ἄναξ] τί ἐπικαλῇ, μυριοκλέπτα; γ
c. εὐχομαι: νῦν λέγω G²M^aNV V
ε 451 a. ὁ δ’ αὐτίκα παῦσεν ἐὸν ρόον] ὁ ποταμὸς δηλονότι ἔσχεθε τὸ ἑαυτοῦ ex.
ρέυμα. γ
25 b1. παῦσεν ἐὸν ρόον, ἔσχε δὲ κῦμα: τὸ ἴδιον κῦμα καὶ τὸν ἴδιον ροῦν ex.
ἐπέσχε. HM^aT
b2. ἔσχε: ἐπέσχε, M^aNV ἔπαυσεν M^aV V
ε 453 a. ἐς ποταμοῦ προχοάς: ἀντὶ ἀντωνυμίας τὸ ὄνομα. οὐ γὰρ εἶπεν “εἰς Ariston.
τὰς ἑαυτοῦ προχοάς”. BEHP¹M^aTXy ἡ διπλὴ οὖν παράκειται πρὸς τὸ τῆς
30 ἐρμηνείας ἴδιον. HP¹γ
b1. προχοάς: τὰ εἰς θάλασσαν τῶν ποταμῶν στόματα, M^aVy τὰς προρρεύσεις V
M^aV
b2. ἐς ποταμοῦ προχοάς] εἰς τὰς ἑαυτοῦ, τὰς εἰς θάλασσαν προχύσεις
EFXs
35 c1. γούνατ’ ἔκαμψε: οἱ γὰρ ἐπὶ πλεόν ἐν ὑγρῷ διατρίψαντες ἀπορροῦνται ex.
τὰ νεῦρα, καὶ δέονται μαλάξεώς τινος εἰς τὸ καταπεσεῖν. HP¹T

c) cf. schol. α 139c d) ἐλέους: cf. schol. T Ω 486c de ns. loco f) cf. schol. α 19e et saepius 449 b) cf. schol. γ 92b-c 450 a) de verbo cf. schol. α 19f b) scil. dolosum Ulixem adloquitur scholiasta c) de sensu verbi ambigebatur, vide ad schol. α 172c; schol. π 62 451 a) ρέυμα (de ρόον): cf. schol. A^aT P 750; Hsch. p 442 etc.; nota ἔσχεθε verbum poëticum b) ἐπέσχε: vide schol. δ 284c 453 a) est Aristarchi fr. 112 Matth. (vide app. Matthaios et praes. schol. bT Ξ 454-55, ubi noster quoque locus explicatur; Matthaios, Untersuchungen, 506); prob. hinc Eust. in Od. 1545, 45 b1-2) στόματα, προχύσεις: cf. schol. A P 263a; schol. λ 242; ἑαυτοῦ: cf. schol. α

13 scholio a statim subiungunt mss. οὕτως addidi, Buttmanni interpr. secutus 16 ἱκετεύει DEG²Xs: ἱκετεύση γ 17 μιᾷ θελήσει tempt. Buttm. καὶ om. γ 23 ὁ ποταμὸς i.l. etiam M^b 25 ἔσχε δὲ κῦμα Im. M^a ἐὸν ρόον, ἔσχε δὲ κῦμα Im. T ἴδιον ροῦν etiam i.l. P¹ 28 Im. EHP¹: προχοάς in Im. om. M^a 31 εἰς τὴν γ τοῦ ποταμοῦ M^a προρεύσεις M^a, corr. Ernst: πορεύσεις V: ἀπορρεύσεις possis 33 τὰς εἰς θάλασσαν om. s προχύσεις etiam G² 35 πλεῖον T 36 δέονται καὶ μαλάξεως

- c2. ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε] τὰ γὰρ νεῦρα ἀπὸ πολλοῦ κρύους ἀκίνητοῦσιν· ἵνα γοῦν μὴ κρατηθῶσιν αὐτὸς ταῦτα ἔκαμψεν. EX
V ε 454 a1. ἀλλὶ γὰρ δέδμητο: τῇ θαλάσῃ καταπεπονημένος ἦν, M^aVy ἐδεδάμαστο. M^aVY 40
a2. ἀλλὶ γὰρ δέδμητο] τῇ θαλάσῃ ὑπετέτακτο M^a / ὑπὸ τῆς θαλάσσης κατεπονείτο EFG¹Xs / ἐδαμάσθη B
epim. b. δέδμητο] ἐδαμάσθη, ἀπὸ τοῦ “δεδμήατο”· {δαδμῶ} “δμῶ”, “δέδμηκα”, “δέδμημαι”, “ἐδεδμήμην”, “ἐδέδμηντο”, καὶ Ἰωνικῶς “δεδμέατο” καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η “δεδμήατο” καὶ συγκοπῇ “δέδμητο”. Vind³⁰⁷ 45
Did. ε 455 a1. ὥδεε: εἰ μὲν ἄνευ τοῦ ι, ὥζεν· εἰ δὲ σὺν τῷ ι, ὥδήκει. HM^bP¹Y
V a2. ὥδεε: ἔνιοι, ὥδησεν ὄγκω. V
b. ὥδεε] ὥζεε P¹ / ὥζει H / ὥδῶδει G¹s
c. ὥδεε] ἐξωκοῦτο N / ὥγκωσε N / ἐξογκωμένον εἶχε M^d / ὥγκωτο y Marc⁴⁵⁶ 50
v.l. d1. ὥδωδε] γρ. “ὥδεε” Y
d2. ὥδεε] γρ. “ὥδησεν”, ὥγκῳθη G²
V e1. κήκιε: κατέρρει, G¹M^aVYy ἀνεφέρετο G²M^aVy
e2. κήκιε] ἀνήρχετο, ἀνεδύετο M^a / ἀνεδίδοτο CDEFsV^bV^p / ἀνέρρει HN / ἐξώρμητο EFX / παρεγένετο CXns 55
ex. f. κήκιε] ἀπὸ τοῦ “κῖω” τὸ παραγίνομαι· ἀνηκοντίζετο πολλὴ καὶ ἐβρώμει. ἀφ' οὗ καὶ “καπνός”. B
ex. g. κήκιε] “κήκῖς” ἡ κίνησις τοῦ αἵματος ἡ γεγυμνία ἐν τινι τομῇ καὶ ὑπερβλύζουσα, “σμῶδιζ” δὲ τὸ αἷμα τὸ πεπηγὸς καὶ μὴ κινούμενον καὶ γινόμενον οἶον πληγὴ (“σμῶξαι” γὰρ κατὰ διάλεκτον τὸ ἐπιπληῆσαι). N 60
ex. ε 456 a. ἂν στόμα τε ῥίνας θ': τὸ δὲ ὕδωρ τῆς θαλάσσης ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ τῶν ῥινῶν κατέρρει. M^a

454 a1) καταπεπονημένος: de verbo cf. e.g. schol. D A 61 a2) ὑπετέτακτο: cf. schol. γ 214d, 304c b) δεδμήατο: cf. epim. Hom. δ 40 (EGud 336, 10 Stef. et EM 252, 55) 455 a1) scil. e verbo ὥζω vel οἶδέω: vide ad hunc loc. Ap. Soph. 170, 25; ὥδήκει etiam apud Ori orth. (Lex. Mess.) 283v, 10 Rabe b) ὥζεε: cf. Eust. in Od. 1541, 64 (ἐν παλαιοῖς βιβλίοις) c) cf. Eust. in Od. 1541, 63 e1-2) ἀνεφέρετο, ἀνεδίδοτο: cf. schol. Ap. Rhod. 1, 542b; Hsch. κ 2486; EGen α 854 (EM 103, 25) f) cf. EGen α 854; EM 510, 20; nusquam tamen de voce καπνός g) de σμῶδιζ cf. Or. 141, 6 Sturz; EGud 507, 13 Sturz; Eust. in Il. 217, 11 cum app. Valk 456 a) κατέρρει: cf. schol. ε 455e1

T 37 scholio b2 sine lm. statim subiungunt EX 39 τῇ θαλάσῃ om. γ: ὑπὸ τῆς θαλάσσης M^a 41 τῇ: ὑπὸ τῆς ...-ης corr. M^c ἀπὸ τῆς F 42 κατεπεπότητο G¹ 46 ὥζεν: ὥζει M^b: ὥζεν H σὺν τῷ: μετὰ τοῦ M^b ὥδήκει Buttm.: ὥδιήκει HP¹: διωκοῦτο M^b: ἐξωδησμὸν εἶχε Y 47 ὥδῆς ἐν V, corr. Barnes ὥδησε etiam N 56 ἐβρώμει (sic) etiam i.l. (sed ad ὥδεε adscr.) Y

- b1. ἄπνευστος: μὴ ἀναπνέων Vy V
 b2. ἄπνευστος] ὀλίγον EFXs ἀναπνέων EFG²M^aXs
 65 c. ἀναυδος: ἄφωνος M^aVy V
ε 457 a. κεῖτ' ὀλιγηπελέων: “ὀλίγον” ἔχων τοῦ “πέλειν”. BEFHM^aP¹TXs / ex. / Hrd.
 ὁ δὲ λόγος, ὥς “ὀλιγοδρανέων” [O 246]. HM^aP¹T
 b1. ὀλιγηπελέων: ὀλιγοψυχῶν EFG²HM^aNVXYsy V
 b2. ὀλιγηπελέων] λειποψυχῶν M^a / λειποθυμῶν Y / ὀλιγοθυμῶν Ih /
 70 ὀλιγοδρανῶν B
 c. ἵκανεν: νῦν συνεῖχεν G²M^aVsy V
ε 458 a. ἄμπνυτο] “ἔμπνυτο”, HP¹ διὰ τοῦ ε. H Did.
 b. ἄμπνυτο] ἀνέπνευσεν DEFG¹M^aXYks
ε 459 a. καὶ τότε δὴ κρήδεμνον: ἐν πρώτοις μέμνηται τῶν ἐντολῶν τῆς ex.
 75 εὐεργέτιδος. HP¹T
 b. ἀπὸ ἔο] Ζηνόδοτος “ἀπὸ οὐ”. ἡ κοινὴ “ἀπὸ ἔο”. HP¹ Did.
 c. ἀπὸ ἔο] ἀφ' ἑαυτοῦ D / αὐτοῦ M^a
ε 460 a. ἀλμυρήντα: ἐπιθετικῶς τὸν εἰς τὴν θάλασσαν ἐξερευγόμενον V / ex.
 HM^aNP¹VYy / τουτέστιν εἰς θάλασσαν ῥέοντα. HM^aNP¹
 80 b. ἀλμυρήντα] τὸν τῇ ἀλλ' ὁμοῦ ῥέοντα, ἤγουν Es ἀναμειγμένον τῇ ex.
 θαλάσσει. ἢ EF^s τὸν εἰς ἄλλα μυρόμενον. BDEFG²HP¹TXs
 c. ἀλμυρήντα] πλημμυρῶντα ἐν θαλάσσει M^c / περὶ τὴν συμβολήν I
 d. μεθήκεν: ἀφῆκεν M^aP¹V V

b1) prob. hinc Hsch. α 6241 c) hinc Hsch. α 4652; de adi. vide Ap. Soph. 36, 3 etc. **457 a)** cf. schol. bT O 24a (ubi τοῦ habet T pro lectione τό familiae b) et O 245b; ὁ δὲ λόγος: scil. verbum unicum, cf. schol. A O 245a; schol. bT O 246-47; EM 621, 49 b1-2) de verbo vide schol. D O 24; Suid. o 152; cf. Eust. in Il. 457, 42 **458 a)** de v.l. (scil. ἔμπνους ἐγένετο) secundum Aristarchum cf. schol. A et bT X 475a-b; La Roche, HTA 190; Valk, TCO 133 b) cf. schol. D X 475; Ap. Soph. 30, 14 **459 b)** Düntzeri coniecturae necessariae videntur, cum ἔθεν metro minime congruat et Zenodotus alibi ἀπὸ οὐ (cf. schol. A Y 261 cum app. Erbse) pro ἀπὸ ἔο scribat: vide Dindorf ad schol. et Ludw., AHT 558, necnon Duentzer, Zenodoti 58 et Rengakos, Homertext 113; vix suadet F. Biondi, «App. Romani di Filologia» 16, 2014, 43-47 **460 a)** εἰς θάλασσαν ῥέοντα: cf. Ap. Soph. 23, 10 (prob. hinc); schol. D Φ 190; schol. Ap. Rhod. 1, 913; Hsch. α 3015 et μ 1887; Suid. α 1232; EM α 851 L.-L. b) ἀλλ' ὁμοῦ: sim. EM α 851 L.-L.; vide Eust. in Il. 1230, 42; μυρόμενον: cf. schol. T Φ 190a1 cum app. Erbse; Eust. in Il. 586, 9; 1150, 35; in Od. 1545, 63 d) cf. schol. Soph. Ai. 373b

66 ἔχειν T 68 λποψυχῶν ci. Cobet 71 νῦν Vs, om. cett. 72 supra ε sscr. η H 74 Im. om. P¹ 76 οὐ Düntzer: ἔο mss. ἔο Düntzer: ἔθεν mss. 78 ἐπιθετ. om. N τὴν om. P¹ ἐρευγόμενον HP¹ ἐξερευγόμενον et ῥέοντα etiam G² 79 τουτέστιν εἰς θάλασσαν: ἤγουν N 81 ἄλλα: θάλασσαν G²

V	ε 461 a. ἔφερεν] αὐτὸ τὸ κρήδεμνον Y	
Did.	b. κατ' ἄρ ρόον] “κατὰ ρόον” διὰ τοῦ ἑτέρου ρ. HP ¹	85
	c. κατὰ ρόον] γρ. “κατάρροον”. Y	
V	ε 462 a1. λιασθείς: χωρισθείς CG ² HM ^a NVγ	
	a2. λιασθείς] ἐκφυγών BDHM ^a / φυγών HP ¹ / ἐκκλιθείς G ²	
ex.	ε 463 a. σχοίνῳ ὑπεκλίνθη: τῇ σχοίνῳ ὑπέκλινεν ἑαυτόν. HM ^a P ¹ T	
ex.	b. σχοίνῳ ὑπεκλίνθη: ἐν τῷ βοτανῶδει τόπῳ ἐκλίνθη. M ^a	90
V	c1. σχοίνῳ: εἶδος πόας ἢ σχοίνος M ^a V	
	c2. σχοίνῳ] ὄνομα φυτοῦ M ^a / εἶδος πόας, βροῦλον G ¹ / βρουλλαία Y	
	c3. σχοίνῳ ὑπεκλίνθη] τῇ λεγομένη βρούλῳ ὑπέπεσε. EFXs	
V	d1. ὑπεκλίνθη: ὑπέπεσεν G ² M ^a V	
	d2. ὑπεκλίνθη] ὑπεκλίθη M ^a	95
V	e1. κύσε: κατεφίλησεν M ^a V	
	e2. κύσε] ἐφίλησε DFG ¹ HXY / ἡσπάσατο HP ¹	
	ε 464 a. ὀχθήσας] στενάξας M ^a	
ex.	ε 465 a. τί νύ μοι μήκιστα γένηται: τὸ τέλειον, HP ¹ “τί πλέον μοι τούτων γενήσεται,” BFHM ^a P ¹ TXYs	100
	b. μήκιστα] πλείστα D / πλείονα B / μεγαλύτερα N	1
ex.	ε 466 a1. δυσκηδέα: δυσφρόντιστον, κακὰς φροντίδας ἐμποιοῦσαν. BHM ^a NP ¹ Tγ ἀμφοτέρα δὲ ἄπορα, τὸ κοιμηθῆναι διὰ τὸ κρύος, καὶ τὸ πόρρω ἀπιέναι διὰ τὰ θηρία. HP ¹ γ	
V	a2. δυσκηδέα: χαλεπήν, κακωτικήν V	5
	a3. δυσκηδέα] δυσφρόντιστον, χαλεπὸν, κακωτικόν, λυπηρόν M ^a / κακοφρόντιστον DG ¹ / δυσφύλακτον CDEFks / ἄθλιον Y	

461 b) κατὰ ρόον voluit Aristarchus, vide ad χ 143 et saepius (cf. schol. T K 216b, schol. A O 31b, 213b etc.; La Roche, HTA 389) 462 a1) χωρισθείς: cf. schol. D A 349, Y 418 et Φ 255; Hsch. λ 930 a2) φυγών: cf. schol. Ap. Rhod. 1, 90-94b; de verbo cf. schol. δ 838d, vide praes. Ap. Soph. 66, 15; EGen λ 98 Alpers 463 c2-3) φυτοῦ: de hoc loco Hsch. σ 3042; Suid. σ 1813; Tz. in Lycophr. 664 etc.; βροῦλον, βρούλῳ: cf. schol. Pind. Ol. 6, 90 Abel; schol. Opp. hal. 4, 510; Tz. in Lycophr. 664 (p. 221, 29 Scheer); vide ad schol. v 103 e) κατεφ., ἐφίλ.: cf. schol. D Z 474 et Ω 478; Ap. Soph. 105, 27; Hsch. κ 4728 464 a) cf. schol. δ 30b; adde schol. D A 517 et Δ 30; Ap. Soph. 125, 21; Hsch. ο 2030; synag. ο 302 465 a-b) cf. schol. ε 299b-c; hinc Eust. in Od. 1542, 16 466 a1) cf. Eust. in Od. 1546, 41 a2-3) cf. Hsch. δ 2587 δυσφύλακτον, χαλεπὸν (ad hunc loc.)

85 κατὰ ρόον Ludwich secutus scripsi: κατάρροον H: κατ' ἄρ ρόον P¹ 89 Im. T τῇ τῷ M^a 91 σχοίνῳ Im. V 94 ἐπέπεσεν G²V 99 Im. T πλέον om. HP¹ 2 δυσκ. νύκτα Im. M^aT δυσφρόντιστον etiam i. l. P: om. N: δυσφόριστον M^a ποιοῦσαν B 3 τὸ Butt.: τοῦ HP¹γ ἀπιέναι πόρρω γ 6 δυσφόριστον et καυστικόν M^a, corrigi

- b. φυλάξω] Ἀρίσταρχος “φυλάσσω” ἐν παρατάσει, καὶ προσυπακούει τὸ “ἐμαυτόν”. HP¹ Did.
- 10 c. φυλάξω] ἀναπαύσω G¹
- ε 467 a. μή μ’ ἄμυδις] λείπει τὸ “φοβοῦμαι” HNP¹ / δεῖδω BE / δέδοικα ex.
X / μήπως Y
- b. μή μ’ ἄμυδις - δαμάση (468)] τὸ ἐξῆς, “μή με δαμάση”. HM^aP¹ Nican.
- c. ἄμυδις; ὁμοῦ FM^aNVXYknsyz V
- 15 d1. στίβη τε: ἡ ἑωθινὴ ψύχρα, BHM^aP¹Tk ἡ πάχνη. τῶν ἅπαξ δὲ Ariston.
εἰρημένων ἡ λέξις. HP¹
- d2. στίβη τε: ἡ πάχνη κατὰ ἀντίφρασιν, M^aVy ἡ τὸ ἑωθινὸν ψύχος. HVy V
- d3. στίβη] ἡ πάχνη, BPDG¹M^aNYny ἀπὸ τοῦ “στιβάζεσθαι”. B / ἡ
πάχνη, ἡ ἑωθινὴ δρόσος CFXs / τὸ ἑωθινὸν ψύχος G²P¹ / ψυχρότης h
- 20 e. στίβη τε: τὸ ἐξ αἰθρίας κρύος γινόμενον μάλιστα παρὰ τοὺς πόδας καὶ ex.
τὰς χεῖρας ἅμα ἡμέρα, ὅπερ ἔνιοι λέγουσι “μάλ<κ>ην”. EX
- f1. θῆλυς ἔερση: ἡ τρώφιμος δρόσος· τρώφιμον γὰρ τὸ θῆλυ. BCFHM^aTP¹XY Ariston.
οὐκ εἶπε δὲ “θήλεια”, BHM^aP¹T ἀλλὰ “θήλυς” ἀρσενικῶς, ὡς ποιητικώτερον.
εἰ γὰρ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται “ὁ θῆλυς”, ἀλλ’ ἔχει τὸ σημαίνονμενον θῆλυ. B
- 25 f2. θῆλυς; θάλλουσα. G²M^aNVYky V
- f3. θῆλυς] τρώφιμος HNP / εὐτροφος D¹ / ἡ θάλλειν ποιοῦσα G²h /
ἀπαλή M^a / κατὰ ἀντίφρασιν M^b

b) de verbo eiusque diathesi (sed aliter) cf. schol. A et bT K 188a-b c) aliter (διατρίψω) EM 646, 55 467 a) fere idem Eust. in Od. 1546, 42 c) cf. schol. δ 659b-c d1-3) scilicet vocem Apio (fr. 126 Neitzel) tamquam ψύχος, Heliodorus vero (fr. 30 Dyck) ut πάχνη interpretabatur; utraque significatio apud Hsch. σ 1846 (de ns. loco); de πάχνη sive παγετός vide etiam ad ρ 25 et EGud 375, 38 Sturz (eandem glossam, scil. ὀρθρινὸς παγετός, praebent nostri mss. qz); Eust. in Od. 1546, 44; Suid. σ 1099; sic etiam Callimachus, cf. Rengakos, Kallimachos 37; de ψύχος vide Choer. orth. 258, 20 Cramer d2) κατὰ ἀντίφρασιν: scil. contrarium est τοῦ στίβειν, cf. Hrd. schem. Hom. 93 Egen. d3) δρόσος: potius de ἔερση dictum (cf. schol. f1) e) μάλκην: cf. schol. Arat. 294; schol. Nic. ther. 382a f1) est locus classicus in Aristonici doctrina de generibus immutatis (Aristarch. fr. 33 Matthaios), cf. schol. β 214c cum app. test. (de ns. loco praes. schol. A et bT E 269c), necnon Ps.-Plut. de Hom. 42, 1; Athen. 5, 189d; de genere vocis ἔερση cf. schol. A (Hrd.) Ξ 351d; τρώφιμος: cf. Stob. 1, 49, 50 (p. 419, 11 W.-H.: Porph. de Styge fr. 373 Sm. = 4 Cast.); Eust. in Od. 1546, 48 (ἡ θρεπτικὴ τῶν φυτῶν), qui etiam de mutatione generis f3) θάλλειν ποιοῦσα: cf. Hsch. θ 495 (de hoc

13 scholio ε 466b statim subiungunt HP¹, scholio ε 466a1 M^a 15 μή μ’ ἄμυδις - ἔερση ut lm. T ἢ ἡ πάχνη ci. Polak 17 στίβη δέ (scholio c subiungens) V κατὰ ἀντίφρασιν del. Ernst: κατὰ περίφρασιν Polak 20 γενόμενον EX, corr. Polak παρὰ: περὶ Polak, prob. recte 21 μάλκην EX, corr. J.G. Schneider apud Buttm. 22 θῆλυς δὲ ἔερση (scholio d1 subiungentes) M^aT ἡ τρώφιμος om. C δρόσος om. BCFM^aTX τὸ γὰρ θῆλυ τοιοῦτον CFX 23 δέ om. H

- ex. g. θήλυς ἐέρση: ἡ πάχνη ἡ θάλλουσα, ἐκ τοῦ πυκνοῦσθαι. εἰ γὰρ μὴ πυκνωθῇ ἡ ἀναθυμίασις ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ κρύους, πάγος ἄλλως οὐ πηγνυται. EX 30
- V h. ἐέρση: δρόσος DG¹HM^aNPVYhky
- ex. ε 468 a. ἐξ ὀλιγηπελῆς <δαμάση κεκαφηότα θυμόν>: ἐκ τῆς ὀλιγοδυναμίας τεταλαιπωρηκότα τὴν ψυχὴν δαμάσει M^a
- V b1. ὀλιγηπελῆς: ὀλιγοψυχίας G¹M^aNVYy
- b2. ὀλιγηπελῆς] ἐκ τῆς ἀσθενείας DFXs / ἀδυναμίας B 35
- V c1. κεκαφηότα: ἐκπεπνευκότα DEFG²M^aVXYnqsz ἢ κεκακωμένον M^aNVY
- ex. c2. κεκαφηότα] ἐκπνεύσαντα, BV^b ἀπὸ τοῦ “κάπω” τὸ πνέω. B / κοπιάσοντα: “κάπος” γὰρ τὸ πνεῦμα EFXqsz / ἀποπνέοντα I 40
- c3. κεκαφηότα] κακοπαθήσαντα M^cP¹ / κεκμηκότα z
- c4. κεκαφηότα θυμόν] κακοπαθημένην ψυχὴν y
- epim. d. κεκαφηότα: “καμῶ”, “καμήσω”, “κεκάμηκα”, “κεκαμηκῶς”, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς φ καὶ ἐκβολῇ τοῦ κ “κεκαφηῶς, κεκαφηότος”. Y
- V ε 469 a. αὔρη: πνοή FG¹M^aVy
- b. αὔρη δ’ ἐκ] αὔρη HP¹ γάρ HM^aP¹ 45
- V / gl. c. ἡῶθι πρό: πρὸ ἡμέρας G²M^aNVy / κατὰ τὴν πρωΐαν B
- ex. d. ἡῶθι πρό] ἐπαναστροφή X
- V ε 470 a1. κλιτύν: τὴν ὑψηλὴν πρόσβασιν τοῦ ὄρους HM^aP¹Vsy

loco) g) *πάχνη* proprie de στίβη dicendum erat (cf. schol. d); ἀναθυμίασις: est doctrina Aristotelica: cf. de nubibus et imbribus schol. α 63c; cf. praesertim schol. Hes. op. 548-54 Pertusi; vide infra app. test. ad ε 469 h) saepius, cf. schol. D Λ 53, Ξ 351, Ψ 598; Ap. Soph. 62, 33; Ap. gl. Hom. 74, 233, 1; Hsch. ε 583 et 585 468 b) ὀλιγοψυχίας: de radice sensuque vide schol. ε 457a-b c1) ἐκπεπνευκότα: cf. schol. D E 698; Hsch. κ 2042-43; Eust. in Od. 1546, 37 c2) ἐκπνεύσαντα: Suid. κ 1236; κάπω, κάπος (seu κάφος: vide schol. bT E 697-98); cf. schol. D (et min.) E 698; Hrd. schem. Hom. 70 Egen.; Hsch. κ 2042; Suid. κ 1147; EM 499, 40 (quod ad hunc versum in mg. exscripsit ms. Vind. phil. gr. 307); schol. Opp. hal. 3, 114 c3) vide partim schol. Opp. hal. 3, 114, sed est rara explicatio d) de καμῶ καμήσω cf. e.g. Philox. fr. 109 Th.; EGud 313, 9 Sturz etc. 469 a) saepius, cf. Hsch. α 1019, 8335-36 et praes. 8337 (fort. hinc); synag. α 1099 c) cf. schol. D Λ 50; Hsch. η 1032; πρωΐαν: cf. schol. α 372a1; Hipparch. in Arat. 1, 7, 9 Manitius hunc versum saepe afferunt qui de ventis disserunt cf. e.g. schol. Ap. Rhod. 4, 111a; Plut. prim. frig. 951f (cf. Posid. fr. 300 Theiler = 94 Ed.-K.); Ps.-Plut. de Hom. 109, 1 (quem locum ad hunc versum exscriperunt mss. EXs); Suid. α 390 470 a1-2) hinc Eust. in Od. 1546, 50

29 ἄλλος EX, corr. Buttm. 31 δροσία i.l. etiam n 35 ἐκ τῆς: ἐξ F 38 ἐμπνεύσαντα B 39 κοπιάσοντα om. qz: ἢ κοπιᾶσαντα (post πνεῦμα) F 45 γρ. αὔρη γάρ Dind., v.l. faciens (sed hic prob. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ, cf. app. test. ad schol. α 433e) 46 πρὸ τῆς ἡμ. y 48 κλιτὴν Im. HVy: αὔρη γάρ κλιτύν Im. P¹

- 50 a2. κλιτύν] τὴν ἀκρόρειαν, ἢ τὴν ἀπόκλισιν. EFHP¹Xs
 a3. εἰς κλιτύν] εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ ὄρους NYV^b / ἐξοχὴν DG¹ ὄρους G¹
 b. κλιτήν] ἔνδοξον P
 c1. δάσκιον: δασύσκιον M^aVY V
 c2. δάσκιον] τὴν πολύσκιον, FG¹Xs ἐκ τοῦ “δασύ”. X
 c3. δάσκιον ὕλην] κατάσκιον N / ἄλσος Y / σύνδενδρον τόπον h
 55 d. δάσκιον ὕλην] ὁ χειμαρρῶδης τόπος καὶ ποταμὸς ὁ ὑπὸ δένδρων
 περικεκαλυμμένος M^a
 ε 471 a. θάμνοις: δασέσι φυτοῖς FG²HM^aVXs V
 b. θάμνοις] κλάδοις B / ἐκ τοῦ “θαμινού” τὸ συχνὸν γίνεται “θάμνος”. B ex.
 c1. καταδράθω: καθευδήσω HM^aNVXYs κατακοιμηθῶ BEM^aVksy V
 60 c2. καταδράθω] κοιμηθῶ G²XY / καταπέσω F
 d. εἴ με] ὅπως BDM^aP¹γ ἐμὲ M^a
 e1. μεθείη: ἐάσει FG²M^aVXy V
 e2. μεθείη] ἐάσειε Xs
 ε 473 a. κύρμα] ἔντευγμα HP¹ / ἐπιτύχημα EX
 65 ε 474 a. φρονέοντι: βουλευομένω G²M^aV V
 b. δοάσσατο] ἔδοξεν BDFM^aXYs / ἐνομίσθη M^aY
 c. δοάσσατο κέρδιον εἶναι] οὕτως ἔδοξεν αὐτῷ κέρδιον, οὕτω πως ὥς
 κατιῶν ὁ λόγος δηλώσει, “βῆ ῥ’ ἔμεν εἰς ὕλην” [475]. B
 d. κέρδιον: ὠφέλιμον, EFM^aVXsy κρεῖττον G²M^aV V
 70 e. ὥς - εἶναι] <τοῦ>το καθ’ ἑαυτό. HP¹ Nican.

a2) ἀπόκλισιν: cf. schol. D Π 390; Ap. Soph. 100, 27 (vide EGud 328, 16 Sturz; EM 519, 47); Ap. fr. 50 N. (non Apionis explicatio) et Hsch. κ 3023; Suid. κ 1823; schol. Nic. alex. 34c-d a3) ἐξοχήν: vide etiam Choer. orth. 233, 5; Ps.-Hrd. part. 67, 3; Eust. in Il. 1066, 15-17 b) scil. cum κλιτήν confudit, cf. schol. D B 742, Hsch. ε 1507 et saep. c1-2) scil. per syncopam, cf. schol. Ap. Rhod. 2, 1283; Tryph. παθ. 1, 23 Schneider; Eust. in Il. 1015, 55; vide schol. AbT O 273c et (veriloquium negans) EM 248, 51; δασύσκιον, πολύσκιον: sim. (de hoc versu) Ap. Soph. 56, 16; Hsch. δ 286; vide schol. D O 273; Suid. δ 79 c3) σύνδενδρον: cf. schol. Pind. Nem. 6, 73; Hsch. δ 286 d) fort. non solum ad ὕλην sed etiam ad κλιτύν (cf. Ap. fr. 50 Neitzel τὸ καταφερὲς τῶν ὑδάτων) spectat 471 a) cf. Hsch. θ 85 et 87, vide schol. ψ 190; de hoc loco ἐκλ. διαφ. λέξ. 449, 26 Cramer b) κλάδοις: cf. Tz. in Ar. av. 615; ἐκ τοῦ θαμινού: cf. schol. D et bT X 191 cum app. Erbse c) de verbo cf. e. g. Hsch κ 1081, 1048-49 473 a) cf. schol. γ 271d1-3 cum app. test., sed ἔντευγμα hinc Ap. Soph. 105, 26 474 a) de verbo cf. e. g. schol. D Γ 98 etc. b) ἔδοξεν: cf. schol. D N 458, Ξ 23, Π 652; schol. min. o 204; Ammon. 147; Hsch. δ 2089 d) cf. schol. β 74d; vide praes. schol. D E 201; synag. κ 286; Cyrill. κ 374 et 777 Hag. e) scil. post hunc versum interpungi iubebat Nicanor

εἰς τὴν γ πρόβασιν HM^aP¹ 49 τὴν om. HP¹ ἀκρόρειαν etiam G² 62 ἐάση γ: ἐάσοι FX 67 οὕτω πως del. Polak 70 τοῦτο scripsi: τό mss.

v.l.	ε 475 a. βῆ ρ' ἴμεν] γρ. 'βῆ δ' ἴμεν". EX	
V	ε 476 a1. περιφαινομένω: περιορωμένω, περὶ ὃν τόπον οὐκ ἔστιν ὕλη, ἀλλὰ μόνον θάμνος, M ^a VY τὸ δὲ περὶ αὐτὸν ψιλόν. M ^a V	
ex.	a2. ἐν περιφαινομένω: πάντοθεν κατοπτευομένω HM ^a NP ¹ T a3. ἐν περιφαινομένω] ἐν περιφανεῖ, EXs ἐν ὕψηλῳ, πάντοθεν φαινομένω EFXs	75
	b. περιφαινομένω] ἀπόπτω Y / φαιδρῷ τόπω B / φανερῷ D / τόπω ὕψηλῳ G ¹	
	c. θάμνους] κλάδους γ	
V	ε 477 a1. ἐξ ὁμόθεν: ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου G ¹ HM ^a NVγ	80
	a2. ἐξ ὁμόθεν] ἢ ἐξ ἐνὸς τόπου M ^a / ἐκ μιᾶς ρίζης DEFxS	
Ariston.	b. ἐξ ὁμόθεν] πλεονάζει ἢ "ἐξ" πρόθεσις. HP ¹	
Did. /	c. ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας: ἐν τοῖς ὑπομνήμασι "γεγαῶτας". HP ¹ / τὸ δὲ	
Ariston. /	σχῆμα ἀντίπτωσις, ἵν' ἢ "τὸν μὲν φυλῆς, τὸν δ' ἐλαίης". / ἢ στικτέον μετὰ	
Nican.	τὸ "πεφυῶτας", ἵνα ἐν τοῖς ἐξῆς λείπῃ τὸ "ἦν" ῥῆμα: "ὁ μὲν φυλῆς ἦν, ὁ δὲ ἐλαίης". HOP ¹	85
V	d1. πεφυῶτας: πεφυκότας, ἀναδεδομένους M ^a Vγ	
	d2. πεφυῶτας] ἀναβλαστάνοντας G ¹	
ex.	e1. ὁ μὲν φυλῆς: φυλία εἶδος ἐλαίας, μυρρίνης ὅμοια φύλλα ἐχούσης. οἱ δὲ τὸ ἀγριελαιον λέγουσιν. BHM ^a NP ¹ Tγ	90
V	e2. φυλῆς: εἶδος ἐλαίας τῆς καλουμένης φυλίας FM ^a VXs	
	e3. φυλῆς] τινὲς δὲ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν FXs / εἶδος ἐλαίας, οἱ δὲ τὴν ἀγριελαίαν Y / εἶδος ἀγρίας ἐλαίας D / εἶδος φυτοῦ C / εἶδος ἐλαίας ἢ φυλία G ² / ἀγριελαιίας τουτέστι πόας M ^c	

475 c) cf. schol. β 284c 476 a1-2) cf. schol. bT N 179a, vide schol. D N 179; Eust. in Od. 1546, 34 (περιόπτω) c) cf. schol. ε 471b; nihil in scholiis de voce δοιοί (at cf. e.g. Athen. 11, 491f) 477 a1) hinc Hsch. o 751; cf. Ap. Soph. 120, 25 b) cf. schol. A Θ 19a; Aristarch. fr. 213 Matth.; hinc Eust. in Od. 1547, 6 c) ὑπομνήμασι: incertum an Aristarchi (cf. La Roche, HTA 57; vide West, Studies 63-67); τὸ δὲ σχῆμα: cf. schol. A et T E 245a et b cum app. Erbse; Polyb. barb. 288, 6-7 Nauck; Hrd. sol. barb. 306, 20 Nauck; Eust. in Od. 1546, 67 (καὶνὸν σχῆμα), qui hoc scholium resp.; de alia figura (ἐκ μετοχῆς εἰς ῥῆμα) cf. schol. T Δ 127a; vide Eust. in Od. 1547 ε1-3) hinc (e1) Eust. in Od. 1547, 6; εἶδος ἐλαίας: sic Heliodorus (fr. 50 Dyck), Apio autem (fr. 152 N.) lato

72 ἐμπεριφ. Im. M^a περιορωμένω in alio mg. Y ἢ περὶ ὃν Y ἔστιν: ἦν Y 74 Im. T τόπω in princ. scholii add. N πανταχόθεν P¹ 81 ἐκ: ἀπό D 83 τὸ δὲ σχῆμα om. O 84 τὸ μὲν P¹ 89 φυλία om. HNP¹: φυλίας M^aT: φυλύη γ ἐλαίας δένδρου γ μυρρίνης - ἐχούσης hic om. M^a (sed praemissis verbis οἱ δὲ εἶδος scholio e2 subiunxit) μυρίνης HNP¹T ὅμοια om. N ἔχουσα γ 90 οἱ - λέγουσιν om. N τὴν ἀγριελαίαν M^a 91 ὁ μὲν φυλῆς Im. M^a φυλίας:

- 95 **ε 478** a. τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων] ἐξ οὗ ἔλαβε τὸν ex.
στῖχον ὁ Ἡσίοδος [cf. Theog. 869; Or. 625]. E
b. τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων] ἔκφρασις γ
c. μὲν] ἀντὶ τοῦ “δή”· ἢ συνέσταλται Ἰακῶς. HP¹ Ariston.?
d1. διάει: διαπνεῖ, BG²M^aVy δίεισι HM^aV V
100 d2. διάει] πνέει N / διαπερᾶ, διέρχεται Y / διέπνει D
1 e. ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων: ἀμφίβολον· “ὑγρὸν μένος”, ἢ “ὑγρὸν Nican.
ἀέντων”, ἀντὶ τοῦ “ὑγρῶς ῥεόντων”. τῆς ἀμφιβολίας <ή> διαστολὴ ἡμᾶς
ἀπαλλάττει. HP¹
f. ἀέντων: πνεόντων G²M^aNV V
5 **ε 479** a. φαέθων] λάμπων Y
ε 480 a. διαμπερές] διόλου EHM^aN
ε 481 a. ἔφυν] τὸ “ἔφυν” συσταλτέον. HP¹ Hrd.
b. ἔφυν: ὑπήρχον, CG¹M^aVYy ἐπεφύκεσαν EFHM^aVXsy V
c1. ἐπαμοιβαδῖς: ἐπιτεπλεγμένοι BFG¹M^aNVYky ἐναλλάξ HM^aVy V
10 c2. ἐπαμοιβαδῖς] κατὰ τάξιν M^a / ἐμπεπλεγμένως CDEXs / συμπλεκόμενοι
ἀλλήλοις I / ἀλλακτικῶς PY
ε 482 a. δύσετο: ὑπέδου, M^aV ὑπεισῆλθεν G²M^aVy V
b. ἐπαμήσατο: ἐπεσπάσατο, M^aVy ἐπεσώρευσεν, CFG²M^aVYs ἐπέβαλεν V
FM^aVs
15 c. ἐπαμήσατο] ἀπὸ τοῦ “ἀμῶ” τὸ θερίζω M^b / ἡθροίσατο P / ἐσώρευσεν
BG¹NXy / συνήγαγε DEI ἀπὸ φύλλων I

sensu genus arboris: vide Ap. Soph. 165, 24; de ἀγριελαία sive ἀνήμερος ἐλαία Ap. Soph. ibid., Hsch. φ 985 et 987; aliter (σχῖνος) Ammon. 490; vide Hainsworth ad loc. **478 c)** δῆ: cf. schol. δ 31a cum app. test.; συνέσταλται: de μὲν = μῆν cf. schol. T H 89d cum app. Erbse d1-2) de verbo vide e.g. Hsch. δ 1009; de forma cf. Ps.-Plut. de Hom. 10, 2; aliter epim. Hom. α 254 e) ὑγρὸν ἀέντων intelligit e.g. Hsch. υ 49 f) de participio cf. schol. D E 526; Ap. Soph. 10, 4; Hsch. α 1371 et (ad hunc loc.) υ 49; Philox. fr. 356 Theod. **479 a)** Ap. Soph. 161, 28; Hsch. φ 23; synag. φ 3; schol. λ 16 etc. **480 a)** cf. schol. δ 209b **481 a)** cf. schol. A Δ 222a (etiam de hoc loco) c1) ἐπιτεπλ.: cf. Eust. in Od. 1547, 25; ἐναλλάξ: cf. Hsch. ε 4159; exstabat scholium Herodiani de vocis accentu, cf. schol. A Ξ 463b; vide etiam Valk, TCO 171 **482 a)** sim. (ὑπήλυθεν) Eust. in Od. 1546, 58 et 1547, 4 b) ad hunc loc. Hsch. ε 4156 ἐπεβάλετο; vide schol. bT Ω 165a, ubi ns. locus laudatur c) cf. Eust. in Od. 1547, 29 συνέλεξεν

ἐλαίας X: φυλέας F 98 ἢ συν.: συνέσταλται δέ H 1 ὑγρὸν ἀέντων in Im. om. P¹ 2 ἀμφίβολου mss. (λέξεως subaudit Buttm.): correxi διαστολῆς HP¹, corr. Dind. [ἢ addidi] 8 ἐπεφύκεισαν EHXs 9 ἐπιτεπλεγμένοι pone finem schol. ε 477e1 statim praebebet M^a 10 συμπεπλεγμένοι Cs 12 ἐπέδου M^aV, corr. Ernst ἐπεισῆλθεν G² εἰσῆλθεν i.l. etiam DY 15 ἡθροίσατο P

- Nican. **ε 483** a. φύλλων γὰρ ἔην χύσις: ἐὰν ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνῶμεν, τοῖς ἐξῆς συνάπτοντες, ἔσται καθολικὸς ὁ λόγος, ὅτι “τοσαῦτα ἦν τὰ φύλλα ὥστε καὶ δύο καὶ τρεῖς καλύψασθαι”. ἐὰν δὲ ὡς διὰ μέσου κείμενον διορθῶμεν, ἔσται “τοσαῦτα φύλλα ἐπιβεβλημένος ὅσον δύο ἢ τρεῖς καλύψαι”, πλεῖον τῶν <δε>όντων δηλονότι. HP¹ 20
- V b. χύσις: ἄθροισις, FM^aM^bVXs πλήθος G²M^aM^bVy
- V c1. ἥλιθα: ἀθρόως, FM^aM^bVX δαψιλῶς FG²HM^aM^bNP¹VXY
- c2. ἥλιθα] σφόδρα M^a / πάνυ M^bP¹ / ἄλις HP¹Y / συνηθοισμένως D
- ex. d. ἥλιθα] λίαν, ἀπὸ τοῦ “ἄλις” καὶ τοῦ “θα” EFXs ἐπιτατικοῦ μορίου. 25
- EFX
- Hrd. **ε 484** a. ἔρυσθαι] προπαροξυτόνως, ἵνα σημαίνει παρατατικόν. HP¹
- V b1. ἔρυσθαι: ῥύσασθαι, M^aV σῶσαι, M^aVy φυλάξαι DFG¹M^aVXy
- b2. ἔρυσθαι] καλύψαι, DFXs τὴν τοῦ χειμῶνος ψυχρότητα φυλαχθῆναι FXs / σκεπασθῆναι, ἀντλήσαι Y / σκεπάσαι G¹ / φυλάττειν N 30
- V **ε 485** a. ὥρη χειμερὶν: ἐν τῇ τοῦ χειμῶνος ὥρᾳ M^aV
- V b1. χαλεπαῖνοι: χαλεπῶς ὑπὸ ῥίγους διατεθεῖν BEFG²HM^aP¹TVXYsy
- b2. χαλεπαῖνοι] ἡ ὥρα BE / ῥιγᾶ N / δύσκολος καὶ ῥιγώδης ἐστὶν I
- ex. **ε 486** a. μὲν] τὸ “μὲν” περισσόν M^a
- V **ε 487** a1. ἔλεκτο: ἐκοιμᾶτο G²HM^aNV 35
- a2. λέκτο] ἐκοιμήθη XYy
- b. χύσιν] πλήθος G¹
- c. ἐπεχεύατο] ἐσκεπάσθη M^a / ἐπέθηκε D / ἐπέβαλεν ἐπ' ἄκρῳ G¹ / ἔχυσεν Y
- V **ε 488** a1. δαλόν: διάπυρον ζύλον G²M^aV 40

483 b) πλήθος: cf. schol. Nic. ther. 297e c1) hinc Hsch. η 358; ἀθρόως: cf. Ap. Soph. 83, 26; schol. Ap. Rhod. 3, 342b; vide schol. ι 330 et τ 443; δαψιλῶς: schol. Nic. alex. 140b et 423e d) ἀπὸ τοῦ ἄλις: cf. Or. 27, 2 et 70, 7; ex ἄλις etiam schol. Arat. 254-55; Hsch. η 358; EGen α 488; EGud 240, 42 et 50 Sturz; schol. Dion. Thr. 563, 31; vide schol. AbT Λ 677c cum app. Erbse; aliter EM 427, 56; ἐπιτατικοῦ μορίου: alibi de ζα- vel λα- dictum, nusquam de -θα 484 exstabat olim scholium Herodiani de ἡ παραδιαζευκτικός in hoc versu, cf. schol. AT Θ 290a a) cf. schol. ε 403c, schol. A Δ 138a; vide EM 304, 2; Rauscher, De scholiis 43; Laum, Al. Akz. 345; sed glossae fere omnes (cf. schol. b1-b2) ad aoristum spectant b1) de verbo cf. schol. D E 23, K 44, Y 311; Ap. gl. Hom. 74, 237, 20 etc. b2) ἀντλήσαι: fort. inter verba ἐρύω et ἀρύω confusio orta est 485 b1) de verbo vide schol. T Ξ 399 486 a) cf. schol. ε 447a 487 a) cf. schol. δ 453e c) ἐπέθηκε, ἐπέβαλεν: cf. schol. Ap. Rhod. 1, 268

20 τῶν ὄντων HP¹, corr. Friedlaender 23 ψιλῶς F 29 θειμόνος ψυχριτῇ ut vid. s ψυχρότητα: σφοδρότητα F φυλαχθῆναι om. F 33 εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι lm. T διατιθείς H: διατεθεῖ M^aVy, rec. Ernst

- a2. δαλόν: κεκαυμένον ξύλον HP¹T / δαυλόν Y / ἡμιδαές ξύλον
DFXs
- b. σποδιῇ: κονία, HM^aP¹V σποδῶ G²HM^aNP¹V V
- c. σποδιῇ] στακτῇ M^a
- 45 ε 489 a. ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς: ἄκρως τῇ ἐπεξεργασίᾳ· οὐ γὰρ ἐν τῇ πόλει χρεία ex.
ταύτης τῆς προνοίας. HP¹
- b1. ἐπ' ἐσχατιῇ: ἐπ' ἐσχάτων μερῶν Vy V
- b2. ἐπ' ἐσχατιῆς] εἰς τὸ ἔσχατον ἀγροῦ μέρος G¹
- c. ῥ... πάρα] ἀνδρί... μὴ πάρεισι B
- 50 ε 490 a1. σπέρμα πυρός] μεταφορικῶς τὸν σπινθήρα τοῦ φωτός εἵρηκεν ex.
HM^aNP¹
- a2. σπέρμα πυρός: τὸν σπινθήρα τοῦ πυρός V
- b. σπέρμα πυρός: πᾶσα οὐσία μείωσιν πάσχει, τὸ δὲ πῦρ ἐν ὅσῳ κἂν τὸ
55 τυχὸν ἔχῃ, πάλιν αὖξεται. ὁ εἰδὼς πρῶτος ὁ ποιητῆς εἶπε “σπέρμα πυρός”·
καὶ τὸ σπέρμα γὰρ ἐξ ἐλαχίστου αὖξεται. πρὸς τοῦτο καὶ ὁ Αἰσχύλος
ἀντεμυχανήσατο εἰπὼν “πηγὴν πυρός” ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ, ἐν οἷς φησι
“ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς / πηγὴν κλοπαίαν” [Prom. 109-
110]. BEHM^aOP¹TXY
- c. σπέρμα πυρός] ἔστι δὲ ὁ τρόπος μεταφορά. EX ex.
- 60 d. αὔοι] ὁ Ἰξίων “αὔη” [fr. 24 Staesche]. HP¹ Did.
- e. αὔοι: ἐξάπτοι DG¹IM^aNP¹VXYy V
- f. αὔοι] λάμποι γ / ἄπτοι Fk / ἥ πνέοι Y / ἐπιζητοῖ M^a

488 a2) κεκαυμ. ξύλον, δαυλόν: cf. schol. D N 320; Hsch. δ 161; vide synag. δ 23 (ἡμίφλεκτον); EM 246, 34; nota ἡμιδαές verbum poëticum b) cf. Hsch. σ 1537 c) cf. Zon. 1664, 18 489 b1) vide ad schol. ε 238c 490 a1-2) σπινθήρα: cf. Hsch. σ 1466 (de hoc loco), necnon e.g. schol. Pind. Ol. 7, 86e et i; de metaphora vide schol. c b) prob. hinc (fere ad verbum) schol. ms. Laur. 32, 9 ad Aesch. Prom. 110 (p. 90 Herington); Aeschyli locum laudat etiam Eust. in Od. 1547, 43 c) cf. Tryph. trop. 2, 5 West; Tryph. trop. 192, 13 Spengel; Ps.-Plut. de Hom. 20, 4; ἀπὸ ἀνύχων ἐπὶ ἄνυχᾳ schol. Dion. Thr. 458, 35; Cocondr. 233, 7 Spengel; Choer. tr. ποιητ. 245, 27 Sp. et alibi d) cf. Lesbon. fig. 18A de optativo pro coniunctivo in hoc versu e-f) de verbo vide schol. α 272a; λάμποι: cf. EGud 238, 4 et 12-14 Stef.; EM α 2137 L.-L. (174, 32); Tz. in Lycophr.

50 μεταφορικῶς post φωτός (εἵρηκεν omissio) M^a: μεταφορικός P¹ 52 σπινθήρα i.l. etiam G¹y μετα- (fort. olim μεταφορικῶς, cf. schol. a1) in fine scholii oblitteratum praebet V 53 Im. om. P¹ πᾶσα - αὖξεται: λέγει δίκην σπέρματος ἐξ ἐλαχίστου αὖξεται Y πᾶσα: παρὰ HP¹ μείωσιν om. M^a 54 ἔχει Dind. πάλιν [± 6] αὖξεται spat. vac. rel. et in mg. λείπει notavit M^a ὁ εἰδὼς - αὖξεται per saut om. EX 55 αὖξεται καὶ πληθύνει Y πρὸς: καὶ T 56 πυρός om. M^a ἐν Προμ. - κλοπαίαν om. EX ἐν om. Y 57 δέ om. Y κλοπαίαν om. T 59 in scholio b post αὖξεται (l. 54) haec inserunt EX, vide Polak, Cur. sec. 208

alleg.	ε 491 a. Ἀθήνη] ὁ ἀήρ M ^a	
alleg.	b. Ἀθήνη] ἤγουν ἡ νύξ FXs / ἡ ὑγρὰ φύσις ἢ ἡ νύξ γ	
V	ε 492 a. χεῦε: ἐπέβαλεν FG ² M ^a VXs	65
	b. παύσειε] ἢ ὕπνω παύσειεν H / ὁ ὕπνος F	
V	ε 493 a. δυσπονέος: χαλεπὸν πόνον ἐπιφέροντος FG ² M ^a VXsy	
V	b. ἀμφικαλύψας: περισκεπάσας G ² M ^a V	

397; vide Hainsworth ad loc. 491 a) cf. schol. α 327k; Tz. alleg. Od. 5, 192 b) ὑγρὰ φύσις: cf. schol. α 364e, β 433c, ζ 2d; non constat pervulgatam esse allegoriam Athenae tamquam noctis, sed vide ad schol. ζ 2d 492 a) sim. schol. β 354d b) scil. vel Athena subiectum vel somnus (sicut apud Ps.-Plut. de Hom. 207, 2) 493 a) vide schol. T O 235 (de hoc loco) b) cf. schol. Opp. hal. 1, 476; vide schol. T Ξ 343

68 παρα- G²

hyp. a1. υπόθεσις τῆς ζ

V

Ἀθηνᾶ ἐπιστάσα ὄναρ Ναυσικάα τῇ Ἀλκινόου θυγατρί, κελεύει αὐτῇ τὴν ἐσθῆτα ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγούσῃ πλύνειν, πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμον. ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ, ἔπειτα παίζει μετὰ τῶν θεραπαινῶν. ἀκούσας δὲ αὐτῶν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξυπνίζεται, καὶ δεηθεὶς Ναυσικάας ἐσθῆτα καὶ τροφὴν παρ' αὐτῆς λαβὼν ἔπεται αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν. DEHIJKM¹PVXYZjk²tyz

a2. ὥς ὁ μὲν ἔν]θα καθεῖδ[ε πολύτλας δῖος] Ὀδυσσεύς: Ἀ[θηνᾶ Ναυσικάα τ]ῇ Ἀλκινόου [h¹⁴

b. Ναυσικάα ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ ὑπὸ ὀνείρου <προ>τραπεῖσα ἐπὶ τὸν ποταμὸν κάτεισι πλυνούσα τὴν ἐσθῆτα. μετὰ δὲ τὸ πλύναι παιδιὰ τις ὁποία εἰκὸς διὰ σφαίρας ταῖς κόραις γίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ θορύβου γενομένου

V

hyp. a1) haec resp. Tz. alleg. Od. 6, 1-7

1 tit. V: υπόθεσις τοῦ ζ Ὀδυσσεΐας Ὀμήρου (Ὁμ. om. P) PY: om. H: υπόθ. τῆς ζ Ὀμήρου Ὀδυσσεΐας EX, aliter alii mss. 2 κατ' ὄναρ DV^bk²mz Ναυσικάα post θυγατρί conl. Vy: om. j κελεύει: προσφθέγγεται καὶ κελ. Laur^{32.30} αὐτῇ om. DEJV^bXmz τὴν ἐσθῆτα: τὰ ἱμάτια Laur^{32.30} 3 ἐπί: εἰς DV^bk²mz τὸν ποταμὸν DPVYk²myz ἀγαγούσῃ M^a (s.l.) KVZy Vat⁹⁰⁶k²m^{pc}: ἀγούσῃ DEHIJM¹PXYj: ἰούσῃ Laur^{32.30} πλύναι (seu πλύναι) DV^bk²mzX^{ac} αὐτῆς DEJX: om. V^bk²mz 4 εἶτα Laur^{32.30} παίζει ἐκεῖ V^bk²m^{sl}z θεραπαινῶν EIKM¹VZy Vat⁹⁰⁶: θεραπαινίδων PY 5 αὐτῶν ὁ om. EJX ἐξυπνίζεται: ἐξ ὕπνου ἐγείρεται V^bk²z et m^{pc} (ex ἐξυπνίζεται corr., scil. scriba codicis m e cod. D transcribens primus nova dedit verba, cf. Sguardi, 377-79) 6 λαβὼν παρ' αὐτῆς k²mz αὐτῆς: αὐτοῦ H αὐτῇ: αὐτὴν Z πόλιν ἵδρυσεν ἐκατόκησεν (quae per errorem huc irrepserunt, cf. schol. ζ 8a) D: πόλιν ἔνθα ἵδρυσεν καὶ κατόκησεν αὐτόν V^bk²mz 7 suppl. Pintaudi 9 hypothesi a ἄλλως interiecto subiungunt EVXZy ἡ τοῦ Ἄλκ. HJP¹ ἡ om. K προ- addidi ὑπὸ τὸν ποτ. J 10 πλυνούσα y (coniecerat Struve, cf. ζ 59): πλύνουσα cett. δέ om. M¹: post πλύναι conl. K τό om. E 11 σφαίραις M¹Z: σφῆρας E ὁ Ὀδ. EX

- διωπνίσθη, καὶ ἐσθῆτος τυχὼν μέχρι τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, ὃ πρὸ τῆς πόλεως ἦν, συνώδευσε τῇ κόρῃ. EHJKM¹P¹VXZγ
- c. ὥς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· περιέχει ὡς παρίσταται καθ' ὕπνους Ἀθην[ᾶ] Να[υ]σικάα κελεύουσα ἅμ' ἡμέρᾳ ἐπὶ τοὺς πλυνοὺς πορεύεσθαι καὶ ἰ[μ]άτια καθᾶραι, Ναυσικάας τ[ε] ὁ]μειλίαν πρὸς τὸν πατέρα Ἀλκίνοον ὑπὲρ τοῦ ἀπήνην αὐ[τῇ] παρασκευάσαι καὶ... h⁸
- hyp. metr. d. ζῆτα δὲ Ναυσικάα κόμισ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα. BEIM^cNPXfl
e. Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας T
- ζ 1 a. ἔνθα] ἐκεῖ M^c
- Did. b. κάθευδε] Ζηνόδοτος “ἐκάθευδε”. HP¹
- ex. c. ἐκάθευδε] διατί οὐ δέχεται τὴν αὔξισιν ἐντός, οἶον “καθεύδω” καὶ ὁ παρατατικὸς “καθηῦδον”; καὶ φαμὲν ὅτι ὅσα εἰσὶ δηλοῦντα ἄλλο χωρὶς τῶν προθέσεων, τιθεμένων δὲ τῶν προθέσεων ἄλλο, ἐκεῖνα δέχονται τὴν αὔξισιν ἔνδον, οἶον κατέχω “κατεῖχον”, περιαιρῶ “περιήρουν”. ὅσα δὲ μετὰ καὶ τῶν προθέσεων δηλοῦσι τὸ αὐτὸ δέχονται τὴν αὔξισιν ἔξω, καθεῦδω “ἐκάθευδον”, καθέζομαι “ἐκαθεζόμην”. N
- d. κάθευδε] ἐκοιμάτο Y / Ἀττικόν M^b
- V ζ 2 a1. ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· βεβλαμμένος. ἡ συλληπτικῶς (ὕπῳ μὲν γὰρ τοῦ καμάτου ἐβέβλαπτο, ὑπὸ δὲ τοῦ ὕπνου οὐκέτι· ὁ γὰρ ὕπνος οὐ βλάπτει), ἡ κατὰ ἀντίφρασιν τὴν ἀγρυπνίαν “ὕπνον” ἔφη. ἡ ἐπὶ τῷ “καμάτῳ” στικτέον, εἴτα “ἀρημένος”, ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος βλαβεῖς καὶ παρεθείς, ἡ κατεχόμενος. EHM^aP¹VXY

c) ed. Luppe, «APF» 27, 1980, 33-35; ll. 16-17 colloquium Nausicaae cum patre (ζ 56-70) resp. d) cf. Schrader, Die hexametrischen; Anth. gr. app. III, 167, 6 Cougny 1 b) de re vide ad schol. γ 402c; schol. A A 611a; cf. Duentzer, Zenod. 60 adn. 39 c) de re idem sentit Choer. in Th. Alex. can. 54.3-11 et 55.23-26 Hilgard d) Ἀττικόν: scil. sine augmento, de re vide ad schol. b et c 2 a1) hinc Eust. in Od. 1548, 41 (sed de puncto post ὕπνῳ ponendo, non καμάτῳ, dicit); βεβλαμμένος (βλαβεῖς, παρεθείς): hinc Ap. Soph. 43, 14; cf. schol. D Σ 435 et bT Σ 434-35 cum app. Erbse; schol. ι 403 et λ 136; Hsch. α 7156; Suid. α 3846; ἀγρυπνίαν (cf. schol. α3, α5): de hoc versu vide schol. D et bT K 98a1-2, necnon schol. μ 281 (cf. Suid. υ 444)

12 τυχὼν παρὰ Ναυσικάας K μέχρι - ἦν om. EJX 13 συνώδευε KM¹VZγ: ἀνώδευσε J 16-17 suppl. Luppe, cett. Grenfell-Hunt 21 ἐκάθευδε Duentzer: καθεῦδε mss. (qui in textu κάθευδε praebent; vide Eust. in Od. 1548, 49) 29 Im. EX: ἀρημένος tantum HM^aP¹V βεβλαμμένος (μ add. V^{o3}) V ἡ EHP¹: ἦτοι M^aV: om. X 30 γὰρ om. HP¹ καμάτῳ P¹ βέβλαπτο EHP¹VXY, rec. Ernst ὁ: οὐ H^{ac} ὁ γὰρ - βλάπτει om. EVXY 31 ἡ κατ'ἀντ. - κατεχόμενος (33) in altero mg. habet H: post finem scholii b praebent M^aP¹: om. Y ὕπνον ἔφη: ὑπέλαβε Y ἔφην P¹ 32 τοῦ om. HP¹ Ποσειδῶνος ἡγουν βλαβεῖς om. EM^aXY καὶ παρεθείς ἡ κατεχόμενος om. HP¹

- 35 α2. ὕπνω καὶ καμάτῳ <ἀρημένος>: ἡ συλληπτικῶς (ὑπὸ γὰρ ὕπνου οὐ
βέβλαπτο), ἢ τὸ “ἀρημένος” ἀντὶ τοῦ “ἥρημένος” ἢ “κεκρατημένος” T /
κεκρατημένος, παρὰ τὸ “ἀρῶ” τὸ ἀρπάζω T / ἢ τὸ “ἀρημένος” ἀντὶ τοῦ
“ἥρημένος” καὶ “νενικημένος”, HM^aP¹ “κεκρατημένος”. HP¹
- α3. ὕπνω] ἀπόντι, ἡγουν τῇ ἀϋπνίᾳ IM^b / κατὰ ἀντίφρασιν τὴν ἀγρυπνίαν
“ὕπνον” λέγει. γ
- 40 α4. ἀρημένος] βεβλαμμένος BDG²M^aNPV^bYh ἀπὸ τοῦ “ἀρῇ” ἢ βλάβῃ. B
α5. ἀρημένος] νενικημένος, κεκρατημένος CDEXs ἢ βλαβεὶς τῇ ἀγρυπνίᾳ
EXs ἢ τῷ κόπῳ s / βεβαρημένος, κατεχόμενος γ
- β. αὐτὰρ Ἀθήνῃ] νῦν καιρίως ἐφίσταται ὅτι ἐπιβουλεύων ἀνῆκεν ὁ
Ποσειδῶν. HM^aOP¹ ex.
- 45 γ. αὐτὰρ Ἀθήνῃ] Ἀθηνᾶν νοήσεις ἐντεῦθεν πραγματικῶς γυναικὰ τινα
θυγατέρα Ναυσικλείτου, ἣτις ἐνήλιξ αὐτῇ καὶ κεχαρισμένη τῷ θυμῷ ἡγουν
τῇ ψυχῇ αὐτῆς. Y alleg.
- δ. Ἀθήνῃ] ἢ ὕγρα φύσις, δηλονότι ἢ νύξ. γ alleg.
- ζ 3 α. Φαιήκων...δημόν τε πόλιν τε] ἢ νῦν λεγομένη Κέρκυρα. EX
- 50 β. δημόν τε πόλιν τε: “δημον” τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, “πόλιν” αὐτὴν τὴν
οἰκοδομίαν. BEHTXsy ex.
- ζ 4 α. οἷ] οἱ Φαίακες T
- β. ἐν εὐρυχώρῳ: πλατυχώρῳ, μεγάλη M^aVy V
- γ. εὐρυχώρῳ] πολυλόχῳ M^a
- 55 δ. εὐρυχώρῳ] ἐν ᾗ ἔστιν εὐρὺ χορεύειν. EXs

α2) ἥρημένος: cf. EM α 1785 L.-L. (141, 22); κατεχόμενος, κεκρατημένος: cf. EGen α 1161 et ESym. α 1356 L.-L.; vide (cum spir. aspero) Eust. in Od. 1548, 43; de voce Garvie ad loc. α4) ἀπὸ τοῦ ἀρῇ: vide (contra) EGen α 1161, necnon ESym α 1356 L.-L. β) vide Nitzsch, Erkl. Anm. 88 γ) αὐτῇ, αὐτῆς: scil. Nausicaae, vide ζ 22 δ) mire (alibi potius sapientia vel aēr), sed cf. schol. α 364e, β 433c, ε 491b; valde aliter (sapientia, ut solet) Tz. alleg. Od. 6, 14-24; de nocte vide etiam schol. ζ 13e, 24b 3 α) cf. schol. ε 34c β) aliter schol. D Π 69; Eust. in Od. 1610,55; vide in Il. 1372, 6; de δημος = πλῆθος ἀνδρῶν cf. schol. D Γ 201; de πόλις (= ἄστυ) tamquam οἰκοδομία vide praes. Ptol. diff. voc. 131, 1 et Her. Phil. π 143 Palmieri 4 β) πλατυχώρῳ: de χορός = τόπος, χώρα cf. schol. θ 260 et μ 4; μεγάλη: cf. schol. D B 498; vide de χορ- / χωρ- Philoxen. fr. 207 Theod.; Eust. in Il. 765, 19; in Od. 1549, 15 δ) idem Eust. in Od. 1549, 15; vide schol. θ 260

36 scholio α1 statim subiungunt HM^aP¹ 37 ἥρημένος HP¹ ἀρημένος ἥρημένος post νενικημένος iterant HP¹ 41 κεκρ. om. D 42 βεβαρημένος in textu praebet k 43 νῦν om. M^a αὐτῷ ἐφίστ. M^a ὑφίσταται (“innuit, facit ut intellegamus”) ci. Polak ὅτι: ὁ M^a ἐπιβουλεύειν O 50 βῆ ῥ’ ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δημόν τε πόλιν τε Im. T δημον om. EXsy τὸ πλῆθος et οἰκοδομίαν i.l. etiam P¹ ἀνδρῶν: ἀνθρώπων EXs πόλιν αὐτῆν: καὶ τήν X 51 οἰκοδομήν BETXs 53 Im. V: ἐν om. M^a εὐρυχώρῳ M^a μεγάλη etiam G²

- V e1. Ὑπερείη: οἱ μὲν τὴν ἐν Σικελίᾳ Καμάριναν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ “ὑπέρ”,
τὴν <ὑπὲρ τὴν> ἡμῖν γινωσκομένην <γῆν>· ἄλλοι δὲ ὅτι νῆσος ἦν πρότερον
πλησίον τῆς τῶν Κυκλώπων χώρας. EHM^aNP¹VXYγ
e2. Ὑπερείη: ταύτην τινὲς τὴν Καμάριναν εἶναί φασιν. BHT
e3. Ὑπερείη] τινὲς δὲ τὴν ἐν Σικελίᾳ οὔσαν Cs / πόλις ἢ ἐν Σικελίᾳ G² / 60
Ὑπερεία κρήνη φέρεται καὶ πόλις Σικελική T / ὄνομα τόπου καὶ πόλεως
M^aY / γεωργικῇ n
ex. f. Ὑπερείη] ἔστι δὲ καὶ κρήνη ἐν Θεσσαλίᾳ. EX
ζ 5 a. ἀγχοῦ] πλησίον Y
V b1. ὑπερηνορεόντων: ὑπερεχόντων τῇ ἡνωρέῃ, ὃ ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ, HM^aP¹V 65
καὶ διὰ τοῦτο ὑπερηνόων. G²M^aV
b2. ὑπερηνορεόντων] τῶν T λίαν ἀνδρείων. HOT / τῶν ἀλαζόνων I
Hrd. ζ 6 a. οἱ σφεας] ὀξυτονητέον τὸ “οἶ” ἄρθρον. ἐγκλιτικὴ γὰρ ἔστι νῦν ἢ
“σφεας”. HP¹
V b1. οἱ σφεας: οἵτινες Vy αὐτούς BG²Vy 70
b2. οἱ σφεας: οἱ Κύκλωπες BEG²M^aM^bTXYs αὐτοὺς τοὺς Φαίακας M^aM^bTY
V c1. σινέσκοντο: ἐκάκουν, HM^aNVY ἡδίκουν, M^bVy ἔβλαπτον BDIM^aVYy
c2. σινέσκοντο] ἀπὸ τοῦ “σίνω” τὸ βλάπτω B / <ἐλε>ηλάτουν M^a /
ἐβλάψαντο P¹

e1) hinc Eust. in Od. 1549, 13; ἐν Σικελίᾳ: cf. St. Byz. 650, 19, sed de Camarina nusquam alibi (hinc Tz. alleg. Od. 5, 26, ubi tamen lege Καμάρινα pro καὶ Μάρινα); οἱ δὲ - γῆν: partim veriloquium (sicut Ernst; vide etiam Hainsworth ad loc.) respiciens partim quaestionem de Scheriae positione (vide schol. ζ 8c) restitui; νῆσος... Κυκλώπων χώρας: cf. Plut. exil. 603a10 (qui ad hunc locum spectat) et Porph. qu. Hom. θ 564 Schrader; contra Eust. in Od. 1549, 18 - f) cf. schol. A Z 457c-d cum app. Erbse et schol. Pind. Pyth. 4, 221c (Pherecyd. fr. 101 Fowler); Strab. 9, 5, 18 (439, 22 C.); Eust. in Il. 332, 13; 654, 17; vide Ap. gl. Hom. 75, 101, 28 (ὄνομα κρήνης et χώρα Φαίάκων) et St. Byz. α 400 Bill. 5 a) cf. schol. δ 25b b1-2) cf. schol. β 266b-c et 324e, δ 766e et 769d 6 a) cf. schol. A A 114a, Γ 128a, O 199a; de οἱ tamquam ἄρθρον ὑποτακτικόν in hoc versu vide EM 616, 24; de σφεας vide ad ν 276 et Laum, Al. Akz. 276 b1) αὐτούς: cf. schol. D B 96, 704 etc. b2) de hac ἀσάφεια (scil. quis quem laedat) cf. Eust. in Od. 1549, 21 c1) ἐκάκουν: de hoc versu cf. Ap. Soph. 142, 2; ἔβλαπτον: cf. Hsch. σ 688; Zon. 1649, 9, vide etiam schol. ι 106 (Porph. qu. Od. p. 87, 8 Schrader) c2) saepius

56 ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείη Im. E οἱ - Σικελίᾳ om. EX Καμαρίναν HM^aP¹VYy, accentum corr. Dind.: Μακαρίαν (EX: Καμαρίναν N) εἶναί φασιν ENX ἀπὸ τοῦ - δὲ ὅτι om. N ὑπὲρ: ὑπὸ HP¹ 57 ὑπὲρ τὴν add. Ernst γῆν addidi ἄλλοι: οἱ Y ἦν νῆσος M^aVYy πρότερον om. EX 58 νῆσον πλησίον N Κυκλάδων VY^{pc}y et a. c. M^a 59 ταύτην: Ὑπερείην BT Καμάρειαν T: Καμαρίναν BH 60 ἐν Σικελίᾳ οὔσαν: Σικελίαν φασί C 61 τόπου καὶ om. M^a 63 scholio e1 statim subiungunt mss. 65 ὑπερεχόντων in fine conl. G² ὃ ἐστι: ἡγουν HP¹ ὃ ἐστι τῇ ἀνδρ.: τῇ δυνάμει G² τῇ² om. P¹ 68 τό: τήν HP¹ ἐγκλητικὴ H: ἐγκλητικόν ut vid. P¹ 71 οἱ: οἵτινες Ma Κύκλωπας s: κυκλοῦντες TY αὐτούς om. TY

- 75 d. βίηφι] δυνάμει Iy
 e. δέ] γάρ M^a
 f. φέρτεροι] κρείσσονες Y / τῶν Φαίακων EXs
 ζ 7 a. ἔνθεν] ἐκεῖθεν M^eP¹ / ἀπ' ἐκείνου τοῦ τόπου Y / ἐξ οὗ τόπου, ἡγουν
 I ἀπὸ τῆς Ὑπερείας IM^e
 80 b1. ἀναστήσας: ἀνακομίσας, DG²HM^aVy ἀποικίαν στείλαμενος. EHM^aVXs V
 b2. ἀναστήσας] μετοικίσας DEIM^aNTXs
 c. ἄγε] ἀπήγαγε τοὺς Φαίακας δηλονότι ἐν τῇ Σχερίᾳ M^a / ἡγαγεν Y / αὐτοὺς B
 d. θεοειδής] ὁ ὅμοιος τῷ θεῷ κατὰ τὸ ἀγαθόν, ἢ ὁ ὠραῖος M^e
 ζ 8 a1. εἶσεν: νῦν ἀντὶ τοῦ M^aV ἱδρυσεν HIM^aNVy V
 85 a2. εἶσεν] κατώκισεν EGM^aM^eTXs ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγόν M^a ἐκάθισεν.
 DEM^aXYs
 b. εἶσεν δὲ Σχερίῃ] ἔξω τοῦ “ν” <αί> Ἀριστάρχειοι, οὐχ ὥς τινες “ἐν
 Σχερίῃ”. HP¹ Did.
 c1. Σχερίῃ] ὅτι Σχερία ὠνομάσθη ἡ Φαίακων γῆ καὶ οὐ Κέρκυρα, καὶ ὅτι Ariston.
 90 ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. EHP¹X
 c2. εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ: αὕτη δὲ ἡ Σχερία ἐστὶν ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς
 οἰκουμένης. Ἀρίσταρχος “εἶσεν δὲ Σχερίῃ”. EX / Σχερία νήσος μακρὰν
 τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. s
 c3. ἐν Σχερίῃ] ἐν τῇ τῶν Φαιήκων πόλει. HNy
 95 c4. Σχερίῃ: ἡ τῶν Φαίακων πόλις M^aVY V
 d1. ἐκάς ἀνδρῶν] πόρρω τῶν ἄλλων M^a
 d2. ἄλλων] ἀνθρώπων DEP¹s

de σίνω / σίνομαι, cf. schol. bT A 594; Hsch. σ 686; synag. σ 84 f) κρείσσονες: cf. e.g. Ap. Soph. 162, 4; schol. D A 186, 281, 581 etc.; Hsch. φ 322 7 b1) nihil tale apud Ap. Soph. 36, 9-11 b2) prob. hinc synag. α 532, unde Phot. α 1673 cum app. Theod. (partim Suid. α 2085 et Zon. 206, 15) et Eust. in Od. 1549, 25; cf. schol. Thuc. 3, 7, 4, 1 d) vide schol. α 113e 8 a1) ἱδρυσεν: hinc Ap. Soph. 64, 29 et Ap. gl. Hom. 74, 234, 7, necnon Eust. in Od. 1549, 26 et prob. Hsch. ε 1114; vide EGud 540, 11 Stef.; EM 383, 35 a2) ἐκάθισεν: cf. schol. α 130c c1-2) ἔξω... οἰκουμένης, οὐ Κέρκυρα: aliter schol. ε 34c (vide app. test.); vide schol. ζ 195b et 204b-c et Eust. in Od. 1549, 27 d1-2) scil. v.l. ἄλλων sive ἀνδρῶν (quae in plurimis codd.) in textu respiciunt; πόρρω: cf. schol. β 40b

78 ἐκεῖσε M^e 80 ἔνθεν ἀναστήσας Im. M^a εἰλάμενος X 81 μετοικίσας EXs 84 εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ Im. M^a τοῦ om. V 85 scholio a1 ἢ interiecto subiungit M^a κατώκισε M^a 87 v.l. εἶσεν δὲ nusquam in mss., e scholio eruitur αἰ suppl. Dind. 89 ὅτι om. EX ὀνόματι HP¹ τῶν Φαιήκων EX ὅτι om. E: ἔτι a. c. X 90 οἰκουμένης om. EX 92 εἶσε δ' ἐν σχεδίῃ EX, corr. Mai 94 ἐν om. Ny πόλει: γῆ N

V	e1. ἀλφηστών: τῶν εὐρετικῶν καὶ ἐπινοητικῶν ἀνθρώπων G ² HM ^a VY	
ex.	e2. ἀλφηστών] νοῦ γὰρ καὶ ἐπιστήμης δεκτικοὶ καὶ διὰ τοῦτο ἐπινοητικοί. EX / τῶν ἐφευρετικῶν ἀνθρώπων N	100
	f. ἀλφηστών] τῶν ζητούντων βλάβην τῶν πλησίον I	1
ex.	ζ 9 a. ἀμφὶ δὲ τεῖχος - ἀρούρας (10)] τάχιστα ἐδήλωσε πόλεως κατασκευὴν ἐν ἐνὶ διστίχῳ. καὶ τοῦναντίον “ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει, / τέκνα δέ τ’ ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας” [I 593-94]· ἐν δυσι γὰρ στίχοις πόλιν διασκαπτομένην ἐδήλωσε. HP ¹	5
V	b1. ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε: ἦτοι περιέτεινε, περιέβαλεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ “ἐλαυνομένου” σιδήρου. ἢ ἀπὸ τοῦ “ἐλάσαι”, ὅ ἐστι πῆξαι καὶ σκάψαι. HM ^a P ¹ Vy	
	b2. ἔλασσε] περιέβαλε G ² NY / ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκύκλωσεν M ^a / ἐκτεταμένον τεῖχος περιεδείματο I	10
V	c1. ἐδείματο: κατεσκευάσεν M ^a V	
	c2. ἐδείματο] ὤκοδόμησεν M ^a / ἔκτισεν Y	
Did.	ζ 10 a. θεῶν] Ῥιανὸς “θεοῖς” [fr. 30 Leur. = 33 Mayh.]. HP ¹	
V	b. ἐδάσατο: †διενοήσατο EHM ^a NVY	
	c. ἐδάσσατ’] διεμερίσατο G ² M ^a y τοῖς ἐποίκοις M ^c / διεμέρισεν CXs / διεχώρισε Y / ἐκληροδότησε μεμερισμένως I	15
	ζ 11 a. ὁ μὲν] Ναυσίθοος M ^a Yy	
V	b. κηρί: θανατηφόρῳ μοῖρᾳ G ² M ^a V	

e1-2) cf. schol. α 349a-b f) partim sim. schol. α 349d 9 a) hinc Eust. in Od. 1549, 31; de loco Iliadis vide Hermog. μεθ. δειν. 33 (p. 450, 6-11 Rabe) et schol. bT O 496-8a b1-2) περιέβαλεν, ἐκύκλωσεν: de verbo cf. Porph. qu. Vat. 20, p. 132, 20-22 Sodano; schol. rec. Ge Σ 564; ἡ δὲ μεταφορὰ: vide schol. rec. Ar. nub. 29aβ1; Eust. in Il. 70, 40; 154, 13; in Od. 1549, 35; σκάψαι: cf. Ap. Soph. 83, 13 c1) hinc Suid. ε 214 c1-2) cf. Suid. ε 215; synag. ε 47, necnon (de activo) schol. D I 349 et Hsch. ε 427 10 a) de v.l. θεοῖς, quae fort. Ap. Rhodio (3, 1088-89) innotuit, cf. Rengakos, Homertext 127, et Leurini ad loc. b) nusquam alibi, prob. διεμερίσατο (cf. schol. c) corrigendum; de confusione cum similibus glossis (e.g. Hsch. δ 2087 δοάσσατο· διενόηθη) cogitat Ernst c) διεμερίσατο: de verbo cf. synag. ε 40; Phot. δ 60; Suid. δ 76; schol. Nic. alex. 10c; vide schol. β 335c 11 b) vide ad schol. γ 238b

98 εὐρετικῶν etiam s προνοητικῶν G²M^aY 2 versus Homerici etiam in mg. ms. O laudantur, his praemissis ὡς ἄλλοθι ἐν ἑτέρῳ διστίχῳ πόλεως κατασκαφὴν 6 lm. HM^aP¹: τεῖχος ἔλασσε lm. V ἦτοι om. V ἦτοι - περιέβαλεν om. γ: περιεποιεῖ ἢ περιέβαλεν M^a περιέβαλεν mss. praeter s (qui περιέβαλε - σιδήρου i.l. praebet), iam correxerat Mai 7 ἐλάσαι M^aV 14 διενόησατο: διεμοιρήσατο ci. Barnes: διεμέρισε (cf. schol. c) V^a 18 κῆρι lm. V θανατηφόρος μοῖρα V

- c1. Ἄϊδος <δέ>: εἰς Ἄϊδου G²M^aV V
- 20 c2. Ἄϊδος δέ] εἰς τὰ οἰκήματα Y / εἰς τὸν Ἄϊδην γ
- ζ 12 a. ἦρχε] ἡγεμῶν ἦν P¹
- b. θεῶν ἅπο μήδεα εἰδώς: ἡ “ἀπὸ” ἀντὶ τῆς “παρά”· BHP¹T διὸ ὀξύνεται. ex.?[?] / ex.
/ ἦδη δέ τι τῶν χρησίμων ὑποβάλλει, ὅτι φιλοξένου ἀνδρὸς ἐπιτεύζεται ὁ
Ὀδυσσεύς. HP¹
- 25 c. θεῶν ἅπο μήδεα εἰδώς] ἡγουν θεόσοφος EXs / περισσὰς βουλάς
γινώσκων M^e / περισσῶς φρόνιμος γ / εἰδὼς βουλευέσθαι ἀπὸ τῶν θεῶν I
- ζ 13 a. τοῦ] τούτου τοῦ Ἀλκινόου M^a
- b. τοῦ μέν] ὁ “μὲν” ἀντὶ τοῦ “δή”. H Ariston.
- c. μέν] περισσόν M^a
- 30 d. ἔβη] εἰσῆλθεν Y
- e. Ἀθήνη] ἡ νύξ γ Marc⁴⁵⁶ alleg.
- ζ 14 a. νόστον... μητιώσα] βουλευούσα M^eY / βουλευομένη BCI πῶς ἂν
ἐπανέλθῃ ὁ Ὀδυσσεύς I
- ζ 15 a. θάλαμον] ὁ λεγόμενος τρώκλιος M^a
- 35 b. πολυδαίδαλον: πολυποίκilon M^aVY^γ V
- c1. ᾧ ἔνι] ἀναστρεπτόν τὴν πρόθεσιν· ἔστι γὰρ “ἐν ᾧ”. HM^aP¹ Hrd.
- c2. ᾧ ἔνι: ἐν ᾧ M^aV^γ V
- d. ᾧ ἔνι κούρη κοιμάτο: “πὰρ δὲ δὴ” ἀμφίπολοι [18], ἐκοιμῶντο δηλονότι.
HM^aP¹ ex.
- 40 e. κούρη] θυγάτηρ τοῦ Ἀλκινόου HM^aP¹ ἡ Ναυσικάα M^a / ἡ παρθένος I
- ζ 16 a. φυήν] διάπλασιν τοῦ σώματος EXs ex.

c) cf. schol. D Π 856 et saepius 12 b) ἀντὶ τῆς παρά: scil. παρά de animantibus debue-
rat, vide schol. T M 114c (aliter schol. γ 347d1) et infra schol. ζ 18c; διὸ ὀξύνεται: cum
praep. ad nomen nec ad verbum spectet, accentum Hrd. retrahit, sed hic praepositio
pro altera reponitur (vide schol. A A 258a1 cum app. Erbse, E 325, Π 97 etc.; Herodiano
scholium abiudicant Lehrs, Qu. ep. 89 et Laum, Al. Akz., 201-6): vide app. Lentz ad
Hrd. cath. pros. 483, 6; Io. Alex. 27, 10 (ἀναστρέφεται ἡ ἅπο, de hoc loco, ubi fort.
Herodiani purior doctrina latet); schol. A A 67b; B 839b; Δ 77 (cum app. Erbse), Y
327a, schol. T Π 80b c) θεόσοφος: prob. ex Eust. in Od. 1549, 7; vide partim Tz. alleg.
Od. 6, 36-37 13 b) vide schol. δ 376a c) cf. schol. ε 447a, 486a e) cf. schol. ε 491b,
ζ 2d 14 a) cf. schol. α 234g 15 a) si τρώκλιος servandum, verbum novum, fort. ex
*ἔσώκλιος ortum; alioquin τρώκλιος vel sim. legendum b) cf. Hsch. π 2837, vide ad
v 11; schol. D Γ 358; schol. Opp. hal. 3, 41 c1) cf. schol. A O 142b; epim. Hom. ε 186
(Hrd. παθ. 197, 12 Lentz); cf. schol. PStrasb inv. 33, 2.13 ad A 162 d) cf. schol. ζ 18b
et 19d e) cf. schol. ζ 17a 16 a) cf. schol. Opp. hal 1, 272 et 767; vide Hsch. φ 956 b)

19 lm. post Ernst integravi 22 lm. HP¹ 23 τι om. P¹ 35 ποικίλον etiam
G² 36 τὴν πρόθεσιν ἐν M^a: τὴν ἔνι H et (quamquam in mg. fere deperditum)
P¹ ἐν νῶ M^a 38 scholio e subiungit H παρὰ δὲ HM^a κοιμῶντο HP¹

- b. φυήν] ἡλικίαν C
- V ζ 17 a. θυγάτηρ Ἀλκινόοιο: ἡ Ναυσικάα M^aV
b. μεγαλήτορος] μεγαλοψύχου M¹
- ex. ζ 18 a. πάρ] πλησίον ἴσταντο Y / πλησίον δὲ αὐτῆς M^a 45
b. πὰρ δὲ δὺ ἄμφίπολοι] παρέκειντο δὲ καὶ δύο ἄμφίπολοι, ἦτοι ἐκοιμῶντο. B
- ex. c. Χαρίτων ἄπο] ὁμοίως HP¹ ἢ “ἀπὸ” M^a ἀντὶ τῆς “παρά”. M^aP¹
ex. d. χαρίτων ἄπο <κάλλος ἔχουσαι> προκατασκευάζει ὁ ποιητὴς τὸ “καλαὶ δέ τε πᾶσαι” [ζ 108], ὅπερ οὐ δουλοπρεπῶν σωμάτων ἐστὶν οἰκεῖον. 50
HM^aP¹
- V ζ 19 a. σταθμοῖν: τῶν παραστάδων EG¹M^aVXYsy
ex. b. σταθμοῖν] “σταθμοὶ” λέγονται τὰ ἐκατέρωθεν τῶν θυρῶν ὄρθια ξύλα H²N τὰ ἀνέχοντα καὶ βαστάζοντα τὰς φλιάς. H² / ἥγουν αἱ παραστάδες N 55
- V c1. ἐκάτερθε: ἐκατέρωθεν BM^aVy
c2. ἐκάτερθε] ἔνθεν καὶ ἔνθεν M^a / χωρὶς T
- ex. d. ἐκάτερθε] λείπει τὸ “ἐκοιμῶντο”. BM^a
V e. ἐπέκειντο: ἐπικεκλιμέναι ἦσαν G²M^aV
f. ἐπέκειντο] ἴσταντο G¹M^aXYs / συνηρμοσμέναι ἦσαν EXs
- V g. φαειναί: λαμπραὶ G²M^aVy 60
ex. ζ 20 a. ἡ δ’ ἀνέμου ὥς πνοή: νοητέον παρεισδύσαν πάλιν τὴν θεὸν “παρὰ κληῖδος ἱμάντα” [δ 800]. HP¹
b. ἡ δ’] ἡ Ἀθηνᾶ BEG²M^aTXhy / ἡ νύξ y
c. ἐπέσσυτο] ἐφόρμησε DM^e / ἐκινήθη C
- V d. δέμνια: στρώματα G²HM^aVy 65
e. δέμνια] ἱμάτια C / κατὰ B
f. κούρης] τῆς Ναυσικάας M^e

cf. schol. ε 212c 17 b) cf. schol. γ 432b 18 b) cf. schol. ζ 15d et 19d c) cf. schol. ζ 12b (quo spectat illud ὁμοίως; hic enim identidem de animantibus agitur) cum app. test. 19 a) cf. schol. α 333b et δ 838b; de hoc loco schol. T B 470a1 b) cf. Poll. 1, 76 c1) cf. schol. α 335e2 d) cf. schol. ζ 15d et 18b e) vide schol. T M 340a (p. 367, 43 Erbse); Hsch. ε 4840; paulo aliter (κεκλεισμέναι ἦσαν) Eust. in Od. 1549, 39 g) de adi. cf. schol. D Γ 247, 357 et saepius 20 b) νύξ: cf. schol. ζ 2d, 13e c) ἐφόρμησε: cf. schol. D E 438 et 459; schol. δ 841c d) cf. schol. δ 297b

48 ὅμοιοιον τῷ θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς: πὰρ δὲ δὺ> ἀντὶ τῆς παρά ex Eust. 1549, 44 ci. Bérard ἡ δὲ ἀπό - παρά post schol. d iteravit M^a 49 lm. M^a 50 δολοπρεπῶν M^a ἐστὶν om. M^a 52 στάθμου in. V τῶν δύο G¹ 53 στ. λέγονται om. N 55 ἐκάτερος lm. V 57 λείπει τό om. B 59 ἦσαν om. s 61 πνοή in lm. HP¹ παρεισδύσαν P¹

- ζ 22 a. εἰδομένη] ὁμοιωθεῖσα M^c
 b. κούρη: θυγατρί M^aVγ V
 70 c1. ναυσικλειτοῖο Δύμαντος: προπερισπωμένου τοῦ “ναυσικλειτοῖο”. τινὲς Hrd. / V
 δὲ τῇ “Ναυσικλειτοῖ”, ὡς τῇ Καλυψοῖ. ἔνιοι δὲ “ναυσὶ κλειτοῖο”, ἐν δυσὶ
 μέρεσι λόγου. ἀμείνων δὲ ἡ πρώτη, “ναυσικλειτοῖο”, HM^bP¹ / ἐν τοῖς κατὰ
 ναυτικὴν ἔργοις ἐνδόξου. HM^aM^bP¹VYγ
 c2. ναυσικλειτοῖο] τινὲς δύο μέρη “ναυσὶ κλειτοῖο”. Xs
 75 c3. ναυσικλειτοῖο] τοῦ ἐν τοῖς ναυτικοῖς ἐνδόξου Nk / τοῦ ἐνδόξου κατὰ
 τὴν ναυτικὴν G¹
 ζ 23 a. ὁμηλική: ὁμηλῖξ. BEG¹HM^aP¹VXsy / καὶ ἐν Ἰλιάδι [Γ 170] V / ex.
 “ὁμηλικὴν ἐρατεινήν.” HP¹
 b1. κεχάριστο: προσηνὴς ἦν, HM^aP¹V ἐφιλεῖτο EHM^aP¹VXsy V
 80 b2. κεχάριστο] ἡγαπᾶτο B / κεχαρισμένος, ἀγαπητὸς τῇ ψυχῇ G¹ /
 πεφιλημένη ἦν αὐτῇ I
 ζ 24 a. τῇ μιν εἰδομένη] ταύτῃ M^aY αὐτὴν M^a ὁμοιουμένη Y
 b. Ἀθήνη] ἡ νύξ· λέγει δὲ τὸν ὄνειρον. γ alleg.
 ζ 25 a1. μεθήμονα: ἀμελῇ, BDEG²HM^aNVXYksy ῥάθυμον EHM^aVXYsy V
 85 a2. μεθήμονα] ἀνειμένην BD / ἀκίνητον πρὸς τὰ καλά I
 b. γείνατο] ἐγέννησεν IM^c
 ζ 26 a1. ἀκηδέα: μηδεμιᾶς φροντίδος ἡζιωμένα, M^aM^a*VY ἢ ἀτημέλητα, V
 M^aV ἀφρόντιστα. DG²M^aVY
 a2. ἀκηδέα] ἡμελημένα BDI / ἀνεπιμέλητα, φροντίδος μὴ τυχόντα EX
 90 b1. σιγαλόεντα: ἀπαλά, ποικίλα. τὰ μὲν γὰρ σκληρὰ ἀντικτυπεῖ καὶ V
 ἀντιτυπεῖ, τὰ δὲ ἀπαλά ὥσπερ σιγᾷ καὶ ἡσυχάζει. HM^aP¹Vγ

22 a) cf. schol. α 105a b) cf. schol. α 329a c1) de accentu peculiari (scil. ναυσικλυτός potius quam ναυσίκλυτος) cf. schol. A K 109, et vide schol. α 30c et η 39; de genere nominis masculino cf. schol. Dion. Thr. 455, 17-21; de significatione cf. etiam schol. Opp. hal. 3, 208 23 a) cf. schol. β 158c et γ 49c-d b1-2) sim. de verbo schol. β 54e 24 a) ὁμοιουμένη: cf. schol. α 105a b) νύξ: cf. schol. ζ 2d, 13e, 20a 25 a1) ἀμελῇ: cf. schol. D B 241; Ap. Soph. 110, 15; Hsch. μ 453; synag. μ 72; EGud 383, 33 Sturz; Eust. in Il. 212, 1; EM 575, 33 a2) ἀκίνητον: cf. Eust. in Il. 793, 41 b) cf. schol. D Γ 238, Δ 400 etc.; Hsch. γ 264 26 a1-2) ἀφρόντιστα: de adi. cf. schol. D Φ 123; Hsch. α 2361; synag. (cod. B) α 678; EGen α 319; ἀτημέλητα: schol. υ 130; ἡμελημένα: cf. schol. bT Ω 554 b1) hinc Eust. in Od. 1549, 63; ἀπαλά: vide (etiam

70 lm. H 71 δέ' om. M^b 72 ναυσικλείτοιο lm. V ἐν τοῖς - ἐνδόξου (accusativum enim praebeant HP¹) bis habet P¹ 74 δύο μέρη: οὕτως φασί s 77 ὁμηλικὴν lm. V ὁμηλῖξ: ὁμηλῖκι M^a 87 ἀξιούμενα M^a* ἀτιμέλητα M^a 90 ἢ ἀπ. (scholio c1 subiungens) M^a ποικίλα (quod i.l. I et, πεποικυμένα, V^b) om. HP¹γ ἀντικτυπεῖ καὶ cl. Eust. (in Od. 1549, 63 τὰ μὴ σκληρὰ μηδὲ κτυποῦντα διὰ τὸ ἀντιτυπεῖν, unde prob. κτυπεῖ V^c) scripsi: ἀντικύπτει καὶ M^aVγ: ἀντιτίπτει καὶ (prob. e ci.) V^a: om. HP¹ 91 ἀντιτυπεῖ: ἀντυποῖ γ

- b2. σιγαλόεντα] ἀπαλά, ἢ τὰ σιγῆς ἐμποιητικά διὰ τὴν λαμπρότητα N / λαμπρά, G²V^bky ἀπαλά, ἃ ἐπεὶ ἡσυχάζει καὶ σιγᾷ G²
- ex. c1. σιγαλόεντα: τὰ φύσει λάμποντα, ῥυπωθέντα δέ. M^a
- c2. σιγαλόεντα: τὰ φύσει λαμπρά, EX τὰ σιγὴν ἐμποιοῦντα· EM^aX ἢ 95
τρυφερά, μὴ ἐμποιοῦντα δοῦπον. EX
- ζ 27 a. σχεδόν] πλησίον DM^a
- b. ἴνα] ὅπου G¹HM^dNP / δι' αὐτό Y
- c. αὐτήν] σέ P
- V ζ 28 a1. ἐννυσθαι: ἐνδύεσθαι, M^aNVγ ἀμφιέννυσθαι G¹M^aVγ 100
- a2. ἐννυσθαι] ἐνδυθῆναι DY / ἐνδύσασθαι I 1
- ex. b1. <τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν> οἳ κέ σ' ἄγωνται: ὡς τοιούτου ὄντος τοῦ ἔθους, τὰς νύμφας τοῖς τοῦ νυμφίου παρέχειν ἐσθήτα. HT
- V b2. τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν: ὡς ἔθους τοιούτου ὄντος M^aV
- ex. c. τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν] τὰ τῆς ἀνδρικῆς ἐσθήτος προοικονομεῖ, ἴνα ἐξ 5
αὐτῶν λάβῃ τι ὁ Ὀδυσσεύς [cf. ζ 214]. HP¹T
- d. τὰ δέ] τὰ ἄλλα M^aP¹γ
- ex. e. τοῖσι παρασχεῖν] ἐκείνοις παρασχεῖν, ἡγουν τῷ γαμβρῷ· τὸ πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικοῦ, Ἀττικῶς. B
- ex. f1. οἳ κέ σ' ἄγωνται] κυριωνυμεῖται τὸ “ἄγω”· κεῖται γὰρ ἀντὶ τοῦ “ἄγωνται εἰς γυναῖκα”, καὶ τίθεται τὸ ῥῆμα μόνον, ὡς τὸ “ἦγετο” [δ 10] καὶ τὸ “ἡγάγετο” [Π 190]. νοεῖται δὲ τὸ πρόσωπον ἔξωθεν, ἀντὶ τοῦ “ἦγετο ἄνδρα”, ἢ “ἡγάγετο γυναῖκα”. B
- f2. ἄγωνται] εἰς γάμον ἄγουσι M^bP¹γ / ὥς ἐστιν ἔθος G²
- V ζ 29 a. ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπων ἀναβαίνει: Καλλίστρατος δὲ [p. 217 Barth] “χάρις” ἀντὶ τοῦ “χαρά”. μεταποιηῖσαι δέ φησι τὸν Ἀριστοφάνην [p. 197 Slater] “φάτις”. HP¹ 15
- b1. τούτων] τῶν ἱματίων G¹M¹

de rumore, cf. etiam schol. c2) Eust. in Il. 542, 19; 703, 26; 1120, 38; aliter (σῆμα ἀλλόμενα) schol. T E 226-7; schol. υ 232; ποικίλα: cf. schol. ε 86b b2-c2) λαμπρά, σιγῆς ποιητικά: cf. schol. ε 86c; vide schol. ζ 81b c1) φύσει: scil. non nunc tantum, sed sua natura splendentia: vide Aristarch. fr. 14 Matth., et e.g. schol. A et bT Θ 555a-b; vide ad schol. ζ 58b et 74b cum app. test. 27 a) cf. schol. β 267c; schol. D Γ 15, K 100 etc. b) ὅπου: cf. schol. δ 85a 28 a) cf. schol. ε 229b b1) hinc Eust. in Od. 1549, 55 (φασιν) e) ἀντὶ ἐνικοῦ: cf. e.g. schol. A A14a etc.; Ἀττικῶς: cf. e.g. Tz. in Ar. plut. 87; vide ad schol. β 195a-b, sed hic de sensu tantum, non de constructione seu de verbi numero agitur f1) cf. Eust. in Il. 1281,3 29 a) lectionem χάρις - quae prob. non ex Callistrati coniectura manat sed e traditione antiquiori, nec sensum χαρά ferre potest - scite defendit Barth, Kallistratos 217- 25; vide «Phoenix» 67, 2013, 32-34

95 ποιοῦντα M^a 2 Im. T, integravi 5 ταῦτα δὲ τὰ T 6 λάβοι T ὁ om. H 10 ἄγονται B, corr. Dind. 14 ἄξουσι P¹

- b2. τούτων] τῶν πράξεων δηλαδή I
 20 c. φάτις... ἀναβαίνει: διαβόητοι γίνονται G²HM^aVXsy V
 d. φάτις] φήμη G²M^aP¹γ / ἔπαινος M^c
 e. ἀναβαίνει: ἀναβιβάζει, HM^aP¹TY αὔξει. BHM^aNP¹Y
 f. ἐκ - ἀναβαίνει] γνωμικόν Y
 ζ 31 a. ἀλλ' ἴομεν] ἀναγκαία ἡ ἔπειξις, ἵνα θᾶπτον ἡ θεραπεία τοῦ Ὀδυσσέως ex.
 25 γένηται. HP¹T
 b. ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφι] ἄμα τῷ τὴν ἡμέραν φανῆναι, λάμψαι M^b / ἄμα
 ἡλίῳ ἀνατέλλοντι I
 ζ 32 a. καί τοι ἐγὼ συνέριθος: καὶ τοῦτο προσαγωγόν, ἵνα σπεύσῃ ex.
 συγγενέσθαι τῇ φύλῃ κατὰ σχολήν. HP¹T
 30 b. συνέριθος: συνεργός, G²IM^aP¹VYks παρὰ τὴν ἀγαθὴν “ἔριν”. G²M^aV V
 c1. συνέριθος: κυρίως ἡ συνεργοῦσα εἰς τὰ “ἔρια”. ἐκ τούτου γοῦν καὶ ὁ ex.
 ἀπλῶς βοηθός. B
 c2. συνέριθος] †κοινὸς πρότερον† ἀντὶ τοῦ συνεργός H / ἡ συμβοηθός
 M^a / δούλη βοηθός γ
 35 ζ 33 a. ἐντύνει: ἀντὶ ὑποτακτικοῦ τοῦ “ἐντύνῃαι”, ὥς καὶ ἐπὶ τοῦ “ἄρ κεν Ariston.
 ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων” [I 409], καὶ “ἔνθα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται
 ἡπεροπεύειν” [ξ 400]. HP¹
 b. ἐντύνει] διὰ τὸ μέτρον συνέσταλται καὶ τὸ υ καὶ τὸ η. HP¹ Hrd.
 c1. ἐντύνει: κοσμήσεως, BCDEHM^aVXsy πλύνειας, BEHM^aNVγ V
 40 εὐτρεπίσεως. G²M^aV
 c2. ἐντύνει] κατασκευάσεως DEXYs / ἐτοιμάσεως k

d) φήμη: Hsch. φ 224; synag. φ 56; schol. Aesch. th. 841f et Agam. 9b etc.; ad hunc loc. Eust. in Od. 1550, 1; δόξα de hoc loco Ap. Soph. 161, 27 e) aliter (ἀνὰ τοὺς ἀνθρώπους βαίνει) Eust. in Od. 1550, 3 (qui tamen et alteram expl. ἀναδέδρομε praebet) f) aliter Eust. in Od. 1549, 66 31 a) de locutione cf. schol. Aesch. Prom. 652a 32 nihil in ns. scholiis de constructione καὶ τοι ἐγὼ = κἀγὼ (vide Ap. Dysc. synt. 2, 68, p. 177, 1 Uhlig), nec de τοι enclitico = “tibi” (cf. Herodiani schol. A A 294a1; Laum, Al. Akz. 261) b) hinc Ap. Soph. 146, 32; synag. σ 347; cf. Tim. Soph. lex. Plat. σ 22; Hsch. σ 2532; schol. Ap. Rhod. 3, 942-43 c1-2) de veriloquio ex ἔρια cf. Moer. σ 43; de ὑφαίνειν vide Hsch. σ 2532 et synag. σ 347; Eust. in Od. 1550, 5 33 a-b) cf. Aristarch. fr. 79 Matth.; ipsa Aristarchi explicatio potius in schol. b invenienda (est enim coniunctivus modus cum vocalibus brevialis, non simplex indicativus); de terminis cf. Matthaios, Untersuchungen, 373 c1) de verbo cf. Hsch. ε 4513-18; κοσμήσεως; de verbo cf. schol. D et T Ξ 162a; εὐτρεπίσεως; cf. schol. D I 203, Ω 124, μ 18 etc. c2) cf. schol. γ 33c; fort. ad hunc loc. Ap. Soph. 69, 23 παρασκευάζη

22 ἢ ἀντὶ τοῦ T et (scholio c subiungens) M^a 24 ἔπειξις: συμβουλή T 26 ἡμέρα etiam Y 29 τῇ - σχολήν om. T 33 κοινῶς παρὰ τὸ ἔριον possis 35 τοῦ ἐντύνῃαι om. H ἐντύνει a. c. P¹ 36 ἔνθα: ὄφρα Hom. ἄλλοι πτωχοί HP¹ 39 -σης BD

	d. δὴν] ἐπὶ πολὺ M ^a	
V	e. ἔσσεαι: ἔση, γενήση G ² M ^a Vy	
	ζ 34 a. μνῶνται] μνηστεύονται DM ^c Y	
	b. ἀριστῆες κατὰ δῆμον] οἱ ἄριστοι τῶν δημοτῶν I	45
V	ζ 35 a. ὅθι τοι γένος: οὐ τοπικόν ἐστι νῦν, ἀλλὰ θέλει λέγειν· “ἐν οἷς καὶ αὐτὴ ὀνομάζει τοῖς ἀρίστοις”, τουτέστιν ὅτι εἰ εὐγενής. γράφεται καὶ “ὅτι τοι γένος”. M ^a VYy	
ex.	b1. ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ: ὅπου ἐν τοῖς ἀρίστοις ἐστὶ καὶ σοὶ αὐτῇ τὸ γένος. BHM ^a P ¹ T	50
	b2. ὅθι] ὅθεν ἐστὶ τὸ γένος σου G ¹ / ὅθεν καὶ ἀφ’ ὧντινων Φαίακων καὶ σὺ ὑπάρχεις M ^a	
ex.	c. ὅθι] “τόθι” καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ “ὅθι”, καὶ ὥφειλεν ψιλοῦσθαι, ἀλλ’ ἔστι κανὼν ὁ λέγων ὅτι τὰ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ψιλοῦ δασύνονται, οἷον “τῆμος, ἦμος”, “τηνίκα, ἡνίκα”, “τηλίκον, ἡλίκον”. N	55
	d. αὐτῇ] σοι BXs αὐτῇ B / σοῦ M ^a	
V	ζ 36 a1. ἐπότηρυνον: παρόρμησον M ^a Vy	
	a2. ἐπότηρυνον] διέγειρον, ἔπειζον M ^a	
	b. ἠῶθι πρό] ἐκ πρωΐας B	
V	ζ 37 a. ἐφοπλίσαι: παρασκευάσαι EG ² HM ^a NVXsy	60
V	b1. ἥ κεν: ἥτις ἂν M ^a V	
	b2. ἥ] ἡ ἅμαξα M ^c Xs	
Ariston.	c1. ἥ κεν ἄγησι: ἀντὶ τοῦ “ἄγοι”. ὑποτακτικὸν ἀντὶ εὐκτικοῦ. HP ¹	
V	c2. ἄγησι: ἄγοι, φέροι, βαστάζοι. M ^a Vy	
Ariston.?	ζ 38 a1. ζῶστρά τε καὶ πέπλους: τὰ πρὸς τὴν ζώνην ἐπιτήδεια, πάντα ἃ ἔστι	65

d) cf. schol. α 281e e) cf. schol. β 270g 34 a) cf. schol. α 39e1 35 a) de coni. ὅθι (τοπικὸν ἐπίρρημα, vide e.g. EGud 420, 13 Sturz) vide schol. ε 280b; εὐγενής: cf. Eust. in Od. 1549, 59 b1) ὅπου: cf. schol. α 50c et saepius; ambigitur, utrum ad nobiles an ad Phaeacas spectet (cf. Garvie ad loc.) c) cf. schol. Hes. op. 679b; de spiritu aspero cf. EM 616, 11; Choer. exc. de spir. 213, 1-5 Valck. 36 a1-2) de verbo cf. schol. α 89b b) cf. schol. ε 469c 37 a) cf. schol. β 295b c1) cf. Aristarch. fr. 78 Matth. (cum Matthaios, Untersuchungen 372); vide schol. A Φ 126-27a et schol. δ 692b cum app. test. 38 a1) hinc Eust. in Od. 1550, 19 (οἷς ἔστι ζώσασθαι); ζώνην, ζώσασθαι: veriloquium Heliodori ut

46 τὸ “ὅθι” οὐ τόπον σημαίνει ἐνταῦθα, ἀλλὰ κτλ. Y τὸ “ὅθι” οὐ τοπικὸν ἀντὶ τοῦ “ἐν οἷς”, ἥγουν εἰ εὐγενής i.l. etiam G² ἐν οἷς: ὅτι M^a 47 ὀνομάζει M^aVY: verbum suspectum, fort. sensu καταλέγει vel sim. ἐν τοῖς ἀρίστοις καὶ σοὶ αὐτῇ τὸ γένος ἄριστον τουτέστιν (cf. schol. b) M^a ὅτι: ὅθι Y εὐγενής εἰ M^ay γράφεται - γένος om. y γράφεται om. Y ὅτι M^aVY: ἥ V^a 49 lm. T (sed ὅ τοι κτλ.): scholio a statim subiungit M^a ὅπου etiam i.l. DM^a: ὅπως M^a σοί: ὅσοι H: ὅση P¹ 51 scholio b1 statim subiungit M^a 60 ὥστε παρ. M^a 64 ἄγοι om. y βαστάζοι etiam G² 65 lm. T ἐπιτήδεια P¹

- ζώσασθαι, οἶον χιτῶνας καὶ τὰ τοιαῦτα. “πέπλους” δὲ τὰ γυναικεῖα ἐνδύματα καὶ ἔμπερονήματα. ἅπαξ δὲ ἐνταῦθα τὸ “ζῶστρον” λέγεται. HP¹T
- a2. ζῶστρα: τὰ πρὸς ζώνην ἐπιτήδεια ἐνδύματα· G²HM^aNVY λέγει δὲ V
χιτῶνας ἢ ζώνας. HM^aVY
- 70 a3. ζῶστρα] τὰ <εἰς> τὴν ζώνην πρέποντα M^b
b. ζῶστρά τε καὶ πέπλους] ἢ “ζῶστρα” τὰ ἐρραμμένα ἱμάτια, “πέπλους” ex.
δὲ τὰ ἄρραφα. M^a
- c1. ζῶστρά τε] γρ. “ζώνας”. P² v.l.
c2. ζώνας] γρ. “ζῶστρα” Y
- 75 d. ῥήγεα] “ῥέξαι” ἐστὶ τὸ βάψαι. “ῥήγεα” ἤτοι τὰ βαπτὰ περιστροφώματα. H ex.
/ βαπτὰ. “ῥέξαι” ἐστὶ τὸ βάψαι. P¹ / “ῥήγεα” τὰ βαπτὰ ἱμάτια· “ῥήξαι” γὰρ
κατὰ διάλεκτον τὸ βάψαι. N
- e. ῥήγεα] παννία βαπτὰ Y
f. σιγαλόεντα] λαμπρά D
- 80 ζ 39 a. ὦδ'] διὰ τῆς ἀμάξης Xs / οὕτως, ἐφ' ἀμάξης M^b ex.
ζ 40 a. ἔρχεσθαι] πορευθῆναι M^c
- b. πολλόν] κατὰ πολὺ M¹
- c. ἄπο πλυνοί εἰσι πόλῃος] βαρυτονητέον τὴν “ἄπο”· σημαίνει γὰρ τὸ Hrd.
“ἄπωθεν”. HP¹
- 85 d1. πλυνοί: οἱ τόποι ἐν οἷς πλύνουσι EM^aVXs V
d2. πλυνοί] αἱ λεκάναι ἐν αἷς ἔπλυνον M^{by} / οἱ λίθοι ἐν οἷς πλύνουσιν.
ἐκ μέρους δὲ πάντα τὸν τόπον φησί. B / γοῦρναι G¹HN
d3. πλυνοί] αἱ πηγαί EXs / λουτρά Y

vid. (cf. fr. 22 Dyck, ex Ap. Soph. 81, 25 post Duentzeri coniecturam); χιτῶνας κτλ.: vide Hsch. ζ 263; de hoc loco ζῶστρα = ἐνδύματα τῶν ἀνδρῶν Apio fr. 37 cum app. Neitzel (ex Ap. Soph. 81, 24; vide synag. ζ 29); fort. Aristonici doctrina, vide Roemer, Zu Aristarch 41; πέπλους: cf. Suid. χ 336; ἅπαξ κτλ.: haec saltem procul dubio Aristonicea b) ἐρραμμένα... ἄρραφα: nusquam alibi d) cf. schol. γ 349d et praes. 351b (ergo de ῥήξαι non ῥέξαι hic quoque agitur), sed de ῥέξαι vide (praeter Hainsworth ad loc.) Or. 139, 1; EM 703, 30; cf. Eust. in Od. 1550, 21 f) cf. schol. ζ 26c 40 c) est doctrina Herodiani: cf. schol. α 49f cum app. test. (Aristarch. fr. 181 Matth.), praes. schol. η 152, et schol. AbT (Hrd.) Δ 77 et schol. A Σ 64b1; Laum, Al. Akz. 215-19; de hoc loco epim. Hom. α 296 d1) cf. gloss. rhet. (e ms. Coisl. 345) p. 295, 9 Bekk.; Poll. 7, 38; EM 677, 19 d2) λεκάναι: cf. schol. rec. Ar. Plut. 1061b-c; Ps.-Hrd. part. 116, 8-9; Jo. Philop. diff. voc. π 16 Daly; λίθοι: cf. Eust. in Il. 1263, 59; γοῦρναι: schol. Ar. vesp. 141b d3) πηγαί: Eust. in Il. 1263, 48

66 τὸ ζῶστρον scripsi: ἢ ζῶστρα HP¹: ἢ στρώστα T λέγεται: λέξις T 68
ζωστράς τε Im. M^a πρὸς: εἰς G² ἐνδύματα: πάντα N; om. Y: post τὰ conl. G² 69
ἢ ζώνας om. Y, i.l. praebent Xs 71 ζώστρας M^a ἐρραμμένα... ἄραφα M^a 75-76
ῥήξαι, non ῥέξαι debuerint (cf. app. test.) 84 ἄπωθεν i.l. etiam M^b 85
τόποι: πύελοι V^b τὰ ἱμάτια in fine add. EXs 88 πηγαί Es

ex.	ζ 42 a. Οὐλύμπόνδ', ὅθι φασί: εἰ μὲν πρὸς οὐρανὸν τὸ "ὅθι φασί", νῦν οὐκ ἔχει καλῶς· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τούτου διστάζει ὁ ποιητὴς λέγων "ὅθι φασίν"· εἰ δὲ πρὸς τὸ καλούμενον οὕτως ὄρος, καλόν. EX	90
Ariston.	b. ὅθι φασί] διὰ τοῦ "φασί" τὴν ἐκ προγόνων παράδοσιν ἐμφαίνει καὶ οὐκ ἤδη πλάσμα τοῦ ποιητοῦ τὸ τοῦ Ὀλύμπου. EHP ¹ X	
alleg.	c. θεῶν] τῶν στοιχείων γ	
V	d1. ἔδος: ἔδρασμα, EM ^a VXYs κάθισμα EG ² M ^a VXs d2. ἔδος] καθέδρα G ¹	95
ex.	e. ἀσφαλές] "ἀσφαλές" εἶπε τὸ ἔδαφος διότι οὐ τείρεται ὑπὸ τῶν ὑετῶν καὶ τῶν χιόνων· τὰ γὰρ ἐπάνω καὶ ὑψηλότερα μέρη τοῦ Ὀλύμπου ἀνέφελα ἔνι. περὶ γὰρ τὸν ἀέρα συνίστανται αἱ νεφέλαι καὶ ποιοῦσι τοὺς ὑετοὺς καὶ τὰ ἄλλα πάθη. ἢ τὸ "ἀσφαλές" εἶπε πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς γῆς· ἢ γὰρ γῆ τὰ πάθη ὅλα τὰ κατερχόμενα δέχεται ἥτοι τὴν χιόνα, τὸν ὑετόν, τὴν χάλαζαν, ἃ τίκτεται ἐκ τοῦ ἀέρος, ὥστε λοιπὸν ἀσφαλῆς εἰς τὸ ἀποσοβῆσαι ταῦτα οὐκ ἔστιν. N	100 1
	f. ἀσφαλές] ἰσχυρόν N / ἀμεταποίητον I	
V	ζ 43 a. τινάσσεται: κινεῖται EG ² HM ^a NP ¹ VXs	5
	ζ 44 a. δεύεται] βρέχεται Y	
Ariston.	b. οὔτε χιὼν ἐπιπίλνεται: ἀχιόνιστον μὲν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀνωτάτω μερῶν λέγει, "ἀγάννιφον" δὲ ἀπὸ τῶν κατωτάτω μετὰ τὰ νέφη τόπων, ὡς ὅταν τὸ	

42 a-b) de re cf. schol. A A 44a et saepius, vide praesertim de his scholiis Schmidt, Erkl. 84 adn. 54; apparet hic Aristarchi doctrina de Olympo et caelo (hoc sensu laudatur versus etiam in schol. vet. Ar. nub. 270 Ald., p. 264 Kost.); de φασί (schol. b) vide Garvie ad loc. (vs. Bérard, Intr. II, 54) c) cf. schol. α 19e et saepius; aliter (scil. astra) Eust. in Od. 1550, 62 d1-2) ἔδρασμα, κάθισμα, καθέδρα: cf. schol. D E 360, 868, I 194, A 647; Hsch. ε 498; synag. ε 60; Eust. in Il. 146, 2 et 155, 20; de hoc loco ἔδρα Ap. Soph. 62, 17 e) ἀνέφελα: de parte suprema Olympi haec cogitabat Aristarchus (vide schol. D et AT A 420 et Ap. Soph. 5, 31 et praes. infra schol. ζ 44b-c; Schmidt, Erkl. 83); de hoc loco Homericō cf. Arist. de mundo 400a8 et Ps.-Plut. apud Stob. 1, 22, 2, 14 (additionem scil. ad Ps.-Plut. de Hom. 95, 3); schol. Nic. alex. 288b; vide etiam Eust. in Od. 1550, 47 44 a) cf. schol. α 254b, ε 53f b) vide ad schol. ζ 42e; ἀγάννιφον: cf. schol. A Σ 186; μετὰ τὰ νέφη: scil. descendantibus (hinc Eust. in Od. 1550, 45), aliter ac in schol. A B 458; μελίαν ἀπὸ τοῦ ὅλου: cf. Eust. in Il. 1210, 37 (cf. e.g. Porph. qu. Vat. 57, 21

89 νῦν: νοεῖν X 90 καλόν: καλῶς X 92 διὰ δέ (scholio a subiungentes) EX τοῦ: τοῦτο P¹ 93 ἥδει H τὸ τοῦ om. HP¹ 95 τὸ ἔδρ. EXs κτίσμα mss., correxi 5 praeter glossam etiam κλίνεται i.l. (per errorem?) habet M^a 7 Im. T: scholio c statim subiungit M^a αὐτὸ Y ἀνωτάτων P¹Y 8 κατωτέρω B, et coniecit Buttmi.: κατωτάτων P¹: κάτω τῶν M^aY τὸν μετὰ τὰ νέφη τόπον BT ὡς ὅταν λέγοι "μελίαν" μὲν ποτὲ (ποτὲ μελίαν Y) ἀπὸ τοῦ ὅλου, "χάλκεον" (ἀλκέον M^a) δὲ ἀπὸ μέρους (sic) nec plura M^aY

- 10 δόρυ ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ δένδρου “μελίαν” ἀπὸ τοῦ ὅλου, “χάλκεον” δὲ ἀπὸ
μέρους λέγει. BHM^aP¹TY
c. οὔτε χιών: πῶς ποτὲ μὲν χιονώδη τὸν Ὀλύμπου καλεῖ, ποτὲ δὲ οὔ;
ὅτι ὁ Ὀλύμπος ὑψηλοτέρας τῶν νεφελῶν ἔχει ἐξοχάς, ἐν αἷς οὔτε ὄμβρος
πίλνεται οὔτε τι ὧν ὁ ποιητὴς λέγει. ἢ τὸν οὐρανὸν παριστᾷ, μηδέποτε
χιονώδη ὄντα ἄνωθεν. M^a
- 15 d1. ἐπιπίλνεται: προσπελάζει, EHM^aVXYsy ἐπιπίπτει G²HIM^aNV V
d2. ἐπιπίλνεται] πλησιάζει BDy / πολλὰ γίνεται k
e1. ἐπιπίλνεται] ἀπὸ τοῦ “πέλω”, προσθέσει τοῦ ν καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι
“πλινῶ”, καὶ ἐξ αὐτοῦ “πλινῆμι”. EXs ex.
e2. ἐπιπίλνεται] τὸ “πίλνεται” ἐκ τοῦ “πέλω” τὸ πλησιάζω· γίνωσκε δὲ
ὅτι εἰς ἃ πλεονάζουσι δύο σύμφωνα, τρέπεται τὸ ε εἰς ι, οἷον “μένω μίνω”,
“ἔχω ἴσχω”, “πέλω πλινῶ”. N ex.
20 f. αἰθήρη] Ῥιανὸς “αἰθήρ” [fr. 31 Leur. = 34 Mayh.]. HP¹ Did.
g. αἰθήρη: εὐδία G²Vy / λάμψις Y V/ gl.
ζ 45 a1. πέπταται: ἀναπεπέτασται, HM^aV ἀνέφκται G²M^aV V
25 a2. πέπταται] ἐξηπλώθη NT
b1. ἀννέφελος: νεφελῶν χωρίς. ἢ γὰρ κορυφὴ ἢ τοῦ Ὀλύμπου V
ἐπουράνιος καλεῖται. ὁ δὲ οὐρανὸς ὑφ’ Ὀμήρου ἀπὸ τῶν νεφελῶν ἕως τοῦ

Sod.); χάλκεον: cf. schol. bT N 184b; Tryph. trop. 196, 2 Spengel; Choer. trop. 248, 19 Spengel c) cf. schol. b et schol. ζ 42e; χιονώδη: scil. ἀγάννιφος vel νιφόεις, vide schol. bT N 754a et Schmidt, Erkl. 81-82 d1-2) προσπελάζει, πλησιάζει: cf. schol. D T 92; Hsch. π 2252, 2285, 2287 e1) cf. Eust. in Il. 691, 4 cum app. Valk (etiam de veriloquio e verbo πέλω sive πελῶ); 1306, 22 (ex πέλω) et in Od. 1551, 3 (πελῶ) e2) cf. Eust. in Il. 1173, 52 cum app. Valk, ubi haec regula fuse explicatur (cf. e.g. schol. Aesch. th. 759b; Choer. prol. in Th. Alex. can. 362, 21; epim. in Ps. 56, 19 Gaisf.) f) de divisione caeli (αἰθήρ / αἰθήρη / οὐρανός) cogitarunt Lehrs (Ar., 169-70) et Mayhoff (Rhianus, 70-75; vide etiam Leurini ad loc.), sed ea potius Aristarcho tribuenda: prob. invenit lectionem Rhianus in exemplaribus suis (vide Rengakos, Homertext 142; Schmidt, Erkl. 87 adn. 65) g) εὐδία: hinc Hsch. α 1885 et Eust. in Od. 1551, 4; vide ad schol. ε 296b; cf. schol. Opp. hal. 3, 635; λάμψις: Eust. in Il. 1121, 39 45 a1-2) de verbo vide Hsch. π 1512-13 (fort. ad hunc loc. 1513 ἡπλῶται, cf. Eust. in Od. 1551, 5 ἐξηπλῶται); cf. schol. Opp. hal. 2, 173 b1) vide supra schol. ζ 42b-c (cum Schmidt, Erkl. 75 et 83) et schol. AT A 420c; A 497; de Olympi κορυφαὶ ἐπουράνιοι vide schol. A Γ 3b, Ω 104 etc.; de ἀννέφελος = αἰθήρη (ad hunc loc.) Hsch. α 5232 nihil in scholiis de scriptura ἀννέφελος cum duplici v, de

9 δόρυ ποτ[]μελίαν spat. vac. ±10 litt. relicto HP¹ (lacunam prob. e ci. sanarunt WZ) ὅλου: ὅλον H ἀπὸ τοῦ μέρους λέγει HP¹ 10 λέγει om. T 15 προσπελάζεται HY 17 πελῶ πελινῶ πλινῶ πλινῆμι nec plura s 19 scholio ζ 42e statim subiungit N 21 ἔχω ἴσχω cl. test. scripsi: εἴκω εἴσκω N πλινῶ debu- it 26 χωρίς νεφ. EX: om. γ ἢ γάρ om. γ ἢ² om. EX τοῦ ὄρους τοῦ Ὀλύμπου EX 27 Ὀμήρῳ HP¹ ἀπὸ τῶν νεφελῶν ἢ ἀπὸ τῶν νεφῶν ἕως κτλ. γ νεφῶν EX

	κατηστερισμένου τόπου συνωνύμως αὐτῷ τῷ κατηστερισμένῳ καλεῖται. EHM ^a P ⁱ VX _γ	
	b2. ἀννέφελος] χωρὶς νεφελῶν HY / ἄνευ νεφελῶν G ²	30
V	c1. ἐπιδέδρομεν: ἔπεστιν, G ² M ^a V ἐπιτρέχει HM ^a NPVX _{ksy}	
	c2. ἐπιδέδρομεν] ἐπικείται γ	
V	d. αἶγλη: λαμπηδών G ² HM ^a PV	
Did.	ζ 46 a. τῷ ἔνι Ῥιανὸς “τῇ ἔνι” [fr. 32 Leur. = 6 Mayh.], πρὸς τὴν αἶγλην. HP ⁱ	35
V	b. τῷ ἔνι: ἐν τούτῳ M ^a V	
	c. τῷ] τῷ ἐδάφει Y	
alleg.	d. θεοί] τὰ στοιχεῖα γ	
	e. ἥματα πάντα] διηνεκῶς D	
	ζ 47 a. γλαυκῶπις] Ἀθήνη M ^a	40
V	b1. διεπέφραδε: διεσήμαινε CHM ^a V	
	b2. διεπέφραδε] διεσήμανεν NX _{Sy} Vat ⁹	
	b3. διεπέφραδε] ἐβουλεύετο Y / συνεβούλευσατο B / συνεβούλευσε D	
v.l.	c. πάντα] γρ. “κούρη”. HP	
	ζ 48 a. αὐτίκα] αὐτῇ τῇ ὥρᾳ I	45
V	b1. εὐθρονος: “θρόνον” νῦν τὸν ἀρμάτειον λέγει τῆς ἡοῦς. οὐ γάρ ἐστιν ἐδραία ἢ θεὸς αὕτη ἢ νῦν εἰρημένη. EHM ^a P ⁱ VX _{Sy}	
	b2. εὐθρονος] “θρόνον” ἐνταῦθα νόει τὸν ἀρμάτειον. Y	
ex.	c. εὐθρονος] οἱ ποιηταὶ τὰ στοιχεῖα σωματοποιοῦσι καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ ταῖς γυναιξὶ τιθέασιν τὸν θρόνον καὶ λέγουσι τὴν Ἥραν “χρυσόθρονον”, τὴν Ἥμεραν “εὐθρονον”. καὶ τοῦτο μὲν ποιοῦσι παρόσον ταῖς γυναιξὶν ἔπεστι τὸ καθῆσθαι ἀεὶ εἰς ἓνα τόπον καὶ μὴ τῇδε κάκεισε περινοστεῖν καθάπερ οἱ ἄνδρες. N	50
ex.	ζ 49 a. ἀπεθαύμας ὄνειρον] διὰ τὸ ἐναργές. HP ⁱ T	
	b. ἀπεθαύμας] ἐξεπλάγη D / ἡ Ναυσικάα Y	55

qua Eust. in Od. 1551, 5 c1) ἐπιτρέχει: cf. schol. Nic. ther. 172b; hinc Eust. in Od. 1551, 7 d) cf. schol. δ 45c; hinc Cyrill. α 414 Hag. 46 a) ad αἰθήρ (v. 44) Rhiani lectionem spectare contendit Leurini ad loc. (vide A. Zumbo, in S. Costanza (ed.), Poesia epica greca e latina, Soveria Mannelli 1988, 115-16) d) cf. schol. α 19e etc. 47 b2) idem schol. D Y 340; Hsch. δ 1620 (prob. hinc) 48 b) vide schol. D Θ 565, ubi et de throno regali et de καλὸν ἄρμα (μεταληπτικῶς) agitur c) valde aliter de epitheto εὐθρονος (quod scil. ad Hemeram minime aptum, cum prima luce non sedendum sed potius ad negotia eundum sit) Eust. in Il. 730, 7

28 καλεῖται om. γ 31 τρέχει P 46 lm. M^aV: ad v. 42 adscr. γ οὐ θρόνον X νῦν τὸ ἄρμα φησὶ EXs ἡοῦς ἐώας HPⁱV: ἡοῦς ἢ ἐφάς M^a: ἡοῦς τῆς ἐώας γ οὐ γάρ - εἰρημένη om. γ ἐστιν om. EXs 47 αὕτη - εἰρημένη om. EXs 54 ὄναρ ut vid. lm. T

- ζ 50 a. διὰ δόμαθ' ἀντὶ τοῦ διὰ δομάτων. BHY Ariston.?
 b. ἀγγέλλει: ἐπαγγείλῃ, M^aV εἴποι G²M^aV V
- ζ 51 a. κιχήσατο] κατέλαβεν M^c / ἐκατέλαβε Y
- ζ 52 a. ἡ μὲν] ἡ μήτηρ By
- 60 b1. ἐπ' ἐσχάρῃ: παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ. “ἐσχάρα” δὲ τόπος ἐφ' ᾧ τὸ πῦρ καίεται. V
 M^aV (Ariston.)
 b2. ἐσχάρῃ] τόπος ἐν ᾧ καίεται τὸ πῦρ D¹Xs / τῇ ἐστίᾳ G²N / τῷ πυρὶ G²
 c. ἐπ' ἐσχάρῃ] πάλιν σύνηθες αὐτῷ προδιατυποῦν τὴν συναγωγὴν τῶν ex.
 προσώπων. HP¹
- 65 d. ἦστο] ἐκάθητο DY
 e. σὺν ἀμφιπόλοισι] σὺν ταῖς δουλίσι M^c
- ζ 53 a. ἡλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα: καίτοι τρυφερωτάτης οὔσης τῆς ex.
 πολιτείας οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἔργων. τὰ δὲ “ἀλιπόρφυρα” οἰκείως τῇ βασιλίδι,
 ὥς καὶ ἡ Ἑλένη “ἰοδνεφές” [δ 135] ἔριον ἐργάζεται. HP¹T
- 70 b1. ἡλάκατα: νῦν τὰ ἔρια. HM^aV V
 b2. ἡλάκατα: τὰ ἔρια, BDTky “ἡλακάτη” δὲ τὸ ξύλον ἐν ᾧ τυλίσσονται τὰ ex.
 ἔρια. B / “ἡλακάτη” δέ τι ἐργαλεῖον k
 c1. στρωφῶσα: στρέφουσα, DHM^aV ἐργαζομένη M^aVXy V
 c2. ἡλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα] ἀντὶ τοῦ περιπλέκουσα {ἐπ' Ὀλύμπῳ}
- 75 H ἔρια πορφυρᾶ HM^b
 d. στρωφῶσ'] περιβεβλημένη M^b
 e1. ἀλιπόρφυρα: θαλασσοβαφῇ BDG¹HM^aNVY V

50 a) cf. Aristarch. fr. 215 Matth. b) cf. schol. δ 24d 51 a) cf. schol. δ 546d; schol. D Δ 385, Ap. gl. Hom. 74, 243, 16 etc. 52 b1) παρά: de praepositione in hoc loco cf. Aristarch. fr. 186 Matth., vide schol. A Z 92a: Strab. 13, 1, 41 (601, 19 C., cf. Dem. Sceps. fr. 28 Gaede); Porph. qu. Il. Z 273, 7 MacPhail (= 1, 102, 18 Schr.); epim. Hom. ε 97 et 184; vide schol. η 153; τόπος κτλ.: cf. Hsch. ε 6446; vide schol. ζ 305a, ω 71 b2) ἐστία: cf. schol. D K 418; Ap. Soph. 78, 3; Zenodor. 253, 2 Miller; Phot. ε 2041; Eust. in Il. 815, 8; aliter Ammon. 113 (vide EGud 542, 2 Stef.) c) cf. Nünlist, Critic 317; Griesinger, Anschauungen 24 d) cf. schol. α 114a e) cf. schol. α 136f 53 a) τρυφερωτάτης: cf. schol. ζ 65a; τὰ δὲ ἀλπ.: de hoc versu cf. schol. A et bT Γ 126a-b; ἰοδνεφές: vide schol. δ 135c-f; hinc Eust. in Od. 1551, 11 b1-2) cf. schol. α 357c, δ 122g (ubi noster locus memoratur) et 135a; ζ 306a c) στρέφουσα: de verbo cf. Suid. σ 1229; Eust. in Il. 137, 24-25; EM 731, 14 etc.; Moschop. in Hes. op. 528; vide Procl. in Plat. remp. 2, 343, 1 Kroll; vide etiam Hsch. σ 2059, 2061 e) cf. schol. κ 353 et ν 108 (cum Porph. antr. nymph. 14); vide schol. ζ 306b (ἀλουργά), quem locum potius resp. Ap. Soph. 23, 30; Hsch. α 3033;

57 ἀπαγγέλλοι M^a 60 ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ Im. M^a ἐσχάρῃ a. c. M^a 63 πάλιν ὥς σὺν. αὐτῷ προδιατυποῖ Polak 67 στρωφῶσ' in Im. T 74 περιπλέκουσα dubitanter scripsi (περιστρέφουσα vel sim. possis): παρακαίουσιν H ἐπ' Ὀλύμπῳ (quod fort. e vv. 41-46 irrepsit) delevi 75 ἐριπόρφυρα H

	e2. ἀλιπόρφυρα] τὰ πορφυροβαφῇ T / βεβαμμένα Xs / ὀξέα M ^a	
	f. τῷ δέ] τῷ πατρί BP ¹ Y / ἦτοι τῷ βασιλεῖ D	
V	g. θύραζε: ἕξω G ² HVY	80
Nican.?	ζ 54 a. ἐρχομένῳ ξύμβλητο <μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας>: ἐρχομένῳ πρὸς τοὺς κλειτοὺς βασιλῆας. HM ^a Ty	
V	b1. ξύμβλητο: συνέτυχεν DG ² HM ^a Vy	
	b2. ξύμβλητο] συνήνητησεν BDINY	
ex.	c1. μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας: ὅπισθεν τῶν κλειτῶν βασιλῆων· νῦν γὰρ τοὺς ἐνδόξους καλοῦσιν. ἢ τὸ “μετά” ἀντὶ τοῦ “εἰς”. EX	85
	c2. μετά] εἰς B / πρὸς γ	
V	c3. κλειτούς: ἐνδόξους M ^a V	
	c4. μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας] ἤρχετο βουλευσόμενος μετὰ τῶν βασιλέων I	
ex.	d. <κλειτοὺς βασιλῆας> ἐς βουλὴν: οἱ καλούμενοι διὰ τὸ διαπρέπειν εἰς τὰς ἀγοράς. M ^a T ἐπιφέρει γὰρ “ἴνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί”. καὶ περὶ τοῦ Τηλεμάχου “ἀλλὰ ἔκκλητος / Τηλέμαχος τεμένη νέμεται καὶ δαίτας εἴσας / δαίνυνται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ’ ἀλεγύνειν· / πάντες γὰρ καλέουσι” [λ 184-87]· πάντη γὰρ καλεῖται. T	90
Nican.	ζ 55 a. ἐς βουλὴν] βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι τὸ “ἐς βουλὴν”. HP ¹ γ	95
ex.	b. ἐς βουλὴν, ἴνα μιν κάλεον: οὐχ ὅτι νῦν τοιοῦτόν τι ἦν ὥστε χρεῖαν εἶναι τοῦ βασιλέως, ἀλλ’ οἷόν που ἔδει ἀπαντᾶν ὅπου αὐτὸν ἐκάλει τὰ πράγματα διὰ τὴν ἀρχήν. HM ^b P ¹	
V	c1. βουλὴν: νῦν τὸν τόπον ὅπου βουλεύονται. EM ^a VXsy	
	c2. βουλὴν] τὸ βουλευτήριον BDM ^d λέγει νῦν B / τόπον βουλῆς G ²	100
ex.	d. βουλὴν] “βουλὴ” σημαίνει τρία· τὴν σύνεσιν, τὴν πρόφασιν, τὴν γνώμην. P ¹	1

hinc Eust. in Od. 1551, 12 (qui tamen etiam ὅμοια πορφυρούση ἀλί, scil. nigra); vide etiam Eust. in Od. 1453, 15 g) cf. schol. D Π 408, Ω 572 54 a) πρὸς; de praep. cf. schol. c1-2: est fort. doctrina Aristarchi, cf. fr. 185 Matth. (vide schol. D E 264 etc.; vide etiam Lesbon. fig. 7, 7 Blank); ceterum scholium de constructione sententiae verborumque ordine agit b1) cf. schol. D Ξ 27 et 231, vide Hsch. ξ 108 b2) cf. Ap. Soph. 117, 33; Suid. ξ 103; schol. Ap. Rhod. 1, 311-12c; de verbo Eust. in Od. 1551, 16 et 20 c1) cf. schol. a c3) de adi. cf. Ap. Soph. 100, 5; schol. D Γ 451, Δ 379 etc.; Hsch. κ 2918 d) οἱ καλούμενοι: fort. veriloquium vocis κλητός (ergo proprie v.l. κλητούς) respicit, cf. schol. A I 165a et saepius 55 b) de regis consuetudine cf. Philod. bon. reg. Hom. 31, 30 Dorandi c1-2) cf. schol. bT B 84; schol. Ar. eq. 166d, 722b; vide Zon. 400, 21-23 d) mire hos sensus cumulavit schol.; aliter (βούλευμα,

81 Im. T, integravi 82 κλειτοὺς βασιλῆας: ἐνδόξους (cf. schol. c1) γ 83 σύμβλητο Im. V συνέστηκε H 85 ὅπισθεν τῶν κλυτῶν (sic) etiam s βασιλῆων E: βασιλείων X 90 ἐρχομένῳ ξύμβλητο Im. T: εἰς βουλὴν (v. 55) Im. M^a 92 τεμένη: τε μένειν T 95 τὸ ἐς βουλὴν om. γ 96 τοιοῦτος ἦν P¹ 97 που om. P¹: τοῦ M^b ὅπου: ὅποι M^b, fort. rectius 99 νῦν om. Xs τόπον φησὶν EXs ὅπου: ἐνθα EXs

- e. ἵνα μιν] ὅπου P¹Y / τὸν Ἀλκίνοον M^d
- ζ 57 a. πάππα: προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. V
- 5 DEHM^aNP¹VXYks
- b1. πάππα] κατὰ τιμὴν ταῦτά τινες προσαγορευτικά. οὐδέποτε δὲ περὶ ex.
- τινος αὐτά φησι, ἀλλὰ πρὸς τινα· EXs “τέττα” φίλου, “ἄττα” τροφέως,
 “ἡθεῖε” ἀδελφοῦ, “πάππα” πατρός, EM^bXs “μάμμα” μητρός. M^b
- b2. πάππα] ψελλιζομένης ἐστὶ τις φωνή. HP¹ ex.
- 10 b3. πάππα] πάτερ G¹HM^aP¹ / ὦ ἀγαπητέ Y
- c. οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσσειας] ἐρωτηματικῶς ὁ λόγος. HP¹ ex.
- d. ἐφοπλίσσειας] Ῥιανὸς “ἐφοπλίσσειαν” [fr. 33 Leur. = 35 Mayh.], οἱ Did.
 δμῶες δηλονότι. HP¹
- e. ἐφοπλίσσειας: παρασκευάσειας HM^aP¹V V
- 15 f. ἀπήνην: ἄμαξαν G²M^aVYy V
- ζ 58 a. εὐκυκλον] εὐτροχον· HM^aNP¹Xs “κύκλοι” γὰρ οἱ τροχοί. M^a
- b. ἵνα κλυτὰ εἵματ’ ἄγωμαι: οὐ τὰ τότε, ἀλλὰ τὰ φύσει. ὥς ἐπὶ τοῦ “φαινήνην Ariston.
 ἀμφὶ σελήνην” [Θ 555], οὐ τὴν τότε, ἀλλὰ τὴν φύσει· καὶ ἐπὶ τοῦ “πλήθει
 δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα” [Φ 218]. EX
- 20 c. ἵνα...ἄγωμαι] ὅπως Y / ἄγω, κομίζω M^c
- ζ 59 a. πλυνέουσα] μέλλουσα πλῦναι M^c
- b. τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται: μόνος ἐστὶν οὗτος παρακείμενος παρὰ Hrd.
 τῷ ποιητῇ ἀπὸ τοῦ ρ δεδιπλασιασμένος. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ
 “ῥεραπισμένῳ νώτῳ” [fr. 457 P = 41 G.]. HP¹

θέλησις, γνώμη) Choer. epim. Ps. 16, 12 Gaisf.; aliter etiam Hsch. β 930 57 a) vide schol. D Z 518, ubi noster locus laudatur (de ἡθεῖε etiam Ap. Soph. 82, 31; EGud 238, 30 Sturz); de ἄττα vide Ap. Soph. 46, 33 et Hsch. α 8174; fort. hinc EM 651, 5, ubi tamen νῖων πρὸς πατέρα (cf. etiam Eust. in Od. 1551, 26), proprie enim de patre πάππα dictum, vide schol. b1 b1) vide schol. A et bT Z 518a-b cum app. Erbse, et schol. D Z 518 (vide Eust. in Il. 659, 52); dialecto Syracusanae adscribit Philox. fr. 266 Theod. (Or. 136, 15); vide Ap. Soph. 127, 26; Hsch. α 8174 et π 439 (ad hunc loc.); Suid. π 255 (nescio an hinc, ut putat Adler, cf. Sguardi 156 adn. 334); EM 133, 55 et 651, 5 d) sic fort. et Aristophanes legit (p. 198 Sl.); prob. ζ 69-70 resp., cf. Hainsworth ad loc. et Eust. in Od. 1551, 28, qui lectionem traditam defendit e) cf. schol. β 295b f) cf. schol. T Ω 189; schol. D Ω 275, 324; Ap. Soph. 40, 31; schol. Eur. Med. 1122; Hsch. α 6165; Eust. in Od. 1550, 14 58 a) cf. Eust. in Il. 1349, 57 et in Od. 1550, 24 (hinc); schol. Aesch. Prom. 710b; κύκλοι κτλ.: cf. schol. D E 722, Ψ 340 et saepius b) est doctrina Aristonici: vide Aristarch. fr. 14 Matth.; schol. ζ 26c1 et ζ 74b (cf. schol. A Θ 555a, Φ 218a); cf. M. Parry, The Making of the Homeric Verse, Oxford 1971,

4 πάπα Im. V προσφώνησις; ἐπιφώνημα s φιλοφρονητικόν (post πρεσβ. conl.) s: om. N νεωτέρου ante φιλοφρ. conl. EX: om. Y: νεωτέρου ἀδελφοῦ D πρεσβύτερον: παλαιόν N: μείζονα Y 6 κατά - προσαγ. om. s 7 φασι s 8 ἡθεῖε ἀδελφοῦ om. M^b πάππα δὲ πατρός s 9 ψελλιζομένη P¹ 11 ἐρωτημ. ἔχει P¹ 12 ἐφοπλίσσειαν H: ἐφοπλήσειαν P¹ 13 δηλονότι om. P¹ 23 ὁ HP¹ (scil. παρακείμενος): τό Dind.

- c. μοι] παρέλκον B 25
- ex. ζ 60 a. καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε] ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἔλεγε περὶ τοὺς γάμους ἀπαρακαλύπτως “τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἳ κέ σ’ ἄγωνται” [ζ 28], αὐτὴ δὲ τὴν χρεῖαν ἐνήλλαξε τῶν φορησόντων ἐπ’ αὐτὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς. ἀλλ’ ἔσχεν ὑπόνοιαν τῆς ἀληθείας ὁ λόγος διὰ τὴν ἀκμὴν τῆς γαμούσης. HP¹
- b. ἔοικε] πρέπει M^a 30
- Ariston.?
V c. ἐόντα] “σοὶ...ἐόντα”, H ἀντίπτωσις. HP¹
- ζ 63 a1. ὀπυῖοντες: γεγαμηκότες BDHM^aNP¹V
a2. ὀπυῖοντες] γυναῖκας ἔχοντες σεμνῶς X / εἰς γάμον ἐλθόντες G¹ / εἰς γυναῖκας ἦλθον T / γαμοῦντες Y
- V b1. ἡῖθεοι: ἄγαμοι G²M^aNVYy 35
b2. ἡῖθεοι] ἄζυγες By
c. ἡῖθεοι] ὁ ἀπὸ τῶν ἰ χρόνων μέχρι τῶν κ’ λέγεται “ἡῖθεος” N / νεώτεροι “ἡῖθεος” δὲ λέγεται ἀπὸ ἔτους ιδ’ ἕως ιη’ V^b
- V d1. θαλέθοντες: θάλλοντες, ἀκμάζοντες M^aVs
d2. θαλέθοντες] ἄγαν θάλλοντες HY / λάμποντες B 40
- ζ 64 a. οἱ δ’] οἱ νεώτεροι Xs / οἱ πέντε B
b. ἐθέλουσι] ὀφείλουσιν HP¹
- ex. ζ 65 a. ἐς χορὸν ἔρχεσθαι: ἀβροδῖαιτοι γὰρ ὄντες οἱ Φαίακες καθ’ ἡμέραν ἐχόρευον. HM^bNP¹T
- V b1. χορὸν: τὸ συνέδριον, τὸ ἄθροισμα, τὰ διδασκαλεῖα. M^aV 45
b2. χορὸν] νῦν τὸ Xs συνέδριον G²HXs
c. μέμηλεν] διὰ φροντίδος εἰσίν, ἀπὸ τοῦ “μέλω” τὸ φροντίζω. B
- V ζ 66 a1. αἶδετο: ἡσχύνθη, ἐνετράπη M^aV
a2. αἶδετο] ἡσχύνετο BHP¹ / ἐνετρέπετο G¹Y

121 c) de diathesi verbi cf. Eust. in Od. 1551, 38 59 b) cf. Hrd. παρεκβ. μεγ. ῥημ. 12, 20 La Roche; est forma poëtica, cf. Theodos. can. 4, p. 48, 8 Hilg. (et Suid. p 104); Choer. prol. in Th. Alex. can. 80, 23-32; de forma non Attica cf. etiam Eust. in Od. 1551, 40 erat olim quaestio, cur Nausicaa ad amnem potius quam mare pergat (Plut. qu. conv. 1, 9, 627a) 60 c) cf. Aristarch. fr. 47 Matthaios; lectionem ἐόντι novit Eust. in Od. 1551, 58 63 a1) de verbo cf. schol. β 208b-c et 336e; nescio an huc resp. Hsch. o 1073 (cum Im. ὀπυῖόλαι) b-c) cf. schol. γ 401b1-2; sed nusquam alibi (sicut in schol. N) ἡῖθεος tamquam iuvenis inter decem et viginti annos natus definitur d1) θάλλοντες: cf. schol. D Ψ 32, vide ad ψ 191 (etiam de ἀκμάζοντες); Hsch. θ 33-34; Suid. θ 13 65 a) cf. Eust. in Od. 1552, 4 (τρυφηταί) b) συνέδριον: cf. Ap. gl Hom. 75, 103, 2; διδασκαλεῖα: cf. Poll. 9, 41 c) de verbo vide schol. α 151e 66 a2) ἐνετρέπετο: de verbo cf. e.g. schol. D X 82; de

26 περὶ τῶν γάμων ἀπερικαλύπτως Polak 27 φορησάντων mss., corr. Polak ἔχει Dind. 32 -ντος... -τος V 35 ἀγαθοί perperam i.l. M^a 43 Im. T ἀφροδῖαιτοι HM^bP¹ γάρ om. T καθημέραν HP¹ 45 διδασκαλία M^a

- 50 b1. θαλερόν: θάλλειν καὶ αὐξάνειν ποιοῦντα G²HM^aVy V
 b2. θαλερόν] τὸν ἀπὸ τῆς ἡδονῆς θάλλειν ποιοῦντα Xs
 c. θαλερόν] θαλερὸς γάμος ὁ τοῖς θάλλουσιν τουτέστιν τοῖς ἀκμάζουσιν ex.
 ἀρμόζων D¹ / τὸν τοῖς θαλεροῖς ἡγουν ἀκμάζουσι ἀρμόζοντα I
 d. θαλερόν] θάλλει γὰρ ὁ νέος γάμος B / νέον V^b / γλυκύν M^a
- 55 e1. ἐξονομῆναι: ὀνομαστὶ εἰπεῖν G²M^aV V
 e2. ἐξονομῆναι] ὀνομάσαι γ
 ζ 67 a. ἀμείβετο: ἀνταπεκρίνετο, HM^aP¹V ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο. M^aV V
 ζ 68 a. οὔτε τοι] γρ. καὶ “οὔτε τευ”. HP¹ Did.?
 b. οὔτε τοι ἡμιόνων] οὔτε ἡμιόνων σε ἔνεκα M^a
 60 c. οὔτε τευ: οὔτε τινός M^aV V
 ζ 69 a. ἔρχευ] ἔρχου M^a
 b1. ἐφοπλίσσουσιν: παρασκευάσουσιν M^aVy V
 b2. ἐφοπλίσσουσιν] ἐτοιμάσουσιν I
 c. ἀπήνην] τὴν ἄμαξαν Y
- 65 ζ 70 a. εὐκυκλον: εὐτροχον· “κύκλοι” γὰρ οἱ τροχοί. G²HM^aP¹V V
 b1. ὑπερτερὶη: τῷ πλινθίῳ τῷ ἐπιτιθεμένῳ τῇ ἀμάξῃ πρὸς τὸ πλείονα V
 βάρη φέρειν, BHM^aNP¹VY ὃ καὶ “περίνθος” καλεῖται. M^aVY ἢ τῷ ὑπεράνω
 τῆς ἀμάξης τετραγώνῳ ξύλῳ τῷ δεχομένῳ τὸ ἐντιθέμενον φορτίον.
 BEM^aVXYy
- 70 b2. ὑπερτερὶη] τῷ πλινθίῳ τῷ ἐπιτιθεμένῳ ἄνωθεν εἰς τὸ δέχεσθαι τὰ
 ἐπιτιθέμενα. EXs / ξύλον ὑπὲρ τῆς ἀμάξης τετράγωνον δεχόμενον τὰ
 ἐπιτιθέμενα φορτία G²

αἰδώς saepius, cf. schol. D E 787 etc. b-c) vide ad v 74; de θάλεια cf. schol. γ 420e, de θαλέων Hsch. θ 45; de adi. θαλερός = “iuvenis” cf. schol. δ 556c cum app. test. e) cf. Hsch. ε 3938; Eust. in Il. 980, 12 68 a) τευ pro τοι mss. aliquot in textu praebent c) cf. schol. A^a T 262a; de τευ cf. e.g. schol. D B 388, E 897, N 559 etc. 69 b-c) cf. schol. ζ 57e-f 70 a) cf. schol. ζ 58a b1-2) hinc Eust. in Od. 1550, 25; πλινθίῳ ἐπιτιθεμένῳ: vide schol. D Ω 190; Poll. 1, 144 (cum Nitzsch, Erkl. Anm. 98); περίνθος (de forma cf. Ap. fr. 102 N.; Hsch. π 1256 etc.; sed περίνθον vel πείρινος etiam possis): cf. schol. D Ω 190; Eust. in Il. 1344, 38; in Od. 1550, 26; Garvie ad loc.; ὑπεράνω τῆς ἀμάξης et sim.: hinc Hsch. υ 472; Eust. in Il. 1344, 39; paulo aliter (τὸ πῆγμα τῆς ἀμάξης, vide etiam o 131) ad hunc loc. Ap. Soph. 158, 23

50 αὐξάνειν: ἀκμάζειν M^a: om. G²y ποιοῦν HV 57 -νατο M^aP¹ προεφθ. M^a 58 οὔτε Buttm.: ὅτε mss. 60 τευ in lm. rest. Barnes: τοι V τινός i.l. etiam G² 62 παρασκευάσουσιν γ 66 lm. M^aP¹V τῷ¹ om. HP¹ ἐπιτιθ. (ἐπιτεθειμένῳ M^a) ante πλινθίῳ conl. M^aVY 67 ἢ ὑψηλοτάτῳ post φέρειν add. M^a πείρινθος scripsi (cf. app. test.): πλινθίον mss. 68 τετρ. - φορτίον: τετράγωνον ξύλον τὸ δεχόμενον τῷ ἐπιτιθεμένῳ φορτίῳ M^a τῷ γ: om. cett. δεχομένης EX τὸ φορτίον τὸ ἐντιθέμενον ἐν αὐτῷ γ 70 τῷ τεθειμένῳ s 71 τιθέμενα s: ἐντιθέμενα ci. Buttm.

- b3. ὑπερτερή] τῷ πλινθίῳ ἐν ᾧ ἐπέκειντο τὰ πράγματα G¹ / ἐν ᾧ τίθενται
τὰ φορτία M^a / πλινθίῳ ἐν τῷ δίφρῳ ὃ ἐπιτιθέασιν ἄνωθεν εἰς τὸ δέχεσθαι
τὰ τιθέμενα D¹ / ἢ παρὰ Λατίνοις “γράτα” Y 75
- b4. ὑπερτερή] “ὑπερτερία” λέγονται V^p τὰ ξύλα τὰ κύκλῳ τῆς ἀμάξης V^bV^p
ἢ τὰ πλινθία V^p / τῇ πλάτῃ τῆς ἀμάξης, τῇ κρεβαττίνῃ γ / καθέδρᾳ n
- V ζ 71 a1. δμῳΐσιν: θεραπαινίσιν M^aV
a2. δμῳέσσιν] δούλαις G²Y
b. ἐκέκλετο] ἐκέλευσεν Y / ἐκέλευεν M^c 80
c. τοί] αὐτοί M^a
- ζ 72 a. ἐκτός] τοῦ οἴκου δηλαδή I
V b. ἐύτροχον: καλοὺς τροχοὺς ἔχουσιν M^aV
v. l. c. ἡμιονεῖν] γρ. “ἡμιόνουιν”. H 85
- V ζ 73 a1. ὄπλεον: ἡτοίμαζον, HM^aNVYγ παρεσκευάζον DM^aV
a2. ὄπλεον] ἡτρεπίζον G² / κατεσκευάζον B
V b. ὕπαγον: ἐξῆγον G²HM^aNVYγ
- Did. ζ 74 a. φέρον: Ἀριστοφάνης [p. 198 Sl.] “φέρον” γράφει καὶ “κατέθηκεν”
[75], οἱ δμῳές. HP¹ 90
- V (Ariston.) b1. ἐσθῆτα φαεινὴν: οὐ τὴν τότε οὖσαν φαεινὴν (ἐρρύπωτο γάρ),
EHM^aP¹VX ἀλλὰ τὴν φύσει καθαράν. EVX

b3) γράτα est Latinum *grata* (cf. Du Cange, Gloss. med. inf. Latin. s.v.; non invenio tamen in lexicis Graecitatis Medii Aevi) b4) κρεβαττίνη: alio sensu apud Aesop. fab. 15b, 1 71 a) de subst. cf. schol. α 147b, β 412b b) cf. schol. δ 37e 73 a1) ἡτοίμαζον: de hoc loco et de verbo in hoc versu cf. schol. bT T 172a1 ad hunc vs. in mg. γρ. καὶ μικρόν (fort. ad ὄπλεον, quod mss. aliquot et ipse M¹ in textu p.c., spectans?) oblitteratum praebet M^a de constructione formulae ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ vide Eust. in Od. 1550, 12 74 a) ergo dativum κούρη in principio versus legebat Aristophanes (“sed oporteret potius κούρης” Buttm.), cf. Roemer, Athetesen 327 et Callanan, Ar. Byz. 52 b1-2) est Aristarch. fr. 14C Matth.; vide schol. ζ 26c1 et 58b cum app. test., praes. de hoc loco Ap. Soph. 161, 24 (Erbse, Beitr. 423) et schol. A Φ 218a; Porph. qu. Il. Θ 555-56, 4 MacPhail (= 1, 125, 12 Schr.); hinc Eust. in Od. 1552, 15; vide Nünlist, Critic 300; M. Parry, The Making of the Homeric Verse, Oxford 1971, 121; λεπτὴν: cf. schol. bT Θ 555b; Eust. in Il. 427, 39 et EM 786, 29 etc.

74 ἐν πλινθίῳ D, ordinem commutavi: πλινθία δίφρος ὃν ἐπιτιθ. κτλ. m ὃ ego: ἐν ᾧ D 75 scholio b1 statim subiungit Y 77 πλατῇ vel sim. γ, correxi (πλάτῃ scil. latus, costa, ut vid.) 78 lm. V: nescio an potius δμῳῆσιν (cf. δ 296) legendum, praesertim cum δμῳΐς verbum Homericum non sit et metro minime conveniat 85 ἡμιονοῖν H, post Ludw. correxi 89 γράφουσι P¹ 91 in medio scholio inseq. (post σελήνην et ante τινές) praebet P¹ ῥερύπωτο M^a: ῥερύπωται HP¹ 92 τῇ φ. καθαρᾷ V φύσει κἂν τότε ἐρρύπωτο i.l. praebet etiam G²

- b2. ἐσθῆτα φαεινήν: τὴν φύσει φαεινήν. οἶόν ἐστι καὶ τὸ “φαεινήν ἀμφὶ
σελήνην” [Θ 555]. τινὲς δὲ τὴν λεπτὴν, ὡς καὶ “μάστιγα φαεινήν” [Κ 500].
95 HP¹T
b3. φαεινήν] ἢ τὴν φύσει φαεινήν ἢ τὴν λεπτὴν. N
ζ 75 a. τὴν μέν] τὴν ἐσθῆτα Y / τὸ πλῆθος τῶν ἐσθήτων M^c
ζ 76 a. κίστη: ἄπαξ ἐνταῦθα ἢ “κίστη”. HP¹ Ariston.
b1. κίστη: ἐδεσματοθήκη, G²HM^aNP¹VYky οὐκ ἄποθεν τοῦ “ἐγκεῖσθαι” V
100 τι ἐν αὐτῇ. M^aP¹V
1 b2. κίστη: παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ “κεῖσθαι” καὶ φυλάττεσθαι τὰ βαλλόμενα· EXs
οὕτω γὰρ οἱ Ἄττικοι καλοῦσι τὸ σκεῦος, εἰς δὲ βάλλουσι τὰ ἐδέσματα. EX
c. κίστη] κιβωτίῳ BDIY / λάκκῳ B
ζ 77 a. ἔχευεν: ἐνέχεεν, G²M^aV ἐνέβαλεν M^aVsy V
5 ζ 79 a. ληκύθῳ: ἀγγεῖῳ ἐλαιοδόχῳ BM^aVXYy V
b. ληκύθῳ] παρὰ τὸ “κεύθειν” τὸ “ἔλαιον” N ex.
c. ληκύθῳ: τὸ λεγόμενον “λαγύνιον”, παρὰ τὸ “λαχύτος” τις οὐῖσα. M^a EGen?
d. ληκύθῳ] τῇ λεγομένῃ λίτρα P¹ / ἡ λίτρα H / ῥογίον G¹
e1. ὕγρον ἔλαιον: οὐ τὸ φύσει ὕγρον, ἀλλὰ IHP¹V τὸ ὕγροποιόν V
10 IHM^cP¹VY
e2. ὕγρον ἔλαιον: οὐ τὸ τῇ φύσει ὕγρον ὄν, ἀλλὰ τὸ ὕγροποιόν, ὡς τὸ ex.
“χλωρὸν δέος” [H 479]. ἢ τὸ χαλαστικὸν τῶν σωματῶν. ἢ τὸ ἐν ὕγρότητι

76 a) ἄπαξ: cf. Ap. Soph. 99, 24, ubi etiam veriloquium a verbo κεῖσθαι (cf. schol. b1-2); Hsch. κ 2799; de re vide etiam Poll. 10, 91 b1) ἐδεσματοθήκη: sim. (ὀψοθήκη) schol. Ar. Ach. 1086a-c et schol. Ar. eq. 1211b (saepius vocabulum apud Aristophanem, unde prob. illud Ἄττικοί in schol. b2); e schol. b1 fere ad verbum (οἱ παλαιοί) Eust. in Od. 1552, 19 c) κιβωτίῳ: cf. Ps.-Hrd. part. 65, 4; schol. Ar. eq. 1211a-b et vesp. 529b 77 a) sim. schol. β 12e et 395d (proprie ad ἐν... ἔχευεν spectat glossa); ἔβαλεν (prob. hinc) praebebat Cyrill. ε 815 Hag. 79 a) hinc Eust. in Od. 1552, 24; cf. e.g. schol. Dion. Thr. 195, 33; schol. vet. Ar. Plut. 810b; Ps.-Hrd. part. 78, 1; Suid. λ 438 b) cf. EGud 368, 40 Sturz; Eust. in Od. 1552, 24 c) vide EGen λ 89 Alpers (EM 563, 36), fort. ex Orione; vide schol. Plat. Hipp. min. 368c (p. 265 Cufalo; Clearch. fr. 189 Wehrli = 109A Dorandi cum app. test.) d) ῥογίον: cf. Zon. 1305, 10; schol. rec. Ar. plut. 810c (est verbum Byzantinum) e1-2) de re late longeque disputarunt antiqui: Plut. qu. conv. 6, 9, 695e-96d e2) hinc ad verbum EGud 539, 51-55 Sturz (an invicem?); hinc

93 τὴν φύσει φαεινήν om. (scholio praec. statim subiungens) M^a τὴν - σελήνην post τινές - φαεινήν habet (ἢ interiecto) T 94 δέ om. T τὴν om. T λεπτὴν: λευκὴν T καὶ ὡς P¹ 99 λέγεται δὲ ἡ ἐδ. (scholio a subiungentes) HP¹ εἰκεῖσθαι P¹ 1 αὐτῇ Polak φυλάσσεσθαι X ἐμβάλλόμενα Polak, fort. rectius 2 ἐμβάλλουσι Polak 4 ἔχεεν G² ἔβαλεν Vy 5 ἐλ. ἀγγ. Vy 7 λαγυνίῳ etiam i.l. praebebat M^a οὐῖσα sicut EGen praebebat M^a: potius εἶναι debuit 9 τῇ φύσει V 11 ὄν om. E^{Gud} ὕγροποιόν E^{Gud} et in mg. M^b: χλωροποιόν M^a 12 χαρακτηριστικόν male E^{Gud}

- διατηροῦν καὶ μὴ συγχωροῦν σκληραίνεσθαι. ἢ ὅτι οὐκ ἀποκρυσταλλοῦται
τὸ ἔλαιον, πολλὸν ἔχον ἐν αὐτῷ τὸ ὑγρόν. M^a
- e3. ὑγρὸν ἔλαιον: τὸ ὑγροποιόν, ὡς τὸ “χλωρὸν δέος” [H 479]. ἢ διὰ τὸ 15
μὴ ἀποκρυσταλλοῦσθαι τοῦτό φησιν, EXs ἢ διὰ τὸ μὴ εὐζήραντον, ἃ καὶ
ἀμφοτέρωθε θεωροῦνται ἐπὶ τοῦ ὕδατος. EX
- e4. ὑγρὸν ἔλαιον: τὸ μὴ ἐὼν σκληρύνεσθαι, IP¹T ἢ τὸ χαλαστικὸν τῶν
σωμάτων. IP¹
- ex. ζ 80 a. εἴως χυτλώσαιτο: “ὅπως”, “ἵνα”. τὸ δὲ “χυτλώσασθαι” ἐπὶ τοῦ μετὰ 20
λουτρὸν ἀλείψασθαι τίθησιν, οὐχ ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ ἀλείψασθαι. BHM^aT τὸ δὲ
μετὰ ἐλαίου ὕδωρ “χύτλον” ἐκάλουν. BHP¹T
- V b. εἴως: νῦν ἀντὶ τοῦ V ὅπως DG¹HM^aNPTVYhk
- c. εἴως] ἐξότου Y
- V d1. χυτλώσαιτο: λουσαμένη HM^aVXsy ἀλείψαιτο· CG¹M^aNVXYhnsz 25
“χύτλος” γὰρ τὸ μεθ’ ὕδατος ἔλαιον. CG²M^aVXYsy
- d2. χυτλώσαιτο] “χύτλα” τὸ ἔλαιον, ἐξ οὗ καὶ “χυτλώσαι” τὸ ἀλείψαι. PY
- d3. χυτλώσαιτο] μετὰ τὸ λουθῆναι ἀλειφθεῖν. τοῦτο γὰρ τὸ “χυτλοῦν”. EX
- e. χυτλώσαιτο] καθαρισθῇ γ / ἀλειφθεῖ M^a / λούσαιτο T / λουσθεῖ N /
ἀλείψηται B / μετὰ ὕδατος ἀλείψηται ἔλαιον D / λούσαιτο ἀλείψαιτο V^bV^p 30

minus arcte etiam Eust. in Od. 1552, 26 (qui praes. οὐ μόνον pro οὐ); χλωρὸν δέος: cf. e.g. schol. D H 479; Ap. Soph. 168, 10 etc.; ἢ τὸ χαλαστικὸν κτλ.: fere eadem schol. D Ψ 281; vide Ap. Soph. 157, 9 (Heliodorus) et Hsch. v 50; ἐν ὑγρότητι διατηροῦν καὶ μὴ συγχωροῦν σκληραίνεσθαι: cf. Porph. qu. Il. Δ 434, 5 MacPhail (= 1, 75, 24-27 Schr.); EGud 539, 47 Sturz; EM 774, 50 (ubi, sicut in schol. D Ψ 281, non τὸ ὑγρόν sed τὸ θερμὸν concrecentiae obstat) 80 a) hinc Eust. in Od. 1552, 33; ὅπως, ἵνα, (cf. schol. b): cf. schol. δ 800a et ε 386a μετὰ λουτρὸν ἀλείψασθαι (idem d3 μετὰ τὸ λουθῆναι ἀλειφθεῖν): hinc Ap. Soph. 169, 14 et Hsch. χ 843 (et χ 842 μετ’ ἐλαίου λούσασθαι); cf. EGud 572, 1 Sturz; EM 816, 11-12 μετὰ ἐλαίου ὕδωρ: vide schol. d d1-2) τὸ μεθ’ ὕδατος ἔλαιον: hinc Eust. in Od. 1552, 35; cf. schol. Ap. Rhod. 1, 1075-77a; Hsch. χ 838; Suid. χ 607; EM 816, 13; vide etiam Tz. in Lyc. 322 (p. 128, 7-9 Scheer) e) sensum simpliciore respicere videntur poëtae Hellenistici, cf. Rengakos, Kallimachos 43; M. Skempis, Kleine Leute und grosse Helden, Berlin-New York 2010, 337

13 σκληραίνεσθαι: κληράνεσθαι E^{Gud}: γρ. σκελετεύεσθαι (hoc habet etiam Eust.) s. l. M^a οὐκ om. E^{Gud} 14 αὐτῷ M^a 16 εὐζήραντον: ἐὼν ζηρανθῆναι Buttm.: ἐὰν ζηρανθῆναι tempt. Pappag. et Polak (hic tamen potius Buttmanni coniecturam διὰ deleteo servaverit) 17 οὐ θεωροῦνται ci. Polak 18 σκλύνεσθαι I ἢ om. I 20 Im. T τὸ εἴως ἀντὶ τοῦ ὅπως, ἵνα τὸ χυτλώσασθαι ἢ ἐπὶ τὸ μετὰ κτλ. H ὅπως - χυτλώσασθαι om. M^a ἵνα etiam k i.l. ἐπὶ τὸ μετὰ BM^aT, corr. Dind. μετὰ τοῦ λ. M^a 21 λουτροῦ mss., cl. Eust. correxi τίθησι δ’ οὐχ ἀπλῶς H τό - ἐκάλουν i. l. tamquam alt. schol. praebet H 25 οἶον interiecto scholio a subiungit M^a ἀλείψαιτο ὅπερ λουσαμένη X 26 χύτλον M^aX: χύτλη Y ἔλαιον ἐκάλουν

- f. χυτλώσαιτο] “χύτλα” γὰρ κυρίως τὰ ἀπολούματα. n
- ζ 81 a. μᾶστιγα] τὸν μᾶσθλην M^a
- b. σιγαλόεντα] τὰ “σιγῇ” ἐμποιοῦντα τοὺς ἵππους “ἄλλεσθαι”. s ex.
- ζ 82 a. μᾶστιξεν] βραδυτέρα γὰρ ἢ τούτων βάδισις. BHP¹T ex.
- 35 b. καναχή: ψόφος, HM^aP¹VXsy ἦχος G²HIM^aNP¹TVXsy V
- c. καναχή] κτύπος DV^bYksy / κραυγή Xs / θόρυβος P¹ / ὀξύς T / ἡχή B
- d. ἡμιόνουιν] γρ. “ἡμιόνουσι”. P v.l.
- ζ 83 a1. ἄμοτον: ἀπλήρωτον DEG²HM^aNPVXs V
- a2. ἄμοτον] ἢ ἀκόρεστον PY / πεπληρωμένον T / πολύν C / λίαν πολύ γ
- 40 b. ἄμοτον: τὸ συνεχὲς κυρίως τοῦ σώματος, ὅπερ οὐκ ἔχει “μότον” πώποτε. ex.
- καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων λέγεται, ἀντὶ τοῦ πυκνῶς. N
- c. ἄμοτον] “ἄμοτον” δὲ γίνεται ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ex.
- “μότος” τὸ μοτάριον. “ἄμοτον” γὰρ τὸ ὑγιές, τὸ μὴ δεχόμενον μότον· ὅθεν
- καὶ “ἄμοτον τανύοντο” ἀντὶ τοῦ “ὑγιῶς ἔτρεχον”. B
- 45 d. τανύοντο] ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος “ἔτρεχον”, ὡς ἐκεῖ “οἱ δὲ Ariston.
- πανημέριοι σείον ζυγόν” [γ 486]. BHM^aP¹Y
- e1. τανύοντο: συνεχῶς ἐφέροντο EG¹M^aNVVXs V
- e2. τανύοντο] ἔτρεχον ETYXs / ἐξηπλοῦντο Y / ἔσυρον B / ἡλαύνοντο I
- f. αὐτήν] τὴν Ναυσικάαν Y
- 50 ζ 84 a1. κίον: ἐπορεύοντο G²M^aV V
- a2. κίον] ἀπύρχοντο Y
- ζ 86 a1. ἐνθ’ ἦτοι] σημειωτέον πανταχοῦ τὸ “ἦτοι” ἀντὶ τοῦ “μέν”, τὸ δὲ Ariston.?
- “ἀτάρ” ἀντὶ τοῦ “δὴ”. H

f) sim. Hsch. χ 836 81 a) cf. schol. anon. rec. Ar. nub. 449a b) aliter (e voce σιγή) schol. ε 86c, cf. schol. ζ 26b (vide app. test.); ex ἄλλεσθαι schol. T E 226-27 82 b) cf. Hsch. κ 636 (ubi etiam κραυγή, cf. schol. c) et, de ψόφος, schol. D Π 105 et T 365 c) κτύπος: cf. Zon. 1156, 10; ὀξύς: ad ἦχος spectat 83 a1) cf. schol. D Δ 440 et E 518, N 40, T 300; Ap. Soph. 25, 25; Hsch. α 3761; EGen α 671 L.-L. a2) ἀκόρεστον: cf. e.g. schol. Ap. Rhod. 1, 513-15a; EGud 117, 17 Stef. (cum app. test.); πεπληρωμένον: cf. Eust. in Il. 1185, 31, vide schol. c; aliter EGen α 671 L.-L.; πολύ: cf. Hsch. α 3761 b) aliter (scil. ex μένω - μοτός) Philox. fr. 436 Theod. (Or. 20, 29); de μότος / μότον (seu aliter μοτός / μοτόν) vide schol. c c) cf. schol. D Δ 440 μότα (scil. infulae ad vulnera sananda); EGen α 671 (p. 415, 10-14 L.-L.); EGud 117, 17-18 Stef.; Eust. in Il. 495, 13; 1185, 31; in Od. 1552, 39 d) cf. schol. γ 486b et (de hoc verbo) schol. Pind. Ol. 8, 65a-b; de vi verbi vide etiam schol. T Π 375c et b T Π 834; ἔτρεχον (cf. schol. e2): cf. schol. D Π 375; Hsch. τ 147 e1) sim. schol. D Π 375; Eust. in Il. 1065, 12 e2) ἐξηπλοῦντο: sim. Ap. Soph. 150, 23 ἐξετείνοντο διὰ τὴν προθυμίαν τοῦ τρέχειν (ad hunc loc., cf. Haslam, The Homer Lexicon 11); aliter (εὐτόνως ἐκινούντο) Eust. in Od. 1552, 38 84 a1) de verbo cf. e.g. schol. β 301c etc. 86 a1) ἀντὶ τοῦ μέν: cf. Ap. Soph. 85, 5; schol. D Δ 51; schol. Dion. Thr. 437, 35; Hsch. η 949; EM 416, 54; Thom. Mag. ecl. voc.

(cf. schol. a) M^a 34 βραδυτέρα: βραδέως T 37 ἡμιόνουιν in textu praebet P ἡμιόνεσσι a. c. P 38 ἀπληρώτως D 45 οἱ δέ om. HP¹

- a2. ἔνθ' ἦτοι] ὅπου μὲν M^aP¹ / ἐκεῖ μὲν B
- Ariston. b1. ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν - καλὸν ὑπεκπρορέει: σημειωτέον τὴν ἐναλλαγὴν τῶν χρόνων, οὗ μὲν “ἦσαν”, οὗ δὲ “ῥέει”. πρὸς δ' ἡ διπλῇ. HP¹ 55
- b2. ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν - καλὸν ὑπεκπρορέει: σημειωτέον τὸ ἀσύντακτον τῶν χρόνων. HP¹
- Nican. c. ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν] ἡ ἀνταπόδοσις “ἔνθ' αἶγ' ἡμιόνους μὲν” [ζ 88], τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. HP¹ 60
- ex. d. πλυνοί] αἱ γούρναι αἱ ἐν ταῖς προχοαῖς τῶν ὑδάτων ἰστάμεναι M^c / αἱ πηγαί, οἱ τόποι ἐν οἷς πλύνουσι τὰ ἱμάτια s
- V e. ἐπηετανοί: συνεχεῖς CDEHM^aNVXs
- f. ἐπηετανοί] πολλοί, EG²M^aXsy ὀλοχρόνιοι EX / ἡ μακροί, M^aN παρατεταμένοι M^a / αὐτάρκεις Y / διηνεκεῖς, πολυχρόνιοι B 65
- ex. ζ 87 a1. ὑπεκπρορέει: ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν εἰς τὰς πυέλους ῥεῖ. BEHM^aP¹Xs
- a2. ὑπεκπρορέει] ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς τοὺς πλυνοὺς ῥεῖ Y
- ex. b. ὑπεκπρορέει] ἡ “ὑπό” δηλοῖ τὸ εἰς βάθος. EXs
- v.l. c. ῥυπόωντα] γρ. “ῥυπόεντα” HP¹ 70
- V d. ῥυπόωντα: ῥυπαρά G²M^aV
- V ζ 88 a. ὑπεκπροέλυσαν: ἡ μὲν “ὑπό” τὴν ἀπόζευξιν δηλοῖ, ἡ δὲ “πρό” τὴν εἰς τοῦ ἔμπροσθεν ἔλασιν BEHM^aP¹VXYs τῶν ἡμιόνων. BHM^aP¹Y
- b. ὑπεκπροέλυσαν] ἀπέζευξαν G² / ἀπέλυσαν γ

Att. 174, 11-13; ἀντὶ τοῦ δή: cf. Ap. Soph. 46, 29; schol. D I 58; synag. α 1035 (Phot. α 3055; Suid. α 4319); Eust. in Il. 1272, 20; Tz. in Ar. nub. 187 (vide etiam ad schol. δ 31a) b1) est Aristarch. fr. 63 Matth.; cf. schol. δ 485a; de hoc loco vide Ps.-Plut. de Hom. 54, 2 d) cf. schol. ζ 40d1-2 e-f) vide schol. δ 89c-d et f; συνεχεῖς, παρατεταμένοι: cf. Ap. Soph. 71, 24 et Hsch. ε 4538; διηνεκεῖς: cf. Mosch. in Hes. op. 516; vide Eust. in Od. 1552, 63 ὡς δι' ὅλου ἔτους κοῖλους μένοντας 87 a) de aqua pura in hoc loco cf. Athen. 2, 41a (Praxag. fr. 40 Steckerl); de tribus praepositionibus in praeverbio vide Eust. in Od. 1553, 11 (scil. κάτωθεν ἀνάδοσις, ἔξοδος et πρόδος significant) d) idem lex. Gr. Naz. p 24 Kalam., cf. etiam schol. Nic. alex. 470b 88 a) de praep. sim. Eust. in Od. 1553, 15 (ὑπὸ τῇ ἀπῆνῃ, ἔξω ζυγοῦ, προέρχεσθαι)

55 lm. P¹ 56 οὐ μὲν... οὐδέ HP¹, corr. Dind.: ἐν τῷ μὲν... ἐν τῷ δὲ Friedlaender πρὸς ὄν HP¹, corr. Buttm. 57 lm. H: scholio ζ 87a1 statim praemittunt mss. 59 ad vv. 87-88 adscr. mss., sed procul dubio huc spectat schol. 66 τὸ δὲ ὑπεκπρ. ὑπὸ κτλ. (scholio ζ 86b2 subiungentes) HP¹ ὑπό: ἀπό M^a εἰς τὸ ἔμπροσθεν om. s εἰς²: πρὸς B τὰς: τοὺς EXs 69 ἡ δὲ ὑπό (scholio ζ 88a statim subiungens, sed ad ὑπεκπροέλυσαν spectare nequit) E: ἡ ἢ ὑπό (idem) X εἰς om. s 72 οἱ μὲν P¹ ὑπό: ὑπέκ EXs, nescio an recte: ὑπὸ πρόθεσις Y ἀπόζευξιν HP¹V ἡ δὲ πρὸς BHY 73 τὸ ἔμπροσθεν ἔλασιν EXYs: πρὸς θάλασσαν V: πρὸς θάλασσαν ἦτοι τὴν εἰς τοῦ ἔμπροσθεν ἔλασιν M^a

75	c. ἀπίνης] γρ. “ἀμάξης”. H	v. l.
	ζ 89 a. τὰς μὲν] ἡμιόνους M ^a	
	b. σεῦαν: ἐδίωξαν HM ^a NVY	V
	c. σεῦαν] ὥρμησαν M ^a γ / κινηθῆναι ἐποίησαν I	
	d. πάρα] Ἀρίσταρχος ἀναστρέφει, τοῖς κυριωτέροις συντάσσων τὰς	Hrd.
80	προθέσεις. HP ¹	
	e. δινῆεντα: δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντα. G ² HM ^a P ¹ V	V
	ζ 90 a. ἄγρωστιν: εἶδος βοτάνης ἢ ἄγρωστις. διουρητικὴ δέ ἐστιν. HP ¹	ex.
	b. ἄγρωστιν: εἶδος βοτάνης, M ^a NP ¹ Vsy ὅπερ ἐστὶ πόα χορτώδης. M ^a V	V
	c. ἄγρωστιν] τὴν λεγομένην “ἀγρίαν” Xs / ἀγρία Dk / γραμῖναν Y	
85	d. ταί] αἱ γυναῖκες M ^a	
	ζ 91 a. ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ] εἰς τὸ ὕδωρ συνέφερον τὰ ἱμάτια. BEHM ^a P ¹ Xs	ex.
	/ ἐνέβαλον M ^b γ	
	b. μέλαν] διὰ τὸ βάθος τοῦ ποταμοῦ γ	ex.
	ζ 92 a1. στεῖβον: ἐπάτουν G ² HIM ^a NP ¹ VY	V
90	a2. στεῖβον] κατεπάτουν DXs / περιήρχοντο M ^a / περιεπάτουν γ	
	b1. βόθροισι: τοῖς ὀρύγμασιν DG ² M ^a VYs	V
	b2. βόθροισι] τοῖς πλυνοῖς, BHIM ^a NP ¹ V ^b ταῖς δεξαμεναῖς. BHNP ¹ / ἐν	
	ταῖς λεκάναις γ	
	c. θοῶς: βέλτιον τοῖς ἡγουμένοις συνάπτειν. P ¹	Nican.?
95	d. προφέρουσαι: προβάλλουσαι G ² M ^a TV	V

c) “est glossema” iam Dind. 89 b) de verbo cf. schol. D Y 189; Hsch. σ 458, 463 etc.; de hoc loco vide Ap. Soph. 141, 4 ἀπεσόβησαν (Heliodor. fr. 26 Dyck) d) cf. Aristarch., fr. 223 Matth. (vide praes. schol. A B 523b et 877a cum app. Erbse); Laum, Al. Akz. 183 e) cf. schol. Ap. Rhod. 2, 551-52; schol. D B 877, E 479; synag. δ 299; Hsch. δ 1854; Eust. in Od. 1553, 32 90 a) prob. hinc (et ex b) Eust. in Od. 1553, 36; εἶδος βοτάνης: ad hunc loc. Ap. Soph. 6, 10 et Hsch. α 849; vide Ap. fr. 7 N. (etiam de veriloquio), Hsch. α 828, EGen α 45 L.-L.; διουρητική: cf. Ps.-Gal. de rem. parab. 14, 462, 16 K. b) χορτώδης: cf. EGud 18, 13 Stef.; cf. πρασοειδής in schol. Theocr. 13, 42a et c c) ἀγρία: schol. Theocr. 13, 42b; cf. EGud 18, 13 Stef.; Eust. in Od. 1553, 36; Tz. in Lycophr. 1422; γραμῖνα: cf. vocem “gramigna” apud Du Cange (Gloss. med. inf. Lat., s.v.), necnon scholium Leontii Pilati “agrostus idest gramigna vulgariter” in ms. V¹ 91 a) aliter Eust. in Od. 1553, 37 ἔφερον ἔσω τῶν πλυνῶν b) de re cf. schol. α 183a, γ 6a-c; Ap. Soph. 110, 22; schol. D Π 3; Hsch. μ 656 et saep. 92 a1) hinc Ap. Soph. 144, 28 et Eust. in Od. 1553, 38; idem schol. D Y 499 a2) κατεπάτουν: de verbo cf. Eust. in Il. 778, 52 etc.; περιεπάτουν: de verbo cf. Hsch. σ 1695; Choer. orth. 203, 13 Cramer; EM 727, 42 etc. b1) cf. schol. D P 58; Hsch. β 777 b2) πλυνοῖς: cf. Hsch. π 2630; Eust. in Il. 1263, 62 d-e) aliter schol. D Γ 7

81 δίνας καί om. HP¹ 82 τρώγειν ἄγρ. Im. mss. διουρητικὴ P¹ διουρητικόν etiam N i.l. 83 τρώγειν ἄγρ. Im. M^a εἶδος πόας i.l. etiam G² 86 ἔφερον EXs συνέστρεφον (lege συνέφερον) etiam N 91 ἐν τοῖς D 92 τοῖς om. P¹: ἐν τοῖς N 95 ἀποβάλλουσαι T

	e. ἔριδα προφέρουσαι] ἀλλήλαις ἐρίζουσαι I / ἀλλήλαις ἔριν εἶχον G ²	
Hrd.	ζ 93 a. κάθηράν τε ῥύπα πάντα] “κάθηραν” ὡς “ἡγειραν”. HP ¹	
Hrd.	b1. ῥύπα: τὸ “ῥύπα” οἱ μὲν αἰτιατικὴν ἐν μεταπλασμῷ φασιν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ “ῥύπον”, “τὰ ῥύπα”. BHM ^a P ¹ βαρύνεται δὲ ὡς “τὰ λύχνα” καὶ “τὰ δίφρα”. BCHM ^a P ¹ Xs	100
V	b2. ῥύπα: τὸν ῥύπον G ² M ^a V	1
	b3. ῥύπα] ἐν μεταπλασμῷ CXsy	
	b4. ῥύπα] ἡ εὐθεῖα “τὸ ῥύπον” B / ῥυπάσματα D	
V	ζ 94 a. πέτασαν: ἐξέτειναν DG ² M ^a VXs	
	b. πέτασαν] ἥπλωσαν BEHM ^a	5
ex.	c. ἦχι... θάλασσα (95)] ὅπου κατὰ τὴν χέρσον λάϊγγας ἀπέπλυνεν ἡ θάλασσα. HM ^a P ¹	
V	ζ 95 a1. λάϊγγας: τὰ μικρὰ λιθάρια, HM ^a NVYy ἢ τὰς μικρὰς ψήφους M ^a V	
	a2. λάϊγγας] μικροὺς λίθους DX / μικρὰς πέτρας G ² / λιθίδια ny / χάλικας C / τὰ μικρὰ βολάκια s	10
	a3. λάϊγγας] “λάϊγγας” φησι τὰ μικρὰ λιθίδια, ἀπὸ τοῦ “λᾶας” ὁ μέγας λίθος. B	
V	b. χέρσον: τὴν γῆν HM ^a V	
ex.	c. ἀποπλύνεσκε: τὸ “ἀποπλύνεσκεν” οὐ πρόσρηξιν τινα κύματος, ἀλλὰ πρᾶειαν ἐπὶ κλυσιν ἐνεδείξατο. HP ¹	15
V	d. ἀποπτύεσκε: ἀπέρριπτεν M ^a V	
v.l.	e1. ἀποπλύνεσκε] γρ. “ἀποπτύεσκε”, ἥγουν ἀπέπτυε. M ^a Y	
	e2. ἀποπτύεσκε] γράφεται “ἀποπλύνεσκε”. B	

93 a) est doctrina Herodiani: cf. schol. bT et A Ξ 171a-b b1) utramque explicationem (scil. metaplasmm singularis sive plurale τὰ ῥύπα) praebet Hrd. in schol. A Σ 352a (p. 502, 26-28 Erbse) et Ψ 254b1; de ῥύπα = ῥύπους vide Eust. in Il. 108, 18, et de metaplasmo in Od. 1553, 43; de vocibus λύχνα et δίφρα earumque accentu cf. schol. A A 312a; EGen α 790 L.-L., vide λ 157 Alpers 94 b) hinc Eust. in Od. 1553, 44 c) ὅπου: cf. schol. γ 87d 95 a1) cf. schol. ε 433d1-2; hinc Eust. in Od. 1553, 45 a2) λίθους, χάλικας: cf. Ap. Soph. 106, 29; schol. Ap. Rhod. 1, 402a a3) cf. Philox. fr. 274 et 622 Theod., vide schol. ε 433d2 b) cf. schol. D Ξ 394 et Φ 238; Ap. Soph. 167, 20 etc. c) de tempore verbi et de suffixo -εσκ- cf. Eust. in Il. 1287, 24; de re vide schol. e et Hainsworth ad loc. d) de verbo cf. schol. D Δ 426; Phryn. praep. soph. 49, 12 Borr.; Hsch. α 6569; EGen α 1032 L.-L. e1) Didymo tribuit Ludw., sed valde dubium

98 ῥύπα πάντα Im. M^a: scholio a δὲ interiecto subiungit H τὸ ῥύπα: τὸν ῥύπον τὰ ῥύπα M^a 99 ῥύπον τὰ ῥύπα scripsi: ῥύπον.τὰ (α supra litteris -on- adscripto) HP¹: ῥυπόωντα BM^a βαρύνουσι B λύχνα: λῖνα Cs καὶ δίφρα BM^a 2 μεταπλασμός Cy 6 ὅπου i.l. etiam Y τὰς κατὰ H ἀπέπτυνεν (vide v.l. in schol. ζ 95c, e) M^a 10 κάχληκας C 14 -πτύεσκε in Im. sscr. H: Im. om. P¹ τὸ: τῷ Pappag. 17 ἀποπτύεσκε Y

- 20 ζ 96 a. λοεσσάμεναι: λουσάμεναι G²M^aV V
 b. χρισάμεναι: ἀλειψάμεναι G²M^aVy V
 c. λίπα: λιπαρῶς G²M^aV V
 ζ 97 a. δεῖπνον: ἄριστον G²M^aV V
 b. ὄχθησιν: τοῖς χεῖλεσι τοῦ ποταμοῦ G²M^aV V
 25 ζ 98 a. μένον] περιέμενον ἐκεῖναι B
 b. τερσήμεναι] ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα τηρεῖ. τὸ μὲν γὰρ ἐν ἡλίῳ ξηρᾶναι Ariston.
 <”τερσῆναι”> λέγει, τὸ δὲ ἐν ἀνέμῳ “ψῦξαι”. “τοὶ δ’ ἰδρῶ ἀπεψύχοντο
 χιτώνων” [Λ 621]. HP¹
 c. τερσήμεναι: ξηρανθῆναι BDEG²HM^aNP¹Vknsy V
 d. τερσήμεναι] ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ταρσοῦ τοῦ ποδός, δια τὸ εἶναι ξηρότερον ex.
 30 πάντων μερῶν τῶν τοῦ σώματος. ἢ ἀπὸ τοῦ ταρσοῦ τοῦ ξηραίνοντος τοὺς
 τυρούς. N
 e. τερσήμεναι] στεγνώσαι Y
 f. αὐγῇ] λάμπει M^aY / λαμπηδόνη M^d
 ζ 99 a. τάρφθεν: ἐκορέσθησαν HM^aNVkn V
 35 b. τάρφθεν] μετέλαβον s
 ζ 100 a. σφαίρη] πάλλα Y
 b. ταί τ’ ἄρ] “ταὶ δ’ ἄρ”, πᾶσαι διὰ τοῦ δ. HP¹ Did.
 c. ταί] αὐται B
 d. κρήδεμνα] τὰ κεφαλοδέσματα ἡγουν τὰ φακίόλια M^e / τὰ λεγόμενα
 40 “πώματα” παρ’ ἡμῖν M^a
 e. βαλοῦσαι] σύρουσαι M^a
 ζ 101 a. τῆσι δὲ Ναυσικάα: μεταλαβὼν τὸ “σφαίρη ταὶ δ’ ἄρ’ ἔπαιζον” [100] Ariston.
 εἶπε “τῆσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς,” BHP¹ πᾶσαν παιδιᾶν

96 a) prob. ad hunc loc. EGen λ 136 Alpers; cf. schol. α 310a cum app. test. b) de verbo saep., cf. e.g. Ap. gl. Hom. 74, 216, 5; Hsch. α 2851; Suid. χ 520 c) cf. schol. D K 577; EM 566, 50; vide ad schol. γ 466d 97 a) cf. schol. α 124a cum app. test. b) cf. schol. D Γ 187, Δ 475, O 356, Φ 10; Ap. Soph. 125, 23; Ammon. 369; Or. 123, 34; Hsch. o 2025; synag. o 301; Ps.-Hrd. epim. 104, 17 98 b) vide schol. A Λ 621a cum app. Erbse et Eust. in Il. 866, 16 c) cf. schol. D Π 519; hinc Eust. in Od. 1552, 58; de verbo vide schol. ε 152b d) cf. Eust. in Il. 843, 34; EM 747, 10; ἢ ἀπὸ τοῦ ταρσοῦ: cf. schol. ε 152c f) cf. e.g. schol. D B 456 99 a) de verbo cf. schol. γ 70c et de hoc loco EGen α 69 L.-L. (vide etiam Athen. 1, 24a): ad hunc loc. Hsch. τ 223 ἐτέρφθησαν 100 a) cf. Hsch. π 227; Eust. in Od. 1554, 31 d) cf. schol. α 334m-n; πώματα: cf. schol. γ 392g 101 a-c) de μολπή cf. schol. α 152a et δ 19a cum app. test.; vide spec. παιδιὰ de

25 καὶ ἐν Ἰλιάδι τὰ κτλ. susp. Carnuth ἐν ἡλίῳ Buttm.: ἐνῆν ὡς HP¹ 26 τερσῆναι post Lobeck add. Dind. 28 ξηρᾶναι B: ξηραίνεσθαι V^b 39 τῷ λεγ. πώματι (sic) per errorem ad σφαίρη adscr. M^a 42 μεταβαλὼν mss., corr. Lehrs

	“μολπήν” λέγων. BHM ^a P ¹ s οἱ δὲ νεώτεροι τὴν ᾠδὴν. ὅτι δὲ οὐκ ᾔδεν ἡ	45
	Ναυσικάα, ἀλλ’ ἐσφαίριζε, δηλοῖ τὸ “σφαῖραν ἔπειτ’ ἔρριψε μετ’ ἀμφίπολον	
	βασίλεια” [ζ 115]. BHM ^b P ¹	
Ariston.	b. μολπῆς] τῆς παιδιᾶς. ὡς ἐπὶ τοῦ “κυνῶν μέλπηθρα γενέσθαι” [N 233 vel	
	P 255] καὶ “δηῖω μέλπεσθαι Ἄρηϊ” [H 241]. HP ¹	
	c. μολπῆς] τραγωδίαν γ	
ex.	ζ 102 a. οἷη δ’ Ἄρτεμις εἴσι] κατὰ πάντα ἀπαράλλακτος ἡ εἰκὼν. HP ¹	50
alleg.	b. οἷη δ’ Ἄρτεμις εἴσι] ἤγουν ὡς ἡ σελήνη μέσον τῶν ἄστρον Υ / ἡ	
	σελήνη γ	
	c. οἷη] ὁποία Β / ὥσπερ γ / καθά Τγ	
v.l.	d. οἷη] γρ. “οἷ>η” ἀντὶ τοῦ “ὥσπερ δέ”. M ^a	
v.l.	e. οἷη] γρ. καὶ “οἷη”. M ^a	55
V	f1. εἴσι: πορεύεται ἢ ἔρχεται M ^a VXs	
	f2. εἴσι] εἰσέρχεται Η / ὁρμᾶ G ²	
Did.?	g. οὔρεος] γρ. “οὔρεα”, HP ¹ ὅπερ ἄμεινον. Η	
ex.	h. ἰοχέαιρα] ἡ τοῖς “ἰοῖς χαίρουσα” ἢ ἡ τοὺς “ἰοὺς χέουσα”. N	
ex.	ζ 103 a. ἡ κατὰ Τηύγετον: ἀπὸ Ταυγέτης τῆς Ἀτλαντος, ἥς καὶ Διὸς	60
	Λακεδαιμόνων. BHM ^a P ¹	
V	b. Τηύγετον: ὅρος τῆς Λακωνικῆς EG ² H ¹ M ^a NTVXYky	
ex.	c. Τηύγετον: ὅρος τῆς Λακεδαιμονίας. “Ταύγετον” δὲ καλεῖται καὶ κατὰ	
	διάλυσιν “Ταύγετον” καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η “Τηύγετον” N	
V	d1. περιμήκετον: ὑψηλὸν EM ^a VX	65
	d2. περιμήκετον] μακρότατον Ι / μέγιστον EX	

hoc loco apud schol. bT A 472b et Ap. Soph. 111, 1; Severyns, Cycle épique, 111 102
a) comparationem laudat in fabula sua Chariton 6, 4, 6; de ea fuse disserit Gell. 9, 9,
12-16; vide etiam schol. T Ω 699; Nünlist, Critic 288; perperam de Vergilio cogitat
Bérard, Sur les scholies 211 b) cf. schol. δ 122c f1) idem Hsch. ε 1139; cf. schol. β
89d-e; synag. ε 148 g) Didymo tribuit Ludw., sed vide schol. T O 169; Ἀττικὴν σύνταξιν
agnoscit Eust. in Od. 1554, 7 h) cf. Hsch. ι 765; EGud 281, 6 Sturz; EM 473, 5; Eust.
in Il. 772, 49 et in Od. 1554, 16 (hinc scholium an invicem?); χαίρουσα: schol. D E 53
et 447; Ap. Soph. 92, 2 103 a) ἀπὸ Ταυγέτης: cf. St. Byz. 607, 10; de Taygeta vide schol.
D Σ 486 (Hellanic. fr. 19a Fowler); Apollod. bibl. 3, 10 (116); Paus. 3, 1, 2 etc. b)
de hoc loco cf. schol. Pind. Pyth. 1, 123 et St. Byz. 607, 10; Eust. in Od. 1554, 10; vide
Serv. in Verg. georg. 2, 488 d1-2) cf. Hsch. π 1761; Ap. Soph. 131, 5; ὑψηλόν: cf. schol.
D Ξ 287; μακρότατον, μέγιστον: cf. Porph. qu. Il. A 354, 2 MacPhail (= 1, 164, 6 Schr.);

(adstipulante Polak) ταί τ’ ἄρ’ HP¹ 44 λέγων: λέγει (ὁ ποιητής M^a) BM^as δέ
om. M^b οὐχ HP¹ ἥδε a. c. H 45 δηλοῖ δέ HP¹ τὸ om. M^b 54 οἷη scripsi (οἷ
ἡ possis: ἡ δ’ ἡ ci. Ludw.): ἡ M^a 56 ἤρχετο s 60 Im. M^a, qui haec scholio
b statim subiungit ἀπὸ Ταυγέτης τῆς Ἀτλαντος θυγατρὸς etiam γ 62 ὅρος
etiam n: ὄνομα ὅρους etiam Ι Λακεδαιμονίας γ 66 μήκιστον tempt. Polak

- e1. Ἐρυμάνθον: ὄρος τῆς Ἀρκαδίας καὶ ποταμός, ἔνθα ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος. CEM^aVXs ἐν τούτοις δὲ λέων οὐ γίνεται. EM^aVXs V
- e2. Ἐρυμάνθος: ὄρος Ἀρκαδίας, οὗ πολλοὶ σύες καὶ ἔλαφοι γενέσθαι 70 παραδέδονται. BDHM^aP¹
- e3. Ἐρυμάνθον] ὄρος Ἀρκαδίας G²NTYky / ἀπ' αὐτοῦ ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος Y
- ζ 104 a. τερπομένη κάπροισι... ἐλάφοισι] οἱ γὰρ τόποι οὗτοι πλεονάζουσι κάπροις καὶ ἐλάφοις. οὐκ εἶπε δὲ “λέουσι”, ἐπεὶ οὐ γεννᾶται ἐνταῦθα τὰ 75 ζῶα ταῦτα, ὡς Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ [cf. HA 6, 579b6]. HM^bP¹ / ἐν μὲν τῷ “λίην φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν” [B 800] ἐπίτασίς ἐστι κατὰ τὸ ἐπενηνεγμένον τοῖς φύλλοις πλήθος τῶν ψαμάθων, ἐν δὲ τῷ περὶ Κικόνων ῥηθέντι “ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη” [ι 51] δόξειεν ἂν ἐλάττωσις εἶναι ἐκ τοῦ ἐπαγομένου· ἐλάττω γὰρ τὰ ἄνθη τῶν 80 φύλλων {καὶ τῆς ψάμμου}. ἀλλὰ τὰ μὲν φύλλα παρίστησι τὸ πλήθος, τὰ δὲ ἄνθη τὴν τοῦ πλήθους ποικιλίαν ἐν τε τῇ καθοπλίσσει καὶ τῇ ἄλλῃ ἀμφίεσει τῶν Θρακῶν μάλιστα, ὧν εἰσιν οἱ Κίκονες, ταῖς χροιαῖς ποικιλλόντων τὴν ἀμφίεσιν. HP¹
- b. κάπροισι] ἀγρίοις χοίροις Y
- c. ὠκείης: ὠκείαις, V ταχεΐαις M^aV 85
- ζ 106 a1. ἀγρονόμοι παίζουσι - Λητώ] Μεγακλείδης [fr. 12 Janko] Did.
“ἀγρόμεναι παίζουσιν ἀνὰ δρία παιπαλόεντα.” HP¹

Eust. in Il. 986, 16; schol. Opp. hal. 4, 452; de forma vide schol. T Ξ 287b e1) hinc EGud 531, 20 Stef.; hinc etiam Eust. in Od. 1554, 12; ὄρος - ποταμός: vide schol. Ap. Rhod. 1, 124-29a; Hsch. ε 6093; St. Byz. 280, 16; Serv. in Verg. Aen. 5, 448; λέων οὐ γίνεται: cf. schol. ζ 104a 104 a) de re vide Schrader, Porph. Od. 60; οἱ γὰρ - μαρτυρεῖ: idem de hoc loco sentit Ael. nat. anim. 3, 27; vide St. Byz. 280, 18; inter Acarnaniam tantum et Thraciam leones vivere dicit Aristoteles (vide etiam HA 9, 606b15); Il. 75-83 fere eadem tradunt ac scholium Porphyrianum ad B 467-68, 2-3 MacPhail (= 1, 45, 8 - 46, 6 Schr.; et vide Porph. qu. Od. ι 51): necessitatem cum iis, quae praecedunt, primus conatus est eruere Schrader, scil. de capris cervisque per ἐλάττωσιν cum ulatis cogitans c) cf. schol. δ 28f 106 a1) prob. ex Megaclidis Περὶ Ὀμήρου (vide Schrader,

67 τῆς om. CEXs E^{Gud} post ποταμός schol. e2 inseruit M^a Ἐρυμάνθιος V 68 τούτῳ Polak 69 Ἐρυμ. δέ (scholio a subiungentes) BHP¹ ὄρος Ἀρκαδίας om. M^a (cf. ad schol. e1) οὐ: ὦ M^a ἀλλὰ πολλοὶ σύες καὶ ἔλαφοι (scholio e1 statim subiungentes) habent etiam EXs ἔλαφοι γε deinde spat. vac. rel. B 71 Λακεδαιμονίας ky 75 <ἐλαττώσει δὲ ἐνταῦθα ἐχρήσατο ὁ ποιητής, ὡς> exempli gratia add. Schrader 76 ψαμμάθοισιν P¹ 77 πλήθος scripsi: (τὰ H) τοὺς πλήθους HP¹ 78 ἄνθη H 80 καὶ τῆς ψάμμου del. Schrader 81 τὴν τοῦ πλήθους ποικιλίαν ἐν τε post ἄνθη signo in mg. add. H: om. P¹ ἀμφίεση H 82 ποικίλλοντες mss., corr. Schrader

Hrd.	a2. ἀγρονόμοι] γρ. “ἀγρόμεναι”, ἀντὶ τοῦ “ἀθροιζόμεναι”. k	
	b. ἀγρονόμοι: παροξυτόνως, αἱ ἐν ἀγρῷ νέμονται· οὐ γὰρ νεμόμεναι· τινὲς δὲ “ἀγρόνομοι” λέγουσι. HM ^b P ¹	90
V	c1. ἀγρονόμοι: αἱ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νεμόμεναι, EG ² M ^a VXYs ἢ ἄγραν νέμονται. EM ^a VXs	
	c2. ἀγρονόμοι] αἱ ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμεναι I / ποιμένες γ	
alleg.	d1. γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ: ἡ Λητώ ἀλληγορεῖται εἰς τὴν νύκτα. καὶ λοιπὸν λέγεται μήτηρ τῆς Ἀρτέμιδος, ἡ τῆς σελήνης, καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἥγουν τοῦ ἡλίου. EXs	95
	d2. Λητώ] μήτηρ τῆς Ἀρτέμιδος HNP ¹	
ex.	e. Λητώ] Λητώ καλεῖται ἡ νύξ παρὰ τὸ ἐμποιεῖν τοὺς ὑπνώττοντας “λανθάνεσθαι” τῶν κακῶν. Ἄρτεμις δὲ ἡ σελήνη {ἡ} ταύτης θυγάτηρ διότι κατὰ τὴν νύκτα φαίνεται ἡ σελήνη, ἐν ἧ τὰ δαιμόνια πάντα ὀρχοῦνται καὶ ἄλλονται, ἃ καλοῦσι “νύμφας” καὶ “νηρηίδας”. Ἀπόλλων δὲ λέγεται υἱὸς τῆς Λητοῦς διότι τῇ ἀπουσίᾳ τῆς νυκτὸς γεννᾶται ἡ ἡμέρα.	100
	ἡ οὕτως· Ζεὺς καλεῖται ἡ πρόνοια, Λητώ ἡ λήθη, Ἄρτεμις ἡ σελήνη, Ἀπόλλων ὁ ἥλιος, λέγονται δὲ παῖδες τῆς Λητοῦς διὰ τὸ “λανθάνειν” τοὺς Ἑλλήνας πότε ἐγένοντο. ἐκείνοι μὴ πιστεύοντες εἶναι ταῦτα ποιήματα τοῦ Θεοῦ ἔλεγον εἶναι αἰδία καὶ μὴ ποιηθέντα παρὰ τινος ἀλλὰ ἄναρχα, μὴ φθορὰν ὑφιστάμενα.	5
	ἡ οὕτως· Ζεὺς ἡ πρόνοια, Λητώ ἡ φιlanθρωπία παρόσον “λήθεται” τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων τὸ θεῖον· παῖδες αὐτῆς ἡ Ἄρτεμις καὶ ὁ Ἀπόλλων διότι ἡ πρόνοια ἐποίησε τὸν ἥλιον <καὶ> τὴν σελήνην, ἀπὸ δὲ τῶν μερικῶν ἐδήλωσε πάντα τὰ στοιχεῖα, τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἐν τούτοις. N	10

Prol. II. 414); de v.l., quae etiam Apollonio Rhodio (3, 882) innotuit, vide Rengakos, Homertext 128; Clausen, Kritik 19; Hainsworth et Garvie ad loc. a2) ἀθροιζόμεναι: cf. Hsch. α 824; gl. Hes. th. 92 b) de hoc loco vide Ap. Soph. 7, 24-28 (ubi utraque explicatio accentusque laudatur); Ammon. 10 cum app. Nickau; hinc etiam Eust. in Od. 1554, 19 d) de hac allegoria vide schol. in Hes. th. 406 cum app. di Gregorio; Plut. fr. 157 Sandb. (et Eus. praep. ev. 3, 2, 2); Jo. Lyd. mens. 2, 2; EGud 369, 22 Sturz; Eust. in Il. 22, 29; 989, 52; anon. exeg. in Hes. th. 404 (p. 398, 19 Flach); Tz. alleg. Od. 6, 96 e) Λητώ - ἐγένοντο (5): sim. Plut. fr. 157 Sandb. (Eus. praep. ev. 3, 1, 4), et vide ad schol. d1; ἄναρχα (6): cf. Diod. Sic. 6, 1, 2 (cum W. Spoerri, Späthellenistische Berichte, Basel 1959); Ps.-Just. quaest. Christ. ad gentiles 173b; παρόσον λήθεται... ἀμαρτημάτων (8-9): simile veriloquium apud schol. T Y 72a (sed hic de Deo et peccatis Christianorum); vide EGud 369, 14-22 Sturz; EM 564, 19-21; Zon. 1304, 17; de toto scholio cf. Sguardi, 316

89 νέμονται M^b νεμόμενοι M^b 90 λέγουσι s.l. H: νέμονται M^bP¹ et a.c. H 91 τῶν ἀγρῶν: τὸν ἀγρόν M^as ἄγραν: ἄγρια (ex Eust.) Bérard 95 λοιπόν om. s 95-96 ἡ τῆς σελήνης et ἥγουν τοῦ ἡλίου om. s 99 ἡ delevi 10 καὶ supplevi

- ζ 107 a. ὑπὲρ ἢ γε] γρ. ‘ὑπερήγε’, ἀντὶ τοῦ ‘ὑπερεῖχε’. οἱ δὲ ‘ἦδε’, ἡ Ἄρτεμις, M^a v.l.
 b. ὑπὲρ... ἔχει] ὑπερέχει G¹Y
 15 c. μέτωπα] κατὰ τὴν ὄψιν I
 ζ 108 a. ῥεῖα τε: οὕτως διὰ τοῦ “τε” αἱ Ἀριστάρχειοι καὶ σχεδὸν πᾶσαι. Did.
 HP¹
 b. ἀριγνώτη: μεγάλως γνωστή G²M^aNVY καὶ φανερά M^aV V
 c. ἀριγνώτη] ἀρίδηλος Xs / ἄγαν M^a διάδηλος M^ay
 20 ζ 109 a. μετέπρεπε] ὑπερεῖχεν G¹
 b1. ἀδμής: ἀδάμαστος, DG¹HM^aNVXYs ἄγαμος M^aVXs V
 b2. ἀδμής] ἄζυγος γ / μὴ οὐσα ὑπὸ ζυγὸν ἦγουν ὑπὸ γάμον Y
 c. ἀδμής] γρ. καὶ “ἀγνή”. M^a v.l.
 ζ 110 a. πάλιν] ὀπίσω B
 25 ζ 111 a. πτύξασα: διπλώσασα BEG¹HM^aVXY ἢ διπλωθῆναι ποιήσασα V
 M^aVXY
 ζ 112 a. γλαυκῶπις] εὐόφθαλμος G¹H
 b. Ἀθήνη] ὁ αἷρ M^ay alleg.
 ζ 113 a. ὥς] ὅπως M^aY
 30 b1. ἔγροίτο: ἐξαναστῆ M^aV V
 b2. ἔγροίτο] ἐγερθῆ P¹ / ἐγερθείη IY / ἀφυντισθῆ V^p
 c. εὐώπιδα: εὐόφθαλμον· “ὦπες” γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. M^aV V
 ζ 114 a. ἡ οἷ] Ναυσικάα Xs / αὐτῷ γ / τῷ Ὀδυσσεὶ M^a
 b. ἡγήσαιο] ἡγεμὼν γένηται HNP¹ / ὀδηγήσοι G¹
 35 ζ 115 a1. μετ’] ἀντὶ τῆς “ἐπί” M^a / πρὸς H Ariston.?
 a2. μετ’ ἀμφίπολον] ἐπὶ τὴν δούλην G²M^c

107 a) si ὑπερήγε legeretur, quid de ἔχει? 108 a) cf. Valk, TCO 147 b) vide schol. δ 207b1-2 cum app. test. c) διάδηλος: cf. EGen α 1170 L.-L. ad hunc versum schol. Aristonici de forma ἀριγνώτη pro ἀρίγνωτος olim exstabat, cf. schol. A I 343a et Π 123a, ubi ns. locus laudatur; vide etiam Dem. de eloc. 129 (cum Clausening, Kritik 69) et Max. Tyr. diss. 40, 2c de χαριεντισμός in hoc loco; vide etiam Eust. in Od. 1554, 26 de καλαὶ δέ τε πᾶσαι epiphonematice dicto 109 b1) cf. schol. γ 383a, δ 637b1; hinc Cyrill. α 565 Hag.; ἄγαμος: vide Porph. qu. Hom. 57, 5 Sodano et Eust. in Od. 1554, 28 110 a) cf. schol. T B 276b1 et schol. ε 27b, 430d cum app. test. 111 a) cf. schol. α 439c1 112 a) cf. Hsch. γ 608; synag. γ 52 b) cf. schol. α 327k, β 420j, γ 135g etc. 113 c) cf. Hsch. ε 7315; vide Suid. ε 3629; schol. Opp. hal. 1, 256; Tz. in Lycophr. 23 (p. 23, 30 Scheer: sed ex ὀπαί, non ὦπες) 114 b) ἡγ. γένηται: de verbo cf. e.g. schol. D A 71 115 a1) ἐπί, πρὸς: cf. Aristarch. fr. 185 Matth.; Suid. μ 678 (p. 368, 18 Adler); vide schol. ζ 54a a2) δούλην: cf. schol. α 136g

16 lectionem ῥεῖα δ', quam in textu praebent HP, procul dubio resp. scholiasta 18 μεγάλως om. Y: λίαν G² καὶ γνωστή V φοβερά V

- b. βασίλεια] οὕτως ἐστὶν ἐνδεχόμενον γράφειν, ὥς τὸ “ἱερεύς, ἰέρεια” καὶ “βασιλεύς, βασίλεια”. οὐ γάρ ἐστιν “ἱερεύς, ἰέρισσα” ὥστε εἶναι καὶ “βασιλεύς, βασίλισσα”. M^b
- c. βασίλεια] βασίλισσα B 40
- ex. ζ 116 a. ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείη δ’ ἔμβαλε δίνη: τῶν διαβεβοημένων ἐστὶν ὁ τόπος ἐπὶ συντομία. οὐδὲν γὰρ ἔχει περιττόν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπίθετα χρειώδη. τὸ μὲν γὰρ “βαθείη” ὑπὲρ τοῦ βοῆσαι τὰς παρθένους, ὥς ἂν οὐ παρὰ τὴν ὄχθην τῆς σφαίρας ἐμπεσούσης, ὅθεν ῥάδιον ἦν ἐξελέσθαι, ἀλλ’ εἰς μέσον τὸ βάθος. τὸ δὲ “μακρὸν αὖσαι” [117] πιθανὸν εἰς τὸ ἀνεγερθῆναι τὸν Ὀδυσσεά. HM^bP¹ 45
- b. ἄμαρτε] ἡστόχησε D / ἀπέτυχε M^a
- c. ἔμβαλε] ἡ Ναυσικάα H
- V d. δίνη: τῇ τῶν ὑδάτων συστροφῇ HM^aVY
- e. δίνη] τῷ ρεύματι τοῦ ποταμοῦ N 50
- ζ 117 a. ἐπὶ μακρόν] μεγάλως Y
- V b. ἄϋσαν: ἐβόησαν G²HM^aV
- ex. c. ὁ δ’ ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς] ἐπιτηδείως ἀνίστησιν Ὀδυσσεά, ὁπότε οὔτε λυπήσειν ἔμελλεν ἐπιτηδείως ἐχούσας ἐπὶ φωράν, οὔτε ἐνοχλήσειν διακόψας τὴν παιδιάν· λέλυται γὰρ ἡ παιδιὰ τυχηρῶς. HP¹ 55
- d. ἔγρετο] διηγέρθη Y / ἐξεγήγερτο M^a
- ζ 118 a. ἐζόμενος δ’ ὄρμαινε] καθεζόμενος M^a διελογίζετο IM^c
- ζ 119 a. τέων] τίνων M^a
- Hrd. ζ 120 a1. ἡ ῥ’] ὥς διαφορητικὸν περισπᾶται. HP¹

b) βασίλισσα formam esse recentiore ostendunt Phryn. ecl. 197, 1 Fischer; Moer. β 16; schol. Opp. hal. 1, 391; ἱερεύς, ἰέρεια: cf. Choer. orth. 225, 29 Cramer; Eust. in Od. 1425, 39-40 116 a) hinc Eust. in Od. 1553, 59 (οἱ παλαιοί); συντομία: cf. Tryph. trop. 202, 13 Spengel; de hoc loco cf. Dion. Hal. comp. verb. 5, p. 25, 19-20 Us.-Rad.; vide Nünlist, Critic 303 adn. 15 (male M. Steinrück, Kranz und Wirbel, Hildesheim 1997, 30) b) cf. Eust. in Od. 1553, 56 (de verbo cf. schol. D X 505 et Δ 491 et Λ 233; Hsch. α 3453) c) nescio an in mente scholiastae oppositio cum v.l. ἔμπεσε δίνη seu λίμνη (scil. de pila: e.g. Ap. Soph. 108, 28; Tryph. l.l.; EM 566, 20; “an awkward change of subj.” Garvie ad loc.) lateat d) cf. schol. A Φ 246b; schol. D E 479; Hsch. δ 1849; synag. δ 297, 301 e) cf. schol. Opp. hal. 1, 117 et 771 117 b) cf. schol. D Γ 81, E 283, N 441; Hsch. μ 133 d) cf. schol. D B 41 118 a) διελογίζετο: de verbo cf. schol. Pind. Ol. 8, 53f 119 a) cf. schol. D Ω 387; Ap. Soph. 151, 21 120 a1-2) cf. schol. α 175a, δ 372a, 487a, 643d, ζ 125a; cf. Nitzsch, Erkl. Anm. 106

38 ὥστε scripsi: ὥς τὸ M^b 41 Im. HP¹ 42 ὁ τόπος ἐστὶν M^b ἐπὶ συντομία om. M^b 43 supra τό sscr. ᾧ H (τῷ Z) βάθει HM^bP¹, corr. Buttm. ὑπὲρ τὸ βοηθῆσαι M^b οὐ: οὖν H: om. P¹ 44 ἐμπεσούσης om. M^b: πεσούσης P¹ ἦν om. M^b 45 ἄϋσαν tacite Buttm. 53 ἐπιτηδῖος P¹ 54 ἐπιτηδῖος P¹: ἐπιτεταμένως Polak ἐχούσας mss., corr. Polak ἐπὶ φωράν scripsi: ἐπιφορᾷ mss. (τῇ ἐπ. Polak)

- 60 a2. ἦ ῥ' ἄρα BG²M^c
 b. ὑβρισταί] ἄδικοι M^a / ὁμοί, ἀπάνθρωποι I
 c. ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι] ὄν τρόπον καὶ οἱ Κύκλωπες B ex.
 d. ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι] ἐντεθύμῃται γὰρ τὰ πρότερον κακὰ M^a ex.
 ζ 121 a. θεουδής: “θεοειδής”, EM^aVXs θεοῖς ὅμοιος. ἢ “θεοαδής”, ὁ θεοῖς V
 65 ἀρέσκων. ἢ “θεοῦ” ἔχων “αὐδὴν”. M^aVY
 b. θεουδής] “θεοδεής”, δεισιδαίμων. ἢ “θεοαδής”, HP¹γ παρὰ τὸ “ἀδεῖν”. P¹ ex.
 c. θεουδής] προσηνὴς καὶ μειλίχιος, “θεοῦ δ’ ὥς τερπόμεθ’ αὐδῇ” [δ 160]. ex.
 ἢ “θεοὺς δεδοικώς”. M^a
 d. θεουδής] θεοσεβής P¹ / φιλάνθρωπος D / φιλόξενος M^b
 70 ζ 122 a. ὥς τέ με κουράων] ὅτι ἐμὲ γυναικῶν M^a / νέων G²
 b. ἀμφήλυθε] περιήλυθε D / ἦλθε M^c
 c. θήλυσ] ὅτι Hs οὐκ εἶπε “θήλεια”. EHP¹Xs Ariston.
 d. θήλυσ] ἀπαλή B / θαλερή D / θήλειος M^c
 e. αὐτμή: νῦν ἢ φωνή. G²M^aP¹VY V
 75 f. αὐτή] βοή Ins
 g1. αὐτή] ἢ “αὐτμή”. P¹ v.l.
 g2. αἰοδή] “αὐτμή” γ
 ζ 123 a. νυμφάων: ἐπεὶ γὰρ ἐν ἐρημίαις ἐστίν, ἦκεν ἐπὶ ταύτην τὴν ὑπόνοιαν ex.
 ὅτι ὄντως νύμφαι εἰσίν. εἶτα μεταβαίνει, “ἢ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδόν”
 80 [125], εἰ μὴ νύμφαι εἰσίν. EHP¹X
 b. νυμφάων] Νηρηΐδων G¹ / ὀρεστιάδων νυμφῶν γ
 ζ 124 a1. πείσεια: τοὺς διύγρους τόπους BG¹M^aNPTVY παρὰ τὸ “πίσαι”, ὅ V
 ἐστι ποτίσαι. M^aNPTVY

c) cf. synag. κ 498 121 a) hinc Eust. in Od. 1554, 39; θεοειδής: cf. Eust. in Il. 378, 4 et Tz. alleg. Od. 6, 112; θεοαδής, θεοῖς ἀρέσκων: cf. Ap. Soph. 87, 5; Hsch. θ 308, 310 (hinc?); contra Or. 74, 3, EGud 259, 11 Sturz et EM 446, 16, ubi veriloquium ex ἔδος “sedes” (scil. deorum) datur; αὐδὴν (cf. schol. c): nusquam alibi, “subauditur θεοαυδής” Ernst b) θεοδεής (cf. schol. c): scil. e voce δέος, nusquam alibi veriloquium d) θεοσεβής: cf. Hsch. θ 308; EM 446, 16; lex. Gr. Naz. θ 14 Kalam. 122 b) περιήλυθεν de hoc loco Ap. Soph. 29, 18; Hsch. α 3934 c) est doctrina Aristonici, cf. schol. ε 467f1 d) ἀπαλή: vide schol. Call. Aet. 110, 53 Pf.; lex. Gr. Naz. θ 51 Kalam.; θαλερή: sim. schol. ε 467f2 e) cf. EM α 2109 L.-L. (172, 2); vide schol. bT Ψ 765d; de αὐτή Ap. Soph. 47, 20; de lectione vide schol. A et T Λ 466a 123 b) ὀρεστιάδων: cf. Z 420 et schol. δ 477h, ε 445a2 124 a1) τοὺς διύγρους τόπους:

64 ὅμοιος θεοῖς i.l. etiam G¹ ὁ: ἦγουν Y 66 θεοδεής Buttm.: θεοδαίης HP¹: om. γ θεαδής γ ἄδειν P¹, corr. Buttm. 67 scholio a statim subiungit M^a 74 νῦν om. G²M^a 78 νυμφ. αἱ ἔχουσι lm. EX: ὥστε μοι κουράων (sic, ad v. 122) lm. HP¹ γάρ om. HP¹ ἐρημία EX 79 ὄντος X ἦ: ἢ EX πω X 82 πείσεια - τόπους: πείσεια τὰ ὑγρά PY ὑγροὺς T παρὰ τὸ: οἱ δυνάμενοι T πείσαι M^aV πείσαι γὰρ τὸ ποτίσαι etiam G² ὅ ἐστι: ἦγουν T

- a2. πείσεα ποιήεντα: λειμώνας CEXs ἢ ὑγρώδεις τόπους, EXs ἐξ ὧν ἔστι “πειεῖν”· ἢ παρὰ τὸ “πίσαι”, ὅ ἐστι ποτίσαι. EX 85
- a3. πείσεα ποιήεντα] τόπους βοτανώδεις G¹M^e / πεδία I / λιβάδια Bk βοτανώδη BIy
- b. πείσεα] ἢ μᾶλλον τὰ δάση, ἀπὸ τοῦ τὴν “πίσαν” ποιούντος ξύλου, ἥτοι τῆς πεύκης. B
- Ariston.?
Hrd. c. καὶ πείσεα: ὅτι ἐξηγήσαντο “πέισεα” H πόαν ἔχοντα χωρία. EHXs 90
- Hrd. ζ 125 a1. ἢ νύ που ἀνθρώπων] διαφορητικός ὁ η, οὐ βεβαιωτικός. HP¹
- Hrd. a2. ἢ νύ που ἀνθρώπων: ὁ “ἦ” περισπᾶται, τὸ δὲ “εἰμί” ἐγκλίνεται· σημαίνει γὰρ τὸ ὑπάρχω. HP¹
- a3. ἢ νυ] ἄρα M^a
- b. σχεδὸν] πλησίον M^bX 95
- V c1. αὐδηέντων: ἐμφώνων, M^aV ἐνάρθρω φωνῇ χρωμένων BEG²HM^aNTVXY
- c2. αὐδηέντων] μεγάλως φωνούντων M^e
- ex. d. αὐδηέντων] φιλανθρώπων καὶ εἰς ὁμιλίαν ἐρχομένων εὐχερῶς· BEHM^aNPTXY οἱ γὰρ κακοὶ καὶ βάρβαροι οὐδ’ εἰς ὅμιλον ἔρχονται. EX 100
- Porph. e1. αὐδηέντων] ὥσπερ ὅταν λέγῃ “καταθνητῶν ἀνθρώπων” [Z 123, γ 114 etc.] ἀντιδιαστέλλει πρὸς τοὺς θεοὺς, λέγων ὅτι ἐκεῖνοι ἀθάνατοι, οὕτω καὶ ὅταν λέγῃ “ἢ νύ που ἀνθρώπων εἰμί σχεδὸν αὐδηέντων”, ἀντιδιαστέλλει πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅτι οἱ θεοὶ αὐτῇ τῇ αὐτῇ οὐ χρῶνται, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς 1

hinc Hsch. π 2354 et EM 673, 17, vide Suid. π 1638 (et 1468); hinc (addito βοτανώδεις, cf. schol. a3) Hsch. π 1262 et (cum δυνάμενοι, cf. ms. T) Eust. in Od. 1554, 44; vide schol. D Y 9, e verbo πείσαι nomen ducens (cf. ns. app. crit., sed rectius πίσαι e.g. schol. Pind. Isthm 6, 108; Erotian. 116, 6; Or. 142, 5; Hsch. π 2350); πίσαι: e verbo πίω - πίσω ducunt etiam epim. Hom. α 288, υ 31; EGud 529, 52 Sturz; Choer. orth. 248, 2 Cramer; Eust. in Il. 1193, 19; de veriloquio vide etiam Or. 138, 25 a2) λειμώνας: cf. Hsch. π 1261 a3) βοτανώδεις: cf. schol. D B 503, I 150 b) nusquam alibi c) Didymo (scil. de lectione πείσεα) tribuit Ludw.; πόαν ἔχοντα: cf. Ap. Soph. 129, 21 et 132, 30 125 a1-2) de ἦ dubitativo cf. schol. ζ 120a cum app. test.; de εἰμί et εἶμι cf. Ap. gl. Hom. 74, 233, 13; Choer. in Th. Alex. can. 326, 15 Hilg. etc.; vide Laum, Al. Akz. 239 c1) ἐνάρθρω φωνῇ: cf. schol. D T 407 et vide app. test. ad schol. ε 334c1; de hoc loco epim. Hom. λ 43 c2) vide schol. ε 334c2-3 d) εἰς ὁμιλίαν: cf. Ap. Soph. 48, 13 (non Apio fr. 25 N.) et synag. α 1079 e1) est doctrina Porphyrii (vide qu. Od. p. 57-58 Schrader) et praes. schol. ε 334d (quod hic Il. 10-13 repetitum); de adi. αὐδήεις et de Leucothea (Il. 4-7) cf. schol. d et schol. e

88 scholio a1 statim subiungit B 90 lm. H χωρία ante πόαν conl. EXs 91 scholio ζ 123a statim subiungunt HP¹ ἀπορητικός P¹ ὁ η Buttm.: εἴη HP¹ 96 lm. E: ἀνθρ. αὐδ. lm. HP¹: εἰμί σχεδὸν αὐδηέντων lm. T: lm. om. M^a ἐν ἄρθρῳ H 99 ἢ φιλανθρώπων (scholio c1 statim subiungentes) mss.: om. N ὅμιλον EX 3 σχεδὸν εἰμί mss., correxi

- 5 Λευκοθέας, “ἥ πρὶν μὲν ἦν βροτὸς αὐδῆεσσα” [ε 334], ὡς θνητῇ αὐδῇ
 χρωμένη, καθὰ καὶ οἱ βροτοί. καὶ τὸ “αὐδῆεντα δ’ ἔθηκε θεὰ λευκώλενος
 Ἥρη” [T 407], οὐκ ἔστι φωνὴν ἔχοντα, ἀλλ’ ἀνθρωπίνως φθεγγόμενον,
 τουτέστι τῇ αὐτῇ ὅπῃ χρώμενον, οἷα δὴ καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι. καὶ τὸ
 “Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδῆεσσα” [κ 136] σημαίνει ἀνθρωπιστὶ
 10 φθεγγομένη, οὐχ ὡς θεός· διὰ σημείων γὰρ καὶ ὀνείρων καὶ ἱερείων καὶ
 οἰωνῶν καὶ θυσίων, οὐκ αὐδῆς, φθέγγονται οἱ θεοί. τὸ δὲ “οἱ δ’ αἰεὶ βούλοντο
 θεοὶ μεμνήσθαι ἐφετμέων” [δ 353], τῶν θεοπροπιῶν λέγει. ἡ δὲ Κίρκη
 “καλὸν αἰοιδίαι” [κ 227], ὡς ἄνθρωπος δηλονότι. HP¹
 e2. αὐδῆεντων] ἡ αὐδῆεντων περιφήμων. ἀντιδιαστέλλων ταῦτα πρὸς
 15 τοὺς θεοὺς εἶρηκεν· οὐπω γὰρ οἱ θεοὶ τῇ αὐτῇ κέχρηται φωνῇ. M^a
 ζ 126 a. πειρήσομαι] πείραν λήψομαι IM^a
 ζ 127 a. ὑπεδύσατο: ὑπεξῆλθεν BG²M^aVy V
 b. ὑπεδύσατο] ἀντὶ τοῦ “ἀνέδου”, ὡς τὸ “αἰθυίη δ’ εἰκυῖα ποτὶ ἀνεδύσατο
 λίμνης” [ε 337]. HP¹ ex.
 20 ζ 128 a. πτόρθον: τὸ ἐξῆς “πτόρθον φύλλων”, BM^aOTY ὅ ἐστι κλάδον ex.
 φύλλων. BHM^aOTY
 b. πτόρθον: κλάδον, HP¹VY βλαστόν G¹M^aV V
 ζ 129 a. φύλλων] πλήρη φύλλων OP¹ ὄντα O / σχοίνων N
 b. φύλλων] διὰ B / μετὰ D
 25 c1. ὡς ῥύσαιτο περὶ χροὶ μῆδεα φωτός: ὅπως σκεπάσειεν ὁ πτόρθος τὰ ἐν
 τῷ σώματι αἰδοῖα τοῦ ἀνδρός. BHM^aOT ex.
 c2. ὡς ῥύσαιτο - φωτός] ὡς φυλάξοι ὁ πτόρθος τὰ τοῦ ἀνδρός αἰδοῖα.
 M^by
 d1. ῥύσαιτο: καλύψοι, G²HM^aNV σκεπάσοι M^aV V
 30 d2. ῥύσαιτο] φυλάξοι M^a / φυλάξῃ B / περιφυλάσσεται D

334c; adde Hrd. καθ. προσ. 108, 12-13 Lentz 126 a) de verbo cf. schol. D Θ 18, K 444, Λ 286; Ap. Soph. 129, 20; schol. Ap. Rhod. 3, 399 etc. 127 a) sim. (de ὑπέδου) Hsch. v 272; hinc Eust. in Od. 1554, 53 b) cf. schol. ε 337a (de v.l.) et j 128 b) cf. Ap. Soph. 137, 1; Hsch. π 4241; synag. π 767; Cyrill. π 592 Hag.; κλάδον: cf. schol. Eur. Hec. 16; Zon. 1590, 23; schol. Opp. hal. 4, 305; Eust. in Od. 1555, 1 129 c1) σώματι: de subst. cf. schol. β 376c; αἰδοῖα: cf. Ap. Soph. 112, 14; schol. Hes. th. 188; Hsch. μ 1143; Or. 99, 24; τοῦ ἀνδρός: de hoc loco vide schol. bT Λ 462c1; Garvie ad loc. d2) cf. Hsch. ρ 517, schol. D K 44 et saepius e1) αἰδέσιμα: de relatione inter αἰδοῖα et αἰδώς cf. Hsch. α 1799;

5 ὁ πρὶν HP¹, corr. Z 10 ὡς θεοῦς P¹ 14 scholio d statim subiungit M^a 17 ὑπεδύσατο in textu mss. aliquot ἐξῆλθεν y 18 ἐπεδύσατο in textu H: ὑπεδύσατο P an ὑπέδου? 19 λίμνη P¹ 20 πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείη Im. T τὸ ἐξῆς om. OY ὅ ἐστι om. HM^aO: ἦγουν Y 22 ὡς κλάδον (de accentu?) HP¹ 25 Im. M^aT: i.l. ad v. 128 adscr. H scholio e1 τὸ ἐξῆς interiecto subiungit M^a ὅπως etiam i.l. B σκεπάσῃ μὲν ὁ πτ. T: σκεπάσῃ O 27 φυλάξοι: σκεπάξῃ y

- V e1. μήδεα: νῦν τὰ αἰδέσιμα μέρη, G²M^aV τὰ αἰδοῖα EG²M^aNPVYksy
e2. μήδεα] τοὺς ὄρχεις B
- V ζ 130 a1. βῆ δ' ἵμεν: ὥρμησε δὲ ἀπιέναι G²M^aV
a2. βῆ δ' ἵμεν] ὥρμησεν ἔρχεσθαι D
- ex. b. ὥστε λέων: πρὸς τὴν ὑπομονὴν ἢ εἰκὼν, ὅτι πᾶσα ἀνάγκη ἐγένετο τῷ 35
Ὀδυσσεὶ ἐξελθεῖν, ὥς καὶ τῷ λέοντι. HP¹T
- V c. ὀρεσίτροφος: ὄρεσι τρεφόμενος M^aV
- Did. ζ 131 a. εἶς' ὕμενος] ἐκ πλήρους τὸ "εἶσι" αἱ Ἀριστάρχου. HP¹
b. εἶς'] πορεύεται IM^a ἢ ἔρχεται M^aY
- V c. ὕμενος: βρεχόμενος BCDEG¹IM^aP¹VYhksy 40
- V d. ἀήμενος: ὑπὸ ἀνέμου καταπνεόμενος BDEG¹HM^aNVYXhksy
e. ἀήμενος] πνέων Y / χειμαζόμενος h / ὁ μὴ ἔχων ἱμάτιον k
f. ἐν δέ οἱ ὅσσε] τὰ ὅσσα δὲ αὐτῷ H / οἱ τούτου ὀφθαλμοί M^b
- V ζ 132 a. δαίεται: καίεται, HM^aNVYy πυρὶ ὁμοίους ἔχει. BG²M^aVY
b. δαίεται] λάμπει CEG¹HIM^as / λαμπηδόνας ἀποτελοῦσι M^bP¹y 45
- Did. c. αὐτὰρ ὁ βουσί] Ῥιανὸς "αὐτὰρ βουσί" [fr. 34 Leur. = 36 Mayh.]. HP¹
- V d. μετέρχεται: ἐπέρχεται G²M^aV
- ex. ζ 133 a. ἀγροτέρας ἐλάφους: τὰς τοῖς ἀγροῖς βοσκομένας. ἢ P¹ τὰς
ἀγροτέρας· πολυχρόνιον γὰρ τὸ ζῶον. HNP¹T
b. ἀγροτέρας] ὀρεινάς M^a 50
- ex. c. κέλεται δὲ ἐ γαστήρ - ἐλθεῖν (134)] ἡ γαστήρ δὲ κενὴ οὖσα διεγείρει αὐτὸν
ἐλθόντα εἰς στερεὸν δόμον πειράσασθαι μῆλων ἐπὶ τῷ ἐμπλήσαι αὐτήν. I
- V ζ 134 a. πειρήσοντα: πείραν ληψόμενον EG²M^aVXs

EGud 40, 1 Stef.; schol. Opp. hal. 1, 581 e2) cf. Melet. nat. hom. 113, 7; Eust. in Il. 234, 29; in Od. 1555, 14 ad hunc versum vix intellegibilia adscr. Y: ἢ μήδεα καὶ εἴ πως αὐτὰ οὕτω ταῦτά εἰσιν τὰ μήδεα τοῦ ἀνδρός 130 a1-2) cf. schol. α 441a, β 5a etc. b) aliter (πρὸς ἐκπληξιν) Eust. in Od. 1555, 23; de ἀνάγκη vide v. 136; de imagine (alio sensu) cf. Epict. diss. 3, 263, 3 Schenkl; Themist. protr. 309b Schenkl c) cf. schol. D P 61 131 a) vide schol. A A 323 et N 407b c) cf. synag. v 27 (fort. hinc); vide Hsch. v 206 d) hinc Zon. 57, 25 f) ὀφθαλμοί: cf. schol. δ 186c 132 a) καίεται: cf. schol. α 48e; de hoc loco vide Eust. in Od. 1555, 41 b) cf. schol. bT E 7a c) fort. v.l. in rhapsodorum traditione exstabat, vide Leurini ad loc. d) tamquam variam lectionem (κρείττον γράφειν) laudat Eust. in Od. 1555, 46 133 a) ἀγροῖς βοσκομένας: cf. schol. Ab B 852b (vide ἄγριοι schol. T Φ 486b, ESym α 101 etc.); ἀγροτέρας: fort. hinc (vel e scholio pleniore) EGud 17, 17 Stef.; ESym α 101 L.-L.; Eust. in Il. 361, 35; in Od. 1555, 46; vide schol. T Φ 486a; ad hunc loc. spectat Ap. Soph. 8, 5-6 ἀγρία, ubi de comparativo etiam agitur 134 a) cf. schol. ζ 126a; vide praes. schol. A M 301a

31 νῦν habet et s: om. G² 35 Im. T 38 ad v. 133 adscr. P¹ εἰσιν H: εἰσίν P¹, corr. Lehrs (Qu. ep. 49) 41 ὑπὸ ἀνέμων N: om. DYhks πνεόμενος D 44 πυρὶ τοὺς ὀφθαλμούς B ὁμοίως Y 48 τὰς: τινές T 53 πειρήσσονται Im. V -μενοι V

- 55 b. πυκινὸν δόμον: τὸν ἡσφαλισμένον ὑπὸ φυλάκων, HM^bP¹T ὥς καὶ ex.
 “ῥινοῖσι πυκινὴν” ἀσπίδα [N 804]. HM^bP¹
 c. πυκινόν] στερεόν M^c
 ζ 135 a. εὐπλοκάμοισιν: εὐκόσμοις, ἀπὸ μέρους καλοῖς. M^aV V
 ζ 136 a. μίξεσθαι] φανῆναι V^p
 60 ζ 137 a. σμερδαλέος] “λευγαλέος”, κακῶς. Ζηνόδοτος δὲ “ἀργαλέος”, Did.
 κακῶς. HP¹
 b. σμερδαλέος] φοβερός DI / καταπληκτικός DM^d / ἐκπληκτικός k
 c1. κεκακωμένος: κακῶς διακεείμενος M^aV V
 c2. κεκακωμένος: κακῶς διατεθείς B / τεταλαιπωρημένος, μεμελανωμένος
 I / ταλαιπωρήσας γ
 65 ζ 138 a. τρέσσαν δ’ ἄλλυδις ἄλλη: πᾶσα μὲν γὰρ νεότης δι’ ἀπειρίαν ἔμφοβος, ex.
 ἐξαιρέτως δὲ ἡ θήλεια. μᾶλλον δὲ εἰκὸς ἦν τὰς ἐν τρυφῇ τεθραμμένας διὰ τὸ
 ἄηθες καταπλαγῆναι. HM^bP¹T
 b1. τρέσσαν: φοβηθεῖσαι DEHM^aNVXsy ἔφυγον HIM^aNP¹Vy V (Ariston.?)
 b2. τρέσσαν] ἐφοβήθησαν CG²Y / ἀνεχώρησαν D / ἔτρεχον EXYs /
 70 αἰ δοῦλαι M^a
 c. ἄλλη] χωρὶς τοῦ ἰῶτα τὸ “ἄλλη”. HP¹ Hrd.
 d. ἡϊόνας] αἰγιαλούς Y
 e1. προὔχουσας: προβεβλημένας BEHM^aNVksy
 e2. προὔχουσας] προεχομένας, ἥτοι πρὸς τὰ ὑψηλότερα μέρη τῶν ὀρῶν. V
 75 B / ἐξεχούσας G¹
 ζ 139 a. οἷη] μόνη γ

b) cf. schol. D M 301 et alibi πυκινός = ἀσφαλής (Ap. gl. Hom. 75, 99, 19 etc.); vide schol. η 88 135 a) cf. schol. α 86b cum app. test. 136 a) de sensu verbi cf. Eust. in Od. 1555, 48 137 a) lectionem λευγαλέος quisnam habuerit criticorum incertum; vide Duentzer, Zenod. 119 b) φοβ., καταπλ.: cf. schol. D (et schol. min.) B 309 et 334, E 302; Hsch. σ 1231; EM 721, 3; ἐκπλ.: cf. schol. Opp. hal. 1, 447; de hoc adi. aliter (ὑφαιμον βλέπων) Porph. qu. Vat. 9 (p. 52, 10 Sod.) c1) cf. schol. D Λ 688 138 a) hinc Eust. in Od. 1555, 26 (φασί) b1) de verbo cf. schol. A N 515 et Ξ 522a (est doctrina Aristonici: cf. Roemer, Zu Aristarch 35); vide schol. D N 515 et Ξ 522; Hsch. τ 1305-1306 c) scil. nominativus femininus non adverbium loci, cf. schol. ε 71b1 d) cf. schol. ε 156b e2) cf. schol. Opp. hal. 3, 460; de verbo vide etiam schol. D Ψ 325; Hsch. α 2670 139 a) cf. schol. α 331b

54 τὸ δὲ εἰς πυκ. δόμον (scholio ad v. 133 subiungens) T φυλάκων: τινῶν
 T 55 ἐν ῥινοῖσι M^b 57 εὐκόμοις G² καλαῖς malit Ernst 59 λευαλέος P¹
 δέ om. H 65 Im. T: σμερδαλέος δ’ αὐτῇσι (v. 137) Im. HP¹ γάρ om. M^b 66
 ἦν T κρυφῇ M^b διὰ τὸ ἄηθες corr. Buttm. ex Eust.: διὰ τὸ ἄνθος HP¹T: διὰ τοῦ
 ἄνθους M^b 68 βοηθεῖσαι M^a ἔφυγον H 71 ἰῶτα: ι H

	b. τῇ γὰρ Ἀθήνῃ] ταύτῃ τῇ Ναυσικάᾳ ἢ Ἀθηνᾶ M ^c	
V	ζ 140 a. δέος: φόβον M ^a V	
V	b. εἴλετο: ἀφείλατο M ^a V	
	c. γυίων] μελῶν G ¹	80
v.l.	d. γούνων] γρ. 'γυίων'. γ	
Nican.	ζ 141 a1. στή δ' ἄντα σχομένη: ἀμφίβολος ἡ στιγμή καὶ ἡ διάνοια· ἡ γὰρ ἔσται ἐπισχοῦσα ἑαυτὴν τῆς φυγῆς, καθ' ἣν διάνοιαν χωριστέον ἐκάτερον. οἱ δὲ λείπειν φασὶ "τὰς χεῖρας", ἵν' ἡ παραβαλλομένη τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸ πρόσωπον. οἱ δὲ φασὶ "τὸ κρήδεμνον" λείπειν, τουτέστι περικαλυψαμένη ὑπ' αἰδοῦς. HP ¹	85
	a2. στή δ' ἄντα σχομένη] ἐξ ἐναντίας ἐπισχεθεῖσα: HM ^a Y οἱ δὲ λείπειν φασὶ "τὰς χεῖρας", ἡ "τὸ κρήδεμνον". HM ^a τινὲς δέ, περικαλυψαμένη. HM ^a Y	
V	b1. ἄντα σχομένη: νῦν ἐξ ἐναντίας ἀνασχομένη καὶ μείνασα. M ^a Vy	90
	b2. ἄντα σχομένη] κατὰ πρόσωπον μείνασα DEXs / κρατήσασα αὐτήν B	
Nican.?	ζ 142 a. ἡ γούνων λίσσοιτο λαβών: τὸ ἐξῆς "γούνων λαβών". HM ^a P ¹ TY	
V	b. λίσσοιτο: παρακαλοῖη G ² M ^a Vy	
V	ζ 143 a. αὐτως: οὕτως ὥς ἔχει σχήματος. BEG ² HM ^a P ¹ VXsy	
V	b. ἀποσταδά: ἐκ διαστήματος G ² HM ^a NVsy	95
	c. ἀποσταδά] ἀπὸ Tk μακρόθεν CPTk / μήκοθεν M ^a / μακράν D / ἀπὸ μακροῦ s / πόρρωθεν Is / ἐξ ἀποστήματος γ / διακεχωρισμένως Y	
Ariston.	/ζ 144 a. λίσσοιτ' - δοίῃ] περιττός ὁ στίχος. οὐ γὰρ περὶ τῆς διανοίας αὐτῆς	
Did.	διστάζει, ἀλλὰ πῶς παρακαλέσει, πλησίον στὰς ἡ ἀφεστηκὼς αὐτῆς. / καὶ Ἀθηνοκλῆς δὲ ὑπόπτεισε τὸν στίχον. HP ¹	100

140 a) saepius, cf. schol. A Λ 71; schol. D A 515, Δ 421; Hsch. δ 657 etc. b) sim. (ἀφείλεν) Hsch. ε 871; Eust. in Il. 754, 57 c) cf. schol. α 192f d) cf. schol. T O 269 141 a1) χωριστέον: unum verbum apud Ap. Soph. 145, 31 et Hsch. σ 1831; vide α 334 cum schol. a-b et g, praes. de velo (κρήδεμνον, περικαλυψαμένη); de tota re vide Dyck, Heliodorus, 41-42; ἐπισχοῦσα: hinc Eust. in Od. 1555, 28; παραβ. - ἐπὶ τὸ πρόσωπον (84-85): est Heliodori fr. 35 Dyck (de hoc loco), vide Ap. Soph. 145, 31 et Hsch. σ 1831 b) participium μέσως ἐρρέθη secundum Eust. in Od. 1555, 55 142 b) de verbo cf. schol. β 68b; schol. D A 174, 283 et saepius 143 a) hinc (sine σχήματος) Eust. in Od. 1555, 56; οὕτως: cf. schol. γ 64a; de ὅδε cf. schol. ρ 447; schol. bT Σ 392c b) hinc Eust. in Od. 1555, 63; de ἀποσταδόν cf. schol. D O 556; EM 125, 18 c) πόρρωθεν, ἐξ ἀποστήματος: Ap. Soph. 39, 32, vide Hsch. α 6650 144 a) de Athenocle eiusque

85 πρόσωπον cl. Ap. Soph. conieci: κρήδεμνον mss. οἱ δέ - λείπειν om. H 87 scholio b1 ἡ interiecto subiungit M^a ἐξ ἐναντίας om. M^a 90 ἀνασχομένη lm. M^a schol. etiam i.l. praebebat M^a ἐξ ἐναντίας et μείνασα etiam i.l. praebebat G² 92 lm. T τὸ ἐξῆς om. M^a ἡ γούνων T λίσσοιτο in fine add. T 94 σχήματος om. G²V 97 ἀπὸ στόματος (sic, correxi) scholio b antepositum γ 99 στὰς Pappag.: σταίη mss. 100 ὑπόπτ. P¹

- 1 b. εἰ] ἀντὶ τοῦ M^a ὅπως EM^a
 ζ 145 a. οἱ] αὐτῷ τῷ Ὀδυσσεὶ M^c
 b. φρονέοντι] διαλογιζομένῳ EM^dX
 c. δοάσσατο: ἔδοξε BM^aPTV^{o2}Y / ἥλιπε y
 5 ζ 146 a. ἀποσταδά: ἐκ διαστήματος EHX / μακρόθεν B
 ζ 147 a. οἱ] αὐτῆς EX
 b. χολώσαιτο: ὀργισθείη G²M^aVy V
 c. χολώσαιτο] ἐπειδὴ ἦν παρθένος B ex.
 ζ 148 a. αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον: πανοῦργον, κέρδος αὐτῷ φέρον. ex.
 καὶ ἄλλως μὲν τοῖς ποιηταῖς ἐπισφαλεῖς αἱ τοιαῦται προρρήσεις, ἀλλ' ὅμως
 10 Ὀμήρῳ τετόλμηται. προτίθησι δὲ τῷ ἀκροατῇ κανόνα τῶν εἰρησομένων
 λόγων. εἰσόμεθα δὲ εἰ κεκράτηκε τῆς ἐπαγγελίας. HP¹
 b. αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον: πῶς καὶ “κερδαλέον” καὶ “μειλίχιον”. ex.
 “κερδαλέον” μὲν διὰ τὸ ἐαυτὸν ταπεινοῦν καὶ ἀξιοῦν παρὰ τῆς Ναυσικάας
 15 τὰ ἐπιτήδεια λήψεσθαι, “μειλίχιον” δὲ διὰ τὸ ἐπαινεῖν καὶ θεῷ παρεικάζειν
 τὴν Ναυσικάαν. M^a
 c. μειλίχιον] κολακευτικόν EXs
 d. κερδαλέον: συνेतόν DEG²HIM^aNVXsy V
 ζ 149 a. γουνούμαί σε, ἄνασσα: τὸ μὲν ἄπτεσθαι τῶν γονάτων παρητήσατο. ex.
 20 ὅπερ δὲ οὐκ ἔπραξε τῷ ἔργῳ, τοῦτο τῷ λόγῳ προβάλλεται φανεράν
 καθιστὰς τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἄψασθαι παρητήσατο. καὶ τὸ μὲν ἄντικρυς ὥς
 θεῷ διαλέγεσθαι ὑποψίαν κολακείας ἐμποιήσιν ἔμελλεν, ἐπιδιστάζων δὲ
 ἀξιοπιστότερον τὸν λόγον καθίστησιν, ὥς ἂν καθελκόμενος ὑπὸ τῆς δόξης.
 25 καλῶς δὲ καὶ τῇ τάξει· ἐπὶ πρώτῃν γὰρ ἦκε τὴν τῆς θεότητος ὑπόνοιαν, ὥς
 ἐπὶ τοῦτο μᾶλλον ῥέπων. HOP¹
 b. γουνούμαι: ἰκετεύω G²M^aVy V

Περὶ Ὀμήρου cf. schol. A Z 71a1 et schol. T Φ 51c; vide Blass, Interpolationen 91; La Roche, HTA 70; West, Studies 77 b) cf. Eust. in Od. 1556, 2 (κατὰ μετάληψιν συνδέσμου) 145 b) cf. schol. α 118a2 c) cf. schol. ε 474b 146 a) cf. schol. ζ 143c 147 b) de verbo cf. schol. α 69d1; schol. D B 599, Y 253 etc.; ad hunc loc. Porph. qu. Vat. 13, p. 77, 7 Sodano 148 a) vide Nünlist, Critic 316; de re cf. Plut. aud. poet. 19b; ἐπαγγελίας; vide ad schol. ζ 178a b) vide Eust. in Od. 1556, 62 d) cf. schol. D K 44; EM 505, 37 149 a) de Ulixis vi rhetorica vide Eust. in Od. 1557, 8 b) cf. schol. δ 433b; Ap. Dysc. synt. 3, 167

10 τοῖς ποιηταῖς scripsi: ὁ ποιητής, deinde spat. vac. 8-9 circ. litterarum rel. HP¹ προρρήσεις HP¹, serv. Cobet (“sententia est ἐπισφαλές τὸ τὰ τοιαῦτα προλέγειν”) et Bérard: προσρήσεις corr. Buttm. 11 προτίθησι Cobet et Bérard (Sur les scholies, 182): προστίθησι mss. 14-15 κερδαλέον et μειλίχιον vice versa conl. ms., transposui 18 -λέα... -ετά (-ον s.l. erasum V^o) V 20 οὐκ om. O 22 κολακίας P¹ 24 τῇ προτάξει O

V	c. ἄνασσα: βασιλῖς, δέσποινα M ^a Vy	
	d. θεός νύ τοι] εἰπέ μοι P ¹	
Hrd.	e. ἡ βροτός ἐσσι] τὸν “η” ὁ Ἀσκαλωνίτης [p. 62 Baege] περισπᾶ ἐρωτηματικὸν νομίζων· ὃ καὶ χαριέστερον. οἱ δὲ ἐνέκλιναν ὥς εἰ ἔλεγεν “εἴτε θεὸς εἴτε ἄνθρωπος”. HP ¹	30
	ζ 150 a. τοί] ἀπ’ ἐκείνων Y	
ex.	ζ 152 a1. εἰδός τε μέγεθός τε: ἐκ τριῶν πεποιήται τὸν ἔπαινον, κάλλους, μεγέθους, εὐεξίας σώματος. φυὴ γάρ ἐστιν ἡ ἐκ πάντων τῶν μελῶν ἀναλογία· “φυὴν γε μὲν οὐ κακός ἐστι / μηρούς τε κνήμας τε” [θ 134-35]. HM ^b P ¹	35
	a2. φυήν] τὴν τῶν μελῶν ἀναλογίαν N / ἁρμονίαν τῶν μελῶν M ^d	
	b. ἄγχιστα] κατὰ πάντα H / καθόλου M ^a	
v.l.	c. ἄγχιστα] γρ. “εἰς ἅντα” M ^a	
	d. εἴσκω] ὁμοίῳ B	
v.l.	ζ 153 a. εἰ δ’ αὖ γε βροτός ἐσσι, οἱ ἄρούρης καρπὸν ἔδουσιν] γρ. “εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι”. HP	40
	b. τοί] ἀπὸ DY ἐκείνων Y	
	ζ 155 a. τρισμάκαρες] πολυμάκαρες Y / τρισευδαίμονες D	
	b. που] ἴσως D	
	c. σφίσι] τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν B / αὐτοῖς M ^d	45
Did.?	ζ 156 a. αἰὲν εὐφροσύνησι: γρ. “ἐν εὐφροσύνησι”, κακῶς. οὐδέποτε γὰρ Ὅμηρος ἀδιαμέτως τὴν “εὐφροσύνην” φησὶ τὸ ὀνοματικόν· τὰ γὰρ ἐπιρρήματα διαφόρως. HP ¹	
V	b. εὐφροσύνησι: θυμηδίαις EG ² HM ^a VXsy	
V	c1. ἰαίνεται: χαίρει, DEG ² M ^a VXs τέρπεται HM ^a NV	50

(p. 415, 5 Uhlig) c) βασιλῖς: cf. synag. α 528; EGud 134, 15 Stef.; δέσποινα: hinc Hsch. α 4594 e) de accentu vocis ἡ in interrogationibus vide e.g. schol. α 175a etc.; Lehrs, Qu. ep. 61 152 a) de φυή cf. schol. bT A 115 (ubi iidem versus laudantur); de ἀναλογία cf. Eust. in Il. 382, 4; hinc Eust. in Od. 1557, 21 b) aliter Eust. in Od. 1557, 22 d) cf. schol. δ 148b2 155 a) cf. Eust. in Od. 1542, 19; Hsch. τ 1428 156 a) scil. αἰὲν ἐν εὐφροσύνησι legebant, cum diphthongo; τὸ ὀνοματικόν: scil. nomina semper cum hiatus scribuntur (Buttmann ad loc. ceteros Homeri locos enumerat, ubi nomen εὐφροσύνη occurrit: ι 6, κ 465, υ 8, adde ψ 52); exceptio quantum ad nomina per εὐ- incipientia notatur in schol. T Π 402b-c; ἐπιρρήματα incertum utrum formas εὖ / ἐύ (quarum utraque apud Hom. invenitur) an τ 352 εὐφραδέως sim. resp. (nusquam alibi haec regula in schol., suspecta videtur) b) voces saepe coniunctae, cf. schol. D O 99, schol. ψ 52 c1) cf. Plut. qu. conv. 735f; vide Ap. Soph. 86, 6-7 (cf. Ap. fr. 40 Neitzel); Philox. fr. 321 Theod.

27 βασίλισσα M^a 34 καὶ εὐεξ. M^b τῶν om. H 35 φυήν - κνήμας τε om. M^b γε μὲν ex Hom. corr. Buttm.: γενομένου HP¹ 37 ad εἰς ἅντα (cf. schol. c) adscr. M^a 40 γρ.: β’ (scil. post v. 152 versum in mg. addit, versum 153 in textu linea delens) P 41 τοί: οἱ H 46 γρ. om. H 47 φασὶ HP¹

- c2. *ἰαίνεται*] εὐφραίνεται G¹HIM^aP¹Yγ αὐτοῖς ὁ θυμός, HM^a ἀντὶ τοῦ “αὐτῶν”. H
- d. *ἰαίνεται*] θεραπεύεται M^a
- ζ 157 a. λευσσόντων: βλεπόντων G²IM^aVγ V
- 55 b. τοιόνδε θάλος: ἐμφαντικῶς ἄγαν, <ὥς> καὶ αὐτὸς θαυμάζων. πάντα γὰρ ex.
συμπεριέλαβε διὰ τῆς δείξεως. HP¹
- c1. θάλος: βλάστημα BEHM^aNVγ V
- c2. θάλος] γέννημα s / κλάδος G¹
- d. χορὸν εἰσοιχνεύσαν] εἰσερχομένην εἰς χορὸν ἦτοι εἰς συνάθροισιν καὶ ex.
60 ὁμόνοιαν λαοῦ. B
- e1. εἰσοιχνεύσαν: εἰσερχομένην, G¹HM^aNVYγ πορευομένην HM^aVY V
- e2. εἰσοιχνεύσαν] ἐπιφοιτῶσαν M^a
- f. εἰσοιχνεύσαν] πρὸς τὸ σημαινόμενον M^by Ariston.
- g. εἰσοιχνεύσαν] εἰσερχόμενον, DEM^aXs πορευόμενον EXsy / οὐδέτερον,
65 διὰ τὸ “θάλος” Y
- ζ 158 a. κῆρι] τῇ ψυχῇ Y / ἐκ ψυχῆς D / ἀπὸ ψυχῆς I
- b. ἔξοχον] ἀντὶ τοῦ “ἐξόχως”. HM^a ex.
- ζ 159 a. ὅς κέ σ’ ἐέδνοισι βρίσας] ἄμεινον ἐγκλίνειν τὴν “σε”. H Hrd.
- b. ὅς κέ σ’ ἐέδνοισι] θωπευτικῶς ἄγαν περιμαχητὴν αὐτὴν δείκνυσι. τὸ δ’
70 ἐξῆς, “ὅς κέ σε οἰκόνδε ἀγάγεται ἔδνοισι βρίσας τοὺς ἄλλους μνηστήρας”.
HM^aP¹ ex.
- c1. ἔδνοισι: τοῖς πρὸ γάμου δώροις, G¹⁺²NM^aVYγ μνήστροις M^aV V
- c2. ἔδνοισι] ἢ προικίους πολλοῖς M^a
- d1. βρίσας: βαρήσας G¹HNVγ V
- 75 d2. βρίσας] δούς πολλά EXs / πολλὰ βαρύνας B / πλουτήσας Y /
ἐπιβαρήσας DM^a / προικίσας G¹ / παρακινήσας M^d / βαρέα ἔδνα δούς I

c2) εὐφραίνεται: de verbo cf. Hsch. ι 18; synag. ι 1 etc.; ἀντὶ τοῦ αὐτῶν: nescio an de dat. pro gen. (cf. Aristarch. fr. 45 Matth.) hic agatur 157 a) cf. e.g. schol. D A 120, Γ 110, E 771; Ap. gl. Hom. 74, 245, 27; EGen λ 196 Alpers etc.; de casu participii cf. Eust. in Od. 1557, 26 c1) cf. schol. D X 87; schol. Eur. Phoen. 88; Suid. θ 12; vide Hsch. θ 53; de sensu vocis in hoc versu cf. etiam schol. bT Z 430 d-e1) de verbo cf. schol. ι 120 (Hsch. ι 1170); schol. rec. Aesch. Prom. 122 f) scil. concordatio ad sensum de genere verbi, cf. Aristarch. fr. 33 Matth.; de genere (cf. schol. g) dubitat etiam Eust. in Od. 1557, 31 158 a) cf. schol. α 310e b) cf. schol. T N 499b 159 a) scil. non oppositiva, vide schol. A Z 355a1, Θ 161, 283a etc.; Laum, Al. Akz. 307 c1) de voce cf. schol. α 277g-k (nusquam tamen de μνήστρα) d1) cf. schol. D P 233; synag. β 99-100; Choer. orth. 183, 34 Cramer d2)

55 ἐμφαντικῶς P¹ ὥς add. Polak 60 ὁμίλιαν ci. Buttm.: ὁμήγουριν possis 61 ἐρχομένην G¹ 69 θωπευτ. - ἐξῆς om. M^a, qui haec scholio ζ 158b statim subiungit 70 σ’οἶκον HP¹ ἄλλων τοὺς ἄλλους μνηστήρας (ut novum schol.) M^a 73 προικεῖς ms., correxi 74 βαρήσας V 75 δούς i.l. etiam M^a: διὰ s

- ex. ζ 160 a. οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον] ἄλλη εὐπορία ἐπαίνων. νῦν γὰρ μερικὸς ὁ λόγος πρὸς τὸ ὀρθὸν μόνον καὶ εὐφυὲς τοῦ σώματος. χρώμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς τῇ εἰκόνι, “κλῶνας” καὶ “στελέχη” καλοῦντες τοὺς εὐφυεῖς. HP¹
- v.l. ζ 161 a. σέβας] ἐκπληξίς BY 80
- b. εἰσορόοντα] “εἰσορόοντα” Y
- V ζ 162 a. Δήλω] νήσω CEG²PX / ὄνομα νήσου M^a
- V ζ 163 a. φοῖνικος νέον ἔρνος: τὸν ἀναδοθέντα λέγει φοῖνικα τῇ Λητοί, οὐ ἐφασμαμένη ἀπεκύησεν. EM^aNVXYsy
- Ariston. b1. νέον ἔρνος ἀνερχόμενον] οὗ φημι λέγειν αὐτὸν “νέον ἔρνος”, ἀλλὰ τὸ “νέον” τῷ “ἀνερχόμενον” δεῖ συνάπτειν, ἵν’ ἡ “νέον ἀνερχόμενον”, τουτέστι νεωστὶ ἀνερχόμενον, ὡς τὸ “νέον ἡβώοντα” [I 446]. ἔστι γὰρ ὅμοιον τῷ “ὁ δ’ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος” [Σ 56]. πρόσκειται δὲ τῷ “νέον” τὸ “ἀνερχόμενον”, ἵν’ ἡ τὸ νεωστὶ ἀνερχόμενον ἴσον τῷ “ἀνατρέχον(τι)”. τὸ γὰρ ταχέως ἰὸν τρέχει. εἴτα ἐπήγαγεν “ἐπεὶ οὐπω τοῖον ἀνήλυθε” [ζ 167], χωρὶς τοῦ “νέον”. HP¹ 85
- ex. b2. νέον ἔρνος ἀνερχόμενον: νεωστὶ ἀνερχόμενον· ὅμοιον τῷ “ὁ δ’ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος” [Σ 56]. τὸ δὲ “ἀνερχόμενον” τήν τε ἡδὴ ὑπάρχουσαν ἀκμὴν καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐσομένης αὐξήσεως ὑποβάλλει. οὐ τὸν ἐπὶ τῇ Λητοί ἀναδοθέντα φοῖνικα φησιν· BHM^aOP¹ τοιοῦτον δὲ παρέλαβε δένδρον, ὅπερ αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ φυσικὴν ἔχει τὴν ὀρθότητα. BHM^aP¹Y 90
- V c1. ἔρνος: τὸ εὐθαλὲς δένδρον Vy
- c2. ἔρνος] εὐθαλὲς φυτὸν EXs / τὸ ἀειθαλὲς δένδρον ἢ φυτὸν καὶ ἄνθος θάλλον M^a / ἀπαλὸν κλάδον, τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς γῆς ἀνερχόμενον I / κλάδος DM^a 95

βαρύνας: de verbo cf. e.g. Ap. Soph. 53, 12; Hsch. β 1144-45 et 1170; aliter (νικήσας) Eust. in Od. 1557, 50 161 a) cf. schol. γ 123d 162 a) de ns. loco schol. Eur. Hec. 458 163 a) de Latonae palma cf. hymn. Hom. Apoll. (3), 18; Theogn. 1, 5-6; Call. hymn. 2, 4 et 4, 210; Ael. var. hist. 5, 4; Paus. 8, 48, 3; schol. Eur. Hec. 458; schol. D E 422 b1) νεωστὶ: cf. schol. α 175b; δ 112a cum app. test.; Aristarch. fr. 137 Matth.; ἀνατρέχον: de verbo ἀνέδραμε cf. Eust. in Il. 849, 15 c1) fort. hinc Hsch. ε 5968; δένδρον: cf. Ap. Soph. 77, 8 (etiam de θάλλον) c2) φυτόν: cf. schol. D P 53; Hsch. ε 5968; Suid. ε 3052 etc.; de hoc loco vide Max. Tyr. diss. 19, 5a; Iul. misopog. 21, 20; Eust. in Od. 1557, 62

77 μερικῶς P¹ 83 λέγει δὲ τὸν ἀναδ. (scholio c2 subiungens) EXs ἀνατεθέντα Vy et Y^{ac}, rec. Ernst (sed cf. schol. b2) φοῖνικα om. EX: post Λητοί praebet s οὐ καὶ EXs 85 scholio b2 (l. 94, verbo φησιν) subiungunt HP¹ 87 ἡβώωτο H 88 ἵν’ ἀνερχόμενον om. P¹ 89 ἀνατρέχοντι mss., corr. Polak 91 ἀνερχ. in lm. om. M^a νεωστὶ i.l. etiam M^aN: νέως HP¹ τῷ: τό M^a 92 ἀνέδραμε HP¹ ἔρνεϊ ἴσος: ἔρνεϊκός H: ἔρνεϊ εἰκός P¹ 93 ἀκμὴν om. B φησὶ δὲ οὐ τὸν ἐπὶ κτλ. O οὐ τὸν ἀναδοθέντα τῇ Λητοί etiam G² οὐ del. Polak 94 φασὶ HM^aP¹: om. B schol. in alt. mg. habent HP¹: scholio a subiungit Y τοιοῦτον δένδρον παρέλαβεν HP¹ 95 αὐτό: τό M^a φυσικῶς Y

- 100 d. ἀνερχόμενον: αὐξανόμενον BEM^aG²NVXs V
 1 e. ἐνόησα] εἶδον, BIM^a ἐθεασάμην M^a
 ζ 164 a. ἦλθον γὰρ κακείσε, πολλὸς δέ μοι ἔσπετο λαός: πιθανῶς ἐμφαίνει V
 ἐαυτὸν εἶναι τινα τῶν ἐπιφανῶν, ἵνα μὴ φορτηγὸς ἢ κωπηλάτης εἶναι δόξη.
 EG²HM^aP¹VXYsy
 5 b. ἦλθον γάρ] λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος M^a ex.
 c. ἦλθον] παρεγενόμην M^a
 d. πολλὸς δέ μοι ἔσπετο λαός] λέγοι δ' ἂν “πολὺν λαὸν” οὐ τὸν ἴδιον στόλον, ex.
 ἀλλὰ τὸν Ἑλληνικόν, οὗ ἀφηγούμενος εἰς Δῆλον ἦκε Μενέλαος σὺν Ὀδυσσεῖ
 ἐπὶ τὰς Ἀνίου θυγατέρας, αἱ καὶ Οἰνότροποι ἐκαλοῦντο. ἡ δὲ ἱστορία καὶ
 10 παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν ταῖς Κατευχαῖς [fr. 537 Page = 301 Polt.]. HP¹
 e. ἔσπετο] γρ. “ἔπλετο”. EX / “εἵπετο” s v.l.
 ζ 165 a. τήν] μετὰ H
 b. ἦ] ὅπου EM⁴ns
 c1. μέλλεν] ὅτι οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ “μέλλεν” <χρονικῶς> Ἀττικῶν γάρ Ariston.
 15 ἐστι τῶν μεταγενεστέρων. HOP¹y
 c2. μέλλεν] ἐπέκειτο DI / ἐφκει M^e
 d. ἔσεσθαι: γενήσεσθαι M^aV V
 ζ 166 a1. ἐτεθήπεα: ἐξεπλάγην HNVy V
 a2. ἐτεθήπεα] κατεπλάγην EG²M^as / ἐθαύμασα P¹ / ἐτεθανυμάκειν I
 20 b. ἐτεθήπεα] ἐκ τοῦ “θάπτω” τὸ θαυμάζω ὁ μέλλων “θάψω”, ὁ παρακείμενος epim.
 “τέθαφα”, ὁ μέσος “τέθαπα” καὶ “τέθηπα” τροπὴ τοῦ α εἰς η, ὁ ὑπερσυντέλικος
 “ἐτεθήπειν”, καὶ ὥσπερ “ἦδεν, ἦδεα” οὕτως καὶ “ἐτεθεήπειν, ἐτεθήπεα”. B

tamquam ἄνθος audit, antiquos secutus; κλάδον: schol. Nic. ther. 391d; Hsch. ε 5968; EM 376, 50 d) cf. Eust. in Od. 1557, 63 e) cf. schol. α 257c-d 164 a) hinc Eust. in Od. 1558, 11 (φασιν) b) scil. contra objectionem: “quo tempore umquam Delum venisti?”, vide schol. δ 260c d) de historia fabulari (vide e.g. Cypr. fr. 29 Bern.; Pherecyd. fr. 140 Fowler; Lycophr. 569-83 cum schol. Lycophr. 570b, 580a, 581a) deque Simonidis fragmento vide «QUCC» 102, 2012, 11-28; adde Chr. Tsagalis, The Oral Palimpsest, Cambridge Mass.-London 2008, 44-62 165 c1-2) cf. schol. α 232a d) cf. schol. D E 644; Hsch. ε 6189 166 a1) hinc Hsch. ε 6522 (ubi etiam ἐθαύμασα, cf. schol. a2) b) θάπτω: cf. Eust. in Il. 468, 27 cum app. Valk; potius ε θήπω EGud 523, 19 Sturz, vide

2 Im. EHX: ἦλθον γὰρ κακείσε (om. M^a) Im. M^aVy πιθανῶς δὲ EXs: πιθανός P¹ ἐμφαίνει - ἐπιφανῶν om. HP¹ 3 ἐαυτὸν εἶναι om. G²M^aVYy: ἐαυτὸν s.l. add. Y φορτηγός τις HP¹ εἶναι om. G²P¹Y δόξη ante εἶναι conl. G²Y: δοκῇ (ante φορτηγός) HP¹ 7 scholio a statim subiungunt mss. λέγοι Dind.: λέγει HP¹ 8 οὐ scripsi (ὅν Polak): ὅτ' mss. εἰς Δῆλον post σὺν Ὀδυσσεῖ iteravit H 9 Ἀνίου Dind.: Αἰνείου HP¹ 10 κατ' εὐχαῖς HP¹ 14 μέλλεν χρονικῶς K. Schmidt: μέλλεν mss. : ἡμελλεν (scil. de forma audiens) Cobet: μέλλεν χρονικόν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐφκει λέγει Kayser «Philol.» 18, 658 22 ἦδεν ἦδεα B, correxi

- Nican. ζ 167 a. δήν] μετὰ τὸ “δὴν” διασταλτέον. ἐπὶ πολὺ γάρ φησι τεθναυμακέναι τὸ φυτόν. HP¹
- b. ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης] ἀναβεβλάστηκεν· τοιῦτον φυτὸν ἀπὸ γῆς I 25
- Ariston. c1. δόρυ] σημειώσαι ὅτι καὶ τὸ δένδρον “δόρυ” καλεῖ. EX
- V c2. δόρυ: δένδρον M^aTVY
- d. δόρυ] ξύλον BEM^as Marc⁴⁵⁶ / φυτόν G¹M^a / ἔρνος P¹ / κλάδος E
- ex. ζ 168 a. ὥς σε γύναι ἄγαμαι τε: οὕτως ὁμοίως ὥσπερ σε θαυμάζω. BHM^aP¹ 30
- Ariston. b1. ἄγαμαι: σημειοῦνται τινες ὅτι τὸ μὲν “ἄγαμαι” ἀντὶ τοῦ θαυμάζω, τὸ δὲ “τέθηπα” ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμαι. H
- V b2. ἄγαμαι: θαυμάζω M^aNP¹Vy
- V b3. τέθηπα: καταπέπληγμαι G²HM^aV
- b4. τέθηπα] ἐκπέπληγμαι P¹ / ἐκπλήττομαι D G¹ 35
- ex. ζ 170 a. χθιζὸς ἑικοστῶ: ἐπ’ ἄλλο εἶδος μεταβαίνει, εἰς ἕλεον κινῶν τὴν παρθένον. καὶ τὸ “ἑικοστῶ” τεχνικῶς· τὸ μὲν γάρ τὰς δύο ἡμέρας τοῦ ναυαγίου εἰπεῖν ἦττον περιπαθές, συλλαβὸν δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἐν αἷς ἐπλευσε τὴν συμφορὰν ἐδεινοποίησεν. HOP¹
- ex. b. χθιζὸς ἑικοστῶ...] προκατάστασις M^b 40
- c. ἑικοστῶ] μετὰ εἴκοσι ἡμέρας I
- ζ 171 a. τόφρα] εἰς τοσοῦτον Y / ἐπὶ τοσοῦτον Es / ἐν τοσοῦτῳ καιρῶ M^a / μέχρι τοσοῦτων ἡμερῶν I
- V b. φόρει: ἔφερεν G²HM^aNV
- V c. κραιπναί: ταχεῖαι, G²HM^aP¹V ἢ ὀξεῖαι HM^aV 45
- V d. θύελλαι: αἱ συστροφαι τῶν ἀνέμων M^aV
- ζ 172 a1. νήσου ἀπ’ Ὠγγύης] ἔνθα κατῶκει ἡ Καλυψώ M^c / τῆς Καλυψοῦς By τὴν νήσον φησί B

EM 748, 55; schol. A I 193b 167 a) ἐπὶ πολὺ: cf. schol. α 281e c1-2) cf. EGud 375, 3 Stef. (ex epim. Hom. δ 19); Garvie ad loc.; scholium inter Aristonicea dubitanter conl. Polak d) ξύλον: cf. schol. D P 744; Hsch. δ 2229 etc.; vide Eust. in Od. 1558, 13 168 b1-2) de verbo ἄγαμαι cf. schol. β 67f; vide epim. Hom. α 271; schol. Soph. OT 656 (ubi locus laudatur b3) hinc Ap. Soph. 150, 28 et synag. τ 54 b4) cf. schol. D Δ 423, Φ 29 et 64; de verbo cf. schol. ζ 166a1 170 a) de vi rhetorica et brevitate huius narrationis cf. Eust. in Od. 1559, 12 171 a) cf. schol. β 77a b) cf. schol. δ 510a c) de adi. cf. schol. ε 385b d) cf. schol. δ 515d1, ε 317c 172 a1-2) cf. schol. α 85b-c

23 φασι P¹ 26 τὸ δένδρον δόρυ etiam s τὸ om. X δόρυ: ξύλον (cf. schol. d) X 29 ad τέθηπα néno refert B 37 τὸ εἰκ. τεχν. O (quod iam coniecerant Polak Od., 92 et Pappag. 29): τὸ εἰκὸς τῷ τεχνικῷ HP¹ γάρ om. O 39 ἐπλευσε O: ἐτέλεσε HP¹

- a2. Ὠγυγίης] οὐτῷ καλουμένης· ἀλλαχοῦ ἢ παλαιά. M^a / ἀρχαίας G²
- 50 b. κάμβαλε δαίμων: τὸ μὲν “ἤγαγεν” ἀκίνδυνον σημαίνει καταγωγὴν, τὸ δὲ “κάμβαλε” τὸ ἀπὸ πνευμάτων δεινῶν ἐξερριμμένον δείκνυσι. HM^bP¹ ex.
- c. κάββαλε] ἐνέβαλεν M^a
- ζ 173 a. ὄφρα τί που καὶ τῇδε πάθω] διὰ τούτου ἐμφαίνει ὡς καὶ πρόσθεν πεπονθώς, ἅμα δὲ καὶ τὸ ἦθος τῶν δυστυχοῦντων διαφυλάττει· ὑπὸ γὰρ τῶν κατασχόντων κακῶν ἀπίστως πρὸς τὸ μέλλον ἔχει, καὶ τὴν ἀκούουσαν ἐπάγεται πρὸς τὸν ἔλεον. HP¹ ex.
- 55 b. ὄφρ’ ἔτι που] γρ. “ὄφρα τί που” M^b v.l.
- c. τῇδε] ἐνταῦθα Y
- ζ 174 a. παύσεσθαι] τῶν κακῶν B
- 60 b. πολλά] κακὰ δηλαδή I
- c1. τελέουσιν πάροιθεν: τελέουσιν εἰς τὸ μετέπειτα. BD¹EHM^aP¹TXs Ariston.
- c2. πάροιθεν] καὶ εἰς τοῦμπροσθεν M^a / πρὸ τοῦ ἀφικέσθαι με εἰς Ἰθάκην EXs
- ζ 175 a. ἐλέαιρε] ὁ μὲν ἔλεος τοῖς δυστυχούσι κοινὸς παρὰ πάντων ἀνθρώπων· ὁ δὲ αἰσθόμενος ἑαυτῷ μόνῳ τὴν χάριν ὀφειλομένην τῆς ἐπικουρίας ἐτοιμότερος πρὸς τὸν ἔλεον ῥέπειν. HP¹ ex.
- 65 b. σὲ γάρ] ὑπερβατόν· M^by “ἄστὺ τε δεῖξον” [178]. M^b Nican.?
- ζ 176 a. ἰκόμην: ἰκέτευσα EG²M^aVXsy V (Ariston.)
- b. ἰκόμην] ἦλθον EXs
- 70 ζ 177 a. ἔχουσιν] οἰκοῦσιν M^a ex.
- ζ 178 a. δὸς δὲ ῥάκος: ὅλον τὸν λόγον τοῦ Ὀδυσσέως ἀκόλουθον τῇ ὑποσχέσει [cf. 148] πεποίηκεν Ὅμηρος, “μειλίχιον” ὅτι θεραπεύσας εἰς οἶκτον ἐκίνησε, “κερδαλέον” δὲ ὅτι μικρὰ μὲν ἥτει, μεγάλη δὲ ἐδήλου. καλῶς δὲ καὶ περὶ τῶν τροφῶν ἀπεσιώπησεν. HM^bOP¹ ex.
- 75 ζ 179 a1. εἴ τί που εἴλυμα σπεύρων: περικάλυμμα, ἀπὸ τοῦ “εἰλύω” τὸ καλύπτω. καὶ ἔστιν ὁ λόγος τοιοῦτος· εἴ ποὺ σοι εὐτελὲς ῥάκιον τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φρουρεῖν προβέβλητο, τοῦτο δὸς μοι ἵνα ἀμπίσχωμαι. EX

c) immo κατέβαλεν, cf. e.g. schol. D E 343 etc.; Hsch. κ 582 de κάμβαλε 174 c1) de temporibus verbi cf. Aristarch. fr. 62 Matth. c2) τοῦμπροσθεν: de πάροιθεν saepius, cf. schol. D A 360 et 500, Ap. Soph. 127, 33 etc. 176 a) vide schol. γ 92b cum app. test. 178 a) vide

50 κάμβαλε in Im. H, in textu P¹ 51 κάμβαλε HM^b: κάβαλλε P¹ τό: τήν HP¹ ἀπό: ὑπὸ Polak ἐξερριμμένην HP¹: ἐξερριμμένην κίνησιν Z, rec. Polak (qui etiam ἐνδείκνυσι ci.): ἐξερριμμένην Dind. 53 πρόσθε P¹ 54 ἔθος tacite Buttm. 55 ἀκούουσαν: ἄκουσαν H 61 τελ. om. D¹EXs τὰ μετέπ. M^aP¹T 66 ἐτοιμότερον mss., correxi (possis etiam cum Z et Dind. pro inf. ῥέπει scribere) 72 ὑποθέσει O 73 ἥτει: ἥ P¹ ἐδήλου: ἐδίδου O: ἐζήλου Polak 74 καί om. O 75 περικάλυμμα EX, corr. Mai

	a2. εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες· ἐὰν κάλυμμά τι τῶν ἱματίων ἔχης. κάλυμμα δὲ λέγει τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ ἱματίοις. M ^a	
	a3. εἴ τί που εἴλυμα] ἐάν που δέμα τι τῶν ἱματίων τῶν καλῶν τούτων ἔσχες.	80
	B	
ex.	b. εἴ τί που εἴλυμα] αὖξει διὰ τούτου τὸν ἔλεον. H	
V	c1. εἴλυμα: ἐνείλημα, HV κάλυμμα, BDIG ¹ M ^a VYy περίβλημα M ^a NTV	
	c2. εἴλυμα] κόμμα Cks / περικάλυμμα P / δέμα B	
V	d. σπείρων: ἱματίων CDG ² M ^a NPTVYhksy	85
ex.	ζ 180 a. σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν: εἰκότως τῇ εὐχῇ κέχρηται. οἱ γὰρ παραντίκα χάριν ἀποδοῦναι μὴ δυνάμενοι ἐπὶ ταύτην τὴν ἀμοιβὴν καταφεύγουσι. καὶ διὰ μὲν τοῦ “ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς” αὐτὴ καταλείπει τὴν αἴρεσιν, διὰ δὲ τῶν ἐξῆς, ἃ αὐτὸς αἰτεῖται γενέσθαι αὐτῇ παρὰ θεῶν. EHOP ¹ X	
V	b. σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν: συνετῶς ὁ Ὀδυσσεὺς ταῦτα συνεύχεται, ἃ μόνον διὰ φροντίδος οἶεται εἶναι αὐτῇ. EM ^a VX	90
Nican.	c. ὅσα...μενοινᾶς] ἥτοι στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, ἵν’ ᾗ ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς ἕκαστον τῶν ἐξῆς ἐν κεφαλαίῳ, ἢ μέχρι τοῦ “καὶ οἶκον” στικτέον, τὰ δὲ ἄλλα ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς. HP ¹	
V	ζ 181 a. ὁμοφροσύνην: γνησίαν φιλίαν. EG ² HM ^a NTVXs	95
	b. ὁμοφροσύνην: ὁμοίαν φρόνησιν σοὶ <καὶ> τῷ σῷ ἀνδρὶ παρέξοιεν M ^a / ὁμόνοιαν Y	
V	c1. ὁπάσειαν: παράσχωσιν G ² M ^a V	
	c2. ὁπάσειαν] παράσχοιεν H	
	ζ 182 a. τοῦδε] τῆς ὁμοφροσύνης B	100
V	b1. ἄρειον: κρεῖττον, M ^a V βέλτιον HM ^a NV	1
	b2. ἄρειον] ἐπωφελέστερον I	
	c. οὐ μὲν γάρ - ἡδὲ γυνή (184)] γνωμικόν M ^b PY	
Nican.	ζ 183 a. ἢ ὅθ’ ὁμοφρονέοντε νοήμασι: βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ “νοήμασι”· σαφέστερον γὰρ οὕτως. HP ¹	5

Nitzsch, Erkl. Anm. 110; Garvie ad loc.; ὑποσχέσει: cf. schol. ζ 148a 179 c1) ἐνείλημα: hinc (sed ἐνείλυμα, ut vid.) Ap. Soph. 64, 5 et Hsch. ε 917 (ubi etiam περίβλημα); vide Suid. ε 137; κάλυμμα: cf. Eust. in Od. 1558, 26; potius σκέπασμα EGud 418, 13-14 Stef. et EM 299, 53; de verbo εἴλυω = καλύπτω (cf. schol. a1) vide e.g. Hsch. ε 932; vide etiam Rengakos, Homertext 59 d) cf. schol. β 102d 181 a) cf. schol. ο 198; schol. Opp. hal. 1, 415 b) cf. schol. Opp. hal. 5, 563; EGud 429, 25 Sturz; Zon. 1448, 14 c) de verbo cf. schol. δ 131e 182 b1) cf. schol. β 277e c) cf. Eust. in Od. 1556, 55 et schol. ζ 183b

82 τοῦτο H, corr. Pappag. et Polak 86 εἰκότως δέ (scholio b subiungentes) EX χρῆται X 87 ἀποδιδόναι EOX 88 αὐτοῖς EX 89 τοῦ ἐξῆς EX ἄς P¹ αἰρεῖται EOX αὐτοῦ περὶ θεῶν EX παρὰ τῶν θεῶν Polak 90 Im. V et (τ.δ. om.) M^a: ἄνδρα τε καὶ οἶκον (ad v. 181) Im. EX συνετῶς ταῦτα συνεύχεται etiam G² ὁ om. EX 91 αὐτῇ om. M^aV 92 τὸ τέλος: τέλους H 95 γνησίαν etiam y

- b. ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν] ἄκρως ἐξέθετο δι' ὧν εὐδαιμονεῖ οἶκος. ex.
HP¹
- c. ὁμοφρονέοντες; τὰ αὐτὰ βουλευόμενοι EG²M^aVXsy V
- d. ὁμοφρονέοντες] τὰ ὅμοια ἀποδεχόμενοι ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή G¹ /
10 ὁμονοοῦσιν I
- e. ἔχητον] κατοικοῦσιν EXs / οἰκοῦσιν k
- ζ 184 a. πόλλ' ἄλγεα] ταῦτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς. HP¹ Nican.
- b. δυσμενέεσσι] τοῖς ἐχθροῖς M^aY
- ζ 185 a1. χάρμα: χαρά G²VXs V
- 15 a2. χάρματα] χαράς k
- b1. εὐμενέτησι: τοῖς φίλοις, τοῖς εὐμενῶς διακειμένοις καὶ εὐνοοῦσιν V
EG¹HM^aNP¹VX
- b2. εὐμενέτησι] συγγενέσι BDEXks
- c1. μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί: ἦτοι αἰσθάνονται καὶ αὐτοὶ τῆς ὠφελείας ex.
20 BEHP¹TXy τῆς πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀπολαύουσιν. HP¹y
- c2. μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί: τῆς πρὸς ἀλλήλους εὐνοίας αἰσθάνονται V
καὶ ἀπολαύουσιν M^aVYy
- c3. μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί] ἐξαιρέτως G¹ αἰσθάνονται καὶ ἀπολαύουσιν
25 G¹H τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας G¹ / αἰσθάνονται DIM^a τῆς χαρᾶς M^a / ἢ
δοξάζοντες καὶ αὐτοὶ τῆς ὠφελείας M^a / ἐφημίσθησαν y / δοξάζονται οἱ
ὁμόζυγοι V^p
- d. αὐτοί] ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή BEXs / ἦτοι ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ B / ἡ γυνή
σὺν τῷ ἀνδρί M^by
- e. ἔκλυον αὐτοί] τὸ δὲ “<μάλιστα δέ τ’> ἔκλυον αὐτοί” ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς. Nican.
30 EX

183 b) de hoc loco fere proverbiali (vide schol. 182c) cf. schol. bT I 399b; Plut. amat. 770a; Ps.-Dion. Hal. ars rhet. 4, 3; Clem. strom. 2, 23, 143 et 4, 8, 63, 4; Choric. Gaz. 6, 41 F.-R. c-d) sim. schol. ι 456, vide schol. D X 263 185 a1) cf. schol. D Γ 51, Z 82; Hsch. χ 201; synag. χ 34 etc. b1) hinc partim Hsch. ε 6985 c) αἰσθάνονται: cf. de hoc loco Ap. Soph. 16, 5 et 100, 31; schol. bT H 53b; Ap. gl. Hom. 74, 243, 26; Clem. strom. 5, 1, 2, 2; Hsch. κ 3047; schol. rec. Aesch. Prom. 977; de sensu verbi in hoc versu cf. Garvie ad loc. c3) δοξάζοντες: de verbo cf. EGud 326, 59-60 et 329, 13 Sturz; vide etiam de hoc loco Eust. in Od. 1556, 57 (ἐξάκουστοι ἐγένοντο)

16 χάρματα δ' εὐμ. Im. E τοῖς¹: συγγενέσι EX: om. Y φίλοις etiam M^asy: καὶ prae-
misso post διακειμένοις conl. Y τοῖς² om. EHP¹XY καὶ εὐν. om. G¹N 19 Im.
EP¹X: ἔκλυον Im. T ἦτοι om. P¹y καὶ αὐτοί: καθ' ἑαυτούς HP¹y 21 ἀλλήλους
(quod habet et N) αὐτούς y εὐνοίας: κοινωνίας Y αἰσθ. καὶ om. y 24
αἰσθάνθησαν I 27 ἀνὴρ EX, scholio b1 subiungentes (vide Polak, Cur. sec.
310) 29 scholio d statim subiungunt EX μάλιστα δέ τ' integravi

- ex. ζ 187 a. ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῶ: ἄλλος τρόπος διαλέξεως. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πατέρα ἀπλοΐζεται, ἐνθάδε δὲ ἐπιστρέφει ἑαυτήν· “ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῶ.” HP¹
- Nican. b. ξεῖν' ἐπεὶ] οὐδὲν ἀποδίδωσι τῷ “ἐπεὶ” ὁ ποιητής. HM^bP¹
- ex. c. ξεῖν' ἐπεὶ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ “τλήθι” [cf. ζ 190]. †τοῦ γὰρ Ζεύς†. HP¹ 35
- ex. d. οὔτε κακῶ] μέθοδος δεινότητος M^b
- e. κακῶ] κακοτρόπῳ D
- alleg. ζ 188 a. Ζεύς] ἡ εἰμαρμένη M^a
- V b. νέμει: ἀπονέμει, M^aV ἀφορίζει G²M^aV
- c. νέμοι] παρέχοι P¹ 40
- V ζ 189 a1. ἐσθλοῖς ἡδὲ κακοῖσιν: δύναται καὶ “οἷς ἀναμίγνυσι τοῖς ἀγαθοῖς τὰ κακά, πρὸς ἀξίαν ἐκάστῳ νέμει τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ”. HM^aP¹V
- ex. a2. ἐσθλοῖς ἡδὲ κακοῖσιν: δύναται καὶ οὕτως νοεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ· “μίγνυσι τοῖς ἀγαθοῖς κακά, καὶ πρὸς ἀξίαν ἐκάστῳ νέμει τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακά”. ἡ ἀντὶ τοῦ “ἐπὶ τῷ θεῷ ἔστι διανέμειν τοῖς ἀνθρώποις τά τε κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ, καὶ οὐ πάντα κατ' ἀρετὴν ἢ μοχθηρίαν ἀφικνεῖται ἐκάστοις ἕκαστα”. EX 45
- b. ἐσθλοῖς] φρονίμοις EXs / χρηστοῖς I
- c. κακοῖσιν] ἄφροσι EXs
- ζ 190 a. που] ἴσως B / ὁ Ζεύς Y 50
- b. τά γ'] κακὰ ταῦτα ἃ πέπονθας M^a / τὰ κακοπαθήματα P¹
- V ζ 191 a. ἰκάνεις: παραγέγονας G²HM^aV
- ex. ζ 192 a. οὐτ' οὖν ἐσθήτος δευήσεαι] ὁ μὲν ὀλίγα ἥτει, ὁ δὲ Ὅμηρος διδάσκει μὴ εἰς τοὺς λόγους τῶν αἰτούντων, ἀλλ' εἰς τὴν χρεῖαν <ἀφορᾶν>. H 55
- v.l. b. οὐτ' οὖν] γρ.' “οὔτε τευ”. γ
- V c1. δευήσεαι: ἐνδεὲς ἔση G²HM^aV
- c2. δευήσεαι] στερηθήσῃ Dn / ἔνδειαν ἔξεις Y

187 b) cf. schol. γ 103b cum app. test. d) verum tamquam exemplum ἀποφάσεως laudat Hermog. μεθ. δειν. 37, 9 Rabe 188 a) cf. e.g. schol. α 283a; vide Tz. alleg. Od. 6, 121 c) de verbo saepius, cf. schol. Aesch. Agam. 75b; schol. Dion. Thr. 360, 24; Zon. 1394, 19 etc. 189 a) de genere nominum vide etiam Eust. in Od. 1558, 49, qui tamen procul dubio tamquam masculina ea accipit c) cf. schol. Soph. Ai. 964; schol. rec. Soph. OT 600 191 a) cf. schol. α 409i1 192 c1) cf. schol. α 254b et δ 264c, vide praes. schol. D X 492

32 ἀπλοΐζειν HP¹, correxi (ἡπλοΐζεν Buttm., ἀπλοΐζει Polak) δέ om. H κακῶ: κα P¹ 34 scholio a statim subiungunt mss. ἔπει HM^bP¹, corr. Dind. 35 τούτων γὰρ Ζεὺς αἴτιος ci. Buttmann, rec. Polak 41 ἐσθλοῖς Im. M^a οἷς ἂν μίγνυσι HP¹ 42 νέμειν H 46 πάντως Buttm. 50 in hoc versu deficit ms. N 53 scholio ζ 189 a1 subiungit H, huc rettuli 54 ἀφορᾶν addidi

- d. τευ] τινός γ
- ζ 193 a. ὦν ἐπέοιχ' λείπει τὸ “τυχεῖν” M^b / λαβεῖν B
- 60 b1. ταλαπεῖριον: τὸν πόρρωθεν ἐληλυθότα ἢ τὸν ταλαίπωρον G¹M^aVY V
- b2. ταλαπεῖριον] τὸν ταλαίπωρον, ἥτοι τὸν τηλόθεν πεπερακότα. HP¹XYs
- ἢ τὸν πολλοὺς πειρασμοὺς ἀνατλάντα, ἐκ τοῦ “τάλας” καὶ τοῦ “πεῖρα” ὁ πειρασμός. Xs
- b3. ταλαπεῖριον] τηλόθεν πεπερακότα, BT ἢ πειραθέντα καὶ παθόντα
- 65 πολλά. B
- b4. ταλαπεῖριον] πολυπεύρατον D / ἄθλιον k / πολλὰ τληπαθήσαντα V^p
- / τὸν τῆλε περάσαντα γ
- b5. ὦν ἐπέοιχ' - ἀντιάσαντα] ἢ οὕτως· ὦν χρεία ἐστὶ διδόναι <πρὸς>
- ἄνθρωπον πόρρω πεπερακότα M^a
- 70 c. ἀντιάσαντα] γρ. “-σασθαι” M^b v.l.
- d. ἀντιάσαντα] μετασχόντα D / ἀπαντήσαντα M^a / ἢ τὸν παρακαλέσαντα M^d
- ζ 195 a. Φαίηκες] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον ἀπήντησεν, ὡς ἔθος. H Ariston.
- b. Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν: ἀποροῦσι πῶς, εἰ ἐν Κερκύρα Porph.
- 75 οἰκοῦσι Φαίακες, λέγει [204-5] “οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ / ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.” “ἔσχατους” εἶπε τῆς Ἑλλάδος· πάντα γὰρ ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα γράφει. ETX
- ζ 197 a1. τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων: ἐκ τοῦδε ἀνήρτηται τὰ πράγματα τῶν Φαιάκων, ex.
- ὅ ἐστιν εἰς τοῦτον. BEHM^aP¹Xs
- 80 a2. τοῦ δ' ἐκ] οὗτινος M^a / ἐκ τοῦδε M^b
- b. Φαιήκων... κάρτος τε βίη τε] οἱ Φαίακες κατὰ περίφρασιν, ὡς “κρατερόν μένος Ἀλκινόοιο” [η 167]. HP¹ ex.

193 b1-2) de duplici significato (et de veriloquio ex τλῆναι et πείρα) cf. Ap. Soph. 149, 1 et Hsch. τ 63; Choer. orth. 268, 13 Cramer (EGud 529, 21 Sturz); hinc Eust. in Od. 1559, 1 (sed etiam 7 τοὺς παλαιούς laudans, cum partic. ἀφιγμένον, cf. ms. G¹ in app. crit.); vide praesertim ad schol. η 24; schol. ζ 511; ταλαίπωρον: cf. Phot. τ 32 cum app. Theod.; Suid. τ 37 d) de verbo cf. schol. D A 67; μετασχόντα: Suid. α 2652; ἀπαντήσαντα: cf. schol. D N 290; Hsch. α 5378; sim. schol. α 25a; παρακαλέσαντα: cf. schol. Ap. Rhod. 3, 694; vide Rengakos, Apollonios 52 195 a) cf. schol. β 42a b) cf. schol. ζ 204b-c et iam de Scheria schol. ε 34c1 197 b) cf. schol. β 409c cum app. test.

60 ταλαπῆριον Im. V ἐληλυθότα: ἀφιγμένον G¹ πόρρωθεν ἐλθόντα i.l. M^a 61 ἥτοι: ἢ H 62 ἐκ τοῦ - πειρασμός post ταλαίπωρον praebent Xs, transposui 68 scholio b1 subiungit M^a πρὸς addidi 74 Im. EX: ἄλλως (scholio ζ 204b subiungens) T οἱ ἐν T 75 Φαίηκες T 76 ἄμμιν X 77 τοὺς Ἑλλάδος T γράφει καὶ ὅταν μέγιστον κτλ. (vide schol. ζ 204c) EX 78 ἐκ τοῦδε: εἰς τοῦτον s: ἀντὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀνήρτ. κτλ. EX πράγματα: πρωτεῖα s 79 ἃ ἐστιν HP¹ ὅ - τοῦτον om. EXs 81 ad v. 195 refert H, huc signo P¹ οἱ om. H

- c. ἔχεται] κρατεῖται G¹P¹ / φυλάττεται D / αὔζεται ἢ κατέχεται ἢ ἐκκρέματα M^a / ἄρχει G¹
- d. βίη] ἡ δύναμις M^c 85
- ζ 198 a. ἦ] ἔφη Bn
- b. ἀμφιπόλοισιν] ταῖς δούλαις M^a
- ζ 199 a. πόσε] ποῦ M^dY / εἰς τίνα τόπον I
- Hrd. ζ 200 a1. ἦ μή που] περισπαστέον τὸν “ἦ”, τὸν δὲ “μή” ὀξυτονητέον. HP¹
- a2. ἦ] ἄρα BM^a 90
- Hrd. b. δυσμενέων φάσθ’· Τυραννίων [fr. 54 Haas] συστέλλει ἀπὸ τοῦ “φημί”, ὁμοίως τῷ “καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε”. [I 649]. τινὲς δὲ ὁμοίως τῷ “νικᾶσθε”, ὡς καὶ ἐπεκράτησεν. HP¹
- V c1. φᾶσθε: ὑπολαμβάνετε. EG²HM^aVXsy
- c2. φάσθε] ὑπονοεῖτε BM^a 95
- d. ἔμμεναι ἀνδρῶν] τοῦτον B / ὑπάρχειν M^c / {διὰ} τὸν Ὀδυσσέα M^a
- ζ 201 a. οὔτος] ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος D
- ex. b1. οὐκ ἔσθ’ - φέρων (203)] ὁ νοῦς· οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄρτι ζῶν, οὐδὲ γεννηθήσεται, ὃς μέλλει τολμήσαι ἀγαγεῖν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν πόλεμον. ἀντὶ τοῦ “οὐ μὴ ζήσει ὃς τολμήσει ταῦτα”. B 100
- b2. ἀνὴρ διερός βροτὸς <οὐδὲ γένηται>: ἀνὴρ θνητὸς ζῶν οὐδὲ γενήσεται HM^aT 1
- b3. οὐκ ἔσθ’ - φέρων (203)] [οὐχ] ὑπάρξει ἀνὴρ οὐδὲ γενήσεται [δ]ς ἐνθάδε ἀ[παν]τᾷ πολέμιος. G¹
- b4. οὐκ ἔσθ’ - ἀθανάτοισιν (203)] οὐκ ἔστι νῦν ἄνθρωπος οὔτε γενήσεται ὁ τοῖς Φαίαξι μαχισόμενος, ἐπεὶ θεοφιλεῖς εἰσιν I 5

c) de verbo (activo) cf. schol. α 104d, 198h et 204e-f; αὔζεται: cf. e.g. schol. Ar. eq. 388a d) saepius, e.g. schol. α 403f2, δ 668a, schol. D A 430 et Γ 45 etc. 198 b) cf. schol. α 136f 199 a) cf. schol. D Π 422; Hsch. π 3094 200 a1) scil. interrogativum est ἦ (cf. schol. α 175a et passim; de ἄρα in schol. a2 cf. e.g. schol. α 158c), μή vero accentum habet acutum propter encliticum που (Laum, Al. Akz. 169) b) vide comm. Haas, ubi de Heraclidis sententia (qui scil. idem ac τινὲς sentiebat, cf. fr. 54 Cohn) deque modo et tempore verbi disseritur; de φάσθε cf. EGen α 1068; vide schol. ε 129a; Laum, Al. Akz. 374 c1-2) de φημί saepius (e.g. schol. δ 141b, 493e; schol. D B 248), sed nusquam de forma media 201 b1-2) ἄρτι ζῶν, θνητὸς ζῶν: cf. schol. c; de constructione vide Barth, Kallistratos 231; de re vide Eust. in Od. 1559, 36

89 περισπᾶται τὸ η, τὸ δὲ μὴ ὀξύνεται P¹ 91 Τυραννίων HP¹, corr. Y² 92 ἀποφᾶσθε HP¹ 94 φᾶσθε lm. V: φάσθε in textu mss. plerique (cf. schol. b) ὑπολαμβάνεται M^as 101 βροτὸς in lm. om. M^a ἀνὴρ: ἀνιηρός T 103-104 in mg. partim detrita praebet G¹, supplevi

- c1. διερός] οὕτως τὸν ζῶντα Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Καλλίστρατος [p. 226 Barth] “δυερός” γράφει, ὁ ἐπίπονός, παρὰ τὴν “δύην”, EHM^aP¹TX ἥτοι κακοπαθητικός. EM^aX Did.
- 10 c2. διερός βροτός: ζῶν, ἐρρωμένος καὶ ἱκμάδος μετέχων. τὴν μὲν γὰρ ζῶν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸν δὲ θάνατον ψυχρότης καὶ ξηρασία. ὅθεν καὶ “ἀλίβαντες” οἱ νεκροὶ λιβάδος μὴ μετέχοντες. EHM^aP¹VXYks V
- c3. διερός βροτός: ὁ ζῶν, ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου “ἀλίβαντες” οἱ νεκροί. Hy
- c4. διερός βροτός] ζῶν, BDy θνητός γ / ἱκμάδος μετέχων ψυχρότητος G²
- 15 d1. διερός] “δυερός”, ἐπίπονός, παρὰ τὴν “δύην”. ἢ οὕτως· ἀκμάζων καὶ εὐτραφὲς καὶ δυνάμενος κακὰ ἔργα πράττει. καὶ δίνυγρος καὶ χαλεπός. M^a ex.
- d2. διερός βροτός] ἐρρωμένος, γ πολεμικός, πειρατής P¹γ / βλαπτικός PY / χαλεπός M^a / ἄλλος P¹
- ζ 202 α. ἴκηται] καὶ ἔρχεται καταλαβεῖν M^c
- 20 ζ 203 α. δηϊότητα] ὡς “ταχυτήτα”. H Hrd.
- b. δηϊότητα] πόλεμον M^aP¹ / μάχην DY / ἔχθραν k
- c. φίλοι ἀθανάτοισιν] λείπει τὸ “ἐσμέν” P¹ / ἡμεῖς Y ἐσμέν HY / ex.
- ὑπάρχομεν B / οἱ Φαίακες DM^a

c1) ζῶντα: scil. ex humiditate (Lehrs, Ar., 48-49), vide schol. ι 43; schol. Theocr. 1, 55f; Or. 27, 12 et 47, 5 (δεύειν; EGud 348, 16 Stef. et 362, 27), et 190, 7; Hsch. δ 1642 (hinc); EM 274, 1-4; ὕγρος enim Phot. δ 540, Suid. δ 946; EGud 362, 10 Stef.; Eust. in Il. 679, 20 et 1231, 28; de sensu philosophico huius humiditatis (διεροὶ οἱ ἐν γενέσει ὄντες) cf. Numen. fr. 30 des Places (apud Porph. antr. nymph. 10; R. Lamberton, Homer the Theologian, Berkeley 1986, 70-71); δυερός: hinc Hsch. δ 2477; de Callistrati veriloquio vide F. Montana, «Mus. Helv.» 65, 2008, 95; de tota quaestione vide Barth, Kallistratos 226-32 c2) hinc Eust. in Od. 1559, 43; τὴν μὲν γὰρ κτλ.: sim. Plut. qu. conv. 8, 10, 735f (etiam de hoc loco); ἀλίβαντες: cf. e.g. EGud 87, 9 et 22 Stef. (vide Or. 30, 14); EGen α 485 L.-L.; saepe in veriloquio adi. διερός laudatur, cf. Or. 158, 15; EGud 29, 16 Stef.; Eust. in Il. 679, 20 cum app. Valk d1-2) cf. Lehrs, Ar. 50-51 et Kallistratos, Barth 232: re vera ad δυερός spectant haec, cf. schol. c1 et Callistrati lectionem 203 a) cf. schol. A Γ 20 cum app. Erbse b) πόλεμον, μάχην: cf. Hsch. δ 779; schol. D Γ 20, E 348 204 b)

7 οὕτως δὲ (scholio b2 subiungentes) M^aT: om. E τὸν ζῶντα om. EX Ἀρίσταρχος ὁ δέ om. M^aT Καλλ. δὲ M^aT 8 δυεργός γράφει M^a: γράφει δυερός ETX ὃ ἐστιν ἐπίπ. M^aT: om. EX παρὰ τὸ δύειν H: παρὰ τὸ δύην P¹: om. EX ἥτοι κακ. EX: ὃ σημαίνει τὴν κακοπάθειαν M^a 10 ἄλλως (scholio c1 subiungens) M^a ἐρρωμένως HP¹: om. EXks καὶ ληστρικός καὶ ἱκμ. M^a τὸ γὰρ ζῶν ὑγρότης καὶ θερμασίαν ἔχει, ὁ δὲ θάνατος ψυχρότης καὶ ξηρασίαν V^p 11 θερμότης (sicut Eust.) Y τόν - ξηρασία: τὴν δὲ νεκρότητα ξηρότης καὶ ψυχρότης Y 12 ἀλίβαντες οἱ ἱκμάδα μὴ ἔχοντες Y οἱ νεκροὶ om. V: νεκροὶ οἱ s: οἱ k λιβάδος post μετέχοντες conl. EX 13 ὡς: καὶ γ ἐναντίου: ἀπτίου γ ἀλίβας ὁ νεκρός γ 15 δυερός Nitzsch: διερός (scholio c2 ἢ interiecto subiungens) M^a 17 scholio c3 statim praemittit γ πειρατής etiam C

- ζ 204 a. οἰκέομεν] κατοικοῦμεν Y
- Ariston. b. οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε: ὅτι σαφῶς ἐνταῦθα ἐκτετοπισμένην που καὶ 25
ἐσχάτην τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ὑφίσταται, οὐ τὴν Κέρκυραν. P¹T
- Porph. c. πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ ἔσχατοι: καὶ μὴν ἐν Κερκύρᾳ οἰκοῦσιν. ἀλλ' 30
ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἢ σύγκρισις. HP¹ ὡς ὅταν μέγιστον ὄρος εἴπῃ [cf. ζ 103 vel ν 183], οὐ μείζον Κανκάσου οὐδὲ Τμώλου λέγει καὶ Ἄλπεων, ἀλλὰ τῶν Ἑλληνικῶν. καὶ τὸν Ἀχελῷον [cf. Φ 194] οὐ τοῦ Νείλου προκρίνει καὶ τῶν μακράν, ἀλλὰ τῶν ἐγγύς. ἔσχατοι οὖν Φαίακες τῶν Ἑλλήνων. 35
καὶ Αἰσχύλος λέγει “ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός” [Prom. 846], οὐ τῆς οἰκουμένης, ἀλλὰ τῆς Αἰγυπτίας. ἀλλὰ καὶ ἡ “Ἀπειραΐη γρη῏ς” [η 8] ἀπὸ τῆς ἀντικειμένης Ἡπείρου· θαυμαστὸν γὰρ εἰ δούλην τινὰ ἔξω στηλῶν Ἡρακλείων ἐμπορευσάμενός τις ἐπώλησε. καὶ τί δεῖ πολλὰ λέγειν, 40
Ὅδυσσέως αὐτοῦ ὁμολογοῦντος ὅτι περὶ Θεσπρωτίαν εἰσὶν οἱ Φαίακες “ὡς ἦδη Ὅδυσσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα / ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ” [ρ 526-27], καὶ πάλιν “ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων” [ξ 315], τοῦτο δηλοῦντος ὅτι γείτων ἐστὶ Φαίακων ὁ Φεῖδων ὁ τὰ παρ' αὐτοῖς πρᾶσσόμενα γινώσκων. EHP¹TX ἡ Δωδώνη τε οὐ πρόσω, εἰς 45
ἦν ἀπὸ Φαίακων παραγενέσθαι αὐτὸν μαντευσόμενον [ξ 327-28]. ETX
- d. ἀπάνευθε] πόρρῳ D / ἀπὸ μακρόθεν M^c
- ζ 205 a. ἔσχατοι] μόνοι τῆς Ἑλλάδος M^d
- b. ἄμμι... ἐπιμίσγεται] ἡμῖν... πλησιάζεται M^a
- ζ 206 a. ἀλλ' ὅδε] ἀλλ' οὗτος B / ὅς τε D / ὅστις M^a 45
- b. ἀλώμενος] πλανώμενος M^a
- Did. ζ 207 a. τὸν νῦν] Καλλίστρατος [p. 233 Barth] “τῷ μιν”. H.
- V b1. κομέειν: τημελεῖν HM^aV

cf. schol. ζ 8c (et ζ 195b), necnon (de Scheria = Corcyra) schol. ε 34c; de hoc loco vide etiam Strab. 1, 2, 17 (26 C.); hinc Eust. in Od. 1559, 56 c) ll. 27-28: cf. schol. ζ 195b; ll. 28-35 resp. Eust. in Od. 1559, 58-63 d) cf. schol. α 190d; Hsch. α 5775 etc. 205 b) πλησιάζεται: cf. schol. T O 409b 206 b) cf. schol. β 333c 207 a) scil. τῷ = ideo, vide Barth ad Callistrati locum

25 Im. T πῶς P¹ 26 οὐ Lehrs: εἰς P¹T 27-28 καί - σύγκρισις in mg. sup. male leguntur H 28 ὡς²; καὶ (scholio ζ 195b statim subiungentes) ETX 29 Τμώλου P¹ λέγει om. T 30 καὶ τὸν Ἀχελῷον om. EX οὐ: οὖν T προκρίνεται καὶ οὐ τῶν T 31 γοῦν E 32 ἔστι TX 33 Ἀπειραΐα TX 34 ἀπό: Ἀπειραΐη T: ἡ ἐκ EX, rec. Schrader δούλον H 35 τις ἐπώλησε spat. vac. rel. om. T τις om. EX πολλὰ λέγειν: πλείονων ἀλέγειν T: πλείονα λέγειν EX 36 ὡς περὶ τὴν Θεσπρ. HP¹ 37 Ὅδυσσῆος HP¹: Ὅδυσσεύς T: Ὅδυσσέως EX Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν EX 39 τοῦτο δηλοῦν ἐστιν HP¹, correxi: δηλοῦντες T: δηλοῦντος EX (rec. Schrader et Polak) 41 γενέσθαι EX 47 μιν Porson: μὲν H

- b2. κομέειν] ἐπιμελείας ἀξιοῦν kG¹M^a / ἐπιμελείας ἀξιῶσαι BDI
 50 c1. πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες: ὑπὸ γὰρ τοῦ Διὸς ἐποπτεύονται καὶ ξένοι V
 καὶ πτωχοί. EM^aVXy
 c2. πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες: παρὰ Διὸς εἰσιν, HM^aP¹ ἀντὶ τοῦ ex.
 πρόσφυγες Διὸς εἰσι καὶ οἰκτειρόμενοι παρ' αὐτοῦ πάντες “ξεῖνοί τε πτωχοί
 τε”. EHM^aP¹X
 55 ζ 208 a1. δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε: ὀλίγη μὲν τῷ διδόντι, φίλη δὲ τῷ V
 λαμβάνοντι. ἡ γὰρ ἔνδεια καὶ τὸ ὀλίγον φίλον ἡγεῖται. BD¹EHM^aP²VXYsy
 a2. ὀλίγη τε φίλη τε] τῷ διδόντι... τῷ λαμβάνοντι διὰ τὴν ἔνδειαν G²
 b. δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε] γνωμικόν s
 ζ 210 a. ἴν'] ὅπου M^a
 60 b. ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο] ὅπου ἔστιν ἀπάνεμον B / ἐπὶ τόπον
 νηνεμίαν ἔχοντα D¹
 c. σκέπας: σκεπηνόν V V
 ζ 212 a. καδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆα: οὐκ ἄρα οὐδὲ Νέστορος θυγάτηρ Τηλέμαχον ex.
 ἔλουσεν, οὐδὲ Ἑλένη Ὀδυσσέα [cf. δ 252]. νῦν οὖν εἰπούσης τῆς Ναυσικάας
 65 “λούσατε ἐν ποταμῷ” [210], οὐχ ὥς παρακούσασαι, ἀλλ' ὥς τούτου ὄντος
 τοῦ λούσαι, τὸ παρασχεῖν τὰ λουτρά, παρατιθέασιν ἔλαιον αὐτῷ. HP¹T
 b. εἶσαν] ἐκάθισαν CDEM^aXY / ἤγαγον B
 c. σκέπας] σκέπην HM^a
 ζ 214 a. οἱ] τῷ Ὀδυσσεῖ M^a
 70 ζ 215 a. ληκύθω] ἐλαιοδόχῳ ἀγγεῖω EM^aXY
 b. ὑγρὸν ἔλαιον] τὸ ὑγροποιὸν καὶ στίλβον M^c / ὥς τηρητικὸν τῆς
 ὑγρότητος M^by

b2) cf. Ap. Soph. 102, 10; Hsch. κ 3439-40 et saepius 208 a1) hinc Eust. in Od. 1560, 8; vide Garvie ad loc. 210 a) cf. schol. δ 85a etc.; ἴν' pro ὅθ' in textu praebebat ms. M b) cf. schol. ε 443b, et λ 336 c) de voce σκεπηνός cf. Hsch. υ 537 212 a) de re et de heroum ablutionibus vide schol. γ 464a et δ 252a cum app. test. et infra schol. ζ 221a (Schmidt, Erkl. 177 adn. 19); pro verbi λούσατε sensu causativo ns. locum laudat schol. T Φ 41 (vide Roemer, Athetesen, 474); cf. etiam de hoc loco Eust. in Od. 1559, 31 b) cf. schol. α 130c, γ 416c c) cf. schol. ε 443b, ζ 210c 215 a) cf. schol. ζ 79a b) cf. schol. ζ 79e

50 ἅπαντες in Im. om. V καὶ ὑπὸ Διὸς πάντες ἐπ. (scholio c2 subiungentes, pone αὐτοῦ) EX ὑποπτεύονται M^ay 52 Im. EX: ἄλλως (scholio c1 subiungens) M^a παρά: πρὸς M^a 53 οἰκτειρούμενοι M^a ξένοι M^a πάντες - πτωχοί τε om. EX 55 δόντι D¹EXs διδοῦντι γ 56 ἡ γὰρ - ἡγεῖται om. B τὴν ὀλίγην a. c. Y ἡγεῖται: ποιεῖται D¹ 63 Im. T: ad v. 210 adscr. HP¹, ad v. 215 rettulit Dind. 64 ἔλουσεν: ἔλαβον T νῦν εἴ που τῆς Ναυσ. T 66 τοῦ λούσαι: τὸ λούει T 68 σκεπηνόν H 70 -ον -ον M^a 71 ὥς: καὶ M^b

V	ζ 216 a. ἤνωγον: ἐκέλευον M ^a V	
	b. μιν] αὐτὸν τὸν Ὀδυσσέα M ^a	
V	c. ῥοῆσι: ῥεύμασι, ῥεῖθροις EM ^a VXs	75
Ariston.	ζ 218 a. στήθ' οὕτω ἀπόπροθεν: δεικτικῶς, “οὕτως ὡς ἔχετε”· ὡς κὰν τῷ “Ἡφαιστε, πρόμολ' ὦδε” [Σ 392]. HM ^a P ¹ T	
V	b. ἀπόπροθεν: μακρόθεν BDM ^a V	
	ζ 219 a. ὁμοῖιν] ἀπὸ τῶν ὁμῶν DEM ^d XYs	
	b. ἀπολούσομαι] ἀποξύσομαι EXs	80
	ζ 220 a. ἡ γὰρ δηρὸν - ἀλοιφή] πολὺς γὰρ καιρὸς ἐστὶν ὅτε οὐκ ἡλειψάμην. B / καὶ γὰρ δὴ πολὺν χρόνον ἄπεστι τοῦ σώματος ἡ ἀλοιφή. M ^a	
	b. ἡ] καὶ ὄντως M ^a	
	c. ἀλοιφή] τὸ ἔλαιον HP	
Porph.	ζ 221 a. ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι: ταῦτα μάχονται τῷ ὑπὸ παρθένων ποιεῖν λουόμενον. λύοιτο δ' ἂν τῇ λέξει· προσέθηκε γὰρ “μετελθόν”, οἷον ξένος ὢν. τάχα δ' οὐδ' ὅλως παρθένοι λούουσι· λέγεται γὰρ HP ¹ T “τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν” [Ω 587; Θ 454], ἀλλ' οὐχὶ κοῦραι. καὶ περὶ τῆς Ἡβης γὰρ ἀμφισβητεῖται εἰ παρθένος ἦν, καὶ ἡ Ἑλένη λούει τὸν Ὀδυσσέα [cf. δ 252]. HP ¹	85
Ariston.	b. ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι] ἢ περιττεύει τὸ “ἄν”, ἢ τὸ “λοέσσομαι” ἀντὶ τοῦ “λοεσσαίμην” τέτακται. HP ¹ γ	90
V	c. ἄντην] ἔμπροσθεν M ^a V	
V	d. λοέσσομαι: λούσομαι M ^a V	
V	e. αἰδέομαι: αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι M ^a Vy	95

216 a) cf. schol. α 269c1 c) cf. schol. D B 869; Hsch. ρ 376, 378; synag. ρ 42 etc.; hinc Eust. in Od. 1560, 29 218 a) cf. schol. A Σ 392b (ubi ns. versus laudatur, cf. Lehrs, Ar. 372-73; aliter Bekker, Hom. Bl. II, 38); hinc Suid. α 1755 b) cf. Ap. Soph. 39, 33, necnon e.g. schol. δ 811d, ε 80b 220 c) cf. schol. δ 49e 221 a) de re cf. schol. γ 464b et δ 252a et ζ 212a, necnon Schmidt, Erkl. 176 et adn. 16; Aristonico sensum scholii tribuit Carnuth b) de ἄν + ind. fut. cf. schol. A A 175a et 523a cum app. Erbse c) cf. schol. Opp. hal. 3, 210 d) de verbo cf. e.g. Hsch. λ 1221; EGen λ 136 Alpers; Suid. λ 666 etc. e) de verbo cf. schol. D E 631, Hsch. ο 1617 etc.

75 ρεύμασι etiam G² 76 lm. T 77 προμολῶ δέ HP¹ ὠδεῖ M^a 78 μακρόθεν: ἔμπροσθεν (quod ad v. 221 ἄντην spectat, ut prima vidit Ernst, cf. schol. ζ 221c; πόρρωθεν coniecerat Barnes, cl. schol. D K 209) V et a.c. M^a 81 ὅτι B 82 ἄπεστι scripsi, ἄπο M^a 85 lm. T ταῦτα μάχ. τῷ: μάχεται τό T 86 λουομένους Polak, rec. Schrader, fort. recte 87 οὐδόλως HP¹ λύουσι H 88 οὖν om. H 89 καὶ πῶς Polak λούει τὸν Schrader: λούειτ' ἂν HP¹: λούοι ἂν Polak 91 ἄν Buttman: ἄντην HP¹γ 92 λοεσσέμην γ τέτακται: κείται γ 93 ad ἀπόπροθεν praebet V (vide schol. ζ 218b), huc rettulit Ernst

- ζ 222 a. γυμνοῦσθαι] γυμνὸν φαίνεσθαι G¹
 b. κούρησιν] νῦν s παρθένους EXs
 c. μετελθών: ἐπελθών M^aV V (Ariston.)
 d. μετελθών] συνδιάγων B / ὁμιλήσας DEXs / ἐντυχών IM^c
- 100 ζ 223 a. ἀπάνευθεν ἴσαν] ἀπὸ μακρόθεν M^c ἐκάθισαν M^a
 1 b. ἴσαν] ἐπορεύθησαν C
 c. εἶπον] ὥς Ὀδυσσεὺς ἔλεξεν M^a
 d. εἶπον] ἐπηκολούθουν M^b / ἠκολούθουν I Ariston.
- 5 ζ 224 a1. χροά νίζετο] πρὸς τὴν φράσιν· “τὸν χροά τὴν ἄλμην ἀπενίζετο”,
 οὐχὶ “ἀπὸ τοῦ χροὸς τὴν ἄλμην”. H
 a2. χροά νίζετο] νίζετο τὴν ἄλμην ἀπὸ τοῦ χροός, ἢ τὸν χροά ἀπὸ τῆς
 ἄλμης. B ex.
- b. χροά νίζετο...ἄλμην (225)] † ἀπηρέσκει θάτερον, ἢ τὸ “χροά” ἀντὶ
 γενικῆς ἢ τὸ ἄλμην. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ Ἰλιακῷ [Φ 122] “οἳ σ’ ὠτειλὴν αἶμ’
 ἀπολιχμήσονται.” HP¹ V
- 10 c. νίζετο: ἀπεπλύνετο EG²M^aVXYs V
- ζ 225 a1. ἄμπεχεν: περιεῖχεν CDEG²M^aVXs
 a2. ἄμπεχεν] ἀμφιεῖχεν Y / ἐκράτει M^by
- 15 ζ 226 a. ἔσμηχεν] ἐκάθηρεν Y V
 b1. ἄλδος χνόον: τὸ λεπτότατον τῆς θαλάσσης, ἢ τὴν ἀκαθαρσίαν.
 CEG²M^aVXYsy

222 b) de hoc loco cf. schol. ζ 221a; de significatu vocis κόρη vide ad schol. σ 279 c) cf. schol. α 229e cum app. test.; hinc synag. μ 164; Aristonico tribuit Carnuth; tamquam v.l. apud Eust. in Od. 1554, 57 223 a) μακρόθεν: cf. α 190c; ἐκάθισαν: per errorem ἴσαν et εἶσαν confunduntur, cf. schol. γ 416c al. b) cf. schol. α 176d, β 259a d) scil. a verbo ἔπω (ergo cum spiritu aspero, qui nusquam in mss. invenitur) τὸ ἀκολουθῶ, cf. epim. Hom. A 311; schol. T N 543a; Philoxen. fr. 50 Theod.; EGud 68, 19; nescio an v.l. εἴποντο δὲ κούρη (quae nusquam in mss.) resp.: de verbo ἔπομαι saepius, cf. schol. α 278g, γ 215e etc. 224 desunt in P vv. 224-316 (ἐνθάδε λείπουσιν στίχοι γ’ in mg. notatum) a) de ἀντίπτωσις vide Eust. in Od. 1560, 49; vide ad schol. b) cf. schol. A O 24b et 24-25, schol. ζ 179; Aristarch. fr. 43 Matth.; vide Garvie ad loc. c) de verbo νίζομαι sim. Hsch. v 562 et synag. v 93 225 a) cf. Eust. in Od. 1560, 41; aliter, sed ad hunc loc., Hsch. α 3790 226 a) de verbo cf. Hsch. σ 1249; EGud 506, 54 Sturz etc. b1) de hoc loco et de salsedine vide Plut. qu. conv. 627e et Hsch. α 3250 (ubi λεπτότατον, non tamen sordes; quae apud Hsch. de hoc versu dicuntur in nostris scholiis desunt), et praes. Macr. sat. 7, 13, 26-27; hinc Eust. in Od. 1560, 48 (οἱ παλαιοί)

98 ἀντὶ τοῦ ἐπ. (scholio ζ 221e statim subiungens) V 5 χροός Buttm.: πρὸς H 8 ἀπηρέσκει HP¹: ἢ περισσεύει Buttm. 9 ἀντὶ γενικῆς ἢ τὸ scripsi: ἐντείνει τὴν HP¹ οἳ σ’ Hom.: οἷς HP¹ 11 νίψετο Im. V 15 τῆς θαλ. om. Y

	b2. χνόον] ἤγουν τὸν ῥύπον BM ^a γ	
V	ζ 227 a. λοέσσατο: ἀπελούσατο, G ² M ^a VX ἀπέπλυνεν EM ^a VXYs	
V	b. λίπ' ἄλειψεν: λιπαρῶ ἢ λιπαντικῶ ἐλαίῳ ἠλείψατο. HM ^a VYγ	
Nican.	ζ 228 a. ἀμφὶ δὲ εἵματα] ἄδηλον ποῦ ἐστὶν <ή> ἀνταπόδοσις, πότερον εἰς τὸ “τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκε” [229] καὶ ὑποστικτέον εἰς τὸ “ἀδμής”, ἢ ἀποδοτέον “ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσατο,” τοῦ “δέ” πλεονάζοντος. H	20
V	b. ἔσσατο: ἐνεδύσατο G ² M ^a VYγ	
	c. ἀδμής] ἀδάμαστος, ἄγαμος M ^a Y	
	ζ 229 a. τὸν μὲν] τὸν Ὀδυσσέα M ^a	25
alleg.	b. Ἀθηναίη θῆκεν] ὁ ἀῆρ M ^a ἐποίησεν G ¹ M ^a	
alleg.	c. Ἀθηναίη] ἡ ἐλαία· καὶ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς φρονήσεως φύονται τὰ φυτά. M ^a	
	ζ 230 a. μείζονα] καλλίονα M ^a X	
V	b1. πάσσονα: παχύτερον BCEG ² M ^a TVXY	30
ex.	b2. πάσσονα] μείζονα, BEV ^p παχύτερον, ἀπὸ τοῦ “παχύς”, “παχίων”, “πάσσων”, ὡς ἐπὶ τοῦ “θάσσον”, “ἄσسون”. B	
	b3. πάσσονα] πολὺ κρείσσονα s / πλατύτερον Va ⁹	
V	c. κάρητος: τῆς κεφαλῆς M ^a V	
V	ζ 231 a1. οὔλας: συνεστραμμένας EG ¹ M ^a VXYsy	35
	a2. οὔλας] διεστραμμένας H ¹ / δασείας M ^a ἢ ξανθάς M ^a / σγούρας B	
ex.	b. οὔλας: τὸ “οὔλος” πολλαχῶς λέγεται. “οὔλος” ὁ προσηνής. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ “ὀλόκληρον”, καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφὴν. αἰνίττεται <δὲ> καὶ τὸν “ὀλέθριον”, ὡς ἐν Ἰλιάδι φησὶν “ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο	

227 a) cf. schol. ζ 219b, 221e b) cf. schol. γ 466d; Eust. in Od. 1560, 18-25 et 63 228
b) cf. schol. β 3c1 c) cf. schol. γ 383a, ζ 109b 229 b) ἀήρ: cf. schol. α 327k c) de
arbore olivae cf. Porph. antr. nymph. 32-33; Psell. phil. min. 45, 67-74 Duffy; de Athena
tamquam arbore olivae in hoc loco vide Tz. alleg. Od. 6, 130-34 230 b1) hinc Ap. Soph.
128, 30; Hsch. π 1075; de forma cf. Hrd. μὲν. λέξ. 942, 22 Lentz; παχύς παχίων κτλ.: vide
EGud 301, 17 Sturz; θάσσων: cf. e.g. Or. 73, 22; schol. Dion. Thr. 372, 33 etc. b3)
πλατύτερον: cf. Ap. Soph. 128, 30; Hsch. π 1075 c) de subst. cf. schol. ε 285b 231 a1)
de hoc loco cf. Ap. Soph. 124, 3 et Eust. in Od. 1561, 35; vide Hsch. ο 1757; Suid. ο
909-10; Eust. in Il. 164, 45; EM 640, 40 et 45 a2) δασείας: cf. schol. D Π 224 et δ 299c3;
σγούρας: cf. schol. δ 50e2 b) de vocis significationibus vide ad schol. δ 50c-e, praesertim
schol. D B 6 et schol. T B 6c, necnon EM 640, 35-40, cf. epim. Hom. ο 84

17 scholio b1 statim subiungunt mss. 18 ἀπεπλύνατο EYs 19 λιπαρῶ
etiam G²γ λιπαρῶς H ἢ om. H ἠλείψατο om. Y 20 ad v. 229 signo refert
H ἢ add. Polak 21 ἀδμής H 23 ἐνέδυσεν γ 29 ad πάσσονα adscr.
X κάλλιον M^a 32 ἐπὶ scripsi: ἀπὸ B ἀπὸ τοῦ ταχύ, ἄγχι θάσσον ἄσسون
Polak, Cur. sec. 161, praeunte Thurot 37 οὔλας ἦκε Im. EX 38 δέ add.
Dind.

- 40 βουλή / πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα οὐλον ὄνειρον" [B 5-6], ἦγουν
τὸν ἐπ' ὀλέθρῳ πεμπόμενον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑγιή, ὥσπερ λέγεται "οὐλή
τραύματος". σημαίνει δὲ καὶ τὸ "ὕγαινε", ὡς ἐν ἐκείνῳ "οὐλέ τε καὶ μάλα
χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν" [ω 402]. EX
- c. ἦκε: νῦν ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν G²HM^aVY V
- 45 d. ἦκε] ἔπεμψε H / κατέπεμψε Xs
- ζ 232 a1. περιχεύεται: περιβάλλει DEG²HVXYsy V
- a2. περιχεύεται] περιχέει HM^a
- ζ 233 a1. Ἰδρις: ἐπιστήμων, DEM^aVXYs τεχνίτης EM^aVXYsy V
- a2. Ἰδρις] ἔμπειρος V^b
- 50 b. Ἥφαιστος] αὐτὴ ἡ τέχνη Y alleg.
- c. Ἥφαιστος] τὸ πῦρ M^a alleg.
- d. δέδασεν: ἐδίδασκεν CEG²HIM^aVXYksy V
- e. δέδασεν] ἔμαθεν B
- f. Ἀθήνη] ἐργάνη γὰρ θεός. H ex.
- 55 g. Ἀθήνη] ἡ φρόνησις M^a alleg.
- ζ 234 a1. τέχνην παντοίην: πάντα τὰ μέρη τῆς τέχνης, ἡ τῆς χρυσοχοϊκῆς
τέχνης πᾶσαν τὴν κατὰ μέρος ἀκρίβειαν. HM^aTYy ex.
- a2. τέχνην] τὴν χρυσοχοϊκὴν EXs
- b. χαρίεντα: ἐπέραστα, M^aV καλὰ M^aVy V
- 60 c. τελείει: ποιεῖ, M^aVY κατασκευάζει M^aVYsy V
- ζ 235 a. ὥς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν] ἡ παραβολὴ πρὸς τὴν ἐξαλλαγὴν καὶ
τὸ καλὸν ὄντα ὀφθῆναι καλλίῳ, ὥσπερ ὁ ἄργυρος καλὸς ὢν καλλίων ἐστὶ
χρυσὸν περιχυθέντος. καλῶς δὲ οὐκ ἔξωθεν παρέλαβε τὴν ὁμοιότητα, ἀλλ'
ἐπεὶ Ἀθηνᾶ ἐστὶν ἡ τοῦτο ποιήσασα, τοῖς ἐκείνης δημιουργοῖς πρὸς τὴν
65 εἰκόνα συγκέχρηται. H ἡ ὡς ἐκεῖνος χρυσὸν ἀργύρῳ, οὕτω καὶ ἡ Ἀθηνᾶ

c) cf. Eust. in Od. 1561, 39 d) cf. e.g. schol. D A 382, B 309, Δ 498; Hsch. η 284 et saepius
232 a1) cf. schol. γ 426c 233 a1-2) ἐπιστήμων, ἔμπειρος: cf. Hsch. ι 232; schol. Opp.
hal. 1, 345 etc.; vide synag. ι 17 b) cf. schol. δ 617a c) est communis interpretatio, cf. schol.
D B 426, E 422 al.; schol. bT T 119a1; Ap. gl. Hom. 74, 240, 22; Ps.-Plut. de Hom. 23, 2; Corn.
theol. gr. comp. 19, 12 Lang; synag. η 139; vide Tz. alleg. Od. 6, 149 d) fort. hinc Hsch. δ
349 et Eust. in Od. 1561, 41; cf. schol. θ 488 etc. e) de verbo cf. schol. β 61e f) cf. Zenob. 5,
93 L.-S.; Paus. Att. ε 61; Phot. ε 1892; EM 369, 51 g) cf. schol. α 44c, 96d etc.; vide Tz. alleg.
Od. 6, 149 234 a) cf. schol. ψ 161 b) καλὰ: cf. schol. D A 39; Hsch. χ 192 235 a) de hoc
scholio vide Clausen, Kritik 65; Garvie ad v. 232; vide etiam de re Eust. in Od. 1561, 39 (etiam

42 τραύματα EX, cl. schol. D B 6 correxī δέ om. X 44 τὸ ἦκε νῦν κτλ. H 47
περιχεύει M^a 48 τελεία Y 56 τὰ μέρη τῆς τέχνης ἢ: μέν T: μετὰ M^a τῆς τέχνης
ἢ om. Y χρυσοϊκῆς HY et γ^{ac} 57 ἡ πᾶσαν γ πᾶσι M^a ἀκρίβειαν om. Y 62
καλλίων Z: καλίων H 64 ἐκεῖνοις mss., corr. Buttm. 65 ad v. 232 adscr.
M^aY ἡ ὡς scripsi: ὡς M^aY: ἡδ H: ἡ ἡ Buttm. ἀργύρῳ περιχεύει Y καὶ om. Y

- χάριν τῷ Ὀδυσσεῖ. HM^aY ἦν μὲν γὰρ καλὸς καὶ πρόσθεν, οὐκ ἐφαίνετο δὲ διὰ τὴν κάκωσιν τῆς θαλάσσης, νῦν δὲ ἀπέλαβε τὴν οἰκείαν χάριν. τοῦ μὲν γὰρ εἶναι καλὸν ἢ φύσις αἰτία, τοῦ δὲ δοκεῖν ἢ χάρις. HT
- b. τῷ] τῷ Ὀδυσσεῖ M^a
- ζ 237 a. κάλλει καὶ χάρισι στίλβων] ἤγουν τὸ κάλλος τὸ περὶ ἐκείνον ἦν στυλπνόν I 70
- b. θηεῖτο] ἐθαύμαζε BHy τῷ κάλλει H / ἐθεάτο M^c
- Did. ζ 239 a. κλυτέ μοι] “κλυτέ μεν”, οὕτως. H
- b. κλυτέ] ἀκούσατε D
- ex. ζ 240 a. οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν] ἀλλ’ ἔστι τις δηλονότι θεῶν, ὃς διέσωσεν ἐνθάδε τὸν Ὀδυσσεά. HT 75
- Ariston. ζ 241 a. Φαιήκεσσ’] τὸ πλήρες “Φαιήκεσσι”. H
- Did. b. ἐπιμίσγεται] οὕτως ἐν μέλλοντι χρόνῳ “ἐπιμίξεται”. Hy
- c. ἐπιμίσγεται] πλησιάζει M^a
- ζ 242 a. πρόσθεν] πρίν Y 80
- V b1. ἀεικέλιος: εὐτελής καὶ φαῦλος HIM^aVYy
- b2. ἀεικέλιος] ἀπρεπής BEG¹TXk / ἄμορφος CM^ans
- Porph. / c. ἀεικέλιος δέατ’ εἶναι: τὸ γὰρ παρὰ τὸ καθήκον “ἀεικέλιον” λέγει. / τὸ ex. δὲ “δέατο” ἀντὶ τοῦ ἐδόκει. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ “δέω”, “δεύω”, καὶ ἐξ αὐτοῦ “δεύσω”, “δέδαμαι”, “ἐδεδάμην”, “ἐδέδατο”, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε κατ’ Ἴωνα καὶ τοῦ δ, “δέατο”. EX 85
- V d1. δέατο: ἐδόκει, BEM^aTVXYy ἐφαίνετο. CG¹M^aTVYy
- d2. δέατ’] ἔδοξε BDH / ἐγνωρίζετο k
- alleg. ζ 243 a. θεοῖσιν] τοῖς ἄστροις γ
- Ariston. ζ 244 a. αἱ γὰρ ἐμοὶ – μῖμνεν (245)] ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος, διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου, ἐπεὶ καὶ Ἀλκμάν αὐτὸν μετέλαβε παρθένους λεγούσας εἰσάγων “Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη” [fr. 81 Davies]. H 90

de ὑπερβολῇ apud τοὺς παλαιούς) 237 b) de verbo cf. schol. β 13b; de ns. versu cf. Hsch. θ 145 239 b) cf. schol. β 25a 241 a) cf. schol. ζ 131a c) cf. schol. ζ 205b 242 b1) εὐτελής: cf. e.g. schol. v 402; Ap. Soph. 11, 1; Ap. gl. Hom. 74, 213, 1; Hsch. α 1274 b2) ἀπρεπής: vide schol. δ 244e; Hsch. α 1273; EGen α 92 L-L. etc. c) τὸ - λέγεται: idem in schol. Ω 22, quod Porphyrio prob. tribuendum (qu. II. p. 334, 16 Schrader = qu. II. Ω 22, 5 MacPhail; vide schol. ε 26b); παρὰ τὸ καθήκον: vide schol. δ 244e; ἐδόκει (cf. schol. d): cf. Hsch. δ 343; EM 252, 38; de forma δέατ’ nusquam alibi (schol. T M 147b nihil ad rem, vide apparatus Erbsii) d1) vide ad schol. c; cf. Eust. in Od. 1561, 54; vide etiam φαίνεται pro δέατ’ apud Ap. Soph. 11, 2 243 a) cf. schol. α 17d al.; vide Tz. alleg. Od. 6, 154 244 a) antisigma περιστιγμένον in mg. v. 244

66 sub lm. κάλλει καὶ χάρισι στίλβων (v. 237) incipit T καί om. H 68 τοῦ δέ: δὲ τοῦ H 75 ὅς: ὅστις T 76 ἐνθάδε ante θεῶν conl. T 83 λέγεται E 84 δέατο correxi: ἐδέατο EX 85 δεύσω in δάσω corr. ut vid. X δέδαμαι: δέδακα X 91 μετέλαβε “transtulit ad sua” ci. Lehrs: μετέβαλε H λέγουσας H

- b. αἶ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε - μῖμνεν (245)] “εἴθε ὁ τοιοῦτος ὑπάρξειέ μοι ἀνὴρ
καλούμενος Φαίαξ καὶ ἐνθάδε οἰκῶν, καὶ ἀρέσκοι αὐτῷ μένεν ὧδε”. τοῦτο
95 δὲ λέγει ἡ Ναυσικάα, ἐπειδὴ οὐκ ἐμνήστευον οἱ Φαίακες ἐξ ἐτέρας γῆς. B ex.
- c. αἶ γὰρ ἐμοί: εἴθε τις ἐκ τῶν Φαιάκων ὅμοιος τῷ Ὀδυσσεὶ ἀνὴρ μου εἴη
κεκλημένος, HM^bT ἢ αὐτῷ τῷ Ὀδυσσεὶ ἄδοι ἐνταῦθα μῖμνεν, ἴν’ ἢ ὁ “καί”
ἀντὶ τοῦ “ἦ”, HM^b ὥς ἐν τῷ “ἦτοι ὁ μὲν πρώτησι καὶ ὑστατίησι
βόεσσιν / αἰὲν ὁμοστιχάει” [O 634-35]. H ex.
- d1. αἶ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις: δοκοῦσιν οἱ λόγοι ἀπρεπεῖς εἶναι παρθένῳ
1 καὶ ἀκόλαστοι. λύνουσι δὲ ἐκ τοῦ προσώπου· ὑπόκεινται γὰρ τρυφῶντες οἱ
Φαίακες καὶ παντάπασιν ἀβροδίατοι. Ἔφορος μέντοι [FGrHist 70F227]
τοῦμπαλιν ἐπαινεῖ τὸν λόγον ὡς ἐξ εὐφυοῦς πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς. ETX Porph.?
- d2. αἶ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις: Ἔφορος [FGrHist 70F227] ἐπαινεῖ τὸν
5 λόγον ὡς ἐξ εὐφυοῦς πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἀβροδίατον
τῶν Φαιάκων δίδωμι. HT
- e. αἶ] ἄμποτε M^a / εἴθε γ
- ζ 245 a. ἐνθάδε] ἐνταῦθα, τοπικόν M^d
- b. ναιετάων] κατοικῶν M^d
- 10 c. οἶ] Ὀδυσσεὶ EX
- d. οἶ] αὐτῷ CM^d
- e. ἄδοι: ἀρέσκοι CDEG²HM^aTVXYsy V
- f. αὐτόθι] ὧδε B
- ζ 249 a. ὅ] οὗτος, ὁ Ὀδυσσεύς M^e
- 15 b. ἦσθε] ἀπὸ τοῦ “ἔσθω”, οὗ ὁ παρατατικὸς “ἦσθον”. BHM^aY Hrd.
- c. ἦσθε] “ἦσθιε”· κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ “ἔσθίω” γίνεται. EX

praebet ms. H; asteriscum in mg. versus 245 habet ms. Y; Aristarchum more solito defendit (et scholium ei abiudicat) Roemer, Athetesen 330-31; de athetesi iam Kirchhoff, Hom. Od. 203 et Cauer, Grundfragen 541; vide Rengakos, Homertext 29 c) ὁ καὶ ἀντὶ τοῦ ἦ: cf. schol. T O 634 d1) Porphyrio tribuit Schrader, vide etiam Erbse, Beitr. 49 (qui de Porphyrii fontibus - “die Argumentation der Aristarchgegner” - cogitat); vide Plut. aud. poët. 8, 27a-b, qui de Nausicaae temperantia seu perspicacia verba facit; ἀβροδίατοι: cf. schol. ζ 65a; de Ephoro hinc Eust. in Od. 1556, 59 e) cf. schol. α 225b-c 245 a) cf. schol. α 11b1 b) cf. schol. α 404b2 c) cf. schol. ζ 244c e) de verbo cf. schol. β 144e; hinc Eust. in Od. 1561, 31 et 52 f) cf. schol. β 317c 249 b-c) cf. schol. ε 94c (de syncopa) et 197a cum app. test.; de verbo ἔσθω cf. e.g. antiatt. 97, 7 Bekk.; Suid. ε 3142; EM 383, 4

93 ὁ del. Pappag. et Polak ὑπάρξει B, corr. Dind. 94 Φαίαξ del. Mai καὶ¹ del. Polak καί²: ἦ ci. Polak 96 Im. T: scholio d2 καὶ ἄλλως interiecto subiungit H αἶθε HT 99 ὁμοστιχεύει H, ex Hom. corr. Buttm. 100 ἀπρεπεῖς οἱ λόγοι T 2 μέντοι: γάρ T 4 Im. H: ἄλλως (scholio c subiungens) T ἐπαινεῖ Ἔφορος T 5 πρὸς¹: ὡς T 15 γίνεται ἦσθον H

- V ζ 250 a. ἀρπαλέως: ἀρπακτικῶς BEG²HM^aTVXYsy
 b. ἀρπαλέως] σπουδαίως EM^{as}
 c. ἄπαστος] νῆστις, EXs ἄγευστος DEM^aXYnsy
 ζ 252 a. πτύξασα] διπλώσασα BM^aY 20
 ζ 255 a. ὄρσεο] διεγείρου T
 b. ἵμεν] πορευθῆναι M^a
- Ariston. ζ 256 a. πατρὸς ἐμοῦ: ὅτι ἐν πᾶσι φέρεται “ἐμοῦ”, ἀλλ’ οὐκ “ἐμεῦ”. ὅμως ἐπὶ
 τωνων ἐπὶ τὸ χεῖρον ὁ Ζηνόδοτος μετατίθησι. H
 ex. b. ἔνθα σέ φημι] “ὅπου φημί σε εἰδησέμεν, καὶ γνωσθῆναι, τοῖς ἀνθρώποις 25
 ἐκείνοις ὅσοι εἰσὶν ἄριστοι ἀπὸ πάντων τῶν Φαίακων”. ἢ καὶ οὕτως· “ὅπου
 φημί σε γνωρίσειν τοὺς Φαίακας ἐκείνους ὅσοι ἀπὸ πάντων Φαίακων εἰσὶν
 ἄριστοι”. B
 c. ἔνθα] ἐκεῖσε M^c
- V ζ 257 a1. εἰδησέμεν: γνῶναι, G²HM^aVXsy μαθήσεσθαι HM^aV 30
 a2. εἰδησέμεν] μαθεῖν DY / γνῶσειν γ
 b. εἰδησέμεν] γνωρισθῆναι C
- Ariston. ζ 258 a1. ἀλλὰ μάλ’ ὧδ’ ἔρδειν: ὅτι ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ τοῦ “ἔρδε”. τὸ
 δὲ “οὐκ ἀπινύσσειν”, “οὐκ ἀπίνυτος εἶναι”, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι [O 10] “κῆρ
 ἀπινύσσω”, “τὸ κῆρ ἀπίνυτος ὢν”. HT 35
 a2. ὧδ’ ἔρδειν] τὸν τρόπον τοῦτον M^a / ἔρδε BYXs
- V b1. ἀπινύσσειν: ἀσύνετος εἶναι HM^aV
 b2. (οὐκ) ἀπινύσσειν] ἀσυνετεῖν G²M^a μωραίνειν BDEM^aX / οὐκ Y
 ἀφρονεῖν BTY / ἀσυνετίζειν Cs / ἄφρων εἶναι I
 b3. ἀπινύσσειν] “πινυτός” γὰρ ὁ φρόνιμος, “ἀπίνυτος” δὲ ὁ ἀσύνετος. EX 40
 b4. οὐκ ἀπινύσσειν] “ἀπίνυτος” εἶναι, τουτέστιν ἀσύνετος· οὐκ ἀσυνετεῖν. γ
- Ariston. ζ 259 a. ὅφρ’ ἂν μέν κ’] ἐκ παραλλήλου τρεῖς συνδέσμους τέθεικε. τὸ δὲ
 “ἴομεν” ἀντὶ τοῦ “ἴωμεν”. H

250 a) hinc Hsch. α 7392; EGud 204, 3 Stef.; EM α 1849 L.-L. (148, 6) b) nescio an hinc sensus vocis apud auctores recentiores, vide Rengakos, Apollonios 59 c) νῆστις: cf. Eust. in Il. 1177, 63; EGen α 959 (EM 118, 51); ἄγευστος: cf. schol. δ 788b 252 a) cf. schol. α 439c1 255 a) cf. e.g. schol. D Δ 204, 264, Σ 170; EGen α 903 256 a) cf. Aristarch. fr. 129 Matthaios, et vide praes. schol. ζ 290c cum app. test. b) scil. εἰδησέμεν vel passive vel active intellectum, vide schol. ζ 257a-b 257 a-b) cf. schol. ζ 256b; de verbo εἰδέναι et sim. vide e.g. schol. α 174f et δ 645b 258 a1-2) de imperativo cf. Aristarch. fr. 72 Matthaios, et schol. ε 342a; de verbo (οὐκ) ἀπινύσσειν (de quo etiam schol. b1-4) cf. schol. ε 342c-d cum app. test. 259 a) ἐκ παραλλήλου: scil. ὅφρα, ἂν, κε: cf. schol.

23 ἐπὶ τωνων (“quibusdam in locis”) H, def. Polak, Cur. sec. 337-39: ἐπιτιμῶν Schmidt (et dubit. Dind.), rec. Ludw. 33 δοκέει δέ με Im. T ὅτι om. H 34 οὐκ ἀπίνυτος εἶναι om. T κῆρ’ H 35 κῆρα πινυτός H 41 ἀπίνυτος γ

- 45 b. ὄφρ' ἔως ὅτου M^aY
c. ἀγρούς ἴομεν] δι' ἀγρῶν πορευσόμεθα BM^aT
ζ 260 a. τόφρα] τοσοῦτον Y / μέχρι τοσοῦτου I
b. μεθ' ὀπισθεν B
ζ 261 a. καρπαλίμως] ταχέως M^a
b1. ἔρχεσθαι] ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ τέθεικεν. H Ariston.
50 b2. ἔρχεσθαι] ἔρχου EM^aXYs / θέλησον B
c. ὁδόν] κατὰ B
d. ἡγεμονεύσω] ὑπάγω M^a
ζ 262 a1. αὐτὰρ ἐπὴν] “αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν... ξεῖνε σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν Nican.
ξυνεῖ ἔπος” [ζ 289]· οὕτως τὸ ἐξῆς, HM^aT τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου. HT
55 a2. αὐτὰρ ἐπὴν] “αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν... δῆεις ἀγλαὸν ἄλσος” [ζ
291]· οὕτω τὸ ἐξῆς. HO ex.?
b. ἐπιβήομεν: ἐπιβῶμεν, M^aVy εἰσέλθωμεν. EG²HM^aVXYsy V
c1. πύργος: νῦν τὸ τεῖχος M^aVy V
c2. περὶ πύργος] κύκλωθεν τὸ τεῖχος EXs
60 ζ 263 a. λιμὴν ἐκάτερθε πόλῃος] ὥστε δύο λιμένας ἔχειν BHM^aTy ex.
b. ἐκάτερθε πόλῃος] ἐκατέρωθεν DM^c τῶν μερῶν M^c
c. καλὸς δὲ λιμὴν] μετὰ τοῦ κάλλους καὶ τὸ ἀσφαλές I
ζ 264 a. εἰσίθμη: εἴσοδος, ἀπὸ τοῦ “εἰσιέναι” κατὰ πλεονασμόν· τὸν ἰσθμόν V
λέγει. EM^aVXsy*
65 b1. λεπτὴ δ' εἰσίθμη: στενὴ, φησιν, ἡ δίοδος τοῦ λιμένος· τὸ γὰρ πλήθος ex.

A N 127a; τὸ δὲ ἴομεν: cf. schol. ζ 33a et Aristarch. fr. 79 Matth.; Eust. in Od. 1562, 13 260
a) cf. schol. β 77a b) cf. schol. ζ 54c1 261 a) cf. schol. β 406d b) cf. Aristarch. fr. 72
Matth.; schol. α 291d1 ad hunc vs. scholium ἔνιοι ἔρχεσθαι (p. 315, 11 Dind.) in mss. non
traditur 262 c1) de subst. cf. e.g. schol. D Γ 153; Hsch. π 4405 263 a) cf. schol. α 335e cum
app. test., vide Hsch. ε 1261 264 a) εἴσοδος (cum veriloquio): cf. schol. ε 337d; hinc EGud
434, 22 Stef.; EM 306, 14 (ἀπὸ τοῦ ἴω); schol. Opp. hal. 1, 738 et 4, 117; sine veriloquio:
cf. (hinc) Ap. Soph. 65, 2; Hsch. ε 1145 (στενὴ, cf. schol. b1-2); Cyrill. ε 1125 Hag.; κατὰ
πλεονασμόν: scil. τοῦ θ, vide Eust. in Il. 607, 7 et in Od. 1562, 29 (ad hunc loc.); EM 477, 28;
Zon. 1099, 2 b1) στενὴ δίοδος: hinc Hsch. λ 678, vide Eust. in Od. 1562, 30; vide de ἰσθμός

45 ὄφρ' ἂν μὲν κε Im. T δι' ἀγρούς B πορευσόμεθα BT 53 ἐπιβήσομεν M^a 54
ξυνεῖ H τὸ ἐξῆς οὕτως (in princ. ante αὐτὰρ conl.) T 55 καὶ ἄλλως (scholio
a1 subiungens) H δῆομεν O 57 ἐπιβήομεν Im. V: ἐπιβείομεν in textu mss. ali-
quot ἐπιβῶσομεν γ 60 καλὸς ἐστι λιμὴν Im. T: ad hunc vs. i.l. praebent HYy: ad v.
264 adscr. B: ad v. 265 iteravit M^a 63 Im. V εἴσοδος: ἡ (scholio b subiungentes)
EXs πλεονασμόν EXy*: μεταπλασμόν M^aVsy, rec. Ernst (vix belle abesse μεταπλασμόν
τοῦ ἰσθμός coniciens) τοῦ ἐσθμόν M^a ἰθμόν EX 64 λέγει abesse malit Ernst:
λέγει δὲ ante τὸν conl. γ* 65 ἄλλως (scholio a subiungens) M^a εἰσίσθμη (cf. schol.
b2 et c) in Im. H στενὴ: στεφάνη M^a φησιν om. EM^a ἐστὶν ἡ HT δίοδος: ὁδός O

	τῶν νεῶν ἐπέχει τὸ πλάτος τῆς διόδου. BEHM ^a OTXY ἕκαστος γὰρ τῶν Φαιάκων κέκτηται ναῦν εἰς ἣν ἐναυλίζεται. BHM ^a OTY	
	b2. εἰσίσθημη: στενή DHM ^a Y εἴσοδος, BG ¹ HIM ^a YV ^b hk διὰ τῶν δύο σσ H	
	b3. εἰσίθημη: ἡ εἴσοδος, ἥ ἡ στενή ὁδὸς καὶ ἡ εἰσέλευσις. M ^a / ὁδός DEX	
Hrd. /	c. εἰσίθημη] τὸ δὲ “εἰσίθημη” βαρύνεται, ὡς “στάθημη”. / Ἀριστοφάνης δὲ [p.	70
Did.	198 Sl.] σὺν τῷ σ γράφει “ἴσθημη”, παρὰ τὸν ἰσθμόν. H	
Ariston.	d. εἰσίθημη] ὅτι καὶ ἡ εἴσοδος οὕτως εἴρηται· πρὸς τοῦτο καὶ τὸ σημεῖον. H	
ex.	e. ὁδόν] “ὁδόν” φησι τὴν διόδον τοῦ λιμένος BHM ^a TY	
ex.	f1. ἀμφιέλίσσαι: ἀμφοτέρωθεν στρεφόμεναι ὑπὸ κωπῶν. EX	
	f2. ἀμφιέλίσσαι] ἐλίσσουσαι M ^a / τῇ θαλάσῃ ἀμφοτέρωθεν ἐλαυνόμεναι	75
V	V ^b	
	ζ 265 a1. εἰρύαται: εἰλκυσμένοι εἰσὶν BEG ² HIM ^a VXYγ	
	a2. εἰρύαται: φυλάττουσι ETX τὴν ὁδόν, ἥ ἐλκυσμένοι εἰσὶν, T ἥ φράττουσιν τὴν διόδον. HT	
Hrd.	b. ἐπίστιον: Ἰακὴ ἡ συναλοιφή· τῷ δὲ τόνῳ ὡς “ἐπίκριον” [ε 254]. H	80
V	c1. ἐπίστιον: ἐποίκιον, σκηνή, νεώριον· ἥ σκάφος, παρὰ τὸ “ἰστίον”. λέγει δὲ ὅτι ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεῶν τῶν νενεωλκημένων στενή ἐστὶν ἡ εἴσοδος. EG ² HM ^a TVX	
	c2. ἐπίστιον] λέγει τὸν ὄρμον τῶν νεῶν M ^a / νεώριον Tk / τὸ λεγόμενον k καραβοστάσιον BkV ^b V ^p / νηοστάσιον Cns / κατάρτιον Y	85

Ammon. 248 c) ἴσθημη: cf. schol. Opp. hal. 1, 738; vide Callanan, Ar. Byz. 24 f) cf. schol. γ 162a1; schol. bT (et D) B 165; de epitheto vide Kurt, Seemannische 39-41 265 a1) cf. schol. D Δ 248, Ξ 75; Hsch. ε 1055; EGud 429, 20 Stef. (fort. hinc) a2) φυλάττουσι: cf. schol. D A 239; Ap. Soph. 64, 19; EM 304, 7 b) Ἰακὴ: de psilos cf. Ap. Dysc. adv. 152, 23; Hrd. παθ. 379, 26; Choer. prol. in Th. Alex. can. 198, 19-21 Hilg.; Eust. in Od. 1562, 33 (ad hunc loc.); vide schol. T Ξ 167b1 et O 189a2, necnon Crat. fr. 22 Brogg.; infra schol. e c1) ἐποίκιον (cf. schol. d): cf. Hsch. ε 5254 (hinc), 5253; scil. e verbo ἐστία, vide Aristarchi λέξεις in schol. A B 125a (κατάλυμα παρὰ τῇ νηϊ, vide gl. Hdt. 5, 72, 1) necnon EGen α 1457 (οἰκία); Eust. in Od. 1562, 35 (partim hinc)

τῷ γάρ πλήθει T 66 νηῶν BM^aTY γάρ om. H 67 ἐναυλίζετο B 68 εἰσίσθημη i.l. habet H: lm. om. cett., plerique εἰσίθημη in textu ferentes 69 ante schol. b1 haec conl. M^a 70 εἰσίσθημη (cf. ad schol. b1-2) H 72 scholio ζ 262a2 subiungit H 73 τὸ δὲ νῆες δ' ὁδόν (scholio ζ 263a subiungens) T 74 τὸ δὲ ἀμφ. (scholio a subiungens) EX 75 ἐλαυνόμεναι scripsi: ῥεόμεναι V^b 77 ἐλκυσμένοι M^a: ἀνελκυσμένοι I 78 φυλάττουσι scholio a1 ἢ interiecto subiungunt EX (vide Polak, Cur. sec. 310) scholio ζ 264e subiungit H 79 εἴσοδον T 81 τὸ δὲ ἐπ. (scholio f subiungentes) EX: ἦτοι ἐποίκιον (scholio b subiungens) H: ἐπίστιόν ἐστιν (deinde inser. schol. d1) ἥ σκηνὴ ἥ νεώριον κτλ. T ἐποίκιον ἡγουν τὸ σκάφος etiam i.l. h παρὰ: κατά E παρὰ - ὅτι om. G² 82 τῶν νεῶν om. H ἐολκημένων T: νεωλκημένων M^a et a. c. V: νενεωλκημένων H ἥ om. ETX

- d1. ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω] ἐποίκιόν ἐστιν ἐκάστω ἢ ναῦς· HM^aTy διὸ τὸ Ariston.
σημεῖον. HTy
- d2. πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω: τοῖς Φαίαξι γὰρ πᾶσιν ἐκάστω
ἐπιστέγασμα καὶ ὄρμος τῶν καραβίων ἐστίν. M^a
- 90 e. πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν: λέγει ὅτι οὐδεὶς ξένος ἐστίν, ἀλλ' ἅπαντες Porph. /
πολίται καὶ ἐφέστιον πῦρ ἔχοντες. διὰ δὲ ψιλοῦ ἀντιστοίχου ἐξενήνεται, ὥς τὸ ex.
“δέχεσθαι” “δέκεσθαι” καὶ “οὐχί” {καὶ} “οὐκί”. / τοῦτο δὲ κατὰ διάλεκτον. H
- f. ἐπίστιον] ἔνθα ἴστανται αἱ νῆες EX / κατὰ τάξιν I
- ζ 266 a1. ἔνθα δέ τε σφ' ἀγορή: περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος ἔστιν ἀγορά, ex.
95 ἔνθα δημηγοροῦσι. BHM^aYy
- a2. ἔνθα δέ τε σφ' ἀγορή <- ἀραρυῖα> (267): ἐκεῖσε ἔστι τόπος δημηγορίας
καὶ καλὸς ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος, ἐν ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσι ἐν λίθοις
φορητοῖς κάτωθεν ὀρωρυγμένοις ἡρμοσμένος. ἐκεῖσε ἦν ἡ δημηγορία
ὅπου ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ναὸς ἦν· ἐν μεγάλοις λίθοις κατορωρυγμένοις καὶ
100 ἄκεκακωμένη ἡ ἀγορή. M^a
- 1 b. δέ τε σφ'] τὸν “δὲ” καὶ τὸν “τε” βούλονται ὀξύνειν. H Hrd.
c1. Ποσειδήιον: τὸ Ποσειδῶνι καθιερωμένον τέμενος M^aV V
c2. Ποσειδήιον] ἀφιερωμένον τῷ Ποσειδῶνι τέμενος. EXks / τέμενος
ἀποκεχωρισμένον τῷ Ποσειδῶνι G¹ / ἡ ἀγορὰ τέμενος τοῦ Ποσειδῶνος G¹
5 / ἱερὸν Ποσειδῶνος Y / ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος B
- d. καλὸν Ποσειδήιον ἀμφίς] ἀντὶ τοῦ περὶ EXs / περὶ τὸν καλὸν νεῶν B
/ ἀμφοτέρωθεν M^c
- ζ 267 a1. ῥυτοῖσι: τοῖς εἰλκυσμένοις, G²M^aM^bVy ἐκ δὲ τούτου μεγάλοις. V
G¹M^aV
- 10 a2. ῥυτοῖσι: τοῖς ἐλκομένοις διὰ τὸ μέγεθος. BHM^aTY

e) cf. Porph. qu. Hom. 2, p. 11, 16 - 12, 7 Sod. (versio χ); de ψιλὰ ἀντίστοιχα vide
schol. A B 238b, K 445b; κατὰ διάλεκτον: scil. Ionicam, cf. schol. b et schol. Dion.
Thr. 155, 25 266 a1) ἱερὸν Ποσειδῶνος (vide schol. c): cf. schol. D B 506 a2)
δημηγορία: cf. schol. α 90a; ἐν λίθοις κτλ.: cf. ad v. 267 b) scil. haec est Herodiani
opinio (de βούλονται vide schol. A E 39c1; alii ut vid. δέ τε σφ' legi volebant), sicut ex
aliis quoque locis apparet: cf. schol. α 62b cum app. test., et Laum, Al. Akz. 323 d)
cf. schol. α 54e-f; Eust. in Od. 1563, 2 267 a) vide schol. ξ 10; cf. Ap. Soph. 139,
18; Hsch. p 534 et p 543; EM 707, 4 (de hoc loco); Eust. in Od. 1563, 3; de re cf.

86 ἢ ἐπ. (scholio praec. subiungens) M^a διὰ τὸ σημαινόμενον dubitanter Ludw.
(AHT II, 704) 88 τοῖς φαίαξι etiam i.l. M^c 89 ἐπιστέγασμα etiam i.l. M^a 90
ἀλλὰ πάντες H 91 τοῦ post ψιλοῦ add. Schrader ἀντιστίχου H, corr. Z 92
καὶ alterum om. Z 94 Im. B: καλὸν Ποσειδήιον Im. M^a 96 ἐκεῖσε (ἐνταῦθα
G¹) etiam i.l. M^a δημηγορία etiam i.l. M^a 3 ἀφιερ. om. k 10 ῥυτοῖσι λάεσσι
κατωρυχέσσ' ἀραρυῖα Im. T: scholio a1 ἢ interiecto subiungit M^a τοῖς om.
BM^aY ἐλκομένοις: κατενηγεμένοις ut vid. Y

- a3. ῥυτοῖσιν λάεσσιν: μεγάλοις, τοῖς μὴ δυναμένοις ἐπ' ὤμων φέρεσθαι, ἀλλὰ ἐλκομένοις διὰ τὸ μέγεθος. EX / μεγάλοις λίθοις M^a
- V b. ῥυτοῖσιν] λείοις, DEXs εὐξέστοις CEXs / ἐξεσμένοις B / λαξευτοῖς I
- c. κατωρυχέεσσι: κατορωρυγμένοις G²HM^aVYy
- d. κατωρυχέεσσι: καλῶς θεμελιωθεῖσι. BEM^aTXYs / τοῖς θεμελίοις 15
ὑποτεθειμένοις I
- e. ἀραρυῖα] ἡ ἀγορά B
- V ζ 268 a. ὅπλα: τὰ τῶν νεῶν σχοινία. M^aV
- b. ὅπλα] πάντα τὰ ἐργαλεῖα M^a / νῦν s ἐργαλεῖα EXs
- V c1. ἀλέγουσι: διὰ φροντίδος ἔχουσι M^aVYy καὶ ἐπιμελείας ἀξιούσιν 20
M^aVY
- c2. ἀλέγουσι] καὶ κατασκευάζουσιν H² / φροντίδα ποιοῦσι G¹ /
κάμνουσι n
- c3. ἀλέγουσι] διὰ φροντίδος εἰσὶν αὐτοῖς M^b
- ex. d1. ἀλέγουσι: ἀποτιθέασι, συλλέγουσι. δηλοῖ γὰρ τὸ “α” τὸ ὁμοῦ, ὥς 25
(Porph.?) ἐπὶ τοῦ “ἀκόλουθος” (ἔστι δὲ καὶ “ὁμοκέλευθος”), καὶ “ἄβρομοι” [N 41]
“ἅμα βρόμῳ”, καὶ “αὐτῶν” [N 41] “ἅμα ἰαχῇ”. οὕτω δὲ καὶ “ἄλοχος” καὶ
“ἄκοιτις”. EX
- d2. ἀλέγουσι] συλλέγουσιν Ds / συνάγουσι I / ἐπιτιθέασι s
- V ζ 269 a. πείσματα: τὰ ἀπόγεια σχοινία, EG²M^aTVXYsy παρὰ τὸ “πείθεσθαι” 30
αὐτοῖς τὴν ναῦν. EM^aTVXYsy

W. Richter, Arch. Hom. H, 27-28 b) nusquam alibi: an aliquam v.l. resp.? c-d) cf. schol. ι 185 c) hinc Hsch. κ 1893, vide Poll. 7, 123; schol. rec. Aesch. Prom. 451 Dind. d) cf. Poll. 7, 123 (ubi locus laudatur) 268 a) cf. schol. β 390a1 b) cf. schol. γ 433c; vide PRyl I, 26 (apud Haslam, The Homer Lexicon, 36) de hoc loco πᾶσαν τὴν κατασκευὴν c1-2) de significatu verbi cf. schol. α 374d-e, β 139e; φροντίδα ποιοῦσι: cf. e.g. schol. Pind. Ol. 11, 15a d1) nusquam alibi, quantum video, de ἀλέγω = συλλέγω (de verbo e λέγω = φροντίζω e.g. EGen α 416); exempla α intensivi invenies apud Porph. qu. Hom. p. 120, 3 Sodano (de ἄβρομοι κτλ. cf. schol. A N 41a cum app. Erbse) 269 a) hinc synag. π 269; ἀπόγεια σχοινία: cf. Hsch. π 1267 (prob. hinc) et 2359; EGud 457, 42 Sturz; vide etiam schol. Ap. Rhod. 1, 652; schol. Eur. Hec. 1080

14 κατορωρυγμένοις γ 15 κατ. δέ (scholio a2 subiungentes) BT 18 νηῶν M^a 19 scholio a ἡ interiecto subiungit M^a 25 μελαινάων ἄλ. Im. EX 26 ἔστι δὲ καὶ: ὅ ἐστιν ci. Buttm. ἄβρομοι: ἅμα βρόμοι EX, corr. Pappag.: ἁμάβρομοι Polak 27 αὐτῶν ἅμα ἰαχῇ correxī, partim e Porph. (ἀνῶν ἁμαῖαχοι Buttm., ἀνῶν ἅμα ἰαχῶ Pappag.): ἀνίσχυροι ἅμα ἰαχῶ EX 30 πείσματα καὶ σπείρα Im. EX τὰ σχοινία τὰ ὑπόγεια (ἀπόγεια X) EXs ὑπόγεια σχοινία (sic) i.l. habet M^c ἀπόσεια γ τίθεσθαι Y

- b1. σπεῖρα: νῦν οἱ μεγάλοι κάλοι, παρὰ τὸ “σπειρᾶσθαι”, M^aTVYγ δι’ ὧν V
 ἔλκονται αἱ νῆες. HM^aTVYky
- b2. σπεῖρα: τὰ μεγάλα σχοινία, οἱ κάλοι παρὰ τὸ “συσπειρᾶσθαι” ἢ
 35 σπεῖραι, δι’ ὧν ἔλκονται αἱ νῆες G²
 c. σπεῖρα] ἢ τὰ σχοινία δι’ ὧν δεσμεύονται οἱ τρόχιλοι. HT ex.
 d. σπεῖρα] ἄρμενα BG¹ / τὰς ὀθόνας καὶ ἄρμενα M^c
 e. ἀποξύνουσιν: τὸν φλοιὸν περιζέουσιν. EG²HM^aVXY V
 f. ἐρετμά] κώπας Bs / κωπία M^c
- 40 ζ 270 a. βιός] τόξον EM^s
 b. φαρέτρη: βελοθήκη M^aVγ V
 ζ 271 a. ἰστοί] τὰ ξύλα M^a / μέλουσι δηλαδή I
 b. ἐρετμά] αἱ κῶπαι M^a
 c. εἶσαι] καὶ ἰσόπλευροι M^c
- 45 ζ 272 a. τῆσιν] ταῖς νηυσὶν M^a
 b. ἀγαλλόμενοι: χαίροντες V V
 c1. θάλασσαν] γρ. “κέλευθον” M^b v.l.
 c2. κέλευθον] γρ. “θάλασσαν” I
- ζ 273 a. τῶν] τούτων τῶν Φαιήκων M^a / ἀφ’ ὧν γ
 50 b. ἀλεείνω: φυλάττομαι HM^aV V
 c. φῆμιν ἀδευκέα] τὴν μέμψιν T
 d1. ἀδευκέα: σκληράν, G²M^aVYγ χαλεπὴν EM^aVYsy V
 d2. ἀδευκέα] πικράν, λυπηράν s / ἀπρεπὴ M^aY / σκοτεινὴν I / ἀφανῆ D

b1) hinc (e versione codicis T, ad verbum, praeter συνσπείρεσθαι: vide schol. b2) EGud 508, 27-29 Sturz; vide schol. δ 245b1 (et β 102d) b2) σχοινία: cf. Hsch. σ 1445; Suid. σ 933 c) hinc ut vid. Eust. in Od. 1563, 5 d) cf. Ap. Soph. 144, 5; vide Eust. in Od. 1890, 9; Kurt, Seemännische 154 et Garvie ad loc. f) cf. schol. δ 580d, 782b2 270 a) persaepe, cf. schol. D Δ 125; Ap. Soph. 51, 18; Or. 31, 1 etc. b) cf. e.g. schol. D A 45; Hsch. φ 165; synag. φ 37; Cyrill. φ 29 Hag. 271 a) ξύλα: cf. Hsch. ι 1031; vide schol. β 424b1 etc. b) cf. schol. ζ 269f c) cf. schol. γ 10f, 431b, δ 358e 272 b) de verbo cf. schol. D B 462; Hsch. α 271 etc. 273 b) cf. schol. α 433e d-f) cf. (praes. de πικράν, ἀφανῆ, ἀπροσδόκητον et de veriloquiis ex δεῦκος et γλεῦκος) schol. δ 489b-f cum

32 σπείρας (quae v.l. in mss. aliquot Homeri et in POxy 1395) Im. M^a νῦν: δέ (scholio a subiungens) T τοὺς μεγάλους κάλους etiam i.l. γ κάλοι: κύκλοι Y παρά: περί M^a σπειρᾶσθαι Ernst: σπεῖραι M^aVY: συνεσπειρᾶσθαι ἢ σπεῖραι γ: συσπειρᾶσθαι καὶ κείσθαι ἢ T: σπειρήσαι ci. Barnes 33 ἔλκονται Y 34 συμπέρασθαι G², correxi 36 scholio b1 subiungunt HT τροχιλλεῖς T: τροχαλοί H: ex Eust. corr. Dind. (τροχίλοι, sed proparox. accentus prae-stat) 38 ἀποξείνουσιν ἐρετμά Im. H τὸ δὲ ἀποξ. ἦτοι τὸν EX ἀντὶ τοῦ τὸν φλ. H περιζύουσιν M^a 42 μέλλουσιν I, correxi

- ex. e1. ἀδευκέα] “ἀδευκῆς” ἀπὸ τοῦ “δεῦκος”· “ἀδευκέα” οὖν τὴν πικρὰν καὶ “δεῦκος” μὴ ἔχουσιν. H 55
 e2. ἀδευκέα] ἀπὸ τοῦ “γλεῦκος” “ἀγλευκέα” καὶ “ἀδευκέα”. ἢ τὴν ἀπροσδόκητον, ἀπὸ τοῦ “δεύκω” τὸ βλέπω. ἢ τὴν πικρὰν, ἢ τὴν ἀφανῆ. B
 e3. ἀδευκέα] ἀπροσδόκητον, DΥγ ἢ “γλεῦκος” μὴ ἔχουσα Υ / ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ τοῦ “δεύκω” k
- ex. f. φῆμιν ἀδευκέα: ἀπροσδόκητον, παρὰ τὸ “δοκεῖν” “ἀδοκῆς”. καὶ 60
 “ἀδευκῆς”. <ῆ> “ἀπευκέα” τινὰ οὐσαν, τὴν πολύπικρον. EX
 g. ὁπίσσω] λάθρα M^a
- V ζ 274 a1. μωμεύη: λοιδορήσῃ, HM^aVγ μέμψεται, HM^aV ψέξει M^aV
 a2. μωμεύη] μέμψιν ἔξει Υ / μέμψη G²
 b. ὑπερφίαλοι] ὑβρισταί M^a 65
- Ariston. ζ 275 a. καὶ νῦ τις ᾧδ’ εἴπησιν] ἕως “ἀνδράσι μίσγεται” [288] ἀθετοῦνται
 στίχοι ἰδ’ ὡς ἀνοίκειοι τῷ ὑποκειμένῳ προσώπῳ. εἴρηται οὖν τοῦτο διὰ τῶν
 πρὸ αὐτῶν δύο στίχων, “τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα” [273]. H
 b. ᾧδ’] κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον M^c
 c. εἴπησιν] ἢ πρὸς ἑαυτὸν ἢ πρὸς ἄλλον B 70
- V d1. κακώτερος: φαυλότερος, EG²M^aVXs χείρων M^aVY
 d2. κακώτερος] εὐτελής D
- V e1. ἀντιβολήσας: συντυχῶν G²HM^aVγ
 e2. ἀντιβολήσας] συναντήσας M^a / ἐμοί B
 ζ 276 a. ὅδε] οὗτος M^b 75
 b. ἔπεται: ἀκολουθεῖ M^aV
- ex. ζ 277 a. πόσις νῦ οἱ ἔσσεται αὐτῇ] ἢ κατὰ ἀπόφασιν ἢ κατ’ ἐρώτησιν· “ἄρα
 ἀνὴρ αὐτῇ γενήσεται,” γ
- Hrd. ζ 278 a. ἦ] βεβαιωτικῶς ἀναγνωστέον. H
 b. που] ἴσως B 80
- V c. κομίσσατο: ἐπιμελείας ἡξίωσεν HM^aVγ

app. test.; ἀπρεπῆ: cf. schol. Opp. hal. 4, 692 e2-3) δεύκω: de verbo cf. EM 260, 55; vide Eust. in Od. 1563, 33 f) cf. Hsch. α 1073 et schol. δ 489c1-3 274 a1) μέμψεται: cf. Zon. 1384, 4 b) cf. schol. α 134h2, γ 315a, δ 774b 275 d1) χείρων: cf. schol. D T 321 et schol. bT X 106; Hsch. κ 372 e1) cf. Ap. Soph. 31, 31 e2) cf. schol. δ 547i 276 b) cf. schol. α 278g; hinc Cyrill. ε 393 Hag. 278 a) scil. περισπωμένως: cf. schol. ε 182a c) de verbo cf. schol. α 356d1, cf. spec. schol. D Θ 284

54 ἀδευκῆς ἀπὸ τοῦ praeunte Dind. scripsi: δεῦκος ἀπώλοιο (sic)
 H 60 ἀδοκῆς scripsi: ἀδικεῖν mss. 61 ἢ addidi 63 μέμψοιται M^a ψέξει
 M^a 67 τοῦτο: ἀρκούντως tempt. Kirchhoff (Hom. Od. 203) 77 ἄρα scripsi:
 ἄρ γ 81 δι’ ἐπιμ. γ ἡξιώσατο M^a

- d. κομίσσατο ἥς ἀπὸ νηός] ἤγαγεν εἰς ἄνδρα, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ νηός. B
 ζ 279 a1. τηλεδαπών: τῶν ἀπὸ τῆς πόρρω ἠπείρου, ἢ ξένων. HM^aVYy V
 a2. τηλεδαπών] ἀλλοτρίων, EX ξένων EG²X / ἐξ αὐτῶν M^a
 85 b. ἐπεὶ οὐτινες ἐγγύθεν εἰσίν] ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ πλησιώτερον ἄλλοι, ex.
 εἰρωνικῶς. B
 ζ 280 a. ἦ] οὗτος ὁξύνεται, ὁ δὲ ἐξῆς [283] περισπᾶται. H Hrd.
 b. οἱ] αὐτῇ M^cX τῇ Ναυσικά M^c
 c1. πολυάρητος: πολύευκτος EG²HM^aVXYsy V
 90 c2. πολυάρητος] πολύφημος k / πολλαῖς ἀραῖς πεπεισμένος I
 d. πολυάρητος θεός] πολλῶν εὐχῶν ἀκούων, ἢ πολλῶν εὐχῶν ἀξιούμενος. ex.
 γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ “πολὺ” καὶ τοῦ “ἀρά” ἢ εὐχή. B
 e. θεός] βασιλεύς γ alleg.
 ζ 281 a. ἕξει] φυλάξει B
 95 b. ἕξει] γρ. “ἄξει”. M^a v.l.
 ζ 282 a. βέλτερον, εἰ καὶ αὐτὴ: ἄμεινον εἰ ἀπελθοῦσα εὔρεν ἄνδρα ἀλλαχόθεν. ex.
 εἰ γὰρ Φαίακα - φησί - λήψεται, ἀτιμάσει τοὺς ἄλλους μνηστῆρας, οἵτινες
 αὐτὴν μνηστεύονται. ἢ κατ’ εἰρωνείαν· “βέλτερον εἰ αὐτὴ εὔρεν ἑαυτὴ ἄνδρα.
 ἀτιμάζει γὰρ τοὺς Φαίακας, οἱ αὐτὴν μνηστεύονται”. BEHM^aOTXY
 100 b. βέλτερον] ἄμεινον, κρεῖσσον M^cs
 1 c. ἐποιομένη] ἐπελθοῦσα M^c
 d. πόσιν] ἄνδρα M^c
 ζ 283 a. ἄλλοθεν] ἀπὸ ἄλλων χωρῶν M^c
 ζ 284 a. μνῶνται] μνηστεύονται G¹M^c

d) ἤγαγεν: saepe (cf. schol. α 172a, schol. D Π 153 etc.), nusquam tamen de matrimonio 279 a1) hinc (sed e versione codicis M^a) EGud 528, 16 Sturz; sim. (fort. ad hunc loc.) Ap. Soph. 152, 14 et Hsch. τ 757 b) aliter (πρὸς θάμβος καὶ τερατείαν) Eust. in Od. 1563, 50 280 a) cum η in vv. 278 et 280 minime sint dubitativi (necum interrogativi) sed prior asseverativus (vide schol. ζ 278a), alter disiunctivus, ad v. 278 scholium referri nequit (vide schol. α 175a et sim.), nisi fort. οὗτοι ὁξύνονται (ergo utrumque dubitative audiens, sed contra Hrd.) legeris c1) idem de πολυήρατος schol. ο 366; Hsch. π 2851 etc.; vide schol. ε 445e1 e) cf. schol. α 14g, 66a etc.; vide Tz. alleg. Od. 6, 157 282 b) cf. Hsch. β 499 (hinc?) d) cf. schol. α 15e 284 a) de

83 ἀπὸ τῆς πόρρω: πόρρωθεν τῆς M^a (cf. app. test.) 87 ad v. 278 (scil. alterum η in v. 280 resp.) praebeet H: huc rettulit Dind. 96 βέλτερον Im. M^aO: βέλτερον εἰ καὶ αὐτὴ περ ἀποιομένη πόσιν εὔρεν ἄλλοθεν ἢ γὰρ τοῦσδε κ’ ἀτιμάζει κατὰ δῆμον Φαίηκας τοῖ μιν μνῶνται πολέας τε καὶ ἐσθλοὶ (282-84, sic) Im. T εἰ om. T ἀνελθοῦσα O 97 Φαίακας T ἀτιμήσει HO 98 ἢ om. O εἰρωνικῶς etiam i.l. B βέλτερον εἰ αὐτὴ: βέλτιον ἑαυτῇ H: βέλτιον εἰ αὐτὴ (ex αὐτῇ corr. M^a) BOM^aY: βέλτιον εἰ αὐτοῦ EX εὔρεν ἑαυτῇ εὔρεν ἑαυτὴ sic M^a ἑαυτῇ: αὐτῇ H: om. EX: αὐτῇ O

V	ζ 285 a. ἐρέουσιν: ἐροῦσι, λέξουσιν M ^a V	5
	ζ 286 a. ἄλλην] γυναῖκα M ^c	
Hrd.?	b. νεμεσῶ] περισπωμένως τὸ “νεμεσῶ”. H	
	c. νεμεσῶ] μέφομαι B / μέμψομαι M ^c	
Hrd.	ζ 287 a. ἥ τ' ἀέκητι: ψιλωτέον τὸ “ἡδ’”, ἵν' ἡ οὕτως· καὶ ἄλλη νεμεσῶ ἥτις ἂν τοιαῦτα ῥέζοι καὶ ἀέκητι γονέων ἀνδράσι μίσηται. HO	10
Nican.	b. φίλων] βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ “φίλων”. H	
ex.	c. ἐόντων] τῶν ἐόντων, ἀντὶ τοῦ “ζώντων”. M ^a	
	ζ 288 a. μίσηται] συζεύγνυται M ^c	
V	b1. ἀμφάδιον: τὸν ἐκ τοῦ φανεροῦ G ² HM ^a Vy	15
	b2. ἀμφάδιον] φανερόν DEIXY	
Did.	ζ 289 a. σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν] Ἀρίσταρχος “σὺ δ' ὦκ' ἐμέθεν”. H	
	b. ὦδ' ἐμέθεν] κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον M ^c / ἐμοῦ G ¹	
	c. ξυνίει] ἐπάκουσον G ¹ Y / νόει DEM ^d X	
	ζ 290 a. πομπῆς] ἡ παράπεμψις γ	
V	b. τύχης: ἐπιτύχης G ² M ^a V	20
Did.	c. <ἐμεῖο>: ἄμεινον γράφειν “ἐμοῖο”, ἀπὸ τοῦ “ἐμοῦ”. τὸ γὰρ “ἐμεῖο” ἀπὸ τοῦ “ἐμεῦ” ἀσυνάρθρου γέγονεν. Ζηνόδοτος “ἐμεῖο”, καὶ ἐπεκράτησεν. H	
Did.	ζ 291 a1. δῆομεν] αἱ χαριέστεραι “δήεις”. H	
	a2. δῆομεν] γρ. “δήεις”, ἀντὶ τοῦ “εὗρης”. H ²	
	b. δῆομεν] εὐρήσομεν BCDEIM ^b Xns / γνωσόμεθα M ^b / διέλθωμεν M ^a	25
	/ εὐρώμεν H ² Y / καταλάβωμεν G ¹	
	c. δῆομεν] ἀπὸ τοῦ “δέω” τὸ μαστεύω. T	

verbo cf. schol. α 39e1, 248c, δ 106a 285 a) cf. schol. D B 257 286 b) de coniugatione verbi cf. epim. Hom. v 10; EGud 405, 27 Sturz 287 a) ἡδ(έ): cf. schol. A I 134a1; Buttmani coniectura praeferenda, cum ἡ pro καί minime possit intelligi; de v.l. vide e.g. schol. μ 168 et Bekker, Hom. Bl. I, 58; Valk, TCO 147-48 c) cf. schol. α 289e; de hac constructione cf. Garvie ad loc. 288 b) de ἀμφαδόν vide schol. α 296b 289 a) scil. sensum ὦδε = “sic” resp., cf. schol. β 111a; Aristarchi lectionem def. Garvie ad loc. c) cf. schol. α 271c-d 290 a) cf. schol. ε 32c2 b) cf. schol. D E 98, 279, 579 etc.; Hsch. τ 1718 c) cf. Aristarch., fr. 129 Matth. et schol. α 413d cum app. test., vide praes. schol. A Ξ 118a1, supra schol. ζ 256a; Rengakos, Homertext 111; Duentzer, Zenod. 74; de ἐμεῦ, ἐμεῖο ἀσυνάρθροι ἀντωνυμῖαι cf. Ammon. diff. voc. 167; Ap. Soph. 67, 12; Hsch. ε 2331 291 b) de verbo cf. schol. δ 544c; vide Garvie ad loc. c) veriloquium e δέω cf.

7 νεμεσῶ H 9 ἡδ' tempt. Buttman., rec. Ludw.: ἡ O: ἥτε H ἄλλην O 10 μίσηται HO, corr. Dind. Ἀρίσταρχος nescio cur in fine add. Dind. 21 ἐμέθεν (scholio ζ 289a statim subiungens) Im. H, ad ns. versum post Schmidt rettulit Dind. ἐμοῦ H, def. Ludw.: ἐμός Dind. 22 ἀσυνάρθρον (fort. per errorem) Matthaios Ζηνόδοτος “ἐμεῖο” etiam ad ἐμέθεν (v. 289) i.l. adscr. H καὶ ἐπεκράτησεν susp. Ludw.

- d. ἄλσος] πᾶς τόπος σύνδενδρος ὕδωρ ἔχων καὶ θεῶ ἀφιερωμένος “ἄλσος” ex.
καλεῖται Y / δάσος B
- 30 e. ἄγχι κελεύθου] τὸ ὑπάρχον G¹ πλησίον τῆς ὁδοῦ G¹M^a
f. θαλάσσης] γρ. “κελεύθου”. Hs v.l.
- ζ 292 a. αἰγείρων] καλῶν δένδρων γ / καὶ ἀπὸ αἰγείρων G¹
b. ἐν δὲ - λειμών] προκατάστασις γ ex.
c. νάει: ῥέει G¹M^aV V
- 35 d. λειμών: <ὁ> λόγος “ἐστίν”, ἢ “θάλλει”. H ex.
e. λειμών] παράδεισος G¹
- ζ 293 a. πατρὸς ἐμοῦ] ὕγιως, “τοῦ ἐμοῦ πατρός”. H Ariston.?
b1. τέμενος: “τέμενος” λέγεται ἡ ἀποτετμημένη γῆ κατὰ τιμὴν, δενδροφόρου Ariston.
γῆς ἢ ἀμπελοφόρου ἢ σιτοφόρου. EX
- 40 b2. τέμενος: προάστειον, ἢ ἀποτετμημένη χώρα θάλλουσα τῇ ἁλωῇ, ἢ
ἀρόσιμος τόπος. M^a / ὁ ἀποτετμημένος τόπος T / ἀπόκομμα DEXs
c. τεθαλυῖα: θάλλουσα καὶ πλήθουσα φυτοῖς EG²M^aVXYγ V
d1. ἁλωή: ὁ εἰς φυτεῖαν ἐπιτήδειος τόπος τῆς δενδροφόρου γῆς. HM^aVY V
d2. ἁλωή] τόπος φυτώδης οἶον κῆπος M^a / ἀμπελοτόπιον EX
- 45 ζ 294 a. τόσσον] τοσοῦτον M^c
b. ὅσσον τε γέγωνε βοήσας] λείπει τὸ “τις”, ὅσον τις βοήσας ἠκούσθη. ex.
HM^by
c. γέγωνε] ἠκούσθη BEXs / ἀκουσθῆναι δύναται G¹ / ἐξάκουστος καὶ
ὀνομαστὸς ἐφάνη I

EM 263, 48; 264, 21 d) cf. schol. D B 506; Zon. 133, 22 e) ὁδοῦ: cf. schol. α 195g f) cf. schol. ζ 272c 292 c) cf. (fort. hinc) Hsch. v 4 et synag. v 2 d) cf. Eust. in Od. 1564, 12 e) cf. epim. Hom. λ 7; EGud 364, 50-52 Sturz 293 a) scil. v.l. ἐμεῦ refellit, de qua forma (pron. scilicet, non adi.) vide schol. ζ 290c b1) est partim doctrina Aristonici (cf. Carnuth ad loc.); de τέμενος vide cf. schol. D Z 194; Ap. Soph. 151, 4; EGud 525, 43 Sturz; Eust. in Od. 1564, 5; Serv. in Verg. Aen. 9, 272 (Mühmelt, Grammatik, 20-21); Hainsworth ad loc.; δενδροφόρου κτλ.: scil. de ἁλωή, cf. schol. d c) cf. schol. D I 208; Hsch. τ 316; cf. schol. v 245 d1-2) de voce cf. schol. α 193d-e cum app. test. (doctrina Aristonici); vide praes. schol. η 122 et schol. Theocr. 1, 46f, necnon (de κῆπος) schol. D Φ 36; τῆς δενδροφόρου γῆς ad lectionem ἁλωῆς spectare iudicat Ernst 294 b-c) de constructione et verbo cf. schol. ε 400c-d

31 γρ. om. s 35 ὁ inserui λείπει τὸ ἐστίν ex Eust. ci. Dind. 38 ἐνθάδε - τέμενος Im. EX 40 θάλλει M^a 42 τὸ δὲ τεθ. ἡ θάλλουσα (scholio b1 subiungentes) EX θάλλουσα V (corr. V^{o2}) καὶ πλ. om. G² καί: ἢ EX πλήθουσα φυτοῖς etiam s πληθύνουσα Y τοῖς φυτοῖς M^a 43 ἁλωή λέγεται H εἰς φυτεῖαν ἐπιτήδειος etiam γ τῆς δενδροφ. γῆς: δενδροφόρος γῆ (quod habet etiam G²) ci. Mai: om. Y 48 ἠκούσε B

	ζ 295 a. ἔνθα] ἐκεῖ M ^a	50
Ariston.?	b. μεῖναι] ἀντὶ τοῦ “μεῖνον” BHM ^a Y	
	c. χρόνον] καιρὸν ὀλίγον M ^a	
	d. εἰσόκεν] ἕως οὗ Y / μέχρις ἄν M ^d	
V	ζ 296 a. ἰκώμεθα: παραγενώμεθα M ^a V	
Hrd.	ζ 297 a. ἡμεας] ἀπόλυτος ἡ “ἡμεας”. H	55
V	b. ἔλπη: ἐλπίζει, G ¹ HM ^a VYy νομίζει DEM ^a VXYs	
Did.	c. δώματ’ ἀφίχθαι] Ἀριστοφάνης [p. 198 Slater] “δώματα ἰχθαι”. καὶ πρὸς τοὺς ἐτέρως γράφοντας τὸ “χ” παρέθηκεν. H	
V	d. ἀφίχθαι: ἐλθεῖν, M ^a V παραγενέσθαι HM ^a VY	
Ariston.	ζ 298 a. ἴμεν] ἀντὶ τοῦ H “ἴθι” BH / πορεύου M ^a	60
	b. ἴμεν] ἐλθεῖν G ¹	
v.l.	c. ἡδ’ ἐρέεσθαι] γρ. “ἡδ’ ἔρχεσθαι”. H	
V	d1. ἐρέεσθαι: ἐρωτᾶν· ἀντὶ τοῦ “ἐρώτησον”. G ² HM ^a TVy	
	d2. ἐρέεσθαι] ἐρώτα Es	
V	ζ 300 a. ἀρίγνωτα: εὐδηλα, EG ² M ^a VXYsy πᾶν φανερά. HM ^a VYy	65
	b. ἡγήσαιο] γνωρίσειεν EXs	
	c. καὶ ἂν πάις ἡγήσαιο] καὶ ἂν παιδίον εὗρης μικρὸν προηγήσεται σοι. B	
	ζ 301 a. ἐοικότα τοῖσι] ὅμοια τούτοις M ^e τοῖς δώμασι BM ^e	
Nican.?	ζ 303 a. ἥρωος] εἰ μὲν πρὸς γενικὴν ἀφορᾶς, μὴ στίξης εἰς τὸ “Ἀλκινόοιο”. εἰ δὲ πρὸς κλητικὴν, στίξον, ἵνα ἡ πρὸς Ὀδυσσέα ὁ λόγος λέγων “ἀλλὰ ὦ ἥρωος”. B	70
	b. ὁπότ’ ἂν σε δόμοι κεκύθωσι] ἡγουν ὁπόταν εἰς τοὺς δόμους τοῦ Ἀλκινόου εἰσέλθῃς M ^a	

295 b) μεῖνον: cf. Aristarch. fr. 72 Matth. 296 a) cf. schol. D A 139; Ap. Soph. 90, 32; de verbo schol. γ 5a, δ 29d et saepius 297 a) cf. (etiam de accentu) schol. δ 294c cum app. test., α 166h etc.; Laum, Al. Akz. 261 et 288 b) de verbo cf. schol. γ 275f; nescio an potius ἐλπίξῃς debuit c) de signo χ, quod nusquam in catalogis signorum criticorum occurrit (vide Gardthausen, Griechische Paläographie, 410-14), cf. E. Turner, Papiri greci, Roma 2002, 136, et de varietate lectionis Aristarchi schol. Ar. av. 76a; addendum ergo signis Aristophanis, quae enumerat Nauck, Aristophanes 15-18 d) de verbo cf. e.g. Hsch. α 8687; schol. δ 29e etc. 298 a) cf. Aristarch. fr. 72 Matth.; vide schol. A Φ 296-97a1 d1) ἐρωτᾶν: cf. schol. α 135e, 188d1, 405e; de imperativo cf. Aristarch. fr. 72 Matth. 300 a) φανερά: cf. schol. δ 207b2 303 a) scil. de v.l. ἥρωος (gen.) sive ἥρωος (vocat.) agitur (vide Hainsworth ad loc.); Nicanoris verba valde mutata

51 ἐπίμεινον Y 55 ἡμέας H, corr. Lentz 56 ἐλπίζει G¹H νομίσης DEXs: νομίσεις p.c. M^a: νομίξῃ Y 58 γράφουσι H, corr. Ludw. 63 ἐρωτᾶν om. T ἀντὶ τοῦ om. G²T 65 πᾶν : πάσι H

- 75 c. κεκύθωσι: “κεκ<ε>ύθωσιν” ἔστι τὸ ὑγιὲς ἀπὸ τοῦ “κεύθω”, εἴτα συστολὴ παρηκολούθησεν, ὥς ἐν τῷ “μὴ δὴ μοι φύξιν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ” [K 447]. H Hrd.?
- d. κεκύθωσιν: ὅμοιον τῷ “λελάχωσιν” [H 80 al.]. προειπὼν δὲ “δῶματα” ἐπήνεγκε “δόμος”, πρὸς δὲ ἡ διπλῇ. H Ariston.
- 80 e. κεκύθωσι: κρύψωσι, HM^aVYy περιέχωσιν, HM^aVy χωρήσωσιν M^aV V
 ζ 304 a1. διελθέμεν: διελθεῖν, M^aV ἀντὶ τοῦ “δέλθε”. BEG²M^aVXYs V
 a2. διελθέμεν] θέλησον διαπεράσαι I
- 85 ζ 305 a1. ἡ δ’ ἦσται ἐπ’ ἐσχάρη: οὐ σημαίνει τὸ “παρὰ τὴν ἐσχάραν”, ἀλλ’ ὡς τοῦ θρόνου ὑψηλοτέρου ὄντος τοῦτο φησι. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ “πάντας μὲν φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων” [Z 15]: οὐ γὰρ τὸ “παρὰ τὴν ὁδὸν οἰκῶν” σημαίνει, ἀλλὰ δηλοῖ ἐν τούτοις τὸ ὑψηλὸν ἀπὸ τῆς γῆς· ἐπεὶ τοίνυν ἐστὶν ἡ οἰκία ὑψηλοτέρα τῆς γῆς, καὶ ὁ ἐν αὐτῇ οἰκῶν ἐπάνω οἰκεῖ τῆς γῆς. EX Porph.
- a2. ἡ δ’ ἦσται ἐπ’ ἐσχάρη: οὐκ εἶπεν “ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ἐκάθητο” (πῶς γὰρ ἐκεῖσε ἐκάθητο;), ἀλλ’ ἐκ τοῦτου ἐδήλωσεν ὁ Ὅμηρος ὡς ἐπὶ τοῦ θρόνου ἐκάθητο, ὑψηλοτέρου ὄντος τοῦ θρόνου ὑπὲρ τῆς ἐσχάρας. M^a ex.
- 90 b. ἦσται: κάθηται DG²HM^aVy V
 c. ἐπ’ ἐσχάρη] ἀντὶ τοῦ “παρ’ ἐσχάρη”. H Ariston.
 d. ἐν πυρὸς αὐγῇ: ἐν τῷ καταπεφωτισμένῳ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ. V
 BG²HH^aM^aTVYsyg² (Ariston.)
- 95 e. ἐπ’ ἐσχάρη ἐν πυρὸς αὐγῇ] ὡς χειμῶνος ὄντος H / ἐκ τούτου δηλοῖ τὸν καιρὸν, ὅτι χειμῶν ἦν. B ex.
 ζ 306 a. ἡλάκατα] “ἡλακάτη” τὸ ἐργαλεῖον, “ἡλάκατα” δὲ τὰ πλεκόμενα X
 ἔρια. BX ex.

c) cf. schol. d et Eust. in Od. 1564, 22; de φύξις a verbo φεύγω cf. Eust. in Il. 817, 44; schol. Opp. hal. 1, 278 d) ὅμοιον: scil. vocali breviate et duplicatione initiali, cf. schol. A E 228, H 80 et A 116; supra schol. c; EM 323, 2 et 499, 10; epim. Hom. A 1a1; de δόμος cf. Garvie ad loc. e) κρύψωσι: hinc Hsch. κ 2114; Eust. in Od. 1564, 21 304 a1) de inf. pro imperativo cf. Aristarch. fr. 72 Matth. a2) διαπεράσαι: cf. schol. δ 470d; Hsch. δ 1577-78 305 a) cf. Porph. qu. Il. Z 15, 1-2 et 6 MacPhail (= 1, 87, 13-15 et 88, 7-10 Schr.); de explicatione ἡ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρὰ (Aristarch. fr. 186 Matthaios) vide praes. schol. A et bT Z 92a et b, necnon (de loco hic laudato) schol. b Z 15a1 et Strab. 13, 1, 40 (601 C.); vide schol. ζ 52b et schol. η 153; infra schol. c; Nitzsch, Erkl. Anm. 126 b) de verbo cf. schol. α 114a c) cf. schol. a cum app. test. d) hinc Ap. Soph. 137, 32 et Hsch. π 4442, necnon Eust. in Od. 1564, 27; cf. schol. A I 206a1 (Ariston.) cum app. Erbse; schol. σ 44 (de Aristophanis sententia) et ψ 89; Hsch. η 176; vide schol. D I 206 e) cf. schol. ζ 308e 306 a-b) cf. schol.

75 κεκύθωσιν H, corr. Polak (κεκεύθωσιν enim habent in textu mss. plerique) 81 ἀντὶ τοῦ om. BEXs 85 οὐ γάρ Buttm.: οὐδὲ EX 93 Im. V: ἐπ’ ἐσχ. ἐν π. αὐγῇ T ἐν: ἐπὶ γ² τῷ om. G² πεφωτισμένῳ G²H^aY: καταφωτισμένῳ M^a: φωτισμένῳ BHTs: φωτισμένῳ γ²

	b. ἀλιπόρφυρα] ἀλουργά Xs	
V	ζ 307 a1. κεκλιμένη: ἐπικεκλιμένη, M ^a V ἐπαναπαυομένη DM ^a VXYs	100
	a2. κεκλιμένη] ἀναπαυομένη γ / περιεχομένη Xs	1
	b. εἴατ'] ἐκάθηντο γ	
	ζ 308 a. ἔνθα] ἐκεῖ ἐν τῇ πυρᾷ B	
Ariston.	b. ἐμοῖο] “ἐμοῖο” δὲ δεῖ γράφειν, οὐχὶ “ἐμεῖο”, ἵν' ἢ “τοῦ ἐμοῦ πατρός”. γ	
V	c1. ποτικέκλιται αὐγῇ: περιέχεται τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ “πεφώτισται”. HM ^a VXsy	5
	c2. ποτικέκλιται αὐγῇ] τέτραπται E ² / ἐπαναπαύεται γ / ἢ στίλβει Xs	
v.l.	d. ποτικέκληται αὐτῇ] “ποτικέκλιται αὐγῇ” Y	
ex.	e. αὐτῇ] ἦτοι τῇ πυρᾷ, ὡς χειμῶνος ὄντος. B	
V	ζ 309 a1. οἶνοποτάζει: εὐωχεῖται G ² HM ^a VYy	10
	a2. οἶνοποτάζει] πίνει DXs οἶνον DX / συμποσιάζει I	
V	b1. ἐφήμενος: ἐπικαθήμενος M ^a VY	
	b2. ἐφήμενος] παρακαθήμενος G ²	
V	ζ 310 a1. παραμειψάμενος: παρελθὼν BDG ¹ HM ^a VXYsy	
	a2. παραμειψάμενος] παραδραμών E ² / ἀπαράκλητον Y	15
V	b1. μητρὸς περὶ γούνασι: ἦτοι ὡς γυνὴ γυναῖκα προκρίνει, ἢ ἐπεὶ φρονιμωτάτη παραδίδοται. καὶ ἄλλως δὲ φιλοικτίρμον τὸ θῆλυ. E ² HM ^a VXY	
	b2. μητρὸς περὶ γούνασι] καὶ γὰρ φιλοικτίρμον τὸ θῆλυ καὶ διὰ τοῦτο προκρίνει γυναῖκα. G ² X	20
ex.	b3. μητρὸς ποτὶ γούνασι: ὡς φιλοικτίρμονα τὴν θήλειαν κελεύει παρακαλέσαι. HOT	

ζ 53b et e (app. test.); de hoc versu Porph. qu. II. Z 49, 5 MacPhail 307 a1) ἐπαναπ.: cf. schol. bT X 3; de hoc loco cf. etiam schol. T Z 78a (ἐρήρεισται) a2) περιεχομένη: cf. schol. bT Φ 18a; Hsch. κ 2066; EGud 312, 27 Sturz; vide Eust. in Od. 1564, 28; de verbo schol. ζ 308c b) cf. schol. α 326b2 etc. 308 b) cf. schol. ζ 290c c1) περιέχεται: de κέκλυμαι cf. schol. D O 740, schol. bT II 67-68 cum app. Erbse etc.; περικέκλιται (cf. app. crit.) potius περικέκλεισται legendum, cf. Hsch. κ 2066, schol. bT Φ 18a e) cf. schol. ζ 305e 309 a1) cf. (prob. hinc) Hsch. ο 331; synag. ο 54 (Phot. ο 125) a1-2) cf. EM 618, 31; schol. D Y 84 310 a1) de hoc loco cf. schol. η 53; vide schol. rec. Soph. OT 504; schol. rec. Pind. Pyth. 2, 93 a2) ἀπαράκλητον: de hoc loco cf. Porph. qu. Hom. η 53 b1-3) φιλοικτίρμον: cf. schol. bT X 87a (vide Soph. Ai. 580); schol. b1, scil. quaestionis particulam quae de Ulixe

5 περικέκλιται καὶ in princ. scholii add. HM^a περιέχεται πεφώτισται i.l. G² ἀντὶ τοῦ om. X 16 χεῖρας in lm. add. M^a ποτὶ γούνασι in lm. V γυνὴ πρὸς γυναῖκα κινεῖ E² 17 φρονιμώτατα Y παραδίδοται: ἦν X: ἢ Ἀρήτη ἦν E² καὶ ἄλλως - θῆλυ om. X φιλοικτίρμον post τὸ θῆλυ concl. E² 19 καὶ γὰρ: εἰδυῖα (scholio b1 subiungens) X φιλοικτήρμον G² καὶ om. X 20 τὴν γυναῖκα προκρίνει X 21 lm. O: τὸν παραμειψάμενος lm. T κελεύει παρακαλέσαι: παρακελεύεται H

- ζ 311 a. βάλλειν] βάλλε Bs
- 25 ζ 313 a. εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐπεὶ B / ἡ μήτηρ μου X / εἰ
προσδέξεται σε καλῶς M^a
- b1. φίλα φρονέησι: φιλοφρονεῖν βούλοιτο M^aVXs V
- b2. φίλα φρονέησ' ἀγαπήση M^a / φιλοφρονήσει σέ I
- c. ἐνὶ θυμῷ ἐν τῇ διανοίᾳ M^c
- ζ 314 a. ἐλπωρή] ἐλπίς M^c
- 30 ζ 316 a. ἵμασεν] ἔτυπτεν M^c
- b. φαεινῇ] λαμπρῇ M^c
- ζ 318 a. αἰ δ' εὖ μὲν τρώχων: Καλλίστρατος [p. 236 Barth] “αἰ δ' εὖ μὲν Did. / ex.
τρεχέτην”. / τὸ δὲ “πλίσσοντο”, HOP¹T “βάδην διέτρεχον”. ὥστε τὸ ὅλον
εἶναι “εὖ μὲν ἐτρόχαζον, εὖ δὲ βάδην ἤεσαν”. BHM^aOP¹TV
- 35 b. τρώχων: ἔτρεχον BDG²HM^aVYsy V
- c. τρώχων] ὥς το “πέλω, πωλῶ” καὶ “στρέφω, στρωφῶ” Xs καὶ “νέμω, ex.
νωμῶ”, οὕτω καὶ “τρέχω, τρωχῶ”. s
- d1. εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν: “πλίσσειν” τὸ μεταφέρειν σκέλος παρὰ ex.
σκέλος φασίν. Δωριεῖς δὲ τὰ βήματα “πλίκας” καλοῦσιν. BHM^aOP¹TV^{o2}
- 40 Ἴπποκράτης δὲ “πλίγμα” τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν διάστημα. ὅθεν καὶ

ad matrem confugiente disserebat, olim Callistrato tribuebant, libros manu scriptos male legentes (cf. Barth, Kallistratos 334-36); de re vide Garvie ad loc. 311 a) cf. Aristarch. fr. 72 Matth. 313 b1) de verbo cf. schol. α 307c c) cf. schol. α 29b, δ 713a etc. 314 a) cf. schol. α 167d 316 a) de verbo cf. Ap. Soph. 91, 6 (Hsch. ι 615) b) cf. schol. ζ 19g 318 a) de Callistrati coniectura, quae fort. e lucubrationibus de forma verbi τρωχάω manat, cf. Barth, Kallistratos 237-41; βάδην διέτρεχον: cf. (de hoc loco) EM 395, 12 b) hinc Hsch. τ 1611 et Eust. in Od. 1564, 47; de verbo cf. schol. D Y 163 (Hsch. τ 1610); EM 367, 5; supra schol. α c) cf. Theogn. can. 896 (p. 149, 20-24 Cramer); schol. bT A 471; EGud 512, 7 Stef.; Eust. in Il. 137, 25 cum locupletissimo app. Valk; vide Barth, Kallistratos 240-41 d1) hinc Eust. in Od. 1564, 48-52; πλίκας: de subst. πλίξ cf. Hsch. π 2604; schol. Ar. Ach. 218a (cf. Poll. 2, 173; Phot. α 1358 cum app. Theod.; Suid. π 1771, 1778 et 1780 = α 3031); de

26 προσφιλεῖν X 32 hoc schol. et cett. ad hunc vs. et ad v. 321 non suo loco habet P¹ Im. T: scholio b subiungit B Καλλίστρατος T αἰ δ': εὐδε a. c. O 33 τρεχέτην HP¹ πλήσοντο P¹ βάδην - ὥστε om. γ βάδιν M^a ὥστε: καὶ ὅτι T τὸ om. O 34 εἶναι om. γ βάδιν ἤεσαν M^a 35 τρώχων Im. V: τρέχων in textu mss. aliquot 38 Im. HP¹: scholio a ἄλλως interiecto subiungunt BOT: scholio e1 ἄλλως interiecto subiungit V^{o2} πλήσσειν M^a et a. c. O πλίσσειν ἐστὶ BM^aTV^{o2} παρά: ἐπὶ B 39 φασίν om. BM^aTV^{o2}: φασίν Ἴωνες O (cf. schol. f?) οἱ Δωριεῖς δὲ BHOP¹T πλίκας (πλίχας s.l.) M^a καλοῦσιν: λέγουσιν M^a 40 δέ om. BM^aV^{o2}: μέντοι (scholio f subiungens) X πλίγμα: πλεῖγμα V^{o2}: πλίγμα φησί X: κλάδος H: κλάδα OP¹ (sed πλίγμα τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν διάστημα in mg. praebet O) μηρῶν: ποδῶν M^a 41 διαπεπλάιχθαι s. l. T: διαπεπλήχθαι X: -ίχθαι

“διαπεπλίχθαι” φησὶ τὸ περιπλέκειν τοὺς πόδας [cf. progn. 3, 4]· BHM^aOP¹TV^{o2}X ἐπειδὴ τοίνυν διῆσταμένων τῶν μηρῶν τὸ βῆμα γίνεται, οὐκ ἀφυῶς οἱ Δωριεῖς τὰ βήματα “πλίκας” λέγουσι. BHM^aOP¹TV^{o2}

d2. πλίσσοντο] “πλῖξ” τὸ βῆμα παρὰ Δωριεῦσι. IM^b “πλίσσοντο” τοίνυν καὶ ἐβημάτιζον ἤγουν ἔφερον σκέλος παρὰ σκέλος, ἐξ οὗ καὶ ὁ Ἱπποκράτης τὸ μέσον διάστημα τῶν μηρῶν “πλίγμα” καλεῖ, καὶ “διαπεπλίχθαι” τὸ περιπλέκειν τοὺς πόδας. I

d3. πλίσσοντο] ἐβημάτιζον TXs Δωρικῶς X / βηματίζουσι H² / περιεπάτουν γ / ἐβάδιζον Bs / ἐκινούντο M^c / καλῶς διήρχοντο G¹ / ἔτυπτον τοὺς πόδας καὶ περιεπάτουν ταχέως Vind³⁰⁷

ex. e1. πλίσσοντο: “πλῖξ” τὸ βῆμα. “πλίσσοντο” οὖν ἀντὶ τοῦ ἐβημάτιζον. BHM^aOP¹V^{o2} ἐπαινεῖ τοίνυν καὶ τὸν δρόμον καὶ τὴν τῶν ποδῶν κίνησιν. HM^bOP¹T

e2. πλίσσοντο] “πλῖξ” τὸ βῆμα, “πλίσσεσθαι” τοίνυν τὸ βηματίζειν καὶ κινεῖν σκέλη παρασκευάζειν. T

Ariston. / f. πλίσσοντο πόδεσσιν] ἔστι μὲν τὸ “πλίσσειν” τῶν ἅπαξ εἰρημένων παρ’ Ὀμήρῳ, σημαίνει δὲ τὸ “τρώχων” τὸ “τρέχειν”. HP¹ / οἱ γὰρ “τρόχοι” καὶ τοὺς δρόμους σημαίνουσι. τὸ δὲ “πλίσσειν πόδεσσι” τὸ βηματίζειν δηλοῖ, ἀπὸ τοῦ “πλήσσειν” τὴν γῆν· οἱ μέντοι Ἴωνες τὸ ἐκτείνειν τὰ σκέλη· σκέλος γὰρ παρὰ σκέλος θέντα “πλίσσειν” λέγουσι. Δωριεῖς δὲ τὰ βήματα

forma (cf. app. crit. πλίχας, et schol. f) vide Lobeck, Paralip. 103; πλίγμα: spatium inter crura EM 395, 12 (partim e ns. schol.), non tamen Hippocrates qui πλῆγδα appellat (fract. 20, 9; artic. 54, 7; vide Poll. 2, 172); vide tamen πλῖξ = τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὅσπου ἀπὸν apud schol. Ar. Ach. 218a; πλίγμα = passus cf. Hsch. π 2600 (et 2604; cf. etiam 1807 et δ 1207); διαπεπλίχθαι: cf. Hsch. δ 1214 (et 1207; π 1807); vide spec. Hippocr. progn. 3, 4 cum comm. Jouanna (Paris 2013, 108-111), ubi de tota re (praes. de coniectura διαπεπλιγμένα pro διαπεπλεγμένα a Littré producta, deque sensu verbi apud auctores medicos et apud Homerum) fuse dissertitur d2-3) ἐβημάτιζον: cf. schol. d1, e1 et Eust. in Il. 1065, 13 de hoc loco; ἐβάδιζον: cf. EM 395, 11 (quod ad hunc loc. excerpserit Barnes in ed. sua tamquam scholium esset); ἔτυπτον: cf. schol. f / f) vide ad schol. a, c-d, necnon Ap. Soph. 132, 16; τρόχοι: cf. schol. Eur. Or. 36; Hsch. τ 1532; synag. τ 272; ἀπὸ τοῦ πλήσσειν (59): nusquam alibi

ex -έχθαι corr. O φησί T: φασί cett. (post πόδας conl. X) παραπλέκειν BV^{o2}: πεπλέκειν M^a 43 οἱ om. M^a λέγουσι: καλοῦσιν M^aT 51 ἄλλως (scholio g1 subiungens) M^a ἐπλίσσοντο BV^{o2}: πλήσσοντο O ἐβημάτιζον P¹ 52 δρόμον: δρό (sic) P¹ 56 ἔστι δὲ τὸ “πλίσσοντο” τῶν ἅπαξ εἰρημένων λέξεων scholio d1 statim subiungens habet etiam O 57 τρώχων ci. Buttm. οἱ - σημαίνουσι scholio c statim subiungit, inde novum schol. sub Im. εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσι (et δέ l. 58 om.) X τρόχοι scripsi: τροχοί mss. 58 πόδεσσι: τοῖς ποσὶ (post βηματίζειν conl.) X 59 πλίσσειν HP¹ ἐκτείνειν scripsi: ἐκτρέχειν mss. τὰ σκέλη καὶ μεταφέρειν X 60 θέντες X πλήσσειν X

- “πλίκας” καλοῦσιν. HP¹X ἐπαινεί οὖν τὸν δρόμον καὶ τῶν σκελῶν τὰς διαβάσεις καὶ τοὺς βηματισμούς, ὡς ἔχοντας τὸ εὐτακτον ἐν τῇ πορείᾳ. HM^bP¹X
- 65 g1. πλίσσοντο: διέβαινον. “πλίχος” γὰρ τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα δέρμα, ὃ οἰδεῖται V
διαβαινόντων. G²M^aVV^{o2}Y
- g2. πλίσσοντο] ἐβημάτιζον. “πλιξ” γὰρ παρὰ Δωριεῦσι τὸ βῆμα· ἢ τὸ ἐπὶ τοῖς αἰδοίοις τοῦ ζώου δέρμα κινούμενον, <δ> ἐντείνεται καὶ οἰδεῖται. X
- ζ 319 a1. μάλα: νῦν ἐπιστημόνως. DM^aVXsy V
- a2. μάλα] ἐπιτηδείως E²
- 70 b. ἐποίατο: ἀκολουθήσειαν E²M^aVy V
- ζ 320 a1. νόφ δ’ ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην: τεχνικῶς ἤλαυνεν M^aVYy V
- a2. νόφ δ’ ἐπέβαλλεν: ἐμπείρως, τεχνικῶς ἤλαυνεν, μετὰ φρονήσεως M^a
- a3. νόφ δ’ ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην] ἐπιστημόνως E²H² / τεχνικῶς τὴν ἱμάσθλην ἐπέκρουσε G¹
- 75 a4. νόφ δ’ ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην] ἵππευεν μετὰ νοδὸς καὶ προσοχῆς s
- ζ 321 a. δύσετό τ’ ἡέλιος: ἔν τισι “δεύλετό τ’ ἡέλιος”, εἰς δεύλην ἐτράπετο· Did.?
οὐπω γὰρ ἔδν. O
- b1. δύσετό τ’ ἡέλιος: καὶ πῶς ἀγλὸν ἐπιχέει τῷ Ὀδυσσεὶ Ἀθηνᾶ ἅπαξ ex.
ἐσπέρας οὔσης [cf. η 14-15]; τὸ “δύσετο” οὖν “πρὸς δυσμὰς ἀπέκλινεν”.
80 BHOM^aP¹T
- b2. δύσετό τ’ ἡέλιος: νῦν πρὸς δυσμὰς ἀπέκλινεν. ἡμέρας γὰρ ἔτι οὔσης V
εἰσέρχεται Ὀδυσσεύς, παρὸ καὶ ἀγλὸν αὐτῷ καταχέει [cf. η 14-15].
HM^aP¹VYy
- b3. δύσετο] πρὸς δυσμὰς ὃ ἥλιος ἦλθεν M^c / πρὸς δύσιν ἔκλινεν G²
- 85 c. κλυτόν] εἰς τὸν ἔνδοξον M^c
- ζ 322 a. ἴνα] ὅπου D

g1) διέβαινον: hinc Ap. Soph. 132, 16; Hsch. π 2606 319 a) ad νόφ v. 320 fort. spectat
b) de verbo cf. schol. ζ 223d cum app. test. 320 a2) ἐμπείρως: de hoc loco cf. Eust. in Il.
487, 39 (prob. hinc); vide sensum huius versus apud Jo. Philop. in Ar. met. 101, 28-29
Hayd. 321 a-b) de re vide schol. η 289; EM 290, 6 c) cf. schol. D B 742, E 654; Hsch. ε
1507, κ 3053 etc. 322 a) cf. schol. ζ 210a

61 πλίκας Buttm.: πλῆκας X: πλίχας HP¹ ἐπαινεῖν P¹ οὖν: δέ M^b καὶ τῶν σκελῶν
τὰς διαβ. om. M^b 64 scholio d1 subiungit V^{o2} πλίσσον Im. V διέβαινον habet
etiam y: om. G² πλίχος γάρ: πλίχον γάρ Y: πλιξ μέν V^{o2}: πλιξ γάρ G² οἰδεῖται (ex
αἰδεῖται corr.) V^{o2}, vide schol. g2: δέεται cett. 66 ἄλλως (scholio d1 subiungens)
X πλιξ X 67 ὃ addidi 70 ἀκολουθεῖεν E² 78 καί: ἀλλά (scholio a sine
Im. subiungens) O: scholio b2 subiungit M^a 79 δύσετο O 81 scholio b1
sine Im. subiungunt HP¹ νῦν: ἦγουν HP¹ πρὸς δυσμὰς: προσδαμάσας γ 82
παρό - καταχέει om. γ καταχέει om. Y

	ζ 323 a. ἡράτο] ἡύχετο M ^c	
	b. Διδὸς κούρη] τῇ Ἀθηνᾶ Y	
	ζ 324 a. Ἀτρυτώνη] ἀκαταπόνητε M ^c	
V	ζ 326 a1. ῥαιομένου: φθειρομένου BDG ² HM ^a P ¹ VYsy	90
	a2. ῥαιομένου] καταποντιζομένου Xs	
V	b. ἔρραιε: ἔφθειρεν HM ^a V	
V	c. ἐννοσίγαιος: ὁ Ποσειδῶν ὁ τὴν γῆν κινῶν· “ἔνοσις” γὰρ ἡ κίνησις. M ^a VYy	
ex.	ζ 327 a1. δὸς μ' ἐς Φαίηκας] κοινῶς ἡρμήνευσε τὸ “δὸς με φιληθῆναι καὶ ἐλεηθῆναι ὑπὸ Φαίακων”, “δὸς μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἢ δ' ἐλεεινόν.”	95
	τὸ γὰρ “δὸς” ἐν ταῖς εὐχαῖς κεῖται· “δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι” [ι 530] καὶ μεταλαβὼν εἰς τὸ ὁπάζειν “Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὅπαξε· / αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσας ἀμοιβήν, / δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι” [γ 57-60]· “ἀλλὰ ἄνασσ' Ἴηθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν” [γ 380]. T	100
	a2. δὸς μ' ἐς Φαίηκας] σημειωτέον ὅτι τῷ “δὸς” ἐν ταῖς εὐχαῖς Ὅμηρος	1
	χρηται ὡς ἐνταῦθα. καὶ ἀλλαχοῦ “δὸς μοι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι” [ι 530], καὶ ἐν ἑτέροις “ἀλλὰ ἄνασσ' Ἴηθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν” [γ 380]. X	
ex.	b1. φίλον... ἢ δ' ἐλεεινόν: προσφιλῇ BM ^a καὶ ἄξιον ἐλέου E ² M ^a P ¹ Xy	5
V	b2. <φίλον ἐλθεῖν ἢ δ'> ἐλεεινόν: ἐλέους τυχεῖν V	
	b3. φίλον ἐλθεῖν ἢ δ' ἐλεεινόν] ἐλεηθῆναι, φιλοφρονηθῆναι M ^a / ἀντὶ τοῦ φιληθῆναι καὶ ἐλεηθῆναι T	
	b4. φίλον ἐλθεῖν ἢ δ' ἐλεεινόν] ἀντὶ τοῦ s ἐμὲ τὸν sT ἐλεεινόν T / ἄθλιον G ¹	10
	ζ 329 a1. αὐτῷ] τῷ Ποσειδῶνι H	
	a2. αὐτῷ] τῷ Ὀδυσσεῖ BM ^a γ	
	b. οὐπω] οὐδαμῶς B	
V	c1. ἐναντίη: ἀπεναντία, ἐκ τοῦ φανεροῦ HM ^a P ¹ V	
	c2. ἐναντίον] ἔμπροσθεν ἢ Ἀθηνᾶ B / φανερώς, P ¹ s κατὰ πρόσωπον s	15

323 a) cf. schol. γ 62c b) cf. schol. β 433b 324 a) cf. schol. δ 762b 326 a1) hinc Hsch. p 63; de verbo cf. schol. ε 221b c) cf. schol. D H 455 et Ξ 135; Hsch. ε 3214; synag. ε 463; schol. Dion. Thr. 351, 33; vide schol. α 74d 327 a1) scil. fort. de imperativo erga deos usurpato, cf. schol. A Γ 280a, K 291a b1) προσφιλῇ: cf. schol. α 82c; ἄξιον ἐλέου: cf. schol. D et bT Ω 309a; schol. A Φ 273b b4) ἄθλιον: cf. Suid. ε 782 etc. de hac prece cf. Heracl. qu. Hom. 79, 5; pro oratorum methodo suadendi hunc versum laudat Arist. rhet. 3, 1415b25 329 c1-2) ἐκ τοῦ

91 ποντιζ. s 93 κινῶν ὁ σείων τὴν γῆν Y ἔνωσις V ἔνοσις ἡ κίνησις etiam G² 94 καινῶς T, dubitanter correxi 95 Φαίακας T δὸς μ' Ὀδυσσῆα πολυπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι δὸς μὴ ἰκέσθαι (sic) T 97 μεταλαβὼν scil. Homerus, ad sensum 100 δίδωθι T κλέος κλέος T 2 ἐντεῦθεν a. c. X πτολίπορθον X, correxi 5 ἐλέου

- d. αἶδετο] εὐλαβεῖτο M^bTY / ἐνετρέπετο Y / ἡσχύνετο B
 e1. αἶδετο] γρ. “ἄζετο”. M^bP¹ v.l.
 e2. ἄζετο] γρ. “αἶδετο”. k
- ζ 330 a1. πατροκασίγνητον: τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφόν, τὸν θεῖον, HM^aP¹VY V / gl.
 20 / ἦγουν τὸν Ποσειδῶνα HM^dP¹Yks
 a2. πατροκασίγνητον] τὸν θεῖον αὐτῆς, ἦτοι τὸν Ποσειδῶνα· οὗτος γὰρ
 ἀδελφός ἐστι τοῦ ταύτης πατρὸς τοῦ Διός. B
 a3. πατροκασίγνητον] ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ ἦν θυγάτηρ τοῦ Διός, ὁ δὲ Ζεὺς ἦν
 ἀδελφός τοῦ Ποσειδῶνος Y⁴ / ὅτι ἡ Ἀθήνη ἦν θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ ὁ
 25 Ποσειδῶν ἦν ἀδελφός τοῦ Διός Vind³⁰⁷
 b. πατροκασίγνητον] τὸ σχῆμα μεταβατικόν. M^a ex.
 c. ὁ δ’] ὁ Ποσειδῶν Y
 d. ἐπιζαφελῶς] Ἀρίσταρχος περισπᾷ τὸ “ζαφελῶς”, καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν. Hrd.
 ἔδει δὲ βαρυντόνως. HP¹
 30 e. ἐπιζαφελῶς] ἐκ τοῦ “ζα” ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ “ὀφέλλω” τὸ αὔξω. ὁ ex.
 δὲ Πορφύριος [qu. Hom. 79, 13 Sod.] “ζαφελῆς” τὸ ἀναφαίρετόν φησι. X (Porph.)
 f1. ἐπιζαφελῶς] ἐπιμόνως M^aV^bV^p / σφοδρῶς HM^bP¹V^bV^p
 f2. ἐπιζαφελῶς] ἄγαν CXs ὀργίλως CE²XY⁴s / ἀμετακινήτως D / λίαν
 35 μανικῶς y
 g. μενέαινε: τὸ “μένος” ποτὲ μὲν λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ σθένους, ὡς τὸ Porph.
 “οἶον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι” [Θ 450], ποτὲ <δὲ> ἐπὶ τῆς ὀργῆς ὡς
 ἐνταῦθα, καὶ ἀλλαχοῦ “μένος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναί / πίμπλαντ’,
 ὅσσε δέ <οἱ> πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην” [δ 661-62]. X

φανερῶς, ἔμπροσθεν: cf. schol. rec. Ar. nub. 576c et Tz. in Ar. nub. 576b; κατὰ πρόσωπον: cf. schol. Opp. hal. 3, 249; schol. rec. Ar. nub. 576c; de re vide schol. α 334c, β 5f; Hsch. ε 2640, et interpretamenta de adv. ἄντικρυς d) de verbo cf. e.g. schol. Opp. hal. 1, 578 (εὐλαβ.), schol. D X 82 (ἐνετρέπετο) et E 531 (ἡσχύν.) 330 a) τὸν - ἀδελφόν: cf. schol. D et T Φ 469a; Hsch. π 1135 b) scil. de parentela deorum: vide Tz. alleg. Od. 6, 192-200 d) de accentu huius vocis cf. schol. A I 516a cum app. Erbse; EGud 579, 15-20 Stef.; Eust. in Il. 769, 22; in Od. 1565, 6 (hinc) e) de veriloquio cf. schol. T I 516b; Ap. Soph. 73, 8 et praes. 80, 33; Or. 66, 3 (EM 408, 17); EGud 579, 13-14 Stef.; Πορφύριος: cf. schol. β 315f f1) ἐπιμόνως: cf. schol. D I 512; EM 408, 20; glossa πῶς μενέας (cf. schol. D I 512; Hsch. ε 4772; vide Ap. Soph. 73, 8) non ad iram spectat, ut interpretamenta in schol. f2 et sensus vocis ab Apione (fr. 36 Neitzel) vindicatus (cf. etiam Hsch. ε 4771) g) cf. Porph. qu. Hom. 80, 9 (de μένος) et 72, 9 Sod. (ubi laudantur versus qui etiam alibi de hoc sensu vocis afferuntur, cf. e.g. Ap. Soph. 111, 12; EM 579, 53 etc.), sed non est locus integer sanusque e Porphyrio excerptus: vide Schrader, Porph. Od. 64; cf. etiam schol. δ 661b-d

ἄξιον M^a 19 τὸν ἀδελφόν τοῦ π. hoc ordine H: habet etiam y 25 Ποσειδῶνος ms., correxi 26 ad totum versum appositum scholium 30 ὀφέλλω X, correxi 36 δὲ addidi 38 οἱ addidi

